

V211, 2 N81
N81-172
122018

106

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FORTY-NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

VOLUME CLXXII (Nos: 1 to 7)

22nd, 23rd, 24th and 27th To 30th Jan. 1981

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

Price Rupee : 1

D
V211,32 N81
N81-172

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES.
FORTY NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

22nd, 23rd, 24th and 27th to 30th January 1981
Volume CLXXII (Nos. 1 to 7)

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, the 22nd January 1981.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i—v
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council ...	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies ..	ix—xi
1. Obituary reference re— Death of Thirumathi K. B. Sundarambal and Thiruvallargal M. Ayyasamy and V. Valmigi ..	1—2
2. Condolence Resolution re— Death of Thiru Bishnu Ram Medhi, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam ...	2—9

Friday, the 23rd January 1981.

1. Questions and Answers ...	37—50
2. Announcements—	
(1) Panel of Vice-Chairmen ...	50
(2) Election of Members to Annamalai University Senate ...	50—51
D II C 43—1	

Friday, the 23rd January 1981—cont.

	PAGE
2. Announcements—cont.	
(3) Election of Members to Madras University Senate	51
(4) Amendments to Motion of Thanks for the Governor's Address	52
(5) Programme of Business of the House	52
3. Discussion on the Governor's Address	52—99
4. Papers laid on the table of the House	100—101

Saturday, the 24th January 1981

1. Questions and Answers	127—141
2. Government Resolution— Election of a Member to the Tamil Nadu Land Improvement Board	141—143
3. Discussion on the Governor's Address—cont.	143—194
4. Papers laid on the table of the House	191—193

Tuesday, the 27th January 1981

1. Questions and Answers	199—228
2. Announcement re— Decision of the Business Advisory Committee	228
3. Presentation of the Statement of Supplemental Expenditure for 1980-81 (First)	229—231
4. Discussion on the Governor's Address—cont.	231—283
5. Papers laid on the table of the House	283—291

Wednesday, the 28th January 1981.

1. Questions and Answers	297—317
2. Adjournment motion re— Agitation by Annamalai University Teachers, employees and Research students and arrest of 700 persons demanding amendments to the Annamalai University Act	318—319

Wednesday, the 28th January 1981—cont.

3. Announcements—	
(1) Election of Members to the Senate of the Annamalai University	329
(2) Election of Members to the Senate of the Madras University	329
4. Information re— Adjournment motion given notice of	330
5. Statement under rule 82 of the Council Rules re— Enhancement of State Pension to Freedom Fighters	330—331
6. Discussion on the Governor's Address—cont	331—379
7. Papers laid on the table of the House	380—381

Thursday, the 29th January 1981

1. Questions and Answers	383—399
2. Information re— Call Attention notices	399
3. Announcements—	
(1) Election of a Member to the Tamil Nadu Land Improvement Board	400
(2) Decision of the Business Advisory Committee	400—401
4. Discussion on the Governor's Address	401—445
5. Papers laid on the table of the House	456—457

Friday, the 30th January 1981.

1. Announcements—	
(1) Martyrs Day	459
(2) Decision of the Business Advisory Committee	525

PAGES

Friday, the 30th January 1981—cont.

2. Questions and Answers	472—473
3. Call Attention Notice— Suspension of 13 B.T. Teachers of S.K.V Higher Secondary School, Kurinjipadi ...	472—473
4. Discussion on the Governor's Address—cont ..	473—524
5. Papers laid on the table of the House ...	525—529
INDEX	530—591

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU SADIQ ALI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister, in charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption and Planning.
2. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister for Finance, in charge of Finance, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.
3. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister for Electricity, in charge of Electricity, Iron and Steel Control.
4. THIRU K. A. KRISHNASWAMY, Minister for Rural Industries, in charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development and Registration.
5. THIRU S. D. SOMASUNDARAM, Minister for Revenue, in charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.
6. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister for Information and Religious Endowments, in charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests and Cinchona and Grant of Liquor Permits.
7. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister for Education, in charge of Education including Technical Education and Official Language.
8. THIRU K. KALIMUTHU, Minister for Agriculture, in charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. THIRU C. PONNAIYAN, Minister for Co-operation and Law, in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. THIRU P. U. KULANDAIVELU, Minister for Local Administration, in charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. T. S. RAGHAVANANDHAR, Minister for Labour, in charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. DR. H. V. HANDE, Minister for Health, in charge of Health.

13. THIRU K. RAJA MOHAMMED, Minister for Irrigation, in charge of Agro-Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. THIRU S. MUTHUSWAMY, Minister for Transport, in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. THIRU S. THIRUNAVUKKARASU, Minister for Industries, in charge of Large Scale Industries, Mines and Minerals and Textiles.

16. THIRU S. N. RAJENDRAN, Minister for Handlooms and Khadi, in charge of Handlooms, Khadi, Prohibition excluding grant of liquor permits and passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. THIRU M. VIJAYASARATHI, Minister for Harijan Welfare, in charge of Harijan Welfare, Stationery and Printing, Government Press, News Print Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. THIRUMATHI GOMATHI SRINIVASAN, Minister for Social Welfare, in charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சாதிக் அலி

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு மற்றும் திட்டம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.

நிதி, சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மின் வளம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மின்சாரம், மற்றும் இரும்பு எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

கிராம, குடிசை சிறுதொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் பெருக்கத் திட்டம், மற்றும் ஆவணப் பதிவுத் துறை.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வருவாய், வணிக வரிசுள், ஆயத்துறை, மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா, மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி மற்றும் ஆட்சிமொழி.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்—அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டுநிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம், மற்றும் கூட்டுறவு,

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராமதானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, குடிசைமாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

13. மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் வக்ப்.

14. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும்-கனிவளமும் மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. செ. நி. இராசேந்திரன் (கைத்தறி மற்றும் கதர் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

கைத்தறி, கதர், மதுவிலக்கு (மது அருந்த அனுதிம வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு, பொதுப் பணித்துறை மற்றும் பொதுப்பணித்துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

அரிசன நலம், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், அச்சக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூகநலம், கால் நடைப் பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள் வெளி நாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்

டாக்டர் ம.பொ. சிவஞானம்,

மேலவைத் துணைத் தலைவர்

புலவர் புலமைப்பித்தன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்*

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
2. திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்.
3. திரு. க. அருணாசலம்.
4. திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி.

மேலவைச் செயலாளர்

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்

திரு. த. ப. டில்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்

திரு. ச. சுவாமிநாதன்.

* 23-1-1981 அன்று அறிவிக்கப்பட்டது.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அருணாசலம், திரு. க. . . நியமனம்.
- 2 ஆறுமுகம், திரு. சோ. . . மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 3 ஆற்காடு நா. வீராசாமி, மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை, திரு.
- 4 ஆனந்தம், திரு. வி.வி.வி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 5 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை, (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்).
- 6 இராசா முகமது, திரு. கா. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை, (பாசனத்துறை அமைச்சர்)
- 7 இராமமூர்த்தி, திரு. க. . . மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 8 இராமலிங்கம், திரு. சி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 9 இராதா, திரு. எஸ்.ஆர். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 10 கண்ணப்பன் திரு.காடுவெட்டி மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 11 சங்கரலிங்கம், திரு. ம, திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி எம்.ஏ. ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 12 சந்தோஷம், திரு. த. தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 13 சனார்த்தனம், டாக்டர் இரா. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 14 சிவஞானம், டாக்டர் ம.பொ. (மாண்புமிகு தலைவர்). நியமனம்.
- 15 சீத்தாபதி, திரு. ஆர். டி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 16 சீதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, நியமனம். திருமதி.
- 17 சுவாமிநாதன், திரு. ஜி. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
- 18 தாமஸ், திரு. பா.ரா. மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 19 தாமோதரன், திரு. ஏ.ஆர். தமிழ்நாடு வடக்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
- 20 தாரா செரியன், திருமதி. நியமனம்.
- 21 தாஸ், திரு. ஏ.ஜே. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 22 துரைசாமி, திரு. ஓ. எஸ். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 23 நல்லசிவன், திரு. ஆ. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 24 நீலநாராயணன், திரு. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 25 புலமைப்பித்தன், புலவர் (துணைத் தலைவர்) மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 26 மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி, நியமனம்.
 27 மாணிக்கம், திரு. ப. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 28 மியாகான், திரு. ஜே. எம். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 29 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க. தஞ்சாவூர் - திருச்சிராப்பள்ளி - புதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
 30 முத்து, திரு. எஸ். .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 31 முத்துசாமி, திரு. செ. .. சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர் நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
 32 முத்தையா செட்டியார், டாக்டர் எம். ஏ. நியமனம்.
 33 முனுசாமி, திரு. பி. .. நியமனம்.
 34 லீலாவதி, செல்வி. எ. சென்னை-செங்கல்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
 35 வெட்கமிகாந்தன், திரு. சி. ரா. வடஆற்காடு-தென்ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
 36 வசந்த பை, திரு. ஜி. சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
 37 வள்ளிமுத்து, திரு. ஈ. வெ. ஆ. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 38 வீரப்பன், திரு. இராம. (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்). மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 39 வெங்கடேசன், திரு. ஈ. எஸ். நியமனம்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 40 ஹண்டே, டாக்டர் எச். வி. (மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்). சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
 41 ஜேப்பியார், திரு. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
 42 வெற்றிடம் மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
 43 ஷே தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 44 ஷே. .. ஷே.
 45 ஷே. .. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 46 ஷே. .. ஷே.
 47 ஷே. .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 48 ஷே. .. ஷே.
 49 ஷே. .. செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 50 ஷே. .. சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 51 ஷே. .. கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 52 ஷே. .. ஷே.
 53 ஷே. .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 54 ஷே. .. ஷே.
 55 ஷே. .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 56 ஷே. .. ஷே.
 57 ஷே. .. வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 58 ஷே. .. ஷே.
 59 ஷே. .. தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 60 ஷே. .. ஷே.
 61 ஷே. .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
 62 ஷே. .. ஷே.
 63 ஷே. .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற மேலவையின் ஐம்பத்தி ஒன்பதாவது கூட்டத் தொடர்.

வியாழக்கிழமை, 1981 சனவரி 22.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில், மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (புவர் புவமைப்பித்தன்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. இரங்கற் குறிப்புகள்.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர்களான திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாள், திரு. எம். அய்யாசாமி, மற்றும் தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினரான திரு. வி. வால்மீகி ஆகியோர் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை முன்னாள் நியமன உறுப்பினர் திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாள் அவர்கள் 24—9—1980 அன்று சென்னையில் இயற்கை எய்தினர் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் இந்த அவையில் 1958 முதல் 1964 வரை உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் நாடக நடிகராகவும், திரைப்பட நடிகராகவும், தலை சிறந்த பாடகியாகவும் விளங்கியவர். அவரது சேவையைப் பாராட்டி, மத்திய அரசு அன்னாருக்குப் பத்மஸ்ரீ விருது வழங்கியது. அவர் தேச பத்தியும், தெய்வ பத்தியும், நிரம்பப் பெற்றவர்.

திரு. எம். அய்யாசாமி, மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் அவர்கள் 14—12—1980 அன்று சென்னையில் இயற்கையெய்தினார். அவர் 21—4—1966 முதல் 20—4—1979 வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்.

2 தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர்களான திருமதி கே. பி. சுந்தரம்பாள், திரு. எம். அய்யாசாரி, மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினரான திரு. வி. வால்மீகி ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1981 சனவரி 22]

திரு. வி. வால்மீகி, பேரவை உறுப்பினர் அவர்கள் காரைக்குடியில் 28—12—1980 அன்று இயற்கையெய்தினார். அவர் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்தவர்.

அவர்கள் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பங்களுக்கு நமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் 2 நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

தமிழகத்தின் முன்னாள் ஆளுநரும், அசாம் மாநில முன்னாள் முதலமைச்சருமான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே,

தமிழக முன்னாள் ஆளுநரும், அசாம் மாநில முன்னாள் முதலமைச்சருமான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் 21—1—1981 அன்று கௌஹாத்தியில் இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவை முன்னவர் அவர்கள், அது குறித்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழியும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“1958 முதல் 1964 வரை தமிழ்நாட்டின் ஆளுநராகவும், அதற்கு முன் அசாம் மாநிலத்தின் முதலமைச்சராகவும் இருந்த மேதகு விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் 21-1-1981 அன்று கௌஹாத்தியில் இயற்கை எய்தியது குறித்து இம் பேரவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தமிழகத்தின் முன்னாள் ஆளுநரும், அசாம் மாநில முன்னாள் முதலமைச்சருமான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் மறைவு குறித்து 3

1981 சனவரி 22] [திரு. கா. இராசா முகமது]

அன்னாரது மறைவால் வருத்தம் அவரது குடும்பத்தினருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் இவ்வவை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட பெரும் தலைவர்களில் கடைசி வரிசையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சில முக்கியமான தலைவர்கள் தொடர்ந்து மறைந்து வருகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பிடத்தக்க பணியாற்றிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரரான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள், தேசிய இயக்கத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு, அண்ணல் காந்தியடிகள் தலைமையில் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் சேர்ந்து போராடி, பல்வேறு பொறுப்புக்களையும் வகித்து, குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தின் ஆளுநராகவும் பணியாற்றி மறைந்திருக்கிறார்.

1890 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த அவர் கிட்டத்தட்ட 90 ஆண்டுகள் முழுமையாக வாழ்ந்திருக்கிறார். அதிலும் கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகளாக உடல் நலம் சரியல்லாமல் இருந்த காரணத்தால் பொது வாழ்க்கையில் தீவிரமாக ஈடுபடாது இருந்திருக்கிறார். அதற்கு முன் கிட்டத்தட்ட 60 ஆண்டுக் காலம் முழுமையாக அவர் அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட வரலாறு படைத்த தலைவர்கள் ஒரு சிலர்தான் இருக்க முடியும். அவர் தமது 24 ஆம் ஆண்டில் சட்டப் படிப்பை முடித்து, 5 ஆண்டுகாலம் வாழ்க்கறிஞராகப் பணியாற்றி, அதற்குப் பிறகு அரசியலில் நோடியாகப் பங்கு பெறத் தொடங்கினார். 1919 ஆம் ஆண்டில் அவர் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் சேர்ந்து உறுப்பினராகி, 1921 ஆம் ஆண்டு வரை ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பங்கேற்று முதன் முறையாகச் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்திருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு 3 முறை இந்தியா விடுதலை பெற வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி பூர்வமான கோரிக்கையை முன் வைத்து அப்போது இந்தியா முழுலதும் எழுந்த தேசியப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று மூன்று முறை சிறை சென்றிருக்கிறார்.

அசாம் பகுதியினுடைய முழுமையான காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பையும் ஏற்று அவர் செயல்பட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றி, மக்களுடைய தேவைகளைப் பேருமளவுக்கு நிறைவு செய்திருக்கிறார். பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் இங்கே முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தமிழகத்திற்கு வந்து இங்கே ஆளுநராகப் பணியாற்றியது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒன்றாகும். அவர் ஆளுநராக இருந்தாலும்கூட ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற நிலை

[திரு. கா. இராசா முகமது]

[1981 சனவரி 22]

மைகளைத் தவித்துப் பார்க்காமல் மக்களுடைய பிரச்சினைகள், நாட்டினுடைய பிரச்சினைகள் என்றே வகைப்படுத்தி கட்சி வட்டங்களுக்கு அப்பால் நின்று பணியாற்றி இருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னிப் பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பெரியவர் இன்று மறைந்துவிட்டார் என்பது தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிற்கே பெரிய இழப்பாகும். எனவே ஆழ்ந்து வருத்தத் தக்க இந்த நிகழ்ச்சியை என்னிப் பார்க்கிறபோது, அவர்களுடைய குடும்பத் தினருக்கு நம்முடைய இரங்கலையும் வருத்தத்தையும் நாம் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறி மேற்கொள்ள என் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமைகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் அவையில் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து அவர்கள் தெரிவித்த உணர்வுகளோடு எனது உணர்வுகளையும் ஒன்றி, மறைந்த விடுதலை வீரர், இந்திய சுதந்திரச் சிற்பிகளிலே ஒருவர் என்ற பெருமைமிக்க திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1964 ஆம் ஆண்டு நான் இந்த அவையில் உறுப்பினராக வந்தபோது, அவர் இம்மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருந்தார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை ஆளுநர் என்ற முறையில் அவர் வந்து நெரடங்கி வைத்தபோது, நான் மேலவை உறுப்பினராக அந்நிகழ்ச்சியில் பங்கெடுத்து, அவரோடு பழகுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றது என் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் 1914 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே விஷ்ணுராமத்தில் முது கலைப் பட்டம் பெற்று, சட்டக் கல்லியிலும் பட்டம் பெற்று, பல்கலைக் கழகத்தில் “சர்யம் பூசுதல்” பற்றிய ஆராய்ச்சியை இரண்டாண்டுகள் செய்திருக்கிறார். அவர் ஒரு சிறந்த கல்விமானாகவும், தேசப்பற்று மிக்கவராகவும் இருந்திருக்கிறார். அதன் காரணமாகவே 1919 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியா விடுதலை பெறும்வரை இடையறாத போராட்ட வீரராக இருந்து 4 முறை சிறை சென்றிருக்கிறார். நாட்டு விடுதலைக்குப் பிறகு அசாம் மாநிலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, அமைச்சராகவும் பிறகு முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றி, பிறகு நாட்டின் தேன் கோடியில் உள்ள நமது தமிழகத்தில் ஆளுநர் பொறுப் பெற்று சிறந்த பணியாற்றியிருக்கிறார்.

தேசிய உணர்வோடும், சுதந்திர வேட்கையோடும், அறிவுக் திறனோடும், ஆராய்ச்சி உணர்வோடும் நாட்டிற்கு சிறந்த முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார், அவர், 93 ஆண்டுக் கால வாழ்க்கைக்குப் பிறகுதான் மறைந்திருக்கிறார்.

1981 சனவரி 22]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

என்றாலும், நாட்டு விடுதலைக்குப் பிறகு ஒற்றுமை உணர்ச்சியோடு இடையறாது பணியாற்றிய வடகிழக்குக் கோடி மாநிலத்தின் பெரும் தலைவர்களில் ஒருவரான அவர் இறந்தது தேசத்திற்கே பேரிழப்பாகும். அவரைப் போன்ற தேச பக்தியும், ஒற்றுமை உணர்ச்சியும் ஊட்டக் கூடியவர்கள் தேவைப்படும் இந்த நேரத்தில் அவர் மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். எனினும் இயற்கையின் விதியினை யாரும் தடுத்தா நிறுத்திவிட முடியாது. அவருடைய இழப்பிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எங்களுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, மாண்புமிகு மேலவை முன்னவர் அவர்கள் தெரிவித்த உணர்வுகளோடு ஒன்றி அமைகிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

திரு. த. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வழிமொழிந்த தீர்மானத்திற்கு எங்களது ஆசிரியர்கள்-பட்டதாரிகள் முற்போக்கு முன்னணியின் ஆதரவைத் தெரிவித்து, எங்களுடைய அனுதாபத்தை, மறைந்த தலைவர் திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மறைந்த தலைவருடைய வாலாற்றை ஓரளவிற்கு முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர் தன்னுடைய சிறு வயதில் பள்ளியில் படிக்கும் போதும், பின்னர் கல்லூரியில் படிக்கும்போதும் தேர்வுகளில் முதலாவது மதிப்பெண்களைப் பெற்று சிறந்த மாணவர் என்ற பெயர் பெற்றிருக்கிறார். 1914 ஆம் ஆண்டில் வழக்கறிஞராகத் தொழிலை ஆரம்பித்துச் சில ஆண்டுகளிலேயே திறமையான வழக்கறிஞர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறார். அந்த நிலையிலேயே தன்னுடைய தொழிலை கைவிட்டுவிட்டு, ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலே கலந்து கொண்டு, தேசிய விடுதலைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்திருக்கிறார். தேசியத் தொண்டிலும் கூட அவர் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி, காங்கிரஸ் முதன் முறையாக சட்டமன்றத்திலே பதவி வகிக்க நேர்ந்த சமயத்தில், அசாம் மாநிலத்தின் நிதியமைச்சராகப் பதவியேற்று நல்ல பெயரைப் பெற்றிருந்திருக்கிறார். அதன் காரணமாக அடுத்த தேர்தல் வந்தபோது அவர் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்று சிறந்த பணியாற்றியிருக்கிறார். அதன் பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆறு ஆண்டுகள் ஆளுநராக இருந்து, ஆறாம் கட்சியினர், எதிர்க் கட்சியினர், பொது மக்கள் ஆகிய எல்லோர் மத்தியிலும் நல்ல பெயர் பெற்று திறமையாகத் தன்னுடைய பணியைச் செய்திருக்கிறார். சிறு வயதிலிருந்தே திறமையானவர் என்ற

தமிழகத்தின் முன்னாள் ஆளுநரும், அசாம் மாநில முன்னாள் முதலமைச்சருமான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் மறைவு குறித்து

[திரு. த. சந்தோஷம்]

[1981 சனவரி 22]

பெயரைப் பெற்றிருக்கிறார். அவரை அசாம் மாநிலத்தின் காமராஜர் என்று குறிப்பிடலாம் என்று ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் அந்த அளவிற்கு சிறு தொண்டர்கள் முதல் பெரும் தலைவர்கள் வரை எல்லோரையும் நண்பர்களாகப் பாரித்து நல்ல முறையிலே பணியாற்றியிருக்கிறார். தமிழகத்திலே அவர் ஆளுநராக இருந்த சமயத்திலே ஒரு ஆளுநர் எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழும் வகையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார். ஆலோசனை சொல்ல வேண்டிய சமயத்தில் ஆலோசனை சொல்லி, அதே சமயத்தில் நிர்வாகத்தில் தலையிடாமல் இருந்து மக்கள் மத்தியிலும் நல்ல செல்வாக்குப் பெற்று அவர் ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கியிருக்கிறார். அவர் மறைவுக்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வழி மொழிந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து மறைந்த மாபெரும் தலைவர் திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் மறைவுக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவருடைய காலத்தில் அசாம் மாநிலத்தில் அவர் ஒரு சிறந்த தேச பக்தராகத் திகழ்ந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தேச மக்கள் மத்தியிலேயும் செல்வாக்குப் படைத்தவராகத் திகழ்ந்தார். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆளுநராக வந்த பிறகு, தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை கட்சிகளுடன் நிகவும் அன்போடு நடந்து கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களோடு மிகவும் நெருங்கிப் பழகி தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டுமோ அந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் தன்னுடைய முழு ஆதரவையும் அளித்து வந்தார். அன்னார் மறைந்தது குறித்து இரங்கல் தெரிவிக்க மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே எங்கள் இரங்கலையும் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆளுநராக இருந்த திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் இந்தியாவின் விடுதலை இயக்கத்திலேயும், அசாம் மாநில அரசியலிலேயும் மிக முக்கிய பங்கை வகித்தவர். 93 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து அவர் மறைந்திருக்கிறார். இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களில் பெரும் பாலோர் இதுவரை மறைந்திருக்கிறார்கள். எஞ்சியுள்ளோர் சிலர்தான். முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, நீண்ட தேசிய இயக்க பாரம்பரியம் உள்ள தலைமை ஒவ்வொன்றாக மறைந்து கொண்டிருப்பது நமக்கு

தமிழகத்தின் முன்னாள் ஆளுநரும், அசாம் மாநில முன்னாள் முதலமைச்சருமான திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் மறைவு குறித்து 7

1981 சனவரி 22]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

ஒன்றை நினைவுபடுத்துகிறது. நாம் நம்முடைய நாட்டின் எதிர்காலத்தை, முன்னேற்றத்தை நினைவில் வைத்து சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அந்தப் பாரம்பரியம். இந்த எண்ணத்தோடு மறைந்த தலைவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி நான் அமைகிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன், துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களின் மாணத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் அஞ்சலியைத் தெரிவித்து அன்னார் குடும்பத்திற்கு எங்கள் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் வேறொரு வகையிலும் நாம் இம்மரணம் குறித்து வருத்தத் தோடு நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. வட கிழக்கில் உள்ள ஏழு மாநிலங்களில், தேசிய இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டது அசாம் மாநிலம் ஒன்று தான். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பாதையில் அசாம் மாநில மக்களை வழி நடத்திய தலைவர்களில் ஒருவர் என்ற முறையிலே நாம் அவரை நினைவு கூர வேண்டியிருக்கிறது. வட கிழக்கு மாநிலத்தில் பிரிவினை வாதப் போக்குகள் தலை தூக்கி இருக்கிற இந்நேரத்தில் தேசிய இயக்க பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த திரு. விஷ்ணுராம் மேதி இறந்து போனது மிகவும் வருத்தக் கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது. திரு. விஷ்ணுராம் மேதி போன்றவர்கள் அசாம் மாநிலத்தில் வளர்த்த தேசிய இயக்கப் பாரம்பரிய உணர்வு, அந்தப் பகுதியிலே இன்று தோன்றியிருக்கக்கூடிய பிரிவினைக்கு எதிராக நின்று வெற்றி பெறும் என்ற எண்ணத்தோடு, தேசிய இயக்க பாரம்பரியத்தை நாட்டு மக்களுக்கு நினைவூட்டி அஞ்சலியைச் செலுத்தி எங்கள் கட்சியின் சார்பில் அவ்வார் குடும்பத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I fully appreciate and fully endorse the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House regarding the demise of our late lamented leader Thiru Bishnuram Medhi. He was not only a freedom fighter but was one of the foremost leaders of India, and as our Hon. the Leader of the House pointed out, he belonged to a Parampara—I do not know how to express it in English—which is gradually disappearing. On behalf of my party, I share the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House.

திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள், மறைந்த முன்னாள் ஆளுநர் திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்கும் வகையில் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை எங்கள் காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில்

[திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்] [1981 சனவரி 22]

ஆதரித்து அன்னாளுடைய ஆதரவு வாங்கி அடைய பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர் ஒரு சிறந்த தேசிய வீரர். அண்ணல் காந்தியடிகளோடு விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு நமக்கு விடுதலையை வாங்கித் தந்தவர்களில் அவர் ஒருவர். அவருக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அது மட்டுமல்லாமல் அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி. அவர் நம்முடைய மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருந்தபோது, என் தந்தையார் ஆரம்பித்த அன்பு இல்லத்திற்கும், ஆரம்பப் பள்ளிக்கும் தன்னுடைய திருக்கரத்தால் அவர் அடிக்கல் நாட்டினார். அவை இரண்டும் இன்று வரை சிறந்து விளங்குகின்றன. அவர் எப்போதும் இனிய முகத்துடன் இருந்து அன்புடன் பழகுவார். அவருடைய நினைவு இன்னும் எனக்குப் பசுமையாக இருக்கிறது. அவருக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி, இந்த இரங்கல் நிர்மானத்தை நான் ஆதரித்து அமைகிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் முன்னாள் ஆளுநர் திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் மறைவு எய்தியதைக் குறித்து மேலவையின் முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய அனுதாபத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து, ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பில் என் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அசாம் மாநிலத்தின் சார்பாக நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட தலைவர்களில் ஒருவராக திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்திய தேசிய விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களிலே பலர் சுதந்திரத் திற்கு முன்னாலேயே உயிர் தியாகம் செய்துவிட்டார்கள். பலர் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னர் பல பதவிகளை வகித்து, இந்திய நாட்டிற்கு அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறமையின் மூலம் நலன்கள் பல செய்து தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அத்தகையவர்களில் ஒருவராக திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் ஆளுநராக இருந்த போது, அவர்கள் சேந்தாமங்கலத்திலுள்ள ஒரு ஆஸ்பத்திரி திறப்பு விழா திகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியில் நான் கலந்துகொண்ட போது, அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன். நல்ல ஒரு நிர்வாகியாக பிரச்சினை எதுமின்றி நீண்டகாலம் தமிழ் நாட்டில் நிர்வாகம் செய்த ஆளுநராக, அவர்கள் அன்று பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய ஒரு நல்ல நிர்வாகி இறந்த மைக்காக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் 1890 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் பிறந்தார். அவர் ஒத்துழைப்பாமை இயக்கத்திலும் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்ட

1981 சனவரி 22] [மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

பலமுறை சிறை சென்றுள்ளார். கடைசியாக 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு 1942 முதல் 1945 வரை சிறையில் இருந்தார். 1946-ல் அசாம் மாநிலப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிதி அமைச்சராகவும், தொடர்ந்து 1950 முதல் 1957 வரை அம்மாநில முதலமைச்சராகவும் இருந்தார். 21—1—1958 முதல் 3—5—1964 வரை தமிழக ஆளுநராகப் பணியாற்றினார். விடுதலை இயக்க வரலாற்றின் அந்தச் சிறப்பான எட்டின் மிச்சமிருந்த எஞ்சிய பக்கங்களில் மற்றொரு பக்கமும் காலத்தினாலே பறிக்கப்பட்ட கொடுமையை எண்ணி, வருத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மறைந்த பெரியவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக நின்றனர்.)
இரங்கல் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மறைந்த பெரியவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் அவை இத்துடன் கலைத்து மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 10-55)

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory rules and orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1, Housing and Urban Development, dated the 2nd January 1980 in regard to certain variations to the Tiruvottiyur Municipality Sanctioned Town Planning Scheme No. 5. (English and Tamil). [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].

* 2. Notification issued with Roc. No. 9082/77-F1, dated the 5th April 1979 in regard to certain variations to the Pattamangalam West Detailed Development Plan of Mayuram Local Planning Authority sanctioned in G.O. No. 81, Rural Development and Local Administration Department, dated the 7th January 1971, published in the Government Gazette, Supplement to Part II—Section 2, pages 18

[1981 சனவரி 22]

to 30 on 17th March 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 97, Social Welfare, dated the 8th February 1980 in regard to an amendment to the Social Welfare Department Notification No. II (2) SW/5979 (h)/79, dated the 21st September 1979, published in the *Extraordinary* issue of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 24th September 1979. [Laid on the table of the House under section 24 (2) of the Tamil Nadu Acquisition of Land for Harijan Welfare Schemes Act, 1978 (Tamil Nadu Act 31 of 1978).]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1161, Home, dated the 11th April 1980 in regard to an amendment to rule 3 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1204, Home, dated the 16th April 1980 in regard to an amendment to rule 163 (b) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 1203, Home, dated the 16th April 1980 in regard to an amendment to Rule 277 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 7. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1746, Home (Transport-I), dated the 28th June 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of mini-stage carriage TMP 4338 belonging to Thiru S. Natarajan, Bommidi, Dharmapuri district plying on the route Muthampatty to Buddireddipatty Railway Station in Dharmapuri district Rs. 40 (Rupees forty only) per seat per quarter and a surcharge at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat per quarter. [Laid on the table of the House under section 25(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

[1981 சனவரி 22]

* 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2520, Home (P and E-IV), dated the 8th October 1979 in regard to amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

9. Sixth Annual Report of the Tamil Nadu Salt Corporation Limited for the year 1979. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

* 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 1305, Home, dated the 25th April 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Home Guard Rules, 1963 [Laid on the table of the House under section 15 (4) of the Tamil Nadu Home Guard Act, 1963 (Tamil Nadu Act 3 of 1963).]

* 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 175, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 19th February 1980 in regard to inclusion of the posts of Handloom Inspectors, Senior Technical Assistants and Supervisors in the Tamil Nadu Handlooms and Textiles Department and redesignation of and inclusion of the post of Technical Assistant (Power Looms) as Junior Technical Assistant within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 2777, Home, dated 6th November 1979 in regard to an amendment to rule 328 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 1910, Home (Transport-I), dated the 19th July 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the certain vehicles belonging to Schieffelin Leprosy Research and Training Centre, Karigiri, North Arcot district. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

14. Third Annual Report and Accounts of the Tamil Nadu Fisheries Development Corporation Limited for the year 1976-77. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

[1981 சனவரி 22]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 34, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 11th January 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 711, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 8th July 1980 in regard to exclusion of the post of Tourist Officers from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 514, Labour and Employment, dated the 15th March 1980 in regard to inclusion of the 'Surgical and Pharmaceuticals Industry' in the First Schedule to the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947). [Laid on the table of the House under section 38 (4) of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947).]

* 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1672, Housing and Urban Development, dated the 7th December 1978 in regard to approval of the Detailed Development Plan for Vivekanandapuram Area, Mylapore Planning Unit 12.2, Madras City submitted by the Madras Metropolitan Development Authority and approved by him under section 28 of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. English and Tamil. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

* 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 847, Housing and Urban Development, dated the 5th July 1980 in regard to appointment of Secretaries to Government Rural Development and Local Administration and Social Welfare Departments or their nominees as Official Members of the Tamil Nadu Slum Clearance Board. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

* 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1993, Home (Transport-I), dated the 28th July 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of Ambulance Vehicle TMT 2571 belonging

[1981 சனவரி 22]

to the Missionaries of Charity, Ennore, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

* 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 1932, Home (Transport-I), dated the 22nd July 1980 in regard to reduction in the rate of tax payable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act in respect of vehicle TMS 7954 belonging to Thiruvalluvar Tata Engineering and Locomotive Company Limited, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

22. Ninth Annual Report of the State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited for the year 1979-80 (SIPCOT). [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

& 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 699, Public (Establishment-I), dated the 9th April 1979 in regard to amendments to the Tamil Nadu Legislature Travelling Allowance Rules, 1955. [Laid on the table of the House under section 14(3) of the Tamil Nadu Payment Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

& 24. Notifications issued with G.O. Ms. No. 443, Agriculture, dated the 13th March 1980 in respect of change of address of certain regulated markets in Coimbatore Market Committee under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

& 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 517, Agriculture, dated the 20th March 1980 relating to the control over the purchase and sale of greengram, blackgram, redgram, tapioca, turmeric, coconut and brinjal in the Salem district under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

& 26. Notifications issued with G.O. Ms. No. 632, Agriculture, dated the 31st March 1980 in regard to inclusion of coconut and coriander in 14 markets in Ramanathapuram Market Committee under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

[1981 சனவரி 22]

& 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 798, Agriculture, dated the 18th April 1980 in respect of groundnut, paddy, gingelly, sugarcane, jaggery in all forms, jaggery powder and brown sugar except crystal sugar manufactured in a vacuum pan process for Thandarampattu market under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

& 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 985, Agriculture, dated the 21st May 1980 relating to the control over the purchase and sale of potato in Madurai district under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

& 29. Notification issued in Government letter No. 6853/AMII/80-4, Agriculture, dated the 9th June 1980 in regard to amendment to the late Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 2716 of 1969, dated the 27th May 1969, published at pages 865-867 of Part II—Section I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 18th June 1969, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

30. Eighth Annual Report of the Tamil Nadu Theatre Corporation Limited for the year, 1979-80. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

& 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 2810, Home, dated the 12th November 1979 in regard to an amendment to rule 11 of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas Regulation Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

& 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 367, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 25th March 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

[1981 சனவரி 22]

& 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 368, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 25th March 1980 in regard to inclusion of the posts of Curators and Assistant Curators in the Government Museums, Madras and Pudukkottai within the Commissions purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

& 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2277, Home, (PE-I), dated the 10th September 1979 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1959 [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

& 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 375, Rural Development and Local Administration, dated the 4th March 1980 in regard to amendments to the rules for co-option as councillors of persons belonging to the Scheduled Castes or the Scheduled Tribes and Women to the Corporation of Madras published with Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-907 (a) of 1971, dated the 5th November 1971, at pages 1-6 of Part V of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 6th November 1971. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

36. First Annual Report of the Tamil Nadu Minerals Limited for the year, 1978-79. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

37. The Tamil Nadu Government's review on the working of the Tamil Nadu Textile Corporation Limited for the year 1979 together with copies of the Tenth Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

& 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1505, Home (P. & E. IV), dated the 24th May 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

[1981 சனவரி 22]

& 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 635, Housing and Urban Development, dated the 9th April 1979 making the Tamil Nadu Local Planning Authorities Planning and Development Fund Account Rules, 1979. (English and Tamil). [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

& 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 1682, Revenue, dated the 10th July 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Rules, 1978. [Laid on the table of the House under section 47 (3) of the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 24 of 1978).]

& 41. Notifications issued with G.O. Ps. No. 584, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 3rd July 1980 in regard to reduction in the rate of tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of bicycles, parts and accessories for bicycles and exemption from levy of tax in respect of hurricane lights, non-pressure kerosene stoves, lemongrass oil and laurel oil with effect on and from the 3rd July 1980. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

& 42. Notification issued with G.O. Ps. No. 566, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 28th June 1980 in regard to exemption from levy of Sales tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sales of goods made to the Consulate General of United States of America in Madras and to his Consular Officers for their official use. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

& 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 1909, Home, dated the 19th July 1980 in regard to an amendment to rule 294-B of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

44. Notification issued with G.O. Ms. No. 1958, Home (Transport-I), dated the 25th July 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the Vehicles TMV 725, TMV 1635 and TMV 1940 belonging to the India Red Cross Society.

1981 சனவரி 22]

Tamil Nadu Branch, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 2047, Home, dated the 2nd August 1980 in regard to reduction in the rate of tax payable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act in respect of any public carrier goods vehicles registered in a State other than the State of Tamil Nadu and authorised to ply in the State of Tamil Nadu under a permit granted by the appropriate authority of the State in which a National Permit is issued in pursuance of sub-section (1) of section 63 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939). [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 2090, Home (Transport-I), dated the 7th August 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the vehicle TNF 7108 belonging to ASSISI Hospital, South Arcot district. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 2045, Home (Transport-I), dated the 2nd August 1980 in regard to reduction in the rate of tax payable specified in the schedule under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act in respect of any public carrier goods vehicle belonging to the States, other than the State of Tamil Nadu, which is authorised to ply in the State of Tamil Nadu, in pursuance of the Special Reciprocal Agreement entered into between the States of Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Kerala, Maharashtra, Karnataka, Gujarat and the Union Territories of Goa and Pondicherry. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2029, Home, dated the 31st July 1980 in regard to an amendment to rule 278 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[1981 சனவரி 22]

& 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1774, Home, dated the 3rd July 1980 in regard to an amendment to rule 155-A (2) (iv) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

& 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 2116, Home, dated the 14th August 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

51. Seventh Annual Report of the Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited for the year 1978-79 containing the Audit Report and the comments of the Comptroller and Auditor General of India. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

& 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1996, Revenue, dated the 26th August 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Rules, 1978. [Laid on the table of the House under section 47 (3) of the Tamil Nadu Urban Land (Ceiling and Regulation) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 24 of 1978).]

& 53. Notification issued with G.O. Ms. No. 495, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 19th April 1979 in regard to inclusion of the posts of Electrical Supervisor and Mechanics in the Government Rubber Plantations, Kanyakumari district under the Tamil Nadu First Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

& 54. Notification issued with G.O. Ms. No. 396, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 1st April 1980 in regard to exclusion of the post of Private Secretaries in the Tamil Nadu Secretariat coming under Class XII of the Tamil Nadu General Service from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

& 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 753, Co-operation, dated the 13th December 1979 in regard to amendments to the Tamil Nadu Debt Relief Rules, 1976 [Laid on the table of the House under section 14(3) of the Tamil Nadu Debt Relief Act, 1976 (President's Act 31 of 1976).]

[1981 சனவரி 22]

56. Thirtieth Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited for the year 1978-79 together with the Audit Report and Supplementary comments of the Comptroller and Auditor General of India (TIIC). [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

& 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 359, Co-operation, dated the 23rd July 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

& 58. Notification issued with G.O. Ms. No. 2157, Home (Transport-I), dated the 20th August 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the vehicles MDJ 4919, MDJ 7307, TNF 7228 and TNF 9054 belonging to the Leprosy Mission Hospital, Vadathorasalur, South Arcot district. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 59. Notification issued with G.O. Ms. No. 2175, Home (Transport-I), dated the 22nd August 1980 in regard to reduction in the rate of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act in respect of Mobile Animal Clinic Van MSM 4369 belonging to the Animal Welfare Board, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 60. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2276, Home (Transport-I), dated the 3rd September 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of jeep stage carriages used in rural areas of Tamil Nadu be three-fourth of the normal tax payable and levies on the tax payable in respect of jeep stage carriages used in rural areas of Tamil Nadu, a surcharge at Rs. 26.25 (Rupees twenty-six and paise twenty-five only) per seat per quarter. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

& 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 2078, Home (Transport-I), dated the 6th August 1980 in regard to an amendment to rule 7 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation

[1981 சனவரி 22]

Rules, 1974. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

£ 62. Notification issued with G.O. Ms. No. 1278, Rural Development and Local Administration, dated the 27th August 1980 in regard to an amendment to the rules for the Election of Mayor and Deputy Mayor of the Corporation of Madurai. [Laid on the table of the House under section 432 (2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).]

£ 63. Notification issued with G.O. Ms. No. 1209, Rural Development and Local Administration, dated the 12th August 1980 in regard to an amendment to the rules relating to power to write-off irrecoverable taxes, fees, etc., restrictions and control, published with Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A. 489 of 1961, dated the 26th April 1961 (Notification No. 45) at pages 50-51 of Supplement to Part V of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 10th May 1961. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

£ 64. Notification issued with G.O. Ms. No. 2971, Home (P.E. II), dated the 3rd December 1979 in regard to an amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 65. Notification issued with G.O. Ps. No. 142, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 15th February 1980 in regard to amendments to the Revenue Department Notification II-1 No. 2437 of 1962, dated the 22nd May 1962, published at pages 982-983 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 30th May 1962, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

£ 66. Notification issued with G.O. Ps. No. 767, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 26th August 1980 in regard to an amendment to rule 35 (14) of the Tamil Nadu

[1981 சனவரி 22]

General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

£ 67. Notification issued with G.O. Ms. No. 1788, Labour and Employment, dated the 2nd August 1980 in regard to appointments of certain members to be the Members of the Tamil Nadu Labour Welfare Board. [Laid on the table of the House under section 41 (5) of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972 (Tamil Nadu Act 36 of 1972).]

£ 68. Notification issued with G.O. Ms. No. 32, Agriculture, dated the 10th January 1980 in regard to exclusion of certain villages from Kunnathur, Sathiamangalam, Punjaipuliampatti, Avanasi and Gobichettipalayam markets under section 7 (a) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 69. Notification issued with G.O. Ms. No. 1364, Agriculture, dated the 17th July 1980 relating to the declaration of notified market area for Namagiripet, Thalaivasal, Pallipalayam and Mohanur under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 70. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1397, Agriculture, dated the 21st July 1980 in regard to inclusion of cumbu, cholam, varagu, horsegram, castor, coconut, tapioca, potato and redgram in Harur, Hosur and Kalamangalam markets under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 71. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1399, Agriculture, dated the 21st July 1980 in regard to inclusion of rubber in certain markets under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

[1981 சனவரி 22]

£ 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 1400, Agriculture, dated the 21st July 1980 in respect of Palmgur Jaggery in Coimbatore Market Committee under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1524, Agriculture, dated the 5th August 1980 in regard to establishment of a market at Bhoothapandi under section 5 (3) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 74. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1525, Agriculture, dated the 5th August 1980 declaring the grapes and silk cotton as agricultural produces for the purposes under section 2 (i) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 and declaring the intention of exercising control over the purchase and sale of tamarind, onion, coconut, gingelly, cholam, cumbu, ragi, blackgram, redgram, banana, mangoes, tomato, grapes and silk cotton in Madurai district under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 312, Home (P.E. IV), dated the 7th February 1980 in regard to an amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 2031, Home, dated the 31st July 1980 in regard to amendments to rule 368 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

£ 77. Notifications issued with G.O. Ps. No. 757, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 21st August 1980 in regard to amendments to the Revenue Department Notification II-1 No. 5374, dated the 13th November 1961, published at page 1852 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette,

1981 சனவரி 22]

dated the 20th November 1961 and Notification II-1 No. 4922 of 1969, dated the 21st October 1969, published at page 1596 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 5th November 1969. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

£ 78. Notifications issued with G.O. Ps. No. 685, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 31st July 1980 in regard to reduction in the rate of tax from eight per cent to four per cent single point in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of Polythene granules, etc. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

£ 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1747, Home, dated the 30th June 1980 in regard to an amendment to rule 294-A of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Tamil Nadu Act IV of 1939).]

£ 80. Notification issued with G.O. Ms. No. 2644, Home (Cinemas), dated the 22nd October 1979 in regard to an amendment to rule 11 of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

£ 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 2811, Home (Cinemas), dated the 12th November 1979 in regard to an amendment to rule 14 (2) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

£ 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 822, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 8th September 1980 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 116 of 1970, dated the 28th March 1970, published at page 471 of Part III of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 15th April 1970. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[1981 சனவரி 22]

£ 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1588, Labour and Employment, dated the 17th July 1980 in regard to an amendment to the Labour and Employment Department Notification No. II (2) LE/4239/77, dated the 6th August 1977, published at page 498 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 7th September 1977. [Laid on the table of the House under section 41 (5) of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972 (Tamil Nadu Act 36 of 1972).]

£ 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 1831, Home, dated 10th July 1980 in regard to an amendment to rule 189-C of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

£ 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 33, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 11th January 1980 in regard to inclusion of the posts of Refrigeration Supervisor in Tamil Nadu Fisheries Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

£ 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 517, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 29th April 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

£ 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 1279, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 21st November 1979 in regard to inclusion of the post of Librarian in the Department of Statistics within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

£ 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 845, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 19th August 1980 in regard to exclusion of the posts of Assistant Commissioner of Civil Supplies and Assistant Secretary to the Commissioner of Civil Supplies from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

1981 சனவரி 22]

£ 89. Notification issued with G.O. Ms. No. 1104, Home, (P. & E. IV), dated the 8th April 1980 in regard to framing of the Tamil Nadu Disposal of Articles (confiscated under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 1140, Education, dated the 23rd June 1980 in regard to nomination of Director of School Education, Madras-600 006 dealing with the subject of Higher Secondary Education, as a member of the Academic Council of the Perarignar Anna University of Technology. [Laid on the table of the House under section 43 (2) of the Perarignar Anna University of Technology Act, 1978 (Tamil Nadu Act 30 of 1978).]

£ 91. Notification issued with G.O. Ms. No. 1578, Education, dated the 12th August 1980 in regard to nomination of Dr. S. Sathikh, Director, Madras Institute of Technology, Madras-600 044 as a member of the Syndicate of the Perarignar Anna University of Technology, Guindy, Madras, for a period of three years with effect from the date of publication of this notification in the *Tamil Nadu Government Gazette*. [Laid on the table of the House under section 43 (2) of the Perarignar Anna University of Technology Act, 1978 (Tamil Nadu Act 30 of 1978).]

£ 92. Notification issued with G.O. Ms. No. 802, Housing and Urban Development, dated the 21st June 1980 in regard to appointment of Thiru T. K. Kabali, M.L.A., as Chairman of the Tamil Nadu Slum Clearance Board for a period of one year with effect from the date of issue of this order. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act II of 1971).]

£ 93. Notification issued with G.O. Ms. No. 799, Housing and Urban Development, dated the 21st June 1980 in regard to appointments of Thiruvalluvar N. Kannan, J. Balan, E. Madhusudan and M. Pandian as non-official Members of the Tamil Nadu Slum Clearance Board for a period of one year with effect from the date of issue of this order. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

[1981 சனவரி 21]

££ 94. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2156, Home (Transport-I), dated the 20th August 1980 exempting from tax payable in respect of Swiss Truck bearing Engine No. 77511 and Chassis No. 20362/23, belonging to the Indian Red Cross Society, Tamil Nadu Branch, Madras and exempting from payment of registration and permit fees in respect of Swiss Truck bearing Engine No. 77541 and Chassis No. 20362/23, belonging to the Indian Red Cross Society, Tamil Nadu Branch, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1976 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

££ 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 2388, Home (Transport-I), dated the 15th September 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the vehicle TMU 389T belonging to 'MITHRA', Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

££ 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 551, Education, dated the 24th March 1980 in regard to nominating certain persons as Members of the Academic Council of the Perarignar Anna University of Technology, Guindy, Madras, with effect from the date of publication of this Notification in the *Tamil Nadu Government Gazette*. [Laid on the table of the House under section 43 (2) of the Perarignar Anna University of Technology Act, 1978 (Tamil Nadu Act 30 of 1978).]

££ 97. Notification issued with G.O. Ps. No. 1019, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 9th October 1980 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 351 of 1965, dated the 23rd July 1965, published at page 1658 of Part III—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 4th August 1965, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

££ 98. Notification issued with G.O. Ps. No. 1001, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 6th October 1980 exempting from tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of food and drinks in any hotel or restaurant, other than those specified in

[1981 சனவரி 22]

item 150 in the First Schedule to the said Act with effect on and from the 6th October 1980. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

£ 99. Notification issued with G.O. Ps. No. 816, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 6th September 1980 exempting from tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act by Organisation for Rehabilitation of the Blind in Tiruchirappalli, on the sales of his products manufactured and directly sold from the Light Engineering Unit, the Chalk Manufacturing Unit and the Soap Unit run by the said Organisation. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

££ 100. Notification issued with G.O. Ps. No. 971, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 3rd October 1980 exempting from tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of 200 wooden chairs by Thiruvargal Jayabaratham and Company, Madras-600 007, to the Bala Mandir (Foundling Hospital), Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

££ 101. Notification issued with G.O. Ms. No. 425, Food and Co-operation, dated the 2nd September 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

££ 102. Notification issued with G.O. Ps. No. 589, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 7th July 1980 in regard to an amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. II (1) [CTRE] 139 (a) 76, dated the 19th March 1976, published at page 1 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, Extraordinary, dated the 19th March 1976. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[1981 சனவரி 22]

££ 103. Notification issued with G.O. Ps. No 827, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 9th September 1980 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III—No. 351 of 1965, dated the 23rd July 1965, published at page 1658 of Part III—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 4th August 1965, subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

££ 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 1091, Rural Development and Local Administration, dated the 19th July 1980 in regard to amendments to the Conduct of Election of Madras Corporation Councillor's Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

££ 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 1703, Education, dated the 27th August 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Private Colleges (Regulation) Rules, 1976. [Laid on the table of the House under section 54 (2) of the Tamil Nadu Private Colleges (Regulation) Act, 1976 (President's Act 19 of 1976).]

££ 106. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1596, Revenue, dated the 28th June 1980 making the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Rules, 1980 and Tamil Nadu Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Rules, 1980. [Laid on the table of the House under section 13 (3) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Act, 1980 (Tamil Nadu Act 15 of 1980) and section 12 (3) of the Tamil Nadu Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Act, 1980 (Tamil Nadu Act 15 of 1980).]

££ 107. Notification issued with G.O. Ms. No 751, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 20th August 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

1981 சனவரி 22]

££ 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 2048, Labour and Employment, dated the 2nd September 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Rules, 1973. [Laid on the table of the House under section 41 (5) of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972 (Tamil Nadu Act 36 of 1972).]

££ 109. Notification issued with Government Letter No. 76966/A.MII/80-3, Agriculture, dated the 20th September 1980 in regard to amendments to the Agriculture, Department Notification No. II-2/AG/1462/78, dated the 14th February 1978 published at pages 191-194 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 5th April 1978. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

££ 110. Notification issued with G.O. Ms. No. 1697, Agriculture, dated the 27th August 1980 in regard to declaration of notified market area for Sunguvarchatram, Pallipet and Uthukottai markets under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

££ 111. Notification issued with G.O. Ms. No. 1794, Agriculture, dated the 9th September 1980 in regard to declaration of notified market area for Nagapattinam market under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

112. Notification issued with G.O. Ms. No 1862, Agriculture, dated the 18th September 1980 in respect of sugarcane jaggery in all forms in Thanjavur Market Committee under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

££ 113. Notification issued with G.O. Ps. No. 831, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 10th September 1980 in regard to an amendment to the Revenue

[1981 சனவரி 22]

Department Notification II-1 No. 2437 of 1962, dated the 22nd May 1962, published at pages 982-983 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 30th May 1962, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

114. Notification issued with G.O. Ms. No. 340, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 22nd March 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

£ £ 115. Notification issued with Government letter No. 74220/AM-II/80-4, Agriculture, dated the 9th October 1980 in regard to an amendment to the Agriculture Department Notification No. II-1/410 of 1972, dated the 15th October 1971, published at pages 76-80 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 2nd February 1972. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

£ £ 116. Notification issued with G.O. Ms. No. 655, Home (Cinemas), dated the 5th March 1980 in regard to amendment to rules 52 and 62 of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

£ £ 117. Notification issued with G.O. Ms. No. 399, Home (Cinemas), dated the 14th February 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

118. Notification issued with G.O. Ms. No. 3010, Home (Cinemas), dated the 7th December 1979 in regard to amendments to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

[1981 சனவரி 22]

£ £ 119. Notification issued with G.O. Ms. No. 2508, Home, dated the 20th September 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

120. Balance Sheet and Profit and Loss Accounts of the Tamil Nadu Warehousing Corporation for the year 1979-80. [Laid on the table of the House under section 31 (11) of the Warehousing Corporation Act, 1962 (Central Act 58 of 1962).]

121. Notification issued with G.O. P. No. 1035, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 14th October 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. (Tamil Nadu Act I of 1959).]

122. Notification issued with G.O. P. No. 1030, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 13th October 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

123. Notification issued with G.O. Ms. No. 499, Public (Establishment-I), dated the 25th February 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Legislature (Salaries and Reimbursement of Medical Expenses to Members) Rules, 1979. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

124. Notification issued with G.O. Ms. No. 2682, Home, dated the 13th October 1980 in regard to amendment to rule 363 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

125. Notification issued with G.O. Ms. 2754, Home, dated the 22nd October 1980 in regard to amendment to rule 3 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[1981 சனவரி 22]

126. Notification issued with G.O. Ms. No. 2750, Home (Transport-I), dated the 22nd October 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the vehicle TMU 6132 belonging to the Animal Protection Society and Veterinary Clinic, Adayar, Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974)].

127. Notifications issued with G.O. Ps. No. 1032, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 13th October 1980 in regard to framing of the Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Rules, 1980. [Laid on the table of the House under section 21(3) of the Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 7 of 1980).]

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 2749, Home (Transport-I), dated the 22nd October 1980 in regard to concessional rate of tax payable in respect of the vehicle TMV 6511 belonging to Bala Mandir (Foundling Hospital), Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974)].

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 2403, Home (P.E. IV), dated the 18th September 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

130. Notification issued with G.O. Ps. No. 990, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 6th October 1980 in regard to reduction in the rate from eight per cent to four per cent single point in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of ebonite pens. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

131. Notifications issued with G.O. Ps. No. 1028, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 13th October 1980 exempting from payment of tax under section 7-A of the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the purchase of country chekku neem oil

[1981 சனவரி 22]

required for the manufacture of soap by the Gandhi Seva Sangam, Chatrapatti, Madurai District and also additional sales tax payable by any dealer under the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970 (Tamil Nadu Act 14 of 1970) in regard to the whole of the turnover relating to the sale of country chekku neem oil to the Gandhi Seva Sangam, Chatrapatti, Madurai District. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

132. Notifications issued with G.O. Ps. No. 966, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 30th September 1980 exempting from payment of tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, by the Indian Oil Corporation or any other Oil Company on the sale of the products of Madras Refineries Limited sent outside Tamil Nadu with retrospective effect from 28th June 1969 upto the period ending with the 8th December 1969 and in regard to reduction in rate in respect of the Tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act by the Indian Oil Corporation or any other Oil Company on the sale of the products of Madras Refineries Limited, Madras, which are sent outside Tamil Nadu, to the rate specified in sub-section (1) of section 8 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956). [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

133. Notification issued with G.O. Ps. No. 1031, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 13th October 1980 in regard to an amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. II(1)CTRE/683/75, dated the 19th June 1975, published at pages 95—96 of Part II—Section (1) of Tamil Nadu Government Gazette, dated the 16th July 1975 as amended subsequently. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

134. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1082, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 2nd October 1980 in regard to recommendation of percentage of profit to be added under sub-rule (5) of rule 15 of the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959 and an amendment to the Tamil Nadu General

[1981 சனவரி 22]

Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959)].

135. Notification issued with G.O. Ms. No. 2072, Revenue, dated the 4th September 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Money-lenders Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 22(3) of the Tamil Nadu Money-lenders Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXVI of 1957)].

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 2164, Agriculture, dated the 3rd November 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

137. Notification issued with G.O. Ms. No. 1055, Personnel and Administrative Reform, (Personnel-M), dated the 22nd October 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

138. Notification issued with G.O. Ms. No. 1844, Home, dated the 11th July 1980 in regard to an amendment to rule 13 of the Tamil Nadu Home Guards Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 15 (4) of the Tamil Nadu Home Guard Act, 1963 (Tamil Nadu Act 3 of 1963).]

139. Fourth Annual Report of the Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited for the year 1976-77. (English and Tamil.) [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

140. Thirty-first Annual Report of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited for the year 1979-80 together with the audit report and supplementary comments of the Comptroller and Auditor General of India (TIC). [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

[1981 சனவரி 22]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 1. The Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 7 of 1980).

2. Statement showing the orders issued by the Goernment on the various recommendations of the Pattabi Raman Committee on Transport Sector (English and Tamil).

3. Report of the Committee on Transport Sector (Tamil Nadu) (English).

% 4. The Tamil Nadu Sales Tax Laws (Amendment and Repeal) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 8 of 1980).

%% 5. The Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 9 of 1980).

£ 6. The Tamil Nadu Abolition of Posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 10 of 1980).

££ 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 730, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 16th August 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Copy Writers Licence Rules, 1971.

%%% 8. The Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 11 of 1980).

& 9. Notification issued with G.O. Ps. No. 584, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 3rd July 1980 in regard to reduction in the rate of tax payable by any dealer under the Central Sales Tax Act in respect of the sale of parts and accessories for bicycles in the course of inter-State trade or commerce shall be calculated at the rate of one per cent.

@@ 10. The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 12 of 1980).

@@ 11. The Tamil Nadu Co-operative Societies (Appointment of Special Officers) Second Amendment Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 13 of 1980).

(1981 சனவரி 22)

&& 12. The Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 14 of 1980).

** 13. The public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 15 of 1980).

*** 14. The Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax (Amendment) Ordinance, 1981 (Tamil Nadu Ordinance No. 1 of 1981).

15. Report of Justice Thiru K. S. Venkataraman, Retired Judge of Madras High Court—One Man Commission appointed to enquire into the facts and circumstances leading to, and the cause of the disastrous fire which took place in the Lakshmi Touring Talkies at Lourdhammalpuram in Tuticorin on 29th July 1979 (Tamil).

*** 16. The Tamil Nadu Essential Services Maintenance Ordinance, 1981 (Tamil Nadu Ordinance No. 2 of 1981).

@@@ 17. Address by the Governor of Tamil Nadu to both Houses of the Tamil Nadu Legislature assembled together on 21st January 1981 (English and Tamil).

- * Sent by post to all M.L.Cs. on 19th September 1980.
- @ Sent by post to all M.L.Cs. on 14th October 1980.
- & Sent by post to all M.L.Cs. on 23rd October 1980.
- % Sent by Post to all M.L.Cs. on 4th November 1980.
- %% Sent by post to all M.L.Cs. on 12th November 1980.
- & Sent by post to all M.L.Cs. on 20th November 1980.
- %% Sent by post to all M.L.Cs. on 25th November 1980.
- && Sent by post to all M.L.Cs. on 18th December 1980.
- & Sent by post to all M.L.Cs. on 23rd October 1980.
- @ @ Sent by post to all M.L.Cs. on 10th December 1980.
- && Sent by post to all M.L.Cs. on 29th December 1980.
- ** Sent by post to all M.L.Cs. on 3rd January 1981.
- *** Sent by post to all M.L.Cs. on 12th January 1981.
- @@@ Circulated to Members in the Assembly Chamber on 21st January 1981.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

[1981 ஜனவரி 23]

Higher Secondary Schools

* 4 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the difficulties experienced by students who have passed the Tenth Standard, to get admissions in the first year of Plus Two Course in Higher Secondary Schools; and

(b) whether there is any proposal to upgrade more High Schools into Higher Secondary Schools?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது குறித்து எழும் பிரச்சினைகள் அவ்வப்போது தீர்க்கப்படுகின்றன. மேல்நிலைப் பள்ளிகளை ஆய்வு செய்யும் அலுவலர்களுக்கும் அவ்வப்போது அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டு, மாணவர்கள் சேர்ப்பது குறித்து புகார்கள் ஏதும் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளும்படியும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் அதிக அளவில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டால், அதற்கேற்றவாறு கூடுதல் வகுப்புகளைத் தொடங்க அனுமதிக்கும்படியும் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) 1980-81 ஆம் ஆண்டில் மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்ட பள்ளிகளையும் உள்ளிட்டு, தற்போது 1,343 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. தற்போதைய தேவைக்கு இப்பள்ளிகளே போதுமானதாக உள்ளன.

திரு. த. சந்தேர்ஷம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அதற்குப் பின் அநேக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப்பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்டது எனக்குத் தெரியும். இப்போது 10 ஆம் வகுப்புத் தேறிய மாணவர்கள் தொகை எத்தனை என்பதையும், மிளஸ் 2 முதலாண்டில் எத்தனை மாணவர்களுக்கு இட வசதி இருக்கிறதென்பதையும் தெரிவிக்கக் கொடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் தேறிய மாணவர்கள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, புகார்கள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

[1981 ஜனவரி 23]

Tamil Nadu Librarians' Association.

*5 Q.—DR. T. R. JANARTHANAM (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the Tamil Nadu Librarians' Association in June, 1980;

(b) if so, the details of their grievances; and

(c) the action proposed to be taken by the Government in the matter?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) மற்றும் (உ) கேள்வி எழவில்லை.

டாக்டர் இரா. பனார்த்தனம் : நூலகர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கும் உத்தேசம் அரசுக்குண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நூலகத் துறையில் பணி புரியும் ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்காமல் அரசு ஊழியர்கள் பெற்று வரும் ஒய்வுதியம், பணிக்கொடை போன்ற சலுகைகளை மட்டும் அவர்களுக்கு நீட்டிக்கலாமென்று அரசு கருதியது. அதன் அடிப்படையில் நூலக ஆணைக் குழுவின் ஊழியர்களுக்கு, அடிப்படை ஊழியர்கள் உட்பட, அரசாணை எண். '862, கல்வி, நாள் 20—5—1980-ல் ஒய்வுதியம், பணிக் கொடை வழங்குவதற்கான ஆணை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. சில்லரைச் செலவினத்திலிருந்து ஊதியம் பெறும் இரவுக் காவல்காரர்களின் பணி நிரந்தரம் ஆக்கப்படாமலிருப்பதால், அவர்கள் இத்திட்டத்தின்படி ஒய்வுதியம் பெற வழியில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நூலகர்கள் அனைவரையும் நிரந்தரமாக்கி, அவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக நியமிக்க ஏன் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நூலகத் துறையைச் சார்ந்த நூலகங்களை நடத்துவது என்று சொல்லும்போது, அதற்குத் தேவைப்படும் நிதி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலிருந்து நூலக வரியாகப் பெற்றும், அதற்கு ஈடாக அரசு மானியம் தந்தும் பெறப்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்த நூலகங்களை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

[1982 ஜனவரி 8]

திரு. செ. முத்துசாமி: உள்ளாட்சி துறவின் கீழ் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக்கும் கெள்வையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரியும் ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்குவது போல, நூலகத் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக்க அரசு முன் வருமா? அதற்குத் தடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த தடவடிக்கைகளை எடுத்த பிறகு, இதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நாம் இது குறித்து வேறு பல தடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த தடவடிக்கைகளை எடுத்த பிறகு, இதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: நூலகங்களில் பணியாற்றும் சில்லரைப் பணியாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க முடியாதென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதே போன்று தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் சில்லரைப் பணியாளர்களும் ஓய்வூதியம் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் நான் முழுவதும் வேலை பார்ப்பதால், அவர்கள் பணியை வான்முறை செய்ய விதிக்களை வகுத்து, அவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் அளிக்கும் முறையை அரசு உருவாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: உறுப்பினரவர்கள் சொன்னது போன்ற பிரிவினர்களைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது, இவர்களைப் பற்றியும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. சி. ரா. வெங்கடகாந்தன்: நூலக வரியைப் பெற்று, செலுத்த வேண்டிய உள்ளாட்சித் துறை ஸ்தாபனங்கள், தங்களுடைய பங்கைச் சரியாகச் செலுத்தாததால், நூலகங்களில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடைப்பதில்லை என்று புகார்கள் வருகின்றன. ஆதலால் ஊர்த் தோறும் முதல் தேதி அவர்கள் ஊதியம் பெறும் நிலையில், அரசு தக்க தடவடிக்கைகளை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: வகுவிக்கப்பட்ட நூலக வரி நடவடிக்கைச் செலுத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாடு தொடர்ந்து இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்காக அரசு சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. எனவே அந்தக் குறைபாடு போய்விடும்.

[1982 ஜனவரி 8]

பெரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் தலைமையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாகப்பட்டினப் பேருந்து நிலையம்.

* 6. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: (திரு. செ. அரங்கநாயகம் சார்பில்): மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) & (ஆ) பழனிமலை கிளக்குவரத்தாட்சித்துறை உள்ள நகர்ப்பகுதியானதில், நேருதிரு. வசதிபுடன் கட்டிப் பேருந்து நிலையம் கழிவிடங்கள் ஆகியவை இல்லாததால், கட்டிடம் அமைப்பதற்கு அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வசதிகள் எப்போது அமைத்துத் தரப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) & (ஆ) நாகப்பட்டினத்தில் நகர்ப்பேருந்து நிலையம் ஒன்று அமைக்க நகராட்சி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. தற்போதுள்ள பேருந்து நிலையத்தின் அருகில் புதிதாக இரண்டு கழிவிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: முடியாத தகவல்களுக்குள் அடிக் காலத்தில் கோவை நகராட்சியில் அங்கு அமைக்கப்பட்ட நகர்ப் பேருந்து நிலையம் திறக்கப்பட்டது. அங்கே போதிய வசதிகள், கழிவிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மூலக் கேள்வி, தாதையைப் பொறுத்தது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கோவையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அது என்னுடைய மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால், நகர்ப்பகுதியைப் பற்றிய ஒப்புதலோடு, கூறுகிறேன். கோவை நகர்ப் பேருந்து நிலையத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக இப்போது தனி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, ஒப்பீட்டில் திட்டி, ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டிடம், நகர்ப் பேருந்து நிலையத்தை நவீனப்படுத்தியும் நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: கோவை நகர்ப் பேருந்து நிலையம் திறக்கப்பட்டதால், கோவை நகர்ப் பேருந்து நிலையம் இருந்தாலும், மிக நெருக்கடியாகவும், மண்ணில் அமைந்துள்ளதால் நிலையிலும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கோவை நகர்ப் பேருந்து நிலையத்திற்கு நல்ல வழி செய்துதலால், கோவை பேருந்து நிலையத்திற்கும் வழி செய்ய முயற்சிப்பார்களா?

[1981 ஜனவரி 23]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : துணை வினாக்கள் கேள்வியை விட்டு எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அப்படியே கேட்டால் எப்படி?

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பொதுவாக நான் ஒரு பதிலைச் சொல்லிவிட்டால், மற்ற உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்க மாட்டார்கள். பொதுவாக தமிழகத்திலுள்ள பல மாவட்டங்களிலும், பல தாலுக்காக்களிலும் இது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்து ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல விசாலமான பேருந்து நிலையங்களைக் கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. தேவைக்கேற்ற முறையில் நல்ல வசதியுள்ள பேருந்து நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டி நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நாகப்பட்டினம் பேருந்து நிலையத்தில் உள்ள பேருந்து நிலையத்தை விசாலமாக ஆக்க ஒரு திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? டெண்டர் போடப்பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அது இன்னும் அரசின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில்தான் இருக்கிறது. மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்படவில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: Will the Hon. Minister clarify one things? When these facilities are provided for parking heavy vehicles so as to avoid congestion in the bus-stands, will facilities be provided underground for latrines, as it is done in several other countries? That would keep the bus-stands much more clean.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : உறுப்பினருடைய யோசனையும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் எந்தப் பேருந்து நிலையங்களுக்குச் சென்றாலும்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நாகப்பட்டினம் பேருந்து நிலையம் பற்றி ஏற்கெனவே இரண்டு முறை சொல்லியாதி விட்டது. மூலக் கேள்வியை விட்டு விட்டு எங்கோ செல்கிறீர்கள்.

1981 ஜனவரி 23]

திரு. செ. முத்துசாமி : நாகப்பட்டினம் பேருந்து நிலையத்தை விட்டு விட்டு நான் எங்கும் செல்லவில்லை. அங்குள்ள கழிப்பிடங்கள் பற்றி நான் சொல்கிறேன். அங்குள்ள கழிப்பிடம் நீர் இல்லாமல் மிகக் கேவலமாக இருக்கிறது. பொதுவாக பேருந்து நிலையங்களிலுள்ள கழிப்பிடங்களை சுகாதார நிலையில் வைத்திருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நாகப்பட்டினம் பேருந்து நிலையத்திலுள்ள கழிப்பிடம்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். கழிப்பிடங்கள் நாடு முழுவதும் உள்ளன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கடுமானவரை பேருந்து நிலையங்களில் நனியை கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணமும். அந்த வகையில் பேருந்து நிலையங்களில் எல்லாம் கட்டண கழிப்பிடம் கட்டுகின்ற திட்டம் ஒன்றும் இருக்கிறது. இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், துர்நாற்றம் ஒன்றும் ஏற்படாது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I want one clarification.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கேள்வியே நூற்றம் அடிக்கிறது. (சிரிப்பு). எவ்வளவு நேரம்தான் கேள்வி கேட்பது?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, will the Hon. Minister consider a suggestion? When providing for pay-and-use latrines at least three of them have to be free for the public so that those who cannot afford to pay may also use them.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கட்டணக் கழிப்பிடம் கட்டுகின்ற பேருந்து நிலையங்களில் எல்லாம் இலவசக் கழிப்பிடங்களையும் சேர்த்தே கட்டுகிறோம்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகங்கள்.

* 7. வினா---திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே--

(அ) தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தெந்த வட்டங்களில் உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகங்கள் நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) இந்த அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட்டதற்கு வட்டங்களில், இவற்றை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[1981 ஜனவரி]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 10 வட்டங்களில் நிரந்தர உதவிக்க கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகங்கள் உள்ளன.

(இ) தற்போது இல்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டத்திற்கும் ஒரு நெடுஞ்சாலை உட்கோட்டம் என்கிற முறையில் நெடுஞ்சாலை உட்கோட்ட அலுவலகம் திறக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இன்னும் இரண்டு வட்டங்களுக்கு அவ்வாறு உட்கோட்டங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. உதவி கோட்டப் பொறியாளர்கள் நெடுஞ்சாலைத் துறை சாலைகளைப் பராமரிக்கின்ற பணியையும், புதிய சாலைகளை உருவாக்குகின்ற பணியையும், பஞ்சாயத்து சாலைகளை மேற்பார்வையிடுகின்ற பணியையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டத்திற்கும் ஒரு உட்கோட்டம் என்கிற முறையில் அலுவலகங்களை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, 10 இடங்களில் உட்கோட்டங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கின்றன. அந்த 10 இடங்களிலும் நிரந்தர அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. இப்போதைக்கு பஸ்ரூட்டி, காட்டுமன்னார்கோயில் ஆகிய இரண்டு இடங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வேலைகளையெல்லாம் சிதம்பரம், கடலூர், குறிஞ்சிப்பாடி போன்ற இடங்கள் மூலம் செயல்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. உருத்தார்பேட்டையிலும் அதுபோல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்கிற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டத்திற்கும் ஒரு உட்கோட்டம் என்று வந்தாலும்கூட, அவர்களுக்குப் பணி அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இரண்டு வட்டங்களின் பணிகளை ஒரு உட்கோட்ட அலுவலகத்தில் ஒப்படைப்பதன் மூலம் பராமரிப்பு போன்ற பணிகள் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டத்திற்கும் ஒரு உட்கோட்டம் என்கிற முறையில் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அப்படிப்பட்ட யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

1981 ஜனவரி 23]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : 5 மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மேற்பார்வைப் பொறியாளர் இருப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மேற்பார்வைப் பொறியாளர் விதம் நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேற்பார்வைப் பொறியாளர்களின் பணிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அவர்களுடைய பணிகளை வரம்புமுறைப்படுத்தி, அதிகாரத்தைக் குறைத்து அதன் மூலம் அதிக வேலைகளைச் செய்கின்ற தன்மையில் அவர்களுக்குள்ள மாவட்டங்களைக் குறைக்கின்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

வார பந்தி முறை நீர்ப்பங்கீடு.

* 8. வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஹரியானா மற்றும் பஞ்சாப் மாநிலங்களில் உள்ளது போல, விவசாயத்திற்கான நீரைப் பங்கீடு செய்ய வார பந்தி முறையை தமிழகத்திலும் பின்பற்றுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : (அ) & (இ) வார பந்தி முறையை தமிழகத்திலும் பின்பற்றுவது குறித்த யோசனை அரசின் தொடக்க ஆய்வு நிலையிலேயே உள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : வார பந்தி முறை அரியானா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் நடைமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று ஒரு அறிக்கையில் படித்தேன். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப இந்த முறையை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்றால் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து ஒரு குழு அங்கே சென்று இந்த முறையைப் பார்வையிட வேண்டும். அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த முடியுமா என்பது குறித்து அரசு பரிசீலித்திருக்கிறதா?

[1981 ஜனவரி 23]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : இது ஒரு சிறந்த முறை என்றாலும் கூட, தமிழகத்திலே பன்னெடுங்காலமாக வேறு ஒரு பெயரில் அது பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அதை கிண்ணி முறை என்று சொல்லுகிறார்கள். சிறு சிறு நில உடமையாளர்கள் நீரின் அளவுகளைக் கணக்கெடுக்கின்ற முறை தமிழகத்தில் இன்றும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. எனவே, தமிழகத்தில் அதை ஓளவு பன்னெடுங்காலமாகப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். இப்போது கூட பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் அதை சில இடங்களில் சோதனைக்காகச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அடுத்து வரக்கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இதை முன்னோடித் திட்டமாகச் செயல்படுத்த அரசு யோசித்து வருகிறது. நீர்ப்பாசனக் குழு அமைக்கப்பட்ட உடனே, உறுப்பினர்களை அரைத்துச் சென்று, பல்வேறு பாதிக்கப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்து நிச்சயமாக அது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Malpractices in Special Repair Work of Thovalai Channel

* 9. Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Irrigation be pleased to state—

(a) whether it is a fact that, in connection with alleged malpractices in the special repair work of Thovalai Channel in Kanyakumari District in the year 1971-72, seven officers of the Government and seven contractors were prosecuted by the Vigilance and Anti-Corruption Department in the Special Court at Nagercoil;

(b) whether all the fourteen of them have been convicted;

(c) whether in respect of the same F.I.R. and in connection with the same work, the same seven officers and thirteen other officers and sixty-eight contractors are sought to be prosecuted again; and

(d) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : (அ) ஆம்.

(ஆ) நாகர்கோவில் சிறப்பு நீதிபதி தனது தீர்ப்பில் தோவலை கால்வாயில் பணி செய்த ஏழு அதிகாரிகளும் ஏழு ஒப்பந்தக்காரர்களும், அ பணியில் நடந்த பல முறைகேடுகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் எனத் தீர்ப்பளித்து, அவர்கள் மீது நிரூபிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்காக இரண்டு ஆண்டு கடுஞ்சிறை தண்டனையும், மேலும் தலா ரூபாய் 50 (ஐம்பது ரூபாய்) கீழ் குற்றத்திற்கும்) அபராதத் தொகையும் விதித்துள்ளார்.

[1981 ஜனவரி 23]

(உ) & (எ) இக்கால்வாயின் பணிகள் இரண்டு கட்ட நிலைகளில் நிறைவேற்றப்பெற்றது. முதல் கட்டத்தின் கீழ் கிமென்ட்-காங்கிரீட் பலகைகளைத் தயாரிக்கும் பணி நடந்தது. இரண்டாவது கட்டத்தின் கீழ் தடுப்புச் சுவர் கட்டுதல், கால்வாயின் கரைகளில் கிமென்ட் பலகைகளைப் பொருத்துவது போன்ற பணிகள் நடைபெற்றன. இவ்விரு கட்ட வேலைகளும் தனித்தனியே எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றதால், இப்பணிகளில் ஏற்பட்ட முறைகேடுகள் பற்றிய புலனாய்வும் இரண்டு கட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முதல் கட்டப் பணிகளில் ஏற்பட்ட முறைகேடுகள் பற்றிய புலனாய்வு 1977-ல் முடிவடைந்து, குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டு நீதி மன்றத்தினால் தீர்ப்பும் அளிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது கட்டப் பணிகளின் முறைகேடுகள் மீது புலனாய்வு 1979-ல் முடிவடைந்து குற்றப் பத்திரிகை சிறப்பு நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணையிலுள்ளது. முதல் கட்டப் பணியில் ஈடுபட்டு குற்றம் சாற்றப் பட்ட ஏழு அதிகாரிகள் இரண்டாவது கட்டப் பணியின் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளனர். வழக்கு நீதி மன்றத்தின் விசாரணையில் உள்ளதால், மேலும் தகவல்கள் தர இயலவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. த. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டது 1971-72 ஆம் ஆண்டிலே. இரண்டு கட்டத்திற்கும் சேர்த்து ஒன்றாக அப்போது புலனாய்வு நடந்திருக்க வேண்டும். ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் என்று குறுகிய கால அளவில் பணியாற்றிய அதிகாரிகள்கூட இந்தக் குற்றப் பத்திரிகையிலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட விதிகளின்படிதானா எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது பற்றி அரசாங்கத்தின் மேல்மட்ட சட்ட ஆலோசனை பெறப்பட்டதா? இந்தக் கோப்பு அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு அதன் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : அவ்வளவு விரிவான தகவல்கள் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. 1971 ஆம் ஆண்டு இந்தப் பணிகளைத் தொடங்க வேண்டும் என்று அரசு அனுமதியளித்தது. பணி ஆரம்பித்த ஓரளவு காலத்திற்குள்ளேயே ஒழுங்கீனங்கள் முறைகேடுகள் வந்ததாக 1972 ஆம் ஆண்டில் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சி உடனடியாக புலனாய்வுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அப்போதே பரிசீலனை செய்து இரண்டு கட்டமாக வழக்கு நடத்த வேண்டும் என்று முடிவெடுத்ததால், முதல் கட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டிலேயும் இரண்டாவது கட்டப் புலனாய்வு அதற்குப் பிறகும் போடப்பட்டது.

[1981 ஜனவரி 23]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற போது திட்டங்கள் நிறுத்தப்பட்டுவிடுவதால், பிறகு இவைகளை மேற்கொள்ளும்போது திட்டச் செலவு அதிகமாக ஆகி விடுகிறது. ஆகவே இம் மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, திட்டங்களை நிறுத்தாமல் நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தவறான மதிப்பீடுகள் தயாரித்து, தவறான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து அதிக நிதியைக் கேட்பதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. இனி மேல், இம்மாதிரி முறைகேடுகள் இருக்குமானால் அவைகளைத் தனியாக எடுத்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை பதவி நீக்கம் செய்து வைத்துவிட்டு, கால தாமதப் இல்லாமல் பணிகளைச் செய்யலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து நல்லதுதான். இந்தக் கருத்தை அரசு கருத்தில் கொள்ளும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்து, பின்னால் வரும் அதிகாரிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவதால், இப்போது புதிய திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு அதிகாரிகள் அஞ்சுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு கோள மாதிலத்திலே திட்டங்கள் போட்டு வேலை செய்கிறபோதே, விஜி லென்குக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் திடீர் திடீரென்று வந்து பார்வையிடுவார்கள். கிமென்ட் கலவை மற்றும் தொழில் முறைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதற்கான பில் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட பிறகு, இந்த மாதிரியான புகார்களுக்கு இடமில்லை என்கிற அளவுக்கு அவர்கள் ஒரு நியதி வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நியதியை வகுக்க நமது அரசு ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : அம்மாதிரியான பணிகளைச் செய்ய 'மொபைல் ஸ்க்வாட்' என்று சொல்லப்படும் அமைப்பு நமது நெடுஞ் சாலைத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி அமைப்பை பொதுப் பணித் துறையிலேயும் ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

சக்தி பைப்ஸ் தொழிற்சாலை.

* 10. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கும் சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தை மாநில அரசு ஏற்று நடத்தும் உத்தேசம் எனும் உள்ளதா?

[1981 ஜனவரி 23]

(இ) இந்நிறுவனம் மூடப்பட்டிருப்பதால், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ச. திருநாவுக்கரசு : (அ) இல்லை,

(இ) 410.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் மூடப்பட்டுவிட்டதால், அங்கு பணி புரிந்து வந்த 410 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பாதிக்கப்பட்டு அவர்களின் குடும்பங்கள் மிகவும் தொல்லைக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. எனவே, அரசு வேறு ஏதாவது ஒரு விதத்தில் அந்தத் தொழிலைத் திரும்பத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. திருநாவுக்கரசு : அரசு இதுவரையில் அந்த நிறுவனத்திற்கு வழிவகை முன்பணம், கடன் ஆகிய வகைகளில் மொத்தம் 195.80 லட்சம் ரூபாயும் வங்கிக்கு பொறுப்பேற்றிருந்த வகையில் எட்டியுடன் சேர்த்து ரூபாய் 112 லட்சமும் கொடுத்திருக்கிறது. அரசு அந்த நிறுவனத்தை தேவையமயமாக்க வேண்டும் என்று சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் 1975-ல் கொண்டு வந்த தீர்மானம் ஜனாதிபதி அவர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இந்த நிலையில் இப்போது அந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனமே அதை மேற்கொண்டு நடத்துவதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அந்த நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்து அது மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட 410 தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிறுவனமே வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு முன்வந்தால் அதற்கான உதவிகளைச் செய்யவும். இல்லாவிட்டால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசு தக்க வழிவகைகளைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. திருநாவுக்கரசு : நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல், சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனமே அதை மேற்கொண்டு எடுத்து நடத்துவதற்கு இப்போது முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. 'சிக் ருனிட்' டாக் அதைத் தொடர்ந்து அறிவிக்க வேண்டும் என்று அது கேட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்குமேல் அதற்கான உதவிகளைச் செய்வதற்கும், அதில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்குமான சாதகங்களைச் செய்யும் இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டும்.

[1981 ஜனவரி 23]

திரு. ஆ. நல்லிவன் : அந்த நிறுவனத்தில் பாதிக்கப்பட்ட 410 தொழிலாளர்களுக்கும் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ஏதாவது உதவி இந்த அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : இப்போது அது போன்ற திட்டம் எதுவும் இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) மாற்றுத் தலைவர் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை விதிகளின் 6 ஆவது விதியின்படி மேலவையின் 59 ஆவது கூட்டத் தொடருக்கு, கீழ்க்காணும் உறுப்பினர்களை, மேலவை மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறுமாறு நியமித்துள்ளேன் :—

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
2. திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்
3. திரு. க. அருணாசலம்
4. திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி

(2) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பேரவைக் குழுவிற்கு மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு (Senate) தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுள் இருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத்தேர்தல் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவப்படி, ஒற்றை மாற்று வாக்குமூலம் நடைபெறும். இத் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நியமனத்தாள் வந்து சேர கடைசி நாளும் நேரமும் : 24—1—1981 நண்பகல் 12 மணி.

[1981 ஜனவரி 23] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

நியமனத்தாள் வந்து சேர்வது செய்யப்படும் நாளும், நேரமும் : 24—1—1981 நண்பகல் 1 மணி.

நியமனத்தாள் வந்து சேர்வது செய்யப்படும் கடைசி நாளும், நேரமும் : 27—1—1981 நண்பகல் 12 மணி.

வெட்பாளர் பட்டியலை வெளியிடுவதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும் : 27—1—1981 நண்பகல் 1 மணி.

தேர்தல் இருப்பின், அதற்கான நாளும், நேரமும் : பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

நியமனத்தாள் வந்தும், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் அகர வரிசைப் பட்டியலும் மேலவைச் செயலாளரிடமிருந்து, அலுவலக நேரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

(3) சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சென்னை பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுள் மூவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தேர்தல் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவப்படி, ஒற்றை மாற்று வாக்குமூலம் நடைபெறும். இத் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெட்பு மனுக்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும் : 24—1—1981 நண்பகல் 12 மணி.

வெட்பு மனுக்கள் பரிசீலனை செய்தல் : 24—1—1981 நண்பகல் 1 மணி.

வெட்பு மனுக்கள் திரும்பப் பெறுவதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும் : 27—1—1981 நண்பகல் 12 மணி.

வெட்பாளர் பட்டியலை வெளியிடுவதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும் : 27—1—1981 நண்பகல் 1 மணி.

நேவை எற்படும் வாக்குப் பதிவு நடைபெறும் நாளும், நேரமும் : பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

வெட்புத்தாளனை செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[1981 ஜனவரி 23]

(4) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள் கொடுப்பது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 24 ஆம் நாள் சனிக்கிழமை நண்பகல் 12 மணிக்கு முன்னதாக செயலாளருக்கு அனுப்பப்படவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(5) மேலவை நிகழ்ச்சி விவரம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களுக்கு சுற்றனுப்பப்பட்டவாறு, மேலவை 23—1—1981 முதல் 30—1—1981 வரை நடைபெறும். மேற்கொண்டு நிகழ்ச்சி விவரம் பின்னர் முடிவு செய்யப்படும்.

3. ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“ 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 21 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர் ” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் அவை முன் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“ 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 21 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

@ 102-125 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 23]

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆரோக்கியமிக்க, நல்ல ஆக்க பூர்வமான ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழியும் பெருவாய்ப்பு கிடைத்தமையாலும், ஆளுநர் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது நடக்க இருக்கும் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைக்கக்கூடிய பெருவாய்ப்பு கிடைத்தமையாலும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், பெருமையையும் அடைகிறேன். இவ்வாய்ப்பைத் தந்த அனைத்துப் பெரியவர்களுக்கும் நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய உணர்வுகளையும், அரசாங்கத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் குறிக்கோள்களையும், திட்டங்களையும் குறிப்பாகக் கோட்டுக் காட்டுவதாக அமையும் என்பது இந்த அவையில் இருக்கும் ஆய்ந்து அறிந்த பெரியவர்கள் அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்ததாகும். கூட்டு அவையில் ஆற்றப்பட்ட மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரை பல சிறப்பு அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. கடந்த காலத்தில் நமது அரசு செய்திருக்கிற பணிகளையும், நிகழ்காலத்தில் செய்து கொண்டிருக்கிற பணிகளையும், எதிர் காலத்தில் அதனை எதிர்நோக்கியிருக்கிற காரியங்களையும், திட்டங்களையும், செயல்படுத்த இருக்கிற பணிகளையும் கோட்டுக் காட்டுவதாக இவ்வரை அமைந்திருக்கிறது. இவ்வரையில் இருக்கிற அனைத்து சிறப்பு அம்சங்களையும் தனித்தனியாக நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன். காரணம், இந்த அவையில் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் என்னைவிட அனுபவத்தில் சிறந்தவர்கள்; தமிழ் ஆய்ந்த பெருமக்கள். எனவே, சிலவற்றை மட்டும் எனது உரையில் நான் கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஆண்டு என்றால் அது மிகையாகாது. காரணம், தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லி, தமிழாக்கமாக நான்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், தமிழாக்க உயிரை விடவும் நாங்கள் தயார் என்று இந்த நாட்டில் பறைசாற்றிய பெருமக்கள் எல்லாம் செய்ய முடியாத காரியத்தை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடல் மாநகரில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைக் கட்டி நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி சிறப்பித்த அந்தத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திக் காட்டியதன் மூலம் ஒரு பெரிய திருப்பு முனையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். எனவேதான் இந்த ஆண்டு தமிழர் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஆண்டு என்று

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

நான் குறிப்பிட்டேன். “பார் கிறுத்ததோ படை பெருத்ததோ” என்று சொல்லுவார்கள். அதைப் போலவே “மக்கள் வெள்ளம் பெருத்ததோ மாமனா கிறுத்ததோ” என்று சொல்லுமளவுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தைச் சேர்ந்த வர்களையும், தமிழ் உணர்வு படைத்த பெருமக்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டி அம்மாநாட்டை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நடத்தி முடித்திருக்கிறார்கள். நடந்து முடிந்த அந்த மாநாட்டில் தமிழக மக்களை மட்டுமல்லாமல், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தமிழ் உணர்வும் ஆர்வமும் படைத்த மக்களையும் வாழைத்து, அதோடு கடல் கடந்த நாகரிகில் உள்ள தமிழ் ஆய்ந்த பெருமக்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டி தொன்மைத் தமிழில் பொதிந்து கிடக்கிற புதினங்களை வெளியே கொண்டு வந்து, “காடுவெட்டி கண்ணப்பன் ஆய்விடைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம்” என்று சொல்லும் அளவுக்கு இன்றைக்கு ஒரு குறுகிய வட்டத்தில், குறுகிய எல்லைப் பகுதிக்குள்ளாகத் தமிழ் உணர்வு இருக்கிறதே அந்த நிலைமையை மாற்றி, கடந்த காலத்தில் தமிழ் எப்படிப் பார்த்து, விரிந்து இருந்தது என்ற வலாற்றை நாட்டுக்கும் உலகுக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் பெருவிழாவாக அம்மாநாட்டை நடத்திக் காட்டிய பெருமை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையே சாரும், அவரால் வழி நடத்தப்படும் இந்த அரசையே சாரும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரு விழாவை நடத்தியும்கூட, தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமல், சுலோசாட்டியிலோ, ஒரு “வால் போஸ்டரிலோ” அல்லது ஒரு கல்வெட்டிலோ தன் பெயர் இல்லாத அளவுக்கு எல்லாவற்றிலும் இந்த அரசையே முன்னிலைப்படுத்தி, அந்த அரசோடு தன்னைப் பின்னிலைப்படுத்திக் கொள்ள நினைவில், மிக அருமையான பணியை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். நான் மாதக் கூட்டல் நகரில், நான்கு நிமிஷுகளிலிருந்தும் வந்த தமிழ் ஆய்ந்த பெருமக்கள், இப்படிப்பட்ட மாபெரும் விழாவினை நடத்திக் காட்டிய தலைவர் யார் யார் என்று கேட்டபோது, அது நான்தான் என்று தன்னை முன்னிலைப்படுத்தி நிறுத்தாமல் மிகுந்த அடக்கத்தோடும் அவமதியோடும் மாநாட்டை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வேறுபட்ட நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள், வேறுபட்ட உணர்வுகளுக்குத் தங்களை அடப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இத்தகைய வெற்றியைத் தேடித்தந்த வெற்றிக் திருமுகம் எங்கே என்று மனதைப் பெருநகர் முழுவதும் அந்தத் தமிழ் ஆய்ந்த பெருமக்கள் கேட்டபோது, நான்தான் அது என்று தன்னை முன்னிலைப் படுத்திக் கொள்ளாமல், தன்னை அங்கே விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமல் செய்வாற்றிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் அவரால் வழி நடத்திச் செல்லப்படும் இந்த அரசையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நான் இதைச் சொல்வதற்குக்

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

காரணம், இங்கே விளம்பரப் பிரியர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், “நாம் இருவர், நமக்கு இருவர்” என்று சொல்லும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விவர்பர போர்டுக்கூட சிவப்பு முக்கோணத் திரைத் திரைப்படம் மூலம் வாந்தா என்று ஏங்கித் திரிந்த சரித்திர நாயகர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நாயகர்கள் வாழ்கிற இந்த நாட்டிலேதான் அகில உலகத்தையும் சார்ந்த தமிழ் ஆய்ந்த மக்கள் எல்லாம் கூடி பாராட்டக்கூடிய மாபெரும் விழாவை நடத்திக் காட்டி, அதிலே தன்னை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளாமல், தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக்கொள்ளாமல், மிக அமைதியாக, கம்பியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் என்றால், அது மிகையாகாது.

அது மட்டுமல்ல. அனைத்து மக்களையும் மதுரை மாநகரில் ஒன்று திரட்டி, அதிலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தையே வழி நடத்திச் செல்லும் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களையும் அழைத்து வந்து, அந்தப் பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் மத்தியிலே அவர்களை அழைத்து வந்து, கிறப்பு செய்திருக்கிறார். “இந்திரா காந்தி அம்மையார் வருவாரா? வரமாட்டாரா?” என்ற கேள்விகள் தொனிக்கிற நேரத்தில் “எப்படி வந்துவிடுவார்? நான் பார்த்துவிடுகிறேன்” என்று மார் தட்டி ஆலவட்டம் சுற்றி, தோள் தட்டி, தொடை தட்டி, சிலர் இருந்த நேரத்திலும், இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மதுரைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, லட்சக்கணக்கான மக்களின் உணர்வுகளையும் உவந்தெழவும் புரிந்துகொள்கிற ஆற்றல் படைத்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அனைத்து இந்தி பேசாத மக்கள்மீது நாங்கள் இந்தியைத் திரைக்க மாட்டுவோம் என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்கும் நிலையையும் உருவாக்கி னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவாதம் தந்த திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு படி மேலே போய் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் அந்த உத்தரவாதம் வெறும் வாய் வார்த்தை மனாக இல்லாமல், அதற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அது உத்தரவாதம்தான். அந்த உத்தரவாதத்திற்கே நான் நன்றி சொல்லக் கடமைய் பட்டிருக்கிறேன் என்றாலும், பாராளுமன்றத்தின் மைய மண்டபத்தில் உருவாக்கப்படுகிற சட்ட வடிவங்களைப்போல் இந்த உத்தரவாதமும் சட்டவடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். “இந்தி பேசாத அனைத்து மக்கள் மீதும் இந்தியை

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

நாங்கள் தினிக்க மாட்டோம்” என்ற அந்த உத்தரவாதம் சட்ட பூர்வமான ஒன்றாக ஆக்கப்பட்டால், சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்பட்டால், நாம் காலமெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன்பட்டவர்களாக இருக்க முடியும்.

அதுமட்டுமல்ல. நான்காவது உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் உருவாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே காரணகர்த்தாவாக இருந்தாலும், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, அச்சங்கம் சுப உரிமை யோடு, பணியாற்ற வழிவகை செய்யும் என்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். அது தன்னாட்சி உரிமை உள்ளதாகச் செயல்படும் என்ற உறுதியையும் அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த சங்கம், தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், வெளி மாநிலங்களிலும், இன்னும் சொல்லப்போனால் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் உள்ள தமிழ்ச் சங்கக் கிளை நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இயங்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும், கலாச்சாரத்தையும் உலகுக்குப் பறைசாற்ற இச்சங்கம் உதவி செய்யும் என்றால், அது மிகையாகாது.

தமிழுக்காக உயிர் சந்த மன்னர்கள் ஏராளமாக இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தமிழுக்காக இழந்தவர்கள் ஏராளமாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழுக்காக வாழ்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தமிழால் ஏற்றம் பெறும் மக்களைத்தான் நாம் காண முடிகிறது. இந்த நிலையில் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லுகிற உணர்வு வெறும் எட்டளவில், பேச்சுளில் இல்லாமல், செயல் வடிவம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி, நமது அரசு அதனைச் செயல்படுத்துவதில் முனைப்பைக் காட்டி வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், இதனை தீவிரமாகக் கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. தமிழகத்தின் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து ஏறத்தாழ 3,150 கோடி ரூபாய் உதவியைப் பெற்று வந்திருக்கிறார் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டாக வேண்டும், தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் வளம் ஏற்பட்டாக வேண்டும் என்றால், திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பல முறை மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டு அதற்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 3,150 கோடி என்று நிர்ணயம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் இந்த அரசையும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

(முற்பகல் 11-10)

அப்படிப்பட்ட அதிகமான தொகையைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிற இந்த அரசுக்கும், இந்த அரசை வழி நடத்திச் செல்லுகிற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் நன்றி சொல்ல வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

அடுத்து, இந்த அரசினுடைய அடிப்படையான நோக்கம் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பது, வறுமையை ஒழிக்க முடியுமா, வறுமையை ஒழிப்பது எளிதான காரியமா என்ற கேள்விகள் நாட்டிலே எழக்கூடும். வறுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை எட்டளவில் இல்லாமல் செயல்படும் பெற வேண்டுமென்ற முனைப்பில் நமது அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டக் குழு நபர்வாரி வருமான அடிப்படையில்தான் நமக்கு வேண்டிய மூலதனத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே எத்தனை சதவீதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற சதவீதத்தை எடுத்து அதற்கேற்ப இந்த மூலதனத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியானால் அந்த அளவிற்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள் தமிழகத்திலே இந்த அரசு காலத்திலே இருக்கிறார்களா என்று கேட்கக் கூடும். இந்த அளவிற்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே மக்கள் இருப்பதற்குரிய நிலைமையை ஏற்படுத்திய பெருமை கடந்த காலத்திலே இருந்த அரசைச் சாரும். ஆனால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள மக்களுக்கு வாழ்வு தர நம்முடைய அரசு பல வழிகளில் முயன்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் திட்டக் குழுவின் விவாதத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களின் சதவீதத்தின் அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய கருத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு வறுமையை ஒழிப்பதற்குக் காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் போராட்டம் என்ற தீச் சுவாலை கொழுந்து விட்டு கட்டித் தாலத்திலே எரிந்திருக்கும். நீங்களும் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் விவசாயப் பெருமக்கள் இந்த அரசைப் பார்த்துக் கோருவதெல்லாம், தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான். உழைப்பவன் களுக்குப் பார்த்தால் உழக்குத்தான் மிஞ்சும் என்பார்கள். நானும் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவன்தான். “காடுவெட்டி” என்ற பெயர் எனக்கு வரக் காரணம் நான்

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி என்பதுதான். அதனால்தான் அந்த நாமத்தைச் சூட்டினார்கள். ஆகவே விவசாயப் பிரச்சினையை நான் தன்றாக உணர்ந்த வன். விவசாயிகளுடைய உணர்வுகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறவன் நான். ஆகவே இந்த மாநில அரசையும், மத்திய அரசையும், விவசாயிகள் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், விளைகின்ற பொருள்களுக்கு உரிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். விலையை நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. இங்கே விளையும் நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 130 ரூபாய் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இந்த அரசும் அப்படி கேட்கிறது. ஆனால் மத்தியிலே உள்ளவர்கள் 105 ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லி அவ்வாறு நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இங்கே விளைகிற கரும்புக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு டன்னுக்கு 130 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. ஆனால் ஒரு டன்னுக்கு 200 ரூபாய் தர வேண்டுமென்று நாம் கோருகிறோம், இந்த அரசு கோருகிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற விவசாயத் தலைவர்களும், விவசாயத் தலைவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற அரசியல் உணர்வு படைத்தவர்களும் இந்த அரசினுடைய அமைதியான போக்கைக் கெடுப்பதற்காக இந்த அரசின் மீது ஏவுகணைகளைத் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகையாகாது. அதற்காக மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த அரசுக்குள்ளே தாங்களாகப் பான விலையை விவசாயப் பெருமக்கள் உணர்ந்ததாக வேண்டும். இந்த அரசினுடைய நியாயமான உணர்வுகளை விவசாயிகள் சங்கத்திற்குப் பின்னாலே உள்ள அரசியல் உணர்வு படைத்தவர்கள் உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 105 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்த பிறமுகட, நம்முடைய மாநில சர்க்கார் மேலும் 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து, அதாவது 115 ரூபாய் கொடுத்து நெல்லை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே கரும்புடன் ஒன்றுக்கு 130 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்தபோதிலும், மாநில சர்க்கார் 175 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. இருப்பினும் எதிர்முகாவில் இருப்பவர்கள், போராட்டத்தைத் துண்டாமல் இருக்கிறோம், துண்டிவிடத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை துண்டிவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு போராட்டங்களுக்கு உள்ளே புருந்து கொண்டு நாட்டில் உள்ள அமைதியைக் கெடுத்துக் கொண்டிருப்பதை இந்த நாடு மறக்காது. ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயப் பெரு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறது.

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம்” என்று வள்ளுவன் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல சுழல்கின்ற ஏருக்குப் பின்னாலேதான் இந்த நாடு நடக்கும். ஏர் முடங்கினால் இந்த நாட்டுச் செயல்களும், இந்த நாடும் முடங்கும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறது தமிழக அரசு. விவசாயிகள் உள்ளத்திலே சோர்வு ஏற்பட்டு விவசாயத்தில் சோர்வு ஏற்படுமானால், இந்த நாடும் சோர்வு அடைந்துவிடும் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட இந்த அரசு, மத்திய சர்க்கார் உரிய விலையை நிர்ணயிக்காவிட்டாலும்கூட, கூடுமான வரையில் அதிகமான விலையைத் தந்து நல்லணர்வோடு செயல்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்த அரசுக்கு நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சிறு விவசாயிகள் வாங்கியிருந்த தக்காளிக் கடனில் ரூ. 20,61,50,077-ஐ நம்முடைய அரசு தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. இப்படி தள்ளுபடி செய்த தன் காரணமாக ஏறத்தாழ 9,17,559 உழவர் பெருமக்கள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படி நன்மை பெற்றிருக்கிற உழவர்கள் சார்பாக இந்த அரசுக்கும், இந்த அரசை வழி நடத்திச் செல்கின்ற மண்புயிசு முதல்வர் அவர்களுக்கும் நான் என்னுடைய பணிவன்பான நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

கடந்த ஒரு மாத காலமாக அல்லது 20 நாட்களாக பெரியதொரு போராட்ட உணர்வு தமிழகத்திலே எழக் காரணமாக இருந்தது மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலிப்பதுதான். மின் கட்டணம் வசூல் செய்யப்பட்டதால், அதைக் கண்டித்து மாங்கள் வெட்டப்பட்டு சாலைகளிலே போடப்பட்டன. பாலங்கள், இடிக்கப்பட்டன. நகரங்களுக்குச் செல்லுகிற தண்ணீர் குழாய்களைக் கூட உடைத்து அதில் விஷப் பொருள்களை கலக்கக்கூடிய அளவிற்கு சில விஷமிகள் தயாராக இருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் இந்த நாடு மறந்திருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் இந்த அரசு பரிவோடு விவசாய சங்கத் தலைவர்களை அழைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறது. மின் கட்டண பாக்கி அதிகமாக இருப்பதால், அதை தவணை முறையிலே வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று பெரும்பான்மையான விவசாயப் பெருமக்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, 1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்படையில் மின் கட்டணத்தைக் கட்ட அரசு ஒத்துக்கொண்டது. அதற்குப் பின்னாலும் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் விவசாயிகளும், அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிற அரசியல் உணர்வு படைத்தவர்களும். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நாம் மனப்பூர்வமாக ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய அரசில் உள்ள திட்டக் குழு மாநில அரசுக்குத் தாக்கீதுகளை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. திட்டக் குழு எப்படிப்பட்ட தாக்கீது

(திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

களை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாடு மின் வாரியத்திற்கு அதிகரிப்பைக் கொடுத்து நிதி நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென் திட்டக் குழு தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. அதிர்ச்சி என்றால், தமிழ் நாட்டில் உள்ள மின் கட்டண விசிறங்களை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. தற்போது 12 பைசா என்றால், அதையே கட்ட மறுக்கிறார்கள். 13 பைசாவை 1 பிளஸ் 1 என்ற தவணை முறையில் கட்டச் சொன்னாலே போராட்ட உணர்வு வெடிக்கிறது. ஆனால் மத்திய திட்டக் குழுவின் அதிகரிக்க வேண்டியும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவது என்பது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், பெரியதொரு அதிர்ச்சியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அது மட்டுமல்ல, இந்த மின்சாரக் கட்டண அளவை நாம் இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள அளவோடு ஒப்பிட்டுக் குறிப்பிடுவோமானால், மிகக் குறைவான மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூல் செய்கின்ற மாநிலமாக நம்முடைய மாநிலம் இருக்கிறது. நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அண்டை மாநிலங்களான, ஆந்திரா மாநிலத்திலே 14.68 பைசாவும், அசாம் மாநிலத்திலே 21 பைசாவும், பீஹார் மாநிலத்திலே 17 பைசாவும், குஜராத் மாநிலத்திலே 25.77 பைசாவும், கர்நாடகத்தில் 21 பைசாவும், கேரளா மாநிலத்திலே 13 பைசாவும் வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு இந்திய துணைக் கண்டத்திலுள்ள மற்ற மாநிலங்கள் வசூலிக்கின்றன. தமிழ் நாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது, அவைகள் அதிகமான மின் கட்டணத்தை, அதிகமான பைசாக்களைத் தான் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 12 பைசாதான் என்று சொன்னாலும் அதை எதிர்த்தும் ஒரு போராட்டம். அந்தப் பிரச்சினைக்குப் பின்னணியிலே இருக்கின்ற பெருமக்களைக் கேட்டால், யோராடலாமா, வேண்டாமா என்ற உணர்வைத் தூண்டுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருப்பது இந்த ஆட்சி, நாங்கள் போராட்டத்தைத் தூண்டவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் போராட்டத்தைத் தூண்டவில்லை என்று ஓரிடத்தில் சொல்லிவிட்டு, "இந்த விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் சாதகமாக இருப்போம், விவசாயப் பெருமக்களுக்குச் சாதகமாக இருப்போம்" என்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போடுகின்றார்கள். இப்படி இரட்டை வேடம் போடுகின்ற அரசியல் கட்சிகளைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது.

[1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன்)

1972 ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன். அன்றையதினம் புத்து பைசாவிலிருந்து 11 பைசா என்று ஒரு பைசா உயர்த்திக் கட்டணத்தை நிர்ணயித்தது. அப்படி ஏற்றிய நேரத்தில், எங்கள் மாவட்டமான கோவை மாவட்டத்தில் கட்டை வண்டிப் போராட்டம் தீவிரமாக இருந்தது. பெருமா நல்லூரிலே 3 பேர்கள் உயிர், இந்த ஒரு பைசா மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டபோது ஏற்பட்ட போராட்டத்தில், பறிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, ஆற்றுக்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஊரில் 11 பேர்கள் உயிர் பறிக்கப்பட்டது. இதை இந்தத் தமிழக வரலாறு நிச்சயமாக மறந்திருக்க முடியாது.

அதற்குப் பிறகு 1975 ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நாட்டிலே எம்ஜென்சி வந்தபோது, அந்த எம்ஜென்சி நிலையைப் பயன்படுத்தி, அந்த 11 பைசாவிலிருந்து 16 பைசாவாக மின்சாரக் கட்டணம் இந்த நாட்டிலே உயர்த்தப்பட்டது. அப்போது அதைப்பற்றிக் கேட்பதற்கு, இதோ நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு யாருக்குமே திராணி இல்லை. அந்த நிலையில் அன்றைக்கு இருந்தார்கள் என்று கூட நான் சொல்ல முடியும். ஆனால் அன்றைய தினம் ஏற்றப்பட்ட அந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை 14 பைசாவாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதாவது பெரிய விவசாயிக்கு 14 பைசா என்றும் சிறிய விவசாயிக்கு 12 பைசா என்றும் குறைத்து, அதையும் தவணை முறையிலே வசூல் செய்ய இந்த அரசு முனைப்பாக இருந்தாலும் கூட, அதிலேயும் வேண்டுமென்றே குறை சொல்கிறார்கள். எங்கே தங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காதோ, விவசாயிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக வரமாட்டார்கள் என்ற அளவில் வெறி உணர்வோடு நாட்டிலே அரசியல் இயக்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. விவசாயிகள் போராட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விவசாயிகளிடம் பற்றும் பாச உணர்ச்சியும் கொண்டிருக்கும் ஒருவரைத்தான் தமிழக முதல்வராக இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுடைய அந்தப் பிரச்சினைக்கு, அவர்களுடைய போராட்ட உணர்வுகளுக்கு இந்த அரசு செவிசாய்க்கிறது. மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்த அளவில், மத்திய அரசும், அதற்குக் கீழே இருக்கின்ற திட்டக் கமிஷனும், அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும். அதை வசூல் செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று ஆணையிடுகின்றன. அப்படி ஆணையிட்ட நேரத்திலும், நம்முடைய அரசு 12 பைசா என்று நிர்ணயித்து, அதை வசூலிப்பதற்கு கெடுபிடிகளை அதிகப்படுத்தாமல், விவசாயப் பெருமக்களை அழைத்துப் பேசி, மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை அணுகி

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் அனுதாபத்தோடு இந்த விவசாயிகள் பிரச்சினையை அனுபவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த விவசாயப் பிரச்சினையை அதிகப்படுத்தி, அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசியல் இயக்கங்களினால், அவர்கள் பொறுப்புக்கு வருகின்ற காலங்களில், அது அவர்களுக்கேட்பாதகமாக அமையும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கடந்த 3 ஆண்டுகளாக நல்ல மழை பெய்து நிலத்தடி நீர் ஏராளமாகக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னாலே கோவை மாவட்டத்திலே கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதற்கு என்று பெர்மிட் கொடுத்தோம். அப்போது நிலத்தடி நீர் வறண்டு போய்விட்டது. 1977-க்குப் பின்னாலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பதவிப் பொறுப்பு ஏற்ற பின்னர், தமிழகத்திலே நல்ல மழை பெய்து அதிகமாகப் பெய்து, நிலத்தடி நீர் தேவையான அளவுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டு மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கிறது. அப்படி மழை குறைந்துவிட்ட காரணத்தினாலே, சில பகுதிகளிலே வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் போக்க கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய கிணறுகள் வெட்டவும் என்று 1.30 கோடி ரூபாய் நம்முடைய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நில வரியை அடியோடு நாம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்வது எதைக் காட்டுகிறது? விவசாயப் பெருமக்களிடம் நாம் வைத்திருக்கின்ற பாச உணர்வை நல்லுறவைக் காட்டுகிறது. அவர்களுடைய வாழ்விலே வாட்டம் வரக்கூடாது என்ற மனிதாபிமான உணர்வோடு நம்முடைய அரசு காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மேற்கு மலைத் தொடரில் பெய்கின்ற மழை ஆறாகி, மேற்குக் கடற்கரையில் கிணாக விழுகின்ற தண்ணீரைத் தடுத்து இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களுக்குப் பாய்ச்சினால், அது நல்ல பலனைத் தரும் என்ற அடிப்படையில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோர அரசோடு தொடர்பு கொண்டு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்புகின்ற முழுப்பணியை மேற்கொண்டிருப்பதாக இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

1968 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து ஏறக்குறைய 12 ஆண்டுக் காலமாக காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதற்குக் கூட நம்முடைய அரசு பல முனைகளில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவர தன்னாலான பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு என் நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, ஒரு மாநிலத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி பெருக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குச் சாதகமாக இருப்பது மின்சாரம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் போதிய மின்சார உற்பத்தியைச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தேவைக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கிடைக்காமல் நாம் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு நாம் 1,023 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு பல வழிகளில் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கப் போகிறோம். அதற்காக என்று உத்தரவாதமும் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நான் இந்த அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், மேட்டூர் புனல் மின் திட்டமும், மேட்டூர் அனல் மின்திட்டமும் ஏற்கெனவே அனுமதிக்கப்பட்டு. அதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள பி அண்டு சி தொழிற்சாலைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ஆலை நலிவுற்ற ஒரு ஆலையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஏறக்குறைய 13 ஆயிரம் பேர்கள் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் அவர்களின் குடும்பங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நாளைய சோற்றுக்கு என்ன வழி என்ற கேள்விக் குறியோடு வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற குழந்தைகள் உருவாகியிருக்கிறது. இந்த ஆலையில் ஏறத்தாழ ஒரு நாளைக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நலிவுற்ற தொழில்களை தேசியமயம் ஆக்குகின்ற கொள்கை அடிப்படையிலே இந்த ஆலையையும் தயவுசெய்து மத்திய அரசே எடுத்துக்கொண்டு, அந்த மக்களுக்கே வேலை கொடுத்து வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு பல ஆலைகளை தேசிய மயமாக்கி தானே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். பெங்களூர் மருந்து கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற சில பெட்ரோல் ஆலைகளையும் மத்திய அரசு தன் எசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல இந்த நலிவுற்ற பி அண்டு சி ஆலையை எடுத்துக்கொண்டு தொழிலாளப் பெருமக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்து

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

வேலை வாய்ப்புகளை தீட்டித் தர வேண்டும். அப்படி இந்த ஆலையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அடுத்து, இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் நிறைவேற்றாத ஒரு திட்டத்தினை, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் தன்னுடைய தனித் தன்மையால் தமிழகத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதுதான் தன்னிறைவுத் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், ஏறத்தாழ 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 43 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டத்தின் முதலாண்டில் பலன்களைப் பெறும். அதாவது, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற அனைத்து கிராமங்களிலுள்ள மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் ஓராண்டுக்கால எல்லைக்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 18 நிர்மாணத் திட்டங்களைச் சொன்னபோது, அதில் ஒன்றாக 'கிராம ராஜ்யம்' என்று சொன்னார். இந்திய நாடு விடுதலை பெற்று 30, 32 ஆண்டுகளாகியும், இந்த நாட்டில் இருக்கிற பல கிராமங்கள் நடைபாதை வசதி இல்லாமல், பாதுகாக்காக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் இல்லாமல், பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அன்றைய தினம் காந்தியிரான் அவர்கள் 'கிராம ராஜ்யம்' நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னார். அந்த அடிப்படையிலே தான், நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் ஓராண்டுக் கால எல்லையை வரையறை செய்து, அதற்குள் 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற அனைத்து கிராமங்களும் தன்னிறைவு பெற வேண்டுமென்று திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். தன்னிறைவு என்றால், அந்தக் கிராமங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் பெற்றாக வேண்டும்; பள்ளிக்கூடங்கள் அங்கே உருவாக வேண்டும்; அந்தக் கிராமங்கள் நல்ல சாலைகளைப் பெற்றாக வேண்டும்; மருத்துவ வசதியை அந்த கிராம மக்கள் நிச்சயமாகப் பெற்றாக வேண்டும் என்பனதான். இந்த முறையிலேதான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தன்னிறைவு பெறமென்று சொன்னால், வருகிற காலத்தில், அதாவது அடுத்த ஆண்டு 120 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இந்தத்

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமென்று சொல்லி, ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து கிராமங்களும், அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றாக வேண்டுமென்று, காந்தியின் கனவை நினைவாக்கும் வகையிலே, திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய், ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கம்ப நாடன், கம்ப ராமாயணத்திலே 'ராம ராஜ்யம்' என்று கோடிட்டுக் காட்டி, அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, "கொள்வார் இல்லாமையால் கொடுப்பாரில்லை" என்றும், "கள்வர் இல்லாமையால் காவலில்லை" என்றும் இரண்டு வரிகளில் அதன் பெருமையைக் குறிப்பிடுகிறார். கொள்வார் இல்லாமையால் கொடுப்பாரில்லை என்று சொன்னால், கேட்டிறவன் இல்லாத காரணத்தால் கொடுக்கிறவன் இல்லை என்று பொருளாகும். கள்வர் இல்லாமையால் காவலில்லை என்று சொல்வதால், திருடர்கள் இல்லாததால், அங்கே காவலரும் கிடையாது. இதுதான் ராம ராஜ்யம் என்று கம்பர் சொல்லுகிறார். அப்படிப்பட்ட ராம ராஜ்யம் இந்த நாட்டிலே வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம், எல்லாம் பெற வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்த நாட்டிலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது. இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒரு திட்டம் இது. 'ராம ராஜ்யம்' என்று குறிப்பிட்டானே கம்ப நாடன், அவன் கனவை நினைவாக்கும் வகையில், காந்தி என்னிய எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வகையிலே மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எனவே மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கும், அவரது அரசுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, வேலைக்கு உணவுத் திட்டம். கிராமங்களிலே இருக்கிற பெருவாரியான மக்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே அவர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்தாலும்கூட, அதற்கான கூலி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கொத்தடிமையாக வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற திட்டத்தின்கீழ் வேலை கொடுத்து, புது வாழ்வை உருவாக்கியுள்ள அரசு நம்முடைய அரசு. அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல் வருமா? அதை நடத்த முடியுமா? எத்தனை ஆண்டுகளாக தேர்தலைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இவர்கள் மக்களைச் சந்திக்கப் பயப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம்

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

லாம் நினைக்கிறார்கள். நாங்கள் மக்களைச் சந்திக்கப் பயப்படாதவர்கள். மக்கள் மன்றத்திலே எங்கள் கொள்கைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களை இந்த ஆண்டு நடத்த வேண்டுமென்றுதான் அரசு செயல்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு, ஒட்டுமொத்த மக்கள் கணக்கெடுப்பு முடிந்த பிறகு தேர்தல்களை நடத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று சொன்னதால், அந்தக் கணக்கெடுப்பு முடிந்த பிறகு, ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களை நடத்த இருக்கிறோம் என்ற உத்தரவாதம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மக்களைச் சந்திக்கப் பயப்படாத அரசாக, மக்களிடம் ஒட்டு கேட்க தயக்கமில்லாத அரசாக இந்த அரசு இருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுமென்பதற்கு, உத்தரவாதம் தரப்பட்டுள்ளதற்காக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை நகருக்கான குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குக் கூட, நம்முடைய மான்யும்கு முதல்வரவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கும் அரசு விரைவில் வழி வகை செய்யுமென்று உத்தரவாதம் தரப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிக்குப் பக்கத்திலுள்ள கட்டளைப் பொறி மதகின் கீழ் காவிரி ஆற்றி விருந்து சென்னைக்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டுவர 459 கோடி ரூபாய்வரை செலவாகுமென்று திட்டமிட்டு, அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட இருக்கிறது. அதற்கு 459 கோடி ரூபாய் செலவிட வேண்டுமா என்று கேட்கலாம். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை மக்கள் ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவும், அதே நேரத்தில் சென்னைக்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம் நிறைவேறும் வகையிலும், இது ஒரு பல்நோக்குத் திட்டமாக அமையுமென்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எனவே இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று, ஆதரித்து, நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் கடந்த 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்பாக பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டது. அப்படி பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டபோது, பொது மக்கள் அமைதியாக இருந்த நேரத்திலும்கூட, பொது மக்கள் சார்பு என்ற போர்வையில் உள்ளடங்கி, இந்த அரசுக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று, பஸ் கட்டணம் ஏற்றியது தவறு என்று சொல்லி, போராட்ட உணர்வுகளைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே தெளிவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, அகில உலகத் தீவிலும், பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்துள்ளது. எனவே பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்கூட எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தார்கள். நான் குறிப்பாக, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு, நம்முடைய

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

மாநிலத்தில் பஸ் கட்டணம் எந்த அளவிற்கு குறைவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியும். தமிழ் நாட்டில் புற நகர் பிரிவு பேருந்துகளில் 500 கிலோ மீட்டர் தூரம் பிரயாணம் செய்யப் பேருந்துக் கட்டணம் ரூ. 31.25. ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தில் 47 ரூபாயும், ஆந்திர மாநிலத்தில் ரூ. 37.50-ம் அதே தூரத்திற்குக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறோம், தமிழ் நாட்டில் பஸ் கட்டணம் குறைவாகத்தான் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மக்களுடைய எதிர்ப்பு என்ற போர்வையில் உள்ளடக்கி, இந்த அரசைக் கண்டனம் செய்ய வேண்டுமென்று லேர் இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு முடிந்தவரை நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் அரசு இருக்கிறது. நகரப் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், 30 கிலோமீட்டர் செல்ல தமிழகத்தில் பஸ் கட்டணம் 1 ரூபாய் 10 காசுகள். ஆனால் அதே தூரத்திற்கு கர்நாடகத்தில் 2 ரூபாய் 40 காசுகளும், கோவாவில் 1 ரூபாய் 25 காசுகளும் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆக பஸ் கட்டணம் தமிழகத்திலேதான் குறைவாக இருக்கிறதென்பதை உணர்த்தாக வேண்டும். பெட்ரோல் விலை ஏறி யிருந்தும், ஊழியர்களின் சம்பளம் கட்டப்படும், குறைவான அளவிற்குத் தான் தமிழகத்தில் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் மட்டும் துன்புறுக்காததென்று மக்கள் நலனையே விரும்பும் அரசாக நம்முடைய அரசு இருக்கிறதென்பதுதான். எனவே இப்படிப்பட்ட அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-40)

ஒரு அரசு இயங்க அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது வரி வசூலிப்பது. இந்த நாட்டிலே இப்போது ஒரு கோஷம் இருக்கிறது. உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, மின்சார வாரியத்துக்குச் செலுத்தத் தக்க அல்லது செலுத்த வேண்டிய வரிகளையெல்லாம் செலுத்தக் கூடாது என்ற கோஷம் போடுகிறார்கள். வரியை அரசுக்குச் செலுத்தாவிட்டால், அரசு எப்படி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? “வரியை வசூலிக்க அதிகாரி பெருமாட்கள் ஊருக்கு வந்தால், அந்நால் நடக்கக்கூடிய விபரீதங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல” என்று பல ஊர்களில் போர்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. “விட்டு வரி, தொழில் வரி, இதுபோன்ற எந்த வரியாக இருந்தாலும், வசூலிப்பதற்கு அதற்குரிய அதிகாரிகள் ஊர் என்னைக்குள் வரும்போது, அந்நால் நடக்கக்கூடிய விபரீதங்களுக்கு நாங்கள் காரணமாக இருக்க மாட்டோம், நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல” என்று போர்டுகள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். “இங்ஙனம் கோரி விவசாய சங்கம்” என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது கிராம அதிகாரி

(திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்) [1981 ஜனவரி 23]

களும், அதிகாரி பெருமக்களும் ஊருக்குள்ளே செல்ல பயப்படுகிறார்கள். சில அரசியல் இயக்கங்கள் மறைமுகமாக அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கின்றன. மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசு இவைகளை வசூல் செய்யுங்கள் என்று நம்மை முடிக்கி விடுகிறது. வரிசன் இல்லாமல் எந்த ஒரு அரசாங்கமும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியுமா? கழிவறைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், வாய்க்கால்கள், கல்லூரிகள் தேவை என்று ஒரு புறத்திலே நாம் நம்முடைய தேவையைச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே மறு புறத்திலே ஒரு பிரிவினர், அதற்குத் தேவைப்படும் பணம் வரவேண்டிய இடத்திலே இருந்துகொண்டு அதைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி அதற்குத் தாண்டுகொள்க இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசியல் சூதாங்கத்தில் இன்றைக்கு இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு வரிசனைச் செலுத்தாமல் இருப்பதற்குத் தாண்டுகொள்க ஒரு புறத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு புறத்திலே நம்முடைய தேவைகளை நிறைவேற்றமாறு நாம் அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மறுபுறத்திலே அதற்குத் தேவைப்படும் பணத்தைக் கட்டாதே என்று ஒரு சிலர் கண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படித் தாண்டிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் நான் சொல்லிக்கொள்கிறது, வரி கட்டாமல் இருந்தால், அது எந்த வரியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசும் இயங்க முடியாது; எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. நாட்டு மக்கள் மீது அன்பு வைத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், அவசியம் முறையாக வரியைக் கட்ட முன்வருகின்றவர்களுடன் அந்நேரமாக இருக்க வேண்டும். அதோடு இப்போது நாட்டிலே மற்றொரு புதிய பிரச்சினை மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. மின் கட்டணத்தைக் கேட்டால், கடனைத் திருப்பிக் கேட்டால், கொடுப்பதில்லை. அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளிலே பெரிய விவசாயி என்றும் சிறிய விவசாயி என்றும் இருக்கிறார்கள். தொழில் ஒன்றுதான். விவசாயத் தொழில் செய்யக்கூடிய பரப்பளவு, மூலதனம் இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு இது பிரிக்கப்படுகிறது. எல்லோரும் மண் வெட்டுபவர்கள்தான். 50 ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும், மேலியைப் பிடிப்பவர்கள்தான் விவசாயிகள். ஐம்பது ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரனும் விவசாயி. 5 ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரனும் விவசாயி. ஐந்து ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரன் 250 அடிக்குக் கீழேயிருந்து தண்ணீர் பெற வேண்டும். அப்போதும் கூட தண்ணீர் வராது. ஐம்பது ஏக்கர் வைத்துள்ள மேட்டு நிலம் உடையவனும் விவசாயிதான். ஆனால் யாருக்கு நன்மை செய்வது, யாருக்குச் சலுகை தருவது என்பதிலேதான் வேறுபாடு. ஐந்து ஏக்கர், 6 ஏக்கர், 7 ஏக்கர் அல்லது 8 ஏக்கர் புஞ்சையாக இருந்தாலும் அல்லது நஞ்சையாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு நன்மை

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அவர்களுடைய கடனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் மிசாசுதாரர்கள் கூட விவசாயிகள் என்கிற போர்வையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். “வரி கட்ட மாட்டோம், நாங்கள் நினைத்தால் நிலத்தைத் தரிசாக விட்டு விடுவோம்” என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால், நிலம் பொதுவுடமையாக்கப்படும் என்று ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டால், அந்த நிலம் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் என்று இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத புரட்சித் திட்டத்தை ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரி கேட்டால் நிலத்தை சுமமா போட்டு விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் கூலி விவசாயிகள் மிகுதியாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சிலர் செயல்படுகிறார்கள். அதனால் இந்த அரசுக்குக் கெட்ட பெயரை, அமைதியான போக்குக்கும் கெடுதலை உருவாக்க வேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு சிலர் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறாது. அவர்களுடைய செயலின் காரணமாக அரசே நிலத்தைப் பொதுவுடமையாக்கும் என்ற புரட்சிக் குரல் இங்கே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கூலி விவசாயிகள், சிறு விவசாயிகள் சார்பாக நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காடுவெட்டி என்ற பெயர் எனக்கு வந்தது. நான் ஒரு விவசாயக் கூலி என்ற காரணத்தால்தான். காட்டிலேயிருந்து கரும்பை வெட்டி ஆடைக்குக் கொண்டு வந்தான் நான். அதனால்தான் காடுவெட்டி என்ற பெயர் எனக்கு வந்தது. அந்த வகையில் நான்கூட ஒரு விவசாயக் கூலிதான். பொறுவாகவே கூலி விவசாயிகள் காலை முதல் மாலை வரை கடுமையாக வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக கூலியை நிர்ணயம் செய்தாலும் கூட, ஆங்காங்குள்ள மிசாசுதாரர்கள் அவர்களுக்கு முறையாக கூலியைத் தருவதில்லை. அவர்களுடைய விவசாயி என்கிற போர்வை அதற்றப்பட்ட வேண்டும். அதற்காக வேண்டி இப்படிப்பட்ட புரட்சிக் குரலை எழுப்பியிருக்கிற அளக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக இங்கே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘வீட்டுக்கு ஒருவருக்குக் கட்டாய வேலை’ என்கிற திட்டம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற பொருளாதார நிலையில் எழுவெலிய மக்கள் எப்படியெல்லாமோ கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு கூட வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்களைப்பற்றிய கேள்வி வந்தது. இப்போது வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கின்ற அந்த எழுவெலிய குடும்பங்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் முன்னுரிமை தரப்படுகிறது. ஆனால் இத்திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

(திரு. காடுவேட்டி சண்மாயப்பன்) [1981 ஜனவரி 2]

நாஸ்திகத்தில் கூட இறுபற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக என்னை யெளிய மக்களுடைய உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன், அறமும் தானாக வரும், இன்பமும் தானாக வரும். ஆனால் காசு இல்லாதவன் தினை மிகவும் மோசமாக இருக்கும். இருப்பை அடிக்கின்ற ஆலையில் இரும்புக்கு அடியில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கும் எலும்பு வாய் இருந்தால் எப்படி கதறுமோ அதுபோல ஏனையெளிய மக்கள் கதறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை' என்கிற பிட்டத்தை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்து முதன் முதலாக அறிவித்திருக்கிறது. இத்திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும். அதற்காக என்னுடைய வாழ்த்துக்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்குச் செலிக்கிறேன். நம்முடைய அரசுக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட விலை' என்ற மேடைகளிலே கூட்டுறவிதோரின், அமைதியான முறையில் உண்ணிய மாக இந்த அரசு தடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தப்பியிடமாக இருந்தாலும், திருப்பூராக இருந்தாலும், திருப்பத்தூராக இருந்தாலும், சர்க்கரைப் போன்ற தீவிர சித்தனை யுடையவர்கள் இந்த மண் சிவப்பு தத்தூராக, வெப்பு புக்காடாக மாறினால் தான், மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று மனித உணர்வுக்கு மாறாமல் அரசுமீல் செயல்பட்டார்கள். விவசாயிகள், கடை முதலாளிகள் போன்றவர்களைப்போலம் அச்சமற்றும் நினை இருந்தது ஆனால் அதே மண்ணிலே, போராட்ட உணர்வு எழுந்த இடத்திலேயே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குனிந்து சென்று அங்குள்ள மக்களை அழைத்து, அவர்களுடைய உணர்வுகளைக் கேட்டுப் புரிந்துகொண்டார்கள். சட்டத்தைக் கடுமையாக அங்கீ. அத்தப் போராட்ட உணர்வு மனிதாபிமான உணர்வுக்குப் புறம்பான நிலை வேறு மாவட்டங்களிலுந்துப் பரவாமல் அடக்கிய பெருமை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையே சாரும்.

(အမှတ်ပုံစံ 11-50)

திருப்பத்தூரிலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'நாங்கள் இங்கே இருப்பவர்கள், எங்களுக்குத் தெரியும், இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை நியாயமான நடவடிக்கை' என்று அவர்கள் அனுமதிப்பொருள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அனுமதிப்பொருள் உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைச் சரிவரத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்கள் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை எவ்வளவு

1981 ஜனவரி 23] (திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்)

என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளை நேராகக் கண்டறிந்த லீர்கள் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை நியாயமான நடவடிக்கை என்று சொல்பவர்கள். உண்மை நிலைமை இப்படி இருக்க எடுத்த நடவடிக்கை சரியில்லை என்று சொன்னால் அது எந்த அடிப்படையிலே நியாயம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே, இந்த அரசு சட்டத்தையும், நியாயத்தையும் காப்பதற்கு கண்ணியத்தோடு கடமையாற்றுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதுபோலவே, காவலர்கள் நல நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு தீவிரமாக எடுத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அரிசியும் மற்ற பொருட்களும் மலிவு விலையிலே தருகிறது. மேலும், நாழ்த்தப்பட்ட, பிழிந்தப்பட்ட மக்களை மேம்படுத்துவதற்காக இந்த அரசு தன்னுடைய கவனத்தை அவர்கள் பக்கம் வைத்திருக்கிறது. இப்படி, இந்த அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் எல்லா வழியிலும் மக்களுடைய ஒட்டுமொத்தமான நலனை கருதி எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளாக இருப்பதால், உறுப்பினர்கள் முழுமையான ஆதரவு தர வேண்டும். அப்படித் தரும் ஆதரவு இந்த அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளின் பலனை செம்மையாக இந்த நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்க வழி வகுக்கும். அதற்கு ஆதரவு தேவை என்று சொல்லி தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. மாவைக்கம் : மாநிலங்கூக் கொள்கைப்பற்றி என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட
புகுக்கிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்று தான் கேட்டேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இத்தத் தீர்மானத்தினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுமொட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் இங்கே முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் உணர்ச்சி பொங்க தன்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து, இந்த ஆட்சிக்கு தன்னுடைய நன்றிக் கடனை ஆற்றுவதைப்போல அவருடைய பேச்சு அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த உரையிலே இருக்கின்ற வேல்கருத்துக்களை—எடுத்து விமர்சனம் செய்வது கூட அல்ல—எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செயல்படுத்தப் போகிறது என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது என்றே இன்னும் நாம் கருதுகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்ற வகையில் இந்த ஆட்சியின் பணிகள் கூடந்த காலத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்றன.

(திரு. நிலநாராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பல கருத்துக்கள் சென்ற தடவை நடைபெற்ற ஆளுநர் உரையிலேயும் கூறப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கருத்துக்களின் முடிவு என்ன ஆயிற்று, அவைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு முனைந்து நின்றது, இந்த ஆட்சியை நடத்துபவர்கள் முனைந்து தீவிரமாக என்று பார்த்தால், எமரற்றம்தான் நம்மை ஆட்கொள்ளக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த ஆளுநர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற பல கருத்துக்கள் எதிர்காலத்திலே எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறுகின்ற நிலைமைகள் இருக்க முடியும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். சென்ற ஆளுநர் உரையிலே தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுடைய சட்டங்களுக்குத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, நல்லதொரு கரும நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வரும், அதற்குரிய முயற்சியினை எடுக்கும் என்று இந்த அரசு தன்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறியது. அந்தக் கருத்து இன்றையதினம் எப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது? ஜனவரி 20 ஆம் தேதியிலிருந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும், இதர ஊழியர்களும் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அளவிற்கு இன்றையதினம் நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அரசு அளித்த உறுதிமொழிகள் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தாலே, அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்கின்ற தன்மையிலே இந்தப் போராட்டம் இன்றையதினம் தலை தூக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாகக் கொண்டு வருகிறேன். எதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றேன் என்று சொன்னால், சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்கள் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, இந்த சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களில் உண்மை இருக்கிறதா, நிச்சயமாக இவர்கள் அவற்றைச் செய்வார்களா, அதற்குரிய பொறுப்பு இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவிற்கு திட்ட அம்சத்தோடு இருக்கிறதா, அவைகளை நிறைவேற்றுவதாகக் கருதித்தான் இந்த வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பது போன்ற விஷயங்களைப் பார்க்கும்போது, எமரற்றமாகத் தான் இருக்கிறது என்பதை முதற்கண் சுட்டிக்காட்டியுவிட்டு, அதற்கு அடுத்து ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

(நண்பகல் 12-00)

(பாற்றாத தலைவர் திருமதி மத்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமை.)

இந்த உரையின் ஆரம்பக் கட்டம், புத்தாண்டு வாழ்த்தோடும் பொங்கல் வாழ்த்தோடும் மிக அழகாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அதுபோன்று, இந்த உரையின் முடிவுரையிலேயும் இந்த அரசு தோழமை உணர்வை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு, அனைவரும் இணைந்து பணியாற்றுவதற்கு, எல்லோரும் சேர்ந்து வாருங்கள் என்று ஒரு கோரிக்கையை விடுகின்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே முதலாம், முடிவும் மிகவும் அழகாக அமையும் வகையிலே இந்த உரையை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். படிப்பதற்கு சுவையாக இந்த உரை இருக்கிறது. இனிமையாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையிலே எப்படி இருக்கிறது? இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துத்தான் இந்த ஆளுநர் உரையினுடைய தன்மை நன்றி கூறத்தக்க அளவுக்கு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பொங்கல் வாழ்த்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே, களிப் போடு, உண்மையான, பொலிவான, சுவை மிக்க, மகிழ்ச்சிகரமான பொங்கல் இந்த வருஷம் கொண்டாடப்படுகின்ற நிலைமையை, சூழ்நிலையை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா? மனதிலே கை வைத்து நண்பர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த ஆண்டு நடைபெற்ற பொங்கல் விழாவிற்கும் இருக்கின்ற தாரதமியத்தை, வீத்தியாசத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இதுவரை காணப்படாத ஒரு வறட்டியான பொங்கலை நாம் இந்தத் தடவை சந்தித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதை யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ மாட்டார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? புதுப் பானையிலே பொங்க வேண்டிய புத்தரிசியை நமக்கு விளைவித்துத் தரவேண்டிய விவசாயிகள், இந்தப் பொங்கல் திருநாளிலே நெற்களத்திலே நிற்க வேண்டிய விவசாயிகள் அறப் போர்க்களத்திலே தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

இல்லத்தில் பொங்கல் கொண்டாட வேண்டியவர்கள் சிறைச்சாலைகளில் சிறைக் கம்பிகளுக்கிடையே நித்திரைவதைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை நான் சுட்டிக்காட்டும்போது, இவர்கள் விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்களோ, விவசாயிகளுக்கு இவர்கள் அடி எடுத்துக் கொடுக்கிறார்களோ என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எண்ணக்கூடும். எனவே ஆரம்ப புத்திலேயே ஒன்றை நான் தெரிவிக்கச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. நீலநாராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளைத் தாண்டிவிட்டுத்தான் கட்சியை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை அன்றைய இல்லை, இன்றும் இல்லை, இனி என்றும் இருக்கப் போவதில்லை என்பதைத் தெரிவாக அனைவரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் நிலைக் கண்ணாடி முன் நின்றுகொண்டு பேசுவதைப்போல், கடந்த காலத்தில் விவசாயிகளுடைய போராட்டங்களுக்குப் பின்பலமாக, தூண்டு கொடாக யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் அந்த அனுபவ முத்திரையைப் பதிய வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், “அப்படியும் இருக்குமோ” என்ற சந்தேகத்தின் அடிப்படையில்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தான் தூண்டிவிடுகிறதோ என்ற ஐயப்பாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்கள் “விவசாயிகளின் போராட்டத்திற்கும் எங்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை; விவசாயிகளை வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதனை விவசாயிகள் மீதும், வெறும் அரசியல் கட்சிகள் மீதும் தயவுசெய்து பிசியோடுக்காதிர்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட போதே, இந்தக் கருத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. இந்தியப் பேரரசின் சார்பில் இதற்குரிய உறுதி மொழியை பிரதமர் அவர்களே அளித்தார்கள். தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களும் அப்போது அதை ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விவசாயிகளின் பிரச்சினையை இன்றைக்கும் அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது” என்று மிகத் திட்டவாதிதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளில் சிலர் கைது செய்யப்படாமல் இருந்திருந்தால், அந்தக் காரி மத்தரசைச் செய்யாமல் விவசாயிகளின் மீது வேறு சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தான், திரு.க. இந்தப் பிரச்சினையில் எந்த நிலையை மேற்கொண்டிருக்கும் என்பது ஆளும் கட்சியினருக்குப் புரிந்திருக்கும். ஆகவே, எதையோ நினைத்துக்கொண்டு எதையோ பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியில்லை, அதனால் பலனில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்தும் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மிகப் பூரிப்போடு, உணவுத் தரிக் பரநாடு அளித்த கித்தாப்பு, கீர்த்தியோடு ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்று இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். உண்மைதான். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அதை நமது மக்கள் அனுபவிக்க முடிகிறது; நாட்டு மக்களால் எந்த அளவுக்கு அதைச் சுவைக்க முடிகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே நான்

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

வருத்தத்தோடு ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூடுகளும், அடக்குமுறைகளும், தடியடி தர்பார்களும் நடைபெறும் நிலைமை பில்தான் இந்தப் பொங்கல் விழாவே ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. எனவே இந்த ஆண்டு மகிழ்ச்சியோடு ஆரம்பமானதாக நாங்கள் சொல்வதற்கில்லை.

கிராமப்புறத்தின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உண்மையிலே என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கையில் வேதனையைத்தான் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ கொடுமைகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்தில்தான் இந்த நிலவரம், நகரங்களில் ஒருவேளை பொங்கல் கிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறதோ என்று ஒரு சிலர் எண்ணிப் பார்க்கக்கூடும். நகரங்களிலேகூட பொங்கல் விழா கிறப்பாகக் கொண்டாடப்படவில்லை. காரணம் விலைவாசி ஏற்றம். விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பொறுத்த வரை, இந்த அரசு எந்த ஒளிவு மறைவும் இன்றி ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. “விலைவாசிகளின் உயர்வு கொடி கட்டிப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது; எட்ட முடியாத அளவுக்கு விலைகள் உயர்ந்து விட்டிருக்கின்றன” என்று உளப் பூர்வமாக இந்த அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் கூறியதன் மூலம் இந்த அரசே “அபூர்வாக” காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதைச் சொல்வதற்குத் தான் ஒரு அரசு? இதற்குத்தான் ஒரு அரசு? விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்வதற்கு ஒரு அரசு தேவையா? விலை உயர்ந்து விட்டது என்று ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு உரை தேவையா? என்னதான் கேட்க விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வுக்கு என்ன பரிகாரம் கறுகிறீர்கள்? அந்தப் பரிகாரத்தின் கீழ் எந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வை இந்த அரசு கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறது? இதையல்லவா நாட்டு மக்கள் இந்த கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைக் கேட்கும்போது, நான் ஏதோ அரசாங்கத்திடம் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதைக் கேட்கும்போது, நான் ஏதோ கார்ப்புணர்ச்சி காரணமாக இப்படிக் கேட்பதாக யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. நாட்டு மக்களின் நிலைமையை ஆட்சியாளர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டத்தான் நான் இதையெல்லாம் இங்கே கூறுகிறேன். இன்றையதினம் எத்தனையோ பொய் வழக்குகளைப் போட்டுக் கூறுகிறேன். இன்றையதினம் எத்தனையோ பொய் வழக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகளுக்கெல்லாம் அபூர்வாகனையும் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே இந்த அரசு தானே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இந்த அரசு தானே அபூர்வாகி, “ஆமாம், ஆமாம், விலைவாசி ஏறி விட்டிருக்கிறது” என்பதை இந்த உரையின் மூலமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்டதன் மூலம் தங்களின் கையாலாகாதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையை ஒத்துக் கொண்டதற்காக நான் இந்த ஆட்சியாளர்

(திரு. நீலநாராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கான பரிசாரம் என்ன? இதைத்தான் என்னைப் போன்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

22-3-1979 அன்று இதே அவையில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒருமுறை ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வராக வந்துவிட்டார் என்று சொன்னாலே சோஷலிச சமுதாயத்திற்கு அங்குரார்ப்பணம், அதாவது கால்கோள் விழா நடத்தப்பட்டுவிட்டது என்றுதான் பொருள்” என்று மிகுந்த நம்பிக்கையோடு குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அவையில் அவர் தற்போது இல்லாவிட்டாலும், அவர் பேரவையில் இருக்கிறார். இந்த அவையின் மூலம் நான் அவரைப் பார்த்து ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் தான் சோஷலிசத்தின் இரு கண்கள் என்று பல அறிஞர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். பல புத்தகங்களில் நான் படித்திருக்கிறேன். அந்த இரு கண்களும் இந்த சோஷலிச சீமான்கள் கையிலே எந்த அளவுக்கு அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்ன நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே நான் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் ஒரு கண், பழுதுபட்ட நிலையில் அந்தக் கண் இருக்கிறது. மருத்துவ மனையிலே அது சிகிச்சை பெற வேண்டியிருக்கிறது. இதோ இன்னொரு கண்ணான தொழிலாளர்கள்! அவர்கள் நிலைமை என்ன?

பி. அண்டு சி மில் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் அந்த மில்லில் பணியாற்றிய 13,000 குடும்பங்கள் நடுத்தெருவில் நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அது கவலை தருவதாக இருக்கிறது என்று இந்த ஆட்சி கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆட்சி அம்புகளைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசு இதைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசு இதைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் உண்மையிலேயே இதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். “பி. அண்டு சி மில் மூடப்பட்டதால் தொழிலாளர்கள் நிலைமை கவலை தருவதாக இருக்கிறது” என்று சொல்லுவதன் மூலம் இந்த அரசு அபூர்வமாக ஆகியிருக்கிறது. இதற்குத்தானா இவர்கள் ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறினார்கள்? உண்மை நிலவரத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்காக மட்டும் ஒரு அரசு தேவைதானா? ஒப்புக் கொண்ட நிலையில் அதற்குப் பரிசாரம் காண வேண்டாமா? பரிசாரம் கண்டிருக்கிறார்களா? பி. அண்டு சி மில்லை மூடாதீர்கள் என்று கோரி 13,000 தொழிலாளர்கள் சென்னை நகர வீதிகளில் ஊர்வலமாக வந்தார்கள்.

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

பூக்கடைப் பக்கத்திலே நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சாலையில் அந்த ஊர்வலம் வருகிறபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்து நடு ரோட்டிலே அந்த ஊர்வலத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறார். என்ன பேசினார்? சினிமாலிலே கூட அந்தக் காட்சியைப்

(பிற்பகல் 12-10)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பார்த்ததில்லை. உள்ளத்தைத் தொடுகிற அளவிற்கு அருமையான காட்சியை உருவாக்கிக் காட்டினார்கள். அப்போது ஒரு உறுதிமொழியைக் கொடுத்தார்கள். “தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். அதற்காகத்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் உங்கள் ஊர்வலத்தை நிறுத்துங்கள், கோட்டைக்குச் செல்லாதீர்கள், வீட்டுக்குப் போங்கள். கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். இந்த அரசின் சார்பிலே நான் பொறுப்பேற்கிறேன்” என்று அன்றைய தினம் முதல்வர் அவர்கள் வாக்கு அளிக்கவில்லையா? அதைக் கேட்டு நம்பி அப்பாவி தொழிலாளர்கள் ஊர்வலத்தைக் கலைத்துவிட்டு வீட்டுக்குச் செல்லவில்லையா? இப்போது அதற்காக நாங்கள் வருந்துகிறோம் என்று மட்டும் இந்த உரையிலே தெரிவிப்பதுதான் இந்த ஆட்சியின் இலட்சணமா? இது குறித்து என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய சர்க்கார்தான் முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறி விட்டார்கள். அது வரையில் ஆலையை மூடாமல் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் என்ற ஒரு நிலைமையையாவது இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்க வேண்டாமா? உண்மையிலேயே நாங்கள்தான் சோஷலிச சிற்பிகள். தொழிலாளர்களின் தோழன் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் இது குறித்து என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பி. அண்டு சி மில்லின் விவகாரம் இந்த அளவில் இருக்கிறபோது, சோஷலிச பிரச்சாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே நாங்கள் பரிதாபப்படுகிறோம். இதை நாங்கள் சொல்லுகிறபோது, நாங்கள் துண்டிவிடுகிறோம். என்று சொல்லக்கூடும். அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப் பட்டவில்லை. உண்மையிலேயே எங்கேயாவது பாதிப்பு ஏற்பட்டால், குரல் கொடுக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும், அதைத் தன்னுடைய கடமையாகவும் கருதுகிறது என்பதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமல்ல.

(திரு. நீலநாராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

கொள்கையில் தான் இந்த அளவுக்குக் குழப்பம் இருக்கிறதென்றால், ஒரு திறமையான நிர்வாகம் நடக்கிறது என்ற திருப்தியையாவது மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இதை நிச்சயமாக நம்மால் அறுதியிட்டிக் கூற முடியும். உதாரணத்திற்கு அறநிலையத் துறையை நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவையிலே இருக்கும்போது சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுவதால் இதைச் சொல்கிறேன். திருச்செந்தூரிலே அசிஸ்டண்ட் கமிஷனர் அந்தஸ்தில் உள்ள ஒரு தனி அதிகாரி—அவர் பெயர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை—மரணம் அடைந்திருக்கிறார்.

திரு. ஜேப்பியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயம் குறித்து நீதி விசாரணை நடைபெறுகிறது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியும். ஆகவே இவ்வளவு தெளிவாகப் பேசுவது சரியாக இருக்குமா?

திரு. நீலநாராயணன் : நீதி விசாரணைக்குள்ளே நான் போக விரும்ப வில்லை. அது கொலையா அல்லது தற்கொலையா என்ற பிரச்சினைக்குப் போக விரும்பவில்லை. நிர்வாகத் திறமை பற்றிய சில பிரச்சினைகள் அதிலே இருப்பதால், நான் அதைக் குறித்து சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் என்னுடைய உரையை முழுவதுமாகக் கேட்டுவிட்டு, பின்னாலே பேசலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணமாக சர்க்கார் அலுவலகத்தில் இன்றியமையாத அல்லது பாபரப்பான நிகழ்ச்சி ஏதாவது ஒன்று நடைபெற்றால், அது குறித்துத் தகவல்கள் 24 மணி நேரத்திற்குள் தலைமை அலுவலகத்திற்கு வந்துவிடும். ஆனால் திருச்செந்தூரிலே ஒரு அலுவலர் இறந்திருக்கிறார். அதுபற்றிய தகவல்கள் இங்கு வந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தகவல்கள் இங்கு வந்தனவா? அப்படி வந்திருந்தால், இப்போது ஏற்பட்டுள்ள அரசாங்க நிலைக்கு இந்த அரசு தள்ளப்பட்டிருக்காது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருச்செந்தூரில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிக்காக சென்னையிலே இருக்கின்ற அறநிலையத் துறையைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் 'டெமான்ஸ்ட்ரேஷன்' நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது வெளியே தெரியவில்லை. ஆகவே இதுகுறித்து பலருக்குச் சந்தேகம் வருகிறது, ஆகவே நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அதனுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார். பத்திரிகை நிருபர்களுக்குக்

[1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

கூட பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார். இந்த அரசு அதற்கு உடன்பட்டிருக்கலாம். இல்லையென்று சொன்னால் மறுத்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கலாம். மறுப்பு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்ல வில்லை. அதில் நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்து "டாக்டர் கலைஞர் சொல்லியிருப்பது அரசியல் மோசடி; பொறுப்பற்ற தன்மை, அப்படி எந்தவிதமான நிகழ்ச்சியும் இல்லை. உள்நோக்கம் கற்பிப்பதற்காக தவறான தகவல்களின் அடிப்படையில், தவறான பேர்க்கோடு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இது கண்டிக்கத்தக்கது" என்ற முறையிலே தன்னுடைய அறிக்கையை அவர்கள் அன்றைய தினம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். நிர்வாகத்திலே அவர் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள், இந்த ஆட்சியிலே நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக திருச்செந்தூரில் நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு மாணத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய பிறகும், நான் இந்த விசாரணை சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி களுக்குள் துழையமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டு, நிர்வாகச் சீர்கேட்டைப் பற்றி விளக்குகிறேன் என்றும் சொல்லிவிட்டு மேலும் சில தகவல்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாணம் சம்பவித்துவிட்டது என்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தது, அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தது. அரசாங்கம் என்னென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு வினாடியும் வெளியே சொல்லிக் கொண்டிருக்காது. எப்போது அவசியம் நேர்கிறதோ அப்போதுதான் அரசாங்கம் தகவல்களை வெளியே சொல்லும். அதுதான் நல்ல நிர்வாகத்திற்கு அடையாளம். அரைகுறையாகத் தெரிந்து கொண்டு அதை வெளியே சொல்லும் நிர்வாகத்தை நல்ல நிர்வாகம் என்று திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அரசாங்கம் அக்கறையோடு அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்து அடிப்படைக் காரணங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், போவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர், சந்தேகம் இருக்கிறதென்று ஒரு பெரிய பிரச்சினையைக் கிளப்பி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஆளுநர் அவர்களுக்கும், பிரதமர் அவர்களுக்கும் தந்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார். நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று போவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கேட்டதை அது அவர் செய்ய வேண்டிய கடமை என்று அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

(திரு. இராம. வீரப்பன்)

[1981 ஜனவரி 23]

ஆனால் அந்தச் செய்தி வருகிற நேரத்தில், நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கோரிய போவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவரே பொறுப்பு எடுத்து நடத்துகிற பத்திரிகையிலே “அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்” என்று குற்றம் சாட்டுவதைப் போல 8 காலம் தலைப்பில் போட்டு செய்தியை வெளியிட்ட போதுதான் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதுதான், “வந்த அறிக்கையை அதிகாரிகளைக் கொண்டு படிக்க வைத்தோம். ஆனால் அரசின் சொந்தக் கருத்து எதையும் சொல்ல வில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்பதிலே உள்ள நியாயம், அவருக்குள்ள உரிமை ஆகியவற்றை அரசாங்கம் மறுக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் நீதி விசாரணை கேட்கிற ஒருவரே தன்னுடைய பத்திரிகையிலேயே “அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்” என்று 8 காலம் தலைப்பில் செய்தியைப் போட்டு குற்றம் சுமத்துகிற அந்த உணர்வை தான் நான் கண்டித்தேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கண்டித்ததைப்பற்றிக் கூட நான் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. பொறுப்பிலே இருப்பதால், இது அவர் செய்ய வேண்டிய கடமை, அவரது உரிமை. அது முடிந்த பிறகு போலீசார் தந்த அறிக்கையையும், கலெக்டர் சமர்ப்பித்த அறிக்கையையும் படித்து சமாதானம் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குப் பின்னாலே அதையொட்டிப் போவை எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப்பற்றி விமர்சனங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் தாண்டி முதல்வர் அவர்கள் திருச்செந்தூருக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இறந்துபோன இடத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே கூடியிருந்த மக்களுடைய உணர்வைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கு உள்ளவர்கள் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சென்று அங்கிருந்த மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பார்த்துவிட்டு நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிடவில்லை. ஏதாவது செய்தி கிடைக்காதா என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் எதிர்க் கட்சியினர் இதைப் பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கி நாட்டிலே தேவையற்ற குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி அநியாயமாக மற்றவர்கள் மீது பழி சுமத்துகிற உணர்வோடு துண்டிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசு நீதி விசாரணை வைத்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்றபோது அங்கே கொந்தளித்து வந்த புரட்சியை அடக்க முடியாமல் நீதி விசாரணைக்கு ஆணையிடவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள்

1981 ஜனவரி. 23]

(திரு. இராம. வீரப்பன்)

ஆணையிட்டார்கள் என்றால், சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சருடைய கருத்தையும் பெற்று, அமைச்சரவை முடிவு எடுத்துத்தான் இந்த நீதி விசாரணைக்கு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினையை நீதி விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதால், வெளியிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற பிரச்சினையாக இருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த நீதி விசாரணைக்குள் போகாமல் இருக்க வேண்டும். அது அவரை மேலும் சிக்கலுக்குள்ளாக்கும் என்ற காரணத்தினாலே, அங்கத்தினர் அவர்கள் கடுமையானவரையில் அது குறித்து அதிகமாகப் பேசாமலிருப்பது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய உரிமையைப்பற்றி துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் நடந்த ஒரு சம்பவம் நீதி விசாரணைக்கு வந்தபின், அந்த சம்பவத்தைப்பற்றிய சாதக பாதகமான விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே பேசக்கூடாது. ஆனால் அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள், அரசினுடைய செயல்கள் இவைகளைப்பற்றி இந்த அவையிலே பரிபூரணமாக விமர்சிப்பதற்கு உரிமை உண்டு என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது, நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தப்பட்டது அரசின் மீது ஏற்பட்ட சந்தேக உணர்வைப் போக்குவதற்கும் அதை அரசியல் கட்சிகள் ஒரு பிரச்சினையாக்கி அதையே ஒரு முதலீடாக ஆக்குவதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் சங்கராபுரம் கற்பழிப்பு சம்பவத்தில் ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் எழுப்பியிருக்கிறார், அவர் அதனைப் பிரச்சினையாக்கி அரசியல் முதலீடாக ஆக்குவதற்கு, ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்குத்தான் இந்த நீதி விசாரணையும் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு விசாரணைகளையும் ஒரே நேரத்தில், அமைத்துக் கொடுக்கவோ, தவறாகவோ அதை மக்கள் மத்தியில் விவாதத்திற்குரிய ஒரு பிரச்சினையாக மாற்றும் நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற பொது நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அரசு எடுத்த முடிவுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 23]

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை நான் நீட்டிக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள், பொதுமக்கள் தங்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி பத்திரிகைகளிலே செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அங்கே வந்துவிட்டுச் செல்கிறபோது, காரிலே இருந்த ஒருவரைச் சுட்டிக்காட்டி, அதோ போகிறாரே அவர்தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதி விசாரணை நடைபெற வேண்டுமென்று மக்கள் முழக்கமிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து அவர் காரிலிருந்து இறங்கிச் செல்கின்ற அளவுக்கு அங்கே சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செய்தியே தவறான செய்தி என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது.

திரு. நீலநாராயணன் : அதை நான் மறுக்கவில்லை. அதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொது மக்களிடையே உணர்ச்சி எப்படி இருந்தது என்பதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். அவர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வந்த பின்னர்தான் திருச்செந்தூர் வந்திருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே என்ன நடைபெற்றது? அங்கு பொது மக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களை யார் யார் பார்த்தார்கள். பொதுமக்கள் மனுக்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து தெளிந்த பின்னர்தான், நான் இந்த சம்பவங்களைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். ஏனோ தானோ என்று சொல்லவில்லை. அவசரப்பட்டு அறிக்கைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் இப்படிப்பட்ட நிலவரங்கள் வருகிறபோது, ஒரு இக்கட்டான நிலைமைக்கு இந்த அரசு ஆளாக்கப்படுகிறது. இப்படி ஒரு திறமைக் குறைவான இலாகா இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். அதற்காகத்தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். வேறல்ல.

அடுத்து, நான் அறங்காவலர் குழுவைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இது இப்போது நீதி விசாரணைக்குட்பட்டதாகாது என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக அறங்காவலர் குழுவை நியமிக்கின்றபோது, ஒரு வரைமுறையை, சட்ட திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு நான் நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, அறங்காவலர் குழுவிலே இடம் பெற வேண்டும் என்றால், மனு

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

பேடுவார்கள். அந்த மனுவை அரசு அந்தந்த ஊர்களுக்கு அனுப்பி, உள்ளூரில் இருக்கின்ற காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அல்லது ஊர் தாசில்தார்கள், அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி, மனுப் போட்டவருடைய சொந்த நிலவரம் என்ன, அவர் எப்படிப்பட்டவர், அவர் கிரிமினல் குற்றங்களிலே ஈடுபட்டிருப்பவரா அல்லவா, மனு பெர்மிட் வைத்திருப்பவரா அல்லவா, இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவரா அல்லவா என்று இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை வைத்து, அதற்குப் பரிசாரம் கண்டு, அதற்கு விடை கண்டு, இங்கே அரசுக்கு அனுப்பி, அதற்குப் பின்னாலே 'ஸ்க்ரூட்டினி' செய்து, அதிலே யார் யார் தள்ளப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் போக மிகுதி இருப்பவர்களுடைய மனுக்களை மட்டும் பரிசீலனை செய்து தேர்ந்தெடுத்து, அந்த அறங்காவலர் குழுவிலே உரியவர்களை நியமிப்பதுதான் வாடிக்கையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கு என்று எத்தனையோ உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். உதாரணத்திற்கு திருத்தணி கோயிலை எடுத்துக் கொண்டால், முக்கியமான பணியில் ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும், அறங்காவலர் குழுவில் இடம் பெற வேண்டுமென்று சர்வ கட்சியினர் முனைந்து ஒரு ஆளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் அவராலே அங்கே பணியாற்ற முடியவில்லை. அதற்கு அரசு அனுமதிக்கவில்லை. அவர் மீது கிரிமினல் குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது, கிரிமினல் குற்றவாளி என்ற குற்றச் சாட்டைக் காரணம் காட்டினார்கள். அன்றையதினம் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வரைமுறைகள், இந்தத் திருச்செந்தூர் கோயிலைப் பொறுத்தவரையிலே, அறங்காவலர் குழு நியமிக்கின்றபோது, கைபாளப்பட்டனவா என்பது சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் அறங்காவலர் குழு நியமிக்கப்பட்டபோது, அந்தக் குழுவினர் பெயர்கள் வரிசையாக அறிவிக்கப்பட்ட உடனே ஒருவர் அவர் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவரா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் அமைச்சருக்குக் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய நகல் எதிர்க் கட்சியினருக்கு வருகிறது. எங்களைப் சேன்ற, அங்கத்தினர் கூற்றுக்கும் வருகிறது. அதைப்பற்றி விசாரித்துப் பார்த்தால், அந்த அறங்காவலர் குழுவிலே இடம் பெற்றிருக்கின்ற ஒருவர் கிருஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர். சர்ச்சிலே திருமணம் செய்து கொண்டவர். இன்றைய தினமும் அதிலிருந்து விடுபடாமல் இருப்பவர் என்று தெரிகிறது. ஏன் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அடிக்கடி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்குப் பொறுத்தாக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். அவர் இந்த சபையிலே தவறான தகவலையே தருவது என்று முடிவு எடுத்துக்கொண்டு

(திரு. இராம. வீரப்பன்)

[1981 ஜனவரி 23]

பேசுவது போல் இங்கே தலைவரைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அறங்காவலர்கள் நியமனம் செய்கின்றபோது, ஏதோ முறைகளையெல்லாம் கடைப்பிடித்து, சட்ட விதிகளையெல்லாம் கடைப்பிடித்து ஒழுங்காகப் போட்டோம், இப்போது அதுபோல் ஏதும் நடைபெறவில்லை என்பது போல், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆலயத்தைப்பற்றி, ஒரு குறிப்பிட்ட அறங்காவலரைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பரிசீலிக்கப்பட், சட்ட விதிகளைப் பார்த்து, ஆய்வு செய்து, அதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் அங்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி முறையற்ற வகையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தால், எந்த நேரத்திலும் யாரும் வழங்குத் தொடரலாம். அவர்களை நீக்கலாம்.

திரு. நீலநாராயணன் : வழங்குத் தொடருவதற்கோ, நீக்குவதற்கோ அல்ல இந்த பிரச்சினையை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்வது. எந்த அளவுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கருவடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் அதைச் சொல்கிறேனெயல்லாமல் வேறல்ல.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை செய்து, முடிவு எடுத்து, நியாயமான நியமனம் தான் என்று முடிவு செய்து, தான் அரசாங்கத்தில் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எதோ சான்றுகள் வந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அந்தச் சான்றுகளை எங்கே கொடுத்து எங்கே நிரூபிக்க வேண்டுமோ, அங்கே நிரூபித்தால், அந்தச் சான்றுகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்க அரசு நயங்காது. செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நியமனங்கள் எல்லாம் முறைப்படி பரிசீலிக்கப்பட்டுத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : அந்தச் சான்றுகள் எல்லாம் முதல்வர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் நகல்கள் தான் எனக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இப்போது ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீதுதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

அடுத்து, நான் மற்றொரு அமைச்சருடைய பேச்சைப்பற்றி இங்கே கூட்டிக்காட்டி, கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடைய தேர்தல்களை இந்த அரசு நடத்துவதற்கு முன் வந்தது போலவும், ஆனால் இந்தியப் பேரரசு தலையிட்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடைபெற்றதற்குப் பின்னாலே அதை நடத்திக்கொள்ளலாமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அதை ஒத்தி வைத்தது போலவும் இன்னும் ஓராண்டுக்குள் தேர்தல்கள் வர இருக்கின்றன என்ற முறையிலும் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஓராண்டிலாவது அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறுமானால் அது உண்மையிலேயே வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனால் சென்ற கூட்டத்தொடரிலே, உள்ளாட்சி மன்றங்களுடைய தேர்தல்கள் அரசியல் கலப்பற்றதாக இருக்க வேண்டும், அரசியல் கட்சிகளின் சின்னங்களை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல்களில் போட்டி விடக்கூடாது என்ற தன்மையிலே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படி சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போதுதான், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபடப் பேசினார்களே, 'ராம ராஜ்யம்', 'இராம ராஜ்யம்' என்று, அந்த ராஜ்யம் முழுமை பெறுமென்று கூட்டிக் காட்டினார்கள். அதற்கு நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டம் எந்த அளவிற்கு இந்த அரசாலே கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது அல்லது ஆளும் கட்சியினராலே மதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதற்கு சமீபத்தில் மல்லாபாடம் கன்டோன்மென்ட்டில் நடைபெற்ற தேர்தல் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. 14-12-1980 அன்று அந்தத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தலுக்கான கடைசி நாள் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில், இந்த அவையின் முன்னவர் மாண்புமிகு திரு. இராசா முகமது அவர்கள் கலந்துகொண்டு பேசியதாக 14-12-1980 "மாலை முரசு" இதழில் செய்திகள் வந்துள்ளன. "கன்டோன்மென்ட் தேர்தலில் அ.தி.மு.க. வெற்றி பெற்றால், அரக பல சலுகைகளைச் செய்யும், இல்லாவிட்டால் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று நீங்கள் சலித்துக்கொள்ளுகின்ற குழிதல்தான் ஏற்படும்; ஆகவே அ.தி.மு.க. வெற்றி பெற ஆவன செய்யுங்கள், வாக்கு அளியுங்கள்" என்று அமைச்சரவர்கள் அன்றையதினம் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் சலுகையைத் தருகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கும் வகையில் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் பேசியதாகச் செய்திகளைப் பார்த்தேன். அது உண்மையாக இருக்குமோ, என்னவோ. ஆனால் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சரவர்கள் இதுவரையில் எந்தவித மறுப்பும் தெரிவிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு செய்தி உண்மையாக இருக்குமா என்ற சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. அதுவும் 'மாலை முரசு' என்று சொல்லுகிறபோது, செய்திகள் எப்படி

(திரு. கா. இராசா முகமது)

[1981 ஜனவரி 23]

வெளி வருகிறதென்பதை இந்த நாடு உணர்ந்திருக்கிறது. கன்டோன்மென்ட் பகுதி முழுக்க முழுக்க இராணுவ இலாகா மேற்பார்வையில் உள்ள பகுதி. அங்கே தலைவராக இருக்கிறவர் இராணுவ இலாகா அதிகாரிதான். எனவே அங்கே அரசு உதாரணமாகச் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் மிகக் குறைவானது. இதற்கு முன்பிருந்த உறுப்பினர்கள் யாருமே அந்தக் காரியங்களைக்கூடச் செய்வதற்கு அரசை அணுகாமல் இருந்தார்கள். எனவே, அரசை அணுகக் கூடியவர்களாக இருந்தால், இன்னும் கூடுதலாக நன்மைகள் செய்ய வாய்ப்புகள் இருக்கும். இல்லையென்றால் அதை அரசியலாக்கி விடாதீர்கள் என்று சொன்னதை, பத்திரிகையில் அப்படி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒவ்வொரு முறையும் நடப்பது. எனவே இதற்கெல்லாம் மறுப்பு சொல்வதில்லை. எப்போது உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, உண்மையாக இருக்குமா என்ற சந்தேகம் வந்ததோ, அதைச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

திரு. நீலநாராயணன் : உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தான், அதைச் சொன்னேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்குப் பிரச்சினை. இங்கே அந்தப் பிரச்சினைபற்றி நானே பேசுவேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களும், திரு. இராதா அவர்களும் ஐரட்டையாகச் சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று கருதவில்லை. ஆனால் இப்போது ஒரு புது பாரம்பரியத்தை, இந்த அரசைப் போலந்த வரையில், உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம், மதுவிலக்கை அதிகமாகத் தீவிரப்படுத்தப் போகிறோம், இன்னும் தீவிரமான சட்டங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம், மூன்று வருடங்கள், நான்கு வருடங்கள் தண்டிக்கப் போகிறோம், நாடு கடத்தப் போகிறோம், கடுமையாகத் தண்டிக்கும் வகையில் சட்டங்களைத் திருத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லி, சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தபோது, இந்த மன்றத்தைக் கேட்கவில்லை. மற்ற உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள அக்கறை காட்டவில்லை. ஆனால் இப்போது, அதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்வது அவசியமா என்பது குறித்து, மன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்து என்ன என்று ஐரட்டையாகத்தான் அடிப்படையை அறிந்தவர்கள்போல, கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் நான் பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைக்கூட மறுத்தாலும் மறுக்கக்கூடும். பத்திரிகைச் செய்திகளை எந்த அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது கூட சந்தேகத்திற்கு வந்து விட்டது. காரணம், ஒவ்வொன்றையும் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள், பட்டதாரிகள் கூட்டத்தில் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதைப்பற்றிய செய்தியைப் பத்திரிகையில் படித்தேன். சட்ட

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

மன்றத்தில் பேசியது போல் அல்ல, உங்களிடம் பேசினால் அதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும், ஆகவே பொறுப்புணர்ந்து பேச வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டதாக ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எந்த அளவிற்குச் சட்ட சபையைப் பற்றி கணித்து வைத்திருக்கிறார்களென்று அந்த உரை தெரிவுபடுத்துகிறது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், நம்மை மதித்து, நம்முடைய கருத்து என்ன என்று கேட்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான கட்டாயம் என்ன? இந்த நிலைமை ஏன் வந்தது? இதற்கு முன்னாலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை, என்னம் வராதபோது, இப்போது இந்தப் பிரச்சினை என் வந்தது என்பதைத்தான் இந்த அமை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி மிகப் பெருமையாகப் பேசினார்கள். மூன்று மடங்கு அதிகமாக ஒதுக்கீடு வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள், இது புரட்சித் தலைவரவர்களின் சாதனை அல்லவா என்று கேட்க பாடினார்கள். அதில் எத்தனை மடங்குமில்லை, அவர்கள் பாடிக்கொண்டு இருக்கட்டும். ஆனால் அன்றைய தினம் டெல்லியிலே இருக்கிற பொருளாதார நிபுணர்கள், நம்முடைய முதல்வரவர்களைப் பார்த்து, பொருளாதாரக் கணக்கின் அடிப்படையிலே கேட்டார்கள். “3,150 கோடி ரூபாய் நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள், இதிலே தமிழகத்தினுடைய நிதி ஆதாரம் 1,657 கோடி ரூபாய், மத்திய அரசு உதவி, மற்ற கடன்கள், உலக வங்கி கடன் எல்லாம் சேர்த்து 661 கோடி ரூபாய்; ஆக மொத்தம் 2,318 கோடி ரூபாய் உங்களுக்குக் கணக்கிலே வருகிறது. அண்டு விழுகிற தொகை 832 கோடி ரூபாய், அண்டு விழுகிற 832 கோடி ரூபாய்க்கு என்கே நிதி ஆதாரம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?” என்று டெல்லியிலே இருக்கிற பொருளாதார நிபுணர்கள் நம்முடைய முதல்வரவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வரவர்கள் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபோது, ‘அது இரகசியம்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இரகசியம் என்ன? இப்போது நம்மை அணுகிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, உறுப்பினர்களே உங்கள் கருத்து என்ன என்று, அதுதான் இரகசியமா? மறு ஆய்வு செய்வது அவசியமா என்பது பற்றிக் கருத்து சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறீர்களே, இதுதான் இரகசியமா? இதிலே என்ன கிரத்தி, கிதாப்பு வரப் போகிறது? புது வரிகள் வருகிறதென்று சொன்னால், வரவேற்றிருக்கலாம். ஆனால், இரகசியம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நம்மிடம் வந்து, உங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மதுவிலக்கு பற்றி என்ன கருத்துக்களைப் போனவரையில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்துக்களைத் தவிர நாங்கள் புதியதாகக்

(திரு. திலகராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

சொல்ல ஒன்றுமில்லை என்பதுதான். அரசு இதை எப்படிச் சரிச் செய்துக் கொண்டு சொல்லப் போகிறதோ தெரியவில்லை. அதை அபிவிருத்தியுடைய முடிவிற்கு இட்டுவிட ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். அபிவிருத்தியுடைய முடிவு என்ன என்பதை அரசே பரிசீலித்து, தயவு செய்து இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சேம்மையான நிர்வாகம், சீரான நிர்வாகம் பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் வேலையிறுத்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 24,000 பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். ஒரே வரியில், ஒரே இரவில் அவர்களுடைய பணியை முடித்துவிட்டார்கள், விட்டுக் கொடுத்து விட்டார்கள். இதை ஒரு பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேம்மையான நிர்வாகமாக இருந்தால், மாற்ற ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்போது இதை வசனேற்றிருக்கலாம்.

(பிற்பகல் 12-40)

பிறகு, வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களை விட்டுக் கொடுத்து விட்டார்கள். 24 ஆர்டர் பேர் எப்படி நங்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்கள் தான். என்றாலும் கிராமங்களின் நிலைமை என்ன என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே வேலையிறுப்பு 'சர்ட்டிபிகேட்' கொடுக்க யாரும் இல்லை. நாலில்தராகக் கேட்டால், 'என்விடர் வராதே' என்று சொல்கிறார். நிலம் இருக்கிறதா, சொத்து இருக்கிறதா என்கிற விவரங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கும் தரப்படவில்லை. வாங்கு ஒரு பத்திரம் நடக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் அவர்கள் 'ஸ்டே' வாங்கி விட்டார்கள் வேலை செய்யவில்லை. ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட்டு உத்தரவுப்படி சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை நடக்கவில்லை, ஆனால் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி ஒரு நிர்வாகம். எவ்வளவு சேம்மையான, சீரான நிர்வாகம். இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? ஆர்டர் போட்டுத் தற்குப் பார்க்கிறார்கள். தென்னாற்காடு பட்டேல் என்றும், ஒரே ஒரு வரியில் எல்லோரையும் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டார் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதில் என்ன கீர்த்தியிருக்கிறது, என்ன கித்தாப்பு இருக்கிறது? கித்தாப்பு, கீர்த்தி எல்லாம் காப்பாட்ட வேண்டிய இடத்தில் காட்டப்படவில்லை. பி. அல்டி. சி. ஆலைப் பிரச்சினைக்கு ஏன் இந்தக் கித்தாப்பும், கீர்த்தியும் வரவில்லை? இப்படி ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. திலகராயணன்)

13 ஆர்டர் குடும்பங்களையும் வாழ வைக்க வேண்டாமா? அப்படிச் செய்யப் பட்டிருந்தால், பாசாட்டியிருக்கலாம். ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவினை விட்டுக் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் இன்றையதினம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசினரோ பட்டேல், பட்டேல் என்று சொல்லி புகழ் பாணி பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்துகொண்டே இருக்கட்டும். நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அரசுக்கும், ஆளும் கட்சிக்கும் ஒன்றைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாடு உருப்பட வேண்டுமென்றால், நாட்டு மக்களையும் கொஞ்சமாவது மனதில் நினைக்கவேண்டும். 'மக்களுக்காகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். மக்களுக்காக அல்ல' என்பதை மனதில் வைத்து ஆட்சியை நடத்த வேண்டும். இன்றைக்கு 24 ஆர்டர் பேர் போசாடிப் கொண்டிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு அவர்களில் ஒரு சாரர் பிரிந்து, 'நாங்கள் அரசோடு சமாதானமாகப் போகத் தயார்' என்று சொல்லி 4, 5 பேர் அறிக்கை விடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை எங்கிருந்து கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவிருக்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். அதையும் இரண்டு பண்ணி காரியங்களை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். நெடுதாட்களுக்கு அது நீடிக்காது. இப்போதுகூட, மீளவு படுத்தியே காரியங்களை முடிக்கிறார்கள். முதலில் கட்சியை அப்படிச் செய்தார்கள். (சிரிப்பு) கட்சி சார்பற்ற சங்கங்களையெல்லாம் இரண்டு படுத்துகிறார்கள். விவரம் சங்கத்தை இரண்டுபடுத்தி காரியங்களை முடிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இனிமேல் வெகுதூரத்திற்கு நீடிக்காது. நாட்டு மக்கள் விழிப்படைந்து விட்டார்கள். இனிமேலாவது தயவுசெய்து அவர்களுடைய நிலையை மாற்றிக் கொள்ளட்டும்.

அடுத்து, சட்டம் ஒழுங்குப்பற்றி இங்கே மிகப் பிரமதமாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் அது பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலே சமீபத்தில் நடந்துள்ள பல நிகழ்ச்சிகளை நான் சுட்டிக்காட்டினால் இருக்க முடியாது. ஒரு இடத்தில் 30-வது பாசாவிலே சட்டம், ஒழுங்கு அமைதியாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் குற்றம் நிகழ்வு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குற்ற நிகழ்வு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்றால், குற்றம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? எந்த அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட கருத்தை எடுத்து வைக்கிறார்கள்? சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்காக உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அகஸ்திஸ்ஸாம் ஒரு சின்ன

(திரு. நீலநாராயணன்)

[1981 ஜனவரி 23]

கிராமம். அங்கு இருப்பது 200 அல்லது 300 மக்கள் தான். அங்கு ஒரு ஜாதிக்கலவரம் ஏற்பட்டது. போலீஸ் போய் அங்கே அமைதி காத்திருக்க வேண்டும். போலீஸ் அங்கே போய் வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த கிராமத்திலே ஆட்களே இல்லை. அதுபோல் மாதவாலயம் என்றொரு கிராமம். அங்கேயும் போலீசார் போய் வந்திருக்கிறார்கள். அங்கேயும் இப்போது ஜனங்கள் இல்லை. அங்கு வசித்த மக்கள் இப்போது திருச்செந்தூர் கோயிலில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊருக்குள்ளே நுழைய முடியவில்லை. இது இன்றைக்கு கிராமங்களில் இருக்கிற நிலைமை. சென்னைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஊர்களில் கூட இது தான் நிலைமை. பொன்னேரிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற பாதினிலே என்கிற கிராமத்திலே பிளஸ் 2 பரீட்சை நடத்த இங்குள்ள பள்ளிக்கு மையம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட இலாகா உண்டு, இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்காக ஒரு ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். ஊர்வலத்தை நடத்த விடுவெனா பார் என்று சொல்லி கர்வலர்கள் ஊர்வலத்துக்கு உள்ளேயே துழைந்து விட்டார்கள். இப்போது அந்த ஊரில் பெண்களைத் தவிர யாரும் இல்லை. கேஸ் போட்டார்கள். ஜாமீனில் வந்தவர்கள் அனைவரும் பொன்னேரியில் இருக்க வேண்டுமென்பது கண்டிஷன். அந்த கிராமத்தில் விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கோர்ட் கிராமத்திலே இருக்கிறது. அடிப்பட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம். பொன்னேரியில் இருக்கிறார்கள். சாட்சி சொல்ல ஒருவனும் கிராமத்திலே இல்லை. அதுபோல் திருச்சியிலே பர்பா அகதிகளுடைய வார்டனாக கனகாபாய் இருந்திருக்கிறார். அவர் இறந்து போயிருக்கிறார். அதை விசாரிக்க இன்னொரு வார்டனுடைய கணவன் கேசவன் என்பவனை அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அவன் காவல் நிலையத்திலிருந்து திரும்பி வரவில்லை. அதற்காக ஒரு போராட்டம். கித்தாப்பு பேசுவதால் தான் தான் இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். ஆளுநர் உரையில் தோழமை உணர்வோடு நாம் எல்லாம் பழக வேண்டும். இணைந்து பணியாற்றுகின்ற நிலைமை ஒருவாக வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரியங்களைப் பார்க்கும்போது, தோழமை உணர்வோடு பழகுகிறார்களா, இல்லை காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பழகுகிறார்களா என்று புரியவில்லை.

சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்குவது பற்றிய திட்டம் குறித்து ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 459 கோடி ரூபாய் செலவிலே அதை உருவாக்கப் போகிறோம், சென்னை மக்களுக்குக் குடிநீர் பஞ்சம் தீர்ந்து

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. நீலநாராயணன்)

விட்டது என்று முழங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த அரசு வீராணம் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மறுக்கிறார்கள். லஞ்ச ஊழலா? இல்லை இல்லை, அது நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று சர்க்காரியா கமிஷன் கூறிவிட்டது. அதில் வேறு ஏதாவது நிபுணர்களுடைய குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதா? ஜனாதிபதி ஆட்சியில் போடப்பட்ட நிபுணர் குழு இது சாத்தியபூர்வமான நல்ல திட்டம், வரவேற்க வேண்டிய நல்ல திட்டம், செயல்படுத்த வேண்டிய திட்டம் என்று சான்றிதழ் கொடுத்து விட்டது. அதற்குப் பின் ஏன் அதைத் தூக்கி எறிய வேண்டும்? 100 கோடி ரூபாய் வரை செலவிட்டால், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம். ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் அதை நிறைவேற்றி விடலாம். அதை விட்டு விட்டு 5 ஆண்டுகளுக்குள் கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது காழ்ப்புணர்வு இல்லையா? இதற்குப் பெயர் தான் தோழமை உணர்வா? சென்னை மக்களுக்கு பஞ்சமில்லாமல் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் இருந்தால், இதைக் கொண்டுவர வேண்டாமா? இதில் என்ன ஓட்டை இருக்கிறது? வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்ற திட்டம் தீட்டிய எஞ்சினியர்கள் தான் இந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எஞ்சினியர்களைக் குறை சொல்கிறார்களா? அவ்வாறு திட்டத்தைத் தீட்டுகின்ற எஞ்சினியர்களுடைய திறமையைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஆகவே வீராணம் திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்து கொண்டுவர, இந்த அரசு முனைய வேண்டும். அப்போது தான் தோழமை உணர்வு என்கிற சொல்லுக்கு உண்மையான அர்த்தம் இருக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அரசியல் காழ்ப்புணர்வை விட்டு விட்டு, ஜனநாயக முறையில், தோழமை உணர்வோடு இனிமேலாவது நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

* திரு. க. அருணாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் முன் மொழிந்த இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் பண்பினையும், தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுவதற்காக இந்தப் புத்தாண்டிலே நடந்த பெரும் முயற்சி உலகப் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாக இருந்தது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். பொதுவாக மக்கள் பேசிக்கொள்வது இதற்கு இவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்ய

(திரு. க. அருணாசலம்)

[1981 ஜனவரி 23]

வேண்டுமா என்பது. மதுரை நகரத்திலிருந்து வந்த நான், இந்தச் செலவு நிரந்தரமான பெருமையை உருவாக்கித் தந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது, மதுரை நகரத்தின் பெருமையை வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பதனாலேயே, இந்தச் செலவு பொருத்தமானது, இப்படி ஆண்டுதோறும் ஒரு நகரத்திற்குச் செலவு செய்தாலும் அது பொருத்தமானது என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது 'நேஷனல் இன்டிகேரேஷன்' என்று பேசுகின்றார்கள். ஒருவர் இன்னொருவருடைய பண்பாட்டைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கு மரியாதை கொடுக்கும் அளவுக்கு நிலைமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றால், இந்தமாதிரி விழாக்கள் நிறைய நடைபெற வேண்டும். இப்படி ஒரு சிறந்த நகரம் இருக்கிறது, அங்குள்ளவர்கள் மற்றவர்களோடு அவர்களுடைய பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் புரிந்துகொண்டு சிறப்பாகக் கூடி வாழ முன்வருகிறார்கள் என்ற செய்தியை விளம்பரப்படுத்தியதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

ஆளுநருடைய உரையிலே, வறுமையைப் போக்க நாட்டைத் தொழில் மயமாக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்து முன்னாலே சொல்லப்பட்ட கருத்தாக இருந்தாலும், மறுபடியும் வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு, அந்தத் தொழில்மயத்தை எப்படி இந்த நாட்டிலே கொண்டுவருவது என்பதை நாம் சீர சிந்திக்க வேண்டும். என்னுடைய அனுபவத்திலே இருந்து நான் சில விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். 12 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டைத் தொழில்மயமாக்கு வதற்கு செய்த முயற்சிகளிலிருந்து எனக்குத் தெரிந்த சில அனுபவங்களை நான் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். அரசு உண்மையாக வறுமையைப் போக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், சிறு தொழில்களை, கிராமத் தொழில்களை, விவசாயத்துடன் இணைந்த தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும். ஆனால், தொழில்மயமாக்க வேண்டும் என்ற வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு பெரும் தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். உலகத்திலே பல பகுதிகளிலே அதிகமான அளவிலே தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே பீஹார் மாநிலத்திலே அதிகமான பெரும் தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டும், அங்குள்ள வறுமை நிலைமை குறைந்திருக்கிறதா? நம்முடைய நாடும் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்திலே கீழ் நிலையிலே இருந்து மேல் நிலைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஒன்பது ஆயிரம் கோடி ரூபாயாக இருந்த தேசிய வருமானம் இன்றைக்கு 68 ஆயிரம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இருந்த போதிலும், வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. க. அருணாசலம்)

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போதும் சொல்கிறார்கள். இன்று 48 சதவீதம் பேர் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று திட்டக் கமிஷன் சொல்கிறது. உலகத்தின் பார்வையில் அடிமட்டத்தில் இருந்த நாடு இன்றைக்கு 11-ம் இடத்திலே இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, ஏன் இந்த வறுமையை ஒழிப்பதில் முன்னேறவில்லை என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் நம்முடைய கிராமங்கள் இன்னும் முன்னேறாதது. தொழில்மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி பெரும் தொழில்களை நாம் அதிகமாகப் பெருக்கி விடக் கூடாது. கிராமத்திலே செய்யக்கூடிய தொழில்களை கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று விட்டுவிட வேண்டும். எந்தத் தொழிலை கிராமத்திலே செய்கிறார்களோ அந்தத் தொழிலை பெருந்தொழில் ஆக்கக் கூடாது. இந்தக் கருத்துக்களை இப்போது பிறநாட்டினரும் எடுத்துக்கொண்டு சிந்திக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

இப்போது இருக்கும் சிறு தொழில்களையும், கைத்தொழில்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது இருக்கும் நிலையிலேயே நவீன கருவிகளை எப்படி உபயோகப்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றுதான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள், வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே வருவதற்கு இப்படிச் சிந்தித்துச் செயல்படுத்தும் திட்டம் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அதற்கு மாறாக இப்போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலே உள்ள 600 குடும்பங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை மேம்படுத்துவதற்காக திட்டங்கள் திட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை 'வேலைக்கு உணவு திட்டம்' என்று சொல்கிறார்கள். ரோடு போடுவது, மண் வெட்டுவது, குளங்களைத் தோண்டுவது என்றெல்லாம் வேலைகளை, திறமையற்ற தொழில்களை, கிராமங்களிலே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்து வருவதன் மூலம் அவர்கள் நிரந்தரமாக ஒரு வேலை செய்து நாட்டின் உற்பத்தியையும், அவர்களுடைய நல்வாழ்வையும் பெருக்க முடியாது என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்குகின்றார்கள். இதனால் அவர்கள் என்றைக்கும் 'சப்ஸிடென்ஸ் லெவல்' க்குக் கீழே இருக்கும் நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு இயந்திரம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதாவது ஒரு தொழில் செய்கிறார்கள். ஒய்வு நேரத்திலே செய்கிறார்கள். முழுநேர வேலையாகவும் செய்கிறார்கள், எல்லாம் சேர்ந்தா அவர்களுடைய லாபம், வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த மாநிலத்திலே பெரிய தொழில்கள் அதிகமாக இல்லை. பெரும் தொழில்கள் என்று நாம் ஆரம்பிக்கும்போது சிறு தொழில்கள் கைத்தொழில்கள் மற்றும் கிராமத்திற்கு வேண்டிய தொழில்கள் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

(திரு. க. அருணாசலம்)

[1981 ஜனவரி 23]

நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மூலப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களுக்குப் போதுமான விலை கொடுக்க முடியவில்லை என்று நாம் அனைவரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதோடு, அவர்கள் வேறு தொழில்களையும் செய்தால்—எந்தப் பொருள் இங்கு அதிகமாக விற்பனையாகிறதோ அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்தால்—பொதுவாக அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். இல்லாவிட்டால் வேடிக்கையான நிலைமைகள் உண்டாகும். எழைகள் மேலும் அதிகமான அளவில் ஏழைகளாக இருந்து கொண்டிருப்பார்கள். எனவே, இந்தக் கருத்துக்களை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, நாட்டைத் தொழில்மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கிராமத்து மக்கள், கிராமத்திலே இருக்கின்ற விவசாயக் குடிமக்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் நிரந்தரமாக ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அந்தத் தொழிலைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தொழில் திறமையை வளர்த்து, அந்தத் தொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், அவர்களுடைய வறுமையை நிரந்தரமாகப் போக்க உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குக் கொள்கை. அதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அது முக்கியமான சமுதாயச் சீர்திருத்தம் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. மக்கள் மக்களாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய ஒரு திட்டம் அது. நம் மாநிலத்திலே பல ஆண்டுக்காலமாக நாம் இதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை முதன்முதலாக நாடு தழுவிய நிலையில் கொண்டு வந்த பெருமை தமிழ் நாட்டிற்கு உண்டு. குஜராத் மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு இருக்கிறது. ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே முழுவதும் இது இப்போது அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. சில மாநிலங்களிலே பாதி அளவிலே இருந்ததை இப்போது நீக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்திலே சில மாவட்டங்களிலே இருந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்தினார்கள். அப்போது அங்கே என்ன நடந்தது? மக்களே எழுச்சியடைந்து மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தும்படி செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் நடந்த கதையெல்லாம் நமக்கு ஞாபகம் இருக்கும். திண்டுக்கல் எலக்ஷன் மறக்க முடியாததல்லவா? ஆகவே, நாம் என்ன பேசினாலும் எப்படியாவது பொருளிட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கும் கயவர்கள் சமுதாயத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக ஆங்காங்கே நடக்கிற சாராயத் தொழில்களைப் பார்த்து, இதைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறார்கள். ஆனால்

[1981 ஜனவரி 23]

(திரு. க. அருணாசலம்)

(பிற்பகல் 1-00)

நாம் இதைப்பற்றி கவனத்தோடும் விழிப்போடும் இருக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கும், சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கும், கிராமத்தில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், மது விலக்கை அரசு தீவிரமாக அமுல் நடத்த முன்வர வேண்டும்; அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தீவிரப்படுத்தி என்ன செய்வது? எப்படி தீவிரப்படுத்தினாலும், சில கயவர்கள் இருந்து கொண்டோனே இருப்பார்கள் என்று கேட்கலாம். ஆனால் செய்முறைகளைச் செம்மையாகவும் திறமையாகவும் செய்தால், மதுவிலக்கைச் சிறப்பாக அமுல்படுத்த முடியும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் வெறும் சட்டம் மட்டும் போட்டுவிட்டால் போதாது. இதற்குத் தேவையான இணைச் செயல்களாகப் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களிலும், சேரிகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் மாமன்றங்கள், மனமகிழ் மன்றங்கள் போன்ற மாற்று அமைப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் குடிப்பவர்களேகூட குடிப் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு தங்கள் கவனத்தை வேறு வழியில் செலுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இதை நான் முன்பே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மாற்று ஏற்பாடுகள் தற்போது இல்லை. நாடெங்கும் பெரிய பெரிய குடிசை மாற்று ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் போட்டு, மிகப் பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். அங்கெல்லாம் பெரிய பெரிய கம்ப்யூனிட்டி ஹால்களைக் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் குடிசை மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்போது, ஒரு 100 பேர் சேர்ந்து இருக்கிற மாதிரி ஒரு இடம் கூட அமைப்பதில்லை. ஆகவே அங்கே இருப்பவர்கள் தங்கள் வேலை முடிந்தவுடனே வேறு எங்காவது போகலாம் என்று நினைத்து, கடைசியில் சாராயம் விற்கிற இடத்திற்குப் போய் அங்கே குடித்துவிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், ஆங்காங்கே 100 அல்லது 200 பேர் கூடி இருக்கிற மாதிரி இடம் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் எல்லாம் அந்த இடத்திற்குப் போய் வேறு காரியங்களைப் பார்க்க முடியும்; நிறைய உடைகளையும், காப்பி கடைகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் பொது மக்கள் நின்றுகொண்டதான் ம, காப்பியைக் குடிக்க முடியும். 10 பேர் உட்கார்ந்து பேசக்கூடிய இடமாக அது இல்லை. ஹோட்டல்களுக்குப் போனால், 4 பேர் உட்காருவதற்கு வசதியாக மேஜையும் அதைச் சுற்றி 4 நாற்காலிகளும் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால்தான் நாம் மகிழ்ச்சியோடு உட்கார்ந்து பேச முடிகிறது.

(திரு. க. அருணாசலம்)

[1981 ஜனவரி 23]

12 கடைகளில் அத்தகைய வசதி இல்லாத காரணத்தால், அங்கெல்லாம் கள்ளுக்கடையைத் திறக்க வேண்டும் என்றுதான் பேசுகிறார்கள். கள்ளுக்கடைகளைத் திறனதால் அரசாங்கத்திற்கும் ஏராளமான பணம் கிடைக்கும் என்று பரவலாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கேட்கும்போது, அரசாங்கத்திற்கே கூட நிறைய பணம் வரலாமென்ற எண்ணம் ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரூபாய் வருகிறது என்றால், பொது மக்களுக்கு நான்கு ரூபாய் செலவாகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதில் 3 ரூபாய் இடைத் தரகர்களுக்குப் போய்விடுகிறது. இதைச் செய்யாமல் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமுல் செய்தால், இந்த 4 ரூபாய் செலவும் நல்ல வழியில் இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் அதனால் வருவாய் கிடைக்கும். பொது மக்கள் அந்தப் பணத்தைப் பிரயாணத்திற்கும், சுற்றுலாவுக்கும், மற்ற பொருள்களை வாங்குவதற்கும் செலவழிப்பார்கள். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கே வருவாய் அதிகமாகும் என்பதைப் பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பிளானிங் கமிஷனில் இருக்கிற நிபுணர்களுக்கு கிராம வாழ்க்கைபற்றி ஒன்றும் தெரியாமல் இருப்பதால், அங்கெல்லாம் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதுபற்றித் தெரியாமல், இதற்கு ஆதரவு தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். இப்படி எந்தப் பஞ்சமாயாதகத்தைச் செய்தாவது பொருள் சேர்க்கலாம் என்று நினைத்தால், அதன் விளைவாக நாடு குட்டிச்சுவராகத்தான் போகும்.

தமிழர்களாகிய நாம் பண்பாடு மிக்கவர்கள். 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த பெரியவர்கள் சொல்லிச் சென்ற நீதிநெறிகளின்படி முறைப்படி நாம் இன்னும் வாழ்வதால்தான், நம் பண்பாடுபற்றி நம்மால் இன்னும் பேச முடிகிறது. இந்த நிலைமை மாறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், நாம் மது விலக்கை இன்னும் தீவிரமாக அமுல் செய்ய வேண்டும். அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் நாம் மேற்கொண்டாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் பொதுவாக ஊர் பொதுமக்களை நாம் ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஆங்காங்கே உள்ள பெரியவர்களை இதில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் இந்தத் திட்டத்தைச் சரிவர அமுல்படுத்தலாம். வெறும் போலீஸ்காரர்களை மட்டும் நம் பிளால் இந்தத் திட்டம் சரியாக நடக்காது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆங்காங்கே உள்ள பெரியவர்களைக் கொண்ட குழு அமைத்து, அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்று, இதை நடத்தினால் சிறப்பாக இருக்கும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு சில பகுதிகளில் ஆங்காங்கே உள்ள கிராம மக்கள், குழுவாகக் கூடி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். அந்த அமைப்பை மாவட்டத்திலும் ஏற்பாடு செய்து, மிகத் திறமையாகக் காரியம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் செய்தால், இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் தீவிரமாக மதுவிலக்குத் திட்டம் நடைபெறும்.

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. க. அருணாசலம்)

தற்போது நம்மில் பலர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது நம்முடைய மாநிலத்தின் பணம் இப்போது வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது.. நம் பணம் பாண்டிச்சேரிக்கும் கருநாடகாவுக்கும் போகிறது. நம் மக்கள் அங்கே போய் குடிக்கிறார்கள் என்று செல்கிறார்கள். நமது அமைச்சர்கள் பல காரியங்களுக்கு பக்கத்து மாநிலங்களுக்குச் செல்லும்போது, நமது மாநிலத்தின் எல்லைக்கு அப்பால் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் வரையில் மதுக் கடைகளை அந்த மாநிலங்கள் வைக்காமல் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நம் மாநிலமும் சிறப்பாக இருக்கும். அவர்களுக்கு அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். எனவே எந்தக் காரணத்தையும் கொண்டும் மது விலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்திவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தளர்த்துவதாக இந்த அறிக்கையில் ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால், இந்தக் கொள்கைபற்றி இடையிடையே பேசுவது நல்லது என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெளியே கண்ட படி பேசுவதைவிட இங்கே நம் கருத்துக்களைச் சொல்லித் தெளிவுபடுத்துவது நல்லதாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லியிருப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, எல்லோரும் மது விலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். நாடே மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி நாமும் அந்தப் போக்கில் சென்றுவிடக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுக்கே இது தெரியும். இது மிக முக்கியமான சமுதாயச் சீர்திருத்தமாகும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத்தான் அரசு இருக்கிறதே தவிர, இதைவிட இன்னும் கெட்டுப் போக வழி செய்வதற்கு இல்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஆனால் நமது நாட்டில் ஒரு தூதிரஷ்டம் என்னவென்றால், பல மாநிலங்களில் இன்னும் மது விலக்கு அமுல் செய்யப்படாமலேயே இருக்கிறது. எனவேதான் இந்த மாநிலமான எண்ணம் நம்மில் சிலருக்கு ஏற்படுகிறது. அண்டை மாநிலங்கள் அமுல்படுத்தாமல் இருக்கும்போது, நாம் மட்டும் இந்தக் கொள்கையில் வெற்றி பெற இயலுமா என்ற சந்தேகம் நம்மில் பலருக்கு ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் பணம் மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போய்விடுகிறதே என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டும்போது, நமக்கே கூட சபலம் தோன்றலாம். அப்படிப்பட்ட சபலம் தோன்றுவது நமது பண்பாட்டுக்கு உதவி செய்வதாகாது; எனவே அதை அனுமதிக்கலாகாது என்று கூறிக் கொள்வதோடு இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. க. அருணாசலம்) [1981 ஜனவரி 23]

அடுத்து, ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில் ஆங்கிலத்தில் “ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட்ஸ் அண்டு ஷெட்யூல்டு டிரைப்ஸ்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது நாம் வழக்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் வார்த்தைகள். ‘ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட்ஸ்’ என்று சொல்லும்போது, அதில் எத்தனையோ பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் என்பது ஒரு பகுதி. இவர்கள் தவிர வேறு பல பிரிவினர் அதில் அடங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்களைப்பெல்லாம் சேர்த்துத்தான் நாம் “டிப்ரஸ்டு கிளாசஸ்” என்று சொல்லிப் பார்த்தோம். அதில் நமக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஆதி திராவிடர்கள் என்றால், ஆதி ஆந்திரர்கள் என்பவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நம் நாட்டிலேயே தெலுங்கு பேசுகிற நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆதி ஆந்திரர்கள். அவர்கள் ஆதி திராவிடர்கள் என்றால், அதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். இந்த நிலையில் ஆளுநர் உரையின் தமிழாக்கத்தில் ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட்ஸ் என்பதை ஆதி திராவிடர்கள் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி வேறு சில சுற்றறிக்கைகளும் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஹரிஜன நல இலாக்கா, ஹரிஜன நல ஊழியர்கள், ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர்ஸ் என்று இப்படி எல்லாவற்றையும் மாற்றவேண்டும் என்று இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான உத்தரவும் வந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்தப் போக்கு நம் நாட்டில் நிலவி வரும் ஒற்றுமைக்கே உலை வைப்பதாக இருக்கும், உதவியாக இருக்காது என்றுதான் நான் சந்தேகப்படுகிறேன்.

ஜாதிகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டே ஜாதிகளில் நாம் தீவிரவாதிகளாக இருக்கிறோம். மகாத்மா காந்தி அடிகள் அவர்களுக்கே இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. எனவே எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அப்போது “டிப்ரஸ்டு கிளாசஸ்” என்று சொல்லிப் பார்த்தோம். அதுவே சரியில்லை என்று சொன்னதால், ‘ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட்ஸ்’ என்று குறிப்பிட்டு வருகிறோம். இது கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. எல்லா மாநிலங்களிலும் இது இருக்கிறது. ஒருவேளை ஹரிஜன் என்பது சரியான தமிழ் இல்லையென்று நினைத்து, ஆதி திராவிடர் என்று போட்டால் சரியாக இருக்குமென்று கருதி போட்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆதி திராவிடர்கள் என்று சொன்னால், ஆதி ஆந்திரர்கள் அதை வேண்டாம் என்று சொல்லுவார்கள். எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே ஜாதிப் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. ‘அரிஜன்’ என்ற வார்த்தையை விட்டுவிட்டு ‘ஆதி திராவிடர்’ என்று போட்டுவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா? தாந்தி சொன்ன அரிஜன் என்ற வார்த்தையைப் பிடிக்கவில்லை, ஆகவே வேறு ஒரு வார்த்தையைப் போடலாம் என்று போட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 23]

(திரு. க. அருணாசலம்)

கலாம். அரிஜன் என்ற பெயரே இருக்க வேண்டுமென்று பிறகு கிளர்ச்சி நடத்துவார்கள். ஏற்கெனவே நாட்டிலே ஏராளமான கிளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே கிளர்ச்சிகளை நடத்த இடம் கொடுக்காமல் ஏற்கெனவே வழக்கில் இருந்த சொல்லையே தொடர்ந்து பயன்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும்.

ஆளுநர் தன்னுடைய உரையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி அறிய ஒரு பெரும் குழுவை அமைக்கப் போகிறோம் என்று ஏற்கெனவே அரசு ஓர் உத்திரவாதத்தை அளித்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்டதொரு குழு அமைத்திருந்தால், இப்போது நடந்திருக்கக் கூடிய சில்லரைப் பிரச்சினைகளில் தீர்வு கண்டிருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட குழுவை அமைத்தால் உதவியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல பல திட்டங்களைச் சொல்லி ஆளுநர் ஆற்றியுள்ள உரைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன் முன்மொழிந்துள்ள நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மீண்டும் அவை நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-10)

[1981 ஜனவரி 23]

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

141. Notification issued with G.O. Ps. No. 1029, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 13th October 1980 in regard to amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. II(1) CTRE/196/77, dated the 6th September 1977 published at page 124 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 28th September 1977. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

142. Notification issued with G.O. Ps. No. 833, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 10th September 1980 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A. 1966 of 1959 dated the 28th March 1959, published at pages 488—490 of Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 1st April 1959. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

143. Notification issued with G.O. Ps. No. 1078, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 22nd October 1980 exempting from tax payable by the Union Company (Motors) Private Limited, Madras-2 under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of a Standard 20 (251 D) Delivery Van to Thiru M. Balasubramaniam, Ex-warrant Officer, Indian Air Force, Madras-78, for donation to Sri Srinivasa Nikethanam, Madras-34. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

144. Notification issued with G.O. Ms. No. 1197, Rural Development and Local Administration, dated the 19th July 1975 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Municipal Service Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

145. Audit Report on the Accounts of the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board for the year 1971-72. [Laid on the table of the House under section 47 of the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board Act, 1970 (Tamil Nadu Act 4 of 1971).]

1981 ஜனவரி 23]

A. Statutory Rules and Orders—cont.

146. Order issued with G.O. Ms. No. 2582, Revenue, dated the 15th November 1980 invoking the 'Power to remove difficulty' provision under section 9 of the Tamil Nadu Abolition of Posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 10 of 1980). [Laid on the table of the House under section 9 (2) of the Tamil Nadu Abolition of Posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 10 of 1980).]

147. Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1978-79 (Civil). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

148. Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1978-79 (Commercial). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

149. Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1978-79. (Revenue Receipts). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

150. Appropriation Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1978-79. [Laid on the table of the House under Article 151(2) of the Constitution of India].

151. Finance Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1978-79. [Laid on the table of the House under Article 151(2) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

[1981 ஜனவரி 22]

இணைப்பு.

[52 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

Address by Thiru Sadiq Ali, Governor of Tamil Nadu to the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly and the Tamil Nadu Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at 11.00 a.m. on Wednesday, the 21st January 1981.

Honourable Members of the Legislature,

I deem it a great privilege to meet all of you for the first time in this year. Let me take this opportunity of wishing you a very happy New Year and a very happy Pongal. Let us hope that the current year would usher in an era of prosperity and plenty to the people of Tamil Nadu.

2. The year has begun well with the Fifth World Tamil Conference having just been completed on a very happy note. Government had taken immense pains in drawing up a very well organised programme for holding this conference in the ancient and historic city of Madurai. This opportunity has been availed of not only by the Tamil knowing population of this State but also by the lovers of the language spread throughout the country, more especially by those coming from various countries of the world. Though this event, it has been made possible to re-live and re-enact the greatness of Tamil history, the grandeur of Tamil culture and literature and also to show to the world the richness of Tamil heritage.

3. The State also had the signal honour of the Prime Minister of the country gracing the occasion on the final day, which marked the close of the Conference and which drew the appreciation from several lakhs of people. Addressing the huge gathering at Madurai on the 10th of this month, the Prime Minister assured the people of Tamil Nadu that Hindi would not be imposed on non-Hindi people. The Government and people of Tamil Nadu are very grateful to her for reiterating the assurance given by the late Pandit Jawaharlal Nehru that Hindi would never be imposed on Tamil Nadu.

இணைப்பு

[1981 ஜனவரி 23]

44 The participation of a very large number of foreigners from different countries of the world in the Tamil Conference, is a clear indication of the very great interest evinced by the foreigners in Tamil language. The State Government would request Government of India to grant scholarships liberally to foreign students visiting this country to learn Tamil and also to help this Government in sending Tamil teachers to foreign countries where the domiciled Tamilians wish to learn this language.

5. Government have also decided to establish a World Tamil Sangam with headquarters at Madurai. This organisation would be staffed by Tamil Scholars who will be undertaking intensive research work. This Sangam will function with complete academic autonomy and with its own branches in various parts of the world. Government will be making all efforts to implement the principle "Engum Tamil, Ethilum Tamil".

6. Another happy development has been the finalisation of the State's Sixth Five-Year Plan, recently in New Delhi. After a series of discussions between the Chief Minister and the Union Planning Minister, the State Plan has been fixed at Rs. 3,150 crores which is almost three times as large as the Fifth Five-Year Plan outlay of Rs. 1,122 crores. This is also Rs. 1,000 crores higher than the Rs. 2,150 crores figure envisaged earlier for the 1978-83 Draft Five-Year Plan. As against a 411 crore rupees State Plan for the year 1980-81, a 514 crore rupees Plan for 1981-82 has been accepted by the Planning Commission.

7. The State Government has been requesting the Government of India at various forums to increase the quantum of Central assistance to the Plan Outlay. As the Hon'ble Members are aware, Central Plan assistance is now determined under what is popularly known as the 'Gadgil formula'. Even at the last National Development Council meeting in Delhi the Chief Minister had suggested that the present criteria under this formula for allocation of funds needed to be changed. In the discussions with the Planning Commission last month, it was reiterated that the backwardness of a State should be judged on the basis of percentage of population below poverty line and per capita Plan Outlay of the State instead of the per capita income concept. When the emphasis is for the elimination of poverty, it is hoped that the Government of India will accept these reasonable proposals.

[1981 ஜனவரி 23]

8. Government views with concern the trend of spiralling prices and the consequent build-up of inflationary pressures. When there is inflation, wage increases are not really going to help them, as this would again refuel fire of inflation. Price increase and wage increase seem to be following each other in a vicious circle. Furthermore not only such wage increases do not bring the desired benefits to this organised minority, but also it throws the unorganised large majority of people below poverty line such as handloom weavers, landless labourers, the village artisans, etc., into the grip of misery by further rise in prices. While the organised minority has some clout to get higher emoluments, the hapless majority does not have this. Thus, it is the silent majority which suffers the most. It is very essential that this trend is arrested. In order that the essential commodities are made available at reasonable prices to all sections of the society, especially to the weaker sections, first the public distribution system must be strengthened and next, there must be an all round increase in production of such items. Honourable Members are aware that the Government has already organised a fair price shop in every revenue village in our State, to strengthen the public distribution system. As for the increased production, my Government is of the view that the farmers must be given all forms of incentives such as higher procurement price, supply of inputs such as fertilisers, pesticides, diesel, etc., at reasonable prices without causing any increase in the consumer price.

9. Agriculture, being the major contributory factor to the economy as a whole, forms the most important aspect of the rural economy. In order that not merely the land owning class but the weaker sections in the rural society such as small and marginal farmers, landless agricultural labourers, village artisans, etc., survive, they must be placed on a sound basis. One way of ensuring health in this sector is to fix a remunerative price for their produce. Time and again, my Government has been insisting on the Government of India at almost all forums, to fix a price ensuring reasonable return to the farmers. Price of Rs. 130 per quintal for paddy and Rs. 200 per tonne for Sugarcane have been urged by my Government. The Government of India however has fixed Rs. 105 per quintal as the procurement price for common variety of paddy and Rs. 130 per tonne as the statutory minimum price of Sugarcane. My Government, though still insisting on the Government of India to reconsider the above decisions, on its own has fixed price of Rs. 115 per quintal of paddy and Rs. 175 per tonne of Sugarcane.

[1981 ஜனவரி 23]

10. Keeping the interests of the agriculturists in mind, Government has undertaken a series of measures to help the small farmers who have not been able to repay the co-operative loans due to failure of rains and natural calamities. State Government had approached the Government of India for assistance to write off the loans at least to the small farmers in respect of short-term co-operative loans converted into medium term loans which were outstanding as on 31st March 1980. But this plea for assistance was not accepted by the Government of India. However, the State Government from its own funds, has accorded sanction for Rs. 42 crores for repaying to the co-operative societies, on behalf of the small farmers, the medium term conversion and medium term conversion rephacement loans with interest, including penal interest, as on 31st March 1980. In case there are small farmers who owe money to the co-operative societies as on 31st March 1980 under the above conditions, and who have not been included in the earlier calculations, their loans also would be repaid by the State Government. There are some small farmers who had repaid loans of this nature to co-operative societies earlier. Government felt that the benefit given to the defaulters should accrue to this category of small farmers as well. The refund to be made to them will be adjusted towards the loans falling due against them during the year 1981-82.

11. My Government has also ordered waiving the collection of dues in respect of Thakkavi loans. As a result of implementing this order as on 3rd December 1980, a sum of Rs. 20,61,50,077 has been written off benefiting about 9,17,559 agriculturists.

12. Even in spite of these liberal gestures by the Government from its meagre resources, a certain section of agriculturists has been indulging in no-tax campaign against the State Government urging non-payment of current consumption charges, co-operative loans, taxes to the Government and to the local bodies, etc. When Government took steps to collect the current consumption charges from the agriculturists amounting to about Rs. 35 crores, the various associations of agriculturists and the political parties wanted a dialogue with the Government. My Government held consultations with the representatives from all such bodies twice and at their instance agreed to collect in easy instalments in the form of current dues and corresponding one month arrears, popularly known as one plus one formula. It is unfortunate that a certain section of the agriculturists organised an agitation, stopping the supply of essential commodities to the towns, thereby causing violence, loss of life and damage to property. In some places, milk and food were spoilt by them. No

1981 ஜனவரி 23

Government can tolerate this type of activity. Therefore, my Government took appropriate action to maintain law and order. I hope that wise counsel would prevail among them to see reason and rationale in this stand of Government in helping the agriculturists to the utmost extent.

13. Rainfall in the course of this year has been fairly satisfactory, though not plentiful. However, certain pockets in the districts of Pudukkottai and North Arcot have experienced drought conditions due to failure of monsoons. Government has acted immediately and authorised digging of new wells and deepening of old wells at a cost of Rs. 1.30 crores. In North Arcot district, Government has also ordered remission of land revenue where the crop yield is less than 50 per cent. Relief measures would be taken wherever similar drought conditions become marked.

14. Whenever help is to be provided to the agricultural sector, Government has always kept the interest of the small and marginal farmers and landless agricultural labourers uppermost in its mind. This helpful and sympathetic attitude will be continued in the future also as a policy by this Government.

15. Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1980, which has been passed by the State Legislature, has been sent to the Government of India for the assent of the President. When the Bill becomes an Act, it will unearth transfers of land effected between 1st January 1958 and 6th April 1960, with a view to circumvent the then proposed legislation on land ceiling. Consequent on this Bill becoming an Act, surplus lands will be available for distribution among landless agricultural persons.

16. Irrigation forms an integral part of Agriculture. As the major river sources are almost exploited, in order to extend the area of irrigation, especially to help the drought prone parts of Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts, my Government will hold talks shortly with the Government of Kerala for diverting some of the surplus waters from the west-flowing rivers. It is unfortunate that a settlement on Cauvery River water dispute is yet to be reached in spite of several meetings among the basin States for the last twelve years starting from the year 1968. I hope that at least this year, we would be able to arrive at an amicable solution in the best interest of Tamil Nadu.

1981 ஜனவரி 23]

17. Allied to Agriculture, is the field of Fisheries. Tamil Nadu is blessed with a long coastal line but the State has not had the good fortune of getting the maximum benefit from this natural gift. As an initial step, State Government has requested Government of India to undertake a study, to survey the fishery resources of the East Coast of India. Government of India has responded stating that this will be examined. As a further step, PAUT has been asked to work out comprehensive proposals for enabling a study to be made of the marine mining, marine environment, marine resources, etc., of the East Coast.

18. At the same time, in order to tap the fish wealth in the deeper portions of the sea, the Tamil Nadu Fisheries Development Corporation has secured technical assistance from Government of India in identifying the type of deep sea fishing trawlers for different fishing areas and the agency from whom these are to be secured. All these measures undertaken by the Government would lead to a better utilisation of the marine resources of this State and would improve the living conditions of the fishermen.

19. Power being an important infrastructure for economic development, it is proposed to make major investments in this sector in the Sixth Plan to the tune of Rs. 1,023 crores. Lower Mettur Hydel Scheme costing Rs. 89.71 crores and Mettur Thermal Scheme costing Rs. 189.70 crores have already been sanctioned. More schemes will follow suit. However, at present there is a shortage of power necessitating 30 per cent cut on industries, which will be maintained at this level for this water year ending June 1981.

20. For stepping up industrialisation of the State and to create employment opportunities Government has been encouraging establishment of industries both in the private and public sectors. With the prospect of better availability of electricity, communication facilities, skilled manpower, etc., I hope that sufficient investments by the private sector can be attracted to our State. Government of India have been addressed to issue a licence for establishing a Sugar Mill with a crushing capacity of 1,250 tonnes of cane per day in the co-operative sector in Chengalpattu district. The Newsprint Project to be started in the public sector is also making headway and the Government of India, Planning Commission and World Bank are showing keen interest in this Project.

21. The progressive labour policy, followed by the Government has produced fruitful results. The labour situation in the State was, by and large, satisfactory in 1980. Government is considering amending the Industrial Disputes Act, 1948 with reference to certain

[1981 ஜனவரி 23]

provisions on settlement under clause 12 (3) of the Act and also in regard to launching of strikes, the approval for which should be backed by 60 per cent of the labour force. This is now before the Standing Committee on Labour Laws, whose recommendations are awaited.

22. The one problem that is looming large is that of B. & C. Mills, involving about 13,000 families in Madras City. On the one hand, when the Government is going all out to create new job opportunities for the unemployed, it is really disheartening to note a situation, where even the existing employed is rendered jobless by the closure of this Mill. The State Government is doing its best to resolve this dispute. It is pertinent to point out that this is essentially a matter to be settled by the Government of India involving both the management and the workers. They have convened a series of meetings. Government hope that before long this problem will be amicably solved so that the industry can start working again.

23. Self-Sufficiency Scheme is now being implemented in 69 blocks out of 376 blocks in the State at an estimated cost of about Rs. 43 crores. It is expected that the physical targets fixed for the first batch of 69 blocks will be achieved before the end of the current financial year. This scheme will be extended to additional 120 blocks during the next financial year. Preliminary arrangements are being made to determine the size of the programme and for fixing the targets and arriving at estimates. A High Power State Level Committee is also monitoring the progress of the Scheme.

24. The Food for Work programme now modified and restructured as the National Rural Employment Programme, will be implemented in the State with the utmost vigour to help the rural poor.

25. Government of India opined that it would be desirable to hold the elections to the Local bodies after census work is completed; accordingly, election will be held after this work is over. These elections will be held at the earliest possible and the reins of Local Administration will be duly handed over to the democratically elected representatives of the people.

26. In the field of Education, proposals for establishing two new Universities at Coimbatore and Tiruchirappalli were already announced. The legislation to that effect will be introduced shortly. Government is also endeavouring to establish two more Universities—a Tamil University and a University at Karaikudi—during this year itself.

[1981 ஜனவரி 23]

27. With the co-operation of the National Institute of Oceanography under-sea archaeological explorations in the coramandel coast (i.e., east coast of Tamil Nadu) especially at Kaveripoompattinam is being undertaken by the State Department of Archaeology.

28. Government have recently taken over the management of the Pachaiyappa's Trust, in public interest, for a period of two years.

29. Madras City has been having its own peculiar problems. If the monsoons fail, even drinking water becomes scarce. In order to augment the City water-supply, Government has decided to bring drinking water from River Cauvery, from a point below Kattalai regulator, in Tiruchirappalli district. Chief Engineer has opined that this scheme would provide an additional quantity of 995 million litres of water per day to the City and can be completed in a period of five years. This will provide employment opportunities to about a lakh of persons every day during the construction period. The cost of the project is nearly Rs. 459 crores and the World Bank has shown interest in this scheme.

30. Quick clearance of traffic is another serious problem pertaining to Madras City. The State is actively pursuing with Government of India the proposal for a Mass Rapid Transit System from Madras Beach to Luz at a tentative cost of over Rs. 60 crores.

31. State Government has been pressing the Government of India for quite some time now, for introducing a third level feeder air service in the State. There are many centres of tourist, historic, cultural, commercial and religious importance which are not covered by the Indian Airlines network. Recently, it has been reported that North Eastern region will have the benefit of this third level air service in the course of this month. State Government hopes that Government of India would clear this proposal for Tamil Nadu also at the earliest possible time.

32. Prohibition as a measure is an important social reform. However, various views have been expressed even in this august House at various times. I would therefore request the Honourable Members to give their free and frank views on how best we can implement this beneficial measure and whether any rethinking on the policy itself is warranted.

33. The recent hike in the prices of petroleum products has been caused due to an international situation on which none in the country could do anything. Since the petroleum prices have gone up, a rise in the bus fare is inevitable. Government hopes that people of the State would appreciate the reasons for the increase in bus fare.

[1981 ஜனவரி 23]

34. For effective implementation of any policy, it is essential to streamline the administration. In pursuance of this Policy, Government abolished the Board of Revenue last year. Since the system of part-time Village Officers was out-moded and not fitting with the modern needs of village administration, Government decided as a next step to abolish all posts of part-time Village Officers. Accordingly, an Ordinance was also promulgated by the Government. A Bill will be introduced in the ensuing session of the Legislature to replace this Ordinance.

35. For any Government to run its affairs, the collection of revenue is an important function. Honourable Members are aware that a certain section of persons is indulging in anti-social activities such as inciting the agriculturists not to pay land revenue, taxes or other amounts due or payable to the Government, to local authorities, to the State Electricity Board or to co-operative societies causing harm and hardship and thereby creating a sense of insecurity in the minds of those who discharge their dues. It had also been brought to the notice of the Government that the sponsors of the agitation were inciting directly or indirectly the use of criminal force against the public servants. As this amounted to anti-State activities and was likely to impair the State apparatus and as it is the foremost duty of the State to ensure protection to the law-abiding citizens, it was found necessary to take deterrent action against such anti-social elements. Therefore, an Ordinance was promulgated in November 1980, to deal with them. A Bill to replace this Ordinance will be introduced in the Legislature shortly.

36. The Tamil Nadu Debt Relief Act, 1980 was enacted to offer debt-relief to persons whose annual house-hold income during the year ended 31st December 1979 did not exceed Rs. 4,800. The intention of this Act was to provide relief only to the poor debtors. But certain provisions of the Act had been interpreted by the affluent classes to their benefit. To rectify this defect, the Act was amended by the Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Ordinance, 1980. A Bill to replace this Ordinance will be brought before the Legislature soon.

37. A certain section of affluent agriculturists has wantonly left their lands fallow or deliberately switched from cultivation of foodgrains to cultivation of firewood like casuarina, to avoid employing agricultural labourers at the wages prescribed by Government. This will lead to a grave situation of tremendous shortage of foodgrains in the not too distant future, with the attendant disastrous consequence

[1981 ஜனவரி 23]

of throwing the millions of poor agricultural labourers into a predicament of daily starvation. To deal with this situation, Government is contemplating introduction of a suitable legislation for takeover of such lands for distribution among the landless.

38. To help such of those unemployed youth who have registered in the employment exchange and who belong to poor families, my Government will initiate action to give them preference in the matter of employment opportunities so that at least one member in such a family gets a job. This is the first step to implement the policy of the Central, State Government to provide employment to at least one individual per family.

39. The law and order and crime situation in the State have been generally satisfactory. It is heartening to note that instances of communal clashes and the connected violence have come down during the last year when compared with the previous years. The menace of extremists which is a major threat to public peace particularly in certain areas of North Arcot and Dharmapuri districts, has been controlled to a considerable extent. My Government has decided to improve, both quantitatively and qualitatively, the scientific aids necessary for the efficient discharge of duties and responsibilities enjoined on the Police Force.

40. Discipline and morale of the Police Force has been high due to the introduction of several welfare measures, notable among which are the supply of essential commodities at subsidised rates, sanction of risk allowance and creation of a Police Housing Corporation.

41. It is the accepted policy of the Government that atrocities on the weaker sections of the society, particularly on Scheduled Castes and Scheduled Tribes should be dealt with, with a firm hand. Recently, Government have appointed a senior police officer in the rank of Deputy Inspector-General of Police, specially to enforce effectively the provisions of the Protection of Civil Rights Act, which is meant for protecting the rights of the members of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Separate police unit to deal exclusively with crimes that are committed on the members of Scheduled Castes and Scheduled Tribes are functioning in the districts. Government will not countenance the criminal acts of anti-social elements who are a menace to the community. My Government will take severe action against the anti-social elements who indulge in these heinous deeds.

[1981 ஜனவரி 23]

42. With the combined efforts of the people, the Government of Tamil Nadu and all of you, I am sure that the future will be bright and prosperous. Let us all work together in a spirit of friendship, understanding and co-operation to realise the laudable objectives of promoting the development of the State and improving the lot of the poor and the downtrodden.

Vanakkam.

1981 ஜனவரி 23]

மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே,

உங்கள் அனைவரையும் முதன்முறையாக இந்த ஆண்டில் சந்திப்பதை நான் பெரும் பேராகக் கருதுகிறேன். இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உங்கள் அனைவர்க்கும் என் இவிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களையும் பொங்கல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நடைமுறை ஆண்டு, தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குக் குன்றாச் செல்வத்தையும் குறையாத வளத்தையும் வரையாது வழங்குமென நம்பிக்கை கொள்வோமாக!

2. உலகை நரும் வகையில், அண்மையில் நடந்து முடிந்த ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுடன் இந்த ஆண்டானது நல்ல முறையில் தொடங்கி யுள்ளது. பழம் பெருமையும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட மதுரையில் நடைபெற்ற இந்த மாநாட்டினை நடத்துவதற்கு நன்கு உருவாக்கப்பட்ட சீரிய திட்டத்தினை வகுக்க இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டது. இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் மட்டுமல்லாமல், நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பாவி யிருக்கும் தமிழார்வமுடையவர்களும், அந்நிலம் குறிப்பாக, உலகில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இந்த மாநாட் டின் மூலம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தமிழ் நாட்டின் பின்னணியில் நாம் வாழ்வது போன்றதொரு உணர்வு ஏற்பட்டது. தமிழ்ப் பண்பாட்டின் போலி லும் இலக்கியத்தின் பெருமையும் உணரப்பட்டன; வழிவழி வந்த தமிழ்த் தலைமுறையின் பெருமை உலகுக்கு உணர்த்தப்பட்டது.

3. இந்த மாநாடு நிறைவேற்றிய நாளன்று இந்தியத் தலைமையமைச்சர் கலந்துகொள்ளும் பெரும் பேற்றினை இம் மாநிலம் பெற்றது. இதனைப் பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். மதுரையில் இத் தினங்கள் 10 ஆம் நாளன்று கூடிய பெருந்திரளான மக்களிடையே பெருமையாற்றிய இந்தியத் தலைமையமைச்சர் அவர்கள் இந்தியத் தாய்மொழி யாகக் கொள்ளாத மக்கள் மீது வலுக்கட்டாயமாக இந்தி திணித்தப்படமாட் டாது என்று உறுதியளித்தார். தமிழ் நாட்டின் மீது ஒருபோதும் இந்தி திணிக்கப்படமாட்டாதென்று மறைந்த பண்டித சுவகர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழியை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறியதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசும், மக்களும் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

4. உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வெளி நாட்டினர் பெருமளவில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டது, வெளிநாட்டினர்க்கு தமிழ் மொழியினைத் திறுது உணர்த்திப் பற்று உள்ளது என்பதைத் தெரிவிக்கப்

[1981 ஜனவரி-23]

புலப்படுத்துகிறது. தமிழைப் பயிலுவதற்காகச் இந்நாட்டிற்கு வருகிற வெளி நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தரூபாமாகப் புழப்பதலித்தொகைகள் வழங்குமாறு மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்கிறது. அதேபோன்று வெளி நாடுகளிலுள்ள தமிழ் மக்கள் தமிழ் தற்கு ஆசிரியர்கள் தேவைப்படும்போது, அதற்கைய ஆசிரியர்களைத் தமிழ்ச் அரசு அவர்களுக்கு அனுப்பி உதவி செய்ய மத்திய அரசு துணை புரிக. வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5. மதுரையைத் தல்லையிட்டமாகக் கொண்ட உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றினை ஏற்படுத்துவது எனவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த நிறுவனத்தில் தமிழ், பெரழி, வல்லுநர்கள் பணிபுரிவர். இவர்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பணிபுனைத் தீவிரமாக மேற்கொள்வார்கள். இந்தச் சங்கம் ஆராய்ச்சித் துறையில் முழு தன்னாட்டி உரிமை உள்ளதாகச் செயல்படும். அது உலகெங்கணும் உள்ள பல உலகத் தமிழ் சங்கங்களை நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இயங்கும். ஏற்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ்” என்னும் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதற்கு இம் மாநில அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும்.

6. தமிழ் நாட்டின் ஆறாந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு அண்மையில் டில்லியில் முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் மத்திய அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தியும், நமது முதலமைச்சரும் உத்திய திட்ட அமைச்சரும் பலமுறை கூடிப் பேசிய பின்னர், இம்மாதில்தான் திட்ட அளவு ரூ. 9,150 கோடியை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அளவாகிய ரூ. 1,122 கோடியைக் கணக்கிடும்போது, இது கிட்டத்தட்ட மும்மடங்கு கொண்டதாகும். மேலும் முன்னர் 1978-83 கால் அளவுக்கான ஐந்தாண்டு வரைவுத் திட்டத் தீர்வு நிச்சயிக்கப்பட்ட தொகையாகிய ரூ. 2,150 கோடியைவிட ரூ. 1,000 கோடி அதிகமாகும். 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு இம் மாநில ஆண்டுத் திட்டம் ரூபாய் 411 கோடியாக இருக்க, 1981-82 ஆம் ஆண்டுத் திட்டம் ரூபாய் 514 கோடியாக இருக்குமெனத் திட்டக்குழு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

7. ஐந்தாண்டுத் திட்டச் செலவுக்கு மத்திய அரசின் நிதி உதவி அளவை உயர்த்துமாறு பல்வேறு வாய்ப்புக்களில் இம்மாநில அரசு மத்திய அரசை வேண்டிவந்துள்ளது. மத்திய அரசின் நிதி உதவி காட்கில் ஏற்பாட்டின் கீழ் தற்போது தீர்மானிக்கப்பட்டுவருவது மகிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் யாவரும் அறிந்ததே. புதுடி டில்லி அண்மையில் தடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும்கூட, இந்த ஏற்பாட்டினை நிதி ஒதுக்க, தற்போது பின்பற்றும் அடிப்படையை மீற்ற வேண்டுமென மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். தற்போது திட்டக்குழுவுடன் நடத்திய விவாதங்களின்போது, ஒருபுறமிருந்தும் பின்னங்கிய நிலையை

[1981 ஜனவரி-23]

நபர்வாரி வருமான அடிப்படையில் தீர்மானிப்பதற்குப் பதிலாக, வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழுள்ள மக்கள் சதவீதம், மாநிலத்தின் நபர்வாரித் திட்டச் செலவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. வறுமையை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதால், இந்த நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்திய அரசு ஏற்கும் என்று நம்புகிறோம்.

8. விலைவாசி ஏறுமுகத்தையும் அரசுத் தொடர்ந்து பணிக்க நிலை தொடர்ந்து இருப்பதையும் கண்டு, இவ்வரசு மிகவும் கவலை கொண்டுள்ளது. பணவீக்கம் ஏற்பட்டுள்ளபோது, ஊதிய உயர்வுகளினால் உண்மையில் பயன் ஏற்படாது; அதற்கு மாறாக ஊதிய உயர்வு பணவீக்கம் என்கிற தீயை மேலும் வளர்ப்பதாக அமைந்துவிடுகிறது. விலைவாசி உயர்வும் ஊதிய உயர்வும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வரும் ஒரு நச்சு வட்டமாகவே தோன்றுகிறது. மேலும், அமைப்பு ரீதியாகச் செயல்படும் பெரான்மையினர் பெறும் ஊதியம் அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காதது மட்டுமல்ல, அதனால் ஏறும் விலைவாசி, அமைப்பில்லா பெரும்பான்மையினமான கைத்தறி நெசவாளர்கள், நிலம்ற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கிராமக் கைத்திற்ப் பணியாளர்கள் போன்ற ஏழை, எளிய உழைக்கும் மக்களையும் பாதித்து விடுகிறது. அமைப்பு ரீதியான பெரான்மையினரிடம் உள்ள கூடுதல் ஊதியம் பெறும் சக்தி, மிகப் பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களிடம் இல்லை. இந்நிலையில் இவ்வமைதிப் பெரும்பான்மையினரே பெரும் அளவிக்காளரின்னர். இத்தகைய போக்கினை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்துவது இன்றியமையாத பணியாகும். சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரிவினர்களுக்கும், குறிப்பாக நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு நியாயமான விலையில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டு முதற்கண் பொது விநியோக முறையை வலுப்படுத்த வேண்டும்; அடுத்து, எல்லா இன்றியமையாப் பொருட்களின் உற்பத்தியும் பெருக வேண்டும். பொது விநியோக முறையை வலுப்படுத்துவதற்காக, இம் மாநிலத்தில் உள்ள வருவாய்க் கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நியாயவிலைக் கடைகளை அரசு ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியுள்ளதை மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவர். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, கைப்பொருள்களின் உயர்வு ஏதும் ஏற்படாமல், நியாயமான விலையில் இரகசாயன உலர்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், உசல் போன்ற இப்பொருள்கள் வழங்குதல், உயர் கொள்முதல் விலை அளித்தல் போன்ற எல்லா வகையான ஊக்கமும் ஆக்கமும் உழவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென எனது அரசு முனைகிறது.

[1981 ஜனவரி 23]

9. நாட்டின் பொருளாதாரம் செழிப்பதற்கு வேளாண்மையே முக்கிய கூறாக விளங்குவதால், கிராமப் பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கிய அம்சமாக அது திகழ்கிறது. நிலவுடைமையாளர்கள் மட்டுமின்றி, கிராமச் சமுதாயத்தில் சிறு உழவர்கள், சொற்ப நில உழவர்கள், நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்கள், கிராமக் கைத்திறப் பணியாளர்கள் முதலிய நலிந்த பிரிவினர்களும் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்தும் பொருட்டு அவர்கள் நல்ல வருவாய் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழும் நிலையை உருவாக்குவது அவசியமாகும். இத்துறையில் அவர்கள் நன்முறையில் வாழ்வதை உறுதிப்படுத்த அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு உரிய ஆதாயம் கிட்டும் வகையில் விலையை நிர்ணயிப்பது அவசியமாகும். உழவர்களுக்கு நியாயமான ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையில் வினை பொருளுக்கு உரிய விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று எல்லா வாய்ப்புக் களிலும் மீண்டும் மீண்டும் நடந்து அரசு, மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. நெல்லுக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 130-ம், கரும்புச் 5 ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 200-ம் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென எனது அரசு வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. இருப்பினும், சாதாரண ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலை குவிண்டாலுக்கு 105 ரூபாயாகவும், ஒரு டன் கரும்பின் சட்டப்படியான குறைந்த அளவு விலை 130 ரூபாயாகவும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுகளை நடைபரிசீலனை செய்யுமாறு மத்திய அரசை இன்னும் வற்புறுத்தி வரும்போதே, எனது அரசு ஒரு குவிண்டால் நெல்லின் விலையே 115 ரூபாயாகவும், ஒரு டன் கரும்பின் விலையை 175 ரூபாயாகவும் தானாகவே உயர்த்தியுள்ளது.

10. விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, ராஜ்ய இல்லாமலும் இயற்கையின் சிற்றங்களினாலும், கூட்டுறவுக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு, அரசு நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. நடுத்தரக் காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்ட குறுகிய கால கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் (1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவா நிலுவை) குறைந்தது சிறு உழவர்கள் வாங்கிய கடன்களை மட்டிலுமாவது தள்ளுபடி செய்வதற்கு உதவி செய்யும்படி இந்திய அரசை இம் மாநில அரசு கேட்டுள்ளது. எனினும், இவ்வேண்டு கோளை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவாப்படி நடுத்தரக் காலக் கடன்களையும், நடுத்தரக் கால தவணை ஒத்திவைப்புக் கடன்களையும், அவற்றிற்குரிய வட்டியையும், தண்ட வட்டியையும் சிறு உழவர்கள் சார்பில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் திருப்பிச் கொடுப்பதற்காக, மாநில அரசு தன்னுடைய சொந்த நிதியிலிருந்து ரூ. 42 கோடி அனுமதித்தது. இத்தொகைக்கு மேற்பட்டும், 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவாப்படி, மேற்கூறிய விதிகளுக்குட

[1981 ஜனவரி 23]

பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டிய சிறு உழவர்கள் இருந்தால், மாநில அரசு, அவர்களுடைய கடன்களையும் திருப்பிச் செலுத்தும். ஏற்கெனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இத்தகைய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தியுள்ள சிறு உழவர்களும் சிலர் உள்ளனர். கடன் தொகையைச் செலுத்தத் தவறியவர்களுக்கு அளிக்கின்ற சலுகைகளைக் கடன் தொகையைச் செலுத்திய சிறு உழவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. எனவே, அச்சிறு உழவர்கள் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் கடன் தொகையில் இத் தொகையைக் கழித்து, அவர்களுக்கும் அப்பயன்கள் அளிக்கப்படும்.

11. தக்காவிக் கடன் தொடர்பான நிலுவை வசூலிப்பை ரத்து செய்தும், எனது அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வாணையைச் செயற்படுத்தியதன் விளைவாக, 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 3 ஆம் நாள் வரை ரூ. 20,61,50,077 கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. சுமார் 9,17,559 உழவர்கள் இதனால் பயனடைகின்றனர்.

12. இவ்வாசுக்கு உள்ள நிதி ஆதாரங்கள் குறைவு. அத்தகைய நிலைமிலும், இத்தகைய தாராளச் சலுகைகளை இவ்வாசு வழங்கியுள்ளது. இருப்பினும், மின் கட்டணங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன்கள், அரசு, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் முதலியவற்றுக்குச் சேரவேண்டிய வரிகள் ஆகியவற்றைச் செலுத்த வேண்டாமென வலியுறுத்தி, உழவர்களில் ஒரு பகுதியினர், வரிகொடா இயக்கம் நடத்தி மாநில அரசுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டனர். சுமார் 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மின் கட்டணங்களை வசூலிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தபோது, பல்வேறு உழவர் சங்கங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த விரும்பின. அச் சங்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுடன் என்னுடைய அரசு இரு முறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியது; அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் எளிய தவணைகளில் அதாவது ஒவ்வொரு மாதமும் நடப்பு மாத மின் கட்டணத்தையும் பழைய நிலுவையில் ஒருமாதக் கட்டணத்தையும் வசூல் செய்யும் '1+1' என்னும் ஏற்பாட்டை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. துாரிருஷ்டவசமாக உழவர்களில் ஒரு சங்கத்தினர் மட்டும் இந்த ஏற்பாட்டை ஏற்கவில்லை. அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நான்களுக்கு இன்றி பனையாப் பொருள்கள் செல்வதைத் தடுத்தனர்; சில இடங்களில் பால், உணவுப் பொருள்களைப் பாழ்படுத்தினர்; அதுமட்டுமின்றி, வன்முறையில் ஈடுபட்டு, உயிருக்கும் உடைமைக்கும் ஈடு விளைவித்தனர். இத்தகைய செயல்களை எந்த அரசும் அனுமதிக்க இயலாது. எனவே, சட்டம் ஒழுங்காகக் காக்க அவசிய நடவடிக்கைகளை எனது அரசு எடுத்தது. உழவர்

[1981 ஜனவரி 23]

கருக்கு இயன்றவரை உதவிவரும் அரசின் நிலையில் திராயம் இருப்பதை உணர்ந்து இவர்கள் தீர்க்கமாகச் சிந்தித்து ஒத்துழைப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

13. இவ்வாண்டில் மிதமிஞ்சிய அளவுக்கும் பெய்யாதபோதிலும்கூட, பெய்த மழை கணிசமான அளவுக்குத் திருப்திகரமாகவே இருந்துள்ளது. ஆயினும், பருவ மழை போய்த்ததன் காரணமாக, புதுக்கோட்டை, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. அங்கு ரூ. 1.30 கோடி செலவில் புதிய கிணறுகள் தோண்டவும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. வடார்க்காடு மாவட்டத்தில், பயிர் விளைச்சல் 50 சதவீதத்திற்கும் குறைந்த நிலங்களுக்கு நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்து அரசு ஆணையிட்டது. இது போன்ற வறட்சி நிலை, குறிப்பாகக் காணப்படும் இடங்களிலெல்லாம் உயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

14. வேளாண்மைத் துறையில் உதவி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும் போது நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்கள், நிய உழவர்கள், கோம்ப நில உழவர்கள், உழவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு நலனை அரசு கண்ணுக்குத் தாமதமாகக் கட்டிக்காத்த உதவி செய்து வந்துள்ளது. இவர்களுக்கு உதவி அணையாகவும் பரிசுடனும் நடந்துகொள்ளும் போக்கு, இவ்வாசின் கொள்கையாக இவையும் தொடர்ந்து நிலவும்.

15. இம் மாநிலச் சட்ட மன்றம் நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்டவரைவு, குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு பெற வதற்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. நில உச்சவரம்பு குறித்து முன்பு இயற்றிய சட்டத்தை எமாற்றும்பொருட்டு, 1958 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து 1960 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் நாள் வரையில் செய்யப்பட்ட நில மாற்றங்களை அம்பலப்படுத்தும் இச்சட்ட வரைவு சட்டமன்றமேற்படல் உபரியாகக் கிடைக்கும் நிலங்கள், நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குப் பரிசீலிக்கப்படும்.

16. வேளாண்மைத் தொழிலுக்குப் பாசனம் இன்றியமையாததாகும். பெரிய ஆறுகளின் நீர் முழுமையையும் பாசனத்தின் பொருட்டு அநேகமாகப் பயன்படுத்தியாகி விட்டதால், பாசனப் பரப்பை விரிவுபடுத்தும் பொருட்டும், குறிப்பாக, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலுள்ள வறட்சிப் பாங்கான பகுதிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு, கோளாவில் மேற்கே பாயும் ஆறுகளின் உபரி நீரினிருந்து ஓளவு நீரைத் தமிழ்நாட்டிற்குத் திருப்பி விட வேண்டிய அரசு என்னுடைய அரசு விசைவில் பேச்சுவார்த்தை

[1981 ஜனவரி 23]

உட்கும். காவிரியாறு சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களுடன், 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகப் பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துள்ளன. இருப்பினும், காவிரி நீர்த்தகரத்தில் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை என்பது வருந்துதற்குரியது. இவ்வாண்டிலேனும் நாம் தமிழ் நாட்டின் லனுக்கேற்ற நல்லதொரு தீர்வு காண முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

17. மீனளம், வேளாண்மையுடன் தொடர்புள்ள ஒன்றாகும். நீண்ட கடற் கரையைப் பெற்றிருக்கும் பேறு தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. என்றாலும், இயற்கை தந்த இவ்வளத்தை மிகுதியான அளவு பயன்படுத்தும் ப்பது மட்டும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இவ்வளையில் முதல் நடவடிக்கை ராக, இந்தியாவின் கிழக்குக் கடற் பகுதியில் மீனளப் பரப்புக் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்வதற்காக ஆராய்ச்சி நடத்துமாறு மத்திய அரசை ாதில் அரசு வேண்டியுள்ளது. இக்கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படுமென மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது. அடுத்த நடவடிக்கையாகக் கிழக்குக் கடற்பகுதியில் யிரினங்களைப் பிடித்தல், கடல் பகுதி சுற்றுச் சூழல், கடலுறை வளங்கள் தவறியவை குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ள வசதியாக விரிவான செயற் திறப்புகள் தயாரிக்குமாறு, பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் துட்பப் பல்கலைக் ழகம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

18. அதே சமயத்தில், கடலின் மிக ஆழமான பகுதிகளில் உள்ள ன்களைப் பிடிக்க இயலும்பொருட்டு, வெவ்வேறு ரீன்பிடிப் பகுதிகளுக்கு மற்ற ஆழ்கடல் மீன்பிடி இழுபட்குகள் எவையெவை என்பதையும், அவற்றை எவர்களிடமிருந்து வாங்கலாம் என்பதையும் அறிய உதவுவதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து தொழில் துட்ப உதவியைத் தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் ழகம் பெற்றுள்ளது. அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந் நடவடிக்கைகள், இம் ாதிலக் கடல் வளத்தை மேலும் சிறந்த ருறையில் பயன்படுத்தவும், மீனவர் ாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவும் துணை புரியும்.

19. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு, மின்சாரம் மிகவும் இன்றியமையாத அடிப் படாகத் தேவையாக இருப்பதால், ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 1,023 கோடி அளவுக்குப் பெரும் முதலீடு செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. ரூ. 89.71 கோடி செலவில் சேர் மேட்டூர் புனல் மின் திட்டமும், ரூ. 189.70 கோடி செலவில் மேட்டூர் அனல் மின்திட்டமும் ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைத் தொடர்ந்து மேலும் பல திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். இருந்த போதிலும், தற்போது மின்சாரப் பற்றாக்குறை உள்ளது. இதனால் தொழிற் ாலைகளுக்கு 30 சதவீத மின்சார வெட்டு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1981 ஜூன் ாதம் வரை மின்சார வெட்டு இந்நிலையிலேயே தொடர்ந்து இருக்கும்.

[1981 ஜனவரி 03]

20. இம்மாநிலத்தைத் தொழில்மயமாக்கும் திட்டத்தை மேலும் செயல்படுத்துவதற்கும், வேலைவாய்ப்பு வசதிகளை உருவாக்கவும், தனியார் துறையிலும், அரசுத் துறையிலும் தொழில்களைத் தொடங்க அரசு ஊக்கமளித்து வருகிறது. இன்சாரம், சாலைப் போக்குவரத்து வசதி, தேர்ச்சிபெற்ற மனித ஆற்றல் முதலியன நன்முறையில் நமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பினைக் கொண்டு பார்த்தால், இம்மாநிலத்தில் தனியார் துறை போதிய முதலீடுகள் செய்யுமென்று நான் நம்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் நாளொன்றுக்கு 1,250 டன் கரும்பு பிழியக்கூடிய திறனுடைய சர்க்கரை ஆலையொன்றை ஏற்படுத்த உரிமம் வழங்குமாறு இந்திய அரசுக்கு நாம் எழுதிக் கேட்டுள்ளோம். அரசுத் துறையில் தொடங்கவிருக்கிற பத்திரிகைக் காகிதத் தொழில் திட்டத்தைச் செயலாக்க முன் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய அரசும், திட்டக்குழுவும், உலக வங்கியும் இத்திட்டத்தில் பெரிதும் அக்கறை காட்டி வருகின்றன.

21. இவ்வரசு பின்பற்றும் முன்னேற்றமான தொழிலாளர் கொள்கை களிந்த பயனை நல்கி வந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நலன் 1980 ஆம் ஆண்டில் மொத்தத்தில் திருப்திகரமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பகுதியின்கீழ் செய்து கொள்ளப்படும் உடன்பாடு, வேலை நிறுத்தங்கள் தொடங்குவது தொழிலாளர்களில் 60 சதவீதத்தினரின் உடன்பாட்டுடன் மேற்கொள்ள வேண்டியான சட்டத்திருத்தங்களை ஏற்படுத்த இந்த அரசு கருதியுள்ளது. தொழிலாளர் சட்டங்கள் குறித்த நிலைக் குழு முன் இது வைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

22. “பக்கிங்காம்-சுநாடிக் ஆலை” தற்போது மூடப்பட்டிருப்பது நம்முன் உள்ள பெரிய பிரச்சினை ஆகும்; இதனால் சென்னை மாநகரில் ஏறக்குறைய 13,000 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. வேலை வாய்ப்பற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்காக, அரசு தன்னால் ஆள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவதும் போது, இவ்வாலை மூடப்படுவதனால் இவ்வாலையில் ஏற்கனவே வேலை செய்து வருகிறார் தங்களது வேலையை இழக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாகும். இப்பிரச்சினைக்கு முடிவுகாண, மாநில அரசு தன்னால் ஆக்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் செய்து வருகிறது. கிரிஸாகத்தினரும் தொழிலாளர்களும் சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினை மத்திய அரசே தீர்த்து வைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் பிரச்சினைமை மத்திய அரசே தீர்த்து வைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். மத்திய அரசு, இது தொடர்பாகப் பல கூட்டங்களைக் கூட்டியது. இவ்வாலை மீண்டும் செயல்படுத்தத் தொடங்க இயலும் வகையில், இப்பிரச்சினை மிக விரைவில், சுமுகமாக தீர்த்து வைக்கப் படுமென என்ன அரசு நம்புகிறது.

[1981 ஜனவரி 23]

23. இம்மாநிலத்தில் 376 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் உள்ளன; அவற்றில் 69 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், சுமார் ரூ. 43 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் தன் விறைவுத் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது. 69 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் அடங்கிய முதல் தொகுதிக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட திட்ட இலக்குகள், நடப்பு நிதியாண்டு இறுதிக்குள் எய்தப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டம், அடுத்த நிதியாண்டில் மேற்கொண்டு புதிய 120 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படும். திட்டத்தின் அளவை முடிவு செய்தல், இலக்குகளை நிர்ணயித்தல், மதிப்பீடுகளைத் தயாரித்தல் போன்ற தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மாநில அளவில் உள்ள உயர் அதிகாரக் குழு, இத்திட்டம் செயல்படுவதில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைக் கண்காணித்து வருகிறது.

24. வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் இப்போது திருத்தியமைக்கப்பட்டு கிராமப் புற வேலைவாய்ப்புத் தேவியத் திட்டமாகப் பெயர் பெற்றுள்ளது. கிராம மக்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் இம்மாநிலத்தில் இத்திட்டம் மிகுந்த முனைப்புடன் செயல்படுத்தப்படும்.

25. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிந்தபின் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடத்துவது நல்லதென்று மத்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அந்தப் பணிகள் முடித்தவுடன் தேர்தல்கள் நடத்தப்படும். எவ்வளவு விரைவில் இந்தத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமோ அவ்வகையில் நடத்தி, மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கையில் உள்ளாட்சிப் பொறுப்பை எனது அரசு ஒப்படைக்கும்.

26. கல்வித் துறையில், கோயம்புத்தூர், திருச்சி ஆகிய இடங்களில் இரு பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டன. அதைச் செயற்படுத்துவதற்கான சட்டம் ஒன்று விரைவில் கொண்டுவரப்படும். இவ்வாண்டிலேயே தமிழ் பல்கலைக் கழகமும், காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக் கழகமும் மேலும் இரு பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்தவும் எனது அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

27. கடல் பாப்பாய்வியல் தேவிய நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் சோழ மண்டலக் கடற்பகுதியில் (அதாவது தமிழ்நாட்டின் கிழக்குக் கரையில்), முக்கியமாக காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் படுகை தொல் பொருளியல் ஆய்வுகளை, அரசு அண்மையில் வெளியிட்ட ஆணைகளையொட்டி, மாநில அரசின் தொல் பொருளியல் துறை நடத்திவருகிறது.

28. பச்சையப்பன் அரங்கட்டளை நிர்வாகத்தை சுரான்டுக் காலத்திற்குப் பொது நலனை முன்விட்டு அரசு மேற்கொண்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 23]

29. சென்னை மாநகருக்கு எனத் தனிப்பட்ட சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. பருவமழை தவறினால், குடிநீர் கிடைப்பதும் அரிதாகிவிடுகிறது. சென்னை மாநகருக்கு வழங்கப்படும் குடிநீர் அளவைப் பெருக்குவதற்காக திருச்சி மாவட்டத்தில் கட்டளைப் பொறிமதகின் கீழ் காவிரி ஆற்றிலிருந்து குடி தண்ணீரைக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இத்திட்டத்தினால் நாளொன்றுக்கு 99.5 கோடி லிட்டர் கூடுதலாக நீர் கிடைக்கப்பெறும். இத்திட்டம் 5 ஆண்டுக் கால அளவில் முடிக்கப்படலாம் என்று தலைமைப் பொறியாளர் கூறியுள்ளார். கட்டுமானக் காலத்தில், ஏறக்குறைய ஒரு நாளுக்கு இலட்சம் பேருக்கு 5 ஆண்டு காலத்திற்கு இதனால் தினசரி வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 459 கோடி வரை செலவாகும்; இதில் உலக வங்கி அக்கறை காட்டியுள்ளது.

30. சென்னை மாநகரைக் குறித்த மற்றொரு சிக்கலான பிரச்சினை, விரைவான போக்குவரத்துப் பிரச்சினையாகும். சென்னைக் கடற்கரையிலிருந்து லஸ் முனைக்கு, சுமார் ரூ. 60 கோடிக்குக் கூடுதலான செலவில், பெரும்பகுதியினரைக் கொண்டு செல்லும் விரைவுப் போக்குவரத்துத் திட்டம் (Mass Rapid Transit System) குறித்து மத்திய அரசுடன் இவ்வரசு தீவிரமாகக் கலந்தாலோசித்து வருகிறது.

31. இம் மாநிலத்தில், விமானப் போக்குவரத்து வகையில், மூன்றாம் நிலை கிளை வழி விமானப் போக்குவரத்தைத் தொடங்குமாறு, மாநில அரசு மத்திய அரசைச் சில காலமாக வலியுறுத்தி வருகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள சுற்றுலா இடங்கள், வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்கள், பண்பாட்டைப் பறைசாற்றும் இடங்கள், வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள், சமயப் பெருமை உறையும் இடங்கள் பலவற்றுக்கு 'இந்தியன் எர்லைன்ஸ்' போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை. இம்மாதம், இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் மூன்றாம் நிலை கிளை வழி விமானப் போக்குவரத்துத் தொடங்கப்படுமென அண்மையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில், தமிழ்நாட்டிற்குள் அளித்துள்ள செயற்குறிப்புக்கு மத்திய அரசு விரைவில் ஒப்புதல் அளிக்குமென மாநில அரசு நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

32. மதுவிலக்கு முக்கியமானதொரு சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாகும். எனினும், இதுபற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு கருத்துக்களை அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நாட்டுமக்களுக்கு நலன் விளைவிக்கும் மது விலக்குக் கொள்கையை எந்த வகையில் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தலாம் என்பதையும் இக்கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வது அவசியமா என்பதையும், பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை மனந்திறந்து தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 23]

33. அனைத்து நாடுகளிலும் நிலவும் நிலைமை காரணமாகப் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்துள்ளது. இவற்றின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது நம் கையில் இல்லை. பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலைகள் உயர்ந்துள்ளமையால், பேருந்துக் கட்டணம் உயர்வதைத் தவிர்க்க இயலாது. எனவே, பேருந்துக் கட்டணம் உயர்வதற்கான நியாயமான காரணங்களை இம்மாநில மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வர் என்று எனது அரசு நம்புகிறது.

34. எந்த ஒரு கொள்கையும் செவ்விய முறையில் செயல்பட வேண்டுமானால், நிர்வாகத்தைச் சீரமைப்பது இன்றியமையாததாகும். இந்தக் கொள்கையைச் செயலாக்கும் வகையில், சென்ற ஆண்டு அரசு வருவாய் வாரியத்தைக் கலைத்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக, பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகள் அமைப்பை, காலத்துக்கு ஒவ்வாத காரணத்தாலும், கிராம நிர்வாகத்தில் தற்காலத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாததாலும், மாற்றியமைக்க முடிவு செய்தது. ஆகவே, இதற்காக அவசரச் சட்டம் ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக சட்ட முன் வடிவு இக்கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும்.

35. எந்த அரசும் இயங்குவதற்கு வரி வசூலிப்புப் பணி மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அரசுக்கு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு, மாநில மின்சார வாரியத்திற்கு அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சேரவேண்டிய அல்லது செலுத்தத்தக்க நிலவரி, வரிகள் ஏனைய தொகைகளைச் செலுத்தக் கூடாது என்று உழவர்களைத் தூண்டி வருவதும், ஒருங்காக அரசுக்கு வரி செலுத்துவோரை துன்பத்துக்குள்ளாக்கி, பாதுகாப்பற்ற நிலை ஏற்படுத்துவதும் போன்ற சமூக விரோத செயல்களில் சில பிரிவினர், ஈடுபட்டு வருவது மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிந்தவையாகும். கிளர்ச்சியை நடத்துபவர்கள், அரசுப் பணியாளர்கள் மீது வன்முறை நடவடிக்கை எடுக்குமாறு நோடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தூண்டி வருவதாக அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இது அரசுக்கு விரோதமாகச் செய்யும் நடவடிக்கை என்பதாலும், அரசு அமைப்பையே குலைக்கக்கூடும் என்பதாலும், சட்டத்திற்குட்பட்டு வாழ்பவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு தரவேண்டி ஒரு அரசின் தலையாய கடமை என்பதாலும் இத்தகைய சமூக விரோதிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியமாயிற்று. ஆகவே, இவர்களின் நடவடிக்கைகளைச் சமாளிப்பதற்காக, 1980 நவம்பரில் அவசரச் சட்டம், ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக, சட்ட வரைவு ஒன்று விரைவில் கட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரப்படும்.

[1981 ஜனவரி 23]

36. 1979 டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி முடியும் ஆண்டில், ஆண்டு குடும்ப வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்கு மேற்படாதவர்களுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. வறுமை நிலையிலுள்ள கடனாளிகளுக்கு மட்டுமே நிவாரணம் அளிப்பதுதான் இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால், இச்சட்டத்தின் கீழ் விதிப் பிரிவுகளுக்குச் செல்வந்தர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பொருள் விளக்கம் கொள்கின்றனர். இக் குறைபாட்டை நீக்க, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தினால் இச்சட்டம் திருத்தப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக சட்டவரைவு ஒன்று விரைவிலேயே சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

37. அரசு நிர்ணயித்த கூலியை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேலையில்லாமற் செய்ய, வேண்டுமென்றே நிலங்களை தரிசாகப் போடுவதும் உணவு வகைகளைப் பயிரிடும் நிலங்களில் சவுக்கு போன்ற பண்ப்பயிர்கள் பயிரிடுவதும் ஆகிய செயல்கள் ஒரு சில வசதி படைத் தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந் நடவடிக்கை மக்களிடையே உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்குவது மட்டுமல்லாமல், விவசாயத் தொழிலாளர்களிடமும் பல இலட்சக்கணக்கான ஏழைக் குடும்பங்களை அன்றாடம் நம்பிவாரும் பல இலட்சக்கணக்கான ஏழைக் குடும்பங்களை அன்றாடம் பட்டினிபோடவும் செய்யும் செயலாகும். நல்ல நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டாலோ அல்லது உணவுப் பயிர்கள் பயிரிடுவதற்கு மாறாக உழவர்களைப் பட்டினி போடும் வகையில் சவுக்கு போன்ற வேறு பயிர்களைப் பயிரிட்டாலோ அத்தகைய நிலங்களை அரசு எடுத்து நிலமற்ற உழைக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டு கொடுக்கும் வகையில் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்படும்.

38. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ள வேலை இல்லாத இளைஞர்கள் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பின், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்காவது வேலை தர என்று அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற மைய, மாநில அரசின் கொள்கையை ஒட்டித் தொடங்கும் முதல் முயற்சியாகும்.

39. இம்மாதிலுள்ள சட்டம், ஒழுங்கமைதி, குற்ற நிகழ்வு நிலைமை போதுவாகத் திருப்திகரமாகவேயுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கடந்த ஆண்டில் வகுப்புகள் கல்வாங்கள், அவற்றையொட்டி வன்முறைச் சம்பவங்கள் முந்தைய ஆண்டுகளைவிட குறைந்தவரும் தன்மை நமக்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு மன ஆறுதல் தரத்தக்கதாகும். பொது அமைதிக்குப் பெரிதும் குந்தகம் விளைவித்து வந்த தீவிரவாதிகளின் தொல்லைகள் குறிப்பாக, வடார்க்காடு, தருமபுரி மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் பெரும் அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காவல்

[1981 ஜனவரி 23]

படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் மிகவும் திறமையுடன் நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான அறிவியல் சாதனங்களின் தரத்திறனையும் எண்ணிக்கையையும் மேம்படுத்துவதில் மேலும் கவனம் செலுத்த என்று அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

40. காவல் நல நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொண்டதன் காரணமாக, காவல் படையினரின் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமுறையும் மனத்திட்பமும் உயரிய தன்மையிலேயே உள்ளன. இத்தகைய நல நடவடிக்கைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை, மலிவு விலையில் இன்றியமையாத பொருள்கள் வழங்குதல், இடர்படி வழங்குதல், காவல் வீட்டு வசதிக் கழகம் ஏற்படுத்தல் போன்றவையாகும்.

41. சமுதாயத்தில் நலிந்த எளிய பிரிவினரிடம், குறிப்பாக, ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை உறுதியோடு ஒடுக்கவேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கென்றே, மக்கள் உரிமை பாதுகாப்பு சட்டத்தின் விதிப் பிரிவுகளைச் செவ்வனே செயல்படுத்த, காவல் துறை துறை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் பதவித் தரத்தில், முதலிலை அதிகாரி ஒருவரை அரசு அண்மையில் நியமித்துள்ளது. ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினர் மீது இழைக்கப்படும் குற்றங்களைத் தனியே விசாரித்து ஒடுக்குவதற்குத் தனிப்பட்ட காவல் பிரிவுகள் மாவட்டங்களில் இயங்குகின்றன. சமுதாயத்திற்கே பெருந்தீங்கு விளைவிக்கும் சமூக விரோத சக்திகள் செய்யும் குற்றங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அரசு வாளா இருக்காது. இத்தகைய கொடுமையான செயல்களில் ஈடுபடும் சமூக விரோதிகள் மீது என்று அரசு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கும்.

42. தமிழ்நாட்டு மக்களும், தமிழக அரசும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களாகிய நீளிரும் இளைந்து எடுத்துக்கொள்ளும் ஒத்துழைப்போடு எதிர்காலம் சிறந்து விளங்கும் என்று நான் திண்மையாக நம்புகிறேன். தோழமை உணர்வுடனும் ஒத்துழைப்புடனும் நாம் அனைவரும் இளைந்து பணியாற்றி, ஏழை எளிய, உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் தமிழகத்தின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும் எல்லா வகையிலும் ஒன்றுபட்டு நின்று கடமையாற்றி வெற்றி பெறுவோமாக.

வணக்கம்.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

சனிக்கிழமை, 1981 ஜனவரி 24.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10.30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவசுரானம்) அவர்கள் தலைமையில் சட்டமன்ற மேலவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள் 11, 12 இறுதியில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Small Industries.

* 13 Q.—THIRU P. MUNUSAMI (on behalf of THIRU K. RAMAMOORTHY): Will the Hon. the Minister for Rural Industries be pleased to state the number of Industries started in the State under the Small Scale Industries scheme in each year from 1971 to 1977 and up to June 1980?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தமிழ் நாட்டில் 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் மற்றும் 1980 ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முடிந்த காலத்தில் மூல்வொரு ஆண்டும் துவக்கப்பட்டு சிறுதொழில் பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-ம் ஆண்டிலிருந்து 1977-ம் ஆண்டு வரையில்—15,365 நிறுவனங்கள்;

1971-ம் ஆண்டிலிருந்து 1977-ம் ஆண்டு வரையில்—16,365 நிறுவனங்களும் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. சுந்தோஷம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் சமயத்தில், தென் மாவட்டங்கள் ஓரளவுக்கு நிராகரிக்கப்பட்டதாக ஒரு கருத்து இருந்து வருகிறது. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் 1978-79 வரை குறிப்பாக எத்தனை தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியாக என்னிடத்திலே விவரங்கள் இல்லை. 1978-79-வது ஆண்டு ஏறக்குறைய சிறு தொழில்கள் நிறுவுவதற்கு சர்ட்டிபிகேட்டுகள் புரொவிஷனலாகக் கொடுக்கப்பட்டது. 5,082 என்றும் பரமனெண்ட் டாக் கொடுக்கப்பட்டது 1,905 என்றும் புன்ஸி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாக அதுபற்றி ஒரு கேள்வியைப் போட்டால், அந்த மாவட்டங்களிலே என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது விவரத்தை இந்த கண்காணிப்பைக் சபைக்கு எடுத்துச் சொல்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: சிறு தொழில்கள் தொடங்குவதில் வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் ஏதேனும் திட்டம் உள்ளதா? சிறு தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த ஏதேனும் வழிவகை அவர்களுக்குச் செய்ய அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தலைவர் அவர்களே, சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட நபர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் இந்த அரசு செய்து தருகிறது.

விவசாயப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்.

* 14. வினா திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) அரசு விவசாயப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றவர்களில், வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள், மாவட்ட வாரியாக எத்தனை பேர்?

(இ) 1974க்குப் பின் பயிற்சி பெற்றவர்களில், எத்தனை சதவிகிதத் தினர், வேலை பெற்றிருக்கிறார்கள்?

(உ) விவசாயப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் சங்கத்திடமிருந்து, வேலை வாய்ப்பு கோரி, அரசுக்கு முறையீடு ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: (அ), (இ), (உ), மற்றும் (எ); விவற்றின் விடையாக ஒரு விவர அறிக்கை அளவையின் முன் வைக்கப்படுகிறது.

(உ) 196-197-ம் பக்கங்களின் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலத்தில் 813 பேர்கள், விவசாயப் பயிற்சி பெற்றவர்கள், வேலை யில்லாமல் இருப்பதாக இந்த விவர அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 1974க்குப் பிறகு அத்தகைய வேலைகள் உருவாகவில்லை என்ற காரணத்தினால், வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். விவசாய ஷெட்யூலிங் திட்டம் அல்லது விவசாய உற்பத்தியைப் பேருக்கு கின்ற திட்டத்தின்கீழ் பல புதிய பதவிகளை உருவாக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளி பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் உத்தரவாதத்துடன் நடத்தப்படும் பள்ளியல்ல. கிராமப்புறங்களில் உள்ள சாகுபடியாளர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு, முயற்சிக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தான் இந்த விவசாயப் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. அதற்கு இது ஒரு முன்னணிப் பயிற்சி தான். இந்தப் பயிற்சியில் சேர்வதற்கு அடிப்படைத் தகுதி 8வது வகுப்பு அல்லது முன்றாவது ஃபாஸம் என்றுதான் இருக்கிறது. மற்றப்படி, பதவிகளில் நியமிக்கின்றபோது, இதை அடிப்படையாகக் கருதவில்லை. எங்கெங்கு அவ்வப்போது பதவிகள் காலி ஆகின்றனவோ, அங்கு அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: இங்கு பயிற்சி பெறுபவர்கள் நேரடியாக அரசிடம் வேலை பெறாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கித் செய்வதற்கோ, விவசாயக் கருவிகளை இலவசமாகவோ கடனாகவோ கொடுப்பதற்கோ அரசிடம் திட்டம் ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: ஏற்கெனவே விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இந்தத் தொழிற் பயிற்சியிலே ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தப் பயிற்சியில் சேர்வதற்கு அதுவும் ஒரு அடிப்படையான தகுதியாகும். ஆகவே அவர்களுக்கு என்று நிலம் எதுவும் ஒதுக்கிடுவது என்ற கேள்வி எழவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. த. சந்தோஷம்: விவசாயிகள் நிலம் வைத்துக்கொள்வதற்கு நில உச்சவரம்பு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயிகள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். தகுந்த அளவிலே அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து சம்பளம் கொடுக்க வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. இவர்கள் பயிற்சி பெற்றும் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுவதைப் போன்ற அரசாங்கப் பண்ணைகளை அதிகமான அளவுக்கு உருவாக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: ஏற்கெனவே போதுமான, இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிகமான அளவு பண்ணைகளிலே வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இனி புதிதாக வாய்ப்பு ஏற்பட்டாலோழிய வேலை தர வழியில்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெற் பயிரிடுதல்.

* 15. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980, ஜூன் முதல் செப்டம்பர் முடிய, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதல்போக (கன்னிப்பூ) நெற்பயிரேற்றாத நிலங்களின் பரப்பளவு, வட்டவாரியாக எவ்வளவு?

(இ) இக்கால கட்டத்தில் பயிரேற்றி, தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்ட, நிலங்களின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, (அ) 1980 ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வட்டவாரியாக முதல்போக (கன்னிப் பூ) நெற்பயிரேற்றாத நிலங்களின் பரப்பளவு பின்வருமாறு:—

வட்டத்தின் பெயர்.

முதல்போக நெற் பயிரேற்றாத நிலங்களின் பரப்பளவு (ஏக்கரில்).

தோவாளை

ஏறாநிலை.

அகஸ்தீஸ்வரம்

1,650

ராஜக்காமங்கலம்

4,100

குருத்தன்கோடு

2,974

தக்கலை

456

திருவட்டார்

150

மேல்புரம்

ஏறாநிலை

முஞ்சேரை

220

இளம்பூர்

990

மொத்தம் 10,644

[1981 ஜனவரி 24]

(இ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதல்போக நெற்பயிரேற்றி, தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பளவு 7,592 ஏக்கராகும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளிவிவரப்படி, ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஏக்கர் முதல்போகம் பயிரிடாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நில உடமை யாளர்கள், விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் அடுத்த போகம் பயிரிட அரசு என்ன வசதி செய்து கொடுத்தது? நல்ல விதைகள் இலவசமாகக் கொடுத்ததா, கடன் ரத்து செய்யப்பட்டதா? அடுத்த சென்னை அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாயிகள் பயிரேற்றி, அது தண்ணீர் இன்றி அழிந்து விட்டதாகச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலவுடமையாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கடனை ரத்து செய்து கொடுத்துள்ளதா? அதைப்பற்றி அரசுக்கு முறையிடு வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: ஏற்கெனவே நிர்ப்பிடிப்பு போதுமான அளவுக்கு மனநு பெய்யாத காரணத்தாலே இல்லை. ஆகவே இப்படிப் பட்ட மாற்று நிர்ப்பாசனம் செய்யக்கூடிய முறைகள் புகுத்தப்பட்டன. அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அரசு செய்திருக்கிறது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதுபற்றி எந்த முறையிலும், தகவலும் அரசுக்கு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரு போக நிலமாக 50 ஆயிரம் ஏக்கர்கள், அஸ்ஸூர்ட் வாட்டர் சப்ளை, பாதுகாக்கப் பட்ட தண்ணீர் கொடுக்கும் கிட்டத்தின் கீழ் உள்ள நிலமாக, இருக்கின்றன. அதில் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம், அதாவது ஐந்தில் ஒரு பங்கு பகுதி பயிர் ஏற்றிய நிலையில் இருந்து, தண்ணீர் இல்லாமல் அழிந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் இல்லை. அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் இல்லை என்று பதில் சொன்னது வருத்தத்திற்குரியது. அதுபோலவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதல்போக நெற் பயிரேற்றி தண்ணீர் இன்றி 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் அழிந்திருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கும் நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றிய தகவல் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். தகவல் கிடைக்கும் வரை இந்த வினாவை தலைவர் அவர்கள் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: மூலக் கேள்விக்குரிய புள்ளி விவரங்கள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு என்ன, அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் கொடுப்பது என்பது எல்லாம் மூலக்

[1981 ஜனவரி 24]

கேள்விக்குத் தொடர்பு கொண்டதாக இல்லை. அந்த வகையிலே தனிக் கேள்வி அனுப்பினால், அதைப்பற்றி அறிந்து, என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் பட்டது என்று கண்டறிந்து சொல்லலாம். நிவாரணம் கொடுப்பது என்பதெல்லாம் இந்தத் துறையினால் எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் அல்ல. அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட மூலக் கேள்விக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்கள் இங்கு தரப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்தது, பேச்சிப் பாறை, பெருஞ்சாணி நீர்த்தேக்கங்களில் நீரின் அளவு குறைந்து அந்தப் பகுதியில் பாதிப்பு ஏற்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுபற்றியும், மற்றும் பாதிப்பு, நிவாரணம் பற்றிய விவரங்களும் அறிய மற்றொரு தனிக் கேள்வி போடுவதுதான் முறையானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

நல்லாற்றின்மீது பாலம்.

* 16. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், தலைஞாயிறு ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த தலைஞாயிறு-வாட்டாக்குடி இணைப்புச் சாலையின் குறுக்கே ஓடுகின்ற நல்லாற்றின்மீது பாலம் கட்டும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) இத்திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : கட்டி முடிக்கப்பட்ட பாலம் நடைப் பாலமா அல்லது வண்டிப் பாலமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபடி கட்டி முடிக்கப்பட்டதா அல்லது நெகாலத்தில் அதில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அது வண்டிப் பாதை நடை பாதைப் பாலம். ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : வண்டிப் பாதை-நடைபாதைப் பாலம் என்றால், அது வண்டிப் பாதையா, நடைபாதையா என்பதில் எது என்று தெரியவில்லை. அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இரண்டும் சேர்ந்து பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : ஆற்றின் குறுக்கே இது போன்ற பாலங்கள், நெடு நாட்களுக்கு முன்பாகக் கட்டப்பட்டவை, இப்போது பழுது அடைந்திருக்கின்றன. எனவே அப்படிப்பட்ட பாலங்களைச் சரிசெய்து . . .

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : தலைஞாயிறில் உள்ள பாலத்தைப் பற்றியது மூலக் கேள்வி. உறுப்பினரவர்களின் துணைக் கேள்வி பொதுப் படையானது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய கட்டாய சேமிப்புத் தொகை.

* 17. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு கட்டாய சேமிப்புத் தொகை 15—6—1980 வரை திருப்பித்தரப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இதைத் திருப்பித்தர அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஆசிரியர்களுக்கு நியாயமாகச் சேர வேண்டிய கட்டாய சேமிப்புத் தொகை அவர்களுக்கு விரைவில் கிடைக்க என்ன மாதிரியான அறிவுரைகள், யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எப்போது கொடுக்கப்பட்டன, அதன்மீது அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில்தான் கட்டாய சேமிப்புத் தொகை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் இருந்தது. சென்னையிலுள்ள கருஜலக் கணக்கு இயக்குநருக்கு இதுபற்றிய குறிப்புகள் அனுப்பப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய விரைவில் அவர்களுக்கு இந்தத் தொகை கிடைக்கும்.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: கட்டாய சேமிப்புத் தொகையைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு திறைய ஆவணங்கள் தயார் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அலுவலக எழுத்தர் நேரடியாக வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஆசிரியர்களே அதைத் தயாரித்துக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று நிர்வாகிகள் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் விரைவிலே அலுவலர்களே சென்று அந்தக் காரியங்களை முடிக்கிற அளவிற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மருத்துச் செலவுக்கு உதவித் தொகை.

* 18. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்

&

செல்வி அ. லீலாவதி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்

வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்:

(அ) அரசு மருத்துவமனைகளில் ஒரு நோயாளிக்கு 4 காசு வீதம் தான் மருத்துச் செலவுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இதனை உயர்த்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: (அ) இல்லை. மருத்துச் செலவிற்கு தற்போது எந்தவித இலக்கும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மருத்துச் செலவுகளுக்காக நோயாளிகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை போதுமானதாக இல்லையென்பது மருத்துவர்கள் சார்பாகச் சொல்லப்படுகிற ஒரு குறைபாடு. எனவே இப்போதுள்ள ஒதுக்கீடு குறைவாக இருக்கிறதென்பதை அரசு அறிந்திருக்கிறதா? அதை நிவர்த்தி செய்து, மேலும் அந்தத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இப்போது நோயாளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை குறைவாக இருக்கிறதென்பது அத்தனை பேரும் ஏற்கக் கொள்ளக்கூடிய கருத்தாக இருக்கிறது. மூலக் கேள்விக்குத்

[1981 ஜனவரி 24]

தொடர்புள்ள பதிலைச் சொல்லுகிறேன். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ஒரு நோயாளிக்கு சராசரியாக 87 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. 1978-79-ல் சராசரி ரூ. 1.25 ஒரு நோயாளிக்குச் செலவழிக்கப்பட்டது. இப்போது டைரக்டர் ஆஃப் மெடிகல் எஜுகேஷன் அவர்களின் கீழுள்ள மருத்துவ மனைகளில் ரூ. 2.41 ஒரு நோயாளிக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேலும் செலவழிக்க வாய்ப்பு இருந்தால், அது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஆனால் நிதி நிலைமை அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இந்த ஆண்டு கூடுதலாக ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டும், அவை ஏழை மக்களுக்குச் சென்றடைவதில்லை என்ற குறைபாட்டை அரசு அறிந்திருக்கிறதா? அப்படி அறிந்திருந்தால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக முதலமைச்சரவர்களிடம் இந்தத் துறையின் பொறுப்பு இருந்த போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மருந்துகள் இரண்டு வகைப்படும். அதாவது ஆர்டிரரி மெடிசன், காஸ்ட்லி மெடிசன் என்று இரண்டு வகைப் போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதாவது மாத்திரைகளில் முத்திரை யிட்டு, நோயாளிகளுக்குக் கொடுத்தோம். அதை மருத்துக் கடைகளில் விற்க முடியாத அளவிற்கு பாதுகாப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். அந்த நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

படும். டெர்ரமைசின், ஆம்பிசிலின் கேப்சூல்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் விலையாகிறது. அந்த மருந்துகளும் நோயுற்ற ஏழை மக்களுக்குச் சேர வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு முதல்வரவர்களிடம் இந்தத் துறை இருந்த

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: நோயாளிகளுக்குத் தொகை ஒதுக்குவதில், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்போது, தமிழ்நாடு முன்னணியில் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இது ஒரு சங்கடமான கேள்வி. உண்மையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் முன்னணியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு இன்னும் திறையப் பணம் இதற்காகக் கிடைக்க வேண்டும். எனவே நாம் முன்னணியில் இருக்கிறோமென்று சொன்னால், பணம் கிடைப்பதில் பாதகம் ஏற்படும். மற்ற துறைகளில் இந்த மாநிலம் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதுபோல, இதிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் ஏழை மக்களுக்கு, பண வசதி குறைந்தவர்களுக்கு நலன் வாயிகள்

[1981 ஜனவரி 24]

செய்ய, 300 ரூபாய்க்கு மேலே மாத வருமானம் உள்ளவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்கி, அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளாமென்று கருதுகிறோம். அதாவது diversion of funds from the rich to the poor. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின், tap the rich and pay the poor என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே செய்யலாமா என்று கூடக் கருதுகொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு ஓய்வூதியத்துடன் மாதந்தோறும் மருத்துவச் செலவிற்காக 50 ரூபாயோ வேறு ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையோ கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தொகை கொடுத்தோமானால், நாம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொடுக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய்விடும். ஒருவருக்கு நோய் வராமல் இருக்கும், இன்னொருவருக்கு மாதம் 100 அல்லது 200 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டி நேரும். எனவே தொகையினைக் கொடுப்பதைவிட மருந்துகளைக் கொடுப்பதுதான் நல்லது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: ஓய்வு பெற்றவர்கள் வயதானவர்கள். அவர்களுக்கு உடல் நலம் இல்லாமல்தான் இருக்கும். . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வயது ஆனவர்கள் எல்லோரும் நோயாளிகள் அல்ல.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: அவர்களுக்கு மருந்துச் செலவு ஏற்படும். எனவே அதை உணர்ந்து, அமைச்சரவர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: உதவித் தொகை கொடுத்து விடுவோமானால், உரிய நேரத்தில் அது பயன்படாமல் போய்விடும். நோய் வந்த நேரத்தில் அதைக் கவனிப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தனியார் மருத்துவ மனைகளையெல்லாம் பெரிய தொழிலாக நடத்துப்போது. அரசு மருத்துவ மனைகளில் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததுபோல, வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வாங்கி, ஏழை நோயாளிகளுக்கு நல்ல சத்துணவு தரும் திட்டத்தை அமல்படுத்தும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

(முற்பகல் 10.50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: ஏற்கெனவே நாம் ஒரு விதியை வகுத்திருக்கிறோம். 200 அல்லது 300 ரூபாய்க்கு மேலே ஒருவருக்கு

[1981 ஜனவரி 24]

வருமானம் இருக்குமானால், அவரிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்கலாம். அதையே சற்று விரிவாக வசூலித்தால் கூட. ஓரளவுக்கு வருமானம் பெருகும். அது இல்லாமல் சாதாரணமாக நோயாளிகள் எளிதாக ரூபாய் 5 அல்லது 10 கொடுத்து சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யலாமா என்பது கொள்கைப் பிரச்சினை. கொள்கைப் பிரச்சினையைக் குறித்து கேள்வி நேரத்தில் சொல்லலாமா என்பது கேள்விக்குரியது; ஆகவே கட்டணத்தையே ஓரளவுக்கு சரியாக வாங்கினால், இன்னும் நாம் அதிகமாக வசதி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. த. சந்தோஷம்: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, விலை உயர்ந்த மருத்துவர்களில் த/அ என்று குறிப்பிட்டு அதை வெளிக் கடைகளில் விற்பனை செய்யாமல் இருப்பதற்குரிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்து வெளியில் விற்பனை செய்யாமல் தடை செய்யலாம். ஆனால் அரசு மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்களாக வேலை செய்கிறவர்கள் பிரைவேட்டாகவும் சிகிச்சை செய்கிறார்கள். பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் செய்கிற இடத்திற்கு இந்த மருந்துகள் செல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அரசு மருத்துவர்கள் பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் செய்யக் கூடாது என்கிற வகையில் ஏற்பாடு செய்து அவர்களுக்கு காம்ப்பென்சேஷனாக அரசு ஏதாவது வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இந்தக் கேள்வியில் இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. முதல் அம்சத்தைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டில் பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் செய்யக்கூடிய டாக்டர்களிடத்தில் லோகோகிராமல் த/அ என்று முத்திரையிடப்பட்ட மருந்து இருக்குமானால் ஏதாவது ஒரு நோயாளி அதை உபயோகமாக அரசுக்கோ, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கோ தெரியப்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அதன் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆகவே அந்த முறையைக் கைவிடுவதற்கில்லை. இரண்டாவது அம்சம் பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் செய்வதற்கு அரசு மருத்துவர்களுக்கு அனுபவிக்கலாமா என்பது குறித்தது ஆகும். கேள்வி-பதில் நேரத்தின்போது, கொள்கைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது. இது கொள்கைப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டது. ஆகவே இதற்கு பதில் பிறகு வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள் 19 மற்றும் 20 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

[1981 ஜனவரி 24]

கூடுதல் அகலிவைப்படி வைப்பீட்டுக் கணக்கு.

* 11 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வெள்ளப்பாதிப்பு மாவட்டம் என அறிவிக்கப்பட்ட கிழக்கு இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒன்றிய/தனியார் துறை ஆசிரியர்களுக்கு கட்டாய சேமிப்புத் தொகை முழுவதுமாக வழங்கப்படவில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அந்தத் தொகையை வழங்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) 1978 ஆம் ஆண்டில் பெய்த பெருமழை காரணமாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் அதாவது (இராமேஸ்வரம் துணை வட்டம் உட்பட) இராமநாதபுரம் (கழுநி துணை வட்டம் உட்பட) முதலானதான் திருவடாணை ஆகிய கடலோர வட்டங்களில் உள்ள அரசுப் பணியாளர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசு மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் வீடுகள் அல்லது சொத்துக்கள் பெருமளவிற்குச் சேதமடைந்தன. அவர்களுக்கு கூடுதல் அகலிவைப்படி வைப்பீட்டுக் கணக்கிலிருந்து உரிய காலம் முடிவடையுமுன்னரே தொகை வழங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. பழைய திட்டத்தின்படி, கூடுதல் அகலிவைப்படி வைப்பீட்டுத் தொகையின் 5 ஆம் தவணைத் தொகை யான இறுதித் தவணைத் தொகையை 1980 ஜூனில் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இத்திட்டத்தின் கீழ் தொகைகள் யாவும் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் படித்த அந்தப் பகுதியைத் தவிர என்னய சில பகுதிகளும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்ட பகுதிகள் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களால் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு எல்லோருக்கும் அந்தத் தொகை வழங்கப் பட வேண்டுமென்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு, போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழிகூட தந்தார்கள். ஆகவே அதை நிறைவேற்ற ஆவன செய்யப்படுமா?

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்தெந்தப் பகுதிகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன என்று அறிவிக்கப்பட்டனவோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதை வழங்குவதற்காக கருவூலக் கணக்கு இயக்குநரும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

மீன் என்னெய்.

* 12 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ்நாட்டில், கடல் மீலிலிருந்து மருந்துக்குப் பயன்படுகின்ற மீன் எண்ணெய் தயார் செய்யும் தொழில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் நடைபெறுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மருந்துக்குப் பயன்படும் சுறா சரலெண்ணை தயாரிப்பு தமிழ்நாட்டில் நடைபெறவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தமிழகம் நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்ட ஒரு பகுதி. இங்கிருந்து கிடைக்கக்கூடிய சுறா போன்ற மீன்களிலிருந்து விட்டமின் எ மற்றும் டி உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளை தனியார் துறை மூலம் நிறுவ முன் வரவிட்டாலும் கூட, அரசுத் துறை சார்ச்சிலாவது நிறுவ இந்த அரசிடம் செயல் திட்டம் எதாவது உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1941-42 ஆம் வருடத்தில் கூட்டு மாநிலமாக சென்னை மாநிலம் இருந்தபோது, கடலோரப் பகுதிகளில் சுறா மீலின் சரலிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. மருத்துவ உபயோகத்திற்காக மீன் எண்ணெய் எடுப்பதற்கும், மீன் எண்ணெய் குழாய் மருந்துகள் தயாரிப்பதற்காகவும் (தற்போது கோவை மாநிலத்திலுள்ள) கள்ளிக்கோட்டையில் சுரல் எண்ணெய் நிலையம் 1944 ஆம் வருடத்தில் நிறுவப்பட்டது. 1956 ஆம் வருடத்தில் மாநிலங்கள் திருத்தி அமைக்கப் பட்டபோது, சென்னை மாநிலத்தில் 32 மீன் எண்ணெய் எடுக்கும் நிலையங்கள் இருந்தன. இந்த நிலையங்களை கள்ளிக் கோட்டையிலுள்ள கோளா சோப்பு மற்றும் எண்ணெய் நிறுவனம் மேற்கொண்டதால், இந்த நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சுத்திகரிக்கப்படாத மீன் எண்ணெய் மொத்தமும் இந்த நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட எண்ணெயின் அளவு குறைவாக இருந்தாலும், இதன் தரமும் மற்றும் 'ஏ' வைட்டமின் அளவும் குறைவாக இருந்தாலும் இந்த எண்ணெயைப் பெற்றுக்

[1981 ஜனவரி 24]

கொள்ள இந்த நிறுவனம் அடிக்கடி மறுத்தது. எண்ணெயின் மொத்த அளவை அதிகரிப்பதற்கும், மற்றும் அதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் எவ்விதமான வாரம்பும் இல்லாமலிருந்தது. ஆகவே, இம்மாதிலத்திலிருந்த 32 மீன் எண்ணெய் நிலையங்களில் 25 நிலையங்கள் 1965-69 ஆம் வருடங்களில் மூடப்பட்டன. இதர நிலையங்களும் சரிவரச் செயல்படாத காரணத்தால் பின்னர் மூடப்பட்டன.

அநேக மீன் எண்ணெய் நிலையங்கள் மீன் வாடிகளில் (மீன், கருவாடு போடும் நிலையங்களில்) செயல்பட்டு வந்தன. மீன் எண்ணெய் எடுக்கும் வேலையை மீன்வாடிகளில் உள்ள பணியாளர்களே செய்து வந்தனர். பனிக் கட்டி நிலையங்கள் மற்றும் குளிர்ப்பைப்பறைகள் நிறுவப்பட்டதன் காரணமாக இந்த மீன்வாடிகள் எல்லாம் 1960-க்குப் பிறகு மூடப்பட்டன. எனவே, சுறா ஈரலெண்ணெய் உற்பத்தியின் அளவும் கணிசமாகக் குறைந்தது.

அதிக இலாபமான மிகுந்த வலை மீன்பிடிப்பு, தாழ்ப்ப வலை மீன் பிடிப்பு மற்றும் இழுவலை மூலம் கொணவை, வஞ்சிரம், காவான், கெளுத்தி கொடுவா, குரை மற்றும் இரால் ஆகியவற்றைப் பிடிப்பதில் மீனவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளதால் சுறா மீன் பிடிப்பு குறைந்தது, சுறா ஈரலெண்ணெய் எடுப்பதும் கணிசமான அளவு குறைந்துள்ளது. ஆகவே, சுறா மீன் பிடிப்பைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை.

இந்தியாவின் மேற்குக் கடலோரப் பகுதிகளின் உற்பத்தி செய்யப்படும் மீன் எண்ணெயை விட தமிழ் நாட்டின் கடலோரப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மீன் எண்ணெயின் வட்டமின் தரம் குறைவாக உள்ளதால் இதனைச் சுத்திகரிப்பதும், இதர பொருட்களுடன் சேர்ப்பதும் இலாபகரமானதல்ல.

கடலோரப் பகுதிகளில் சில இடங்களில் குறிப்பாக சென்னையில் காசி மேடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கடப்பாக்கம், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கனிகோடு, நஞ்சாறுர் மாவட்டத்தில் பழங்கார், ஆங்கோட்டுத் துறை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பாம்பன் மற்றும் கிழக்கரை போன்ற இடங்களில் எப்போதானாலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய் தோல் பதனிடாததற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சுறா மீனிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஏ மற்றும் டி வலைட்டின் சுத்துடன் கனிகோட்டில் உள்ள நிலையத்தில் கடலை எண்ணெயைச் சேர்த்து தரத்தைக் குறைத்து, கடுதலாக இருந்தக்கூடிய சுத்தைக் குறைத்து மனிதர்கள் அல்லது குழந்தைகள் உண்பதற்கு ஏற்ற

[1981 ஜனவரி 24]

வகையில் தயார் செய்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலும் நிறைய நிலையங்களை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் கூட, ஒரு பகுதியிலாவது அதை ஏற்படுத்தி, வட்டமின் ஏ மற்றும் டி-யைத் தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அதை சத்தில்லா ஏழையெளிய குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? இது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உறுப்பினருடைய யோசனையை ஆராயலாம். 32 நிலையங்கள் முதலில் இருந்தன. அவற்றைச் செம்மையாக நடத்த முடியாத காரணத்தாலும், ஊழியர்களுக்குச் சரியாக ஊதியம் கொடுக்க முடியாத காரணத்தாலும், அது நிறுத்தப்பட்டது. உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அதை ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் பயன் ஏற்படும், லாபம் கிடைக்கும் என்று கருதினால் அந்த முயற்சியில் அரசு ஈடுபடலாம். அதுபற்றி அரசு ஆராயலாம்.

(குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. அரசுத் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு ஓர் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே,

“வேளாண்மைத் துறையின் 20—8—1979 நாளிட்ட 1638 ஆம் எண் அரசாணையில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவின் உறுப்பினராக திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி, எம். எல். சி., சட்டமன்ற மேலவையினால் தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு நில மேம்பாட்டுத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 31/1959), 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாலும்;

மேற்சொன்ன பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள உறுப்பினரின் பதவிக்கால அளவு 18—4—1980 ஆம் நாளன்று அவர் இறந்து விட்டபடியால் 18—4—1980 ஆம் நாளன்று முடிவடைந்துள்ளதாலும்;

எனவே, மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் முடிவு செய்யும் நாளன்று, தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு, நில மேம்பாட்டுத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது உட்பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f)

142 தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு ஓர் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]]1981 ஜனவரி 24
பகுதியினையொட்டி, மேற்சொன்ன குழுவின் உறுப்பினராக இருக்க, சட்ட மன்ற மேலவையின் உறுப்பினர் ஒருவரை இம்மன்றம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்”
என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“வேளாண்மைத் துறையின் 20—8—1973 நாளிட்ட 1638 ஆம் எண் அரசாணையில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவின் உறுப்பினராக திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி, எம். எல். சி, சட்டமன்ற மேலவையினால் தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு நில மேம்பாட்டுத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959), 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாலும்;

மேற்சொன்ன பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள உறுப்பினரின் பதவிக்கால அளவு 18—4—1980 ஆம் நாளன்று அவர் இறந்து விட்டபடியால் 18—4—1980 ஆம் நாளன்று முடிவடைந்துள்ளதாலும்,

எனவே, மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் முடிவு செய்யும் நாளன்று, தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு, நில மேம்பாட்டுத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது உட்பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியினையொட்டி, மேற்சொன்ன குழுவின் உறுப்பினராக இருக்க, சட்ட மன்ற மேலவையின் உறுப்பினர் ஒருவரை இம்மன்றம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானத்திற்குணங்க தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு ஓர் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வேட்பாளர் நியமனத் தாள்களை 27—1—1981, செவ்வாய்க்கிழமை நண்பகல் 12-00 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்க்க வேண்டும். நியமனத் தாள்கள் வேண்டிலோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத் தாள்கள் 27—1—1981, செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 1-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 28—1—1981 புதன்கிழமை நண்பகல் 12-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு ஓர் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்தல் 143

1981 ஜனவரி 24] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை, நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கை, அதாவது ஒன்றுக்கு, மேற்படுமாயின் தேர்தல் நடைபெறும். தேர்தலுக்கான நாளும் நேரமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

3. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே சமீபத்தில் மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு உலகத் தமிழ் மாநாடு எந்த அளவுக்கு சிறப்பாகவும், பெருமையாகவும் நடைபெற்றது என்பதனை நானும் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். இந்த மாநாட்டினை வெகு சிறப்பாக அமைத்து நடத்திய நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், ஏனைய அமைச்சர் பெருமக்களையும், பல அரசுத் துறைகளையும், அந்தத் துறைகளில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய அலுவலர்களையும், ஏனைய பெருமக்களையும் மனமாரப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்ற முறையிலே அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பழமை மிக்க மதுரை மாநகர் தமிழ்ச் சங்கங்கள் கண்ட மதுரை மாநகர். இந்த மாநகரிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்று மேலும் அந்த மாநகருக்குச் சிறப்பையும் பெருமையையும் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது வல்லாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மதுரை மாநகரம் மேலும் சிறப்பு பெற்றிருக்கிறது. 12 அணுகுக்குப் பிறகு மீண்டும் தமிழ் மண்ணிலே இந்த மாநாடு எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக நடந்தது என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அங்கு எந்த அளவுக்கு மக்கள் லட்சக்கணக்கில் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்ற காட்சி ஒன்றே பேரகம். லட்சக்கணக்கான மக்கள் அந்தக் காட்சியைக் கண்டு களித்தார்கள் என்ற நிலையைப் பார்க்கும் போது, இந்த மாநாடு ஒரு பெரும் எழுச்சியைத் துரித நாட்டிலே உருவாக்கியிருக்கிறது என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலேயிருந்தும், அந்நியரின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், பிரதிநிதிகள், வல்லுனர்கள், சிறந்த அறிவாளிகள் வந்து கூடி பட்டி மன்றங்களிலும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளிலும் கவியாங்குகளிலும் பங்கு கொண்டு நம்முடைய பழம்பெரும் ஆற்றலை, பழம்பெரும் பாக்கினை,

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்] 1981 ஜனவரி 24

கலை உணர்ச்சியை வெளிக் கொணர்ந்து வளர்த்து தமிழ் நாட்டின் நம்பிக்கையை வெளி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ இலக்கியப் படைப்புகளைக் கூட சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த மாநாட்டின் மூலமாகவும் மதுரை நகரில் துறை வாயில்கள் அமைத்ததன் மூலமாகவும், பழம்பெரும் சிறந்த தமிழ் அறிஞர்களின் சிலைகள் மூலமாகவும் மதுரை நகரைப் பெருமைப்படுத்தியதோடு நின்றுவிடாமல், மதுரை நகருக்கும், அந்நகரில் வாழும் மக்களுக்கும் நிரந்தரமான வசதிகள் பலவற்றை இந்த அரசு செய்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி, இந்த ஆட்சிக்கு என்னுடைய உளமார்ந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு நகரமே சுத்தம் செய்யப்பட்டது. சாலைகள் அழகு படுத்தப்பட்டன. பொருட்காட்சிகள் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டன. திருமலை மன்னரூடைய அரண்மனையில் ஒலியொளிக் காட்சி சிறப்புற அமைக்கப்பட்டது. இப்படி ஒலியொளிக் காட்சி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று முன்பு ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் நான் கருத்துக்களைக் கூறியபோது, அது முடியாது என்று அன்றைக்குக் கூறப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதே முறையிலே தமிழகத்திலே உள்ள பழமையான, சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களிலே இந்த ஒலியொளிக் காட்சி அமைப்பது நம் முடைய பண்புக்குச் சிறப்பாகும் என்று கூறி, அரசு அவற்றை அமைக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாக நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு நடக்காமா அல்லது ஒத்தி வைக்கப்படுமா என்ற கருத்து இருந்தது. இது நடந்தே திரும்ப என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டபோது, இந்த மாநாட்டு ஏற்பாடுகள் எந்த அளவுக்கு துரிதமாக—சிகப்பு நாடாளை அறுத்து எறிந்து விட்டு—செய்யப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கும்போது, அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நிர்வாகத் திறமைக்கு இது ஒரு எடுக்கக்கூட்டு. குறுகிய காலத்திலே, அனைத்துத் துறைகளும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்ட தால்தான் இந்த அளவுக்குச் காரியங்கள் செய்ய முடிந்தது. இப்படிச் சிறப்பாகக் காரியங்கள் செய்து குறுகிய காலத்தில் நாம் சிறப்பாக எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. நிர்வாக இயந்திரத்தின் உச்சாகந்தையும், ஊக்கத்தையும் பெற்று அரசும் செயல்பட்டது. இந்த அளவுக்கு நாம் காரியங்கள் ஆற்றினால், பெரும் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க முடியும் என்ற கருத்தினையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 24] [திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் மக்கள் வெள்ளத்தைப் பார்ப்பது என்றாலே, அது ஒரு மகிழ்ச்சியான காட்சியாக இருந்தது. மாநாட்டுக்கு வந்த மக்கள், மக்கள் வெள்ளத்தைக் கண்டே இன்புற்றிருந்தார்கள். இலட்சக்கணக்கான மக்கள் எப்படி இந்த நகருக்குள்ளே துறைமுகங்கள், எவ்வளவு கட்டுப் பாட்டோடு அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, மிகவும் பூரிப்பு ஏற்பட்டது. ஒருவேளை கி. பி. இரண்டாயிரம் ஆண்டின்போது மதுரையிலே மக்கள் தொகை எப்படி இருக்கும் என்பதற்கு இது ஓர் ஒத்திகையோ என்று கூடப் பார்த்தேன். அந்த அளவுக்கு ஜன நெருக்கடி, போக்குவரத்துகள் எல்லாம் இருந்தன. இவ்வளவு அதிகமான மக்கள் தொகை மதுரைக்கு வந்தபோதும் அவர்களை எந்தவிதமான ஆபத்து மில்லாமல் கொண்டு வந்து, அவர்கள் பத்திரமான முறையில் நகரில் இருந்து விட்டு திரும்பிச் செல்ல உதவிய போக்குவரத்துத் துறைக்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் போக்குவரத்துக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்த அனைவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் நிலப்பரப்பு உலகின் நிலப்பரப்பில் 2 விழுக்காடு. ஆனால் 4 லக் மக்கள் தொகையில் 1/6 பங்கு நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் மனதில் எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மாநாட்டுக்கு வந்த மக்களுக்கு அளித்த குடிநீர் வசதி, விட்டு வசதி, சாப்பாட்டு வசதி இவைகளையெல்லாம் பார்த்தபோது எவ்வளவு மக்கள் ஒரு நகரிலே வந்துவிட்டாலும் அவர்களை நாம் எப்படியும் பராமரிக்க முடியும் என்று எடுத்துக் காட்டும் முறையிலே அந்த ஏற்பாடுகள் அமைத்திருந்தன. மேலும், இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது குடும்பக் கட்டுப்பாடு எந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாதிலத் தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படும் என்பதையும் நாம் பரிந்து கொள்ளலாம். குடும்பக் கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் எந்த அளவுக்கு பிரச்சினைகளை நாம் சமாளிக்க வேண்டி வரும் என்பதையும் இது எடுக்கக் காட்டுவதாக இருந்தது. 4 ஆம் தேதி முதல் 10 ஆம் தேதி வரை இரவிலே மதுரையைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். “இரவில் மதுரை” என்ற ஒரு காட்சியைப் பார்க்கும்போது இரவு நேரத்திலே போடப்பட்டிருந்த பின்சார அலங்கார விளக்குகள் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தன. அமைப்பற்றி ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. இந்தச் சிறப்பான பின்சார ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து யார் என்ற சர்ச்சை நான் அது பின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘நாங்கள்தான் சிறப்பாக இவைகளைச் செய்திருக்கிறோம்’ என்று சொல்லி, அந்த வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அறிக்கைகளையும் கொடுக்க, மாநகராட்சியைச் சேர்ந்த மின்சார

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

அதிகாரிகள் மேயர் போன்றவர்கள் மாநகராட்சியினுடைய மின் துறை அதிகாரிகள்தான் சிறப்பாக இதற்குப் பணியாற்றினார்கள் என்று சொல்ல, இரண்டுவித சர்ச்சை கிளம்பியது. அங்கு அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில், “மாநகராட்சி ஏராளமான பணம் செலவிட்டு சிறந்த விளக்குகளை அமைத்திருக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்குத்தான் பொறுப்பு” என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக இந்தச் சர்ச்சை மாநாடு நடந்து முடிந்த பிறகு எழுந்தது. மதுரை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு வருவாய் என்பது அதனிடம் இருக்கும் மின் துறையின் மூலமாகத்தான் வருகிறது என்பது பொதுவான கருத்து. அந்தப் பொறுப்பை இப்போது மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தும் இருந்து வருகிறது. இது பற்றி அரசு திடமான முடிவெடுக்க வேண்டும். மாநகராட்சியின் வருவாயில் பெரும்பகுதி அதனிடம் இருக்கும் மின்துறையின் மூலமாகத்தான் வருகிறது. மேலும், மாநகராட்சியின் மின் துறையில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்தின் அமைச்சர் பெருமக்களும், அலுவலாளர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று சிறந்த முறையிலே வாதாடி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு நல்ல பங்கைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். 3,150 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கிப் பெற்று வந்திருப்பது மிகவும் சிறப்புக்குரிய ஒன்று. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அளவைக் கணக்கிடும்போது, இது கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்கு என்பது அதைவிட மேலும் சிறப்பு. அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை மாநில அரசு எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கைப்படி அதாவது மாநில அரசினுடைய நிதியொதுக்கீடு எந்த அடிப்படையில் என்று கருத்து தெரிவித்ததற்கேற்ப, அதாவது ‘காட்கில் ஏற்பாட்டின்’ கீழ் தற்போது பின்பற்றும் அடிப்படையை மாற்ற வேண்டுமெனவும் மாநிலத்திலுள்ள மக்களில் பின்தங்கியவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள மக்களின் சதவீதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் நபர்வாரி திட்டச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற இரண்டு கோரிக்கைகளையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு மாநிலத்தினுடைய நிதியொதுக்கீட்டை முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 24]

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

இப்போது மாநிலத்தில் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. அகில இந்திய அடிப்படையில் விலைவாசி ஏறும்போது ஊழியர்களின் ஊதியத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு முடிவெடுத்திருந்தது. இப்போது ஊதிய உயர்வு பண வீக்கம் என்கிற தீயை மேலும் வளர்ப்பதாக அமைந்து விடுகிறது என்று ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1—9—1980 ஆம் நான் அன்றுள்ள நிலவரப்படி விலைவாசிப் புள்ளி 368 இருந்து 376 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மத்திய அரசு உடனடியாக 1 அகவிலைப் படையை மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. அடுத்து (பிற்பகல் 11-10)

1—12—1980 அன்று விலைவாசிப் புள்ளி 376-இருந்து 384 ஆக உயர்ந்த காரணத்தால் மற்றுமொரு அகவிலைப்படி உயர்வு மத்திய அரசால் தரப்பட்டிருக்கிறது. மேற்சொன்ன இரண்டு அகவிலைப்படி உயர்வுகளையும் இம்மாநில அரசின் ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ளாட்சிப் பணியாளர்களுக்கும் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இம்மாநிலத்தில் சில இடங்களில் உயர் செலவினப்படி வழங்கப் படுகிறது. குறிப்பாக இராமேஸ்வரத்திலிருந்து மண்டபம் வரையுள்ள பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த உயர் செலவினப்படி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் பகுதிகளெல்லாம் 1970 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் தற்போது வழங்கப்படும் இந்த உயர் செலவினப்படி ரூபாய் 2½ ரூபாய் 4 4½ ரூபாய் 9 மற்றும் ரூபாய் 13 என்ற அளவில் அதுவும் அடிப்படை ஊதியம் ரூபாய் 65 ரூபாய் 75 ரூபாய் 100 ரூபாய் 120 என்பதின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டுத் தரப்படுகிறது. தற்போது அந்தத் தீவுப் பகுதிகளெல்லாம் அதிகமான விலை உயர்வு காரணமாக கஷ்டப்படுவதோடு அல்லாமல் சரியான போக்குவரத்து வசதிகளும் இல்லாமல் அங்கே இருக்கும் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டபடி அங்கே இன்னும் பாலம் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் அங்கெல்லாம் சரியான போக்குவரத்து வசதியில்லாமல் மக்கள் அவதியுறுகிறார்கள். அவர்களோடு அங்கே பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் உள்ளாட்சி மன்ற ஊழியர்கள் அனைவரும் அவதிப்படுகிறார்கள். போக்குவரத்து வசதியின்மை, விலைவாசி உயர்வு ஆகிய நிலைமைகளோடு அந்தப் பகுதிகளெல்லாம் மலேரியா நோய் நிறைந்த பகுதிகளாகவும் இருப்பதால் உயர் செலவினப்படியைத் தகுந்த அளவுக்கு உயர்த்தி வழங்கிட மாநில அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

அடுத்து இராமேஸ்வரம் செல்வதற்கு மண்டபத்திலிருந்து ரயில் பாலம் வழியாக தினம் ஒன்றுக்கு ஒரே ஒரு ரயில் போக்குவரத்து வசதி மட்டும் தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவும் மக்கள் பெருமளவுக்கு அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே அந்தப் பகுதியில் படகுப் போக்குவரத்தைச் செய்தாவது இராமேஸ்வரத்திற்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையில் ஒரு நிலையான நிரந்தரமான போக்குவரத்து வசதி அங்கே வாழும் மக்களுக்குச் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்னொரு பிரச்சினையையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோயிலுக்கு ஏற்கெனவே இருப்புப் பாதை போடப்பட்டு விட்டது. ஆனால் அந்தப் பாதையில் இன்னும் ரயில் போக்குவரத்து ஆரம்பிக்கப்படாமல், பலமாதங்களாக தடைப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக மாநிலத்தின் வளர்ச்சியே குன்றியிருக்கிறது. எனவே மாநில அரசு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்த இருப்புப் பாதையைப் பயன்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை விரைவில் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பிரச்சினை என்பது இந்த நாட்டின் பொதுவான பிரச்சினை யாகும். அண்மையில் சென்னையில், பாராளுமன்றத்தின் சபாநாயகர் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அதாவது அவர்கள் “neglected for long; விவசாயிகள் கடந்த 30 ஆண்டுக் காலமாகவே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று நேற்றல்ல. ஏதோ இந்த அரசு வந்த பிறகு உருவான பிரச்சினை அல்ல அது. பல ஆண்டுக் காலமாகவே சரியாகக் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்ட பிரச்சினை அது. அகில இந்தியப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, நகர்ப்புற விவசாயிகளில் 41 விழுக்காடு விவசாயிகள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். அதிலும் தமிழகத்தில் மட்டும் 52 சதவீத நகர்ப்புற விவசாயிகள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அகில இந்தியாவிலும் 54 சதவீத விவசாயிகள் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறார்கள். அதிலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், 63 சதவீத விவசாயிகள் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கிற போது, விவசாயிகளின் பிரச்சினையை நாம் இன்னும் சற்று கடுதலான அணுகுபத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது அவர்களுக்குத் தேவையான இடு பொருள்களானாலும் சரி, விளை பொருள் களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதானாலும் சரி இவைகளெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக்

1981 ஜனவரி 24]

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையில் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அவர்களின் விளை பொருள்களுக்கும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமே அவர்களின் பிரச்சினையை நாம் தீர்க்க முடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினையில் நமது மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அணுகுபமான போக்கை வாழ்த்தி வரவேற்று; மத்திய அரசோடு இன்னும் வாக்குவாதம் செய்து போராடி விவசாயிகளின் விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநில அரசின் ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதில் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளைக் களையும் நோக்கத்தோடு ‘பணிக்கர் குழு’ என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குழுவைப் பற்றி சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலேகூட குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வெளி வந்துவிட்டதா, அந்தக் குழு என்ன பரிந்துரைகளைச் சொல்லியிருக்கிறது, ஊழியர்களின் ஊதிய விகிதத்தில் என்னென்ன முரண்பாடுகளை அது கண்டறிந்தது அதற்குப் பரிகாரம் கூறியிருக்கிறது என்பது போன்ற விவரங்கள் நமக்கு இன்னும் தெரியவில்லை. எனவே அந்தக் குழுவின அறிக்கையை வெளியிடுவதைத் துரிதப்படுத்தி அந்த அறிக்கையை இந்த அவையிலேயே விவாதித்து அரூபப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநிலத்தின் சில பகுதி மக்கள் சரியான பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிற சூழ்நிலை இன்னும் இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் தனியார் எஞ்சினியரிங் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்குச் சரியான சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை இருந்து வருகிறது. அதோடு தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அலுவலர்களுக்குச் சட்டம் இருந்தாலும், சரியான சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம் தற்போது கல்வி நிறுவனங்கள் சிறுபான்மை வகுப்பினரின் கல்வி நிறுவனங்கள், பெருட் பான்மை வகுப்பினரின் கல்வி நிறுவனங்கள் என்று அரசியல் சட்டத்தின் 31-ஏ பிரிவுப்படி பிரிக்கப்பட்டு சில உரிமைகளை அனுபவிக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 31-ஏ சொல்வதாவது

“All minority communities, whether based on language or religion shall have the right to establish and administer institutions of their choice.”

எனவே இந்த ஷரத்தைக் காட்டி சிறுபான்மை வகுப்பைச் சார்ந்த கல்வி

150

ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் நிருவாகத்தில் அரசு தலையிட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஷரத்து அரசியல் சட்டத்தில் எத்தகைய கால சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரசு மான்யம் இரு பங்கும், நிருவாகத்தின் பங்கு ஒரு பாகமும் சேர்த்து ஆசிரியர்களின் ஊதியமாகக் கொடுக்கப்பட்ட போது, இந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் 1952, மற்றும் 1964 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அனைத்து ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தையும் முழுமையாக அரசே வழங்கி வருகிறது. அதாவது பொதுமக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து முழுமையாகவே ஆசிரியர்களின் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் இத்தகைய விதிவிலக்கு அது கெட்டுப்போய் சரியாகக் கல்வி நிறுவனமானாலும் சரி, இன்ஸ்டிடியுட் மதத்தைச் சார்ந்த கல்வி நிறுவனமானாலும் சரி, அந்த நிறுவனங்களுக்கு எந்த வகையிலும் பொருந்தாது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இதற்குரிய வகையில் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். அரசோ, கல்வித் துறையோ வகுக்கும் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் பணிப் பாதுகாப்பைத் தர இத்தகைய சிறுபான்மை நிறுவனங்கள் மறுத்தால் அல்லது தொடர்ந்து தடை செய்து வந்தால், வெகு சீக்கிரத்திலேயே அவர்களுடைய அந்தப் பள்ளிகளை அல்லது கல்வி நிறுவனங்களை விட்டுவிட வேண்டிய காலம் நெருங்கிவிடும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் ஒரு எச்சரிக்கையாகவே விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், இப்போது சிறுபான்மை அல்லாதவர்கள் நடத்தும் பள்ளி நிர்வாகங்கள்கூட தங்களுக்கும் சிறுபான்மை உரிமையைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு பள்ளியின் நிருவாகம் அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர் ஒருவரை வெளியேற்ற முற்பட்டது. அந்த ஆசிரியர் மீது குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பே நீதிமன்றத் திற்குப் போய் “நாங்கள் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும், எங்களுக்கு என்று ஒரு தனியான கடவுளை வணங்குகிறோம்; எனவே எங்களுக்குத் தனியாக சிறுபான்மை உரிமை வழங்க வேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்றது. அதற்கு இடையிலேயே இடைக்காலத் தடையை நீதிமன்றத்தில் அந்தப் பள்ளி நிருவாகத்தினர் பெற்றார்கள்.

மான்யமிரு மேலவைத் தலைவர்: இப்போது வழக்கு முடிந்துவிட்டதால் இல்லையா என்பதை உறுப்பினர் தெரிவிப்பது நல்லது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இன்னும் முடியவில்லை.

1981 ஜனவரி 24]

மான்யமிரு மேலவைத் தலைவர்: அப்படியென்றால் அதைப்பற்றி அவையில் பேசுவது கூடாது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இடைக்காலத் தடையை எவ்வாறு வாங்கினார்கள் என்றால், இந்தப் பிரச்சினை குறித்த நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப் பெறும்வரை ஆசிரியர் பிரச்சினையில் எந்த முடிவையும் சொல்லக் கூடாது என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

மான்யமிரு மேலவைத் தலைவர்: நீதிமன்றம் தடை செய்திருந்தாலும், நிறுத்தியிருந்தாலும், அதைப்பற்றி இங்கே அபிப்பிராயம் சொல்வது என்பது சரியில்லை. நிச்சயமாக அதில் தலையிடுவதாகத்தான் அது இருக்கும்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: நான் சமூக நீதிக்காக இங்கே வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

மான்யமிரு மேலவைத் தலைவர்: நான் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவது சரியில்லை என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: ஆகவே, இத்தகைய சூழ்நிலையில் மாநில அரசு சில முக்கியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4—2—1980 அன்று டச்ச நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. அரசு ஒரு நிருவாகத்திற்கோ, பள்ளிக்கோ ஏற்பு அளிக்கும்போது அல்லது பள்ளிகளுக்கு மான்யம் அளிக்கும்போது, கல்வியின் தரத்தையும், ஊழியர்களின் பணிப்பாதுகாப்பையும் மேற்பார்வை செய்வது அரசின் கடமை என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்த வகையில் அனைத்துக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலர்களின் பணிப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் வகையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியது மாநில அரசின் கடமை என்று கூறி, அதற்கான சட்டத்தையும் விதிமுறைகளையும் அரசு உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில், திருச்சி, கோவை, காரைக்குடி ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்று கூறியிருப்பதும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதும் வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்களாகும். கல்வி நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

வரையில், இங்கே நான் ஒரு பிரச்சினையைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். நியாயமான, நேர்மையான உரிமைகளுக்காக, ஊதிய உயர்வுகளுக்காக, பதவி உயர்வுக்காகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை, மாண்புமிகு

(பிற்பகல் 11-20)

முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அனுதாபத்துடன் அனுது நித்திருக்கிறார்கள். சல்லித் துறைக்கும் அலுவலர் சங்கங்களுக்கும் இடையிலே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தில், எந்த விதமான பழி வாங்கும் நடவடிக்கையையும் எடுக்கமாட்டோம். போராட்டம் நடந்த காலத்திற்கான ஊதிய இழப்பு இருக்காது, சிறையில் இருப்பவர்கள் வெளியே விடப்படுவார்கள்; வெளியே விடப்பட்டுள்ளவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படாத காரணத்தால், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் ஊழியர்கள் மத்தியிலும் அச்சம் நிலவி வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் சற்று இரக்கம் காட்டி, தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக நேர்மையாகப் போராடிய அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாமல் காக்க வேண்டும்; அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதுனுடைய சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற உறுதிமொழி சென்ற ஆளுநர் உரையிலேயே அளிக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையிலே மற்றப் பல்கலைக் கழகங்கள் எல்லாம் கூட ஒன்றாய்க்கப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே பல்கலைக் கழகங்களின் சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டும். எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் புதிய சட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்த பழமையான ஜனநாயகமற்ற சட்டங்களைப்பற்றி அடிக்கடி குறை கூறக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருப்பதால், நம்முடைய அரசு உடனடியாக சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து பல்கலைக் கழகங்களில் அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய மிக

[1981 ஜனவரி 24] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முக்கியமான கருத்தாகும், என்னமாகும். ஆனால் அமைதியை ஏற்படுத்துவது என்பது சட்டத்தினால் மட்டும் முடியக்கூடியதல்ல. அதைப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். குறிப்பாக இளைஞர்கள், மாணவர்கள் ஆகியவர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினையில் கொஞ்சம் வேகம் காண்பிக்கும்போது அதைச் செம்மைப்படுத்த, ஒழுங்குபடுத்த, சீர்படுத்த, அமைதிப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் ரெகிரிஸ்டர்கள், ஆசிரியப் பெருமக்கள் ஆகியவர்கள். ஆனால் அவர்கள் போராட்டத்தில் சடுபட்டு மறியல் செய்வது என்பதும், இப்போது நிறந்திருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாணவர்கள் செல்லும்போது அவர்களைத் தடை செய்வது என்பதும் உண்மையிலேயே தவறான செயல் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னுமொன்றை திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறது என்று அங்கே ஒரு பிரச்சாரம் நடைபெறுகிறது. இந்த அரசுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கிடையாது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொன்னால், நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காகவும் அதே சமயத்தில் ஒழுக்க முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அளவிற்கும் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் சரி என்பதை இங்கே அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றத் தலைவர் திரு. சு. எஸ். வெங்கடே சன் தலைமை)

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாற்றத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் கூறிய இந்தக் கருத்துக்களை மூல மையாக எடுத்துக்கொள்ள நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். பல்கலைக் கழகமானாலும் சரி, சல்லியாலானாலும் சரி, நல்ல முறையிலே அவைகள் நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் ஆசிரியர் சமுதாயத்தினுடைய உண்மையான நோக்கம். அதற்கு இடைமூல ஏற்படும் வகையில் ஆசிரியர்கள் நடந்துகொள்வமாட்டார்கள் என்ற உறுதியைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இந்த உறுதி மொழியை நான் கொடுக்கிறேன். ஆனால் ஒரு திட்ட வட்டமான உறுதி மொழியை அரசுத் தரப்பில் கொடுப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக இந்த நிலை உருவாகாது. ஒருவேளை ஆசிரியர்கள் தாக்கப்பட்டுவிட்டார்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்ற அவல நிலை உருவாகி இருக்கிறதோ என்ற

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் தாக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் என்ற சந்தேக நிலையை வைத்து கருத்து சொல்லுவது நியாயம் அல்ல. அது பத்திரிகைகளில் தவறாக வெளியிடப்படலாம். அங்கே மாணவர்கள் பொறியியல் கல்லூரியில் படிப்பதற்கு முன்வந்தும், அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய ஆசிரியர்கள் செல்லாமல் தடைப் படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதும், மாணவர்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் நகரில் இருந்து சமைத்து அனுப்பப்படுகின்றன என்பதையும் இங்கே தெரிவிக்கும்போது, எந்தெந்த வகைகளில் எல்லாம் தொல்லைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மேலவை உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர் லாக இருக்க வேண்டும். போராட்ட வீரர்களாக, வேகம் உள்ளவர்களாக மாறக்கூடாது. விவேகத்தின் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் என்பதை இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்திலிருந்து வெகு விசாலிலே இந்தப் பிரச்சினை முடியக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆசிரியப் பெருமக்களாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளானாலும் சரி, எங்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து ஒரு திட்டவாட்டமான உறுதி மொழி கொடுக்கப்பட்டுவிட்டால், இந்தப் பிரச்சினையைத் தொடர்வதில் அர்த்தம் இல்லையென்று கருதுகிறோம். சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பது ஒரு முக்கியமான கோரிக்கையாக இருக்கும்போது, சட்டம் திருத்தப் படுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உறுதிமொழியை மீண்டும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இடையிடையே குறுக்கிடுவதைத் தவிராகக் கருதக்கூடாது. ஒருவர் பேசும்போது இடையிலே குறுக்கிடாமல் இருந்து, பேசுபவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்துவிட்டு, பிறகு கடைசியில் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும், “சட்டத் திருத்தம்” என்ற வார்த்தையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நாம் விளையாடிவிடக்கூடாது. சட்டத்தைத் திருத்துவது என்றால், எந்தச் சட்டத்தை எந்த வகையில் எந்தச் சூழ்நிலையில், யாருடைய தவறுகளைத் திருத்துவதற்காக, எந்த ஒழுக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக, எதை நிலை நிறுத்துவதற்காக என்பதை யெல்லாம் வைத்துத்தான் சொல்ல வேண்டும் சட்டத்தைத் திருத்துவது

[1981 ஜனவரி 24] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று சொன்னால், எல்லாச் சட்டங்களையும் திருத்துவது என்பது வரும். “சட்டத்தைத் திருத்துவது” என்று சொல்லுவதைவிட ஒழுக்கம், ஒழுங்கு ஆகியவைகள் நிறைவேற்றச் செய்யக்கூடிய திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இத்தகைய விளக்கத்திற்கு என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, பல்கலைக் கழகங்களில் அமைதி நிலை வேண்டுமென்ற அவருடைய உணர்வோடு நானும் ஒத்துப்போகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, நதி நீர்ப் பிரச்சினையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கோள மாநிலத்திலிருந்து நீரைப் பெற வேண்டும். கோளாவில் பெய்யும் மழையில் 85 விழுக்காடு மழை நான்கு மாதங்களில் பெய்கிறது. அந்த நான்கு மாதங்களில் பெய்திருந்த மழை குறுகிய இடத்திலே ஓடிக்கடலிலே போய்க் கலக்கிறது. அதைத் தேக்க அங்கே அணைகள் கட்ட முடியவில்லை. அதைப் பயன்படுத்தி மின் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே மலைகளைக் குடைந்து அந்த நீரைத் தாழ்த்தித்திருந்து கொண்டு வந்தால், ஏராளமான மின் உற்பத்தி நிலையங்களை நாம் உண்டாக்கலாம். சீன நாட்டிலே கூட நீர்வீழ்ச்சிகளின் மூலமாக மின் உற்பத்தி பெய்திருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறோம். அந்த முறையிலே மின் உற்பத்தி நிலையங்களை ஏற்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும். கோளாவிலிருந்து இந்த நீரைக் கொண்டு வருவதால் நான்கு மாவட்டங்கள் செழிப்படையும் என்பதாலும், எறக்குறைய 54 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் என்ற நிலையும் இருப்பதால், இதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதுவும் இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாகவே செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்கள் மற்றும் படித்தவர்கள், திராமத்தில் உள்ள படிக்காதவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது என்பது சிக்கலான பிரச்சினைதான் என்றாலும், இது குறித்த மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒட்டுமொத்தமான ஒரு கொள்கையை வகுத்து நல்ல திட்டங்களை அமலாக்கினால், நல்ல அமைதி நிலவும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இல்லையென்றால் நிச்சயமாக பெரும் பூகம்பம் போன்ற நிலை உருவாகும் என்ற நிலையையும் கூறி, இது குறித்து மாநில அரசு துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

(டின்பாக் 11-30)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற நிர்வாகத்தின் அடிப்படையிலே சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரை இங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நான் பன்னேறு பாராட்டத்தக்க அம்சங்களை யெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதி பல முறை அதைப் படித்தேன். படித்ததற்குப் பின்னாலே, குறிப்பிட்ட முறையிலே, இதை இதை நாங்கள் செய்து விடுகிறோம் என்று உறுதி மொழி கூருகிற அளவுக்கு எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு, தமிழைப் படிக்க ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு, வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களுக்கு தமிழ் படிக்க தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்ப இந்த அரசு அவை செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், கோவை, திருச்சி பல்கலைக் கழகம் அமைத்தல், காரைக்குடியிலே பல்கலைக் கழகம் அமைத்தல், பச்சையப்பன் அறக் கட்டளையை இந்த அரசு என்று நடத்துதல், புன்னாம்பு நிலைக் கிளை வழி விமானப் போக்குவரத்து தொடங்க முயற்சிப்பது, வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கும் முயற்சி எடுப்பது, காவலர்களுக்கு மனித விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கொடுப்பது, வீட்டு வசதி செய்து தருவது, ஈட்டுப் படி கொடுப்பது போன்றவைகளையும் நான் கோரிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவைகளைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை யெல்லாம் கூட நான் மிகவும் சொம்பட்டித்தான் பாராட்டி வருகிறேன். தேடி எடுத்துக்கொண்டு கொண்டு வருகிறது. இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்ய முயற்சிக்கப்படும் அது செய்யப்படும் என்றுதான் இதிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. அத்தனையையும் முடித்து விடுவோம், முடிப்பதற்கான வழி வகைகள் வகுக்கப்பட்டுவிட்டன என்று இந்தக் குறிப்பிலே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே திட்டவாத்தாக எதையும் செய்துவிடுவதாகக் குறிப்பிடாமையால், ஒரேொரே என்று என்னால் பாராட்ட இயலவில்லை. நாட்டிலே இன்றைக்கு பற்றி எரிகின்ற பிரச்சினைகள் எராளமாக இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் பரிசாரம் தருகின்ற வகையிலே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே எவ்வளவோ இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து எமந்தேன். இதை நான் என்

[1981 ஜனவரி 24]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

சொல்லிறேன் என்றால், நான் ஆசிரியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். தெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும், குற்றம் குற்றமே என்று சொல்லக்கூடிய பரம்பரை.

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமாறா மன்னன்

கெடுப்பாரிலானும் கெடும்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அதற்கேற்ப, வள்ளுவர் கூறிய வாக்கின்படி, நான் இவையனை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டவன் ஆவேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆவையப்படுகிறேன்.

நாட்டில் உள்ள விவாயிகள் பிரச்சினைபற்றி எரிகிறது. கொடும் அதிகாரிகள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். பி. அண்டி. சி. மில் தொழிலாளர்கள் 13 ஆயிரம் பேர்கள் கைகளில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் பணியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மன்றத்தினர் போராட்டம் நடத்த இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஒரு பக்கம் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கைகள் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் போராட்டத்திற்குத் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உள்ள இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் பரிசாரம் செய்யப் படுகையிலே, அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதாகக் கோரிட்டுக் காட்டுகின்ற வகையிலே எதாவது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். நன்றாயிருக்கலை. இந்த நிலையில் நான் இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையை எப்படிப் பாராட்டுவது அப்படிப் பாராட்ட இயலாமைக்கு என் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப்பற்றி இம்முறை பத்தினர்கள் பேசினார்கள். மகாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதாய் போன்றார்கள். அந்த மகாநாட்டிற்கு நான் கூட வரவேண்டும், அந்தக் காட்சிகளைக் காணவேண்டும், கண்டு பாராட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இருந்தேன். எனக்கு அழைப்பும் வந்தது. ஒரு எம்.எல்.சி. என்ற அரவிந்தன் அழைப்பு வந்தது. ஒரு மிகப் பெரிய இயக்கத்தின் போஷ் செயலாளர் என்ற முறையில் ஆசிரியர் சங்கத்தின் இயக்கம் என்ற முறையிலே, அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் முறையிலே அழைப்பு வரவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்கள், பேரவை உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் அழைப்புகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. போராளியர்கள், சில

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஜனவரி 24]

தமிழ்ச் சங்கங்கள், சங்கங்கள் அமைத்திருப்பவர்கள் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் அழைப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக அனுப்பினால், அங்கே அவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலைமை அரசுக்கு இருந்தது. இதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய அமைப்பு களுக்கு, அரசியல் கட்சிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலவை உறுப்பினர் என்ற முறையிலே எனக்கு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. ஒரு அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில், அந்த அமைப்பின் சார்பிலே பணியேற்று இருக்கக்கூடியவன் என்ற வகையிலே அழைப்பு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் சுமார் 2½ லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்களிலே 2,500 பேர்களை அரசு தேர்ந்தெடுத்து அவர்களைப் பார்வையாளர்களாக மாநாட்டிற்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மற்றவர்களுக்கும் அதாவது தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பார்வையாளர்களாக வர வாய்ப்பு அளியுங்கள் என்று ஆசிரியர்கள் மன்றத்தின் சார்பிலும், எம்.எல்.சி. என்ற அளவிலும் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறேன். அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அழைப்பு இல்லை. ஏன் இல்லை என்ற கேட்டபோது, அவர்கள் அங்கு சென்று மாணவர்கள் மத்தியிலே விளம்பரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று மறு மொழி தரப்பட்டது. எழுத்து மூலம் நான் கேட்டிருந்தேன். அவர்கள் அப்போதே பதில் சொன்னார்கள். தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, யார் அப்படிக்கடிதம் எழுதியது என்று சொல்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக நியமிக்கப் பட்ட தனி அலுவலரிடத்தில் கேட்டேன். "இதற்கு அழைப்பு அனுப்புவது யார்? யார் யாருக்கு அனுப்பினீர்கள்?" என்று கேட்டேன். இயக்குநர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இயக்குநர் அவர்களுக்கு எழுத்து மூலமாகக் கேட்டிருந்தேன். இதுவரையிலும் பதில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : யார் பதில் எழுதியது? அங்கத்தினர் அவர்கள் பதில் வந்தது என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றித் தான் நான் கேட்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வேண்டுகோள், கேள்வி, கோரிக்கை எல்லாம், எந்த அலுவலகத்திலிருந்து, எந்த அதிகாரிக்கு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதியதற்கு 'மாணவர்கள் மத்தியிலே விளம்பரம் செய்ய வேண்டிய, சொல்லித் தரவேண்டிய நிலைமைகள் இல்லை' என்ற குற்றச்சாட்டைத் தாங்கிய கடிதத்தை யார் எழுதியது என்று தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் தனி அதிகாரி அலுவலகத்தில் கேட்டேன். "தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதற்கு யாரைக் கேட்பது?" என்று தனி அலுவலரிடம் கேட்டேன் என்று சொன்னேன். அதைத்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இது சரிதானா என்று முடிவு கூற உங்கள் தீர்ப்புக்கு விடுகிறேன். அதிகாரிகள் சொன்னார்கள் என்பதை இப்போது சொல்லி, முன்னால் பதில் வந்தது, கடிதம் வந்தது என்று சொல்கின்றார்கள். ஒரு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் மேலவையிலே இப்படிச் சொல்லலாமா, அது நியாயமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் வாய் தவறிச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் பதில் வந்ததாகக் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் குறிப்பில் பார்க்கலாம். யாருக்கும் வாய் தவறி வருவது உண்டு.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விடலாம்.

பள்ளியினுடைய அபிவிருத்திக்காக என்று 'பள்ளிகள் அமெரிட்டம்ஸ் ஃபண்ட்' என்று இருக்கிறது. இதை பள்ளிகளில் அபிவிருத்தி செய்யவும், வேலி கட்டுதல், ஷெட் போடுதல் போன்ற காரியங்களுக்கும் செலவழிக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த 'ஃபண்ட்' இதைக் காரியத்திற்காகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு எழுப்புவது என்று நான் கருதவில்லை.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உடனுக்குடனே பதில் சொல்வது நல்லது என்று நான் இப்போது கருதுகிறேன். இதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இந்த நீதி பள்ளியினுடைய அபிவிருத்தி நிதிதான். கல்வியினுடைய அபிவிருத்திக்குத் தான் இப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்த நீதி கல்வி வளர்வதற்கு என்று தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் காரியத்திற்குச் செலவு செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அரசு அப்படிச் கருதினார்கள். அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற அளவில் செயல்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த அளவில் செயலாற்றியதை நான் வரவேற்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் அளிக்க நம்முடைய அரசு இந்த நேரத்திலாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள, அது பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்திருக்கும். உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் அறிஞரீயாக கிடைக்கக்கூடியது இந்த அரசு எல்லா வகையிலும் தமிழை வளர்க்கின்ற அளவிலே செய்கிறார்களாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதுவரையிலும் இந்த அரசு தமிழாசிரியர்களுக்கு என்று இந்த முன்ன ஆண்டுகளாகச் செய்யவில்லையா? இன்னும் முன்ன பதவிக்கு வந்த எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வது சரியாக இருக்கிறதா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : எதுவுமே செய்யாமல் எந்த அரசும் இருக்க முடியாது. ஏதேனும் செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஏதோ செய்வது என்பது ஒன்று, தேவையைப் பொறுத்துச் செய்வது என்பது வேறு. எந்த வகையில் இந்த அரசு செய்தது? இந்த அரசு நன்மை செய்ய முயற்சி செய்ததா இல்லையா என்பதைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் பேசும்போது நான் இந்த அரசின் மீது குற்றம்சாட்டு சாட்டுவதாகக் கருதுவதால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் இடித்துக் கொள்ளும் என்ற அளவில் சொல்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் இடித்துக் கூறுகிறார்கள், அதற்கு பதில் அடித்துக் கூற வேண்டும் என்றுதான் இப்படி நான் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அந்த மாதிரி தோனியில் இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள், அந்த மாதிரிச் சொன்னதாக நினைக்கவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் அடித்துக் கூறுகிறேன் என்பதால், கோபப்படாமல், அன்புடன் அவனைத்துச் சொல்லுவதற்காக நான் பேசுகிறேன்.

“தமிழாசிரியர்களை, அன்றாடம் குடியிருக்கும் அம்மாதிரி நான் என்னுடைய முதல் பணி, இதை யார் தடுத்தாலும் உங்கள் உரிமையைப் பாதுகாத்தே இருப்பேன்” என்பது முதல்வரவர்களுடைய மொழி. மனுவரில் தமிழாசிரியர்கள் மாநாட்டில் பேசியது இது. தமிழாசிரியர்களை முதலிடத்தில் வைத்தே இருப்பேன் என்று சொன்னார்கள். தங்களைத் தலைவர் ஆசிரியர்களாக ஆக்குங்கள் என்று தமிழாசிரியர்கள் கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்டு பல ஆண்டுகளாகிறது. பி. டி. படித்தவர்களுக்கு என்ன தகுதியிருக்கிறதோ, அந்தத் தகுதியைப் பெற்ற தமிழாசிரியர்கள், தங்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படவில்லை. முதலமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள் இதுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அன்றாடம் ஆணை வரவில்லை.

அடுத்து, புலவர் பட்டயத்தைத் தனிப் பட்டமாகக் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர்கள் புலவர்கள் போதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : புலவர் பட்டமும் பட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் பல்கலைக் கழக செனட்டில் இருந்ததால் தெரியும். பி.எ. பட்டத்திற்கு இவ்வளவு பி. லிட்-ஐ ஆக்கியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : பி.லிட். பட்டம் என்பது தனி.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பட்டயத்தைப் பட்டமாக அங்கீகரித்து விட்டார்கள். ஒரு பேப்ர் தேர்ச்சி பெற்றால் போதும். முன்பு ஆங்கிலம் எழுத வேண்டுமென்று இருந்தது. மூன்று ஆண்டுக் காலம் சன்டை போட்டு, எந்த சப்ஜெக்ட் எழுதினாலும் போதுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அப்படித் தேறி எம்.ஏ. பட்டம்கூட வாங்கி விட்டார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்த அவையில் தமிழ் அரியாசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில், தமிழுக்கு முதலிடம் தருவேன் என்று முதல்வரவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழாசிரியர்கள் போராட்டம் செய்து பழக்கப்படாதவர்கள். ஆனால் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு இரண்டு நாட்களுக்குமுன் அவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எரிப்புப் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தி அறியாதவர்கள் என்று சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தமிழாசிரியர்கள் இது வரை இப்படிப் பட்ட போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள்; உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். முதல்வரவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். போராட்டம் நடத்தினால் ஆசிரியர்கள் இல்லையா? அது ஆசிரியர்கள் பண்புக்குப் புறம்பானதா? அந்தக் காலத்தில் நக்கிரை போராடினார். பெரும் புலவர்கள் போராடினார்கள். அவர்கள் கத்தியைக் கொண்டு போராடவில்லை. அவர்கள் கருத்து மோதலால் போராடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : போராடுவது என்பது, ஜனநாயகத்தில் ஒருவருக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமையாகும். அந்தப் போராட்டம் அந்த வகையில் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதையும், மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்லுவதைத் தடை செய்வது போராட்டம் அல்ல என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டதை, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் புரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறாரா அல்லது வேண்டுமென்றே புரியாதது மாதிரி பேசுகிறாரா என்பது தெரியவில்லை.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : முதல்வரவர்கள் சொன்னது சரி. மாணவர்களைத் தடுத்தால் தவறு. ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றால், போராடுகிறவர்கள் ஆசிரியர்கள் இல்லையா? அதுதான் என் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்கள். மாணவர்களைத் தடுப்பது ஆசிரியர்களின் பணியாக இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் சொன்னேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாணவர்களைத் தடுப்பது தவறு. ஆனால் அவர்கள் போராடுவதே தவறு என்றால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மீண்டும் சொல்வது, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சொல்லிக் கொடுக்கிற மிகப் பெரிய பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள். மாணவர்களைக் கல்விச் சாலைகளில் புகாமல் தடுக்கும் போராட்டம் தவறு. போராட்டம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உரிமை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குடந்தையில் நடைபெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர் மாநாட்டில் முதல்வரவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கோவில்களிலே 3,000 தமிழாசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்களென்று சொன்னார்கள். அப்படி 3,000 தமிழாசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்களென்று சொல்லிவிட்டு, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அதைப் பெறக்கூட அவர்கள் கோயில் ஈ.ஒ.விடம் அடிமை வேலை புரிய வேண்டும். தமிழாசிரியர்கள் தமிழ் படித்தவர்கள். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் விளங்க வேண்டுமென்று சொல்லும் இன்றைய நிலையில் 100 ரூபாய் பிச்சைக்காக வாங்கிக் கொண்டு, அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : உறுப்பினரவர்கள் பேசும் போதே பதில் சொல்லிவிடுவது நல்லதென்று கருதிப் பேசுகிறேன். பிச்சைக் காசு என்று பெற வேண்டிய நிலைமையில் தமிழாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், தமிழாசிரியர்கள் இத்தனை நாட்களாக எப்படி வைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 3,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது எங்களுடைய எண்ணம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஜனவரி 24]

ஆனால் கோவில்களையே நடத்த முடியாமல் இருக்கும்போது, மேலும் அரசே பணம் கொடுத்து அவைகளை நடைபெறச் செய்யும் நிலை இருப்பதால், அந்தக் காரியம் முழுமையாகச் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கொள்கை கைவிடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அந்தக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற இருப்பதாக தர்மபாடய முதல்வரவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. தமிழாசிரியர்களுக்கு தாறு சூபாய் என்பதை அவர்களே எண்ணிப் பார்ப்பார்கள். சிச்சைக் காசு என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு சொல்லக்கூடிய அவைிற்கு அந்த கொள்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதை அவர்களே கருதுவார்கள். அது நேரத்தில் தமிழாசிரியர்கள் அதற்கு முன் அப்படி வைக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை. 8 ஆம் வகுப்புவரை படித்த, தமிழாசிரியர்களானவர்களை சி.டி. ஆசிரியர்களின் தகுதிக்கு உயர்த்திய பெருமை முன்னாள் அமைச்சர். எனவே ஒன்றொரு ஆட்டிச் சாலத்திலும் சில சிறப்பு பாடல் பணியாற்றப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுகோம். எனவே முன்னாள் அரசு தமிழாசிரியர்களைக் போலியாக வைத்துவிட்டார்கள் என்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒன்றைக்கு வேண்டியவரால் 5,000 தமிழாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தபோது, அந்த மாநாட்டின் அறிஞரீதியாக சில அறிவிப்புகளைச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் 30-க்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றை அப்படி முடியாமல் இருக்கிறது. 'அரசு முதலி' வெளியிட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றதன் அறிஞரீதியாக, அவற்றை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கான அறிவிப்பை முதல்வரவர்கள் தந்தால் அது மிகச் சிறப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களுக்கும் தெரியும். 'அரசு முதலி' இன்னும் முடிவடையவில்லை. அரசின் சொல்லில் தான் அரசு முடிக்கப்பட்ட இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுதான் பொறுத்திருக்கிறது. மேலும் அந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் அரசு வெளியிட இருக்கிறதென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : முதல்வரவர்களின் அறிவிப்புக்கு நன்றி.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கும், மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கும் ஏற்கெனவே உடன்பாடா? ஒவ்வொன்றாகும் முதல்வரவர்கள் பதில் சொல்லி, உறுப்பினரவர்கள் நன்றி சொல்கிறார்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : திருக்குறள் ஆய்வுத் துறை இருப்பது போல, தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், ஆகியோரின் புதுமைப் படைப்புகளை ஆராய தனி ஆய்வுத் துறைகள் ஏற்படுத்துவது சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தகுதியுடைய தமிழாசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக்க வேண்டும். தலைமையாசிரியர்களுக்கு என்ன தகுதி சொல்லுகிறார்களோ, அந்தத் தகுதியுடைய தமிழாசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க உடனடியாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். 5,000 தமிழாசிரியர்கள் பணியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பணியில் நியமிக்கக்கூட முன்பு ஒரு நடைமுறை இருந்தது. 'தொழில் பயில் ஆசிரியர்கள்' என்று திட்டம் இருந்தது. அது இடையே நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அந்த முறையில்கூட அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை அளிக்கலாம். அவர்கள் தாமரை இலையைக் கிள்ளி, விற்றுப் பிழைக்கிறார்கள். உணவு விடுதிகளில் மேஜை துடைத்துப் பிழைக்கிறார்கள். தமிழ் படித்தவர்கள் வேறு வேலைக்குப் போக முடியாது. மாண்புமிகு தலைவரவர்களின் அனுமதியுடன் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போக்குவரத்துத் துறையில் எனக்கு அனுமதிச் சீட்டு தந்தார்கள். அதில் என்னிடைய பெயரை எப்படி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்த 'மீனாட்சி' என்னப்பாடு படுகிறான். மீயன்னா, னாவன்னா, க்கனனா வடமொழி கூடி—'மீனாக்கி' பாருங்கள் என்று கூட முன்பே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 'மீனாட்சி' என்ற சொல்கிற அந்த வார்த்தையில் அவ்வளவு பிரகாரம் இருந்தன. நான் இதையெல்லாம் சொல்வது, ஒரு நல்ல திருப்பம் ஏற்பட்டு, இவையெல்லாம் நல்ல தமிழில் வர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழ் படித்தவர்களை எழுத்தர்களாகவாவது நியமிப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தமிழ் ஆசிரியர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத நிலை போய்விடும். இது குறித்து நான் அன்றைக்கே அவையிலே பேசியிருக்கிறேன். அப்போது

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே இல்லை. இப்போது அவையிலே இருக்கிறார்கள். இப்படி சில அறிவிப்புகளை தமிழ் படித்தவர்களுக்கு காட்சி தர வேண்டும்.

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் போய்ப் பார்க்க முடியவில்லை. லட்சக்கணக்கானவர்கள் வந்தார்கள் என்றதும் எனக்கொரு சந்தேகம். சபரி மலைக்குக்கூட 30 லட்சம் பக்தர்கள் வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். 2 கோடி வருமானமும் கூட. கும்பகோணம் கோயிலுக்கு மகாமகத்துக்குக்கூட 40 லட்சம் பக்தர்கள் வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினருக்கு ஏதோ குறை இருப்பதால், அதைப் போக்கும் வகையில் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட போட்டோவைக் காட்டினால் குறை போகும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நம்முடைய நாட்டிலேயுள்ள பக்தர்கள் செல்வழிக்கின்ற பணம் எல்லாம் கோளாவிலுள்ள ஐயப்பன் கோயிலுக்கும், ஆந்திராவிலுள்ள திருப்பதி கோயிலுக்கும், கர்நாடகாவிலே உள்ள வேறு எதோ ஒரு கோயிலுக்கும் செல்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு இப்போது பழனியிலே நல்ல வசூல்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோயில்களில் உள்ள கடவுள்களுக்கு சக்தி இல்லையா? தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோயில்களிலுள்ள கடவுள்களுக்கும் சக்தி உண்டு என்கிற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பணம் வேறு மாநிலத்திற்குச் செல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரையின் மீது நடைபெறும் விவாதத்திற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி நான் போகாதால் இதைச் சொல்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோயில்களுக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தாலே நல்ல வருமானம் வர ஆரம்பிக்கும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அடுத்து, விலைவாசி உயர்வு, பண வீக்கம் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் அக விலைப்படி உயர்வு ஆசிரியர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்குமா என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. விலைவாசி உயர்வும், பண வீக்கமும் நமக்கு மட்டும் உரியதல்ல. இது மத்திய அரசும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. இங்கே பணியாற்றுகின்ற மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஒரே அளவில் தான் விலைவாசி இருக்கிறது. மத்திய அரசினர் மே மாதத்தில் வழங்கியதை இங்கே சூலை மாதத்திலிருந்து வழங்கினார்கள். பொதுவாக அகவிலைப்படி உயர்வு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையெல்லாம். செப்டம்பர் மாதத்திலே அகவிலைப்படி உயர்வை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தாலும்கூட, முன் தேதியிட்டு சூலை மாதத்திலிருந்தே அதை வழங்கினார்கள். நாங்கள் அதற்காகப் பாராட்டியிருக்கிறோம். இன்றைய தினம் செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து ஒன்றும், டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து ஒன்றும் அக இரண்டு அகவிலைப்படி உயர்வுகளை மத்திய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இந்த இரண்டு அகவிலைப்படி உயர்வுகளையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையினருக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்கள் வழங்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். தொடக்கத்திலேயே நான் அதைப் பாராட்டிச் சொன்னேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விலைவாசி உயர்வு என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ளது. காவல் துறையினருக்கும் இன்றைக்கு அரசு அகவிலைப்படியை உயர்த்துகிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்களையும் தருகிறது. இது ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதை அனைவருக்கும் தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காவல் துறையினருக்கு மட்டும் தருகின்ற மலிவு விலை உணவுப் பொருட்களை ஆசிரியர்களுக்கும், எல்லா அரசு ஊழியர்களுக்கும் வழங்க

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1981 ஜனவரி 24]

வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கற்பிப்புத் துறை காவல் துறைக்கு முன்பே உள்ள துறை, வகற்றவன் வாத்தியார் வேலைக்குப் போவான். போக்கற்றவன் போலீஸ் வேலைக்குப் போவான் என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அது உண்மையான பழமொழி அல்ல. வாக்கு கற்றவன் வாத்தியார் வேலைக்கும், போக்கு வரத்து கற்றவன் போலீசு வேலைக்கும் போவான் என்பதே உண்மையான மொழி. ஆனால் இன்றைய தினம் வகற்ற ஆசிரியர் சமுதாயம் கிராமப் புறங்களிலே குறைந்த வருமானம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினருக்கு வழங்கியுள்ள இந்தச் சலுகையை தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் விரைவில் விரிவாக்கி தொடர்ந்து அனைத்து நிலை ஆசிரியர்கட்கும் விரிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாக ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு தகவலைப் பார்த்தேன். காவல் துறையினர் 24 மணி நேரமும் பணியாற்றுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் காலையில் 10 மணியிலிருந்து மாலை 5 மணி வரைதான் வேலை செய்கிறார்கள் என்கிறார்கள். 24 மணி நேரமும் காவல் துறையினரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உட்கார்ந்திருப்பதில்லை. சென்சல் டிபூட்டி போட்டால், ஆசிரியர்களும் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறோம். கிராம அதிகாரிகளைப் பகுதி நேர அதிகாரிகள் என்று கூறுகிறார்களே, அவர்கள் கூட பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்று சொல்லத் தக்கவர்கள் அல்ல. காரணம் இரவு வேளையில் ஒருவன் இறந்துவிட்டால் கூட, அவர்கள் அங்கே போக வேண்டும். எங்களுக்கும் அந்த நிலைதான். நாங்கள் பகுதி நேர ஊழியர்கள் அல்ல. ஹெட்குவார்ட்டர்ஸில்தான் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். ஹெட்குவார்ட்டர்ஸை விட்டுப் போக வேண்டுமென்றால் மேலதிகாரிகளின் அனுமதி பெற்றுத்தான் போக வேண்டும். ஆகவே 24 மணி நேரமும் காவல் துறையினர் வேலை செய்கிறார்கள், மற்றவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை என்கிற காரணத்தைச் சொல்லுவது எந்தக் கூடியதல்ல; இதையே சொல்லி, அதைக் கொடுக்காமல் இருந்துவிடக் கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு ஒரே மாதத்திற்கு முன்னாலேயும் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்ததற்குப் பின்னாலேயும் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. எந்த சூழிப்பிட்ட நேரத்தில் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று ஒரு நியதி இல்லாமல், எந்த நேரமும் அவசரச் சட்டம் வந்து

[1981 ஜனவரி 24] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கொண்டிருக்கிறது. மின் இணைப்புத் துண்டிப்புக்கு அவசரச் சட்டம்; மின் கட்டணம் செலுத்த மறுப்பவர்களைத் தண்டிக்க அவசரச் சட்டம்; அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பவர்களைத் தண்டிக்க அவசரச் சட்டம். கிராம அதிகாரிகளைப் பதவி நீக்க அவசரச் சட்டம்; வேலை நிறுத்தத் தடைக்கு ஒரு அவசரச் சட்டம், இத்தியாதி இத்தியாதி என்று வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல அத்தியாவசியப் பணி வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டம் ஆசிரியர்களுக்காகவும் அரசு ஊழியர்களுக்காகவும் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஸ்டிரைக்கை விரும்பியா செய்கிறார்கள்? எப்போது செய்கிறார்கள்? போரிகைகளை எதற்கு, மேம் மோசண்டம் தந்து தீர்மானங்களை அனுப்பி அமைச்சர்கள் அதிகாரிகள் போன்றவர்களுடன் கலந்து பேசி, மாநாடு போட்டு இத்தனையும் செய்த பிறகு முடியாத நிலை ஏற்படுகிறபோது அரசு கோர்ட்டாபிராஸ் இருக்கும்போது, வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டம் என்பது ஜனநாயக உரிமையை, அரசியல் சட்டத்தில் தந்திருக்கிற உரிமையைப் பறிப்பதாக ஆகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அரசியல் சட்டத்தில் தந்திருக்கிற உரிமையை மீறி, யதேச்சாதிகாரமாக இந்த அவசரச் சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்தோமா என்பதற்கு விளக்கம் தந்தால், உத்தரவாக இருக்கும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : வேலை நிறுத்தம் செய்வது ஜனநாயக உரிமை. முறையாகக் கோரிக்கைகளை அனுப்பி தீர்மானம் போட்டு, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி முடியாத கட்டத்தில் ஜனநாயக முறையில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட அரசியல் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. அதைத் தடை செய்வதற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து அதற்குரிய முறையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும்கூட, இப்போது அந்த முறையை, போக்கை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரும் தீர்ப்புதான் என்பது அவசரத்தை உருவாக்குபவர்களை உருவாக்கப் படுவது. அரசாக அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதில்லை. அதனால் நான் சட்டமன்றம் கூடுகின்றபோது, சட்டம் ஆக்குகின்றபோது சட்டமன்றத்தின் அனுமதியை வேண்டுமென்றோம்.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : 3 மாதத்திற்கு அல்லது 6 மாதத்திற்கு அது இருக்கும் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அதன் பிறகு அவசியம் இல்லாவிட்டால் அது காலாவதியாகி விடும். எனவே, அது இந்த அவைக்கு வராது; எனவே இப்போது அதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைக்கு வரும்.
(நண்பகல் 12-00)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இங்கே இருக்கின்ற ஆசிரியர் சங்கங்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு அங்கீகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். இது வரையில் பல சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தேவை என்று விண்ணப்பித்ததற்குப் பிறகு இன்றைக்கு “நார்ம்ஸ்” வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான அரசாணை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மனித உரிமைக்குப் புறம்பாக இருக்கிறது. “வேலை நிறுத்தம் செய்யவோ, வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்று சொல்லவோ மாட்டோம் என்று எழுதித் தர வேண்டும்”. அதற்கடுத்து, “ஒரு மாநில அளவிலான சங்கம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், அதைப் பத்திரிகைகளுக்குத் தரக்கூடாது.” அரசாங்கத்தைக் கேட்டுத்தான் ‘ப்ரஸ் நோட்’ தர வேண்டும் என்று சொன்னால், அது ஒரு சங்கமாக இருக்க முடியுமா என்று பார்ச்சு வேண்டும். போராட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் கூடாதாம் என்று சொன்னால், அதற்கு ஒரு அங்கீகாரம் தேவையா? அதாவது “அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடு, அப்போதுதான் அங்கீகாரம் உண்டு” என்று சொல்வது போல இருக்கிறது இந்த உத்தரவு. ஒரு சங்கம், மாநிலம் தழுவிய அளவில் இருந்தால், அதற்கு மாவட்ட, ஒன்றிய அளவில் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்றியத்திலே இருக்கின்ற தலைவர் மீது வேண்டுமென்றே ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அவரைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. அது தனி நபர் பிரச்சினை என்று சொன்னால், அதற்கு ஏன் ஒரு சங்கம்? அது எப்படி ஒரு சங்கமாக இருக்க முடியும்? இப்படி வேண்டுமென்றே அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்தால்தான் அங்கீகாரம் தருவோம் என்று கூறுவது எப்படி நியாயம்? அதிகாரிகளை விமர்சிக்கக் கூடாதாம். ஒரு சங்கம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடுவது எப்படி சரியாகும்? அரசியல் கட்சிகளுடன் தொடர்பு இருக்கக் கூடாது என்று அதிலே இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று, ஆளும் கட்சியுடன் மட்டும் தொடர்பு இருக்கலாமா!

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆளும் கட்சியும் அரசியல் கட்சிதான் என்ற கருத்தினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அப்படித்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் குறைபாடுகள் என்று வைத்து அந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தரமுடியாது என்கிறீர்கள். மற்றொன்று, இந்த ஆணை உள்நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆசிரியர் பிரச்சினைகளை முதலிலேயே எடுத்திருந்தால், பேசுவதற்கு நிறைய நேரம் கிடைத்திருந்திருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, எங்கெங்கோ சுற்றிவிட்டு இப்போது உறுப்பினர் அவர்கள் ஆசிரியர் பிரச்சினைகளுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அப்போது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லை; இப்போதுதான் வந்திருக்கிறார்கள். எனவே இப்போது பேசுகிறேன். ஆசிரியராக இருந்து அவர் சங்கத்துக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்தால், அந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதில்தான் உள்நோக்கம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்கள் சங்கத்துக்கு நான் பொதுச் செயலாளர் என்னுடைய சங்கத்துக்கு அங்கீகாரம் கிடையாது. காரணம் நான் ஆசிரியராக இல்லை. நேற்று உரையில் நான் ஆசிரியர். இன்றைக்கு நான் ஆசிரியராக இல்லை. நாளைக்கு ஆசிரியராகப் போகலாம். நான் சொல்கிறேன், நான் இன்றைக்கும் ஆசிரியர். இன்றைக்குப் பணியிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் அங்கீகாரம், நேற்று வரையில் அந்தப் பணியிலே இருந்து இங்கே வந்திருப்பவர்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னால், அது எப்படி நியாயமாகும்? மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பி. ஆர். தாமஸ், திரு. லெட்சுமிநாதன் ஆகியோர் இங்கே உறுப்பினர் களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனியார் பள்ளியில் பணிபுரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆசிரியராக இருக்கலாம்; அதேநேரம் உறுப்பினர் களாகவும் இருக்கலாம். ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணி புரிபவர்கள் என்றால், அரசுப் பள்ளிகளில் பணி புரிபவர்கள் என்றால் அவர்கள் பாஷிநாமா செய்துவிட்டுநான் இங்கு வர வேண்டும். ஒன்று அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள், இல்லாவிட்டால் இதைச் செய்யுங்கள், அதாவது ஆசிரியர்

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

[1981 ஜனவரி 24]

பயிற்சி பெற்ற சான்றிதழ் உள்ளவர்கள் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாக உள்ளவர்கள் சங்கத்திற்குப் பொறுப்பேற்று இருக்கலாம் என்ற வகையில் ஆணையைத் திருத்த வேண்டும்; இல்லையேல் என்னை அந்தப் பொறுப்பிலே யிருந்து நீக்குவதற்கு உத்தரவு அரசு இந்த மாதிரி விதிகள் இயற்றியுள்ளது என்று பொருளாகும். நான் ஆசிரியர்களால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அவர்களின் பிரதிநிதியாக இங்கே வந்திருக்கிறேன். இவ்வளவு பெரிய அரசு சாதாரண என்னைப் பொன்றவர்களைக் கண்டு அஞ்சி இவ்வாறு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடாது என்று விதிகளை அப்படி ஏற்படுத்தவில்லை. நல்லமுறையில் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றுதான் விதிகளை அப்படி இயற்றியிருக்கிறோம். அவருடைய சங்கத்திலே அவரைவிடத் திறமையானவர்கள் இல்லை என்று அவர் பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உத்தேசித்தோடு பேசுகிறார்கள். என்னுடைய அமைப்பிலே இருப்பவர்களிலே தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லை என்று பொருள்பட நான் சொல்லவில்லை. எல்லாத் தகுதிகளையும் உடையவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள்; அவர்களெல்லாம் சேர்ந்துதான் என்னைத் தேர்த்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நான் நேற்றைக்கும் ஆசிரியர், இன்றைக்கும் ஆசிரியர், நாளைக்கும் ஆசிரியர். நான் எந்த அரசியல் கட்சியுடனும் இல்லை. தனியாகத் தான் இருக்கிறேன். நான் எப்போது வேண்டுமாவாலும் பொதுச்செயலர் பொறுப்பை விட்டு விடத் தயாராக இருக்கிறேன். மற்றவர்களைக் குறைவுபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை. (மணியடிக்கப் பட்டது) இப்போன்ற நிபந்தனைகள் மற்ற சங்கங்களுக்கு அங்கேயும் அறிவிக்கப்போது போடப்படவில்லை. என்.ஜி.ஓ. சங்கத்துக்கு அங்கே காரம் அளித்தபோது, இந்த மாதிரி நிபந்தனைகள் ஏதாவில்லை; கடைநிலை ஊழியர்களின் சங்கத்தை அங்கேயிருந்தபோது இந்த மாதிரி நிபந்தனைகள் ஏதாவில்லை; தலைமைச் செயலக ஆலுவலர்கள் சங்கத்தை அங்கேயிருந்த போது இந்தமாதிரி நிபந்தனைகள் ஏதாவில்லை; இப்போது உண்மையில் சி. & டி. ஊழியர்கள் சங்கத்தை அங்கேயிருந்தபோதுகூட இம்மாதிரி நிபந்தனைகள் ஏதாவில்லை. காவலர்கள் சங்கத்தை அங்கேயிருக்க சிலபல நிபந்தனைகள் இருந்தன. ஆனால், மற்ற ஊழியர்களுக்கு இல்லாத, மற்ற

1981 ஜனவரி 24]

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

ஊழியர் சங்கங்களுக்கு இல்லாத ஒரு நிலையை ஆசிரியர்களுக்கு, ஆசிரியர் சங்கங்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் சைகை காட்டினார்கள்.) நான் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைப்பதையே தலைவர் சொல்கிறார்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: கிராம நல ஊழியர்கள் இன்றைய தினம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை அரசு கனிவுடன் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: கிராமப் பணியாளர்கள் சார்பாக அவர்கள் பிரதிநிதிகள் என்னை வந்து சந்தித்து கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கனோடு ஒத்துழைக்கின்ற அளவுக்கு சில முடிவுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குழு அமைத்து அதைப் பற்றி விசாரித்து முடிவெடுக்கப்படவிருக்கிறது. உண்ணாவிரதம் இருப்பவர்கள் அவர்களோடு சேர்ந்தவர்களா என்று கேட்டதற்கு, நாங்கள் அவர்களோடு வரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமென்று பார்விக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, ஒன்றே ஒன்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இப்படி ஒன்றே ஒன்று என்று சொன்னால் எப்படி முடிப்பது? சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில பதில்களைச் சொன்னார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் பலமுறை அதற்கு விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது வேறு, நடைமுறையிலே தேவைக்கேற்ப சில விதிமுறைகளைத் திருத்துவது என்பது வேறு. மீண்டும் அதை என் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

[1981 ஜனவரி 24]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அவர்களின் கருத்தை நான் இங்கே வெளியிட்டேன். அரசின் கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றி யாருக்கும் எந்தவிதமான விரோதமும் இல்லை. அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருந்த துணைவேந்தர்களில் யாராவது இப்பலகை அவர்களுடைய பதவிக் காலம் முடிந்து போயிருக்கிறார்கள் என்ற வரலாறே இல்லை; என்ன காரணம்? நான் வரிசையாகக் கூறுகிறேன். புரபொசர் திரு. எம். ரத்தினசாமி “எனக்கு டாக்டர் பட்டமே வேண்டாம்” என்று போயிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ அங்கே இருக்கிறவர்களும் அரகம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்று என்பதுபோல பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு ஒரு சரிபாள் முடிவெடுத்து, செயல்படுத்த இருக்கிறது. அதை அரசு செயல்படுத்தும். இதை இப்படியே கொண்டு போய் பிரச்சினைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டாம். அந்தப் பல்கலைக் கழகம் அங்கே பணியாற்றியவர்களை வெளியேற்றப்போகிறதா அல்லது அவர்களாகவே வெளியேறுகிறார்களா என்பது வேறு. இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் சொல்லியுவிருந்து, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே என்ன நடக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லிப் பதற்காக நன்றி.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: நான் என்னுடைய பேச்சை மேலே தொடரவில்லை. எனினும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். காரணம் இங்கே ஒரு தவறான தகவல் தரப்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் தாக்கப்பட்டது உண்மைதானா என்ற ஐயப்பாடு இங்கே உருவாகும் வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். எனவே அதைப்பற்றி மட்டும் நான் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். 16-12-1980 அன்று ஆங்கிலத் துறையின் பேராசிரியரான திரு. பழனிப்பன் என்பவர் தாக்கப்பட்டது உண்மை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் தாக்கப்பட்டது உண்மை என்று சொல்ல முடியாது. அவர் தாக்கப்பட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அவ்வளவுதான். முடிவு என்பது விசாரணைக்குப் பிறகுதான் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[1981 ஜனவரி 24]

*** திரு. சி. இராமலிங்கம்:** மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பைத் தந்த தங்களுக்கு நான் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுரையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது குறித்து இந்த உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு பேரவையின் தலைவர் அவர்களும், மேலவையின் தலைவரான தாங்களும், உறுப்பினரான நானும் அந்த மாநாட்டில் பங்கு கொண்டோம். அத்தகைய சிறப்பான நிகழ்ச்சியைக் குறித்து இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் “ஏதோ ஐயப்பன் சாமிக்குக்கூட 30 லட்சம் பேர் வருகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சுவைதன் மூலம், உலகத் தமிழ் மாநாட்டையே கிண்டல் செய்வது போல் பேசியிருக்கிறார். நான் அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். அவர் தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர். தமிழ் மொழி, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மிகச் சிறந்த மொழி. பன்மைப் பேருமை வாய்ந்த அந்த மொழி உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரவியிருக்கிறது. அந்த வகையில் மதுரையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருந்தவர்களைப் பார்த்து ஐயப்பன் சாமிக்கு வருகிறவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினால், அவ்வாறு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரின் தமிழ் பற்றை இம்மாதிரி நன்கு அறிந்துகொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

மதுரையில் சிறந்த முறையில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி, மிகச் சிறப்பான பேரொடுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் அவர் தலைமையில் உள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியையும் நான் உளவாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நாளை மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு வாதாடி கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 3,150 கோடி ஒதுக்கீடு பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டில் நல்ல வளர்ச்சியை உருவாக்குவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. என்னைப் போன்ற ஏழை எளிய நேசவாசிகள், விவசாயிகள், நிலமற்ற விவசாயக் காலிகள், நித்திய தரித்திரர்களாக, நாள்தோறும் வேலை தேடி, அங்காடிகளின் ஓரத்திலும், கூடை விதிகளின் சந்துகளிலும் நின்றுகொண்டு தங்களை யாராவது வேலைக்குக் கூப்பிடுவார்களா என்று எங்கிக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் நலனுக்காக இந்த ரூபாய் 3,150 கோடியைச் செலவு செய்வதற்காகவே பெற்று வந்திருக்கிறார் என்பதால், அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

[1981 ஜனவரி 24]

ஆளுநர் உரையில் பணவிக்கம்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வர்பாடியாக இருப்பவர்கள்தான் காரியங்களைச் சாதிப்பார்கள் என்பார்கள். அழகிற பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்பார்கள். ஆனால் நாங்களெல்லாம், ஏழை நெசவாளர்கள், நிலநில்லாத விவசாயிகள், கை வண்டி இழுப்பவர்கள். எங்களுக்கு என்று சங்கம் ஏதும் கிடையாது. நாங்கள் நாள்தோறும் உழைக்கிறோம். நாள் முழுதும் உழைத்தால், ரூபாய் 6 அல்லது 7 கூலியாகக் கிடைக்கும். மண் வேலைக்கு வருகிறாரா, நாற்று நட வருகிறாரா என்று யாராவது கூப்பிட்டுப் போனால்தான் வேலை. அப்படி அழைத்துச் சென்று வேலை கொடுத்தால்தான் நாங்கள் வாழ முடியும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் இந்த நிலைதான். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு கடந்த 33 ஆண்டுகளாகவும் இந்த நிலைதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் “நாங்கள்” என்று குறிப்பிடுவது யாரை என்று தெளிவுபடுத்துவது நல்லது. நான் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை (சிரிப்பு).

திரு. சி. இராமலிங்கம் : நான் என்று சொல்லும்போது ஏழை எளிய நெசவாளர்கள், நிலமற்ற விவசாயிகள், நித்தம் நித்தம் வேலை செய்து பிழைக்கும் மக்கள் ஆகியோரைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். நான் ஒரு ஏழை நெசவாளி. நாங்கள் நெசவாளர்கள் சங்கம் என்று வைத்துக்கொண்டு கூப்பாடு போட முடியவில்லை. சங்கம் வைத்து கூப்பாடு போடுகிறவர்களுக்குத்தான் ஏறுகிற விலைவாசிக்குத் தகுந்தாற்போல் அகவிலைப்படி உயர்வு கிடைக்கிறது. சங்கம் வைத்திருப்பவர்கள் விலைவாசி உயர்வைக் காட்டி அதிக ஊதியம் கேட்கிறார்கள். வீட்டுவாடகை உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லி கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இப்படி உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று ஊதிய உயர்வு பெற முடிகிறது, மற்ற பல சலுகைகளைப் பெற முடிகிறது. சென்னையில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பால் அரை வீட்டர் ஒரு ரூபாய்க்கு—நியாய விலையில்—கிடைக்கிறது. கிராமத்தில் ஏழை மூன்று ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. நகரங்களில் இருப்பவர்களில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, நியாயமான வாடகையில் குடியிருக்க ரூவார்ட்டர்ஸ் கட்டித் தருகிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் என்.ஜி.ஓ.களுக்குக் ரூவார்ட்டர்ஸ் கட்டுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் ‘ரூவார்ட்டர்ஸ்’ கட்டித் தருகிறார்கள். நியாயமான வாடகையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் தரப்படுகின்றன. தன்னீரும் அரிசியும் நியாய விலையில் கொடுக்கப்படுகின்றன. அறைப்போலவே காய்கறி, மற்றும் சர்க்கரை எல்லாம் நியாய விலையில் கிடைக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் சென்னையில் படித்துவிட்டு உத்தியோகம் மாப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான்

[1981 ஜனவரி 24]

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

கிடைக்க வேண்டுமா? படிக்காதது எங்களுடைய தவறு இல்லையே? இந்த நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சிதானே அதற்குக் காரணம்? அப்படி இருக்கும் போது, விலைவாசி எறிவிட்டால், நாங்கள் மட்டும்தான் அவஸ்தைப்பட வேண்டுமா? சர்க்கரை இன்றையதினம் வெளி மார்க்கெட்டில் கிலோ ரூபாய் 7 முதல் 8 வரை விற்கிறது. இந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு இருக்கும் போது, நாங்கள் யாரிடம் போய் அகவிலைப்படி உயர்வு கேட்பது அல்லது ‘பேட்டா’வை உயர்த்த வேண்டும் என்று யாரிடம் கேட்பது? எனவே எங்களுக்கெல்லாம் அரசு நிதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : நெசவாளர்கள், கூலி போதவில்லை என்று பல இடங்களில் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அந்த முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப்போல், அவர்கள் அதிகக் கூலி கேட்காமல் இல்லை. அப்படி அதிகக் கூலி கேட்டு போராட்டம் நடத்தும்தோது, அவர்களுக்குக் கேட்டு வாங்கித் தருவதில் உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன நிலையை மேற்கொள்வார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : நாங்கள் கேட்கிறோம். வாஸ்தவம்தான். கொடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? அரசியல் வாதிகள் எங்களை எடுப்பார் கைப் பிள்ளைகளாக வைத்துக்கொண்டு, போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். போராட்டம் நடத்தும் 10 நாட்களுக்கு வந்து போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு யார் இருக்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு? எங்களுடைய நெசவுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று விதமான ஆக்கிரமிப்பு இருந்து வருகிறது.

பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால், இந்த ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் ரூ. 20 கோடி அளவுக்கு விற்பனை என்று செய்திகள் வருகின்றன. கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் நல்ல வியாபாரம் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நெசவாளர்களின் நிலையைப் பார்த்தால், மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. கையெழுத்துத் தெரியும் நேரத்திற்கு முன்பே தறிக்குறியில் இறங்கி கையெழுத்து மறையும் நேரத்தில் வெளியே வருகிறவர்கள் நெசவாளிகள். காலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்தால்தான் ரூபாய் 3 அல்லது ரூபாய் 4 சம்பாதிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நாங்கள் சங்கம் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், யாரிடம் போய் கேட்பது? எங்களுக்கென்று ஒரு நிதி உட்படமான அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால்தான், நெசவாளர்களான நாங்கள் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கென்றே சட்டம் ஒன்று கொண்டுவர இருக்க

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

[1981 ஜனவரி 24]

கிறார்கள். அது செல்க்ட் கமிட்டிக்குப் போயிருக்கிறது. அப்படி ஒரு நல்ல சட்டம் கொண்டுவிந்தாலும், எங்களுடைய தொழிலுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்குமா என்ற சந்தேகம், அச்சம் எல்லாம் இருக்கிறது.

கைத்தறி என்ற பெயரில் பலர் லும்ஸ் வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரோ, மாநில சர்க்காரோ பர்மிட் தந்திருக்கிறார்களா என்பதுகூட தெரியவில்லை, அதைப்பற்றியெல்லாம் அவர்கள் கவலைப்படாமல் அநாமதேய கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி போலியான கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மில் முதலாளிகள் கைத்தறித் துணி என்ற போர்வையிலேயே நாங்கள் என்னென்ன சங்களை, டிரைன்களைப் போடுகிறோமோ அவைகளையெல்லாம் போட்டு மில்லில் துணி உற்பத்தி செய்து விற்கிறார்கள், “செக் டிரைன்” என்பார்கள். நான்கு நாடா, 5 நாடா சேர்த்து என்பார்கள். இதையெல்லாம் 50, 52 இன்ச் அளவுக்குப் போட்டு சேவைகளைத் தயாரிக்கிறார்கள். மறைந்த பெரியவர் திரு. இராஜாஜி அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், திரு. ஜீவா அவர்களும் ஒன்றுமடி கறை போட்ட வேட்டியையும் சேலையையும் கைத் தறிக் கே ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மத்திய அரசு அன்று முதல் இன்றுவரை அதை அனுமதிக்கவில்லை. இதன் காரணமாகவே மில் முதலாளிகள் எங்களுடைய போட்டியிலிருக்கிறார்கள்.

ஒரு முறை போற்றிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசுக்கு அன்று மனைவிகள் இருக்கிறார்கள். இப்போது மூன்றையும் தாண்டி பலர் லும்ஸ் நான்காவது மனைவி ஸ்தானத்திற்கு வந்து விட்டன. கட்டிய மனைவியோல் மட்ட மகிஷியாக இருப்பது கதர். காதலி போல் இருப்பது துணி மில் முதலாளி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மூன்றாவது மனைவி போல் வேடம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது பலர் லும்ஸ் என்று சொல்லலாமே.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : காதலி போல் இருப்பது மில் துணி. மில் முதலாளிகள்தான் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். கைத் தறி, ஒரு வேலைக்காரியைப்போல் இருக்கிறது என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது அந்த ஸ்தானத்திற்கும் போட்டியாக பலர் லும்ஸ் வந்து விட்டன. அரசு அதைக் கவனித்து கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கின்றேன்.

1981 ஜனவரி 24] [திரு. சி. இராமலிங்கம்]

நான் அவையில் நீண்ட நேரம் பேசுவதாக இல்லை. என்றாலும் சில பிரச்சினைகளைப்பற்றி மட்டும் என் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் விலைவாசியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது தற்போதைய நிலைமை பணவீக்கத்தைக் கொண்டு வந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். அதிகமான வயதானவர் அவர். நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதிகமான வயது என்றால் எவ்வளவு?

திரு. சி. இராமலிங்கம் : என்னுடைய தந்தையைப் போன்ற நிலையில் இருப்பவர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விதிமுறை அனுமதிக்கவில்லை. அனுமதித்திருந்தால் இதை ‘எக்ஸ்ப்ளூட்’ செய்திருப்பேன். (சிரிப்பு)

(பிற்பகல் 12-20)

அந்தக் காலத்திலே விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே வந்தது. அப்போது ‘வார் அலவன்ஸ்’ கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ரேஷன் வந்தது. அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்தி. என்று கொடுத்தார்கள். இதையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்தால் ஒன்று தெளிவாகத் தெரியும். உருத்தம் பருப்பு முதலில் இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்பது என்றால், பச்சார் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகமாக்கிய பிறகு அந்த உருத்தம் பருப்பு இரண்டு ரூபாய் 60 காசுக்கு விற்கப்படும். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பத்து ரூபாய் அதிகமாகப் பஞ்சப்படி அளிக்கப்பட்டது என்ற செய்தி வந்ததும் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் உடனே ஏறிவிடும். நாம் நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டுவந்தால், இது தெளிவாகத் தெரியும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும் போது, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகப்படுத்துகிறபோது, விலை வாகிகளும் ஏறுகின்றன என்று கூறியிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே விலைவாசி எப்படி ஏறுகிறது என்றும், மத்திய அரசில் உள்ள குறைகளைப் பற்றியும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதற்கு உடன்படுகிறாரா? இப்போது ஒரு புதிய கருத்தைச் சொல்லுகிறாரே!

திரு. சி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் என்னைச் சிக்கலில் மாட்டி வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சிக்கலில் இருந்து நாவைப் பிரித்து எடுத்துத் தறி நெய்பவன் நான். பொருளாதாரத் தத்துவத்தைப்பற்றி நெசவாளர்களாகிய எங்களுக்குக் கவலையில்லை. கிராமப்

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1981 ஜனவரி 24]

பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். கிராமத்திலே இருப்பவனுக்கு குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாதபோது ஒரு சிலர் பன்னிரில் வர்ப் கொப்பனிக்கிறார்கள். ஓரிடத்திலே ஒரு தொழிற்சாலையில் இலாபம் வந்துவிட்டால், போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் மற்றொரு இடத்திலே அந்த வேலைகூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் விவசாயிகளும் நெசவாளர்களும் தான். அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் நாம் பேச்சோடுதான் நிற்கிறோம். ஆனால் கூப்பாடு போடுகிறவர்களுக்கு 10 ரூபாயை அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவேதான் ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே, ஊதிய உயர்வை அளிப்பதால் மேலும் விவசாயிகள் ஏதும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அடுத்து, நெசவாளர்கள் பிரச்சினைபற்றி ஒன்றைச் சொல்லுவது மிகவும் முக்கியம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இப்போது டில்லியில் பட்டஜெட் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கவனிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த ஒரே ஒரு திட்டம் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் முன்பு கொண்டு வந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திலே இருந்தது. கிராமங்களில் தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள். கிராமங்களில் பல தொழில்களை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதென்றாலும், அதிகமாகப் படிக்காதவர்களும், கல்லூரியில் சேராமல் இருப்பவர்களும் தங்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு செய்யக் கூடிய தொழில்களில் தலையாய தொழில்கள் விவசாயமும் நெசவும் தான். ஆகவே அதை மேலும் வளர்க்கலாம் என்று அம்மையார் அவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். இப்போது அதை மத்தியில் உள்ளவர்கள் மாற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பதாக நான் அறிகிறேன். யார் என்று கேட்கலாம். அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் சார்பாக நான் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: என் சார்பாக என்று சொல்ல வேண்டாம். என் அனுமதியோடு என்று சொல்லலாம்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெசவு மில்களை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றும் புதியதாக நெசவு மில்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மத்திய அமைச்சர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1981 ஜனவரி 24]

அவரிடமே நான் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை மீண்டும் வலியுறுத்தி, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நெசவு மில்களை விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு உதவிகள் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். கொடுக்கப்படுகிற உதவிகள் நெசவாளர்களுக்கு நேரிடையாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிந்த சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அதாவது 1952 ஆம் ஆண்டில், மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா போன்ற நாடுகள் “சுய தேவை” என்ற திட்டத்தின் கீழ் நம்முடைய துணியை வாங்காததால், நம்முடைய நாட்டில் கைத்தறித் துணி ஏராளமாகத் தேங்கிவிட்டது. அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டபோது, போற்றிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய தோளில் கைத்தறித் துணியைச் சுமந்து விற்றார்கள். அதே நேரத்தில், காங்கிரஸ் காரர்கள் சுதர் துணியை அணிய வேண்டுமென்ற தத்துவம் இருந்ததைப் போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் எல்லாம் கைத்தறி ஆடையை அணிய வேண்டும் என்றும் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். மலர் மாலைக்குப் பதிலாக கைத்தறித் துண்டையே போட வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்படுத்தினார்கள். அதைப் போலவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஊர்வலமாக வந்தார்கள். அமரர் ஜீவா அவர்கள் தலைமையேற்று அதை நடத்தினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும், போற்றிஞர் அண்ணா அவர்களும் கலந்து பேசி, அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. சாஜாஜி அவர்களிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தவுடனே அவரும் அதை உடனே ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அமரர் நேரு அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நித்தியானந்த நான்கோ கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியினர் யானந்த நான்கோ கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியினர் 1953, 1954 ஆம் ஆண்டு வரை ஆராய்ந்து மில் துணிகளுக்கு ‘ரெஸ்’ என்ற முறையில் ஒரு கெஜத்திற்கு 3 பைசா என்று வரி போட்டு வசூலித்து அந்தத் தொகை முழுவதையும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கி நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தார்கள். அந்த செஸ் வரியிலிருந்து கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கங்களை அமைத்தார்கள். நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இப்போது அந்த செஸ் வரி நிதியில் கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது சரியோ தவறோ தெரியவில்லை. அதை படிப்படியாக மத்திய அரசினுடைய பொது நிதியில் சேர்த்துவிட்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்கிறபோது ரிப்பேட் என்ற முறையிலே ஹாளிற்றா எதவுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள பன்னியாடி கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கக் கூட்டத் திற்கு மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வந்திருந்தபோது,

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1981 ஜனவரி 24]

இந்த செஸ் நிதியை தனியாக ஒதுக்கி இந்தியா முழுவதும் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவுவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்து வைத்தேன். அப்படி நான் கோரிக்கையை வைத்தபோது, “உண்மைதான், அதை பொது நிதியிலிருந்து பிரிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று மத்திரி சபைக் கூட்டத்திலே பரிசீலிக்கிறேன்” என்று மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது இந்தியா முழுவதும் யாருமே கைத்தறித் துணியை வாங்குவதில்லை. கிட்டத்தட்ட 35 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே மட்டும் 5 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான முறையிலே வேலை கிடைப்பதில்லை. அச்ச முறிந்த (பிற்பகல் 12-30).

வண்டியைப் போல ஏதோ அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரும் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கத்தான் கொண்டுவர முடியும். ஏனென்றால் இந்தத் தொழிலிலே சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாது. கைத்தறிக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லாமல் இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஏதாவது கொண்டு வாச் செய்யலாமா என்று சொன்னால், அது கொள்கை ரீதியாக தேவையற்ற ஒன்று என்று பல பேர்கள் சொல்கிறார்கள். இதில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை என்பதற்குத் காரணம் இதில் உண்மையான கனக்கு இல்லாததுதான் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் மத்திய அரசுக்கு இன்கம் டாக்ஸ் வருவதில்லை. அதனால் இந்தத் துறையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று டெல்லியிலே இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேலையில்லாதவர்களைப் பொறுத்தவரை வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டத்தினை கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் பணிவன்போடு சொல்வது என்னவென்றால், இனி வேலை கொடுக்கின்றபோது கவனத்தில் சிலவற்றைக் கொள்ள வேண்டும். நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலேகூட சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு வீட்டில் 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள், 20 வீடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள், 4 வியாபார ஸ்தலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், அந்தக் குடும்பத்திலே 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த ஐந்து பேர்களுக்கும் முக்கியமான உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படி வருமானம் கொடுக்கும்பதில் சேர்கிறது. ஒரு கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் சொல்லுவதுபோல, ஒரே குடும்பம் புரஷ்வாக்களைப் போல வாழ்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். இந்த நிலைமையை

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1981 ஜனவரி 24]

மாற்றி ஒரு வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு நிச்சயம் வேலை என்ற தத்துவத்தைக் கொண்டுவந்து அதற்குத் தேவையான திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து பல நன்மைகளைச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

அப்படி வேலை கொடுக்கின்றபோது, கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்தில் முன் உரிமை கொடுக்க வேண்டும். எப்படி அரிசனங்களுக்கு முன் உரிமைகள் கொடுத்து வேலை கொடுக்கின்றார்களோ அதுபோல என்னுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் முன்உரிமை கொடுத்து வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவையில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நான் சில நிமிடங்கள் மட்டுமே பேச விரும்புகிறேன். கூடுமான வரையில் மற்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பேசியதை விட்டுவிட்டுப் பேச முயற்சி செய்கிறேன்.

இப்போது முதலில் உலகத் தமிழ்மாநாடுபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புத்து நாட்களும் அங்கே இருந்து பார்த்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு 10 லட்சம் 20 லட்சம் மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு வந்து மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு பின்னர் அமைதியாகத் திரும்பியிருக்கிறார்கள். நாம் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் நடந்தது. தாங்களும் வந்திருந்து அது எவ்வளவு விமரிசையாக நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப்பற்றி நான் இந்த மேலவையில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எல்லோரும் அங்கே வந்திருந்தார்கள். திரு. சந்தோஷம் கூட வந்திருந்தார்கள். இந்த உலகத் தமிழ் மகாநாடு சிறப்பாக நடந்தது என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 15 லட்சம் 20 லட்சம் பேர்கள் வந்து நிம்மதியாகத் திரும்பிப் போனார்கள் என்று சொன்னால், நம்ப முடியாது என்று சொல்வார்கள் இந்த மகாநாட்டிற்குப் பிறகு ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் உருவாகியிருக்கிறது.

நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கீழே அமர்ந்து கொண்டு நமது தமிழ்ப் பேராசிரியர்களையும், அறிஞர்களையும் ஆராய்ச்சியாளர்களையும் மேலே உட்கார்ந்து பேசும்படி ஊக்கப்படுத்தினார்கள். இது ஒரு பெரிய காரியம். தமிழ் வளர பண உதவிகளைத் தொடர்ந்து செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விழாவில் கலந்துகொண்ட மாண்புமிகு

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்] [1981 ஜனவரி 24]

முதல்வர் அவர்கள், மற்ற அமைச்சர்கள், தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள், எல்லோருக்கும் இந்த மேலவையின் மூலம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு விழாவில் பிரதமரை வரவழைத்து முக்கியமான ஒரு பிரச்சினைக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லச் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது 'இந்தியை நாங்கள் திணிக்கமாட்டோம்' என்று பிரதமர் சொல்லிவிடும்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு முக்கியமான விஷயம். 1937 ஆம் வருடத்தில் நடந்தது எனக்குத் தெரியும். முதன்முதலாக ராஜாஜி அவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்ததனால், நான்தான் முதன் முதல் ஆட்சேபணை தெரிவித்தேன். இதைப்பற்றி இப்போது சொல்ல வேண்டியதில்லை. இப்போதும் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் 'இங்கிரிஷ்ட் யூஸ் ஆப் இந்தி' என்ற அளவில் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மணியார்டர், பாங்க் பாட்கள் எல்லாம் இந்தியில் வருகின்றன. அந்தந்த ஊரில் தாய் பாஷையும் ஆங்கிலமும் இருக்கலாம். அப்படிச் செய்யலாம். தமிழில் வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். இந்தியையும் போட்டுவிட்டால், அது சரியில்லை. இந்தியைப் போடாமல் இருக்க வேண்டும். தேவையில்லாமல் போட்டு அதில் அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பாங்க் டிராப்ட்கள் சரியாக 'பில் அப்' செய்யாத தால் திரும்பிவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

பலர் என்னை வந்து சந்திக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறார்கள். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும், மலேயாவிலிருந்தும் பலர் வந்து சந்திக்கிறார்கள். அவர்களில் தமிழ் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு தமிழாகியிருக்களை அனுப்பித் தமிழ் கற்பிக்கலாம். வெளிநாடுகளுக்கும் நாம் உபாத்தியாயர்களை அனுப்ப வேண்டும். அந்த முறையில் நாம் தமிழை உலகில் பரப்ப வேண்டும். 75 வயது ஆனவர்கள், பெரியவர்கள் தமிழ் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் சுமாராகப் பேசுகிறார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகள், போன் பேத்திகள் 'மம்மி', 'டாடி' என்று பேசுகிறார்கள். அப்படித்தான் அவர்கள் தமிழ் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல் இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டர் போடலாம் சாதாரண ஆர்டர். ஆர்டினன்ஸ் என்றுகூட போட வேண்டியதில்லை. எந்த அச்சாயிலும் தமிழ் புத்தகம் போட்டாலும், அதிலே இரண்டு நகல்களை தமிழ் டெவலப்மெண்ட் இலாகாவுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அவர்கள் பார்த்து அதில் நல்ல புத்தகங்களை குறுக்கவைத்து தோற்றெடுக்க வேண்டும். 10 புத்தகம் அனுப்பி அதில்

1981 ஜனவரி 24] [டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்]

2 புத்தகங்கள் நன்றாக இருந்தாலும், அவற்றின் பிரதிகளை வெளி நாடுகளுக்கு, அங்கே இருக்கின்ற தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கு எல்லாம் அனுப்ப வேண்டும். 40 அல்லது 50 பேர்கள் நியமித்து அவர்களுக்கு வேலையைக் கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். எல்லா தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அனுப்ப வேண்டும். இலவசமாகவே அனுப்ப வேண்டும். இதனால் லட்சக்கணக்கில் செலவாகலாம். அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

இந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிற்காக ரூ. 12 கோடி செலவாகியிருக்கிறது. நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நான் 6, 7 மாதங்களாக மதுரையம்பதிக்குச் சென்று வந்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக அந்த அளவுக்குச் செலவாகியிருக்கும். அதைப்பற்றி யாரும் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்யக் கூடாது. தமிழன் என்ற முறையில், நான் பார்த்த அளவில் சொல்கிறேன். அங்கே மதுரையம்பதிக்கு வேண்டிய அளவுக்கு நிரந்தரமான உபயோகத்திற்கு ஏற்ப பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேருக்கு வசதிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் யாரும் செய்துகொடுத்திருக்க முடியாது. இதிலே அரசுத் துறை அதிகாரிகள் நன்கு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். இதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். எல்லாம் நன்றாகவே செய்திருக்கிறார்கள். யார் யார் என்று பெயர் சொல்ல முடியாது. எல்லோரும் சேர்ந்தே செய்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய சாதனையாகும். அத்தனை பேரும் பெரும்பங்கு கொண்டு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டுக்கு என்று 3,150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி நல்ல முறையில் செலவழிக்க இருக்கிறார்கள். இந்த 3,150 கோடி ரூபாய் பற்றாவிட்டாலும் இன்னும் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் லோன் எழுப்பி எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றலாம். நிசர்ன் வங்கியில் எவ்வளவோ பணம் இருக்கிறது. பணம் நிறைய இருக்கும்போது இன்னும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் செலவு பண்ணுவது என்று இருந்தால், அதையும் செய்யலாம்.

எசன்சியல் ஆர்டிகிளில் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேர் பிரைஸ் ஷாப்புகள் இருப்பது நல்லது. ஏழை மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். தக்காளி லோனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகள் போராட்டங்கள் செய்யலாம். கோரிக்கைகள் எழுப்பலாம். அவர்கள் பிரச்சினைகள் குறித்து பரிசீலனை செய்ய இந்த அரசு ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அப்படியெல்லாம் இருக்கும் போது, விவசாயிகள் நகரங்களுக்கு எசன்சியல் ஆர்டிகிளில் வருவதைத்

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்] [1981 ஜனவரி 24]

தடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும். அதில் தகராறு செய்யக் கூடாது. கிராம மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்க பேர் பிணாஸ் ஷாப்கள் வேண்டும். 'வார் டைம்'ல் 1946ல் நான்கு பேர் பிணாஸ் ஷாப்கள் வைத்து நடத்தியிருக்கிறேன். எனக்கு அனுபவம் கிடையாது. அப்போது எனக்கு 11½ லட்சம் ரூபாய் வரை நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அப்போது பேர் பிணாஸ் ஷாப்கள் இருந்ததால், கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் தகராறுகளுக்கு வர முடிந்தது.

அடுத்து, குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம்.

அடுத்து, ஒரு விஷயம் பற்றிச் சொல்கிறேன். கேரளாவிலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவது பற்றிச் சொல்கிறேன். திரு. காம ராஜர் அவர்கள் காலத்திலேயிருந்தே இது குறித்து முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுவரையில் அது முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த நீரைக் கொண்டு வந்தால், கன்னியாகுமரி, நாகர்கோவில் போன்ற 4, 5 பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வந்துவிடும். இந்த கேரள முதலமைச்சர் திரு. நாயனாருடன் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் நட்பாக இருக்கிறார். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நாம் அண்ணன் தம்பிகளாக இருக்கிறோம் என்றார். அவர் நாம் தாயும் மகளும் போல இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, விராணம் திட்டம் பற்றிச் சொல்கிறேன். அது ஒரு நல்ல திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைத் திரும்பவும் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும். நாலு வருடத்தில் ஒரு வருடம் மழை பொய்த்து விடுகிறது. ஒரு வருடம் தண்ணீர் இருந்தால் ஒரு வருடம் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நாம் விராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அந்த நிலைமைகளை மாற்றிவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

ஆகையால் காவிரி நீர்த் திட்டத்தை எத்தனை கோடி ரூபாயானாலும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் ஆத்திராவோடு சிநேகபாவத் துடன் இருக்கிறோம். எனவே கிருஷ்ணா தண்ணீரையும் சென்னைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். நான் மேயராக இருந்தபோது ஸ்டீல் பைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தேன். அதற்கு 850 கோடி ரூபாயாகும். இரண்டு பைப்புகள் போட வேண்டும். தண்ணீரைத் திறந்த கால்வாயில் கொண்டு வருவதைவிட, மூடப்பட்ட கால்வாயில் கொண்டுவருவது நல்லது. நீர்ப் பாசனத்திற்காக பல அணைகளைக் கட்ட வேண்டும்.

1981 ஜனவரி 24] [டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்]

மேலும் நிறைய தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை நாம் அமைக்க வேண்டும். தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்தினால்தான், நமது மாநிலத்திற்கு நல்லது. தொழிற்சாலைகளுக்கு நிரந்தரமாக மின் துண்டிப்பு கூடாதென்றால், நிறைய தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். மேட்டுநில ஹைடல் பவர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தியபோதே, நமக்கு தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் தேவையென்று சர் சி. பி. இராமசாமி ஐயர் அவர்கள் கூறினார்கள். தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால் அது தேவை. இப்போது மத்திய அரசில் நிதியமைச்சராக திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இருப்பதால், நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவரிடம் சொன்னால், கண்டிப்பாக அவர்கள் உதவி செய்வார்கள். தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்தாவிட்டால், பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கவலையில்லை. சிறிய தொழில்கள்தான் பாதிக்கப்படும். எனவே தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தினால்தான், சிறிய தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்துவது பற்றி மகிழ்ச்சி. அது தமிழகத் திற்குப் பயன்படும். காரைக்குடியில் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்த அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. அதற்கும் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் இயக்குநராக திரு. நாகசாமி இருக்கிறார். அந்தத் துறை ருத்தமிழுக்கும் உபயோககரமாக இருக்கும். இயல், இசை, நாடகத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

அடுத்து 'ரேபிட் டிரான்சிட் ஸ்டீட்ஸ்', என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுமார் 60 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னைக் கடற்கரையிலிருந்து லஸ் முனைக்கு பெரும்பகுதியினரைக் கொண்டு செல்ல திட்டமாகும் இது. திரு. நியாகராஜச் செட்டியார் கார்ப்பரேஷன் பிரிவிடென்ட்டாக 1920ல் இருந்தபோது, கலத்தில் கடல் தண்ணீரை விட்டு, போட்டிட ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டம் போட்டார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டத்திற்கு 10, 15 கோடி ரூபாயாகும். 20, 30 பேர்கள் செல்லக்கூடிய ஆளவிற்கு 'போட்' விட்டால் நல்லது. அப்போது சென்னை நகரில் பயணிப்பவர்களுக்கு செல்ல வசதி ஏற்படும். டிராம்கள் இப்போது இல்லை. பல்கள்தான் இருக்கின்றன. எவ்வளவு பஸ்ஸுகள் விட்டாலும் போதவில்லை. ஜனத்தொகை அதிகமாகி விட்டது. எனவே நகரத்தை மேம்படுத்த ரேபிட் டிரான்சிட் ஸ்டீட்ஸ்தோடு கூடம் ஆற்றிலும் 'போட்' விட வேண்டும்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரையில் நடந்தபோது காவல் துறையினர் செய்த தொண்டினைப் பாராட்ட வேண்டும். அல்லவா கும்பலையும் நல்ல முறையில் சமாளித்தார்கள். அதற்காக காவல் துறையையே பாராட்டி

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்] [1981 ஜனவரி 24]

வேண்டும். நான் ஏற்கெனவே பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இருந்தும் உபயோகமில்லை. ஜீப் கொடுத்தால் நல்லது. அப்போது திருட்டே நடக்காது. அவர்கள் அவ்வப்போது உடனடியாகச் சென்று பார்க்க வசதியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு டெபுடி சூப்பிரிண்டுக்கும் 3 வேன்கள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று அவருக்கும், இரண்டாவது துறை வேலைகளுக்கும் வேண்டும். பொதுவாக ஊரில் திருட்டுக்கள் நிறைய நடக்காமல் இருக்க, போலீஸ் நிலையங்களுக்கு உபயோககரமாக இருக்க ஜீப் தேவை. ஆளுநர் உரையில் நிறைய திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சரவர்களிடையே முயற்சியாலும், மற்ற அமைச்சர்களுடைய முயற்சியாலும் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அளவு ரூ. 3,150 கோடியேன நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டையும் பாராட்டி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, உரையைத் துவக்குகிறேன்.

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரையில் நடந்தது மிகச் சிறப்பானது. அகில் இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கலந்துகொண்டு பேருரையாற்றியது மிகச் சிறப்பானது. அந்தப் பேருரையில் அவர்கள் இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மக்கள்மீது வலுக்கட்டாயமாக இந்தி திணிக்கப்படமாட்டாது என்று உறுதியளித்தது தமிழ் மக்களுக்கு, பொங்கலுக்கு இனிப்பான சர்க்கரைப் பொங்கல் அளித்ததாக அமைந்தது. தமிழ் மாநாடு நடந்த வேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் இம்மா நாட்டிற்குப் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்தது மிக வேதனை தருவதாக இருக்கிறது. பொங்கல் திருநாளில் 13,000 குடும்பங்கள், பல ஆண்டுகளாக மகிழ்ச்சியாகப் பொங்கல் கொண்டாடியவர்கள், வீட்டிலே இந்த ஆண்டு சர்க்கரைப் பொங்கல் இல்லை, பால் பொங்கலில்லை, குழந்தைகளுக்குப் புத்தாடை இல்லை. அதற்குப் பதில் அவர்கள் உள்ளங்கள் பொங்கியது. 13,000 குடும்பங்களுக்கு பொங்கல் இல்லை. ஆனால் மாநாட்டின் பெயரால் பல கோடி ரூபாய் விரயமாக்கப்பட்டது. பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு முன்பே இந்த அரையில் அனுமதி பெற்றிருந்தால், நலமாக இருந்திருக்கும்.

[2981-ஜனவரி 24] [திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

வகையில் தண்ணீர் விடப்படவில்லை. அதனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பயிர்கள் நாசமடைந்தன. தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து மாநாடு நடக்கும்போது தண்ணீரை விட்டு, வகையில் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டே இருப்பதுபோல ஒரு காட்சியை உருவாக்கினார்கள்.

தமிழ் நாட்டின் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முதலமைச்சரும், திட்ட அமைச்சரும் கூடிப்பேசி, 3,150 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயித்ததை வரவேற்கிறேன். வருங்காலத்திலும் முதலமைச்சரும், மத்திய அமைச்சர்களும் கூடிப்பேசி தமிழகத்திற்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியவைகளுக்கு முயற்சியைச் செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

விஸைவாசி ஏறுமுகத்தைப் பார்க்கும்போது, இதை எப்படி கட்டுப்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ரெல்லுக்கு ஒரு குவிண்டாவுக்கு 130 ரூபாயும், கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு 200 ரூபாயும் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதைவிட்டு, மகாராட்டிரா மாநிலத்தில் கொடுப்பதைப்போல் சப்போர்ட் பிரைஸ் கொடுக்க வேண்டும். மின் கட்டணங்களைத் தவணை முறையில் கட்டுவதற்கு, அதாவது ஒவ்வொரு மாதமும் நடப்பு மாத மின் கட்டணத்தையும், பழைய நிலுவையில் ஒரு மாதக் கட்டணத்தையும் வசூல் செய்யும் 1 பிளஸ் 1 என்னும் ஏற்பாட்டை வரவேற்க வேண்டியதுதான். உழவர்களில் ஒரு சங்கத்தினர் இதை ஏற்காமல் நகரங்களுக்கு வர வேண்டிய அத்தியாவசியப் பண்டங்களான பால், உணவுப் பொருட்கள் ஆகியவற்றைப் பாழ்படுத்துவது, தடுப்பது ஆகிய காரியங்கள் சமுதாயத்திற்கே தீங்கு விளைவிப்பதாகும். உழவர் சங்கத்தின் ஒரு தலைவர் “நீங்கள் அவசரப்பட்டு வரி கட்டிவிட்டீர்கள், நீங்கள் கட்டாதிருந்தால், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் உங்கள் காலில் வந்து விழுந்திருக்கும்” என்று பேசியிருப்பதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படிப் பேசியிருந்தால், அவர்மீது ஏன் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,023 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு செலவாகக் குறுகப்பட்டுள்ளது.

(பிற்பகல் 12-50)

மின்சார வாரியத்தில் பல கோடி ரூபாய் வீண் விரயமாக்கப்படுகிறது. நிர்வாகச் சீர்கேடு அதிகமாக இருக்கிறது. இது குறித்து கடுக்தவறும் பட்டுலோட்டி கட்டத்தில் புள்ளிவிவரங்களோடும் ஆதாரத்தோடும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

பக்கிங்காம்-கர்நாட்டிக் ஆலை தற்போது மூடப்பட்டிருப்பது நம் மூன் உள்ள பெரிய பிரச்சினை. அது 13 ஆயிரம் குடும்பங்களின் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. அந்த ஆலை மூடப்படுவதற்கு முன்னால் அந்த ஆலையின் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் நிர்வாகமும் அரசிடம் கலந்து பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அதற்குப் பிறகு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு கொடுத்தது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டில் மூன்று ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் ஆட்குறைப்பு பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டு மீதுதான் மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவசரப்பட்டு கமிட்டியை அமைத்துவிட்டு இப்போது மத்திய அரசு மீது திசை திருப்புவது நியாய மில்லை. அந்த ஆலையின் தொழிற் சங்கத் தலைவர் மத்திய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறவர். ஏன் மாநில அரசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்படி இருந்தாலும், அந்தக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டை அவைமூன் வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல கோடி ரூபாய் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்குச் செலவு செய்த அரசு சில கோடி ரூபாய் இதற்கு முதலீடு செய்து 13,000 குடும்பங்களின் கண்ணீரைத் துடைத்திருக்கலாம். முதலமைச்சர் பல்லாயிரம் தொழிலாளர் மூன்று வாக்குறுதியை அளித்தார். அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றும்படியும் மீண்டும் ஆலையைத் திறந்து 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஏற்கெனவே 2½ ஆண்டுக் காலமாகவும் இப்போது ஒரு ஆண்டுக் காலமாகவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடத்துவோம் என்று கூறுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இந்த அரசு சொல்லும் வாக்குறுதியை மக்கள் நம்ப மாட்டார்கள். நகரங்களில் நகராட்சிகள் செயல்படவில்லை. நகரத்தில் பிரதான ரோடுகளில்தான் விளக்குகள் எரிகின்றன. ரோடுகளும் சுத்தமாக இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

சென்னை மாநகரில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. சாக்கடைக் கழிவு நீரும் குடிநீரும் கலந்து வருகிறது என்று நிபுணர்கள் அறிவித்த பிறகும் அதே தண்ணீரை மக்களுக்குக் கொடுப்பது அநீதி. 50, 60 வருடங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட தண்ணீர்க் குழாய்கள், கழிவு நீர்க் குழாய்கள் பழுதடைந்திருப்பதால், இரு நீரையும் கலந்து குடிக்கக்கூடிய அவல நிலை சென்னை நகர மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: குடிநீரும் சாக்கடை நீரும் ஒன்றாக வருகிறது என்று ஒரு வார இதழில் எழுதியிருந்தார்கள். அதற்கு அதே வார இதழில் என்சினியர்கள் அப்படி இல்லை என்று மறுத்து அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைப் படித்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: அதற்குப் பிறகு தான் நிபுணர்கள் தண்ணீருடன் மருந்துகளைக் கலந்து விட்டார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

விராணத்திலிருந்து சென்னைக்குக் குடிநீர் வருகிறது என்று கூறி, பல கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டும், இன்னும் விராணத்திலிருந்து தண்ணீர் வரவில்லை. இப்பொழுது திருச்சி மாவட்டத்தில் கட்டளைப் பொறி மதகின் கீழ் காவிரி ஆற்றிலிருந்து குடிநீருக்கான தண்ணீர் வருகிறது. இத்திட்டத் திற்கு ரூபாய் 459 கோடி வரை செலவாகும் என்று தலைமைப் பொறியாளர் கூறியுள்ளார். விராணத்திலிருந்தும் சென்னைக்குக் குடிநீர் வரும் என்று திட்டம் கொடுத்ததும் அன்று இருந்த தலைமைப் பொறியாளர். இன்றைக்கு இந்தத் தலைமைப் பொறியாளரின் யோசனையைக் கேட்டு மக்கள் வரிப்பணம் ரூபாய் 459 கோடியை வீணாக்காமல் பல மாநில நிபுணர்களைக் கலந்து முடிவு எடுத்த பிறகு இந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி அளிப்பது நல்லது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் மனம் திறந்து பேச வேண்டும், கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் உள்ள உண்மைகளைச் சொல்லும்போது அரசுக்கும் நல்லது நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லது. தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு என்பது எட்டில்தான் உள்ளது, ஆனால் நடைமுறையில் இல்லை என்பது இந்த அரசுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், உறுப்பினர்களுடைய கருத்தைக் கேட்பது விந்தையாக இருக்கிறது. கள்ளச் சாராய சரம்ராஜ்யம் தமிழ் நாட்டில் பகிரங்கமாக நடக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லுவதற்கு இந்த அரசுக்கு நியாயம் இல்லை. தினமும் ஏழையெளிய, பாட்டாளி மக்கள் கள்ளச் சாராயத்தையும் விஷச் சாராயத்தையும் குடித்து செத்து மடிக்கிறார்களே, பெண்கள் தாவிழிந்து பொட்டிழந்து காட்சியளிக்கிறார்களே, அந்த அபலைத் தாய்க் குலத்தின்மீது முதலமைச்சர் கருணை காட்ட வேண்டும். இதுகுறித்து ஒரு நல்ல முடிவெடுக்க வேண்டியவர் முதலமைச்சர். அரசுக்கு வருடத்திற்கு வர வேண்டிய 200 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்டவர்களுக்கும், யார் யாருக்கோ போய்ச் செருகிறது.

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 ஜனவரி 24]

அவசரச் சட்டம் சமுதாய விரோதிகள்மீது பிரயோகிக்கப்படவில்லை. சமுதாய விரோதிகள் நாட்டிலே பகிரங்கமாக உலாவுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் தமிழ்நாடு போலீஸ் ஸ்காட்லாந்து போலீசுக்கு அடுத்தபடியாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் சட்டம் ஒழுங்கு குற்ற நிகழ்வு திருப்திகரமாக உள்ளது என்று சொல்லுவதில் நியாயமில்லை. நாட்டு மக்களைத் திசை திருப்புவதாகும். பட்டப்பகலில் கொலை, பெண்களிடம் கொள்ளை நடைபெறுகிறது. குறிப்பாக தியாகராய நகரில் வீட்டினுள் புகுந்து கத்தியைக் காட்டி பெண்களிடம் கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது. மைலாப்பூரில் இசபெல்லா ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் நர்ஸிடம் வீட்டிற்குப் போகும் வழியில் கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது. அசோக் நகரில் வீட்டுக்குள் புகுந்து கத்தியைக் காட்டி பெண்ணிடம் கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது. இவை சேன்னையில் நான்கு நாள் தொடர்ந்து நடைபெறும் சம்பவங்கள். ஜனவரி மாதத்திலிருந்து கனாக் கெடுத்தால் பல கொலை, கொள்ளைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாடு போலீஸ் குற்றம் கண்டு பிடிப்பதில் ஸ்காட்லாந்து போலீசுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளது என்று போற்றப்பட்டது. ஆனால் இன்றோ செயலிழந்து, திறமையிழந்து, குற்றங்கள் பெருகுவதற்குக் காரணமாக உள்ள போலீசாரைப் பார்க்கும் போது, இதற்கெல்லாம் காரணம் அரசிடம் மதுவிலக்கைப் போதுத்தவரையில் தெரிவிக்க கொள்கை இல்லாதது என்று தெரிகிறது. நாட்டு மக்களுக்கு இன்றைய தினம் பாதுகாப்பு இல்லை. பெண்கள் வெளியே செல்வதற்கும், வீட்டில் தனியாக இருப்பதற்கும் அஞ்சுகிற நிலைமை வந்து விட்டது. இந்த ஆவல் நிலைமை தொடர்ந்து நிகழக் காண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலிவு விலையில் இன்றியமையாத பொருட்களை போலீசாருக்கு வழங்குவது போல் இதர அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும்.

சமுதாயத்தில் நலிந்த ஏழையெவிய பிரிவினர்மீது, குறிப்பாக ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை உறுதியோடு ஒடுக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்படும் கொடுமைகளைத் தடுக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அலெக்சாந்தரபுரத்தில் சாதிச் சண்டையை ஒட்டி குலசேகரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்ற ஆதி திராவிடத் தலைவர் திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து அடக்கப்பட்டதன் காரணமாக போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப்

1981 ஜனவரி 24]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

போகும் வழியில் மரணம் அடைந்தார். பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் தலைவர் கொல்லப்பட்டார் என்ற நகவலை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. டென்னிசும், நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. மோசஸ் அவர்களும் முதலமைச்சருக்கு உடனடியாகக் கொடுத்தும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டு, அந்த ஆதி திராவிட மகனுக்கு ஏற்பட்ட அநீதியைப் போக்க வேண்டும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து, மாணவர்கள் துன்பப்படுவதாக ஒரு சற்றறிக்கை அங்கத் தினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 'ஹிந்த' பத்திரிகையிலே போடப் பட்டிருந்த ஒரு சின்ன நிகழ்ச்சியை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிரபல 1-00)

"It is an open secret that many among the staff members are engaged in a variety of business from running book-stalls and shoe-marts to money-lending not only in Chidambaram but in nearby places, and have very little time to look after the students. They are keen to see the University closed for as long as possible so that they can devote more time to their 'side-business' with the salary assured."

Another reason why frequently disturbances are welcome to some of the teachers is that there is good money in private coaching, and when there are fewer classes the students are driven to the necessity of taking tuition."

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களின் அனுமதியுடன்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் படிக்கிறாரா இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : தலைவரின் அனுமதியை முன்பே வாங்கிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பத்திரிக்கையிலிருந்து கிழிப்பதற்கு இருந்தால் தலைவரின் முன்அனுமதி வேண்டும். அதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதால்தான் இந்தப் பிரச்சினை எழுந்தது. தலைவர் அவர்களின் அனுமதியை முன்பே வாங்கிவிட்டேன். திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மாணவர்கள் சற்றறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பத்திரிகை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது அங்குள்ள நிலைமைகளைத் தர்மிய அனலாகும்.

[திரு. ஏ. ஜே. தர்ஸ்] [1981 ஜனவரி 24]

அறிவோம். மாணவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து மாணவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தோழமை உணர்வோடு ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்பது நியாயம். ஆனால், அரசு எடுக்கும் நல்ல காரியங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்போம். தவறான காரியங்களைக் கண்டிப்போம் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் நோக்கமேயொழிய எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பது எங்களுடைய நோக்கம் அல்ல என்று சொல்லி தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்வதிலே கௌரவப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்காமல் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகப் புரடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர்: மேல்வையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 27-1-1981, செவ்வாய்க்கிழமை, காலை 10-30 மணிக்கு கூடும்.

(பிற்பகல் 1-05)

பின்னர் அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

152. Notification issued with G.O. Ms. No. 2600, Revenue, dated the 8th November 1980 in regard to framing of the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Rules, [Laid on the table of the House under section 12(3) of the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 10 of 1980)].

153. Notification issued with G.O. Ms. No. 2645, Revenue, dated the 27th November 1980 in regard to amendment to the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Rules published with Revenue Department Notification No. S.R.O. B 570(a)|80, dated 18th November 1980, at pages 1-4 in Part III—Section 1(b) of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 20th November 1980. [Laid on the table of the House under section 12(3) of the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 10 of 1980)].

154. Notification issued with G.O. Ms. No. 2747, Revenue, dated the 12th December 1980 in regard to amendment to the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Rules published with Revenue Department Notification

[1981 ஜனவரி 24]

No. S.R.O.-B 507(a)|80, dated 18th November 1980, on page 1-4 in Part III—Section 1(b) of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 20th November 1980 and No. S.R.O. B-574(a)|80, dated the 1st December 1980 on pages 1-2 in Part III—Section 1(b) of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 1st December 1980. [Laid on the table of the House under section 12(3) of the Tamil Nadu Abolition of posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance No. 10 of 1980)].

155. Notification issued with G.O. Ms. No. 1371, Education, dated the 22nd July 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Rules, 1974. [Laid on the table of the House under section 57(2) of the Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 29 of 1974)].

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 1162, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 25th November 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume-I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and other Papers.

Nil.

[1981 சனவரி 24]

இணைப்பு.

(128 ஆம் பக்கத்தில் உறிஞ்சியிட்ட வினா 14-க்கான விடையைக் காண்க.)

(அ) தமிழ்நாடு அரசு விவசாயத் துறையினரால் நடத்தப்படும் விவசாயப் பள்ளிகளில், பயிற்சி பெற்றவர்களில், மாவட்ட வாரியாக, தமிழ் நாட்டில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் செல்லுபடியாகும் பதிவேட்டில் உள்ளோரின் எண்ணிக்கை 30—6—1980 அன்றைய நிலவரப்படி பின்வருமாறு :

வரிசை எண்	மாவட்டம்	வேலைவாய்ப்பு செல்லுபடியாகும் பதிவேட்டில் உள்ளோரின் எண்ணிக்கை.
1.	சென்னை	26
2.	செங்கல்பட்டு	58
3.	வட ஆற்காடு	87
4.	தென் ஆற்காடு	16
5.	சேலம்	49
6.	தருமபுரி	59
7.	பெரியார்	30
8.	கோயம்புத்தூர்	11
9.	நீலகிரி	23
10.	திருச்சிராப்பள்ளி	42
11.	தஞ்சாவூர்	83
12.	புதுக்கோட்டை	102
13.	மதுரை	12
14.	ராமநாதபுரம்	23
15.	திருநெல்வேலி	42
16.	கன்னியாகுமரி	140
மொத்தம்		813

1981 ஜனவரி 24]

(இ) 1974—75	100 %
1975—76	22.5 %
1976—77	8 %

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, புதிய செயல்விளக்கப் பதவிகள் ஏற்படாததனால், வேளாண்மை பயிற்சிப் பள்ளியில் பயின்ற மாணவர்கள் எவருக்கும் வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் வேலை கொடுக்கவில்லை. ஆயினும், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் மூலம் 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 31—7—1980 முடிய 20 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) ஆம்.

(எ) முறையிடு வந்ததும், மேற்படி சங்கங்களுக்கு அவர்களது உறுப்பினர்களை, அருகாமையில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தில் அவர்களது பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு புதுப்பித்து வரும்படி அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

செவ்வாய்க்கிழமை. 1981 ஜனவரி 27.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில், முற்பகல் 10-30 மணியளவில், மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

.1 வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 21 மற்றும் 22 பின்னர் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Outstanding Sportsmen.

* 23 Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 205, on 16th March 1979 :

(a) the names of aged poor sportsmen, who are given financial help by the Government from 1st April 1978 onwards; and

(b) the sports or games in which they were outstanding ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 1—4—1978 முதல் 31—3—1979 வரையில் விளையாட்டு வீரர்கள் எவருக்கும் பண உதவி ஏதும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் முதற்கட்டமாக 1—4—1979 முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு விளையாட்டு ஓய்வூதியம் வழங்க ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ள வயது முதிர்ந்த வறுமையில் வாடும் 25 விளையாட்டு வீரர்களின் பெயர்களும், அவர்கள் சிறந்து விளங்கிய விளையாட்டுக்களின் பெயரும் இத்துடன் இணைத்துள்ள பட்டியலில் @ தரப்பட்டுள்ளன.

திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நிதி உதவி பெறுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விளையாட்டு வீரர்கள். எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்? அவர்களுக்குத் உற்போது கிடைக்கும் நிதி உதவியை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா ?

@ 284-285 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1 அரசு அச்சிடப்பட்டுள்ளது

[1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு துறையிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கிய வயதான விளையாட்டு வீரர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் அரசுக்கு வந்து சேருகின்றன. அப்படி பெறப்படும் விண்ணப்பங்களை, ஒரு உயர் மட்டக் குழு ஆய்வு செய்கிறது. 60 வயதை அடைந்திருக்க வேண்டும், மற்றும் அவருக்கு மாத வருவாய் ரூபாய் 250 க்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்ட விளையாட்டு வீரர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களின் பெயர்களை அக்குழு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும். அரசு அவர்களின் பெயர்களை ஏற்று, அத்தகைய விளையாட்டு வீரர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூபாய் 75 உதவிப் பணமாக வழங்கி வருகிறது.

தற்போது மாதந்தோறும் வழங்கப்படும் உதவித் தொகையான ரூபாய் 75-ஐ ரூபாய் 200 ஆக உயர்த்தும் கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு ஆண்டுதோறும் 25 விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்த்தெடுத்து நிதி உதவி அளிப்பது என்ற அடிப்படையில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : தற்போது விளையாட்டு வீரர்களிலிருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பட்டியலில் கண்ட வீரர்களுக்கு, அரசின் உதவித் தொகை நிரந்தரமாகத் தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு விளையாட்டு வீரருக்கும் 3 ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே அரசின் நிதி உதவி தரப்படுகிறது. எனவே 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், தகுதியுடையவர்களாக இருந்தால் அவர்களின் விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிதி உதவி வழங்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : விளையாட்டு வீரர்களுக்குத் தரப்படுகிற இந்த ஊதியத் தொகையை அதிகப்படுத்தும் எண்ணம் எதேனும் அரசுக்கு உண்டா? பட்டியலில் காணப்படும் விளையாட்டுக்களைத் தவிர, கபடி விளையாட்டுகளில் சிறந்து விளங்கும் வீரர்களுக்கும் அரசு ஊதியத் தொகை வழங்கும் உத்தேசம் கொண்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற பட்டியலில் கபடி விளையாட்டில் சிறந்து விளங்கியவர்களுக்கு அரசு நிதி உதவி தரப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தால், அந்த விளையாட்டே விடப்பட்டது போன்ற ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். கபடி

[1981 ஜனவரி 27]

விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் அரசு நிதியுதவி தர வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறது. இது அந்த விளையாட்டில் சிறந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் விண்ணப்பிக்கிறபோது பரிசீலிக்கப்படும். தற்போது மாதந்தோறும் அளிக்கப்படும் உதவித் தொகையான ரூபாய் 75-ஐ ரூபாய் 200 ஆக அதிகரிக்கலாமா என்னும் கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : விளையாட்டு வீரர்களின் பட்டியலில் பெண்களின் பெயரே இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே நம் நாட்டில் அத்தகைய பெண் விளையாட்டு வீரர்களே இல்லை என்று அரசு கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விளையாட்டு வீரங்களைகளே இல்லையா என்று கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பொதுவாக பெண்களைப் பாதகாக்கும் பொறுப்பை, ஆண்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் சமுதாயப் பழக்க வழக்கம் நம்மீடையே இருப்பதால், விளையாட்டுகளில் சிறந்து விளங்கிய வீரங்களைகள், தங்களுக்கு மாத வருமானம் ரூபாய் 250 வரவில்லை என்றோ, தங்களுக்கு வயதாகிவிட்டதாகவோ விண்ணப்பிக்க முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெண்களுக்கு இத்தகைய நிதி உதவி அளிக்கக்கூடாது என்ற கருத்தில் செயல்படவில்லை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அரசு சிறந்து விளங்கிய விளையாட்டு வீரர்களுக்கு நிதி உதவி செய்யும்போது, இத்தகைய வீரர்கள் எத்தனை வயது வரை விளையாட்டுகளில் ஈடுபடலாம் என்பது குறித்து தகுதி எதையேனும் நிர்ணயித்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட தகுதிகள் எதையும் அரசு நிர்ணயிப்பதில்லை. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை, சிறந்த விளங்கிய விளையாட்டு வீரர்களுக்கு நிதி உதவி செய்ய முன்வருகிறது. அப்படிப்பட்ட உதவியைப் பெறுவதற்கு விண்ணப்பதாரர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். விளையாட்டுக்கு பொதுவாக வயது வரம்பில்லை என்றாலும், 25 வயது அல்லது 30 வயதுள்ள விளையாட்டு வீரர்களோடு 40 அல்லது 50 வயதுள்ள விளையாட்டு வீரர்கள் போட்டியிட்டால், வெற்றி பெற இயலாது என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. சி. இராமலிங்கம் : சமீபத்தில் சண்டிகரில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட வினையாட்டு வீரர்களுக்கான போட்டி நடைபெற்றது. அப்போட்டிக்குத் தமிழகத்திலிருந்து எத்தனை பேர் அனுப்பப்பட்டார்கள்? அவர்களுக்கு அரசு எத்தகைய சலுகைகளைத் தந்தது என்ற விவரம் தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றிய விவரம் தேவையென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் குறைகளைத் தீர்த்தல்.

■ 24. வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் (செல்வி அ. லீலாவதி சார்மில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) மாவட்டக் கல்வி அலுவலகத்தினால் தீர்க்கப்படாமல் தேங்கி நிற்கும் ஆசிரியர்களின் முக்கிய குறைகளை, பள்ளி ஆண்டாயின்போது அதிகாரிகள் அறிந்து அவற்றை உடனுக்குடன் தீர்க்கும் நடைமுறையை அமல் படுத்துவதுபற்றி, அரசு பரிசீலித்து வருகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்பொழுது முதல் அமல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மாவட்டக் கல்வி அலுவலகங்கள் ஆண்டுதோறும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களால் ஆண்டாய்வு செய்யப்படும்போது, ஆசிரியர் குறைபாடுகள் மட்டுமின்றி வேறு எக் குறையிருப்பதும் அன்றாடம் தீர்க்கப்படும் முறை ஏற்கெனவே நடைமுறையில் உள்ளது.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : முன்பொருமுறை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளின் அலுவலகங்களில் தேங்கியுள்ள கோப்புகள் அல்லது ஆசிரியர்கள் குறித்த பிரச்சினைகள் குறித்து மாவட்ட அளவிலேயே தீர்ப்புதற்கான வகையில் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும் என்றும் அதில் ஆசிரியர்களின் சங்கத்திலிருந்து பிரதிநிதிகளும் அங்கம் பெறும் வகையில் வழி வகை செய்யப்படும் என்றும் இதே அவையில் உறுதிப்பாடு அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழி நடைமுறைப்படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நான் சொன்ன உறுதிமொழிக் கேற்பவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதில் அங்கம் பெற வேண்டிய ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் யார் என்பதிலேதான் முடிவு ஏதும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள் என்றால், ஒரு சில குறிப்பிட்ட சங்கங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் பிரதிநிதித்துவம் என்பது எப்படிப்பட்ட சங்கங்களுக்குத் தர வேண்டும். அதற்கான நடைமுறைகள் அல்லது விதிமுறைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும், எப்படிப்பட்ட சங்கங்களுக்கு அத்தகைய பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்போது அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காரணம் 10 பேர் சேர்த்தால்கூட ஒரு சங்கம் ஆரம்பித்துவிடலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சங்கத்திற்கும் குழுவில் இடம் அளிக்க வேண்டும் என்றால், இந்தக் குழு அமைப்பதன் நோக்கமே நிறைவேறாமல் போய்விடும். அதோடு மட்டுமல்ல பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சங்கங்களோடு பேசுவதானால் அரசுக்கும் முறையாக இருக்கும். எனவே அந்த வகையில், சங்கங்களை அங்கீகரிக்கக் குறைந்த பட்சம் எந்தெந்த விதிமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று தற்போது அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. அது முடிவடைந்த பிறகு, ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது இறுதியாக்கப்படும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஆண்டு ஆய்வு என்பது தற்போது இரு பிரிவுகளாக நடைபெறுகின்றது. ஒன்று ஆசிரியர்கள் வகுப்புகளில் நடத்தும் பாடங்களைக் கண்காணிப்பது. இன்னொன்று அலுவலகக் கணக்கு வழக்குகளைத் தணிக்கை செய்வது. இப்போது 'Panel Inspection' என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டுவந்து தேர்ச்சி பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் ஆசிரியர்கள் நடத்தும் பாடங்களைக் கண்காணிக்கும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், இதன் காரணமாக மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுக்குப் பொறுப்பு ஓரளவு குறைந்துவிட்டது. ஆண்டுக்கு இரண்டு நாட்கள் ஒவ்வொரு பள்ளிக்குச் செல்லும்போது, அந்தப் பள்ளி சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களின் மனங்களை, பிரச்சினைகளை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அங்கேயே பரிசீலனை செய்து அங்கே அவைகள் குறித்த ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு மாவட்ட அதிகாரிகளின் அலுவலகத்திலேயே தேங்கியுள்ள பிரச்சினைகளைப் பரிசீலித்து தீர்வு காண்பதன் மூலம் காலதாமதத்தைக் குறைக்க முடியும். எனவே இது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளே தீர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் ஒழுங்காகப் பார்த்துத் தீர்த்து வைக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைத்தான் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி பார்ச்சுமார் என்பதை நான் என் விடையில் தெரிவித்தேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : பள்ளி ஆண்டாய்வின்போது அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை—அவைகள் ஏற்கெனவே கல்வி அதிகாரிகளால் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால்—அந்த ஆய்வின்போதே அங்கேயே ஆசிரியர்களையும் நேரில் அழைத்துக் கேட்டு தீர்க்கப்படுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமா என்பதுதான் இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கும் வினாவின் பொருளாகும். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதிலில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட குழு அமைத்து அதன் மூலம் தேங்கிக் கிடக்கும் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்து முடிவெடுப்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனவே ஆண்டுதோறும் பள்ளியில் நடத்தப்படும் ஆண்டாய்வின்போதே, அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஏதேனும் தீர்க்கப்படாத குறைகள் இருந்தால், ஆசிரியர்களை அழைத்துப் பேசி கல்வி அதிகாரிகள் உரிய முடிவுகளைக் காண வேண்டும்—அதாவது ஒரு “ஸ்பாட் டெசிஷன்” எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வசதி செய்ய அரசு முன்வருமா என்று தான் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் பள்ளிகளுக்குச் செல்லுகிறபோது, ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளை அங்கேயே தீர்க்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசு விரும்புகிறது. ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியும் அத்தகைய முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார். இவை இரண்டுமே கூட ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குத் திருப்திகரமாக இல்லாமல் இருப்பதால், மாவட்ட அளவில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கென்று ஒரு குழு அமைக்கிறோம். அதிலே ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளுக்கு அங்கம் அளிக்க வேண்டும், அதிகாரிகளோடு ஆசிரியர்கள் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றதான் இந்தக் குழுவை அமைக்கிறோம். இதில் ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளாக யாரை இடம் பெறச் செய்வது என்பதுதான் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அத்தகைய குழுவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளைப்

[1981 ஜனவரி 27]

போட வேண்டுமா அல்லது அரசாங்கமே தன் விருப்பப்படி இரண்டு பேரைப் போடுவதா என்று பார்க்கிறோம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளைப் போடுவது என்றால், எந்த முறையைக் கையாளவது. எவற்றை அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் என்று தேர்வு செய்வது என்ற பிரச்சினைகளைத்தான் நாங்கள் இப்போது பரிசீலித்துவருகிறோம்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்தில் எங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஒரு பள்ளியிலே ஓர் ஆசிரியர் தனக்குப் பதவி உயர்வு வேண்டும் என்றோ, ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என்றோ ஒரு முறையிடு செய்தால், அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால், அதை அந்த ஆண்டு பள்ளியின் ஆய்வு நடைபெறுகிறபோது ஆய்வு செய்யும் அதிகாரி அந்த அலுவலகத்திலேயே இந்த முறையிட்டையும் ஆய்வு செய்து ஒரு ஆணையை அல்லது புரொசீடியங்கை வெளியிட்டால், அந்தப் பிரச்சினை அப்போதே தீரும். அதிகாரி போடும் ஆணை ஆசிரியருக்குப் பாதகமாக இருந்தால், அதற்குப் பிறகு ஆசிரியர் சீ.சு.ஓ. அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். சீ.சு.ஓ. போடும் உத்தரவும் பாதகமாக இருந்தால் அவர் இயக்குநருக்கு அப்பீல் செய்யலாம். ஆகவே ஒரு முறையிட்டின் மீதுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவர, அதுவும் அந்த ஆண்டிற்குள் னேயே தீர்வு காண பள்ளி ஆய்வைப் பயன்படுத்த, அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பள்ளியிலேயே ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே எனக்குக் கருத்து வேறு பாடு இல்லை. மாவட்ட அதிகாரிகளைச் சந்திக்கிறபோதெல்லாம், பள்ளியிலேயே பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் அடிப்படையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக இங்கிருந்து உத்தரவுகள் போடுவதிலும் தவறு கிடையாது. அங்கேயே முடிக்கக் கூடிய பிரச்சினைகளை அங்கேயே தீர்க்கலாம். ஆனால் அப்படிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் திருப்தி இல்லாத நிலை இருப்பதால்தான், இந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக மாவட்ட அளவிலும், மாநில அளவிலும் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அதிகாரிகளையும், அமைச்சரையும் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கருதித்தான் குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கப்பட்டு, அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[1981 ஜனவரி 27]

செல்வி அ. லீலாவதி : பள்ளி ஆய்வாளர்கள் பள்ளிக்கு வரும்போது ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கேட்டால்தான் ஆசிரியர்களுக்கு ஆய்வாளர்களிடமுள்ள பயம் நீங்கும். ஆகவே ஆய்வாளர்கள் பள்ளிக்கு வந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும்போது, வெறும் பாடத் திட்டத்தை மட்டும் கேட்டு மிரட்டுகிறார்கள் என்ற நிலை இல்லாமல், ஆசிரியர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு அவர்களுக்காகவும் ஆய்வாளர்கள் பரிந்துரை செய்கிறார்கள் என்று ஆசிரியர்கள் உணரக் கூடிய அளவிற்கு திட்டம் அமுலாக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் குழுக்கள் அமைக்கப்படும்போது ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கும் அதில் இடம் கொடுக்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பள்ளி ஆய்வு என்பது பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் சரியாகச் சொல்லித் தருகிறார்களா, பாடத் திட்டத்தை உரிய காலத்தில் முடிக்கிறார்களா, தேர்வுகளைச் சரியாக முடிக்கிறார்களா என்பதைக் கண்டறிவதற்காகத்தான் இருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக மேலும் அவர்களுடைய நடவடிக்கையை அதிகப்படுத்தினால், அது அந்த ஆய்வையே பாதிக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, குழு அமைக்கின்ற யோசனையை முழு மனதோடு வரவேற்கிறோம். சில அலுவலகங்களில் சில மனுக்கள் வேண்டுமென்றே தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதாலும், இப்படி மறைமுகமாகத் தாமதப்படுத்துவதன் மூலமாக ஆசிரியர்களை நேரிடையாக அந்த அலுவலகங்களுக்கு வலுறுத்துவதற்குக் கூடிய நிலைகள் இருப்பதாலும்தான், ரூலக் கேள்வியின் இருப்பதை நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை வகுத்து விட்டால், இந்த நிலைமைகள் தடுக்கப்படும் என்ற கருத்தில்தான் நாங்கள் அதனை வலியுறுத்துகிறோம். ஆகவே மீண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒன்று மில்லை. ஆண்டு ஆய்வின்போது ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் இப்போது நாம் செய்து கொண்டிருக்கும் முறையில் திருப்தி இல்லை. ஆகவே தான் குழுவை அமைக்கிறோம். மாணவர்களுடைய கல்வி முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்கின்ற அதிகாரிகளைப் பார்த்து, இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யச் சொன்னால், அவர்கள் கல்வியினுடைய முன்னேற்றத்தை மனதில்

1981 ஜனவரி 27]

கொள்ளாமல் ஆசிரியர்களுடைய நலனை மட்டும் கவனத்தில் வைத்து காரியமாற்றுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கினால், அது நல்லதாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : “குறை தீர்க்கும் நான்” என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு உள்ளாட்சித் துறையிலே மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றை டி.டி.ஓ. அவர்கள் நடத்தி ஆசிரியர்களின் குறைகள் எளிதாகத் தீர்க்கப்படுகின்றன. அதைப் போலவே மாவட்ட அளவிலே மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் அவர்கள், அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி அவர்களுடைய குறைகளை ஆய்வு செய்வதற்குரிய வழி முறைகளை அரசு ஏற்படுத்த முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை விடச் சிறந்ததொரு முறையைத்தான் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. மாவட்ட அளவிலே குழுவை அமைத்தால், அக்குழுவில் அதிகாரிகளும் ஆசிரியர்களும் இருப்பார்கள். உட்கார்ந்த இடத்திலேயே அவர்கள் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்கலாம். ஏதோ மனுவைத் தருவது, வாங்குவது என்று இல்லாமல், அக்குழுவினர் சென்னைக்கு வந்து அதிகாரிகளையும், அமைச்சரையும் சந்தித்துப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் அலுவலகங்களில் இவ்வாறு ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் அதிக காலம் தேங்கியிருந்தால், அந்த மாவட்டக் கல்வி அலுவலரின் மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா? ஏனென்றால் சில அலுவலகங்களில் உள்நோக்கோடு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தவிர்க்க இந்த முறை நல்லதாக இருக்கும். எனவே இதைப்பற்றி அரசு முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முதலிடம் தர வேண்டுமென்று நான் கல்வியதிகாரிகளைச் சந்திக்கின்ற போதெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். ஆசிரியர்கள் அலுவலகங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்பதிலே மிகுந்த கவனத்தோடு இருக்கிறோம். ஆசிரியர்கள் சில அலுவலகங்களுக்குப் போகிறார்கள் என்பதும், சில அலுவலகங்களுக்கு வரவழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் தவறான

[1981 ஜனவரி 27]

நடைமுறைகளுக்குக் காரணமாக ஆகிறது. பிரச்சினைகள் தேங்கியிருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் அந்த அலுவலகங்களுக்குப் போகாமல் இருந்தால், நாம் கல்வியாக அந்த அலுவலகத்தினர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும். வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தேக்கி வைப்பது என்பதையோ, ஆசிரியர்கள் வருவார்கள் என்று எண்ணி கோப்புக் களை மேற்கொண்டு போகாமல் செய்வது என்பதையோ அரசு விரும்பவில்லை. அதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும்.

மேல்நிலைப்பள்ளித் தலைமை எழுத்தர்களுக்கு சிறப்பு ஊதியம்.

* 25 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பி.ஏ. பி.டி., தலைமை ஆசிரியர் ஒருக்கு சிறப்பு ஊதியமாக ரூபாய் 50-ம், உதவி தலைமையாசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 25-ம் வழங்கப்பட்டிருப்பதுபோல, அப்பள்ளிகளிலே பணிபுரியும் தலைமை எழுத்தர் போன்றவர்களுக்கும் சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கும் செயற்முறை எதுவும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கிடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகிற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 50 ரூபாயும், உதவித் தலைமையாசிரியர்களுக்கு 25 ரூபாயும், அவர்களுடைய பணிப் பளுவின் காரணமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் பாராட்டுகிறோம். அதைப் போலவே மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகிற தலைமை எழுத்தர்களுக்கும் பணிப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு வகுப்புகளை கூடுதலாக்கி இருப்பதால், அதற்குரிய இண்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் நடத்தி மதிப்பெண்களைப் பதிவு செய்தலும் அவற்றை அரசுக்கு அனுப்புவதும் போன்ற கூடுதல் பணிகள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் பணிப் பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. எனவே இதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள தலைமை எழுத்தர்களுக்கும் சிறப்புதியம் கொடுக்க அரசு மறுபரிசீலனை செய்யுமா? அவர்களுக்குச் சிறப்புதியம் கொடுக்க வேண்டிய தேவையிருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்கிறதா?

[1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்ட காரணத்தால், வேலைப் பளு அதிகமாயிருக்கிறதென்று கருதி, இன்னுமொரு பணியிடத்தை உண்டாக்கலாமா என்று அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மேலும் ஒரு பணியிடத்தை இதுவரை ஏற்படுத்தவில்லை. அது வரை அங்கேயிருக்கிற தலைமை எழுத்தர்களுக்கு சிறப்பூதியம் கொடுத்துவிட்டு, மேலும் ஒரு பணியிடத்தை உருவாக்கிப் பிறகு தலைமையைச் சரி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: பள்ளியில் உள்ள மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இத்தனை பணியிடங்களை பள்ளி அலுவலகத்தில் ஏற்படுத்தலாம் என்ற விதிமுறைக்கு இப்போது தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தத் தடையை நீக்கவிட்டால், மாணவர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே பணியிடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தலாம். அதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

தமிழில் அரசு ஆணைகள்.

* 26 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பள்ளிகட்டு அனுப்பப்படும் அரசு ஆணைகள் அனைத்தையும் தமிழில் அனுப்ப அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

(இ) இல்லையெனில், இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம். தலைமைச் செயலக கல்வித் துறையிலிருந்து வெளியிடப்படும் ஆணைகள், கடிதங்கள் உட்பட கடிதப் போக்குவரத்து பெரும்பாலும் தமிழிலேயே நடைமுறையில் இருக்கின்றது.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : கடிதங்கள் அனைத்தும் தமிழிலேதான் அனுப்பப்படுகின்றன என்று கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு ஆணைகள் தமிழிலே பிறப்பிக்கப்படுமா என்பது என்னுடைய கேள்வி. அதற்குச் சரியான விடை தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நிதி வழங்கும் ஆணைகள், தலைமைக் கணக்காய்வுக்குச் செல்லும் ஆணைகள், மற்றும் மைய அரசு, வெளி மாநிலங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அனுப்பும் கடிதங்கள் ஆகியவை ஆங்கிலத்திலே இருக்கலாம் என்றும் மற்றவைகள் தமிழிலேதான் இருக்க வேண்டுமென்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று செயல்படுகிற நம்முடைய அரசு கல்வித் துறையிலாவது பிறப்பிக்கிற ஆணைகளைத் தமிழிலே வெளியிடத் தீவிர முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தமிழிலே நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகத் தான் நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். கணக்காய்வுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் மற்ற வெளி மாநிலங்களுக்கும் செல்லுபடியாகும் கடிதங்கள் தவிர, மற்ற கடிதங்கள் அனைத்தும் தமிழில்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்றால், மத்திய அரசுக்கு அனுப்பும் கடிதங்களும் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. செ. முத்துசாமி : தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று அறிவிக்கப்பட்டு நீண்ட நெடுங்காலம் ஆகியும்கூட நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதப்போல், மீதியுள்ள துறைகளிலாவது, பொருள்களைப் பற்றியாவது தமிழில் அரசு ஆணைகள் வெளியிடப்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடத்தியிருக்கின்ற இந்தத் தேதியிலிருந்து வெளிவரக் கூடிய அரசாணைகளையாவது தமிழில் பிறப்பிக்க மற்ற துறைகளுக்கு அரசு உத்தரவிடுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த உத்தரவுகளை அலுவலர்கள் கவனித்து நிறைவேற்றுவார்களா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மற்ற துறைகளைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி விவரங்கள் என்னிடத்தில் தற்போது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரங்கள் அறிந்த சொல்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஆணைகள் ஆங்கிலத்திலே தயாரிக்கும் போதே, தமிழிலும் தயாரிக்கின்ற அளவிற்கு அறிவாற்றல் பெற்ற, தகுதி பெற்ற அரசு ஊழியர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது, ஆங்கிலத்திலே ஆணைகள் தயாரிக்கப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் தமிழிலேயும் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆணைகள் தயாரிப்பதற்குரிய பொறுப்பு அந்தந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற அரசு ஊழியர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டால், ஒரே சமயத்தில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அரசாணைகள் வெளியிடச் செய்யும் ஏற்பாடு நடந்துவிடும். எங்கேயோ அக்கறைக் குறைவு இருப்பதால்தான், இப்படி தமிழில் ஆணைகள் வராமலிருக்கின்றன. நம்முடைய அரசு அலுவலகங்களில் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் இல்லை. அதுவே காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த அம்சங்களை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கு அறிவாற்றலை, தகுதியைப் பெற்ற அலுவலர்கள் இருப்பதால், இந்த முறையில் செய்ய ஆணையிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் திருவாளர்கள் முத்துசாமி அவர்களும், லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களும் மற்ற துறைகளிலும் முனைப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களுடைய கேள்வியின் அடிப்படையும் அதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கேற்ற புதிய திட்டங்களை அரசு செயல்படுத்தவும், அரசு பரிசீலித்து முடிவெடுக்கும். தமிழ்நாடு முழுவதும் தமிழிலேயே ஆட்சி நடக்க வேண்டும் என்று அரசு கருதுகிறது. ஆங்கிலத்திலேயிருந்து தமிழிலே மொழி பெயர்த்து அரசு ஆணைகளை அரசு கணக்காயர் அலுவலகங்களுக்கு அனுப்புவதை மாற்றி, முதலில் தமிழில் எழுதி அதிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து அனுப்புவதாக அராய வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய அரசின் கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் என்று ஒரு அலுவலகம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. அங்கிருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை ஆங்கிலத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழில் கையொப்பம் இட வேண்டும் என்று இருந்தும், ஆங்கிலத்திலேயே அதில் கையொப்பம் இட்டிருந்தது.

[1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கல்வித் துறையைப்பற்றிக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்ல முடியும். மற்ற துறைகளைப் பற்றிக் கேட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல இயலாது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் என்று ஒரு அரசுத் துறை இருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஆங்கிலத்திலே கல்வித் துறையிலே ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகின்றது என்றாலும், அதற்குரிய தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆணையும் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறோம். அங்கேயும் தொடர்பாக அரசு அன்மையில் வெளியிட்ட ஆணையின் தமிழாக்கம் கேட்டு கல்விச் செயலருக்கு எழுதினேன். அதுபற்றியும் இதுவரையில் எனக்குத் தமிழில் பதில் வரவில்லை. இவியாவது தமிழிலேயே ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

Prisoners of Madras Central Prison.

* 27 Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state:

(a) whether it is a fact that prisoners of the Central Prison, Madras, are not being produced in Courts on several occasions, on the dates ordered by the Courts and mentioned in the remand orders;

(b) if so, the reasons for such a state of affairs during the period from January 1979 to June 1980; and

(c) the number of prisoners involved in each month during the said period?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) காவல் துறையினருக்கு இது குறித்து முன்கூட்டியே உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருந்தபோதிலும், நீதிமன்றம் நிர்ணயித்த ரிமாண்ட், வாரண்டுகளில் குறிப்பிட்ட தேதிகளுக்குள் காவலாளர்கள் பாதுகாப்பதற்காக கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்களை நீதிமன்றங்களுக்குக் கொண்டுவர முடிய

[1981 ஜனவரி 27]

வில்லை. ஆபுதம் தாங்கிய ரிசர்வ் காவலர்கள் பந்தோபஸ்த் ஆகிய பணிகளில் போவதால், பாதுகாப்பு வகை செய்யப்படவில்லை என்ற காரணமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1979	
(உ) ஜனவரி	2,620
பிப்ரவரி	3,749
மார்ச்	4,732
ஏப்ரல்	3,428
மே	2,208
ஜூன்	4,617
ஜூலை	5,173
ஆகஸ்ட்	5,625
செப்டம்பர்	3,268
அக்டோபர்	3,803
நவம்பர்	1,865
டிசம்பர்	2,118
1980	
ஜனவரி	2,583
பிப்ரவரி	3,516
மார்ச்	1,163
ஏப்ரல்	316
மே	2,448
ஜூன்	1,734

என்ற அளவில் நீதிமன்றங்களுக்குக் கைதிகளைக் கொண்டுவரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து பல விசாரணைக் கைதிகள் நீதி மன்றங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியவருகிறது. ஆகவே, நீதி விசாரணைக்குக் கைதிகளைக் கொண்டு வர சிறப்புப் படை என்று ஒன்றை அமைக்க அரசு முன்வருமா? அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

[1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இந்தப் பிரச்சினை 12 ஆண்டு களாக இருந்துவருகின்றது. உடனே தீர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் இன்றைக்கு அங்கமான காவலர்கள் பெறவேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது விரைவில் செயல்படுத்தப்பட்டு பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : ஆயுதப் படை போலீசாரை வைத்துத்தான் கைதிகளை நீதி மன்றத்திற்கு விசாரணைக்குக் கொண்டு செல்கிறோம். அவர்களுக்கு வேறு முக்கியமான வேலைகள், நிகழ்ச்சிகள் இருந்தால், அவர்கள் வராத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் காரணங்களினால், குறிப்பிட்ட நேரத்தில், தேதியில் வரமுடியாமல் போகிறது. அதனால் 15 நாட்களாக நேரத்தில், தேதியில் வரமுடியாமல் போகிறது. தேவையில்லாமல் அவர்கள் அப்படி இறையில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. தேவையில்லாமல் அவர்கள் அப்படி இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சிறைக் காவலர்களே இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் நீதி மன்றத்திற்குக் கைதிகளைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு நடைமுறையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஆணையிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அங்கே அந்தப் பிரச்சினை இருந்துவருகிறது. சிறைக் காவலர்களிடம் இந்தப் பணியைச் சட்ட ரீதியாக ஒப்புவிக்க முடியாது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வேங்கடேசன் அவர்கள் சொன்னது போல, சிறப்புக் காவலர் படை ஒன்றை இதற்காக என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு இந்தப் பணியை முழு நேரப் பணியாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, this problem of under-trial prisoners not being produced before Courts has become an all-India issue and there are many under-trial prisoners waiting for years to be produced before Courts. May I know whether in such cases where, due to financial stringency, the Government are not able to appoint additional staff, some dialogue will be established with the Courts to see that the Magistrates give freedom to these prisoners, if they are not produced before the Courts?

THE HON. THIRU C. PONNAIYAN: Hon. Chairman, Sir, instead, a special squad, as suggested by the hon. Member Thiru Venkatesan, would be constituted, through not to eradicate, at least to mitigate this problem.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசினால் அமைச்சர் அவர்களும் ஆங்கிலத்திலேயே பேச வேண்டும் என்ற விதியில்லை.

[1981 ஜனவரி 27]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொதுமான காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டால், இந்தக் குறை நிலர்த்திக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த விசாரணைக் கைதிகளைக் கொண்டு வருவதற்குப் போதுமான பேருந்துகள் இல்லாத காரணத்தினாலும், இந்தக் காலநாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கின்றார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்க அரசு வழிவகை செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அது பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லை. அதுபற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : சிறைச்சாலையிலுள்ள விசாரணைக் கைதிகளுக்கு உள்ள குறைகளைச் சீக்கிரம் தீர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யுமா? அவர்களது வழக்குகள் துரிதமாக விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்படுமா? அவர்களுடைய குறைகளை மனதில் கொண்டு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : விசாரணைக் கைதிகளைப் பொறுத்வரையிலும், பல கட்டங்களில் தாமதம் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்கள் எண்ணற்ற இன்னல்களுக்கு உட்பட்டு வருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இதைக் குறைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. உயர்நீதி மன்றத்துடன் இதைப்பற்றிப் பேசி எந்த அளவுக்கு இதைக் குறைக்க முடியும் என்று ஆராய வேண்டும். நீதி மன்றங்களுக்கு வேண்டிய அதிகமான பணியாளர்கள் மற்றும் இதர வசதிகளைச் செய்ற தந்து, இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு வழிவகைகளைக் காண ஆராய்ந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளிவிவரத்திலிருந்து ஒரு மாதத்தில் ஏறத்தாழ 3,000 பேர்கள் நீதி விசாரணைக்குக் கொண்டு வரப்படாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. காவலர்கள் குறைவால் போதிய ஒத்துழைப்பு இல்லாததால் தாமதம் ஆகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொன்னார்கள். அதற்கு நாள் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொடர்ந்து செய்வோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதி விசாரணைக்குக் கொண்டுவரும் கைதிகள் உடல் நலம் இல்லாமல் இருந்தால், அப்போது மருத்துவர்களை அனுப்பி, அவர்கள் லேஸியே வரமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் அல்லது எழுந்த

[1981 ஜனவரி 27]

திருக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கை கொடுக்க நீதி மன்றங்களுக்கு உத்தாவிட அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே கைதிகள் தாக்கப்பட்டு வெளிக் கொண்டுவரமுடியாத அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்ட உடல்நிலையில் இருப்பார்கள் என்று கூறினார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இருந்தபோதிலும் குறிப்பிட்ட தேதியில் அவர்களை நீதி விசாரணைக்கு வரவழைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு ஆர்வத்தோடு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சில நேரங்களில் விசாரணையில் இருக்கிற அரசியல் கைதிகளைக் குறிப்பிட்ட நேரக்கங்களுக்காக அரசு விடுதலை செய்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, பல விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் இருந்தார்கள். பொங்கல் திருநாளின்போது அவர்களைல்லாம் வெளியில் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டது. ஆனால் இது போன்ற உத்தரவுகளைப் பல நேரங்களில் முறையாக நிறைவேற்றாத காரணத்தால், அவர்களை அரசு என்ன நேரக்கத் திற்காக விடுதலை செய்கிறதோ, அந்த நேரக்கம் ஈடேறாமல் போகிறது. சமீபத்தில் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டும், அந்தக் கைதிகள் பொங்கலின்போது தங்கள் இல்லங்களில் இருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இது போன்ற கால தாமதங்களைத் தவிர்க்க உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முன்வருமா? அதிகாரிகள் அரசு ஆணைகளைத் தாமதமாகச் செயல்படுத்துவதை தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க விரும்புகிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்டபோது, பொங்கலின்போது விடுதலை செய்யப்பட்ட விவசாயிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சில காலத்தில் விடுதலை செய்யப்படவில்லையா என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதுபோன்று திகழ்ச்சிகள் ஏற்படக்கூடாது. அப்படி ஏற்பட்டால், கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது குறித்து ஆய்ந்து பார்க்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நீதி மன்றங்களுக்குக் கொண்டு வர முடியாத கைதிகள் உடனடியாகக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுவரை, குறித்த காலத்தில் நீதி மன்றத்திற்கு வராத கைதிகளின் உடல் நிலையைப் பரிசோதனை செய்து, ஒரு மருந்துவர் அறிக்கை தரும் முறையை கைதிகள் நலனைக் கருதி, தற்காலிகமாக ஏற்படுத்த, அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் வாங்கும் அவர்களை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டுவர காலம் கள் இல்லையென்ற காரணத்தால்தான், இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறையில் இருக்கும் எல்லா கைதிகளின் உடல்நிலையும் நல்லமுறையில் இருக்க மருத்துவ வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Judicial Second Class Magistrates

* 28 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state:

(a) whether it is a fact that under the scheme of separation of the Judiciary from the Executive, the recruitment of Judicial II Class Magistrates had to be made from Advocates actively practising at the Bar, with a minimum experience of two years;

(b) whether it is also a fact that this system has been given up for some years past;

(c) if so, the reasons therefor; and

(d) whether the Government will restore the old system?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) குறைந்த அளவு 2 ஆண்டுகள் வழக்கறிஞர்களாகப் பணிபுரிந்துள்ள வழக்கறிஞர்களிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து நோடியாக நியமிக்கப்படுதல் மூலமும் எவ்வளவு பணிகளிலிருந்து தெரிந்தெடுத்துப் பணியாளர்களை நியமிப்பதன் மூலமும் நிதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நியமிக்கப்பட வேண்டியிருந்தனர். காலியாகவுள்ள ஒவ்வொரு பதவிக்குப் பதவிக்கு 4 பதவிகள் வேறு பணிபுரிந்து பணியாளர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதன் மூலம் நிரப்பப்பட வேண்டும்.

(இ) ஆம்.

[1981 ஜனவரி 27]

(உ) நிதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் பதவிகள் 26—5—1966 ஆம் நாளிலிருந்து அரசிதழ் பதிவுபெற்ற பதவிகளாக்கப்பட்டன. ஆனால், இப்பணிக்குரிய தனிவிதிகள் 1973 ஆம் ஆண்டில்தான் இயற்றப்பட்டன. அதற்குள், நிதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் பணிகளை, மாவட்ட முனிசிப் பதவித்தரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதற்குரிய திட்டம் பரிசீலிக்கப்படுவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. எனவே விதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, இப்பதவிகளுக்கு முறையாக நியமனம் செய்யப்படவில்லை.

(எ) ஆம். ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டவுடன், இப்பதவிகளுக்கு முறையாக நியமனம் செய்யப்படும் வழக்கறிஞர்களும் இவற்றில் அதிக இடம் பெறுவார்கள்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know from the Hon. Minister whether the High Court has recommended that all Judicial Second Class Magistrates must be recruited from the Bar and that the present system of recruitment from the Secretariat should be given up because this system has been found to be absolutely unsuitable so far as the Courts are concerned? May I also know whether the Government have any proposal to revert these employees back to the Secretariat, instead of keeping them on in the Judicial Service?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இரண்டாம் வகுப்புக் குற்றவியல் நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், நல்ல அனுபவம் மிக்க வழக்குரைஞர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து, நியமிக்க வேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றம் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது. அதை அரசும் பரிசீலித்து வருகிறது. இதை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, சட்டத் துறையில் நீதிமன்ற அனுபவம் இல்லாத, இரண்டாம் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள் மீண்டும் அவர்கள் துறைக்கு அனுப்பப்படுவார்களென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன் : நிதித் துறையிலே இரண்டாம் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகளாக அநேகம் பேர் தற்காலிகமாக இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக்களாகக் கூட தாற்காலிகமாகப் பணி யாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்கள் 'கன்பர்ம்' செய்யப்படுவார்களா அல்லது அவர்கள் மூன்று பணியாற்றிய துறைகளுக்கே மாற்றப்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நீதிமன்ற ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் டிஸ்கிரீட் முறைசீர்தம்மேஜிஸ்ட்ரேட் என்று இரண்டு பதவிகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகிறது. நீதி நல்லமுறையில் பரிபாலனம் செய்யப்பட

[1981 சனவரி 27]

வேண்டுமென்றால், தக்க அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். எனவே அப்படி அனுபவம் உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, நிதித் துறையில், சட்டத் துறையில் அனுபவம் இல்லாதவர்கள் கண்டிப்பாகப் பேரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இரண்டாம் வகுப்புக் குற்றவியல் நீதிபதிகளுக்கு 2 ஆண்டுக்கால அனுபவம் இருக்க வேண்டுமென்று இருப்பது போதுமானதாக இல்லையென்று கருதுகிறார்கள். சட்டப் படிப்பை முடித்து, சீனியரைத் தேட 2 ஆண்டுகள் ஆகி விடுகின்றன. எனவே இந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி அவர்கள் நீதிபதியாக இருக்க முடியும்? எனவே முன் அனுபவம் 5 ஆண்டுகள் என்று மாற்றுவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. பொன்னையன் : நடைமுறையில், பி. எஸ். பான் செய்து என்றோல் செய்து கொண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனால், சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் பதவிக்கும் தகுதியுடையவர்கள் என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளில் நீதிபதி பதவிக்கு வந்து, நீதியைப் பரிபாலனம் செய்யத் தகுதி பெற்றுவருவார்களா என்ற அச்சம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றமும் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அதை எந்த அளவிற்கு அதிகமாகக் கவனிப்பது குறித்து அரசும், உயர்நீதி மன்றமும் பரிசீலித்து வருகிறது.

குரோம்பேட்டைக்கு குடிநீர் வசதித் திட்டம்.

*29 வினா.—திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

பல்லவபுரம் நகராட்சி, குரோம்பேட்டை பகுதியில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதித் திட்டம் எப்போது நிறைவேறும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : 1982-ம் ஆண்டு இறுதியில் முடிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் முடிக்கப்பட்டுவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : முடிய எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

[1981 ஜனவரி 27]

THIRU J. M. MIAKHAN: Sir, may I know the present stage of this scheme, the amount sanctioned for this scheme, the amount spent so far, the amount allotted now and whether it is possible to complete the scheme within the stipulated time?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: முதலிலே அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை 173.82 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் இப்போது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தொகை 765.07 லட்சம் ரூபாய். எப்படி இருந்தாலும், 1982 முடிவிற்குள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

திரு. பர. ரா. தாமஸ்: பல்லவபுரம் நகரசபையில் தண்ணீர் தேக்கி வைக்கிற மேல்நிலைத் தொட்டிகளெல்லாம் கட்டப்பட்டுவிட்டதா? அப்படியென்றால் அவைகள் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் இந்தத் திட்டத்தை துரிதப்படுத்தி, மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. அவை பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறதென்று நம்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல 1982 டிசம்பருக்குள் வேலையை முடிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும்.

செல்வி அ. லீலாவதி: ஓராண்டில் 3 மாதங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டியாகிவிடுகின்ற காரணத்தால், அங்கே டாங்குகள் கட்டப்படும் தண்ணீர் இல்லாமையால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் மிகவும் குடிநீருக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: எங்கே?

செல்வி அ. லீலாவதி: வல்லபுரம், குரோம்பேட்டை பகுதிகளில்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அங்கு இருப்பவர்கள் தண்ணீருக்குத் துரிதப்படுகிறார்களென்பதால், ஒரு கால்பாறையில் ஸ்கீம் போட்டு, 5, 6 இடங்களுக்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1981 ஜனவரி 27]

Drinking Water for Alagappan Nagar

* 30 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

(a) whether it is a fact that there are no proper drinking water facilities in Alagappan Nagar and neighbouring areas situated within the Madurai Corporation Limits;

(b) whether any request has been made by the residents of this area to the Government, to supply protected drinking water to this area by taking connection from the main pipe lines which pass through this area, taking Vaigai River Water to the Tirupparankundaram Panchayat area; and

(c) if so, the action taken thereon?

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) ஆம்.

(இ) & (2) இந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து இதில் சாத்தியக் கூறு இல்லையென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இருப்பினும் மதுரைக்குக் குடிநீர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்போது இந்தக் கோரிக்கை மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவித்தொகை

*21 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1979, நவம்பர் மாதத்தில் பெய்த பெருமழையினால் மாநிலத்தில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை, மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு?

(இ) அவர்களில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அரசு அளித்துள்ள உதவித் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: விவர அறிக்கை அமைவின் மூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ 287 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு ஆத அட்டைப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : விவர அறிக்கையில் 210 பேர் இறந்து விட்டதாகவும் அவர்களுக்கு மாவட்டவாரியாக உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இறந்தவர்களின் குடும்பங்களிலிருந்து குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி இருந்து ஏதேனும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்துள்ளதா? அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தற்போது அரசினுடைய விதிமுறைகளில் அதற்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இறந்துபோன 210 பேர்களில் ஆண்கள் 112 பேர், குடும்பத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் 100 பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஏதோ 500 ரூபாய் அல்லது 1000 ரூபாய் மட்டும் கொடுத்தால் குடும்பம் வாழாது. இப்போது அரசாங்கம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கு வேலை என்கிற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்நிலையில் இறந்துபோன ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுள்ளவர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதிக்கேற்ப ஏதேனும் வேலை கொடுக்கும் திட்டம் பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா? இறந்து போன குடும்பத்திலுள்ள ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்க அரசு திட்டம் வகுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் இயற்கையால் வருகின்றன. இன்றைக்கு ஏற்பட்டது என்பதற்கு இதற்கு முன்னாலேயும் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் இப்படி நடந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகள் ஒன்றும் இதைப்பற்றி விதிகளை வகுக்கவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுவது நியாயமாக இருப்பதால், அதைப் பற்றி அரசு இன்றைக்குப் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இதுபோன்று விபத்துக்கள் ஏற்படும் நேரங்களில் இறந்துபோனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அரசு உதவி செய்வது போல் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் உதவி செய்யும் எண்ணம் அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இல்லை. விபத்துக்கள் ஏற்பட்டி உடலில் அங்கனமான நிலைமை ஏற்பட்டால், அரசு அவர்களுக்கு உதவுகிறது. அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் அரசு அவர்களுடைய நிலையை மனதில் கொண்டு 500 ரூபாயிலிருந்து 750 ரூபாய் வரை உதவித் தொகை கொடுக்கிறது.

[1981 ஜனவரி 27]

பெரம்பலூரில் தீ விபத்து.

*22. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், பெரம்பலூரில் 1980-ல் தீ விபத்து ஏற்பட்டதால் உண்டான நஷ்டத்தின் மொத்த மதிப்பு எவ்வளவு?

(இ) தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(உ) அவர்களுக்கு என்ன வகையில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) ரூ. 31,400.

(இ) 123 குடும்பங்கள்.

(உ) 123 குடியிருப்புக்களும் முழுவதுமாக பாதிக்கப்பட்டதால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 200 வீதம் நிவாரணத் தொகை வழங்கப் பட்டது. மேலும் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தலா ஐந்து கிலோ அரிசியும் ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் ஒரு வேஷ்டியும், ஒரு புடவையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 123 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டன என்றும் தீ விபத்தினால் 31,000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 200 ரூபாய் வீதம் நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துள்ள நிலையில், குடியிருப்புக்களைக் கட்டுவதற்கான கட்டுமானப் பொருட்கள் விலைகள் உயர்ந்துள்ள நிலையில் அவர்களுக்கு 200 ரூபாய் நிவாரணத் தொகை என்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. எப்போதி லிருந்தோ வழக்கத்திலிருக்கும் தொகையான இந்த 200 ரூபாயை இரண்டு மடங்காக உயர்த்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா? அரசு இதுபற்றிப் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்போது தான் இரண்டு மடங்காக ஆக்கியிருக்கிறோம். முதலில் 100 ரூபாய் என்று தான் இருந்தது. அதை இப்போது 200 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம்.

[1981 ஜனவரி 27]

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்.

முன்னாள் இராணுவத்தினருக்கு நில ஒதுக்கீடு.

1. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நிலம் இல்லாத முன்னாள் இராணுவத்தினரிடமிருந்து, நிலம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கோரி வரப்பெற்றுள்ள மனுக்கள், 1974 முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு வரை, மாவட்ட வாரியாக எத்தனை?

(இ) எத்தனை பேர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது?

விடை—

(அ) & (இ) விவரப் பட்டியல் @ சபையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகள் பழுது பார்க்கும் பணி

2. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1978-ல் விசிய புயலின் காரணமாக பழுதுபட்ட அல்லது விழுந்து பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பழுது பார்க்கும் பணிக்கு: அரசு நிவாரணத் தொகை எதும் அளித்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அந்நிவாரணம் பெற்ற பள்ளிகள், துறைவாரியாக எத்தனை?

(உ) அத்தொகை முழுமையாக வழங்கப்படாததால், சில பள்ளிகளில் பாதிமீலேயே பணிகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது உண்மையா?

(எ) ஆம் எனில், அப்பள்ளிகள் துறைவாரியாக எத்தனை?

விடை—(அ) ஆம். அரசு பள்ளிக் கட்டிடங்கள் உட்பட எல்லா அரசு கட்டிடங்களையும் பழுதுபார்ப்பதற்கு பொதுப் பணித்துறையிலிருந்து ரூபாய் 60 லட்சமும் ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து அத்துறை பள்ளிகளுக்கு ரூ. 24.80 லட்சமும், அரசின நலத்துறையில் இருந்து அத்துறை பள்ளிகளுக்கு ரூபாய் 24.80 லட்சமும், அரசின நலத்துறையில் இருந்து அத்

(இ) பள்ளிக் கல்வித்துறை 144

ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித்துறை பள்ளிகள்

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் 431

அரசின நலத்துறை/அரசின நலப்பள்ளிகள் 1

(உ) இல்லை.

(எ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

@ 238 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு 11 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 27]

விதிப்படி விளையாட்டு இடங்கள் இல்லாத அரசினர் உயர்திலைப் பள்ளிகள்.

3. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

அரசினர் உயர்திலைப் பள்ளிகளில் விதிப்படி விளையாட்டு இடங்கள் இல்லாதவை மாவட்டவாரியாக எத்தனை?

விடை—விதிப்படி விளையாட்டு இடங்கள் இல்லாத அரசினர் உயர்திலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

வரிசை மாவட்டத்தின்
எண். பெயர்

விளையாட்டிடமில்லாத
அரசினர் உயர்திலைப்
பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.

ஆண்கள் பெண்கள் மொத்தம்

1. சென்னை	9	6	15
2. செங்கற்பட்டு	89	14	103
3. தெல் ஆற்காடு	138	20	158
4. வட ஆற்காடு	151	26	177
5. தஞ்சாவூர்	114	9	123
6. திருச்சிராப்பள்ளி	140	15	155
7. புதுக்கோட்டை	33	8	41
8. மதுரை	103	11	114
9. இராமநாதபுரம்	81	9	90
10. திருநெல்வேலி	57	14	71
11. கன்னியாகுமரி	54	1	55
12. சேலம்	93	18	111
13. தர்மபுரி	93	8	101
14. கோயம்புத்தூர்	61	6	67
15. டெரியார்	45	7	52
16. நீலகிரி	37	..	37

1,298 172 1,470

[1981 ஜனவரி 27]

New Court Buildings and Residential Quarters

4. Q.—Thiru E. S. VENKATESAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state the number of new court buildings and residential quarters for Judicial Officers which have been constructed during 1977-78, 1978-79 and 1979-80?

Answer : During 1977-78, three Court buildings, two residential quarters for Judicial officers and during 1978-79 four court buildings have been constructed. No court buildings or residential quarters for Judicial Officers have been constructed during 1979-80.

குடும்பநலத்திட்ட விளம்பரங்களுக்கு செலவுதிக்கப்பட்ட தொகை.

5. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1979 ஆம் ஆண்டில் 30—6—1979 முடிய, குடும்ப நலத்திட்ட விளம்பரம் செய்வதற்கென தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அந்தந்த ஆணையர்களால் பொது நிதியிலிருந்து ஒன்றிய வாரியாக செலவுதிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

விடை—விவரங்கள் அடங்கிய பட்டியல் @ இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

Water Meters in Houses.

6. Q.—Thiru E. S. VENKATESAN : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(a) the total number of houses in each division in Madras city in which water meters (i) have been fitted and (ii) have not been fitted ; and

(b) the reasons for not fitting meters in some houses?

விடை—(அ) (i) 13726—மாநகரில்

(ii) 79895—மாநகரில்

[சென்னை நகரம் முழுமைக்கும் கோட்ட வாரியான (பரைய 126 கோட்டங்கள்) என்னிக்கை இணைப்பில் @ காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.]

@ 289 பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

@ 291-295 பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 27]

(இ) நீர் அளவைகள் குடிநீர் இணைப்புகளில் பொருத்தமைக்கு ஓக்கிய காரணம் நிதிப் பற்றாக்குறையாகும். இப்போது அனைத்துலக பேர்பாட்டுச் சங்கத்தின் (IDA) நிதி உதவியுடன் முதற்கட்டமாக பழுது பட்டிருக்கும் நீர் அளவைகள் முழுவதையும் படிப்படியாக புதிப்பிக்கவும் நீர் அளவைகள் பொருத்தப்பட்ட வேண்டிய, ஆனால் பொருத்தப்படாமலிருக்கும் இல்லங்களுக்கும் படிப்படியாக அளவைகள் பொருத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, வேலைகள் ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

வீட்டுவசதித் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி உதவி.

7. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டில், வீட்டுவசதித் திட்டங்களை அமுலாக்குவதற்காக மத்திய அரசு 1980-81-ல் ஏதேனும் நிதி உதவி செய்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

7. விடை—மாநில அரசின் திட்டப்பணிகளுக்கு மைய அரசு அளிக்கும் நிதி உதவி, மொத்தக்கடன், மொத்த மானியம் என்ற அடிப்படையிலாகும். மைய அரசு நிதி உதவியை தனிப்பட்ட திட்டங்களுக்கென பிரித்து அளிப்பில்லை. 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டப்பணிகளுக்காக மாநில அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ள மொத்தத் தொகை ரூ. 436.38 கோடியாகும். இதற்கெனிராக மைய அரசு மொத்தமாக 142.11 கோடி நிதி உதவி அளிக்க வாக்குறுதி அளித்துள்ளது. எனவே, வீட்டுவசதி திட்டங்களுக்காக மட்டும் மைய அரசு அளிக்கும் நிதி உதவியைப் பிரித்துச் சொல்ல இயலாது.

மினி பஸ்கள்.

8. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1977 முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு வரை, மினி பஸ்களுக்கு மொத்தம் எத்தனை உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைகள் மினிபஸ்கள் விட ஏற்பாடு செய்துள்ளனவா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

[1981 ஜனவரி 27]

விடை—விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர், வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப் பிழருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்]

2. அறிவிப்பு

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 27—1—1981 ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற கூட்டத்தில் அலுவல் ஆய்வுக் குழு எடுத்த முடிவின் படி, சட்டமன்ற மேலவையின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரின் அலுவல் விபரம்:

27—1—1981 (செவ்வாய்க்கிழமை) முதல் 9—1—1981 (விடாழ்க்கிழமை) வரை	ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.
30—1—1981 (வெள்ளிக்கிழமை)	ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத் திறகுப் பதிலுரை.
31—1—1981 (சனிக்கிழமை)	1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.
1—2—1981 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)	விடுமுறை.
2—2—1981 (திங்கட்கிழமை)	நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவின் ஆய்வு செய்தல்.
3—2—1981 (செவ்வாய்க்கிழமை) முதல் 8—2—1981 (ஞாயிற்றுக்கிழமை) வரை	கூட்டம் இல்லை.
9—2—1981 (திங்கட்கிழமை) மற்றும் 10—2—1981 (செவ்வாய்க்கிழமை)	1980-81 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.
11—2—1981 (புதன்கிழமை) முதல் 13—2—1981 (வெள்ளிக்கிழமை) வரை	அரசு அலுவல்கள்.

மேலவை வழங்கும் கால்காலை 10-30 மணி முதல் மீதாண்டு 1-30 மணி வரை கூடும்.

@ 296ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VI ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஜனவரி 27]

3. 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை விவர அறிக்கையை அளித்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே,

1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகளை அவையில் வைக்க முன்வந்துள்ளேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெறாத திட்டங்களுக்கும் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கம் தேவைப்பட்ட இனங்களுக்கும் தேவையான ரூபாய் 50.41 கோடி நிதி ஒதுக்கம் பெற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் அவையின் முன் வைக்கப்பட்டு உள்ளன. எந்தெந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை தேவைப்படுகிறது என்கின்ற விவரம், இணைக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள சில முக்கிய இனங்களை அவை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன்.

2. வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் அறிவித்தவாறு, விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுக் கடன்கள் தொடர்பாக சலுகைகள் வழங்குவதற்கு மத்தியக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ரூபாய் 42 கோடி வழிவகை முன்பணமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு விவசாயக் கூட்டுறவு கடன் சங்கமும், அரசு அளித்துள்ள சலுகைகளினால் பயனடையும் விவசாயிகளின் கணக்குகளில் செலுத்த வேண்டிய தொகைகளின் விவரங்களைச் சேகரித்த பின்னர், இந்த முன்பணம் மானியமாகக் கணக்கில் கொள்ளப்படும். இது தவிர, மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் கடன்களை ஒழுங்காகத் திருப்பிச்செலுத்திய விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து கடன் வழங்கும் தகுதி பெறுவதற்காக ஏழு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு 22.57 கோடி ரூபாய் முன்பணமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் தொடர்ந்து கடன் பெற எதுவாகி, சிரமங்கள் தவிர்க்கப்படும் என அரசு கருதுகிறது. மின் உற்பத்திக்குத் தேவையான ஏரி போரூன்களின் விலை உயர்வாலும், விவசாயிகளிடமிருந்து மின் கட்டண வசூலில் பாதிப்பு ஏற்பட்டதாலும், திட்டமிட்ட பணிகளை இவ்வாண்டு மேற்கொள்வதற்கும் மின் வாரியத்திடம் போதிய நிதி வசதி இல்லை; இந்நிலையைத் தவிர்க்க, அரசு மின் வாரியத்திற்கு 15 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்கும்.

3. அரசு இவ்வாண்டு முதல் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி வரும் கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில், குடிதண்ணீர் வழங்குவது முக்கியமான பகுதியாகும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 16 கோடியை விட கூடுதலாக ரூபாய் 4 கோடி குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு இவ்வாண்டு செலவிடப்படும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலைமை திருப்திகரமாக

[டாக்டர் இரா. நெஞ்செழியன்] [1981 ஜனவரி 27]

இல்லாத காரணத்தினால் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு பல ஒன்றியங்களால் தங்கள் பங்கைச் செலுத்த இயலவில்லை; அவைகளுக்கு முன்புணமாக 3.35 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெறும் வேலைகளின் தரத்தைத் தணிக்கை செய்ய, தனி தொழில் நுட்பப் பணியாளர் பி.பி.வுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

4. அண்மையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது மதுரை நகரில் பல வளர்ச்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மதுரையில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் சாலைகள் பொதுச் சுகாதார வசதிகள் போன்ற இன்றியமையாத வசதிகளுக்கு ரூபாய் 3.11 கோடி செலவு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும் திரளாக வரும் மக்களின் சுகாதார நலனைக் கருதி 84 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கழிப்பிடங்கள் கட்டும் பணிகளும், 24.79 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பொதுச் சுகாதார நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மதுரை நகரை ஆழ்குபடுத்த, ரோடியும் விளக்குகள் 12.25 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டன. இச் செலவினங்களுக்கு மாவன்றத்தின் இசைவை இந்த மானிய கோரிக்கைகளின் மூலம் அரசு கோருகிறது.

5. பி. டி. இராசன் கால்வாயிலிருந்து தில் மட்டத்திற்கேற்ற கால்வாய் ஒன்று ரூபாய் 44.12 இலட்சம் செலவில் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இத்திட்டத்தினால் 1,341 ஏக்கர் நிலங்கள் கடுதல் பாசனம் பெறும். 48 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பேரியார் அணை வலப்படுத்தப் படும், கன்னியாகுமரியிலும், சென்னையில் இராயபுரத்திலும் கடல் அரிப்பினால் ஏற்படும் சேதங்களைத் தவிர்க்க மூன் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கு, இம் மானியக் கோரிக்கையில் ரூபாய் 2.14 கோடி செலவிற்கு அலுவலின் ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது.

6. சென்னை நகரில், லாரிகளின் போக்குவரத்தினால் ஏற்படும் நேரிசல்களைத் தவிர்ப்பதற்குப் புற நகரில் மூன்ற லாரி, பன் நிற்கும் இடங்களைக் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 3.34 கோடி செலவில் ஒரு திட்டத்தை அரசு வகுத்துள்ளது. பெட்ரோலியப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும், மற்ற உறுப்புப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் நிதி நிலைமை பாதிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக, நவம்பர் மாதம் முதல் கட்டணங்களை உயர்த்திய போதிலும், நிதி நிலைமையைச் சீர் செய்ய போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு 10.81 கோடி ரூபாய் முன்புணமாக வழங்கப் பட்டுள்ளது. விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் கிட்டுவிப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்க நிலை காரணமாக, மத்திய ரிசர்வ் வங்கி; விவசாய மறு நிதி வளர்ச்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றிடமிருந்து பெற்ற கடன்களைத் தமிழ்நாடு மாநிலக்

1981 ஜனவரி 27] [டாக்டர் இரா. நெஞ்செழியன்]

கட்டுறவு வங்கி திருப்பிச் செலுத்த இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. இக்கடன் களுக்கு உறுதி வழங்கியுள்ளதால் இவ்வங்கிக்கு அரசு 20 கோடி ரூபாய் முன்புணமாக வழங்கியுள்ளது.

7. மானியக் கோரிக்கையில் உள்ள சில நிச்சிய செலவினங்களை மட்டும் மேலே கூட்டிக் காட்டியுள்ளேன். மானியக் கோரிக்கையில் அரசு கேட்டுள்ள தரையை வழங்கி, இத்திட்டங்களுக்கு அனுமதி அளிக்குமாறு அவையை வேண்டி அமருகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

4. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் தமது திருத்தத்தை முன்மொழிவார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கீழ்க்கண்டதை தீர்மானத்தின் கடைசியில் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

1. அரசு ஊழியர்கட்கும், ஆசிரியர்கட்கும் அளிக்கப்படவேண்டிய இரு அகவிலைப்படி உயர்வுத் தொகை நிர்வாகவையை வழங்குதல்;

2. ஓய்வு பெறும் அனைவருக்கும் ரூ. 10 ஆயிரம் அளித்தல்;

3. 3-வது ஊதியக் குழுவின் குறைபாடுகளை நீக்க நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழுவின் அறிக்கையை வெளியிடுதல்;

4. தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள் பணியில்லாத தமிழாசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்களின் அமைப்புகள் போராட்டங்கள் நடத்தி அரசுக்கு விடுத்துள்ள வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுதல்;

5. பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகள், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் ஆகியோர் விடுத்துள்ள வேண்டுகோள்களை ஏற்றல்.

ஆகியவைபற்றி மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடாததற்கு இவ்வவை தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிசுந்தரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கீழ்க்கண்டதை தீர்மானத்தின் கடைசியில் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

1. அரசு ஊழியர்கட்கும் ஆசிரியர்கட்கும் அளிக்கப்பட வேண்டிய இரு அகவிலைப்படி உயர்வுத் தொகை நிலுவையை வழங்குதல்;

2. ஒய்வு பெறும் அனைவருக்கும் ரூ. 10 ஆயிரம் அளித்தல்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே இந்தத் திருத்தங்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதால் எல்லாவற்றையும் படிக்கவேண்டியதில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : சீக்கிரம் படித்து முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சபையை நடத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவ்வளவு இருக்கிறது, படித்துத்தான் தீர்வேண்டுமென்றில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் ‘முன்மொழிகிறேன்’ என்று சொன்னாலே போதும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் :

“3. 3-வது ஊதியக் குழுவின் குறைபாடுகளை நீக்க நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நபர்க் குழுவின் அறிக்கையை வெளியிடுதல்;

4. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், பணியில்லாத தமிழாசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்களின் அமைப்புகள் போராட்டங்கள் நடத்தி அரசுக்கு விடுத்துள்ள வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவதல்;

5. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படாதது குறித்து;

6. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் குறித்து நடப்புத் தொடரில் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படும் என்று குறிப்பிடாதது குறித்து;

7. பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்-அலுவலர் ஊதியம் குறித்து உள்ள முரண்பாடுகளைக் களைவதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழு அறிக்கை வெளியிடுதல் குறித்து;

மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடாததற்கு இவ்வவை தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

1981 ஜனவரி 27]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமி காந்தன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். கடந்த இரண்டு நாட்களிலே பேசுபவர்கள் அந்த நேரம் முழுவதையும் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அந்த இரண்டு நாட்களிலேயும் நேரத்தைக் குறைத்துக் குறைத்து இடையிலே அவையை முடிக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போது வராமல் இப்போது திடீரென்று கடைசி நேரத்திலே எல்லோரும் பேச வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அதிகமான பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும் 15 நிமிட நேரத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும்.

செல்வி அ. லீலாவதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மிகு நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் பங்குகொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையிலே முதற்கண் ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு மிகச் சிறந்த முறையிலே நடந்தமைக்கு ஆசிரியர்கள் சார்பாக பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமான அம்சமாக நான் அங்கு கண்டது, அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் பொதுமக்கள் தங்களை அனுசி சில விளக்கங்களைக் கேட்கும் போது மிகவும் அனுதாபத்துடனும், அக்கறையுடனும் அவர்களுக்கு பதில் அளித்ததேயாகும். அவ்வாறே, இங்கு சென்னையிலே இருக்கும் கல்வித் துறையிலும், பொதுமக்கள் அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும், படித்தவர் களாக இருந்தாலும், படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளை அணுகும்போது, மிகவும் அக்கறையுடனும், பொறுப்புணர்ச்சி யோடும் அவர்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டும் என்று அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பணவீக்கம் ஏற்பட்டுள்ளபோது, ஊதிய உயர்வுகளினால் உண்மையில் பயன் ஏற்படாது என்று கூறியிருப்பதைப் பற்றி ஆசிரியர் சமுதாயமும், என்.ஜி.ஓ.-க்களும் மிகவும் கவலை கொண்டு, தங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அகவிலைப் படியை அரசு கொடுக்காமல் இருக்கப்போகிறதோ என்று அச்சம் கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இரண்டு நிலுவைகள் தேங்கியிருக் கின்றன. அவற்றை அவர்களுக்கு அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 ஜனவரி 27]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

முக்கியமாக, கல்வி நிலையை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, கல்வித் துறையிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லாமல் இப்போது இருக்கிறது. ஷெலும், பாடத் திட்டங்கள் மட்டும் மாற்றப்பட்டு விட்டால் போதும், ஆசிரியர் களுக்கு எந்தவிதமான நலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற இந்த நிலையைக் குறித்து ஆசிரியர் சமுதாயம் மிகவும் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்த சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் மிகவும் அவலநிலைக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உறுதுணையும், ஆறுதலும், அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான சட்டத் திருத்தமும் இல்லாமல் இருப்பது ஆளுநர் உரையிலே மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசும்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்போம் என்று உறுதியளித்தார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய அவலநிலையிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இன்னும் ஏற்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையிலேதான் அவர்கள் இன்னும் நடத்தப்படுகிறார்கள். நிர்வாகம் அந்த நிலையிலே அவர்களை நடத்தி வருவதை நாங்கள் பலமுறை எடுத்துக்கூறியும் எந்த விதமான பயனாவியுமில்லை. அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலைமைகள் மாறாமலிருப்பது குறித்து ஆசிரியர்கள் சமுதாயம் மிகவும் வருத்தமடைகிறது. ஆகவே, தனியார் பள்ளிகளை அரசு தன்னுடைய உடமையாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு ஒரு முன்னோடியாக நாம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த நிர்வாகத்திற்கு இப்போது நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். 700-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் அங்கு சிறையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறையிலே இருக்கும்போது நாங்கள் இங்கு இருக்கிறோமே என்ற குழறல் ஆசிரியர்களாகிய எங்களுக்கு இருக்கிறது. நியாயம் கேட்ட ஆசிரியர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள். இது எந்தவிதத்தில் நியாயம் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நேரில் சென்று நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சென்றோம். அங்கு ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்த ஆசிரியர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். நாங்கள் கூட பேசுவதாக இருந்தோம். அப்போது அந்தப் பொதுக்கூட்டத்திற்கு 144 செஷன்படி தடையுத்தரவு போட்டு, எங்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறித்து மேலவை உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் அங்கு பேசுவதற்குச் சென்றபோது நாங்கள் பேசக்கூடாது என்று தடை செய்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியை நாங்கள் பார்க்கும்போது, இந்த உரிமைகூட ஆசிரியர்

[1981 ஜனவரி 27]

[செல்வி அ. லீலாவதி]

களுக்கு இல்லாமல் பறிக்கப்பட்டுவிட்டதே என்று வேதனையுற்றோம். அங் குள்ள ஆசிரியர்களை நாங்கள் பார்த்துக் கேட்டபோது அவர்கள் எங்களிடம் கூறியது என்னவென்றால், நாங்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தால் அடிமைகளாகப் பாவிக்கப்பட்டு வாழ்வதைவிடச் சிறையில் செத்து மடிவதே மேல் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் சமுதாயம் வேதனையுற்று இருக்கிறது. நிலைமைகள் இப்படி இருக்க, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு என்று நடத்தாது என்று உறுதியாகக் கூறியதை, நாங்கள் மிகவும் மன வேதனை யுடன் கூறி, அந்தக் கருத்தை மறுப்பிலேனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்கள் நடத்தப்படும் அவலநிலையை எத்தனையோ முறை நாங்கள் எடுத்துக் கூறியாகிவிட்டது. ஒரு பள்ளியிலே இருக்கும் ஒரு ஆசிரியர் சொல்கிறார், “நான் தலையில் முடியை வொட்டிவிட்டு வந்தபோது ஒரு மாணவன், நிர்வாகம் அப்படி முடியை வேட்ட உத்தரவைப் போட்டதா என்று கேட்கிறான்” என்று. இந்த அளவுக்கு அங்கே நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகத்தின் அட்டிழியும் தலைவிரித்தாடத் தொடங்கியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் ஒரு ஆங்கில ஆசிரியர், ‘திரு. பழனியப்பன்’ என்பவரை அடித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய தோள்பட்டை கீழே இறங்கும் அளவுக்கு மாணவர்களும், குண்டர்களும் அவரை அடித்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு பெரிய போராட்டமே நடந்திருக்கிறது. “நாங்கள் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியாது என்றும், நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்றும்” அவர்கள் கேட்டிருக் கிறார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள், நான் மாணவர்களைத் தாண்டிவிடுகிறார்கள் என்று ஆசிரியர்களின்மீது பழியினைச் சுமத்துவதற்காக என் வருத்தப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அதைப் போலவே பாதிரிவேடு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியிலே மாணவர் களின் போராட்டம் ஒன்று உருவானது. அந்தப் பள்ளி மாணவர்கள் தங்களுக்கு மையமான இடத்தில் பரிட்சைகளை நடத்த வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகவே கோரிக்கை எழுப்பி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டும் மாட்டா முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியிடம் அத்தகைய கோரிக்கை வைக்கப் பட்டு, அவர் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். நரந்தோறும் ஒவ்வொரு மாணவனும் ரூ. 3 பேருந்துக்காக மட்டும் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இதனால் ஏற்படுகிறது. எட்டு நாட்களுக்குத் தேர்வுகள் நடைபெறும் காரணத்தால், பேருந்துக்காக மட்டும் ரூ. 25 செலவு செய்ய

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 ஜனவரி 27]

வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால், அதைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாத ஏழை மாணவர்கள் இதற்காகப் போராட்டத்தைத் துவங்கினார்கள். உடனே ஆசிரியர்கள்தான் அந்த மாணவர்களைத் தூண்டினார்கள். என்று கல்வித் துறை அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை மிரட்ட ஆரம்பித்தார்கள். இப்படி அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை மிரட்டினால், நாங்கள் இங்கே அவைக்கு வந்து அரசிடம் குறை சொல்ல முடியும். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே இந்த அவையில் பேசும்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியப் பெருமக்கள்தான் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று, அதுவும் அந்தக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் கல்லூரிக்குப் போகாத நிலையிலேயே குற்றஞ்சாட்டுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் ஆன்டொன்லுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலும் மாணவர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அந்த நிர்வாகம் வசூலிக்கும் தொகையை இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு தவணையில் இந்திய மாணவர் கல்லூரிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூ. 5,550, வெளிநாட்டு மாணவர்கள் செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூ. 24,375. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆன்டொன்லுக்கு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பயிலும் மாணவர் கட்ட வேண்டிய தொகை ரூ. 242 தான். ஆக, இந்த அளவுக்கு மிகப் பெருந்தொகை மாணவர்களிடமிருந்து அந்த நிர்வாகத்தால் வாங்கப்படுகிறது. நாம் மட்டும் ஏன் இந்த அளவுக்கு அதிகமான பணத்தைக் கல்லூரிக்கும் கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் குறைந்த அளவு பணத்தை மட்டும் செலுத்தி, படித்துத் தேர்வுக்குச் செல்லும் நிலை இருக்க, நாங்கள் மட்டும் இவ்வளவு பெருந்தொகையைக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறதே என்று அந்தப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் வேதனையடைகிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்தப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறபோது, ஆசிரியப் பெருமக்கள் மீது பழி சுமத்துவதும், குறைகூறுவதும் சரியல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல கட்டிடங்கள் கானாமல் போயிருக்கின்றன. “மாணவர் நல மன்றம்”, “ஆசிரியர் பரிசிக் கட்டிடம்”, “சமுதாய இயல் கட்டிடம்”, “ஆஞ்சல் கல்விக் கட்டிடம்” ஆகியவைகள் இன்றையதினம் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் கானாமல் போய்விட்டன. இதர பொருள்கள் கானாமல் போவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த

[1981 ஜனவரி 27]

[செல்வி அ. லீலாவதி]

பல்கலைக் கழகத்திலே கட்டிடங்களே கானாமல் போயிருக்கின்றன என்பதை நான் மிகுந்த வேதனையோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. கடந்த 50 ஆண்டுகளாகவே அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் . . .

*திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்டிடங்கள் கானாமல் போயிருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதன் உண்மையான பொருள் எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் குறிப்பிடுவதைப் பார்த்தால், ஒருவேளை கட்டிடம் கட்டுவதற்காகப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டவில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்பது புரியவில்லை. மூவரின் பிராப்பர்ட்டி (அசையும் பொருள்) கானாமல் போயிருக்கிறது என்றால், என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. கட்டிடம் போன்ற இம்மூவரின் பிராப்பர்ட்டி (அசையும் பொருள்) கானாமல் போய்விட்டது என்றால் என்ன பொருள் என்பது புரியவில்லை. அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்ட பணம் வாங்கிக்கொண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

செல்வி அ. லீலாவதி: எறத்தாழ இந்தக் கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 10, 15 லட்சம் அரசிடமிருந்து மான்யத் தொகை பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அத்தகைய கட்டிடங்கள் எதுவும் அங்கே கட்டப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நாம் அவைவரும் ஒரு அரசின் கீழ் செயல்படுகிறோம். ஆனால் ஒரே அரசின் கீழ் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு வகைகளில் நடத்தப்படுகிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இணைவேந்தராக இருப்பவர் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களே. ஆனால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இணைவேந்தராக அந்த நிர்வாகத்தின் தலைவரே இருக்கிறார். இது மாணவர்களிடத்தும், ஆசிரியப் பெருமக்களிடத்தும் பெரிய குறையாக இருக்கிறது என்பதை இந்தத் தருணத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து சரியான நிர்வாகம் வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளான நாங்கள் இந்த அவையிலேயே இடம் பெற்றிருக்கிறோம். எனவே, எங்களை அழைத்துப் பேசி தற்போது சிறைச் சாலையில் இருக்கும் ஆசிரியப் பெருமக்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[செல்வி அ. விலாவதி] [1981 ஜனவரி 27]

ஆளுநர் உரையில் உடல் உழைப்பவர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் விசேஷமாக எதுவும் குறிப்பிடப்படாததற்கு நான் வருந்துகிறேன். கல்வித் துறையின் சீரமைப்பு என்றால், பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆசிரியர்களின் நலனை உயர்த்துவதிலும் அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டும். “அரசு நிர்ணயித்த கல்வியை விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேலையில்லாமற் செய்ய வேண்டுமென்றே நிலங்களைத் தரிசாகப் போடுவதும், உணவு வகைகளைப் பயிரிடும் நிலங்களில் சவுக்கு போன்ற பண்பு பயிர்கள் பயிரிடுவதும் ஆகிய செயல்கள் ஒரு சில விசைப் படைத்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந் நடவடிக்கை மக்களிடையே உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்குவது மட்டுமல்லாமல், விவசாயத் தொழிலாளியை உழைப்பதில் பல வட்சக் கணக்கான ஏழைக் குடும்பங்களை அன்றாடம் பட்டினி போட்டும் செய்யும் செயலாகும். நல்ல நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டாலோ அல்லது உணவுப் பயிர்கள் பயிரிடுவதற்கு மாறாக உழைப்பவர்களைப் பட்டினி போடும் வகையில் சவுக்கு போன்ற வேறு பயிர்களைப் பயிரிட்டாலோ, அத்தகைய நிலங்களை, அரசு எடுத்து, நிலமற்ற ஏழைக்கும், விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்” என்று ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதைப்போலவே கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிற நிலை இருப்பதால், அத்தகைய கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்காகவாவது தன்வசம் மேற்கொண்டு அந்த நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால், ஆசிரியர் சமுதாயம் அரசுக்கு நன்றிக் கடன்பட்டதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் குறித்த தனது எண்ணத்தை, தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது நான் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு விடிவு காலம் ஏற்படும். எந்த அரசு வந்தாலும், அப்படிக்கு நியாயம் கிடைக்காதோ என்று ஆசிரியச் சமுதாயம் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறபோது இந்த அரசு ஆசிரியர்களின் பிரச்சினையில் அனுதாபத்தோடு நின்றுகொண்டேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக நான் என்னுடைய நன்றியை வெளிப்படுத்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 27] [திரு. ஜேப்பியார்]

ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையின் ஆரம்பத்திலேயே புத்தாண்டு வாழ்த்துக் களையும், பொங்கல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். புத்தாண்டும், பொங்கலும் சேர்ந்த இந்த நல்ல நாளிலேதான் ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடும் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திய இந்த அரசையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் இங்கே பேசிய, மற்றும் இங்கே பேச இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மிகத் தெளிவாகப் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் பேசினார்கள், இனிப் பேச இருக்கிறார்கள். பாராட்டிப் பேச ஆகை இருந்தாலும், பேச முடியாத சூழ்நிலை விரைக்கு ஏற்பட்டிருப்பதற்காக நான் உள்வாடியே வருந்துகிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு என்பது சில பேருக்குப் பட்டாச் சொத்தைப்போல. சில பேர் நடத்தினால்தான் அது உலகத் தமிழ் மாநாடு என்ற எண்ணம் இவருடைய உள்ளத்தை ஆட்கொண்டிருக்கிறது. அதையே வேறு யாராவது நடத்தினிட்டால், “அது என்ன அவர்களுக்குச் சொந்தமா? அவர்கள் நடத்தலாமா?” என்று கேட்பதும், அப்படி மீறி நடத்தினிட்டால் அதிலே ஓட்டை உடைசல் என்று பேசுகிற பாங்கும், தமிழ்நாடுகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிற சில நண்பர்களுக்கு இங்கே இல்லாமல் இல்லை. அப்படிச் சொல்லுவார்கள் சொல்லிக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். அது அவர்களுடைய வாடிக்கையான வேலையாக இருக்கும். ஆனால், உலகத் தமிழ் மாநாடு என்பது, தமிழ் ஆய்ந்த தலைவர்களும், தமிழ்த் தாயின் தலப் புதல்வர்களும் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளும் ஒரு மாநாடாக நடைபெற்று முடிந்தது. தமிழ்நாடு எங்கள் மூர்க்க, தமிழ்தான் எங்கள் உயிர் என்று தமிழ் மொழியை நம்பியவர்களால் இந்த மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதில் ஓட்டை, உடைசல் என்று சொல்லுகிற நண்பர்களுக்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அரசு ஒரு செலவைச் செய்யுமானால், அந்தச் செலவுக் கணக்கை செய்ய குழுக்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குழுவில் அந்தம் வகிக்கிற பொறுப்பு சுட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது. செலவு செய்யப்பட்ட வகை சரிசில்லை என்று சொல்ல இந்த இரு மாமன்றங் களும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பொறுப்புள்ள மாமன்றங்களில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்குரிய வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் நாளும்பரம் பெறுவதற்காக, இந்த மாநாட்டிலே பெரிய மனிதர் என்று கூறிக்கொள்வதற்காக, மங்கிவிட்ட விலாசங்களை மீண்டும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக, இங்கே எடுத்துச் சொல்லுவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தாலும், இந்த சந்தர்ப்பங்

[திரு. ஜேப்பியார்]

[1981 ஜனவரி 27]

களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் வெளியே பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட மன்றங்களில் வந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள், விவரம் தெரியாதவர்கள் வெளியே பேசினால், அது குறித்து விசாரிக்கலாம். ஆனால் இங்கே பேச வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், வெளியே இருந்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவதைக் கேட்டு, இந்த மன்றத்திலே வருத்தப்படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் எனக்குப் புரியவில்லை.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து தமிழர்கள் வந்தார்கள். வருகிறவர்களை வாவென்று அழைக்கிற பழக்கமுள்ள தமிழகத்திலே உள்ளவர்கள் சிலர், வந்தவர்களை அப்படி அழைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக சொல்லக் கூடாத வார்த்தைகளில், தமிழில் எழுதக்கூடாத எழுத்துக்களில், அந்த மாநாட்டைப்பற்றி எழுதிக் காட்டினார்கள். அப்படியும் உலகத் தமிழ்மாநாடு சிறப்புடன் நடந்து முடிந்தது. அந்த மாநாட்டில் உலகத் தமிழ் அறிஞர்களும், இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும் கலந்து கொண்டு, தமிழைப்பற்றிப் பேசி தமிழன் பெருமையைப் புரிந்துகொண்டதற்குப் பின்னாலே, ஒருவேளை நாம் ஏதாவது சொல்லாவிட்டால் குற்றவாளி ஆகிவிடுவோமா என்று எண்ணி, வந்தவர்களை வரவேற்கத் தெரியாத ஒரு சிலர் அவர்கள் எல்லாம் வீட்டுக்குப் போகிறபோது “போய் வா” என்று சொல்லி அனுப்பிய தமிழர்களும் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். “வாருங்கள்” என்று அழைக்க வக்கு இல்லாவிட்டாலும் சந்தோஷமாகப் “போய் வா” என்று சொன்னவர்களை நான் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது முதலாவதாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் பல்வேறு பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்து வைத்தார். சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி பட்டும் படாமலும் பேசி தன்னுடைய சாமர்த் திபத்தால் சில பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு சொல்லாமலேயே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறும்போது, நான் உன்னிப் பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவர் எடுத்த முதல்வாதம் தமிழ் நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு சரியில்லை என்பதுதான். அதற்காக இரண்டு, மூன்று ஊர்களை குறிப்பாகச் சொல்லி, அந்த ஊர்களில் எல்லாம் காவல் துறையினர் சென்று ஊர் மக்களை விரட்டினார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த மாமன்றத்திலே அவருக்கு ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுவது அறிவுரையாக அல்ல; இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற மனிதன் என்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன். சட்டங்கள் காக்கப்பட வேண்டும், இந்த நாட்டிலே நான் சரியான நீதி கிடைக்கிறது என்பது நாம் தெரிந்து கொண்ட

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஜேப்பியார்]

ஒன்று. சமீப காலத்தில் நீதிமன்றங்களில் சட்டங்கள் என்னென்ன பாடுபடுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சில உண்மைகளை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குற்றம் சுமத்தப்பட்டவன் நீதிமன்றத்திற்கு முன்னாலே போகிறபோது நீதிக்குத் தலை வணங்க வேண்டும். நீதிக்கு மதிப்புத் தந்தாக வேண்டும். நாம் நீதியை மதித்தால்தான், இந்த நாட்டிலே நம்மை நம்பியிருக்கிற மக்கள் நாம் சொல்லுவதைக் கேட்கிற மக்கள் நம்மை மதிப்பார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். நீதிமன்றங்களுக்குச் சில பேர் போகிறார்கள். நீதிபதி முன்னாலே நின்றவுடனே கோஷங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. யார் அந்தக் குற்றவாளி? அரசியல் காரணங்களுக்காக போராட்டம் நடத்தியதற்காக விசாரணை செய்யப்பட்டவர் அல்ல. சமுதாயத்திலே செய்யக்கூடாத தவறுகளைச் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றவாளியை நீதிபதி முன்னாலே நிறுத்தி நீதிமன்றத்திலே விசாரணை செய்கிறபோது, அங்கே குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர் என்று சொல்லுகிறவருக்குப் பின்னாலே சில பேர் நின்று கொண்டு “வாழ்க” என்று கோஷங்கள் நீதிமன்றத்திலே எழுப்பப்படுகின்றன என்றால், சட்டம் காக்கப்படுகிறதா நிதி காக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இது முறையானால், இதுதான் சமீபநாடும் என்றால்—சமுதாயத்தில் தவறு செய்கிறவன் திருடுகிறவன், கொள்ளை அடிக்கிறவன் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்திலே நிறுத்தப்படுகிறபோது, நீதிபதியைப் பார்த்து, “இவன் யார் தெரியுமா” என்ற கோஷத்தைப் போட ஆரம்பித்தால், அது நீதிமன்றத்தின் முதுகெலும்பையே ஒடித்துவிடும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் போன்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்னுமொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சிகள் ஆளும் கட்சியைப் பாராட்டுவார்கள். எதிர்க் கட்சியினரின் பாராட்டைப் பெறுவதற்காக நாங்கள் இங்கே அமரவில்லை. எங்களோடு இருக்கிற நண்பர்கள் எங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, நாங்கள் ஒருவேளை பாதை தவறி விட்டோமோ என்று எண்ணுவதற்கு வழியுண்டு. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள், எங்கள் கொள்கைகளை எதிர்த்து வாதாடுகிறவர்கள், எங்களைப் பாராட்டக் கூடாது என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள், எங்களைப் பாராட்ட வேண்டும், எங்களைத் தாலாட்ட வேண்டுமென்று நாங்கள் எண்ணுவதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் பாராட்டிவிட்டாலும், எங்களுடைய நண்பர்கள் சில குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறபோது, ஒருவேளை நாங்கள் பாதை தவறி விட்டோமோ என்று எண்ணுவதுண்டு. நான் பேசும்போது பதில்

[திரு. ஜேப்பியார்]

[1981 ஜனவரி 27]

சொல்லுவதாக யாரும் கருத வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சுசுந்தரம் அவர்கள் தெளிவாகப் பேசினார்கள். அவர் யாருக்கும் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசவில்லை என்பதை மட்டும் நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். மாணவர்கள் என்பவர்கள் படித்தால், தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் படிப்பதற்காக பள்ளிக்கு வருகிறார்கள். காலை பத்து மணிக்குத் தமிழ், 11 மணிக்கு சரித்திரம், 12 மணிக்கு ஆங்கிலம் ஆகியவை படிக்க வேண்டுமென்று வரையறுத்துக் கொண்டு மாணவர்கள் படிக்க வருகிறார்கள். பத்தாவது படித்துவிட்டுக் கல்லூரிக்குச் செல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு வேலைக்குச் செல்ல அந்தப் படிப்பு உதவியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில்தான் ஒவ்வொரு மாணவனும் பள்ளிக்குச் செல்கிறான். அந்த மாணவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாழடிக்கிற அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு ஈடுபடுகிறார்கள். ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு ஏராளமான குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை உணர்கிறோம். ஆனால் அவர்களுடைய போராட்டத்தால் மாணவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படி பாழடிக்கப்படுகிறது? வெளிநாடுகளில் ஒரு ஆசிரியர் ஒழுங்காகச் சொல்வீத் தரவிட்டால் அந்த ஆசிரியரை எதிர்த்து மாணவன் வழக்குத் தொடர்கிறான் தன்னுடைய எதிர்காலத்தைப் பாழடித்த குற்றத்திற்காக அவர் குற்றவாசி ஆகிறார் என்று வழக்குத் தொடர்கிறான். போராட்டம் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான தங்களுடைய உரிமைக்காக போராட்டம். போராட்டம் என்ற பெயரிலே மாணவர்களுடைய படிப்பு, எதிர்காலச் சந்ததிக்களுடைய படிப்பு பாழாக்கப்படக் கூடாது. போராட்டம் வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்களையும் இழுத்துக்கொள்ளுகிறபோது, மாணவர்களுடைய எதிர்காலம் பாழாக்கப்படுகிறது என்பதை ஆசிரியர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் போராடக்கூடாது என்று கூற நான் தயாராக இல்லை. ஆனால் பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்களை பள்ளிக்குப் போகவிடாமல் செய்தால், இப்போதுள்ள நிலைமையை மாற்றினால், பின்னர் எம்.எ. படிக்கின்ற மாணவன் பி.எ., படிக்கிற மாணவனுக்குப் பாடம் எடுப்பான். பி.எ. படிக்கிற மாணவன் புகுமுக வகுப்பு மாணவனுக்குப் பாடம் எடுப்பான். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டால், அதை யாரால் தடுக்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி நான் சொல்லும்போது, அச்சுறுத்துவதாகவோ, மிரட்டுவதாகவோ எண்ண வேண்டாம். ஒரு பக்கம் போராடுகிறபோது இப்படிப்பட்டவர்களை எம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உங்களுடைய போராட்ட முறைகளைத் தான் மறுக்கிறேன். எல்லாச் சலுகைகளும் உங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்

[1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஜேப்பியார்]

(முற்பகல் 11-50)

என்பதில் நானும் சேர்ந்துகொள்கிறேன். அது கிடைத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் கேட்க வேண்டும் என்ற முறை சரியானதல்ல. இதை நான் உங்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளிலே போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு ரூபாய்க்குப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால், அவைகளை முதலாளிகள் ஒன்பது ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். அப்போது தொழிலாளர்கள் ஒரு ரூபாய் பொருளை முதலாளி ஒன்பது ரூபாய்க்கு விற்கிறான் என்கிறார்கள். அவ்வளவு லாபம் இருக்கிறது. ஆகவே “எங்களுக்கு போனஸ் தா,” “இன் செண்ட்டிவ் தா” என்று தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள். இந்தப் போராட்டத்தின் விளைவாக அரசு கூலிகளை நிர்ணயம் செய்கிறது. இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். நம்மிடையே வரி செலுத்துகின்ற மக்களும் இருக்கிறார்கள். நர்ட்டும் வரி செலுத்துகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழிற்சாலையைப் பற்றிப் பேசி, தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசி, அரசைப் பற்றிப் பேசி, அமைச்சர்களைப் பற்றிப் பேசிப் போராடுகிறார்கள். போராட்டங்களின்போது மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசி போராட்டங்களை உருவாக்கிடுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட உத்தரப்பங்களிலேதான் தகராறுகள் வருகின்றன. அடிதடி எல்படுகின்றன. யார் யாரோ யார் யாரையோ அடிக்கிறார்கள். இதற்கான பொறுப்புகளைப் போராட்டம் நடத்துகின்ற நண்பர்கள் நான் ஏற்றக் கொள்ள வேண்டும். நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். போராட்டம், போராட்டம் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்கின்றார்கள். மாணவர்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டியவர்கள், மாணவர்களைக் கெடுப்பதாகக் கருத்துப்பட இங்கே சொல்கின்றார்கள். ஒரு சபையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது, குறிப்பாக எத்தக் காலத்திலே, என்ன நடக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்போது, ஒரு சமுதாயத்தை அல்லது ஒரு அமைப்பை ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்ந்துக் குற்றம் சாட்டுவது சீதானா? அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை நிரூபணம் செய்யாமல் சொல்வது சரியா என்று இந்த அமையிலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நான் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. நடக்கின்ற நிலைமைகள் அப்படி

[திரு. ஜேப்பியார்]

[1981 ஜனவரி 37]

இருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன். இப்படி ஆகிவிட்டால் நாம் என்ன செய்வோம் என்பதைப்பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே தான் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை நாம் உருவாக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். எம்.ஏ., படித்தவர்கள் பி.ஏ., படிப்பு சொல்கிற அளவுக்கு குற்றத்தை ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்கிறேன். நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. வழி காட்ட வேண்டியவர்களே வழி தவறிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இங்கே யாரையும் குற்றம் சாட்டி பயன்பெற விரும்புகிறேன் என்று யாரும் எண்ணவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவாக்க விரும்புகிறேன். நான் இன்னொன்றையும் இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லியாக வேண்டும்.

உலகத் தமிழ் மகாநாடுபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கேயேதான் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார்கள். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப்பற்றி ஒரு கருத்து வெளியே சொல்லப்பட்டது. இது என்ன உலகத் தமிழ் மகாநாடா அல்லது கக்கூஸ் மகாநாடா? இப்படிப் பேசியவர்கள் யார்? எழுதியவர்கள் யார்? தமிழர்கள் யார்? தமிழர்கள், தமிழ் ஆய்ந்த தமிழர்கள், எதிர்க் கட்சி என்று சொல்கின்ற தனபாக்கள் தங்களுக்கு உரிமை வேண்டும், தங்களை அழைக்கவில்லை என்றெல்லாம் நாட்டிலே சொல்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பொதுவாக 'எதிர்க் கட்சி' என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே எதிர்க் கட்சிகள் நிறைய இருக்கின்றன. எந்தக் கட்சி யார் சொன்னது என்பதைத் தெரிவிக்கவிடுவது நல்லதாக இருக்கும்; என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: இந்த மாமன்றத்திலே எதிர்க் கட்சி என்பது அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. நான் பொதுவான நியாயத்தின் அடிப்படையிலே கான பேசுகிறேன் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: வாதங்களே தவறான அடிப்படையிலேதான் எழுதினன என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: நான் எதிர்க் கட்சி என்று சொல்லும்போது, மாண்புமிகு திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை என பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: திண்டிவனம் இராமமூர்த்தியைக் குறிப்பிடுகிறார்களா என்பதில், பற்றாக்களில் திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி என்று இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு தைரியம் இருப்பதில்லை.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. ஜேப்பியார்: அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தச் சொல்லைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். தைரியம் இல்லை என்று பேசுகின்ற அளவுக்கு நாங்கள் தைரியம் இல்லாதவர்களாக இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: எது எதிர்க் கட்சி என்று கேட்டதற்கு எந்தக் கட்சி என்று சொல்லியிருக்கவேண்டுமே தவிர, திண்டிவனம் இராமமூர்த்தியைச் சொல்லவில்லை என்று சொல்வது முறையாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி சார்ந்துள்ள கட்சி என்ற கருத்தில் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: உரிமைகள் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே தேசிய ஒருமைப்பாடுபற்றிப் பேசுகின்ற நாம், மொழியாலே தமிழர், நாட்டாலே இந்தியர் என்ற வாசகத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 'மொழியாலே தமிழர், நாட்டாலே இந்தியர்' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாடு விடுதலை பெற்று, சுதந்திர நாள் என்றும், குடியரசு நாள் என்றும் கொண்டாடுகிறோம். அப்போது எதிர்க்கட்சி யினரில் சிலர் அரசாங்கத்திலிருந்து சலுகைகள் பெறுகிறார்கள். அரசாங்க வண்டிகள் வாங்குகிறார்கள், அரசாங்க விடுதிகளில் அறைகள் பெறுகிறார்கள்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: இது ஜனநாயகத்தைக் கேலிக்கத்தாக ஆக்குவதாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியினர் வண்டி வாங்குகிறார்கள் என்றால் தானம், கேட்டு வாங்குகிறார்களா? துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் ஒரு ரூலிங் வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: நான் பேசியதற்குப் பிறகு விளக்கம் கேட்கலாம்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களிடம் கேட்கிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, யார், எந்தக் கட்சி என்று சொல்லிவிட்டுப் பேச வேண்டும். இது என்ன பேச்சு? அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சை வான் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: விடுதலை நாள் என்ற திருநாள் நாட்டிலே நடக்கிறது. எல்லோரும் அதை நல்ல நாள் என்று சொல்கிறோம். அந்த விடுதலை நாளை மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட விழாவிலே எதிர்க் கட்சிகள் தங்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொல்லிக்கேட்கிறார்கள். ஆனால் சில பேர்கள் வருவதில்லை. இது குடியரசு தினம்.

[1981 ஜனவரி 27]

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வரலில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சொந்தக் காரணங்களை வைத்து அவர் பேசுவது தவறு. அவர்கள் வேண்டுமானால் யார் வரலில்லை என்று தெளிவாகப் பெயரைச் சூழிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி எடுத்துச் சொன்னால் பதில் சொல்ல வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஜேப்பியார் : என்னென்றால் இந்த அவையிலே பெயர் சொல்லிப் பேசுகின்ற அளவுக்குப் பக்குவம் பெற்றவர்கள் இல்லை. ஐரோப்பா மாதையாகத் தான் பேசுகிறோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இந்த அவையிலே பேசும்போது, குற்றம் சாட்டும் போது, இன்னதுதான் என்று தெளிவாகப் பேசுவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள பக்குவத்தைப் பற்றி நாங்கள் தான் சொல்லவேண்டும். அவரது பக்கத்துப் பக்குவத்தைப் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி.

திரு. ஜேப்பியார் : ஆகக் கூடமைகளைச் செய்வதற்குத் தான் உரிமைகள் தானாக வரும். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே தங்களை முதன்மைப் படுத்தாமல், வருவதற்குக்கூட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அழகக் கனிலை என்று பேசுகிறபோதுதான், அவர்களுடைய நிலைமை நாட்டிற்குத் தெரிய வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. நம் முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் திரு. நீலநாராயணன், திரு. அருணாசலம், திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் போன்றவர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபோது சிலவற்றைப் பாராட்டுவதும், சிலவற்றை விட்டுவிடுவதும் என்று இருக்கிறார்கள். விட்டுவிட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவா என்பதை நான் இங்கே எண்ணிப் பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அதை விளையுத்தாது விட்டு விட்டால் விட்டுவிட்ட முடியாது. அதனாலும் அல்ல, மதுவிலக்கு பற்றிய பிரச்சினையின் மனம் திறந்து பேசும்போது உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது என்றதால்தான் நான் உட்கார்ந்து விட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, தன் கட்சியினுடைய முடிவுபற்றி இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லத் தவறி விட்டார்கள். கட்சி எடுத்த முடிவுபற்றி இந்த அவையிலே சொல்லவில்லை.

* திரு. நீலநாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையிலே, எங்கள் கட்சியினுடைய முடிவு என்ன என்று சொல்லவில்லை. ஆளுங்கட்சியினுடைய முடிவு என்ன என்று சொன்னால், அந்த அடிப்படையிலே இங்கே பேசலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்.

திரு. ஜேப்பியார் : கட்சித் தலைவர் எங்கள் கொள்கை என்று ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். அங்கத்தினர் அவர்களும், அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கைபற்றி இந்த மாமன்றத்திலே சொன்னால், கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கும். அதைப் பற்றிச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை ஆதரிப்பதாகத் தான் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி சபையிலே பேசிப் பெயர் வெளியே வந்தால், எப்படி என்று எண்ணுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : கொள்கை எது என்று தெரியவில்லை. திறந்த கொரு புத்தகம் வந்திருக்கிறது. இதில் எதை ஆதரிப்பதென்பதுதான் புரியவில்லை.

திரு. ஜேப்பியார் : நான் ஆதரிப்பதாக ஏற்றுக் கொள்கிறேனேயோமிய . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அரசுக்கே எது கொள்கை என்று தெரியவில்லை. மனம் திறந்து சொல்லுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே அரசினுடைய கருத்து என்ன என்பது தெரிய வேண்டும். எந்தக் கருத்து என்பது அரசுக்கே தமோற்றமாக இருக்கிறது.

[1981 ஜனவரி 2]

திரு. ஜேப்பியார்: தனி நபர்களே தடுமாறும்போது அரசு தடுமாறுகிறதென்பது சாதாரணம்தான்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அரசு தடுமாறுகிறதென்பதை உறுப்பினரவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறாரா?

திரு. ஜேப்பியார்: அரசு தடுமாறவில்லை. தனி மனிதர்கள்தான் தடுமாறுகிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மதுவிலக்குப் பிரச்சினை வந்த பிறகு தடுமாறுவது இயற்கைதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மதுவிலக்குப் பிரச்சினையால் தடுமாற்றம் ஏற்படாது. மதுவால்தான் தடுமாற்றம் ஏற்படும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் தடுமாறக்கூடாது. அவர்கள் உறுதியான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: உறுதியான கொள்கையை தடுமாற்றத்திலே முழுது இருக்கிறவர்களைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதில் இருக்கிற சங்கடம்தான் இவ்வளவிற்கும் காரணம்.

திரு. ஜேப்பியார்: சென்னையைத் தாண்டி, திண்டிவனத்தைத் தாண்டி 10 மைல்கள் போனால் உறுதியில்லை. சென்னையைத் தாண்டி, ஆந்திரா விற்குப் போனால் உறுதியில்லை என்பது தெரியும்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மதுவிலக்குக் கொள்கையில் உறுதி என்பது வேறு. மது விலக்குக் கொள்கையில் உறுதியாக இருக்கிறோமென்ற வார்த்தை உங்கள் மூலமாக வந்திருக்கிறது. எனவே உங்களைப் பொறுத்தவரையில், உறுதியாக இருப்பதாக இதுவரை நடித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசியதால், என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். அவர் சார்ந்துள்ள பேரியக்கம், சன்னுடைய உறுதியான கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியாததால்

[1981 ஜனவரி 2]

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அடிப்படைக் கொள்கையிலே காங்கிரஸ் கட்சி மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. அடிப்படைக் கொள்கைகளை காங்கிரஸ் கட்சி மாற்றிக் கொண்டதில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி அடிப்படைக் கொள்கைகளை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும். மற்றைய உறுப்பினர்கள் இப்போது குறுக் கிடாமல், அவர்கள் பேசும்போது பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜேப்பியார்: நான் எவ்வளவோ பேசியும் வயதிலே மூத்தவரான மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் இன்னும் பேச முனையவில்லை. ஒரு கட்சியிலே முதுகெலும்பான பொறுப்பிலே இருக்கிறவர் அவர். ஆனால், அந்தக் கட்சியின் நிலைபற்றி பின்னாலே சொல்லுகிறேன் என்றுகூட அவர் வாயாலே வரவில்லை.

* திரு. நீலநாராயணன்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் என்னுடைய பேச்சைப் புரிந்துகொண்டு பேசுகிறார்களா அல்லது வேண்டுமென்றே ஏதாவது பேசுகிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியாத காரணத்தால், நான் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்குப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், புதியதாக எந்த முடிவையும் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த அளவில் எடுக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருப்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகும்போது, ஆளும் கட்சி தன்னுடைய கருத்தைக் கூறி, அதன் மீது இந்த அவையின் கருத்து என்ன, அதன் சாதக பாதகங்கள் என்ன என்று விவாதித்து, ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆனால் என்ன நினைக்கிறார்களென்றால், எதிர்க் கட்சியினர் மீது பழி போட்டுவிட்டு, தாம் தப்பித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு எமதுபுறவர்களல்ல நாங்கள். ஆளும் கட்சி யினருக்குத் தெரியும் இருந்தால், தெளிவாக அவர்கள் கருத்தை எடுத்து வைத்து, பிறகு வாதாப்ட்டும்.

திரு. ஜேப்பியார்: தெரியும் இருப்பதால்தான், பிரச்சினையை சபையில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது தெரியத்தின் அறிகுறிய்தான். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அதன்மீது எந்தக் கருத்தும் சொல்ல முடியவில்லையே என்று வேதனைப்படுகிறேன். தெரியும் அரசுக்கு இருப்பதால் தான், இது விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் எங்கள் கட்சி ஸ்பீச்சு சார்ந்தவர்களும், சட்டமன்றத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும்

[திரு. ஜேப்பியார்]

[1981 ஜனவரி 27]

இணைப்பற்றித் தெளிவாக்கிவிட்டார்கள். இதனால் இத்தனை கோடி ரூபாய் வரும்; அதை ஏன் விண்டிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்துப் பேசுகிறவர்கள் மற்றவர்களைப் பேச வைத்து, தாங்களும் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீதான விவாதத்தில், எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலகத் தமிழ் மாநாடு, தமிழ் மக்கள் எந்த அளவிற்குத் தங்கள் மொழியின் மீது ஆழ்ந்த பற்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்ட உதவியிருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக தமிழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட சகல முன்னேற்றங்களிலும், தமிழை ஒரு முக்கியமான கருவியாகப் பயன்படுத்தி, தமிழ் மொழியின் மூலமாக முன்னேறுவதற்கு தமிழ் மக்கள் எந்த அளவிற்கு ஆர்வமாக இருக்கிறார்களென்பதை இந்த மாநாடு சுட்டிக் காட்டுகிறதென்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் தமிழ் மக்கள்மீது அல்லது வேறு யார் மீதும் இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாதென்பதற்கு யாரையும் நம்பியிருக்க வேண்டிய தில்லை. தமிழ் மக்கள்மீது இந்தியைத் திணிக்க முடியாதென்பதற்கு மதுரையில் கூடிய லட்சோப லட்சம் மக்களே உத்தரவாதமாகும். அது மட்டுமல்ல; இந்த நாட்டிலே தமிழ் மொழியைப் போன்று பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்கள், தங்கள் தங்கள் தாய்மொழி மீது காட்டுகின்ற ஆர்வம் இருக்கிறதே, அது ஒன்றுதான் இந்தி திணிக்கப்பட முடியாதென்பதற்கு உத்தரவாதம். எனவே, தனிப்பட்ட எந்த ஒரு பிரமுகரும் கொடுக்கும் உத்தரவாதமும் கோடிக் கணக்கான மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க முடியுமென்று கருத வேண்டியதில்லை.

தமிழ் மாநாட்டைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது, ஓர்மசம் பிரதானமாக வருகிறது. அது செலவுதான். செலவு கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தாலும், அதில் பெரும் பகுதி மதுரை மக்களுடைய நிரந்தரத் தேவைகளுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டதால் திருப்தி இருந்தாலும், ஒரு குறை எனக்கு இருக்கிறது. அதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மக்களைக் கவரும் ஆடம்பரமான ஏற்பாடுகளில் கவனம் செலுத்திய அரசு, தமிழ் ஆராய்ச்சியில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சித்

[1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

கருத்தாங்கிற்கு நான் போயிருந்தேன். அங்கே தமிழாராய்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்த அரசு, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வரவழைத்து, பல மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து, பங்கு கொள்ளும் பிரதிநிதிகளுக்கு முன்கூட்டியே கொடுத்து, அங்கே கருத்து மோதல்களை ஏற்படுத்தியிருந்தால், அதன்மூலம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைத்திருக்கும். அப்படி எதுவும் செய்யவில்லை. தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தாங்கில் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளைப் படித்தபோது, ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அங்கே சில சமயங்களில் 25 சதவிகிதம் பிரதிநிதிகள்கூட பந்தலில் இல்லை. அரங்கம் காலியாகவே இருந்தது. அதை நானே நேரில் கண்டேன். மாநாட்டுக்கு நல்ல முறையில் பிரம்மாண்டமாக ஏற்பாடு செய்த அரசு, ஆராய்ச்சியின் மூலமாக தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நன்மைகளைச் செய்ய, முன்கூட்டியே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்திருந்தால், அது நல்லதாக அமைந்திருக்கும். பெரிய அளவில் மக்களைத் திரட்டிய இந்த மாநாட்டில், இப்படிப்பட்ட குறை இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தாங்குகளை நல்ல முறையில் நடத்தி, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த ஆளுநர் அவர்களின் அறிக்கை, எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், பெரிய ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கிறதென்று கூற விரும்புகிறேன். அதைக் கூறக் காரணம், இந்த அறிக்கையிலே அரசாங்கத்தின் சில கொள்கைகள் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் பல பிரச்சினைகள் உருவாகப் போகின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலே எல்லா மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் முக்கியமான பிரச்சினை விலைவாசிப் பிரச்சினை என்பதை அரசு உணருகிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

"விலைவாசி ஏறுமுகத்தையும் அதைத் தொடர்ந்து பணவீக்க நிலை தொடர்ந்து இருப்பதையும் கண்டு, இவ்வரசு மிகவும் கவலை கொண்டுள்ளது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசு கவலை கொண்டுள்ளது நியாயம் தான். ஆனால் விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணம் என்று பார்க்கும் போது, ஒரு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கை மிகவும் ஆபத்து நிறைந்தது. அதை நான் இங்கே படித்துக் காட்டுகிறேன். 'பண வீக்கம் ஏற்பட்டுள்ளபோது, உத்திய உயர்வுகளினால் உண்மையில் பயன் ஏற்படாது; அதற்கு மாறாக உத்திய உயர்வு பணவீக்கம் என்கிற நிலை மேலும் வளர்ப்பதாக அமைந்துவிடுகிறது.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

விலைவாசி உயர்வும், ஊதிய உயர்வும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வரும் ஒரு நச்சு வட்டமாகவே தோன்றுகிறது. மேலும், அமைப்பு ரீதியாகச் செயல்படும் சிறுபான்மையினர் பெறும் ஊதியம் அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காதது மட்டுமல்ல அதனால் ஏறும் விலைவாசி, அமைப்பில்லா பெரும்பான்மையினரான கைத்தறி நெசவாளர்கள், நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கிராமக் கைத்தறிப் பணியாளர்கள் போன்ற ஏழை, எளிய உழைக்கும் மக்களையும் பாதித்து விடுகிறது. அமைப்பு ரீதியான சிறுபான்மையினரிடம் உள்ள கூடுதல் ஊதியம் பெறும் சக்தி, மிகப் பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களிடம் இல்லை. இந்நிலையில், இவ்வமைதிப் பெரும்பான்மையினரே பெரும் அவதிக்காளாகின்றனர்.” விலைவாசி உயர்வுக்கும், பண வீக்க நிலைக்கும் பிரதான காரணம் உழைத்துச் சம்பளம் பெறுகிற மக்கள் தான் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற விவலைவாசி உயர்வுக்கும் பண வீக்கத்துக்கும் வேறு காரணம் இல்லையென்று கூறுகிறார்களா? அப்படி அவர்கள் கூறுவார்களே யானால், இப்போதைய அரசின் இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையே சரியில்லை என்று நான் சொல்வேன். கடந்த ஜூனில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசியது சரியா, அல்லது இப்போது அரசு சொல்லியிருப்பது சரியா என்கிற சந்தேகம் வருகிறது. ஜூன் மாதத்தில் அவர் பேசும்போது, “இந்தியா முழுவதும் நிலவி வருகின்ற கஷ்டமான பொருளாதார நிலை தமிழகத்தையும் பாதித்திருக்கிறது. இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பணவீக்க சக்திகள் தலை தூக்கியிருக்கின்றன. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது. இவற்றுக்கான வழி முறைகளை வகுக்கின்ற அதிகாரம் பெரும்பாலும் மத்திய அரசிடம் உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டார். ஆக, அன்றையதினம் பேசும்போது, விலைவாசி உயர்வுக்கும், பண வீக்கத்திற்கும் காரணம் மத்திய அரசு என்றும், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரமும் மத்திய அரசிடம்தான் உள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் “சம்பள உயர்வு பெறுவதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம்” என்று இந்தத் தடவை கூறியுள்ளார்கள். இதற்கு என்ன அடிப்படைக் காரணம் என்பதை ஆராய வேண்டும். போன தடவை விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணம் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறினார்கள். பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் மாற்றம் தேவை என்றும் தெளிவாகக் கூறினார்கள். இன்றைக்கு சம்பளம், கூலி பெறுகின்ற ஊழியர்களும், தொழிலாளர்களும் தான் காரணம் என்றால் மத்திய அரசோடு இவர்கள் இப்போது புதிய உறவு கொள்ள விரும்புவதின் விளைவா இது?

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

அப்படியானால் இந்த நாட்டிலேயுள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்வதை இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? மாட்டார்களா? இப்போது நமது நாட்டிலே 35 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கள்ளப் பணம் புழங்குகிறது. அந்தக் கள்ளப் பணம் நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் நெருக்கடியை உண்டாக்குகிறது. இந்தக் கள்ளப் பணம் நாட்டிலே தொழிற்சாலைகள் பெருகவோ, உற்பத்தி பெருகவோ பயன்படுத்தப்படவில்லை. கள்ளப் பணத்தை கறுப்பு மார்க்கெட்காரர்கள் பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கவும், பிறகு அவைகளை அதிக விலைக்கு விற்கவும் பயன்படுத்துகிறார்கள். உற்பத்திக்கு அது பயன்படவே இல்லை. கள்ள மார்க்கெட்காரர்களிடமிருந்து அந்தக் கறுப்புப் பணத்தைப் பெற மத்திய அரசிடம் சக்தியில்லை. பாண்டு பத்திரங்கள் மூலம் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களிடம் மத்திய அரசு சரணாகதி அடைந்துள்ளது. அவர்கள் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்து அதிக விலைக்கு விற்ப்பைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்து உள்ளே போட வழியில்லை. பொருளாதார நலிவுக்குக் காரணம் இதுதான் என்று மத்திய அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசு அதை இப்போது சொல்ல ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? இந்த அரசுக்கு இப்போது என்ன மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்னொரு காரணத்தையும் பொருளாதார நிபுணர்களே கூட ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது எக்ஸ்சஸ் டியூட்டியும், இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். 1948 ஆம் ஆண்டில் 82 கோடி ரூபாய் எக்ஸ்சஸ் டியூட்டி மூலம் கிடைத்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் எக்ஸ்சஸ் டியூட்டி மூலம் கிடைக்கிறது. இதைப்பற்றியும் இந்த அரசு ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆனால் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்தான் பண வீக்கத்திற்குக் காரணம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பண வீக்கத்திற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதாவது ‘டெபிசிட் பினான்சிங்’ மத்திய அரசின் வரவுசெலவில் துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்ட கோடிக்கணக்கில் நோட்டுக்களை அச்சடிக்கிறார்கள். 2,500 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய நோட்டுக்களை டெபிசிட் பினான்சிங்குக்கு அச்சடித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கைகள்தாம் காரணம் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறும்போது, நம்முடைய அரசு மட்டும் கூலி-சம்பளம் பெறுவோர்தான் விலைவாசி உயர்வுக்கும் பண வீக்கத்திற்கும் காரணம் என்று சொல்வது எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இவ்வாறு வேறு யார் மீதோ அரசு பணவீக்கத்துக்கான காரணத்தைச் சொல்வது சரியல்ல. தமிழக அரசு மட்டும் இப்படிச் சொல்லவில்லை, ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் இப்படித்தான் பேசுகிறார்கள். நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனகாபுத்தூர்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. இராமலிங்கம் ஒரு புதிய அனுபவத்தைக் கூறினார். சாதாரணமாக மத்திய பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்பாக சுகாத புதைப்பவர்கள் ஒன்றிரண்டு பாக்கெட் கூடுதலாக வாங்கி வைப்பார்கள். அதுபோல் சுருட்டையும் வாங்கி வைப்பார்கள். மத்திய பட்ஜெட்டில் புகையிலை மீது வரி போடுவார்கள் என்பதால் அப்படி வாங்கி வைத்துக்கொள்வார்கள். இதுதான் எல்லோருடைய அனுபவமும். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அனகாபுத்தூர் சாமலிங்கம் பேசுகையில் காலையில் உளுந்தும் பருப்பு ரூபாய் 1-50-க்கு விற்கிறது என்றால், பஞ்சப்படி அறிவித்தவுடன், சாயங்காலம் 1-80 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் உள்படியே எங்களுடைய அனுபவம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு, ஒன்றைச் சொல்கிறேன். விலைவாசி உயர்வும், ஊதிய உயர்வும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வருகின்றன என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “Price increase and wage increase seem to be following each other in a vicious circle” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரையில், சொல்வேன் சம்பள உயர்வு விலை உயர்வுக்குப் பின்னால்தான் நொண்டியடித்துக் கொண்டு வருகிறது. விலைவாசிதான் பறக்கிறது நாங்கள் அதை limping wage rise என்றதான் சொல்கிறோம். விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏற்ற முறையில் சம்பள உயர்வு எற்படவில்லை. சம்பள உயர்வின் மூலம் விலைவாசி உயர்வு தூற்றுக்கு தூறு சதவிகிதம் சரிக்கட்டப்படவில்லை. ஆனால் சம்பள உயர்வோ விலைவாசி உயர்வுக்குப் பின்னால் நொண்டியடித்துக் கொண்டு வருகிறது. இதுதான் எங்கள் அனுபவம். மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் விலை உயர்வுக்குக் காரணம். மத்திய அரசிடம் நேரடியாக இந்த விஷயத்தில் போராட விருப்பம் இல்லாவிட்டால், மறைமுகமாகவாவது சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியும் சொல்ல விருப்ப மில்லாவிட்டால், சுமமாவாவது இருக்கக்கூடாதா? ஆளும் கட்சியின் அரசியல் தேவைக்கேற்ப அல்லப்போது நாட்டிலுடைய பொருளாதார நிலை மாறாது; பொருளாதாரத் தத்துவமும் வளைந்து கொடுக்காது. அப்படி நினைத்தால் அது தவறு. இந்த அரசு தமிழ் நாட்டிலுள்ள உழைப்பாளர் வர்க்கத்தின் மீது ஒரு போர்ப்பிரகடனம் செய்கின்றது என்பதையே இது காட்டுகிறது. இதற்கேற்பத்தான் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. தமிழக அரசு, தன் ஊழியர்களுக்கு செப்டம்பர் 1 அம் தேதி முதலும், டிசம்பர் 1 ஆம் தேதி முதலும் ஆக இரண்டு அகவிலைப் படி பாக்கி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 20 ரூபாய் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்தால் மார்க்கெட்டில் விலை ஏறியிடும் என்று கூறி அந்தப் பாக்கியைக் கொடுக்காமல் இருப்பார் களையானால், அது தவறான கொள்கை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஆசைப்படுகிறேன். உழைத்து ஊதியம் பெறும் ஊழியர்களை இப்படித் தாக்குவது நியாயமில்லை. எதிலும் பிரச்சாரம் என்று இருந்தால் மட்டும் போதாது. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை இந்த விஷயத்தில் சரியில்லை. நீங்கள் வேறும் கொள்கைப் பிரகடனத்துடன் மட்டும் தின்றுவிடவில்லை. தமிழில் தந்துள்ள உரையிலுள்ள வாசகத்தை விட ஆங்கிலத்தில் தந்துள்ள உரையில் வாசகம் மிக நன்றாக உள்ளது.

“Sapless majority does not have this. Thus, it is the silent majority which suffers the most. It is very essential that this trend is arrested” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அநீதியாக அவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தப் போக்கை சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்பவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்காமல் தடுத்து நிறுத்தப்படுவதன் மூலம், நாட்டிலுள்ள பட்டினிப் பட்டாளங்களின் நிலை உயர்த்தப்பட்டு விடுமா? உழைத்து ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதிய உயர்வு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டால் மட்டும், விலைவாசி கட்டுப்பட்டுவிடுமா? இதைத்தானே சர்க்கார் தன்னுடைய கொள்கையாக ஆளுநர் உரையிலே அறிவித்திருக்கிறது. அப்படி இந்த அரசு சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களை எல்லாம் ஆர்கனைஸ்ட் (ஸ்தாபனரீதியாகத் திரண்டவர்கள்) என்றும் நான்-ஆர்கனைஸ்ட் (ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டவர்கள்) என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கின்ற கோளாறான ஒரு நிலையை நாம் பார்க்கின்றோம். அரசு ஊழியர்களும், தொழிற்சங்கங்களில் இருப்பவர்களும் அரசின் கண்களுக்கு எதிரி கொள்கைக்கேரிகுவதுதான் இதற்குக் காரணம். இப்படி ஆர்கனைஸ்ட் என்றும் அன்-ஆர்கனைஸ்ட் என்றும் இரண்டுபடுத்திப் பின்னர் ஸ்டிரைக் பன்னினால் அதை உடைப்பீர்கள். அதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு. இப்படி இரண்டு படுத்தி, சங்கம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், சங்கம் வைக்காதவர்களுக்கு மிடையே போராட்டத்தை உண்டு பண்ணி தொழிற் சங்கங்களை உடைக்கப் பார்க்கிறார்கள். முன்னவர்களை எதிர்த்து பின்னவர்களுடன் சண்டை போடுங்கள் என்று அரசாங்கம் மறைமுகமாகச் சொல்வது போலிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்து, வேலை நிறுத்தங்கள் சம்பந்தமாக, இப்போது இரண்டு மசோதாக்கள் வந்திருக்கின்றன. ஸ்டேண்டிங் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி முன்பு இவை இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களுக்கு நிரூபணங்களை ஆலோசிப்பதற்காக, தமிழக அரசு ஒரு முத்தரப்பக் கமிட்டியை நியமித்து, அது வேலை செய்து வருகிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகள் அந்தக் கமிட்டியின் முன்னாலே தற்போது இருக்கின்றன.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

‘என்னசியல் சர்வீஸ்’ என்று சொன்னால், அதில் உள்ளவர்கள் ஸ்டிரைக் பண்ணக்கூடாது என்று தற்போதுள்ள தொழில் தகராறு சட்டம் கூறுகின்றது. இனி எந்தப் பணியானாலும் நோட்டீசின்று ஸ்டிரைக் செய்யக் கூடாது என்று புதிய மசோதா கூறுகிறது. ஸ்டிரைக் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னாலே, ரகசிய ஒட்டெடுப்பு நடத்தி 60 சதவிகிதம் பேர்கள் ஸ்டிரைக் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால்தான், ஸ்டிரைக் பண்ணலாம். 59 சதவிகிதம் ஆதரித்தால்கூட, ஸ்டிரைக் பண்ண முடியாது. இப்போது இங்கே அ.தி.மு.க., ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. அவர்கள் என்ன 60 சதவிகிதம் வாக்குப் பெற்றா ஆட்சிக்கு வந்தார்கள்? சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கும் போது ரகசிய வரக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்றாவது கூறினார்களா? அதுவும் இல்லை. ஆகவே, வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு 60 சதவிகிதம் பேர் ஆதரவு தேவை என்ற ஒரு நிபந்தனை ஏன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், தொழிலாளர்களின் போராட்ட உரிமையைப் பறிப்பதற்குத்தான். இன்னொரு மசோதாவும் இங்கே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஊதிய உயர்வு போன்ற பிரச்சினைகளில் தொழிலாளர்களின் பேரரசுத்தியைப் பறிப்பதற்கு அது வகை செய்கிறது. இம்மாதம் 9 ஆம் தேதியன்று பி. & சி. மில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக மத்திய, மாநில அரசுகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக சென்னை நகரத் தொழிலாளர்களின் அடையாள வேலை நிறுத்தம் நடந்ததைத் தடுப்பதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது இன்னும் அமுலிலிருக்கிறது. அதன்படி ஸ்டிரைக் செய்தால் 2 வருடம் சிறைத் தண்டனை, ஸ்டிரைக்கை ஊக்குவித்தால் ஒரு வருடச் சிறைத் தண்டனை என்றெல்லாம் பயமுறுத்தல் வந்திருக்கின்றது. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது, “இந்த அவசரச் சட்டம் 6 வார காலம் அமுலில் இருக்கும். பின்னர் போகும், மீண்டும் வரும்” என்று சொன்னபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த அவைக்கு சட்ட வடிவில் அது வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன், எந்தச் சட்டம் போட்டும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளையும் உணர்வுகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அரசு தடைச் சட்டம் போட்டும், 9-ம் தேதி நடந்த போராட்டத்தைத் தடுக்க முடியவில்லையே! மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தடைச் சட்டம் இந்த அவைக்குக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், அப்படிச் சொண்டு வந்தால், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் அத்தனைபேரும் அரசுக்கு எதிராகத்தான் போவார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. நீங்கள் வெளியிடும் அறிக்கைகளிலும் மசோதாக்களிலும் மட்டும் தொழிலாளர் விரோதப் போக்கைக் காட்டவில்லை. நடைமுறைகளில் அது அமுலாகிறது.

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

நாட்டிலே எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொண்டால், உங்கள் போக்கு தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை. பி. & சி. மில் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், அது 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. அந்த ஆலையை டேக்-ஓவர் செய்ய வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாடு அரசு மட்டும் அதைச் செய்ய முடியாது. ஏற்கெனவே, எல்லா பாங்குகளும் அங்கே பணத்தைக் கொட்டியிருக்கின்றன. அந்த நிறுவனத்திற்கு 34 கோடி ரூபாய் கடன் இருக்கிறது. 21 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதை நமது அரசு எடுத்து நடத்த முடியாது. ஆனால், மத்திய அரசுதான் இதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்ல இந்த அரசுக்கு ஏன் தைரியம் வரவில்லை. மேலும், அந்த நிறுவனத்தை மீண்டும் தனியாரிடம் கொண்டு போய் ஒப்படைக்க மாநில அரசுக்கு என்ன அக்கறை இருக்கிறது? மத்திய அரசுதான் இந்த நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? இப்போது இந்த அரசிடம் தொழிலாளர்களுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த நிறுவனத்தை மீண்டும் அந்தத் தனியார் நிர்வாகத்தினிடத்திலேயே ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு ஏன் வற்புறுத்துகிறது? அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக்கூடாதா? உற்பத்தி—உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே, இப்போது இந்த நிறுவனம் 1 மாத காலமாக மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறதே, இப்போது மட்டும் உற்பத்தியில் பாதிப்பு இல்லையா? இதைச் சரி செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது? தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் மட்டும், உடனே உற்பத்தி கேட்டுப் போகிறது, உற்பத்தி கேட்டுப் போகிறது என்று ஊச்சல் போடுகிறார்களே, இப்போது இதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்? ஆகவே, தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் மட்டும், உற்பத்தி கேட்டுப் போகிறது. முதலாளி தவறு செய்து அந்த நிறுவனத்தை நஷ்டத்துக்கு உள்ளாக்கி அதன் காரணமாக அந்த நிறுவனம் மூடப்பட்டால், அப்போது அரசு உற்பத்தி பற்றியே பேசாது. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வதே தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை மறுப்பதற்காகத்தான்.

நெய்வேலிக்குப் பக்கத்திலே வடவூரில் ஒரு பீங்கான் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அது திரு. விஸ்வநாதன் என்ற தனியாருக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் சொந்தமான தொழிற்சாலை. அது இன்றைக்கு 104 நாட்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 800 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்துக்கு 54 லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு மட்டும் அதற்குக் கிடைத்த நிகர லாபம் 73 லட்சம் ரூபாய். அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், 20 சதவிகிதம் போனஸ்க்கு மேல் எக்ஸ்கிரேயா கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதை லேபர் இப்பார்ட்.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

√1981 ஜனவரி 27

மென்ட் சிபாரிசு செய்யக்கூடாது என்று மறைமுகமாக தமிழக அரசு ஆணை யிட்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறதே, இதே தொழிலாளா கொள்கையை அரசு எப்போதிருந்து கடைப்பிடித்திருக்கிறது என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். என்.டி.சி. நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு எக்ஸ்-கிரேஷியா கொடுக்கலாம் என்று அரசு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதுபோல கோவாப்பேரேட்டிவ் மில்ஸ்லே பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இந்த திரு. விஸ்வநாதன் கம்பெனியிலே பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் சிபாரிசு செய்யக் கூடாது என்பதிலே அப்படி அரசுக்கு என்ன அக்கறை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இந்த அரசு அப்படியொரு ஆணையிடவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : அரசு ஆணையிடுகிறது என்று சொன்னால், எழுத்து பூர்வமாக இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு அமைச்சர் டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளை எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்திக் காரியங்களைச் செவ்வார் என்பது நமக்குத் தெரியாத விஷயங்கள் அல்ல. என்ன இருந்தாலும், இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள்தான் பொறுப்பு. 'இந்தப் பிரச்சினையை இன்னாரிடம் விட்டால் போதும், இன்னாரிடம் விடவேண்டாம்' என்று சொல்வதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். இப்படியெல்லாம் திறமையாகச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்து கிறார்கள். முன்னால் சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலை, பள்ளிப்பாளையம் பேப்பர் தொழிற்சாலை, இப்போது மீண்டும் இந்த வடனூர் பிங்கான் தொழிற் சாலை, எல்லாம் அதே திரு. விஸ்வநாதன் பொறுப்பிலுள்ளனவதான். இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த அரசுக்கு அந்த முதலாளியோடு என்ன முறையில் உறவு இருக்கிறது என்ற சந்தேகம்தான் வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறைக்கு எக்ஸ்-கிரேஷியா கொடுக்க சிபாரிசு செய்த இந்த அரசு, என்.டி.பி.க்குக் கொடுக்க சிபாரிசு செய்த இந்த அரசு, குறிப்பிட்ட ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகளுக்கு மட்டும் சிபாரிசு செய்ய ஏன் மறுக்கிறது? இந்தப் பிரச்சினையின் காரணமாக அந்த நிறுவனம் 104 நாட்களாக மூடப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் துங்குகிறாரா என்று நான் கேட்டால் தப்பா?

981 ஜனவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அங்கு தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் கமிஷனர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார். 25 ஆம் தேதி நான் கடலூர் சென்றபோது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அழைத்துப் பேசும்படி சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் இப்படியேதான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். நான் கேட்கிறேன், கடந்த 104 நாட்களுக்குள்ளாக இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியுமா? இல்லை, அதற்கான அதிகாரம் அவருக்குக் கிடையாது? இல்லை, அவருக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லையா? 104 நாட்களுக்குப் பிறகும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை என்று சொன்னால், என்.டி.சி.யிலே மட்டும் ஸ்டிரைக் வரப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடனே, பேசி சுமுகமான முடிவெடுக்க எப்படி முடிந்தது? இதுவரை வேலை நிறுத்தம் நடத்த அனுமதி இருந்தது. இனிமேல் வேலை நிறுத்தம் நடத்தினால் தண்டனைதான். இது என்ன வேடிக்கை? கருவூலக் கணக்கு ஊழியர்கள் தங்களது கோரிக்கைகளுக்காகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். பின்னர், அந்த ஊழியர்களில் சிலர் மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக்கொடுத்து வேலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். 'இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இனிமேல் ஈடுபடவே மாட்டேன்' என்று எழுதிக்கொடு' என்று கேட்டார்கள். சர்க்கார், தன் கருவூலக் கணக்கு ஊழியர்களிடம் இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மதுரை யூனியன்சிட்டி யிலே ஃபேக்கல்டி அசோசியேஷன் என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. அது ஆராய்ச்சியாளர்களின் அமைப்பு. அவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்தார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் கோயம்புத்தூரில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு மாறாக அவர்கள் யாரும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. "ஜாமீனில் வெளியே வாருங்கள், கோர்ட்டுக்குப் போங்கள்" என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-30)

இப்போது ஒப்பந்தம் செய்துவிட்ட பிறகும் என்ன நிலைமை? அவர்கள் மீது வழக்கு இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. கேட்டால், “கோர்ட்டுக்குப் போங்கள், கேஸ் நடக்கும்” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நியாயம் என்று அங்கீகரித்துத் தானே அவர்களோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது? அந்தக் கோரிக்கைகளுக்குத் தாகத்தானே அவர்களும் போராட்டம் நடத்தினார்கள்? அப்படிப் போராட்டம் நடத்தி, பிறகு ஒப்பந்தமும் உருவான பிறகு, இன்னும் கேஸ் நடக்கும், கோர்ட்டுக்குப் போக

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 3]

வேண்டும் என்றால், என்ன அர்த்தம்? “இனிமேல் நீங்கள் போராட்டம் நடத்தக்கூடாது. போராட்டம் நடத்தினால், இப்படித்தான் கேஸ் போடுவோம், நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் அலைய வேண்டும்” என்று மறைமுகமாக மிரட்டுகிறது இந்த அரசு என்றுதானே பொருள்?

அது மட்டுமல்ல, ஸ்டிரைக் செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை ‘ஆன்டி-சோஷல் எலிமென்ட்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். யாரைப் பார்த்து ‘ஆன்டி-சோஷல் எலிமென்ட்’ என்று சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? தமிழ் நாட்டுப் பிரஜைகளைப் பார்த்து, படித்த வாலிபர்களைப் பார்த்து, உரிமைக்காகப் போராடுகிற அரசு ஊழியர்களைப் பார்த்து, கல்லூரிப் பேராசிரியர்களைப் பார்த்து, ஆன்டி-சோஷல் எலிமென்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். நியாயம்தானா? அவர்களின் கோரிக்கை நியாயமாக இருப்பதால்தானே, அவர்களோடு ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கே அரசு வந்தது? வந்துவிட்ட பிறகு, இன்னும் வழக்கு இருக்கும் என்றால், என்ன அர்த்தம்? கல்வியமைச்சர் அந்தப் பேராசிரியர்களைப் பார்த்து, “ஒப்பந்தம் செய்தாகிவிட்டது. நீங்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டார். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, இப்போது “இன்னும் கேஸ் நடக்கும். கோர்ட்டுக்கு நீங்கள் போய் அலைந்து கொண்டிருங்கள்” என்றால், என்ன அர்த்தம்? இவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதா? “நீங்கள் மறியல் செய்தால் சிறைக்குப் போக வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். வழக்குகளைச் சந்திக்க வேண்டும்” என்று மிரட்டுகிறார்கள். அதுதான் இதற்குப் பொருள். வேறு என்னவாக இருக்க முடியும்?

அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபர்பற்றி அரசாங்கத்தில் இருக்கிற கட்சியினர் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன்: “காண்ட்ராஃட் லேபரைக் காட்டிலும் மோசமான நிலையில் இருக்கிற லேபர் வேறு யாராவது உண்டா?” அத்தகைய காண்ட்ராஃட் லேபரிடம் இந்தச் சர்க்காருக்கு அனுதாபம் உண்டா? காட்டப்பாறையில் பெரிய பெரிய டிரில்லிங் மெஷின்களைக் கொண்டு பாறைகளைக் குடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 150 தொழிலாளர்கள் காண்ட்ராஃட்டிடம் அகலிவைப்படி உயர்வு கோரி போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதே நாங்கள் முதலமைச்சரிடத்தில், இந்த காண்ட்ராஃட் லேபருக்கான கூலியை நிலைச் செய்யலாம் என்று சொன்னோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சரோ அதை நிலைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். அதன் விளைவு என்ன? இன்றையதினம் 150 தொழிலாளர்களோடு அவர்களின் மனைவிமார்களும் 26 குழந்தைகளும் கடந்த 4 மாதமாகச் சிறையில் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயே முதன் முதலாக, உண்ணாவிரதம்

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

இருந்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டு சிறைத்தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது. இந்த நிலைமையை இன்னும் அனுமதிக்கலாமா? காண்ட்ராஃட்டிடம் அதிக சகக் கூலி கேட்பது தவறா?

அன்-ஆர்கனைஸ்டு ஒர்க்கர்ஸ் அதிகமாகக் கூலி கேட்டுப் போராடினால், அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? ஆர்கனைஸ்டு லேபர் அதிகமாகப் பெறுகிறார்கள், அதனால்தான் உங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபரை ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு விரோதமாகக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் இதுவரையில் காண்ட்ராஃட் லேபர் ஆக்ட் அமுல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? 1971 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இச்சட்டம், 1976 வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது தமிழ் நாட்டில் அமுல் செய்யப்படவில்லை. அமுல் செய்யாமலே அவர்கள் ஆட்சி அகன்றது. இப்போது அ.தி.மு.க. ஆட்சி வந்து 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இவர்களாவது அந்தச் சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றி அமுல் செய்தார்களா என்றால், இல்லை. நான் சென்ற முறை பேசும்போதே படித்துப் படித்துச் சொன்னேன். பேப்பர் மில்களிலும், சிமெண்டாலைக் குவாரிகளிலும் இருக்கும் காண்ட்ராஃட் முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று இதற்கு என்று நியமித்த கமிட்டியே கிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இந்த அரசு அதை அமுல் படுத்தத் தயாராக இல்லை என்பதை முதலமைச்சரிடமே எடுத்துச் சொன்னோம். எதனாலே அதிலே தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்? அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபர் கூலி அதிகம் கேட்டால், ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு எதிராக அவர்களைக் கிளப்பி விடும் இந்த அரசு அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்குத் தேவையான இந்த காண்ட்ராஃட் முறையை ஒழிக்க மறுப்பது ஏன்? விளக்க வேண்டும்.

இதற்கெல்லாம் உச்ச கட்டமாக இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பிரச்சினை உருவாகியிருக்கிறது. கடந்த 24 ஆம் தேதி அண்ணாமலைநகரில் 144 பிரிவுப்படி தடையுத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். அதற்கு எதாவது அவசியம் உண்டா? ஆசிரியர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்களா? என்ன காரணத்தால் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது? ஆசிரியர்களுக்கு முதலில் கூட்டம் நடத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. செக்ஷன் 32 அமுலில் இருந்தும் அவர்களுக்குக் கூட்டம் நடத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அதன்படியே அவர்களும் ஒரு ஹாலில் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார்கள். காலை 11 மணிக்குக் கூட்டம் நடந்த இருந்தபோது, 144 பிரிவுப்படி தடை உத்தரவு என்றார்கள். ஆசிரியர்கள் அந்தத் தடையை மீறி ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். அதனால் என்ன ஆயிற்று? ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சுமார் 1000 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

கனம் மாணவர்களும் எதற்காக அங்கே போராட்டம் நடத்துகிறார்கள்? அரசு சிந்திக்க வேண்டாமா? இந்த அரசு சென்ற ஆண்டே கொடுத்த உறுதி மொழியைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டே அரசாங்கத்தின் சார்பில் திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள். 1920 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகச் சட்டத் தைத் திருத்துவோம் என்று அரசு சார்பில் சொன்னார்கள். ஆனால் கடந்த ஓர் ஆண்டுக் காலமாக அத்தகைய சட்டத் திருத்தம் ஏதும் செய்யப்படவில்லை. இப்போதும் அப்படி ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப் போவதில்லை என்று தெரிந்ததால், அங்கே உன்னவர்கள் “சட்டத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் தான் அளித்த வாக்குறுதியைக் காப்புற்ற வேண்டும்” என்று போராடுகிறார்கள் இந்த நிலையில் முதலமைச்சர் இங்கே “ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார். ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால், திருவாகம் திருவாகமாக இருந்தால்தானே முடியும்? திருவாகம் திருவாகமாக இல்லாதபோது, ஆசிரியர்கள் மட்டும் எப்படி ஆசிரியர்களாக இருக்க முடியும்? கோடிக்கணக்கான ரூபாயை அந்த திருவாகத்தின் கையிலே கொடுத்து, “கல்வியைப் பரப்புகள். ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான சம்பளம் கொடுங்கள், ஒழுங்காகச் செயல்படுங்கள்” என்று சொல்லி, அதற்குப் பிறகு அந்த திருவாகம் அந்தப் பணத்தைக் கொள்ளை அடிக்க ஆரம்பித்தால், ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருந்தால், ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி செய்யாமல் எப்படி கம்மா இருப்பார்கள்? திருவாகம் தவறாக நடந்தாலும், ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி செய்யக் கூடாது என்றால், இது என்ன ஒருதலைப் பட்சமான நியாயம்? அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றனவா இல்லையா என்று கமிட்டி போட்டாவது கண்டிப்பிடிக்க வேண்டாமா? இங்கே பேசிய மான்முடிகு உறுப்பினர் செல்வி லீலாவதி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏறத்தாழ 19 லட்சம் ரூபாய் கட்டிடத்திற்காக என்று அரசாங்கத்திடம் மானியம் பெறப்பட்டு கட்டிடமே கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். மூவரின் பிரப்பர்ட்டியைத் தாக்கிக்கொண்டு ஒடிவிட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இம்மூவரின் பிரப்பர்ட்டியைத் தாக்கிக்கொண்டு போனதை நாம் இங்கேதான் கேள்விப்பட முடியும். ரூ. 19 லட்சத்திற்கு ஆஸ்திக்கணக்கில் இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே கட்டிடங்களில்லை. இந்த யாதிரியான மோசமான திருவாகத்தைக்கூட அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள மறுப்பது என்றால், என்ன அர்த்தம்?

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

போன வருஷம் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசும்போது, கல்வியமைச்சர் ஒரு உறுதிமொழியைக் கொடுத்தார். அதுவும் நான் ஒரு துணைக் கேள்வி கேட்டபோது, அவசியமானால் இது குறித்து ஒரு அவசரச் சட்டமே கூட கொண்டு வருவோம் என்றார். ஆனால் இன்றையதினம் நிலைமை என்ன? முதலமைச்சர் சொல்லுகிறார், “நாங்கள் விதிமுறைகளைத்தான் திருத்துவோமே தவிர, சட்டத்தைத் திருத்த மாட்டோம்” என்கிறார். விதிமுறைகளைத் திருத்துவதற்கு ஒரு ஜி.ஓ. போட்டாலே போதுமே? இதற்கு எதற்கு முதலமைச்சரும், கல்வியமைச்சரும் வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும்? இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? போராடினால் இவர்களுக்குப் பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்பதுதானே? இந்தப் போக்கு அரசாங்கத்திற்கு நல்லதா? இது எதோ தனிப்பட்ட நபருக்கு எதிரான போக்கு அல்ல என்பதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் இருக்கும் ஆர்கனைஸ்டு அண்டு மிடில் கிளாஸ் ஓர்க்கர் க்கு எதிரான ஒரு சவாலாக இதை இந்த அரசாங்கம் விடுக்கிறது. அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபர் கேட்கும்போது, அவர்களை ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு எதிராகக் கிளப்பி விடுவதும், ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு எதிராக இப்படிப் பட்ட சவால் விடுவதுமான போக்கு நல்லதல்ல. இதற்குக் காரணம் இப்போது ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் சகவாச தோஷம். இந்தச் சகவாச தோஷம் காரணமாகத்தான் காங்கிரஸின் கொள்கை இவர் களுக்குத் திரும்பி வர ஆரம்பித்துவிட்டது. அதாவது இந்திரா காந்தியோடு இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சகவாச தோஷம் காரணமாகத்தான் இவைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன.

சென்ற முறை இந்திரா காங்கிரஸ் மத்திய அரசு இவர்களின் ஆட்சியைக் கலைத்தபோது, என்ன சொல்லி தேர்தலில் நின்றார்கள்? எங்கள் ஆட்சியைக் காரணமில்லாமல் டிஸ்மிஸ் செய்துவிட்டார்கள், எனவே இது ஜனநாயகப் படுகொலை என்று சொல்லித்தானே மக்களிடம் வாக்குகளைப் பெற்றார்கள். நான் கேட்கிறேன்: இப்போது அரசாங்கமே ஒரு தனி நபரை எந்தக் காரணமும் காட்டாமல், ஒரு விசாரணையும் இல்லாமல், சிறைக்குள்ளே பிடித்து வைத்தால், அது மட்டும் ஜனநாயகப் பாதுகாப்பா? இதைத்தான் ஆட்சியில் உள்ளவர்களின் வியாக்யானம். நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆர்டினன்ஸைக் கொண்டுவந்திருப்பதை தமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களைக் காட்டிலும் சிலாகித்துப் பேசுவதற்கு இந்த நாட்டில் வேறு ஆளே கிடையாது. அவ்வளவு அவசியம் அந்தச் சட்டம் என்கிறார். தேவையில்லாமல் ஒருவரைப் பிடித்து உள்ளே வைப்பதுதான் இவர்களின் ஜனநாயகப் பாதுகாப்பா? முன்னே இவர்களைக் காரணமில்லாமல் டிஸ்மிஸ் செய்தால், அது ஜனநாயகப் படுகொலை என்றார்கள். அதைச் சொல்லித்தானே

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

எலெக்ஷனில் ஓட்டு கேட்டார்கள்? அஞ்சரிதான். அவர்களே இன்றைக்கு அந்தத் தடுப்புக்காவல் சட்டத்திற்கு ஆதரவு தருவது நியாயமா? இதற்கெல்லாம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி நியாயப்படுத்துகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கொள்கை பாற்றத்திற்கு—இந்த சாமர்சால்ட்டுக்கு—அரசியல் குட்டிக்காணத்திற்கு அவர் எப்படி விளக்கம் கொடுக்கப் போகிறார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

(மாற்றுத் தலைவர் திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. இந்தியாவிலே ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை வேண்டும்; அது தான் நமது நாட்டுக்குப் பொருத்தமானது என்று நமது முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை என்பது என்ன? சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக்கூட கட்டுப்படாத நிலையில் ஜனாதிபதி பணியாற்றலாம் என்பதுதான் அமெரிக்காவின் அரசியல் சாசன விதிமுறை. அப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் கட்டுப்படாத ஜனாதிபதிதான் நமது நாட்டுக்குத் தேவை என்றுதானே நமது முதலமைச்சர் சொல்கிறார்? அவ்வளவு அதிகாரமுள்ள ஒருவர் எப்படி ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பார்? ஆனால், இதைத்தான் நமது முதலமைச்சர் வேண்டுகிறார். இதுதான் நமது முதலமைச்சர் ஜனநாயகத்திற்குத் தரும் வியாக்கியானம். ஜனாதிபதியாக வருகிறவர் எக்சுக்ராதிபதியாக நடந்து கொள்ளலாம். அதுதான் நாட்டுக்கு நல்லது என்பது முதலமைச்சர் தருகிற வியாக்கியானம். இந்த வியாக்கியானங்கள் இந்த நாட்டு ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதல்ல. ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை எதிர்ப்பவர்களைப்பற்றி முதலமைச்சர் என்ன காரணம் சொல்கிறார் என்று பார்த்தால், அதைவிட வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் இந்த ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால் இந்த அம்மையாரைத் தவிர வேறு யாரும் ஜனாதிபதி தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற முடியாது என்ற பயம்தான் என்று நமது முதலமைச்சர் சொல்கிறார். இதுதான் முதலமைச்சரின் மேலான 'காமெண்ட்'. அதாவது அந்த அம்மையாரைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த நாட்டில் தேர்தலில் ஷேயிக்க முடியாது என்பதால் மற்ற கட்சிக்காரர்கள் இந்த முறைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். சென்ற தேர்தலில் முதலமைச்சரே இந்த அம்மையாரை எதிர்த்துதின்றுதானே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்? அந்த அம்மையாருக்கு எதிராக அணி திரட்டித்தானே தமிழ் நாட்டில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்? “எத்தனையோ முறை எங்கள் கட்சி ஆட்சியை அந்த அம்மையார் கவிழ்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார். அந்த அடியை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு அவரை எதிர்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோமே ஒழிய, தோல்விக்குப் பயந்து கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளுகிறோமா?” நான் இங்கே இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம்,

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

முதலமைச்சரிடமிருந்து வருகிற இந்தக் கருத்தை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியினருக்கு ஒரு அரசியல் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதைவிட்டு தயவு செய்து புதிய தத்துவங்களைப் பேசிக் குழப்பக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திடீரென்று இவர்களின் கொள்கையிலே ஒரு மாற்றம் வருகிறது. ராஜ்ய சபையின் உதவித் தலைவருக்கான தேர்தல் வருகிறது. அந்த அம்மையார் இவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசவும் இல்லை, கேட்கவும் இல்லை. இருந்தாலும் இவர்களே போய் “நங்கள் கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும் எங்களுடைய ஆதரவு உங்களுக்குத்தான்” என்றார்கள். இவர்கள் ஓட்டுப் போட்டுத்தான் அவர்கள் ஷேயிக்க வேண்டிய நிலையில் இல்லை. எப்படியாவது அவர்கள் பக்கம் சாய்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தானே இப்படிச் செய்கிறார்கள்?

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் பேச்சு எங்கள் கட்சியின் உள்ளிகாரங்களில், உட்கட்சி விவகாரங்களில் தலையிடுவதாக இருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பது என்பது எங்கள் விருப்பம். அவர்கள் அழைத்தாலும் அழைக்காவிட்டாலும், நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்பது சரியா இல்லையா என்பது எங்கள் விவகாரம். எனவே, எங்கள் கட்சி விவகாரத்திற்குள் போகாமல் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : உங்கள் உட்கட்சி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. ஒரு கட்சி இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடு சேர்ந்து ஓட்டுப் போடுவது உட்கட்சி விஷயமா? ஒரு கட்சிக்குள்ளேயே இருந்து ஓட்டுப்போடுவது அந்தக் கட்சியின் உள் விஷயம். அதுவும் சட்டமன்றத் தேர்தல் சமயத்தில் தமிழ் நாடு பூராவும் இந்திரா காங்கிரசை எதிர்த்து ஓட்டுக்களை வாங்கிவிட்டு இப்போது ராஜ்யசபையில் அதை ஆதரித்து ஓட்டுப் போடுவதென்றால், அது உட்கட்சி விஷயம் இல்லை. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால், தமிழ் நாட்டில் தேர்தலே வராது என்று நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது சொன்னது யார்? இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால், இன்னும் 15 வருடங்களுக்குத் தேர்தலே வராது என்று பேசிவிட்டு, ராஜ்ய சபையில் போய் அவர்களை ஆதரித்து ஓட்டுப் போடுவது என்றால், அது உட்கட்சிப் பிரச்சினையல்ல. நாட்டுப் பிரச்சினை. ஊழல் நாற்றம் அடித்த மாருதி கம்பெனி சம்பந்தமான பிரச்சினையில் தங்களுடைய குடும்பச்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

சொத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள பிரதமர் கொண்டு வந்த சட்டத்தை ஆதரித்து ஒட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இந்திரா காங்கிரசை ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? “உடைந்து போன குப்பை கூளங்கள்” என்று மாருதி கம்பெனி நிபுணர்களால் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. இப்படி எ. சி. குப்தா கமிஷன் கூறியிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிக்கு 4 கோடி ரூபாய் கடன் இருக்கிறது. அதைக் கொடுக்க மத்திய அரசு இக்கம்பெனியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இதை ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? கட்சி மாற நினைக்கிறார்களா, ஆகவேதான் இந்த விளைவா? மத்திய அரசுக்கு நல்ல பிள்ளையாக இருக்க விரும்புகிறார்களா?

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு உறுப்பினர், மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் மோத வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரா?

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஒரு சர்க்காரைக் கலைத்தால் அது மோதலா அல்லது அணைப்பா? அதாவது ஒரு காரணமும் இல்லாமல் பிரபலி 17 ஆம் தேதி இரவோடு இரவாக அரசைக் கலைத்தது அணைப்பா, மோதலா என்று கேட்கிறேன். வேண்டாத போது மோதல். வேண்டியபோது அணைப்பா? அணைப்பதும் மோதுவதும் சட்டத்திற்குட்பட்டு இருக்க வேண்டும். அவ்வளவு தான்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். ஆகவே மேலும் பேச விடவேண்டும். இப்போது ஆளும் கட்சியின் நண்பனாக இருக்கிறேன். இனியும் நண்பனாக இருக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி முடிவு பண்ண வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தொடர்ந்து நண்பராகவே இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : முடிந்துவிடுகிறேன். இந்த அரசைப் போறுத்த மட்டில், மத்திய அரசுக்குள்ள அதிதமான அதிகாரங்களைப் பார்த்து அவர்கள் ஐந்து வரையிலுக்கு தன்னை ஆள விடுவார்களோ என்ற சந்தேகத்தின் காரணமாக மத்திய அரசுக்குத் தன்னுடைய கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுத்து அட்ஜெஸ்ட் பண்ண நினைக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது மக்களுக்குச் சாதகமான இந்திரா காங்கிரசின் கொள்கைகளையெல்லாம் ஆதரிக்கிறோம், ஒப்புக் கொள்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் மேற்கு வங்க அரசுக்கும் தனது அரசுக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொள்ள அவர் முந்துகிறார். மத்திய சர்க்கார் யாரை பயப்படுத்துகிறதோ அவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கும் நண்பர்கள் அல்ல என்று சொல்லுவதற்கு ஏன் அவசரப்படுகிறார்கள்? இவர்களுக்கும் கேரள சர்க்காருக்கும், இவர்களுக்கும் பேர்து வங்க சர்க்காருக்கும் பல பிரச்சினைகளில் ஒன்றுமே இருக்கிறபோது, ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்? மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று மூன்று மாநில அரசுகளும் கோருகின்றன. இந்தியாவில் சர்வாதிகாரப் போக்கில் பேசுகின்ற மத்திய அரசுக்கு எதிராக மற்றவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுபட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறபோது, ஏன் இப்படிச் செய்ய வேண்டும்? பகிரங்கமாக ஏன் வேற்றுமை பற்றிப் பேச வேண்டும்? நமக்குள்ளே பேசிக் கொள்ளலாமே! அவசர அவசரமாக இந்திரா காங்கிரசுக்கும் எங்களுக்கும் ஒன்றுமே இருக்கிறது என்று ஏன் சொல்கிறார்கள்? அகில இந்தியா காங்கிரசோடு சேர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு இருக்கிறது. தங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்ற நினைக்கிறார்களா? தமிழ் நாட்டில் இந்திரா காங்கிரசோடு சேர்ந்துகொள்ள நினைக்கிறார்களோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு அப்பப்பாற ஒரு உதாரணத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தபோது, கேரள முதலமைச்சர் திரு. ச. கே. நயினார் அவர்கள், “இந்தி திணிக்கப்படுகிறது. அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்” என்று பேசினார். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து, “தேர்வுகள் மகள் திருமதி இந்திரா காந்தி இருக்கும் வரையில் இந்தி திணிக்கப்படமாட்டாது” என்று அந்த அம்மையாரின் சார்பிலே உறுதி மொழியை அளித்தார். இது சரிதானா? மத்திய அரசு “இந்தியைத் திணிக்க மாட்டோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டே மத்திய அரசின் இலாகாக்கள் எல்லாம் இந்தியில்தான் குறிப்புகள் எழுத வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்களே! அகில இந்தியத் தேர்வுகளை இந்தியில்தான் எழுத வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லையா? இதைப்பற்றியெல்லாம் அண்ணா திரு.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கிளப்பவில்லையா? திரு.க. சார்பிலே கூட கோட்டிருக்கிறார்களா இல்லையா? இந்திதான் “லிங்க் லாங்குவேஜ்” என்றால், அர்த்தம் என்ன? “இந்தியை உடனே திணிக்க மாட்டோம், இந்தித் திணிப்பைச் சிறிது காலதாமதப்படுத்துவோம்” என்பது தான் அர்த்தம். மத்திய அரசின் இந்தக்கைய சொழிக் கொள்கையை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக வந்தால்தான் ஏன் வாங்குகிறார்கள்? ஏன் அவசரப்பட்டுப் பேசினார்கள்? திணிக்கமாட்டோம், திணிக்கமாட்டோம் என்ற

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

திரையைப் போட்டுக்கொண்டு மத்திய அரசினர் தினித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, என் இவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்? மத்திய அரசினுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தங்கள் அரசை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறார்களா? மத்திய அரசினரோ, அ.தி.மு.க., தி.மு.க. ஆகிய இரண்டு கட்சிகளையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்வார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யப்போவதில்லை. இந்த விஷயத்தில் தி.மு.க. கூட சரியாக இல்லை. உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்த சமயத்தில் குதிரைச் சிலையைப் பற்றிய பிரச்சினை வந்தது. இந்த இரண்டு கட்சிகளையும் குதிரைகளாக இந்திரா காங்கிரஸ் பயன்படுத்தும் உண்மைக் குதிரைக் கதையை மறைக்க இவர்கள் இருவரும் போலிக் குதிரை பற்றிய பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். தி.மு.க. நண்பர்களுக்கும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தி.மு.க. ஆதரவற்ற எதிர்க் கட்சியாக இருக்கவில்லை. இந்த அரசின் முக்கியமான கொள்கைகளை நான் விமர்சித்துப் பேசுகிறேன். தி.மு.க.-வினர் உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிப் பேசுகிறார்களே தவிர, மற்ற உண்மையான பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆகவே நீங்கலிருவரும் கிளப்பும் புழுதியில் உண்மையான பிரச்சினைகள் மறைந்து போகின்றன. சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் தி.மு.க. நண்பர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்குறைபாடுகள் பற்றியும் எரிசாராயம் பற்றியும்தான் கேட்கிறார்கள். இதைவிட முக்கியமான பிரச்சினையே இல்லையா?

சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட தி.மு.க.-வினால் பேச முடியவில்லையே, ஏன்? 1976 ஆம் ஆண்டில் ஜனாதிபதி ஆட்சி வந்தபோது முக்கியமாக அடிபட்டது தி.மு.க.-வினர்தான். மிசா சட்டத்தின்பேரே அவர்களைக் கைது செய்து, சிறையில் வைத்து அடித்தார்கள். அதை வசாரித்து நியாய தீர்ப்புக் கொடுத்தார் என்பதற்காக தலைமை நீதிபதியையே பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பழிவாங்க வேண்டுமென்பதற்காக மாற்றினார்கள் என்று உறுப்பினர் சொல்லுவது தவறு என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறு என்று எப்படிச் சொல்லுவார்கள், சரியென்றுதான் சொல்லுவார்கள்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : எந்த முறையில் பழி வாங்கினார்கள்?

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைமை நீதிபதிகளை அவர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் மாற்றக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. சம்மதம் இல்லாமல் ஏன் மாற்றியிருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் மாற்றியதால் தான் அங்கே இருப்பவர் இங்கே வரமாட்டேனென்று சொல்லுகிறார், இங்கே யிருப்பவர் வெளியே போகமாட்டேனென்று சொல்லுகிறார். அரசியல் சட்டத்தின்படி சம்மதம் இல்லாமல் தலைமை நீதிபதிகளை மாற்றக் கூடாது என்று இருக்கிறது. “கன்சல்டேஷன்” என்ற வார்த்தை போடப்பட்டிருக்கிறது. “கன்சல்டேஷன்” என்பதற்கு “சம்மதம்” என்றும் பொருள் என்று இன்றைக்குத் தர்க்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தலைமை நீதிபதியை கன்சல்ட் பண்ண வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே கன்சல்ட் பண்ணியிருந்தால், ஏன் வரவும் போகவும் மறுக்கிறார்கள்? அந்தந்த கோர்ட்டில் இருக்கிற சீனியர் மோஸ்ட் ஜட்ஜைத்தான் சீப் ஜஸ்டிசாகப் போட வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ராஜன் வழக்கில் கோள உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கருணாகரனும் சம்பந்தப்பட்டிருந்ததை விசாரித்த இரு நீதிபதிகள் அவரைக் கண்டனம் செய்தனர். அதனால் அவர் பதவியை விட்டு இறங்க வேண்டியதாயிற்று. இந்தக் கேசை விசாரித்த ஜட்ஜ் கோள தலைமை நீதிபதியாக ஆக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக இப்போது சென்னை தலைமை நீதிபதியை அங்கே மாற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரே கல்லில் தலைமை நீதிபதியை அடிக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசின் நேரடி இரண்டு மாங்காயை அடிக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசின் நேரடி ஆட்சியை விமர்சனம் செய்த ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயிலைத் தூக்கி வேறு இடத் திற்குப் போட்டார்கள். இப்படி நடக்கிறபோதுகூட நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் “நோ கம்மென்ட்ஸ்” என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறார். எதற்கெடுத்தாலும் உடனே அறிக்கை விடுகிற அவர் இதைப்பற்றி மட்டும் ஒன்றும் சொல்லாமல் வாய்மூடியிருப்பது

(முற்பகல் 12-50)

ஏன்? தி.மு.க. நண்பர்களை சுப்பிரமணியம் போத்தி அவர்களைப் பழிவாங்க ஏற்பாடு செய்ததைக் காண்கிறோம். ஆனால் கண்டிக்க மறுக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதன் யதேச்சாதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது நம் தமிழ் நாட்டிலே நாம் என்ன பண்ணுகிறோம்? எதற்கு எடுத்தாலும்...

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் இன்னும் கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா?

D II C 96—10

[திரு. ஆத். நல்லசிவன்]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஆதரித்துப் பேசுவதையோ எதிர்த்துப் பேசுவதையோ நான் குறைகூறவில்லை. தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து தமிழ் தெரிந்த ஒரு தலைமை நீதிப்பதியை எடுத்துக் கோரத்திலே டோட்டுண்டு இந்தி தெரிந்த ஒரு ஜட்ஜைக் கொண்டு வந்து இங்கே போடுகிறார்களே என்றுதான் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பிரதமரைப் பற்றித்தான் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டார்கள் என்று நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு மதுரையில் வைத்து நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சாடியிகேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மொழிப் பிரச்சினையிலும் ஜனநாயகப் பார்வையே அந்த அம்மையாருக்குக் கிடையாது. ஜனநாயகப் பாதையிலே அவர்கள் செல்லவில்லை. தமிழ் நாட்டில் எல்லா மட்டங்களிலும் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும், உயர்நீதி மன்றத்திலே, நீதி மன்றங்களிலே தமிழ் வழக்கு மொழியாக-வாவேண்டும் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிற நோத்திலே, தமிழ் தெரியாத ஒருவரை இங்கே தலைமை நீதிப்பதியாக அம்மையார் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி, இந்தியைத் திணிக்கமாட்டார்கள் என்று நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு வக்காலத்து வாங்கிப் பேச வேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தான் கேட்கிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய பெருமைப்பற்றிச் சொல்வீர்

திரு. ஆ. நல்லசிவன் :- இப்பிரச்சினையில் அரசு எதிர்ப்பதை நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மக்கள் நன்மையைக் கருதி ஆட்சேபனை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அரசினுடைய ஆதரிப்பு எதிர்ப்பு இவைகளைப் பொறுத்த மக்கள் தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில் அ.தி.மு.க. எங்கே போய் நிற்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்தப் பரிதாபகரமான நிலையிலே, மத்திய அரசையும் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியையும் நம்பி இந்த அரசு இருப்பது தவறு. அரசு யாரையும் ஆதரிப்பதை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. இந்த அரசு இன்றைக்குப் போகிறபோக்கிலே என்ன ஆகப்போகிறது? அன்று இருந்த எதிர்ப்பெல்லாம் மறந்து போயிருக்கிறதே. இந்த மாதிரியான பரிதாபகரமான முறையிலே, அந்நமக்கட்சி, மத்திய அரசையும் இந்திரா காங்கிரஸையும் நம்பியே 5 வருடமும் ஆட்சியை நடத்தி விடலாம் என்று நினைத்தால் அது தவறு. மக்களை நம்பித்தான் ஆட்சியைப் பாதுகாக்க முடியும். “தி.மு.க. நண்பர்களே தயவுசெய்து எதற்கெடுத்தாலும் டெல்லியைக் கூப்பிடாதீர்கள். ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சியாகச் செயல்படுங்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் டெல்லியைத் துணைக்கொழிப்பது சட்டரம்பினைப் பறிகாட்டுகிறது. போலீஸ் இருக்கிறது.” அங்கே டெல்லியிலே

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 27]

என்ன பண்ணுவார்களோ என்று ஆளும்கட்சிக்குப் பயம். ஆக்கபூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டும். எதிர்க் கட்சியினர் டெல்லி, டெல்லி என்று பயமுறுத்தி பயமுறுத்தி, அதற்கு ஆளுங்கட்சியும் பயந்து, மத்திய அரசிடம் சரணாகதி என்ற நிலை ஏற்படக் கூடாது. தமிழ்நாடு அரசு சரணாகதியாகி இருக்கிறது என்ற நிலைமைகள் வரக்கூடாது. இந்தப் பாதையிலே ஆளும் கட்சி போகக்கூடாது. அப்படி மேலும் போனால் ஜனநாயக ரீதியில் செயல்படுகின்ற கட்சிகள் தமிழ்நாட்டிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துடன் கொண்டுள்ள உறவு நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இந்தக் கட்சி ஜெயிக்க வேண்டுமா என்று மற்ற ஜனநாயக ரீதியில் உள்ள கட்சிகள் யோசிக்கவேண்டிய அளவுக்கு ஆளும் கட்சியின் கொள்கையில் பல்பு (குட்டிக்காரணம்), மாறி மாறிப் போடுவதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது தமிழ் நாட்டினுடைய அறிவாளிகளையும், மேலும் மேலும் அரசியல் உணர்வு பெற்று வரும் மக்களையும் அதிமுக, மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது. எனவே, இக்கொள்கையை மாற்றும்படி வேண்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : மரணபிரிவு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காலையிலிருந்து இந்த மாமன்றத்தில் அரசுக்கு ஆதரவாகவும், புதிய ரோலில் நம்முடைய மரணபிரிவு அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் இங்கே விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அவருடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் இந்த ஆண்டு பொங்கல் திருநாள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதாகவும், அதற்கு அவருடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதாகவும் அவருடைய உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த ஆண்டு மிகச் சிறப்போடுதான் பிறந்ததா? உள்நாட்டியே அது உண்மையா? கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத்தான் இந்த ஆண்டு பொங்கல் தொடங்கியது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பிறந்ததாழ் 10 பிணங்கள் விழுந்த பிறகு, காவல் துறை அதிகாரி ஒருவர் பிறந்த பிறகு, சிறார்கள் பலியான பிறகு, பதியிழந்து நிற்கின்ற தங்கைமடர்கள் அண்ணிருடன் தான் இந்தப் பொங்கல் தொடங்கியது என்பதை இந்த அரசுக்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் அப்படி இறந்தவர்களுக்கு ஒரு சந்தாபம் கூடத் தெரிவிக்காமல் இந்த ஆளுநர் உரை இருக்கிறது. இதை

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இந்த அரசு அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்காமல் இருந்தாலும்கூட, இந்த மாமன்றத்தில் நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், என்னை அரசியலில் இந்த அளவுக்கு ஆளாக்கிய தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய சார்பில், உயிரிழந்த எல்லோருக்கும், அதனாலே பாதிப்புக்குள்ளானவர்களுக்கும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, இந்த உரையின் மீது பேசத் தொடங்குகிறேன்.

உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடைபெற்றதாகவும், அதிலே இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கலந்துகொண்டதாகவும் சொல்லி அதற்காக மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதல்களையும் இந்த சர்க்கார் தெரிவித்திருக்கிறது. திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டதற்கு நாலும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் இந்திய நாட்டு பிரதமர் அவர்கள் கலந்துகொண்டு இந்தி பேசாத மக்கள் மீது இந்தியைத் திணிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னதற்காக கவர்னர் அவர்களின் உரையில் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த கொள்கையின்படி இங்கே இந்தி கூடாது. இரு மொழிக் கொள்கைதான் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் உரையாற்றியதை நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். அதே நேரத்தில் பிரதமர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்தாலே போதும் என்று திருப்பதி கொள்கின்ற நிலையிலேதான் இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் தகுந்த இடத்தையும் அந்தஸ்தையும் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் சட்டத்திலேயே இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று இந்த உரையில் சேர்த்திருந்தால் என்ன? ஏன் அச்சம்? அதே நேரத்தில் இந்த அரசு கலைக்கப்படும், துன்பத்திற்குள்ளாக்கப்படும் என்று கருதுகிறார்களா?

(பிற்பகல் 1-00)

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில், இதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே வகை செய்ய வேண்டுமென்று இருந்து, அதன் காரணமாக ஒரு சங்கடம் இந்த அரசுக்கு வருமானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அரசுக்குப் பக்க பலமாக இருக்கும். எல்லா மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து தரப்படும் விதத்தில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டு

[திரு. ஆர். டி. சீந்தாபதி]

[1981 ஜனவரி 27]

மென்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சொல்லி, அதன் காரணமாக இந்தச் சர்க்கார் கலைக்கப்படுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அரசுக்குக் கை கொடுக்கும் என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மொழிக் கொள்கை என்பது தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமல்ல, மொழிக் கொள்கை இந்தச் சமுதாயத்தின் கொள்கை எனவே இரண்டு கட்சிகளுக்கும் மாத்திரம் சம்பந்தமுள்ளதென்று வாதிட்டு, ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் ஹழைய விரும்பவில்லை. தமிழ் பேசக் கூடியவர்கள் எல்லோரும் இந்தியை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. அதற்கான நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசு இறங்க வேண்டும். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் இதைப்பற்றிச் சுட்டிக்காட்டாததற்கு நான் உள்ளபடியே என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டை முடித்துவிட்டு, மிக நிம்மதியாக அமர்ந்துள்ள இந்த அரசினரை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற உணர்வுள்ளவர்களைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். சாதாரணக் காவல் துறை அதிகாரிகள் அணிந்திருக்கும் பேட்ஜில் அவர்களுடைய பெயரை தமிழில் போட இயலாததற்குக் காரணம் என்ன? மருத்துவ மனைகளில் பணியாற்றும் மருத்துவர்களின் பெயர்களைத் தமிழில் எழுதாததற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பா? அதற்கு இந்திய நாட்டுப் பிரதமர் பொறுப்பா? நம்முடைய அதிகாரத்திலுள்ள இந்தச் சிறு விஷயத்தைச் செய்யக்கூட என் இந்த அரசுக்கு மனமில்லை? ஏன் அதற்கான எண்ணங்கள் இல்லை என்பதையும் கேட்க விரும்புகிறேன். துணைத் தலைவரவர்களே, தயவுசெய்து இந்த அரசுக்கு இதை எடுத்துக் காட்டி, இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு விவகாரங்களை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் பல இடங்களிலே பார்க்கிறேன். பெரிய பெரிய போர்டுகள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிதாகத் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நான் மெத்த வேதனைப்படுகிறேன். இந்த அரசாலே, போர்டுகளைத் தமிழில் எழுதச் செய்யும் காரியத்தில் ஈடுபட முடியவில்லை என்றால், அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கூட்டங் களையும், போராட்டங்களையும் நடத்த நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன். அதை வைத்துக்கொண்டு, மிகப் பெருமளவில் வணிகத் துறையில் ஈடுபடும் துறவனங்களில் பெயர்களைத் தாங்கும் போர்டுகளில் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் வந்தது. ஆங்கிலத்தில் சிறிதாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சீந்தாபதி]

தமிழ் வளர வேண்டுமென்று சொல்லும் இந்த அரசு, ஆரம்பப் பள்ளிகளை எந்த அளவிற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1 முதல் 5 ஆம் வகுப்புவரை சிறு குழந்தைகள் படிப்பதற்கான வசதிகள் சென்னையைப் பொறுத்த அளவில் எவ்வளவு இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆரம்பக் கல்வி வசதி போதிய அளவுக்கு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சென்னையில் ஒரு வட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், ஆயிரக் கணக்கில் குழந்தைகள் இருப்பார்கள். ஆனால் அந்தக் குழந்தைகள் படிக்க, போதிய அளவில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இல்லை. எனவே ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் திறக்க அரசு நாட்டம் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சிறு குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் ஊக்கம்தான், அவர்கள் மேல்நிலைக் கல்விக்குச் செல்லும் நிலையை உருவாக்கும். எனவே அதைக் கவனித்து, சென்னையிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிகளை விரிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் இந்த மாநிலத்தில் வரி கொடா இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் மின் கட்டணம் கட்டவில்லை. அவர்கள் வேறு பல காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசுக்கு அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவை என்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிப்பது, தேர்தல் நேரங்களில் வாக்குறுதிகளை ஜாக்கிரதையாக அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான். தமிழக முதல்வரவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் வாக்குறுதிகளை ஜாக்கிரதையாக வழங்கி யிருந்தால், இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. மத்திய அரசு தரவில்லை என்றாலும், நான் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு செய்வேன் என்று அறிவித்த காரணத்தால்தான், இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே விவசாயிகளில் யார் பலமுள்ளவர்கள் என்று பார்த்து—இதுபற்றி நாராயணசாமி நாயுடு சங்கம் என்று கருதுகிறேன்—அவர்களோடு பேசி, கருமமான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், மிக முக்கியமான பிரச்சினை 4 & 5 சி மில் பிரச்சினைதான். குளைப் பகுதியிலுள்ள 4 & 5 சி மில்லைச் சார்ந்த 13,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மான்முடி உறுப்பினர் திரு. நல்லிவன் அவர்கள், 4 & 5 சி மில் தொழிலாளர் பிரச்சினைபற்றி அரசும், எதிர்க் கட்சிகளும் பேசுவதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆளக்கூடிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் தெரிவித்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உண்மையான கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களல்ல, நாங்கள் தான் என்று

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

[1981 ஜனவரி 27]

அறிவித்தார்கள். அந்தக் கொள்கையிலிருந்து நாங்கள் என்னவும் மாறவில்லை. யாருக்கு எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தாலும், அவற்றைத் துச்சமாக மதித்து, தொழிலாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. ஆதலால் மில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த அரசு உடனடியாக முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசின்மீது பழி போடுவதென்றில்லாமல், நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, கோவையிலே மில்களை மூடினார்கள். உடனே தி.மு.க. அரசு அந்த மில்களை எடுத்து, கார்ப்பரேஷன் நிறுவி, அதன்மூலமாக அந்த மில் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளித்தார்கள். அந்த முறையை இந்த அரசு கையாள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே இதைப் பார்த்து எனக்குச் சிரிப்புதான் வருகிறது. ஊராட்சித் தேர்தல்கள், நகராட்சித் தேர்தல்கள் நடக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதுதான். ஏனென்று சொன்னால், இந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து, அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறவில்லை. அதற்கான நிலைமைகள் வரவில்லை. இதைப்பற்றி நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலேயே குறிப்பிட்டேன். இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சாலைகளில் மேடு, பள்ளங்கள்; எங்கு பார்த்தாலும் சுகாதாரக் கேடுகள் இருக்கின்றன. எனவே யார் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவார்கள், எந்தத் தருணம் நமக்கு நல்லது என்று பார்க்காமல், யார் வந்தாலும் பரவாயில்லை, நாட்டு மக்களின் சுகாதாரம் முக்கியமானது என்பதைக் கருதி, இந்த அரசு உடனடியாகத் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் கருதுவது, இந்த அரசு இருக்கும் வரையில் அப்படித் தேர்தல்கள் வராதென்று நம்புகிறேன்.

திருச்சியிலிருந்து புதிய கால்வாய் வெட்டி, சென்னை மக்களுக்குத் தண்ணீர் தரப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன், அந்த எண்ணத்திற்காக, திட்டத்திற்காகவல்ல. விராணம் திட்டம் பற்றி எல்லோரும் அறிவார்கள். அதற்காக பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்போது இருந்த சீப் இன்ஜினியர்கள், அங்கேயிருந்து சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினார் என்பதற்காக அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு, அரசியல் உள் நோக்கை மனத்திலே கொண்டு, வேறொரு

1981-ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

திட்டத்தை இன்றைக்கு சர்க்கார் நிறைவேற்றினால், அது நல்லதொரு பாரம்பரியமாக இருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த அரசு புதிய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக, வைத்துக்கொள்வோம். அதாவது, நிறைவேற்றுவதாக முடிவெடுத்து, செயல்படுத்தத் துவங்கி, 5 ஆண்டிக் காலத்திற்குள் நிறைவேற்ற முடியாமல், மீண்டும் தேர்தலில் வேறொரு ஆட்சி வந்து, இந்தத் திட்டம் சரியில்லை, இது தேவையில்லை, வேறொரு திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமென்று சொன்னால், அது நியாயம்தானா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : விராணம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்த பப்ளிக் அன்டர் டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியிலே நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தார்கள். அவைவரும் சேர்ந்து அந்தத் திட்டம்பற்றி மிக விரிவாக விவாதித்தோம். அதிகாரிகளையும் அழைத்து விவாதித்தோம். எறந்தாழ் 30 சிட்டிங்குகள் அந்தக் குழுக் கூட்டம் நடந்து, அது கைவிடப்பட வேண்டிய திட்டமாகக் கருதப்பட்டு, அது குறித்து அந்தக் கமிட்டியின்

(பிற்பகல் 1-10)

ரிப்போர்ட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் தான் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். எந்தோருக்கு இருக்கிறது என்பது சரியல்ல. நானும் இதிலே இருப்பதால் தான் சொல்கிறேன். இல்லாவிட்டால், குறுக்கிட்டுப் பேசியிருக்கமாட்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் கூட இதிலே இருந்தார்கள். அதற்கான எல்லா மெட்ரிக் இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே தான் நான் சொல்கிறேன். நான் குறுக்கிட்டதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு யோசனையாகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : அதிகாரிகள் இதிலே அரசினுடைய நெளியல் கனிவுகளுக்கேற்ப நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை என் அருமை பழைய நண்பரும், இவ்வூர் அதே நட்பைக் களங்கமில்லாமல் கொண்டிருப்பவருமான இன்றைய மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் வாதிகள், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், அரசியலை நடத்துபவர்கள், ரூபாயைச் சர் அல்லது அமைச்சர்களுடைய எண்ணங்களுக்கு ஏற்றாற் போல் லாபை காட்டுகின்ற அதிகாரிகள் இருக்கத் தான் சரியாகிறார்கள். ஆட்சியில் இருப்பவர்களுடைய எண்ணங்களுக்கு ஏற்றாற் போல் அவர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள். 1975ஆம்

[திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி]

[1981 ஜனவரி 27]

ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டபோது, பிரதமர் கிருஷ்ணி இந்திரா காந்தி அவர்கள் இதே சென்னைக் கடற்கரையில் பேசுகையில், இந்தத் திட்டத்தில் ஊழல் நடைபெற்றிருப்பதாக அறிகிறேன், என்று சொன்னார். நான் அப்போது சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் இருந்தேன். அதோடு கூடவே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று பாரதப் பிரதமர் சொன்னார். இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான் என்று, 'நிறைவேற்றலாம்' என்றும் சொன்னார்கள். அப்போதும் அந்த அதிகாரிகள் தான் அவர்களுக்கு இதைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அதே அதிகாரிகள் தான் இப்போது அது தேவையில்லையென்று அறிவிக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை அரசு பயன்படுத்த வேண்டுமேயொழிய அதிகாரிகள் அரசைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். நான் சொல்வதைத் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. அதிகாரிகளிடம் இதுசம்பந்தமாகக் கேள்வி கேட்டபோது, பிரச்சினை எல்லாம் ஏற்பட்டது. "They were defending themselves." நான்தான் அப்போது கட்சிப் பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லாமல் கேள்வி கேட்டேன். அதிகாரிகள் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று சொன்னதற்குக் கூட மறுத்தார்கள். பல கேள்விகளைக் கேட்ட பிறகு தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. அதே நேரத்திலே பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் பேசியதாக உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது 12—2—1976 அன்று நடந்தது என்று நினைக்கிறேன். அப்போது பிரதமர் அவர்கள் கூட வீராணம் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டு கிருஷ்ணா புராஜெக்டை அமுல்படுத்த இருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தைத் தயவுசெய்து உறுப்பினர் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறுக்கிட்டதற்கு மன்னிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி : அவர்கள் ஆந்திராவின் ஒப்புதலைப் பெற்று கிருஷ்ணா தண்ணீரையும் இதில் சேர்ப்பதாகச் சொன்னதாகத் தான் எனக்கு ஞாயகம். இத்தோடு இந்தப் பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை மனம் திறந்து தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்குப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, மதுவிலைப் பேர் மத்தியில் வைத்து விட்டு யாராவது எடுங்கள் என்று சொன்னால், பல பேர் மத்தியில் யாரும் எடுக்க முன்வர மாட்டார்கள். தனியாக, குயில் வைத்து எடுக்கச் சொன்னால், யார் யார் அதை எடுக்க ஆரம்பிப்பார்கள்

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி]

என்பதை நான் அவர்களின் மனச்சாட்சிக்கே விட்டுவிடுகிறேன். மனம் திறந்து பேச வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால், நானும் மனம் திறந்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொருளாளராக அன்றையதினம் இன்றைய மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் திரு. எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் இருந்தபோது, கோவை மாநாட்டில் பேசிய வார்த்தைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அன்றையதினம் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சென்னை மாவட்டக் கழகத்தில் அண்ணன் நீலநாராயணன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் துணைச் செயலாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். கோவை பொதுக்குழுக் கூட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முடிவிற்படி மதுவிலக்கு, நீண்டாமை ஒழிப்புக் கொள்கையைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கான குழுவின் தலைவராக இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி போட்டது. போறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து விட்டு ஊர்வலமாக அண்ணா சதுக்கத்திற்கு முன்னால் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டோம் என்பதை பழைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்கான போஸ்டர்களுக்கும், போர்களுக்கும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்கான செய்யச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து முடித்த பின்னர் "நான் இந்த ஊர்வலத்திலே கலந்துகொள்ள வர மாட்டேன்" என்று சொன்னேன். அப்போது இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் "உனக்குக் கூட மது குடிக்கும் பழக்கம் உண்டா?" என்று கேட்டார். நான் உடனே "நான் அண்ணா வழியில் இருப்பவன், அண்ணாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றுவவன்" என்று சொன்னேன். "நான் மட்டும் அண்ணாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லையா?" என்று அவர் கேட்டார். அதற்கு "நான் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுவவன் தான்" என்று சொன்னேன். பின் ஏன் மறுக்கிறாய் என்று கேட்டார். அதற்கு நான் அண்ணா அவர்கள் அமெரிக்கப் பயணத்தை முடித்து விட்டு வந்த நேரத்தில் "மதுவை மனிதன் அருந்த வேண்டுமே தவிர, மனிதனை மது அருந்தக் கூடாது" என்று குறிப்பிட்டதை, அவருடைய கொள்கையைச் சொன்னேன். அந்த வழிமுறையைத் தான் இந்த அரசு கையாளும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அரசு இந்தச் சட்டத்தை மிகவும் கடுமையாக்கிய நேரத்தில் எல்லாம், 2 ஆண்டு 3 ஆண்டு என்று கடுந்தண்டனை வழங்கிய நேரத்தில் எல்லாம், 3 ஆண்டுக் காலம் நாடு கடத்தல் போன்ற சட்டங்களை உருவாக்கிய நேரத்தில் எல்லாம் எங்களை ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அதுபோல் தனக்குச் சாதகமாக அவசரச் சட்டங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது கூட ஒன்றும் கேட்கவில்லை, அப்போது நாங்கள்

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

[1981 ஜனவரி 27]

எப்படியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம், எவ்வளவுெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்போதெல்லாம் அதற்குச் செவிசாயக்காமல் மக்கள் சோதனைகளை அனுபவித்த பிறகு தான் புத்தி வர வேண்டுமா?

அடுத்து, பெட்ரோலின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. ஆதலால் பேருந்துகளில் கட்டணம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால், நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களும் நடுத்தர மக்களும் தாங்க மாட்டார்கள். பெட்ரோல் விலை உயர்வால் நட்பம் வரத்தான் செய்யும். அதற்கு அரசாங்கம் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் ஏதாவது ஈட்டுத் தொகை வழங்க வேண்டும். ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பேருந்துகளில் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டாம்.

அடுத்து, இன்றையதினம் ஒருபுறம் 13 ஆயிரம் பேர் வேலையில்லாமல் தவிர்கிறார்கள். இன்னொரு புறம் செவ்வூடு போட்டு ஒழிப்பின் காரணமாக கிராம அதிகாரிகள் 24 ஆயிரம் பேர் தங்கள் குடும்பத்தோடு தவிர்கிறார்கள். நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர்களுக்கெல்லாம் மாற்று உத்தியோகம் தந்துவிட்டு அத்தகைய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கக் கூடாதா? ஒரே நேரத்தில் ஒரு உத்தரவின் மூலம் அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதும், ஒரே நேரத்தில் காவல் துறையினர் உள்ளே நுழைந்து அவர்களை விட்டிருந்து சேக்காடுகளை எல்லாம் பிடுங்குவதும் நல்லதா? இந்த 24 ஆயிரம் பேர்களும் நம்முடைய உடன்பிறந்த உடன்பிறப்பு அல்லவா? அவர்கள் வாழ வழிவகை செய்து தர வேண்டும். இந்த உத்தியோகத்தைத் தராமலுத்தால், வேறு மாற்று உத்தியோகத்தைத் தர வேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசு ஆளுநர் உரையில் விவசாயிகளுடைய கூலியை நிர்ணயித்ததாகவும், அந்தக் கூலியைத் தராத காரணத்தால், நிலங்களைத் தரிசாகப் போடுவதாகவும், அதனால் இந்த அரசு அந்த நிலங்களைக் கைப்பற்றப் போவதாகவும், கைப்பற்றிக் கொண்டு உருபவனுக்குத் தரப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறது. உண்மையில் அதுதான் காரணமா என்பதைத் தயவுசெய்து பெரிய மனது வைத்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உருபவன் தன்னுடைய வேறு நிலங்களையெல்லாம் அடமானம் வைத்து, வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி சாகுபடி செய்கிறான். அப்படிச் சாகுபடி செய்த பிறகு அவனுக்கு எவ்வளவு நெல் கிடைக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 100 ரூபாய் செலவு செய்தால், 80 ரூபாய் மதிப்புள்ள நெல் கிடைத்தால் அவன் நெல் பயிரிட முன்வருவானா, இல்லை பணப்பயிர் பயிரிட முன்வருவானா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒரு உழவன் தன்னுடைய பென்டாட்டியின் தாலியைத் தனிர மற்ற எல்லாவற்றையும் அடமானம்

[1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

வைத்து, வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி செலவு செய்து, உழைப்பையும் தந்து, வியர்வையையும் சிந்திய பிறகும் நெல் அறுவடை காலத்தில் கதிர்கள் அந்த அளவுக்குப் பயன் தரவில்லையென்று சொன்னால், அவன் பணப்பயிர் விளைவிக்கத்தான் முற்படுவான். எனவே இந்த விஷயத்தில் அரசு அவசரப்படாமல், நிதானத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி வேறு உழவனுக்குக் கொடுத்தாலும், அவனுக்கும் இதே நிலை தான் ஏற்படும்.

அடுத்து, சட்டம்-ஒழுங்கு பிரச்சினைபற்றி ஒன்றைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். மிக மிகத் திருப்திகரமாக இருப்பதாக மார்தட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் மனம் திறந்து கேட்கிறேன். சட்டம், ஒழுங்கு உண்மையிலேயே தமிழகத்தில் நிறைவாகத்தான் இருக்கிறதா? பெண்கள் இன்றைய தினம் வெளியே நடமாட முடிகிறதா என்பதை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நான் கவனிக்கையாக வைக்கிறேன். மேலவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 13-1-1981 அன்று மாலை நான் வெளியிலே சென்று விட்டு வந்து படுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்ன நடந்தது என்பதுபற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். யார்தான் விட்டது என்பதையும் நான் அறிவேன். யார் யார் பின்னால் ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னால்

(பிற்பகல் 1-30)

யார் யார், எந்தெந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதனை நான் தெரிந்து தான் பேசுகின்றேன். அவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லி இந்த அவையைக் களங்கப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. வெளியே மக்கள் முன்னாலே சந்திக்க முடியும் என்ற தைரியம் எனக்கு இருக்கிறது. 13ஆம் தேதி மாலை சுமார் 4 மணிக்கு நான் வீட்டில் துங்கிக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய வீட்டில் அண்ணா திரு.க. * * *

திரு. ஜேப்பியார் : ஒரு கட்சியைக் குறிப்பிட்டு அந்தக் கட்சியின் * * * என்று சொன்ன வார்த்தை சபைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டாம். * * * ஒரு கட்சிக்குத் தேவை. அது அவருக்கும் பொருந்தும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அண்ணா திரு.மு.க.*** என்று சொன்ன வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுத்து விடுகிறேன்.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 ஜனவரி 27]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அண்ணா தி.மு.க. என்ற வார்த்தை இருக்கட்டும், * * * என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : கையிலே மிகவும் பயங்கரமான கத்தியோடு, சைக்கிள் செயின்களோடு, அவர்கள் வந்து, வெளியிலே சொல்ல முடியாத அளவுக்குக் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசினார்கள். என்னுடைய மனைவி எந்த அளவுக்கு பயந்திருப்பாள் என்பதையும், எந்த அளவுக்குக் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசினார்கள் என்பதையும் நான் இந்த அவையிலே சொல்லி யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்த விரும்பவில்லை. ஒரு வீட்டுக்கு உள்ளே புகுந்து ரகளை செய்யும் அளவுக்குச் சட்டம் ஒழுங்கை எவ்வளவு சிறப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு. எம்.எஸ்.ஆர். 3745, எம்.எஸ்.ஓய். 9424 இந்த இரண்டு கார்களிலேயும் வந்து இறங்கி வீட்டுக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் வருவதைப் பார்த்த வீட்டிலுள்ளவர்கள் பொங்கலுக்கு மாலை போட வருகிறார்கள் என்று முதலில் நினைத்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று அவர்களின் கையிலே கத்தி முதலிய ஆயுதங்கள் இருப்பதைப் பார்த்து பயந்து போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியை நான் கண்ணாலே பார்க்கவில்லை. இதை என்னுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாரும், டிரைவரும், தாயாரும் பார்த்திருக்கிறார்கள். பின்னர் என்னுடைய துணைவியார் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடம் புகார் செய்தார்கள். சாதாரணமாகப் போடும் எஃப்.ஐ.ஆர். போட்டார்கள். பின்பு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. இந்த அளவுக்கு நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எரி சாராயம் சம்பந்தமாக சிலவற்றை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எரி சாராயம் என்று சொன்னால், மக்களின் எரிகின்ற உள்எங்களில் இருந்து வருகின்ற புகார்களைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், 10 லட்சம் வீட்டருக்கு அனுமதி தரப்பட்டது என்றும், ஆனால் அதற்குமேலே 5 லட்சம் வீட்டர்கள் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதேநேரத்தில் சட்டமன்றத்திலே நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் சரியாகத்தான் கொண்டுபோயிருக்கிறார்கள், தவறு எதுவும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்து வேறுபாட்டை

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1981 ஜனவரி 27]

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

அமைச்சரவைக்கு உள்ளே தீர்த்துக்கொண்டு எங்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதா? அதிலே ஒரு பெரும் பிரச்சினை இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் யார் தவறு செய்தாலும், அதைத் தெரிந்து செய்தால், அவன் தேவன் என்றாலும், விடமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களை நான் கேட்கிறேன், இதை விசாரிக்க சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியை வைத்தால், நானே அடுக்கடுக்காக ஆதாரங்களைத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒத்துழைப்பு தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்களேயானால், தி.மு.க. கண்டிப்பாகத் துணையாக நிற்கும். ஆனால், ஏழைகளின், தொழிலாளர்களின், விவசாயிகளின் முதுகிலே கை வைத்தால், நாங்கள் அதை எதிர்த்து நிற்போம் என்று கூறி, கவர்னர் உரையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-25)

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

157. Tenth Annual Report of the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited for the year 1979-80 together with the audit report thereon. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

18. Answers to Unstarred Question Nos. 1 to 8.

[1981 ஜனவரி 27]

இணைப்பு I.

(1 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிட்ட வினா 23-க்கான விடையைக் காண்க.)

பட்டியல்.

பெயரும்
முகவரியும்.சிறந்து விளங்கிய
விளையாட்டின் பெயர்.

1. திரு. சி. பி. பாலகிருஷ்ணன்,
14, லால் முகமது தெரு,
சேப்பாக்கம், சென்னை-5. கால்பந்து
2. திரு. சி. கே. நைனாக்கண்ணு,
3, வெங்கடேச நாயக்கன் தெரு,
சென்னை-5. கிரிக்கெட் மற்றும் ஆக்கி
3. திரு. எஸ். சிவராமன்,
32, கோபாலபிள்ளைத் தெரு,
அயனாவரம், சென்னை-23. ஆக்கி
4. திரு. சி. கே. கே. பிள்ளை,
27, வடக்கு போக் சாலை,
தி. நகர், சென்னை-17. மேஜை டென்னிஸ்
5. திரு. மரியன் மனுவேல்,
8, திருமங்கலம் வீட்டு வாரியம்,
அண்ணாநகர், சென்னை-46. ஆக்கி
6. திரு. சி. பி. கஜபதி,
18, லெட்க்மிபுரம், வடபழனி,
சென்னை-26. கால்பந்து
7. திரு. எம். ஆண்டி,
11, பெர்ன்லேல்புரம்,
அயனாவரம், சென்னை-23. ஆக்கி
8. திரு. எம். எஸ். கோபால்,
10, கொல்லவர் அக்காரம் சாலை,
சென்னை-21. கிரிக்கெட்
9. திரு. மீர் அலி ரா,
22, மீர் மடம் அலி தெரு,
புதுப்பேட்டை, சென்னை-8. பந்தாட்டம்

இணைப்பு

[1981 ஜனவரி 27]

பெயரும்
முகவரியும்.சிறந்து விளங்கிய
விளையாட்டின் பெயர்.

10. திரு. எஸ். ஜி. சேதுராமன்,
58, சாரதாந்தா தெரு,
கொநாடு, மாயூரம் நகர்.
தஞ்சாவூர். பளு துக்குதல்
11. திரு. சி. எஸ். விஸ்வநாதன்,
157, பெரியதெரு, பட்டுக்கோட்டை,
தஞ்சாவூர், 614 601. பந்து-பாட்டிண்டன்
12. திரு. கே. இராமசாமி,
38, பெருமாள் வடக்குத்தெரு,
நாகப்பட்டினம்,
தஞ்சாவூர், மாவட்டம். கைப்பந்து
13. திரு. எம். கே. பத்ருதீன்,
13, ஏ. தெருப்பள்ளி தெரு,
நாகூர், தஞ்சாவூர். பந்து-பாட்டிண்டன்
14. திரு. ராஜாமனுவேல்,
923, ரெடிண்ட் பங்களா,
எம். சாவடி, தஞ்சாவூர். கால்பந்து
15. திரு. ஜி. ஞானப்பிரகாசம்,
35-ஏ, திவ்னப்பிள்ளை தெரு,
எம். சாவடி, தஞ்சாவூர். கால்பந்து
16. திரு. கே. அப்பாத்துரை,
60 இ-1 துர்க்காலயா சாலை,
திருவாரூர், தஞ்சாவூர். பளு துக்குதல்
17. திரு. யு. காலிராஜதீதர்,
வேளச்சேரி மேயின்ரோடு,
ஆந்துக்கடை, தஞ்சாவூர். பாட்டிண்டன்

[1981 ஜனவரி 27]

பெயரும்
முகவரியும்,சிறந்து விளங்கிய
விளையாட்டின் பெயர்.18. திரு. ஆர். இராஜகோபாலன்,
42, இளக்கோ தெரு,
சுப்பிரமணியபுரம், திருச்சி-20.

பந்து-பாடமின்டன்

19. திரு. ஏ. கே. மாதவன்,
11, அமெரிக்கன் மிஷன் சந்து,
ராமநாதபுரம் சாலை,
மதுரை-9.

கால்பந்து

20. திரு. எஸ். என். அப்துல் ஈஸாக்,
3, சகரியா காம்ப்வுண்டு,
பதலக்குண்டு ரோடு,
திண்டுக்கல்-2 (மதுரை).

கால்பந்து

21. திரு. எஸ். கணேசன்,
தெற்கு ரதவீதி,
பூதப்பாண்டி அஞ்சல்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம், 628 852

கைபந்து

22. திரு. ஆறுமுக ஆச்சாரி,
28, புத்தரவெள்ளாளர் தெரு,
சேரன்மகாதேவி, 627 414.

பளுதாக்குதல்

23. திரு. எஸ். அப்துல் கப்பூர்,
சக்ரகோட்டை,
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

கால்பந்து

24. திரு. சண்முகம் நெடுமில்லை,
11, வந்தி தெரு,
புதுக்கோட்டை.

பளுதாக்குதல்.

25. திரு. தங்கராஜ்,
950, மிஷன்-3-வது தெரு,
எம். சாவடி, தஞ்சாவூர்

அதலட்டிக்கல்

1981 ஜனவரி 27]

இணைப்பு II

[221 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிட்ட வினா 21-க்கான விடையைக் காண்க]
1979 நவம்பர் மாதத்தில் பெய்த பெருமழையினால் மாநிலத்தில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 210
அவர்களில் ஆண்கள் 112, பெண்கள் 77, குழந்தைகள் 1. ஆகியவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அரசு
அளித்துள்ள உதவிகளைக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேற்கூறிய புள்ளி விவரங்கள் மாவட்ட வாரி
யாகக் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

வ. எண்.	மாவட்டம்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	குழந்தைகள்.	மொத்தம்.	அளிக்கப் பட்ட உதவிகளின் தொகை.
						(ரூபாய்)
1.	சென்னை	1	1	..	2	..
2.	செங்கல் ட்டு	8	4	1	13	12,000
3.	தருமபுரி	..	..	..	..	..
4.	சேலம்	1	..	..	1	1,000
5.	வட ஆற்காடு	10	6	..	16	13,000
6.	தென் ஆற்காடு	11	3	..	14	10,000
7.	பதுக்கோட்டை	..	..	..	..	..
8.	திருச்சிராப்பள்ளி	5	4	..	9	9,000
9.	தஞ்சாவூர்	3	1	..	4	3,000
10.	மதுரை	10	1	..	20	9,000
11.	இராமநாதபுரம்	26	1	..	38	31,000
12.	சன்னியாகுமரி	..	..	..	3	4,000
13.	சேரன்மகாதேவி	4	5	..	9	1,000
14.	கேரளம்	3	..	..	3	1,000
15.	திருநெல்வேலி	29	28	..	57	43,000
16.	நீலகிரி	1	3	5	9	5,000
	மொத்தம் ..	112	77	21	210	1,53,000

இணைப்பு III

[224 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத விவர 1 க்கான விடையைக் காண்க.]
 வெயில்லாத முன்னாள் இராணுவத்தினர் 1974 முதல் 1977 வரை நிலை ஒதுக்கீடு செய்ய
 செய்யப்படாத கோரிக்கைகள் பற்றி அலுவலகம் விவரங்கள்.

வழங்கப்பட்ட பட்டாக்களின்
 எண்ணிக்கை.

மரபட்டம்.	வரப்பெற்ற மனுக்கள்.					வழங்கப்பட்ட பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை.				
	1974	1975	1976	1977	மொத்தம்	1974	1975	1976	1977	மொத்தம்
செங்கற்பட்டு	94	107	113	113	427	1	..	2	3	6
தென் ஆற்காடு	32	47	119	204	402	3	3	20	128	154
வட ஆற்காடு	175	495	579	437	1686	..	1	17	3	21
திருச்சிராப்பள்ளி	41	19	107	1	168	33	17	50	1	101
புதுக்கோட்டை	26	7	89	59	151	8	..	82	21	111
மதுரை	98	99	84	100	381	1	..	4	1	6
இராமநாதபுரம்	4	66	73	48	231	8	14	19	11	52
திருநெல்வேலி	47	40	73	67	227	2	2	14	9	27
தஞ்சாவூர்	35	41	163	39	277	4	7	16	12	39
கோயம்புத்தூர்	35	85	69	77	267	..	5	1	54	60
கன்னியாகுமரி	50	67	89	81	287	..	1	1	4	6
சேலம்	..	64	38	33	91	..	2	22	1	25
தருமபுரி	107	..	44	95	310	1	3	..	1	63
பெரியார்	61	23	3	5	69	61	..	2	..	6
திருச்சி	25	..	29	15	92	5	..	1	..	..
	..	..	1672	7344	5066	127	55	251	249	682

1981 ஜனவரி 27]

இணைப்பு IV

291

[226 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத விவர 5-க்கான விடையைக் காண்க.]

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதியிலிருந்து
 1—1—1979 முதல் 30—6—1979 முடிய குடும்பநல விளம்பரச் செலவிற்காக
 செலவிடப்பட்ட விவரம் :—

வரிசை எண்.	ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெயர்.	செலவு ரூ.
1.	தஞ்சாவூர்	60,000.00
2.	திருவையாறு	5,000.00
3.	பூதலூர்	62,000.00
4.	ஓரத்தநாடு	31,000.00
5.	திருவோணம்	45,000.00
6.	பட்டுக்கோட்டை	32,000.00
7.	மதுக்கூர்	32,000.00
8.	பொலுராணி	39,500.00
9.	சேதுபாவசமுத்திரம்	14,000.00
10.	கும்பகோணம்	36,340.00
11.	திருப்பனந்தாள்	30,000.00
12.	திருவிடைமருதூர்	20,000.00
13.	பாபநாசம்	30,000.00
14.	வலங்கைமான்	இல்லை
15.	அம்மாபேட்டை	25,000.00
16.	மாயூரம்	இல்லை
17.	குத்தாலம்	10,200.00

[1981 ஜனவரி 27]

வரிசை எண்.	ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெயர்.	செலவு ரூ.
18	சீர்காழி	25,000.00
19	கொள்ளிடம்	20,000.00
20	செம்பனார்கோவில்	10,400.00
21	மன்னார்குடி	இல்லை
22	நீடாமங்கலம்	29,600.00
23	கோட்டூர்	15,000.00
24	முத்துப்பேட்டை	19,400.00
25	தலைஞாயிறு	17,000.00
26	வேதாரண்யம்	18,100.00
27	திருத்துறைப்பூண்டி	30,000.00
28	நாகப்பட்டினம்	34,500.00
29	கீவளூர்	5,740.00
30	திருவாரூர்	இல்லை
31	கொரடாச்சேரி	3,000.00
32	கொடவாசல்	26,000.00
33	நன்னிலம்	11,636.00
34	திருமருகல்	5,000.00
மொத்தம் . . .		7,12,410.00

1981 ஜனவரி 27]

[226ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத வினா 6-க்கான விடையைக் காண்க.]

இணைப்பு V

சென்னை நகரில் உள்ள வீடுகளில் நீர் அளவைகள் விவரம்.

கேட்ட எண்	வீடுகளின் மீட்டர் பொருத்தப்பட்டது	எண்ணிக்கை மீட்டர் பொருத்தப்பட்டது	மொத்த வீடுகள்
1	7	311	318
2	25	579	604
3	37	687	724
4	10	711	721
5	2	541	543
6	3	498	501
7	3	458	461
8	29	637	666
9	36	557	593
10	11	393	404
11	11	714	725
12	18	647	665
13	17	630	647
14	68	526	594
15	41	662	703
16	27	557	584
17	43	652	695
18	105	808	913
19	124	771	895
20	172	757	929
21	28	389	417
22	37	428	465

292

இணைப்பு

[1981 ஜனவரி 2]

கோட்ட எண்	வீடுகளின் எண்ணிக்கை மீட்டர் மீட்டர் பொருத்தப் பொருத்தப் பட்டது பட்டது	மொத்த வீடுகள்
23	514	13
24	14	557
25	15	716
26	19	761
27	27	488
28	50	746
29	44	675
30	12	599
31	3	619
32	25	739
33	63	583
34	14	541
35	19	426
36	73	581
37	68	512
38	62	492
39	144	723
40	102	669
41	5	376
42	13	799
43	20	1129
44	71	501
45	55	504
46	9	354
47	7	511

இணைப்பு

29

[1981 ஜனவரி 27]

கோட்ட எண்	வீடுகளின் எண்ணிக்கை மீட்டர் மீட்டர் பொருத்தப் பொருத்தப் பட்டது பட்டது	மொத்த வீடுகள்
48	8	249
49	21	358
50	24	445
51	4	459
52	2	590
53	12	665
54	6	279
55	11	803
56	31	742
57	118	945
58	4	746
59	11	752
60	17	812
61	1965	1068
62	41	593
63	415	555
64	682	683
65	82	601
66	110	785
67	228	508
68	251	737
69	158	653
70	59	741
71	448	645
72	184	688

[1981 ஜனவரி 27]			
கோட்ட எண்	வீடுகளின் மீட்டர் பொருத்தப் பட்டது	எண்ணிக்கை மீட்டர் பொருத்தப் பட்டது	மொத்த வீடுகள்
73	24	751	775
74	42	886	928
75	5	885	890
76	2	522	524
77	79	567	646
78	56	849	905
79	116	674	790
80	4	543	547
81	22	574	596
82	26	696	722
83	61	616	677
84	78	710	788
85	39	833	872
86	23	824	847
87	57	932	989
88	10	754	764
89	38	817	855
90	10	538	548
91	211	759	970
92	16	625	641
93	31	368	399
94	54	783	837
95	32	1001	1033
96	177	547	724
97	327	1015	1342

1981 ஜனவரி 27]

கோட்ட எண்	வீடுகளின் மீட்டர் பொருத்தப் பட்டது	எண்ணிக்கை மீட்டர் பொருத்தப் பட்டது	மொத்த வீடுகள்
98	217	810	1027
99	205	732	937
100	1492	1854	3346
101	192	732	924
102	314	616	930
103	276	662	938
104	220	909	1129
105	352	699	1051
106	129	729	858
107	59	656	715
108	99	993	1092
109	163	450	613
110	406	798	1204
111	72	478	550
112	23	512	535
113	32	490	522
114	92	797	889
115	372	1398	1770
116	34	1037	1071
117	6	909	915
118	3	884	887
119	234	605	839
120	—	447	447
	13,726	79,895	93,621

இணைப்பு Vi

(29 ம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத வினா 8 க்கான விடையைக் காண்க)

சட்டமன்ற மேலவை முன் வைக்கப்படும் விவர அறிக்கை.

(அ) 52

(இ) ஆம். அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களால் 35 மினி பஸ்கள் விடப்படுகின்றன.

(உ) மாவட்ட வாரியாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1977 ஆம் ஆண்டு முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு முடிய வழங்கப்பட்ட மினி பஸ் உரிமங்களின் விவரம்.

மாவட்டம்.	அரசுப் வழங்கப்பட்ட மொத்த உரிமங்கள்.		போக்குவரத்துக் கழகங்களால் நடத்தப் படுபவை.		தனியார் துறையின ரால் நடத்தப் படுபவை.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1. சென்னை		10	10	இல்லை		
2. செங்கற்பட்டு		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
3. தென்னாற்காடு		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
4. வட ஆற்காடு		13	இல்லை	13		
5. தஞ்சாவூர்		2	இல்லை	2		
6. இராமநாதபுரம்		2	2	இல்லை		
(மூன்று தடங்களுக்கு)						
7. திருநெல்வேலி		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
8. கன்னியாகுமரி		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
9. நீலகிரி		16	16	இல்லை		
10. கோயம்புத்தூர்		2	2	இல்லை		
11. மதுரை		4	4	இல்லை		
12. பெரியார்(சுரோடு)		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
13. திருச்சிராப்பள்ளி		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
14. சேலம்		1	1	இல்லை		
(தற்போது மினி பஸ் ஒட்டப் படாமல் சாண்டர் செய்யப்பட்டு விட்டது)						
15. தர்மபுரி		2	இல்லை	2		
16. புதுக்கோட்டை		இல்லை	இல்லை	இல்லை		
மொத்தம்		52	35	17		

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

புதன்கிழமை, 1981 ஜனவரி 28.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்ற மேலவை மண்டபத்தில், முற்பகல் 10-30 மணியளவில், மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பெர். சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கிராமப்புறங்களில் பணிபுரிவோருக்கு வீட்டு வாடகைப் படி.

* 31 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் & செல்வி அ. லீலாவதி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் உட்பட அரசு ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் வீட்டு வாடகைப் படி தரும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) விடை எழவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றுகிற அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் கிராமப்புறங்களிலேயே நிலையாகத் தங்கி, தங்கள் பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது நகர்ப்புறங்களில் கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கே கிராமப்புறங்களிலும் அவர்கள் வீட்டு வாடகை கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலேயே அவர்கள் நிலையாகத் தங்கி பணியாற்றுவதன் மூலம் அவர்கள் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு உதவ முடியும். எனவே தற்போதைய வாடகைப் படிவரை சீர்திருத்தம் வகையில் நகர்ப்புறங்களில் பணியாற்றுவோருக்கு அளிக்கப்படும் வகையிலேயே அவர்களும் வாடகைப் படி கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு தற்போது இல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்திலாவது அவர்களின் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மிகவும் வசதிபடைத்த மத்திய அரசினுடைய வாடகைப்படித் திட்டங்களை விட மிகவும் வசதிக் குறைவான தமிழக அரசின் வாடகைப்படித் திட்டம் மிகவும் தாராளமான வகையில்தான் இருக்கிறது. இந்திய அரசின் விதிகளின் படி சில மாநகரங்களின் நகர்ப்புறக் கூட்டுப் பகுதிகளுக்கும், ஏனைய நகராட்சிகளின் நகராட்சி எல்லைகளிலிருந்து 8 கிலோ மீட்டருக்குள்ளும் உள்ள இடங்களுக்கு மட்டும் வீட்டு வாடகைப் படி அனுமதிக்கப்படுகிறது. வீட்டு வாடகைப் படி வழங்குவதில் மாநில அரசு பின்பற்றுகிற இந்தத் திட்டத்தின்படி சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் 32 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் அமைந்துள்ள எல்லையோரப் பகுதிகளிலும், கோயம்புத்தூர் மதுரையைச் சுற்றிலும் 16 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள்ளும் அமைந்துள்ள எல்லையோரப் பகுதிகளிலும் உள்ள அலுவலகங்களிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப் படி வழங்கப்படுகிறது.

இந்திய அரசின் விதிகளின்படி, அடிப்படைச் சம்பளத்தில் $7\frac{1}{2}$ சதவீதம் 'டி' வகை நகரங்கள் வீட்டு வாடகைப் படி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையன வாகும். மாநில அரசின் விதிகளின்படி 8 சதவீதம் வீட்டு வாடகைப் படி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையனவாகும். இந்திய அரசின் திட்டத்தின் கீழ் வீட்டு வாடகைப் படி பெறத் தகுதியில்லாத பல இடங்கள் அடிப்படைச் சம்பளத்தில் 5 சதவீதத்தில் மாநில அரசின் வீட்டு வாடகை பெறும் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. வீட்டு வாடகை குறித்த செலவு, அனைத்திந்திய அகர்வோர் விலைக் குறியிட்டேண்ணை நிர்ணயத்தில் ஒரு கூறாக உள்ளது. எனவே, மாநிலத்தில் பொதுவாக வாடகை உயர்ந்துள்ள வகையில், அனைத்திந்திய அகர்வோர் விலைக் குறியிட்டேண் 320 உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பொதுவான சம்பள வீத அளவையின் கீழ் நாம் வாடகைப் படியை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் வீட்டு வாடகைப் படி வீதங்களைப் பெறுவதற்குள்ள தகுதியை நிர்ணயிப்பதற்கு மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது பொதுவானது அல்ல என்று மத்திய அரசு 3 வது சம்பளக் குழு தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு சம்பளக் குழு இது குறித்து சரியான வீதிமுறையை வகுக்க மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு

[1981 ஜனவரி 28]

மாநகரங்களும், நகரங்களும் வகைப்படுத்தப்படுவதை விட மிகச் சிறந்த வழிமுறை வேறெதுவுமில்லை என்று குறிப்பிட்டதால், அந்த முறையை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

வீட்டு வாடகைப் படி அனுமதிக்கப்படாத கிராமப் பகுதிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் உள்பட பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 என்ற வீதத்தில் "கிராமப் பணி ஊக்கப்படி" என்று அழைக்கப்படும் சிறப்புப் படி வழங்க அனுமதித்து நிதித் துறை 25--10--1979 ஆம் நாளிட்ட தனது அரசாணையில் உத்தரவிட்டுள்ளது. எனவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைப் பார்க்கிறபோது கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றுவோருக்கு வீட்டு வாடகைப்படி வழங்குவதற்குத் தேவையான சூழ்நிலை ஏதுமில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தரப்படும் சலுகைகள் அனைத்தையும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவை அனைத்தும் உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவையான வீட்டு வாடகைப்படி, தற்போது நகர்ப்புறத்தில் பணியாற்றும் அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீதத்தில் கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றுகிற அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும், கிராமப்புற வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண்ணுக்குத் தகுந்தாற்போல், மற்றும் விலைவாசி ஏற்றம், வாழ்க்கைச் செலவு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றவாறு வாடகைப்படி நிர்ணயிப்பதன் மூலம் அவர்கள் கிராமப்புறங்களிலேயே நன்மையிருந்து, அந்தப் பகுதி மக்களோடு ஒன்றியிருந்து வாழ்ந்து, நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்ற எண்ணத்தில்தான் நாங்கள் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பி வருகிறோம். எனவே எதிர்காலத்திலாவது இந்தக் கோரிக்கையை அரசு பணிவுடன் பரிசீலனை செய்யுமா என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் கணக்கில் கொண்டுதான் ஊதியக் குழு ஒன்றைக்கு அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் பரிந்துரை செய்து அதனை நாம் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இதுபற்றி மீண்டும் ஆராய வேண்டுமென்றால், அடுத்த ஊதியக் குழுவான் உரிய வகையில் ஆராய்ந்து தக்க முடிவை எடுக்க முடியும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, மத்திய அரசு நகரத்தை மையமாக வைத்து வீட்டு வாடகைப்படியைக் கொடுப்பதாகவும் தமிழக அரசு நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள

[1981 ஜனவரி 28]

பகுதிகளுக்கு, சற்று கூடுதலாக விரிவடைந்த பகுதிகளுக்கும் உரிய வகையில் வீட்டு வாடகைப்படி கொடுப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் அரசு மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கப் படியாக ரூ. 10 கொடுப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் பொதுவாக டிசுன் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், கிராமப்புற மக்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து அந்தப் பணத்தை நகர்ப்புறத்தில் இருப்பவர்களுக்காகச் செலவு செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீங்கும் வகையிலும், கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சியடைந்தால்தான் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு நல்லது என்பதாலும், கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி என்று இப்போது தனியாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், ஊக்கப்படியாகத் தற்போது அளிக்கப்பட்டுவரும் தொகையை ரூ. 10 இருந்து ரூ. 20 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கும் வகையில் அரசு சிந்தனை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றித் தனியாகத் தான் ஆராய வேண்டும். நிதிநிலை வசதி மற்ற வசதிகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டுதான் நாம் எதையும் செய்ய வேண்டிய வர்களுக்காக இருக்கிறோம். கிராமங்களின் நிலை உயர வேண்டும், கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்றுதான் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில்தான் கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை 3 அல்லது 4 ஆண்டுக் காலத்தில் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி முடிக்க இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் நகர்ப்புறங்களும் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. நகர மக்களுக்குச் செய்கிற அனைத்து வசதிகளும் அவர்களுக்கு மட்டுமே உரியவை அல்ல. அந்த வசதிகள் கிராமத் தனித்துவம் வாய்ந்தவர்களுக்கும் சேர்த்துதான் செய்யப்படுகின்றன. எனவே கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலை இல்லை. நிதி நிலைக்கு ஏற்பவே நாம் யாருக்கும் வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட யோசனை பின்னாலே ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : வீட்டு வசதி வாரியக் குடியிருப்புகளிலும், என்.ஜி.ஓ. காலனிகளிலும், குடியிருக்கும் அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து சம்பளத்திலேயே 8 சதவீத வீட்டு வாடகைப் படி பிடித்தம் செய்து கொள்ளப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் மேற்கொண்டும் அவர்களின் ஊதியத்திலிருந்து 10 சதவீதம் வாடகையாகப் பிடித்தம் செய்து கொள்ளப்படு

1981 ஜனவரி 28]

வதால் அரசு ஊழியர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற புகார்கள் என்.ஜி.ஓ. ஆனியனிடமிருந்து பெறப்பட்டிருக்கின்றனவா? பெறப்பட்டிருந்தால் அதன்மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விளக்கக் குறிப்பு என்னிடம் தற்போது இல்லை. எனவே இந்தப் பொருள் குறித்துத் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், அதற்குரிய முழு விவரங்களையும் சேகரித்துத் தர முடியும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நாங்கள் கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி வழங்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை எழுப்பினாலும், அதற்குப் பதிலாக கிராம ஊக்கப் படியாக ரூபாய் 10 மட்டுமே அரசு அளித்து வருகிறது. எனவே நகர்ப்புறங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்குத் தரப்படுகிற அளவுக்காவது அந்த ஊக்கப் படியை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் எற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, இது நிதிநிலை, மற்ற வசதி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் ஆராயப்பட வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : வீட்டு வாடகைப் படி இல்லாத இடங்களில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு கிராம ஊக்கப்படியாகத் தற்போது ரூபாய் 10 மாதந்தோறும் வழங்கப்படுகிறது. இதையும் இந்த அரசுதான் கொடுக்கிறது. எனவே இந்தத் தொகையைக் குறைந்தபட்சம் ரூபாய் 25 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க முன்வருமா? காரணம் தற்போது எந்த ஊரிலும் ரூபாய் 25-க்குக் குறைவாக யாரும் வீட்டை வாடகைக்கு விடுவதில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதெல்லாம் பரிசீலிக்கப் பட வேண்டிய ஒன்று.

செட்டி சாதிப்பிரிவு.

* 22 வனா.—திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பிற்பட்டோர் (Backward Classes) பட்டியலில் உள்ள “செட்டி (சஞ்சார்)” என்ற சாதிப் பிரிவை மட்டும் இல்லாமல், “செட்டி” சாதியில் எல்லாப் பிரிவையும் உள்ளடக்கி (செட்டி எல்லாப் பிரிவும்), பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அறியப் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1981 ஜனவரி 28]

(இ) இல்லையெனில், இதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) பிற்பட்டோர் பட்டியலில் கண்டுள்ள சாதி மற்றும் இனத்தவர்கள் மற்றும் பிற்பட்டோர் அல்லது மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென கோரியுள்ள சாதி/இனத்தவர்கள் ஆகியோரின் கல்வி சமூக மற்றும் இதர நிலை பற்றிய புள்ளி விவரங்களைக் கண்டறிந்து அரசுக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்பி வைக்குமாறு பிற்பட்டோர் நலத்துறை இயக்குதலை தனி அதிகாரியாகக் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரை, இராம நாதபுரம், நெல்லை மற்றும் கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் வாழும் ரெட்டி இனத்தைச் சேர்ந்த அனைவரையும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென வந்த மனு மேற்கண்ட தனி அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவரின் அறிக்கை கிடைக்கப்பெற்றதும் தக்க முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இந்தச் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு காலத்தில் நிறைய செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகவும், செல்வந்தர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பது உண்மைதான். தற்கால நிலைமையில் அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் முன்னேற்றம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பொதுவாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அவற்றைப் பரிசீலித்து அவர்களை பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலே குறிப்பிட்டபடி, பல வகுப்பினர் தங்களை பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், பிற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ளவர்கள் தங்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ளவர்கள் தங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் விண்ணப்பம் தந்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டிய பணி மத்திய அரசைச் சார்ந்தது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், நமக்கு முழு புள்ளி விவரம் வந்த பிறகுதான் இதை ஆராய வேண்டும். இந்த ஆண்டு சென்சஸ் எடுக்கும் போது, இந்த விவரங்களையெல்லாம் சேர்த்து எடுத்து நமக்குத் தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதினோம். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை சென்சஸ் புள்ளிவிவரத்தோடு சேர்க்க இயலாது என்று மத்திய அரசு மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கிறது. சென்சஸ் வந்த பிறகு, சில நினைவு, அவர்களுடைய வாழும் இடம், தகுதி போன்றவற்றைக் கண்டறிந்து பல இனங்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டும்.

1981 ஜனவரி 28]

ரெட்டியார்களைப் பொறுத்த வரையில், பல்வேறு வகையான ரெட்டியார்கள் இருந்தாலும், “கஞ்சம்” என்ற பிரிவினரை மட்டும் பிரிட்டிஷர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலில் வைத்திருக்கிறார்கள். சட்ட நாதன் தலைமையில் அமைந்த பிற்பட்டோர் நலக் குழு ரெட்டியார் சமூகத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து, குறிப்பாக “கஞ்சம்” பிரிவினரைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்கலாம் என்றும், மற்ற ரெட்டியார்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் தமிழகம் முழுவதும் இருந்தாலும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும், பொருளாதார வசதியையும் பார்க்கிறபோது, பிற்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்க அவர்கள் தகுதி பெற்றவர்கள் அல்ல என்றும் புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட குழு ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவைத் தந்திருக்கிற காரணத்தால், எல்லா ரெட்டியார்களையும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் கொண்டு வருவது என்பது இப்போது இயலாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : ரெட்டியார் வகுப்பில் “கொண்டா ரெட்டி” என்று ஓர் இனம் இருக்கிறது. அவர்கள் மத்திய அரசின் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று மத்திய அரசு கூறுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மலைவாழ் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பலருக்கு “கொண்டா ரெட்டி” என்ற பெயர் இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பெயரில் வருகிறார்கள் என்றாலும், அவர்கள் தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வருமானத்தின் அடிப்படையிலே குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் பிற்பட்டோர் என இந்த அரசு முதலிலே தகுதி அதற்காக ஒரு ஆணையையும் போட்டது. பின்னாலே அந்த நீக்கிட்டு பிற்பட்டோர் வகுப்பில் உள்ள எல்லோருக்கும் சலுகை வழங்கப்படுகிறது என்று மாற்றப்பட்டது. இந்த மாறுதல் எதற்காகச் செய்யப்பட்டது? முன்பு போல பிற்பட்டோர் வகுப்பில் உள்ளவர்களைக் குறைக்க அரசுக்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது அப்படிப்பட்ட உத்தேசமில்லை.

[1981 ஜனவரி 28]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I think that there are 141 communities listed as Backward. May I know whether the Government have any proposal not to list the Backward Classes but to list only Forward Communities, in which case the Government will get only claim for exclusion from the Forward Communities list and not for inclusion in the Backward Communities list?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக ஒருவருக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட சலுகையை மறுப்பது என்பது இயலாத ஒன்று. மற்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை அளிப்பதுபற்றி வேண்டுமானால் யோசிக்கலாம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் இரண்டு வகுப்பிலுமிருந்து பிற்படுத்தப்படுவதால், பிற்பட்டோர் பட்டியலை மறு பரிசீலனை செய்யும்போது, அவர்களையும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களை இரு தரப்பினரும் பிற்படுத்துவதால், அவர்களுடைய நிலைமை என்னவென்று கேட்டார்கள். உயர்ந்த வகுப்பினர் ஒருவரும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஒருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டால், அவர்களை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கேள்விகளின் மூலமாக, பிரச்சினைகளை அதிகமாக்குவதைவிட நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னால், உதவிகரமாக இருக்கும்.

ரப்பர்.

* 33 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் ரப்பர் மாங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன?

(இ) ரப்பர் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும், செயற்குறிப்பு எனும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(உ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ) தமிழ்நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் ரப்பர் மாங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

1981 ஜனவரி 28]

(இ) 1979-80 வரை தமிழ்நாடு வனத் துறையால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மொத்தம் 4,775 ஏக்கர் ரப்பர்பயிரிடப் பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு ரப்பர் பயிரிட தகுதியான வனப் பகுதிகள் இல்லாததால், மேற்கொண்டு ரப்பர் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வாய்ப்பு இல்லை.

(உ) கேள்வி எழவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த 4,775 ஏக்கர் ரப்பர் நிலத்தில் பயிரிடப்படும் இரப்பர் மாத்திலிருந்து என்னென்ன இரப்பர் பொருள்கள் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன? அந்தப் பொருள்கள் தம்முடைய மாநிலத் தேவைகளுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தப் படுகின்றனவா அல்லது வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : இரப்பர் மூலப் பொருளிலிருந்து இரண்டு தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக ஷீட் இரப்பராகவும் ஸ்கிராப் இரப்பராகவும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் வந்து மொத்தமாக எலத்தில் அதிகமான விலைக்குக் கேட்கிறவர்களுக்கு இது விற்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அதிகமாக இரப்பர் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்போது அங்கே இரப்பர் புராசெசிங் நிலையம் தான் உள்ளது. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையிலோ, பொதுத் துறையிலோ ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு தொழில் இரப்பர் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து முறையிடு அரசுக்கு வந்துள்ளது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்ததா? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : இரப்பர் மூலப்பொருளைப் பயன்படுத்தி இங்கேயே செய்பொருளாக மாற்றுவதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது பற்றிய ஒரு குறிப்பை அனுப்ப வேண்டும் என்று “டான்ரி” ஸ்டீம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பு வந்த பிறகு அரசு முடிவு எடுக்கும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு இரப்பர் தோட்டத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர்களை ஒரு டிவிஷனாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் தாரத்திலிருந்து இரப்பர் பாவை கோகுலேஷன் பிளாண்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்குள்ளாக வழியிலேயே உறைந்து விடுவதால், அதை வெட்டி விற்கும்போது, ஒரு கிலோவிற்கு 8 ரூபாய்தான்

[1981 ஜனவரி 28]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி நகரியப் பகுதிக்கு வரும் சுற்றுலாப் பேருந்துகளில் சுற்றுலாப் பயணிகள் வட இந்தியாவிலிருந்தெல்லாம் வருகிறார்கள். கடற்கரைப் பகுதியில் அந்தப் பேருந்துகளை நிறுத்துவதால், கடற்கரைப் பகுதி அசுத்தப்படுகிறது என்று கருதி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவளம் சாலையில் அந்தப் பேருந்துகளை நிறுத்த உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். அதனாலேயும் இடைமூலங்கள் இருக்கின்றன என்று கட்டிக்காட்டப்பட்டது. அதனால் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு ஒட்டிய பகுதியில் இந்தப் பேருந்துகள் தங்குவதற்கு உரிய அளவில் ஒரு பெரிய பேருந்து நிலையமும், மற்றும் சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்குவதற்குரிய அளவில் ஒரு நிலையமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நகரியத்திலேயிருந்து ஒரு கோரிக்கை விடப்பட்டது. அது அரசினுடைய பரிசீலனையில் உள்ளதா? அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : கன்னியாகுமரி ஒரு உலகம் தழுவிய இண்டர்நேஷனல் டீரிஸ்ட் செண்டர் என்ற அளவில் ஒரு மிகப் பெரிய சிறப்பு பெற்றுக்கொண்ட சுற்றுலா தலமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், சுற்றுலாத் துறையிலேயிருந்து ஒரு மாஸ்டர் பிளான், வரைவுத் திட்டம் வரைய இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை வரைய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். அப்போது எங்கெங்கு பேருந்துகளை நிறுத்தலாம், எங்கெங்கே மக்களுக்கு வசதிகளைக் கொடுக்கலாம், அந்த நகரியத்தினுடைய அழகு கெடாமல் மக்கள் வசதி குறையாமல் எப்படிப் பாதுகாப்பது என்பது பற்றித் திட்டமிடக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் வந்த பிறகு, பரிசீலிக்கப்பட்டு அதைச் செயல்படுத்தும்போது சம்பந்தப்பட்ட துறையோடு கலந்துபேசி அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திருப்பத்தூரிலுள்ள பயணிகள் விடுதி.

* 35 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்பத்தூரிலுள்ள துணைப் பயணிகள் விடுதி ஒன்றில், கீழ்த்தளத்தில் அலுவலகம் இருப்பதையும் வசதிமிக்க மேல்தளம் பயன்படுத்தப்படாமல் பாழடைந்து வருவதையும் அரசு உணருமா?

(இ) ஆம் எனில், அப்பகுதியை பயணிகள் உபயோகத்திற்கு வாடகைக்குத் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) மேல்தளம் கிடையாது.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்தப் பயணிகள் விடுதியிலே மேல் தளம் ஒன்று இருக்கிறது. இல்லை என்று அரசு சொல்கிறது. நான் பார்த்து விட்டு வந்தேன். அதைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய வழி முறைகளை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைப் பயணிகள் விடுதியைப் பற்றியது கேள்வி. அதிலே இரண்டு அறைகள் கீழ்த்தளத்திலே இருக்கின்றன. மேல்தளம் கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய பதில். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்தக் கட்டிடத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

Municipal Employees.

* 36 Q.—THIRU C. R. LAKSHMIKANDHAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) whether there is a general principle that employees of Municipalities, who have relinquished their right to promotion on the ground that transfer on promotion may separate them from their spouses and other members of their families, should not be transferred;

(b) if so, whether this principle is often violated by transferring some such employees; and

(c) whether the Government will issue proper instructions that the above principle should be strictly implemented?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

(ஈ) தேவை இல்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : பொதுவாகப் பதவி உயர்வின் காரணமாக வேறு இடங்களுக்குச் செல்லும்போது, குடும்பத்திலே கணவனும் மனைவியும் வேறு வேறு இடங்களுக்குச் சென்று பிரிவும் நிலை ஏற்படுவதால், அவர்களை பதவி உயர்வே வேண்டாம் என்று பதவி உயர்வைக் கைவிட்டு நிற்கிறார்கள்.

[1981 ஜனவரி 28]

அடிப்படிச் செய்த பிறகும் அவர்களை வேறு ஏதாவது சூழ்நிலையில் மாற்றி கிறார்கள். தங்கள் குடும்பம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான், பதவி கூட வேண்டாமென்று இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில் பதவி உயர்வு இழந்து இருப்பவர்களை வேறு எந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையிலும் மாற்றக்கூடாது என்று உள்துறை உத்தரவு அனுப்பவில்லையா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: புகார்கள் வந்தாலன்றி, அரசாங்கப் பார்த்து அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டாலன்றி, அவர்கள் மாற்றப்படுவதில்லை. ஆகவே அதைப்பற்றித் தனியாக அரசு பரிசீலனைக்கு கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகள்.

* 37. வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி யாது?

(இ) புகுமுக வகுப்பில் விஞ்ஞானத்தைச் சிறப்புப் பாடமாக தமிழ் வழி பயின்றவர்கள் தான். சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் என கல்வித் தகுதியை நிர்ணயம் செய்யும் செயற்குறிப்பு எதேனும் அரசுக்கு உள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: (அ) பாளையங்கோட்டை அரசினர் இந்தியமுறை மருத்துவக் கல்லூரியில் பி.எஸ்.எம். & எஸ். சித்த மருத்துவப் பட்டப் படிப்பில் சேர்வதற்கான குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி வருமாறு:—

(1) எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது மெட்ரிகுலேஷன் அல்லது அதற்குச் சமமான படிப்பில் தேறியவராகவும், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் நடத்தும் சிறப்புத் தமிழ் துறைவுத் தேர்வில் தேறியிருத்தல் வேண்டும்.

அல்லது

(2) புகுமுக வகுப்பு அல்லது அதற்குச் சமமான படிப்பில் மூன்றாம் பாகத்தில் சிறப்பு தமிழ் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

[1981 ஜனவரி 28]

அல்லது

(3) பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. போன்ற பட்டப் படிப்பில் முதலாம் பாகமான தமிழ் பாடத்தில் தேறியிருத்தல் வேண்டும்.

அல்லது

புதிய +2 மேல்நிலைக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ், 11, 12 ஆம் வகுப்புகளில் சிறப்புத் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கொண்டு தேறியிருத்தல் வேண்டும்.

(இ) இல்லை.

(உ) எழாது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: பாளையங்கோட்டையில் நடைபெறுகிற சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்வதற்குக் குறைந்தபட்சத் தகுதி என்று வைத்திருப்பதில் மருத்துவப் பயிற்சிக்கு விஞ்ஞானம் படித்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. சிறப்புத் தமிழ் படித்திருக்க வேண்டும். மூன்றாம் பாகத்தில் புகுமுக வகுப்பு அல்லது அதற்குச் சமமான படிப்பில் சிறப்புத் தமிழ் படித்திருக்க வேண்டும் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் விஞ்ஞானம் படித்திருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. ஆகவே பிளஸ் 2 படிப்பிலே விஞ்ஞானப் பாடத்தைத் தமிழில் படித்திருப்பவர்கள்தான் சேர முடியும் என்று அரசு மாற்ற யோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: நான் இப்போது கூறியது அதற்கான அடிப்படை குவாலிபிகேஷன். அதைத்தான் நான் கூறியிருக்கிறேன். விஞ்ஞானப் படிப்பு இருந்தால், அவர்களுக்குப் பிரிபான்ஸ் தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மருத்துவக் கல்லூரிப் படிப்பிற்கு விண்ணப்பம் அனுப்புகின்றவர்கள் விஞ்ஞானப் பாடம் படித்திருக்க வேண்டும் என்று இருந்தால்தான் விஞ்ஞானம் தெரிந்தவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியிலே வந்து படிக்க முடியும். யார் யாரோ விண்ணப்பம் போட்டுவிட்டு இப்போது இருக்கக்கூடிய ரெலக்டிவ் சிஸ்டத்திலே விஞ்ஞானப் பாடமே படிக்காதவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டியிருக்கும். அதனால் மருத்துவக் கல்வியின் நாம் குறைந்துவிடும் என்பதற்காகவும், அந்த நிலைமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் சொல்கிறேன். எனவே இதை அரசு ஆய்வு செய்யுமா?

312

வினாக்கள்—விடைகள்

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இப்போது இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழிலே அடிப்படையான அறிவு தேவை என்ற அடிப்படையிலே இந்த வரைமுறைகளை வகுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், சென்ட்ரல் போர்ட் ஆப் இன்டெலிஜென்ஸ் துறையிலிருந்து அவர்களுக்கு என்று கைட்லைன்ஸ் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் படித்துக் காட்டுகிறேன். அதிலே இனிமேல் புகுமுக வகுப்பு அந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலம் இருக்கிறதே, அதிலேகூட சித்த மருத்துவமே எடுத்துக்கொண்டு படித்தவர்களுக்குப் பிரிபரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கைட்லைன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேயே இனிமேல் புகுமுக சித்தா வகுப்பு இரண்டு வருட காலம், பி.எஸ்.எம். & எஸ். பட்டப் படிப்பாக 5 ஆண்டுகள், உள் பயிற்சி மருத்துவராக ஆறு மாத காலம் என்று மொத்தம் 7½ ஆண்டுகள் படித்தாக வேண்டும் என்ற வரைமுறையைச் செய்திருக்கிறது. இதன்படி இரண்டு ஆண்டு காலம் சித்தா படிப்பு தமிழ் நாட்டிலுள்ள மேல்நிலைப் பள்ளிகளில், 11, 12-வது வகுப்புகளில் ஒரு பாடமாகவே வந்துவிடும். 1979-80 ஆம் கல்வி ஆண்டு முதல் இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தற்போது 46 மாணவர்கள் கீழ்க்கண்ட பள்ளிகளில் புகுமுக சித்தா வகுப்பில் படித்து வருகிறார்கள். கீழ்க்கண்ட பள்ளிகள் என்றால், அவைகள், ஒன்று அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளி மட்டத்துக்குளும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், இரண்டாவது அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளி, பெரம்பலூர், மூன்றாவது வ. உ. சி. அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளி, கோவில்பட்டி, ஆக இந்தப் பள்ளிகளிலெல்லாம் சித்தா பாடம் இருக்கிறது. அதிலே எல்லா விவரங்களும் இருக்கிற காரணத்தினாலும், மேலும் சென்ட்ரல் போர்ட் கைட்லைன்ஸில் அந்த விதிகள் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டிய தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: May I know whether there is any proposal to increase the number of seats in the above College, since it appears that only one-tenth of the persons applying are able to get admission in the College?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 44 இடங்கள் முன்பு இருந்தன. இப்போது 75 இடங்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற மன நிறைவு செய்யக்கூடிய செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 28]

தமிழ்நாடு 1937-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குரிய செயற்குறிப்பு எதுவுமில்லை. எனினும் குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்களைச் சீர்திருத்தும் பொருட்டு, அவர்களுக்குரிய வகையில் பயிற்சியளிப்பதற்காக மருத்துவத் துறையுடன் இணைந்த மருத்துவ மனைகளில் குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாவதைத் தடுப்பதற்குரிய வசதிகளை அரசு செய்துள்ளது.

விஷச் சாராயம்.

* 40 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—1—1978 முதல் 15—6—1980 வரை, விஷச் சாராயம் குடித்த தனால் இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இம்மாதிரி விபத்துக்கள் நேராமல் தடுப்பதற்கு, அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ' இராசேந்திரன் : (அ) 21'

(இ) குளோரல் ஹைட்ரேட் மற்றும் மெத்தினால் என்னும் பொருள்களை விஷச் சாராயம் அருந்தி இறந்துபோன முந்தைய நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் என்று தெரிய வந்தது. அதனால், விஷச் சாராயம் அருந்தி இறப்பவர்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு, கள்ளத்தனமாக குளோரல் ஹைட்ரேட் மற்றும் மெத்தினால் எடுத்துச் செல்வதை மதுவிலக்கு புலனாய்வுப் பிரிவு மிகவும் கவனமாகக் கண்காணித்து வருகிறது. கள்ளச் சாராய வேட்டையின் போது, குளோரல் ஹைட்ரேட் மெத்தினால் என்னும் பொருள்கள் இருப்பதாகத் தெரிந்தால் உரிய தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு எல்லா மதுவிலக்குப் பிரிவுகளுக்கும் சுற்றவழி தாக்கீது மூலம் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மதுக் கஷாயம் தயாரித்து விற்கப்படுவதையும் மதுவிலக்குப் புலனாய்வுப் பிரிவு கவனகாணித்து வருகிறது. இந்தத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளினால் விஷச் சாராயம் அருந்தி இறப்பவர்கள் வண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது.

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களே பதிலையும் கூறிவிட்டார்கள். நான் சொன்னது, cadaver பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதென்பதுதான். அதற்காக வெளிநாடுகளிலெல்லாம் மாடல்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். முன்பு ஒரு cadaver-ஐ வைத்து, 10, 15 மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது 30, 40 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள்.

THIRU G. SWAMINATHAN: May I know what is a cadaver?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: It is a dead body. அது கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது, அது நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கிறது என்பதற்கு அடையாளம். அதுதான் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதென்று நான் அந்தக் கன்வென்ஷனில் சொன்னேன். Professor-cum-Reader சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் மூவரும், கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் இருவரும், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் மூவரும், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மூவரும், திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒருவரும், தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒருவரும், கோவை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒருவரும், செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒருவரும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலும் சிலரை நியமிக்க வேண்டுமென்று D. M. E. அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விரிவான பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். அது ஏனென்றால், +2 படித்த மாணவர்கள் நேரடியாக இப்போது படிக்க வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பி.யு.சி. படித்த மாணவர்கள் அனாடமி, பிசியாலஜி படிக்கிறார்கள். எனவே இந்த ஆண்டு வாடிக்கையாக இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையைவிட ஒரு மடங்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. +2 படித்த மாணவர்கள் பன்னியிலிருந்து நேரடியாக வருகிறார்கள். அதையும் நாம் சமாளிக்கிறோம். Staggering the course என்ற முறையில் 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரப்படும். எனவே டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் பற்றாக்குறை என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் 'கேடவர்' பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள் என்பதால்தான் அதைக் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கூட்டத்திலே முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் 3 பேராசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். 'டிஸ்கேஷன்'—உடற்கூறு, பிரித்துப் படிக்க, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர் மாணவர்களுடன் இருந்து கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

[1981 ஜனவரி 28]

மாணவர்கள் விஞ்ஞானப் படிப்பைக் கல்லூரியில் படிக்கிறார்கள். அப்போது கூட 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. பி.எஸ்சி. வகுப்பிற்குக்கூட, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. 40 மாணவர்களுக்கு மேல் போனால், 2 டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது.

In addition to Assistant Professor or Professor who is supervising என்று இருக்கிறது "... need to appoint two more Junior Medical Officers as Demonstrators in Medical Colleges in Tamil Nadu was urged at a convention of Anatomists" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேவை அங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசு அதை மனதில் கொண்டு, மருத்துவக் கல்லூரிகளின் தரம் உயர, உடற்கூறு இயலை மருத்துவ மாணவர்கள் நன்கு பயில, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர் வீதம் நியமிக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: நான் கொடுத்த பதில் பேராசிரியர்களைப் பொறுத்தது. டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், 30, 40 மாணவர்களுக்கு ஒருவர் என்ற அடிப்படையிலே இப்போது இருக்கிறார்கள். இன்னும் கூடுதலாக டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்ற நல்ல யோசனை அரசாங்கத்தால் கவனிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Addicts of Liquor.

* 39. Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Handlooms and Khadi be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to amend the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937, so as to give psychological, psychiatric and medical treatment to addicts of liquor, instead of sentencing them to imprisonment; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன், (அ) & (இ) குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை அளிப்பதற்குப் பதிலாக மனோதத்துவ, உளவியல் மருத்துவ சிகிச்சையளிக்கும் வகையில்

1981 பிப்ரவரி 28]

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு இந்த சித்த வைத்தியக் கல்லூரியில் இடம் வழங்கப்படுகிறது. குடும்பங்களில் பாம்பரையாக சித்த வைத்தியம் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களிலே யிருந்து வருகின்ற தகுதி பெறாதவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : ஏற்கெனவே என்னுடைய பதிலிலேயே அதற்கான அடிப்படைத் தகுதிகள் என்ன என்று மிகத் தெளிவான விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் தகுதிகளைப் பெற்றிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக இடம் தரப்படும்.

மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே உடற்கூறு துறை.

* 38 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உடல் உட்கூறு (Anatomy) துறையில், போதுமான அளவு ஆசிரியர்கள், விளக்குநர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை என்று அரசுக்கு முறையிடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 1980 ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ம் தேதி சென்னையிலே நடைபெற்ற ஒரு மருத்துவர்கள் கன்வென்ஷனில் மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சரவர்களும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில்

“There was inadequacy of teaching staff in Anatomy Department in most of the Medical Colleges, it was pointed out, and appointment of at least one Demonstrator for every 25 students was necessary”.

என்று எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே கூட்டத்தில்,

The Health Minister, Dr. H. V. Hande, who presided over the convention said, that “there was dearth of cadavers in Medical colleges and models should be used instead of lessons in dissections” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவது எந்த அடிப்படையை வைத்து என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 ஜனவரி 28]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : விஷச் சாராயம் நாட்டிலே பல பகுதிகளிலே கிடைக்கிறது. காரணம், நல்ல சாராயம் கிடைக்க வழிவகை இல்லாமை யால்தான். எனினும் சாராயம் குடிக்கக்கூடாது என்பதற்கான தடை களைப் பலப்படுத்தி, சாராய விற்பனைக்கு வழியில்லாமல் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், விஷச் சாராயம் அருந்தி, பல உயிர்கள் பலியாவ் தைத் தடுக்க முடியும். எனவே சாராயம் ஒட்டுமொத்தமாக விற்பனைக்கு வராமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தடை செய்யப்படாததால் என்பதல்ல. தடை செய்யப்பட்டும் சில இடங்களில் இருக்கிறதென்பதுதான் பொருள். அதற்கேற்ப, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ‘குடி’ என்பது நீண்ட பாரம்பரியத்திற்குட் பட்ட விஷயம். எல்லா அரசுகளும், எந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த போதும், இதில் தோல்வியையே கண்டிருக்கின்றன என்பது நடைமுறை உண்மை. ஆகையால் விஷச் சாராயத்தைத் தடுப்பதற்கு, மதுவிலக்கை, விலக்குவதற்கு இந்த அரசு ஏதாவது கொள்கை வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவதால், எங்களுக்கு முன்னால் பணியாற்றியவர்கள், பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் சரிவரச் செயல்படாமல் இருந்துவிட்டார்களென்று யாரும் கருதக் கூடாது. மதுவிலக்கு இல்லையென்ற நோத்திலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மதுவிலக்கு இல்லாத வெளி மாநிலங்களில்கூட விஷச் சாராயம் அருந்தி இறந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதுபற்றிய விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்குக.]

324 1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம்
திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள்,
ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700
பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமி கார்த்தன்] [1981 ஜனவரி 28]

தேவிரவாசு வாக்ஞாதி அறிக்கப்பட்ட பிறகு, அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் 65
நாட்கள் மெய்யாகத்தான் பணி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பிறகு
நிர்வாகத்தின் கார்பில் யாசோ அதுமாதிரி சட்ட வகை வரப்போவிட்டால்
என்று பிரச்சாரம் செய்து வந்தால்தான் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டிருக்
கிறது. அரசு கொடுத்த வாக்ஞாதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதுதான்
அந்த ஆசிரியர்களிடையே, ஊழியர்களிடையே மிக முக்கியமான கோரிக்கை.
அரசு என்று நடந்த வேண்டுகோள்படி பொதுமக்களுக்காக அனுப்பப்பட்ட
ஒரு அறிக்கை, அரசுக்கு ஆசிரியர்கள் அனுப்பிய மனுவிட்கூட சட்டத்தைத்
திருத்த வேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசு
எற்கெனவே கொடுத்த வாக்ஞாதி நிறைவேற்றாத கையால் ஏதோ முட்டிக்
கூட்டை ஏற்பட்டு விட்டதோ என்கிற சந்தேகத்தின் அடிப்படையில்தான்
இன்றையதினம் அங்கே கோர்ப்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. விரும்பத்தக்காத பல
சம்பவங்கள் அங்கே நடைபெற்றிருக்கின்றன.

[முற்பகல் 11-20]

அகவே. என் இந்த ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்று
விளக்குவதற்காக அனைத்துக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு
கூட்டம் 24 ஆம் தேதி நடப்பதாக இருந்தது. ஆனால், அது தடை செய்யப்
பட்டது. காரணம் ஒன்றும் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சி
கல்லூரம் ஆசிரியர்களுக்குச் சந்தேகங்களைக் கொப்பியிருக்கிறது. பொது
மக்களுக்கு நிலைமைகளை விளக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சர்வ கட்சிக்
கூட்டம், ஊர்வலம் என் தடை செய்யப்பட்டது என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது.
அவர்கள் 144 பிரிவுப்படியான தடையுத்தரவை மீறி இன்றைக்குச் சிறைச்
சாலைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு உறுதிபொழி கொடுத்த
வுடன், அதை ஏற்றுக்கொண்டு, 66 நாட்கள் மிகவும் அக்கறையோடு, ஒழுங்காக
அந்தப் பல்கலைக் கழகம் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையையும் நான்
இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இன்றைக்கு இந்தப்
போராட்டம் வெடித்ததன் காரணமாக, நாம் எல்லோரும் இதிலே அக்கறை
கொண்டு, மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் நலனைக் கருதி, திட்டவாட்டமான
நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்த சட்டப்பற்றக் கூட்டத்
தொடரிலேயே ஒரு வாக்ஞாதியை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதற்கான நிலைமை
களை விளக்கும் கையிலே ஒரு விவாதம் நடத்துவது மிகவும் தேவையாக
இருப்பதால், இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் 325
திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள்,
ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700
பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1981 ஜனவரி 28]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகத்தில் நடக்கும் சம்பவம் இந்த நாட்டிலே கல்லியின்பால் அக்கறை
கொண்ட அனைவரையும் கவனத்தில் ஆழ்த்துகிறது. அந்தப் பல்கலைக்
கழகம் செயல்படவில்லை. அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர்கள், ஊழி
யர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்
என்பதிலே இரண்டு கருத்து இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய கோரிக்கை
என்று சொல்வதெல்லாம் 1928-ம் வருஷத்திய அந்தப் பல்கலைக் கழகச்
சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பதுதான். இந்த அரசினுடைய
கோள்கையும் அதுதான். இந்த அரசு 1980-லே கவர்னர் அவர்களின் உரை
யிலே அரசினுடைய கோள்கையின்பற்றிச் சொல்லும்போது, நிர்வாகச் சீர்
திருத்தம் கருதி இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டத்தைத் திருத்துவோம்
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது, இதற்கிடையில், அரசு அந்தப்
பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும் என்ற குரல் எழுங்கப்
பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் என்ற பொன்னோடு இணைந்திருப்பது
'கயாட்சிக்' கல்வி கல்வி அமைப்பு. அரசு ஏற்றெடுத்தால், அது அரசுக்
கல்லூரி போல ஆகிவிடும். பல்கலைக் கழகம் என்று சொன்னால், அது
அட்டானாமஸ் பாடி என்று பொருள். பல்கலைக் கழகத்துக்கு உள்ளே
கல்லூரிகள் அடங்கி இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்து பரவி, அந்தக் கல்லூரிகள்
அட்டானாமஸ் காலேஜ்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பரவி, மதுரைப்
பல்கலைக் கழகத்தின் கீழும், சேன்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழும் இருக்
கும் பல கல்லூரிகள் அட்டானாமஸ் தன்மை பெற்று. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நிர்வாகம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சட்டத்தைத்
திருத்தி அது ஒரு அட்டானாமஸ் பாடியாக இயங்கச் செய்வதற்கு மிக இன்றி
யமையாக திருத்தங்களை நாம் கொண்டு வருவது காலங்கடவாமல் செய்ய
வேண்டிய கடமையாகும். அரசு முதலில் அறிவித்ததை அவர்கள் நம்பி
ளார்கள். இப்போது அந்த வாக்ஞாதியிலிருந்து அரசு பின்வாங்குகிறதே
என்ற அச்சத்தால் அவர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த
அச்சத்தைப் போக்கி, அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படச் செய்து, இந்தச்
சட்டத்தைத் திருத்தி, அந்தப் பல்கலைக் கழகம் சுயாட்சியாகச் செயல்படச்
செய்வது அரசின் கடமை. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்போல,

322 1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், உழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 ஜனவரி 28]

இருக்கின்ற பழக்க கலையை சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்ல முறை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுதிமொழி நாய்ப்பட்டிருக்கிறது. அதை நினைவெடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். போராட்டம் நடத்தியபோது அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உள்வோ போகக் கூடாது என்று மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் சொல்வதால், உள்வோ போகாமல் ஒன்றே ஒன்றைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் சொல்கிறார் என்பதில், விதி அப்படிச் சொல்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இவ்வாறு சொல்லு அவையையும் அவைத் தலைவரையும் தவறான நிலையில் வைக்கிறது. அவ்வாறு சொல்லக் கூடாது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை எழுப்ப அனுமதி கோடுப்பதுபற்றிச் சொல்லவில்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு அனுமதித்ததில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எத்தனையோ முறை நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதித்திருக்கிறேன். அப்போது உறுப்பினரும் இருந்திருக்கிறார். பேசியும் இருக்கிறார். இப்படிப் பேசுவது ஒரு மாமூலாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சொன்னது உண்மைக்கு மாறானது. ஆகவே அதை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விட ஆணையிடுகிறேன். இதே அவையில் நான் எத்தனையோ தடவை அனுமதித்திருக்கிறேன். விஷயத்திற்கு வரவேண்டும். தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்துள்ள பிரச்சினை பற்றி மட்டும் பேசவேண்டும்.

* * * தலைவரின் அனுமதிப்பு நீக்கப்பட்டது.

1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் 323 திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், உழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1981 ஜனவரி 28]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : எந்த ஒரு துணை வேந்தராவது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து இயல்பாக அங்கு வராத பதவித் தரவில் முடிந்த பிறகு வெளியே வந்திருக்கிறார்?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கிற முன்னறிவிப்பு எவ்வாறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான விதிகளின் கீழ் வருகிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் உறுப்பினர் மலிந்திருக்கின்றனர். சோவாவைப் போக்க உறுதிமொழி அளித்துள்ளபடி சட்டம் திருத்தம் கொண்டு வருங்கள் என்று போராடிய ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள், உழியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருமே இன்றைக்கு வருப்புக்குச் செல்லாமல் புறக்கணித்திருக்கிறார்கள். இதனால் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற பிரச்சினை ஒருபுறம், சட்டம், ஒழுங்கு ஒழுக்கம் அங்கே கேட்டு விட்டது. அங்கே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசு அளித்த உறுதிமொழியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு மேற்கண்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இந்த அவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவையில் இல்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் நடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே ஆளுநர் உரையில் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மாகுறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் போராடுகிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலே சொன்ன, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகங்களைச் சீரமைக்க சட்ட வரைவு ஒன்று இந்த கன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்படும் என்று மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அரசு கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவெடுத்த பிறகுதான் ஆளுநர் உரையில் அறிவிப்பாக வரும். கொள்கை ரீதியாக அறிவிப்பு வந்த பிறகு, இரண்டு அவைகளிலும் விவாதம் நடந்த பிறகு, பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டு அவைகளிலும் அனுபற்றிப் பேசிய பிறகு, அரசின் சார்பில்

320. 1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், உறுப்பினர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 ஜனவரி 28]

கோண்டார்கள். அரசுக்கு ஆசிரியர்கள் ஒரு மகஜர் கூட சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆளுநர் உரையில் சட்டம் திருத்தப்படும் என்று சொல்லாமல் விடப்பட்டிருப்பதால், இதற்கு கிளர்ச்சி தடைபெற்றிருக்கிறது. நிர்வாகத்தினர் வெளியிலிருந்து அடி ஆட்களைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் ஆசிரியர்களை அடிக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் தாக்கப்பட்டு மருத்துவமனையில் இருக்கிறார். அதனால்தான் இன்றைக்கு கிளர்ச்சி நடைபெறுகிறது. இதுபற்றி அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்காமல் மேலும் காலதாமதப்படுத்துவதாலும், நிர்வாகத்தினர் வெளியிலுள்ள அடி ஆட்களைக் கொண்டு ஆசிரியர்களை அடித்து நொறுக்கி அன்புறுத்துவதாலும்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பது முடிவான நிலைமை. அடிக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார் என்பது வேறொரு நிலைமை. நிர்வாகத்தினர் அடி ஆட்களை வைத்து அடித்திருக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் முடிவாகச் சொல்லக்கூடாது. இதை இப்படியே பதிவேட்டில் வைப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. யானையோ வைத்து அல்லது கூலி ஆட்களை வைத்து அல்லது வன்முறை யாளர்களை வைத்து அல்லது அடி ஆட்களை வைத்து அடித்து மருத்துவ மனையில் இருப்பதாகச் சொல்லுவதெல்லாம் அப்படியே பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று உறுப்பினர் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். இதெல்லாம் நிதிமன்றம் முடிவு செய்ய வேண்டியவை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஆசிரியர் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பது முன்னாலேயே உள்ள பிரச்சினை. நிதிமன்றத் தீர்ப்பு பின்னர் வரலாம். அடித்த ஆள் யார் என்பதும்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்னைவிடப் பெரியவர். விஷயம் தெரிந்தவர். அவர் நினைத்தால் சரியாகப் பேச முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியும். இங்கே அவர் சொல்வதால், அதுபற்றி பதில் சொல்ல காவல் துறை அதிகாரிகள் இங்கே இல்லை. மேலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் இல்லை. ஆகவே இது குறிப்பேட்டில் எழுவுவது நியாயமில்லை. இதை வழக்குமன்றத்தில் சொன்னால், தீர்ப்புக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அடிக்கப்பட்டு காயம் ஏற்பட்டதால் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். வன்முறையாளர்களால் அடித்த அடி ஆட்களால் அவர் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றிருக்கிறதைய உறுதிப்படுத்தி இங்கே உறுப்பினர் சொல்வது சரியல்ல. அதுபற்றி நியாயமாக

1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் 321 திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், உறுப்பினர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1981 ஜனவரி 28 (மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

ஆதாரம் உறுப்பினரிடம் இருந்தால், அதை நிதிமன்றத்திற்குத் தருவது நான் நியாயம். நிதிபதியின் தீர்ப்பு வந்த பிறகுதான், இன்னார் இன்னாரை அடித்தார் என்பது தெரியவரும். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் அவை நடவடிக்கைக்குறிப்பில் தேவையான என்பதை மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் சித்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விவரங்களுக்கு உவ்வே போகாமல் விஷயத்திற்கு வர வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'எக்ஸ்ப்ரெஸ்' பன்னா வேண்டுமென்று கேட்டுறார். உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைபற்றித் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : முதலமைச்சர் என்னைப் பெரியவர் என்றும் விஷயம் தெரிந்தவர் என்றும் சொன்னார். முதலமைச்சரை விட எனக்கு வயது குறைவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வயதை மட்டும் வைத்துப் பெரியவர் என்று சொல்லுகின்ற குறுகிய எண்ணம் எனக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. விஷயத்திற்கு வரவேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கு அங்கு விரோதி இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்ப அதைப்போதான் சொல்லுகிறார்கள். விஷயத்திற்கு வர வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ரோட்டிலே போனவர்கள் அவரை அடிக்கவில்லை. அடிக்க யார் காரணம் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதுபற்றி நான் பொறுப்பேற்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அங்கு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இந்த அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்திலே நான்தோறும் ஊழல்கள் மலிந்து வருவதாகப் பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்திலே

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

(கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.)

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

(கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.) [88 முடிவாகி 1981]

கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மட்டுமே அல்ல. அனைத்து மக்களும் கலைத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்.

1988 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டம் 319 திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், உழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1981 ஜனவரி 28]

திரு. செ. முத்துசாமி : ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுப் போராட்டம் நடந்தியதால், ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை முன் வைத்து, பணிப் பாதுகாப்புத் துறை என்ற பேரெண்ணை வைத்து, நியாயினை நிறுப்பதற்குப் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஜனநாயகக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிற நிலையில் ஆளுநர் உரையில் அவர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்பு குறித்து ஏதும் பொய்ச்சான்றிதழில், ஒரு பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டு, பாடசாலைகள் கட்டி இதில் சேர்ப்பது, கல்வி பாதிக்கப்பட்டு, ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்திய வேளையில் கைது செய்யப்பட்டு, அதன் காரணமாக அந்தே ஒரு பயங்கரமான பதவி நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்த அவசர பதவி நிலைநிலைப் பற்றி விவாதிக்க அவையில் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இந்த அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போரூள் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஒழுங்கினங்கள் பற்றிச் சென்ற சில மாதங்களுக்கு பச்சை நாந்து வருகிறது. இந்தப் பல்கலைக் கழக புரோ-பான்ரவர்களுக்கு இந்த நாட்டிலே உள்ள எந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் இல்லாத அளவுக்கு வில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்கிற ஒரு நிலை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கு நான் ஏற்கெனவே சொன்னதை உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்கிறேன். இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இந்தப் பொதுப் பிரச்சினையாக உறுப்பினர் அவர்கள் தீர்மானத்திலே சொல்லப் பிரச்சினைபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டும். தீர்மானத்திலே உறுப்பினர் குறிப்பிட்டிருக்கிற கோட்டுத்திருத்தம் பிரச்சினைபற்றி மட்டும் பேச வேண்டும், வில்லை. நாக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தற்போது கோட்டுத்திருத்திகளார்கள், அதைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஏற்கெனவே அங்குள்ள பல்கலைக் கழகத்தில் உழைக்கிற நடைபெறுவதாக சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்ததால், முன்பு ஆளுநர் உரையில் அதற்கான சட்டத்திலே திருத்தம் செய்வதற்கு ஒத்துக்

328 1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம்
திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள்,
ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700
பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1981 ஜனவரி 28]

நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு மேல் இன்னும் அதிகமாக நாங்கள் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசிரியப் பெருமக்கள் எந்த அடிப்படையில் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் இப்படிச் சில காரியங்களைச் செய்யவிரும்புகிறோம் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பது சம்பந்தமாக, கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்ற உறுப்பினர்களிடம் சொல்லி, அது சம்பந்தமாகப் பேசியிருக்கலாம். அதற்கு மாறாக, அவர்கள் போராட்டம் தொடங்கியிருப்பதும், போடப்பட்டிருக்கும் தடையை மீறி அவர்களாகக் கைதாகிக்கொண்டிருப்பதும் பொது மக்கள் மத்தியிலே என்ன நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நன்மையிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், மாணவர்களுடைய படிப்பைக் கெடுக்காத அளவுக்கு அவர்களுடைய நடவடிக்கை இருக்க வேண்டும். மாணவர்களின் படிப்பு கெடுக்கின்ற அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்ய யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. எந்த ஆசிரியருக்கும் உரிமை கிடையாது. அப்படிச் செய்தால், அது சமுதாயத்திற்கு விரோதமாகச் செய்யும் காரியமாகத்தான் இருக்கும். அதை அவர்கள் தெரிந்து—அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமானாலும், மற்ற பல்கலைக் கழகங்களானாலும்—பொது நன்மையைக் கருதி, அந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசும் எடுக்கும். அரசின் நிலைமையை நாங்கள் தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது புதிய கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கும் கல்லூரிகளை அந்நாடன் சேர்த்தால்கூட நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இப்படி புதிய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, அரசு எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து சொல்வதற்குத் தகுந்த அறிவுக்கூர் உதவியும் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லி, எனவே இந்தக் காரியத்தில் அரசு எந்த வகையான பின்வாங்குதலும் இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதால், இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பொருள் குறிக்க விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறி, மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் இதற்கு முடிவு கூற வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஒட்டுமொத்தமான கருத்துக்கள். அவைகளோடு நான் இன்

1928 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் 329
திருத்தப்படக் கோரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள்,
ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 700
பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து

1981 ஜனவரி 28] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

னொன்றையும் திட்டவாட்டமாக இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் தமிழக அரசு ஏற்கெனவே கொடுத்த வாக்குறுதியை விட்டுப் பிறழாது; அதை நிறைவேற்றும் என்பதை மீண்டும் இந்த அவையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை இங்கே இருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினர்களும் ஹொமியே இருப்பவர்களும் எண்ணிப் பார்த்து, அரசின் எண்ணத்தை உணர்ந்து, இந்தப் பிரச்சினையில் வேறு எந்தவிதமான குழ்நிலையும் உருவாகாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படி இதற்கு முன்வால் இந்த அரசின் எண்ணத்தையும் கருத்தையும் ஏற்று அவர்கள் நம்பி நடந்து கொண்டார்களோ அதைப்போலவே இம்முறையும் நாங்கள் திருத்தத்தைச் செய்வோம் என்று நம்பி, அவர்கள் தங்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே இந்தப் பொருள் குறித்து விவாதிக்க, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏதுமில்லை என்று கூறி, மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் இதற்கு முடிவு கூற வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அளித்த விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, இந்தப் பொருள் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதி, என்னுடைய அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்.

(1) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு, திருவாளர்கள் சி. இராமலிங்கம் மற்றும் திரு. த. சந்தோஷம் ஆகிய இருவர் மட்டுமே போட்டியிட்டதால், உரிய முறைப்படி, அவர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு, திருவாளர்கள் வி. ஜே. தாஸ், ஆற்காடு தா. வீராசாமி மற்றும் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் ஆகிய மூவர் மட்டுமே போட்டியிட்டதால், உரிய முறைப்படி, அவர்கள் மூவரும் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர் என்பதை அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 28]

4. தகவல் கோரல்.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் குறித்து.

திரு. சி. சா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிவிப்புக்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே ஆசிரியர்களும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதற்கு மேல் விவாதம் செய்வதற்கு விதிமுறைகளில் இடமில்லையே. . . .

திரு. சி. சா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். தற்போது ஆசிரியர்கள் சிறைச்சாலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்து, கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர்களும் அவர்களை அழைத்துப் பேசி இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாக முடிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை மட்டும் விடுத்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5. மேலவை விதி 82-ன் கீழ் அமைச்சரின் விவர அறிக்கை.

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வழங்கப்படும் மாநில நிதியுதவி உயர்வு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மேலவை விதி 82-ன் கீழ் அவைக்கு ஒரு விவர அறிக்கையை அளிப்பார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வழங்கப்படும் மாநில ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ், மாநில ஓய்வூதியம் மட்டும் பெறத் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு மாதாந்திர ஓய்வூதியத் தொகை ரூ. 100 ஆகவும், மாநில மாநில ஓய்வூதியம் இரண்டும் பெறத் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு மாதாந்திர ஓய்வூதியத் தொகை ரூ. 150 ஆகவும் இப்பொழுது இருந்து வருகிறது.

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் சிறா தலைமைப் பரிஷத் கருத்தில் கொண்டு இவர்கள் பெற்றுள்ள மாநில ஓய்வூதியத் தொகையை அதிகப் படுத்திட இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன்படி மாநில ஓய்வூதியம் மட்டும் பெறத் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 150 ஆகவும் மாநில மாநில இரண்டு ஓய்வூதியமும் பெறத் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு ரூ. 75 லிருந்து ரூ. 100 ஆகவும் 25-1-1981 முதல் உயர்த்தப்படுகிறது. இசைக்க ஒர் ஆண்டுக்கு அரசுக்குத் கடுதலாகச் சுமார் ரூ. 50 லட்சம் செலவாகும்.

1981 ஜனவரி 28) [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விடுதலைப் போராட்ட ஓய்வூதியம் பெறுவோர்கள் குறைந்தபட்சம் 3 மாத சிறைத் தண்டனை அனுபவித்திருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக 1 மாத சிறைத் தண்டனை அனுபவித்திருந்தாலே போதும் என்று 1-4-1980 அன்று தமிழக அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் அனைத்து மனுக்கள் அரசுக்கு வந்து அவை விசாரிக்கப்பட்டு ஆணையிடப்படும் நாளிலிருந்து ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதனை 1-4-1980 லிருந்தே முன் தேதியிட்டு வழங்க வேண்டும் என்று விடுதலைப் போராட்ட ஓய்வூதியம் பெறுவோரின் கோரிக்கையையும் அரசு பரிஷத் என்று 1-4-1980 ஆம் தேதியிலிருந்தே ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்தச் சலுகைகளை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களும், விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களும் மனமார வரவேற்பர் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்த அறிவிப்பை மேலவைத் தலைவர் கூட வரவேற்கிறார், மகிழ்ச்சியடைகிறார், அதற்காக அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறார்.

6. ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி அவர்கள், ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு அவர் அளித்துள்ள திருத்தங்களை முன்மொழிவார்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் ஆத்திர உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நான் முன்னறிவிப்பு கொடுத்துள்ள கீழ்க்காணும் 14 திருத்தங்களையும் முன் மொழிகிறேன் :—

1. செப்டம்பர் 1, 1980, டிசம்பர் 1, 1980 இரு தேதிகளிலிருந்து வழங்கப் பட வேண்டிய அகவிலைப்படி உயர்வை மத்திய அரசுகோல் ஆசிரியர்கட்கும், அரசு ஊழியர்கட்கும் வழங்கப்படாதது குறித்து ;

2. தமிழாசிரியர்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்கப்படாதது குறித்து ;

3. பணிகார் தலைமைவிலான ஒருநபர் குழு அறிக்கை வெளியிட்டு அறலாக்கப்படாதது குறித்து ;

4. ஆசிரியர் பற்றி பெற்று வேலையில்லாத 10 ஆசிரியர்களுக்கு மேற்பட்ட டோருக்கு பணி வழங்கப்படாதது குறித்து ;

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 ஜனவரி 28]

5. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் பிற ஊழியர்கட்கும் பணிப் பாதுகாப்பு வழங்கும் விதத்தில் தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படாதது குறித்து;

6. நீலகிரி மலையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கட்கும் அரசு ஊழியர்கட்கும் அரசு ஊழியர்கட்கும் வழங்குவதுபோல் பருவகாலப்படி (Season Allowance) வழங்கப்படாதது குறித்து;

7. ஓசூர் மற்றும் நீலமலை முழுவதும் குளிக்காலப்படி வழங்கப்படாதது குறித்து;

8. செங்கை மாவட்டம் முழுவதும் நகர சுட்டுப்படி வழங்கப்படாதது குறித்து;

9. தெலுங்கு, கன்னடம், கருதி, மலையாளம் மொழிப் பள்ளி மாணவர்கட்கு புத்தகங்கள் கல்வி ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே தர ஏற்பாடு செய்யாதது;

10. காவலர் துறையினருக்குச் சலுகை விலையில் உணவுப் பொருட்கள் தருவதுபோல் ஆசிரியர்கட்கும் பள்ளி கல்லூரி விடுதி மாணவர்கட்கும் வழங்காதது;

11. எல்லா நிறுவனப் பள்ளிகளையும் அரசு ஏற்று கல்வி வாரியத்தின் கீழ் கொண்டு வராதது குறித்து;

12. ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட தீர்மான அமைப்பாக ஆசிரியர் பணிக்குழு (Teacher's Service Council) அமைக்கப்படாதது;

13. மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு பணி விதிகள் உடனடியாக வெளியிடப்படாதது;

14. அண்ணாமலை, மதுரை, சென்னை பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாதது குறித்து.

ஆகியவைபற்றி மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடாததற்கு இவ்வவை தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்விறாது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி அவர்கள் முன்பொழிந்த திருத்தவங்களை நான் வழிமொழிகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். துறையினம் பேசுவதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒன்பது பேர், பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கட்சித் தலைவர்களுக்கு 15 நிமிடங்களும், உறுப்பினர்களுக்கு 10 நிமிடங்களும் ஒதுக்கியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே அவரவர் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் பேசி வருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது ஆளுநர் உரை மீதான விவாதமே தவிர பட்ஜெட் மீதான விவாதம் இல்லை. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில் மதுரையில் 5 ஆவது உலகத் தமிழ் மாநாடு கோலாகலமாக நடைபெற்றது. மதுரை, திருவிழாவிற்குப் பெயர்போன நகரம். அங்கே நடைபெறும் திருவிழாக்களுக்கெல்லாம் பெருவிழாவாக உலகத் தமிழ் மாநாடு அங்கே நடைபெற்று முடிந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மக்களுடைய தமிழ் உணர்வும், தமிழ் ஆர்வமும் ஆகும். அந்தப் பெரிய திருவிழா சீம்மையுற நடைபெறவும் எந்தவிதமான சிறு அசம்பாவிதமும் இல்லாமல் நடைபெறவும் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசு செய்து கொடுத்தது. அதோடு அம்மாநாட்டுக்கு வருகை தந்தவர்களுக்கெல்லாம் எல்லாவகையான வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக, பெருந்தினராக வந்திருந்த மக்களுக்குக் கழிப்பிடங்கள் நல்ல முறையில் அமைத்துத் தரப்பட்டிருந்தன. இதற்காகவெல்லாம் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஆட்சியாளர்களும், மாவட்ட ஆட்சியாளர்களும், மற்ற துறை அதிகாரிகளும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் மற்றும் காவலர்களும் நல்ல முறையில் செயலாற்றினார்கள். குறிப்பாக, காவல் துறையினர் கட்டடத்தை அமைதிப்படுத்தும் போது, சுட்டுப்படுத்தும்போதும் அன்பான வார்த்தைகளால் சுட்டுப்படுத்தி வந்தார்கள் என்பதை நான் நேரில் பார்த்தேன். எனது பல நண்பர்களும் பல இடங்களில் இதைப் பார்த்து, காவல் துறையினர் அன்புமொழி பேசுவதை இப்போதுதான் கேட்டோம். கண்டோம் என்றார்கள். அப்படி அன்பு மொழி களால் மக்கள் கட்டடத்தை அமைதிப்படுத்த முடியும் என்பதை அங்கே கண்டோம். எனவே அதற்காக காவலர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்]

[1981 ஜனவரி 28]

நமது தேசம் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாட்டில் விவசாயம் செழிந்தால்தான் நாடு செழிக்கும். விவசாயம் செழிக்க வேண்டுமென்றால், கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்பட வேண்டும். கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்பட வேண்டுமென்றால், கிராமங்களில் உற்பத்தி யாகிற விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதோடு கிராமப்புறங்களில் நல்ல தொழில்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலையும் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 130-ம், கரும்புக்கு ரூ. 200-ம் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசோ குறைந்த அளவுக்குத் தான் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் நமது அரசு நெல்லுக்கு ரூ. 115-ம் கரும்புக்கு ரூ. 175-ம் தருவதற்கு முன்வந்திருக்கிறது. ஆனால் நமது அரசே நான் சிபாரிசு செய்திருந்தபடி நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 130-ம் கரும்புக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 200-ம் ஏன் கொடுக்க முன்வரவில்லை என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

(முற்பகல் 11-40.)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்.)

விவசாய நலன்களுக்கான திட்டங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாக இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் கடன் நிவாரணம் முதலிய வற்றால் தற்காலிகப் பயன்பாடு கிடைக்கிறது. விவசாயம் செழிக்கவும், கிராமத்தில் பொருளாதாரம் வளரவும் உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கூடிய பல நல்ல திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாய வருமானம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்பதற்காக கிளர்ச்சிகளைச் செய்யும்போது, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் எவ்வளவுதான் உறுதியிருந்தாலும் கூட, சட்டம் ஒழுங்கை மீறுவதாக, வன்முறைப் போராட்டமாக இருந்தால் எந்த அரசும் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துவதுதான் அரசுக்கு முதல் வேலை.

விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்து நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், கண்டிரோல், பெர்மிட் முதலியவற்றை நீக்க வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் ஊழலுக்குத்தான் இடமளிக்கின்றன. இன்று விலை வாகி கட்டுகிறதென்றால் அதற்கு முக்கிய காரணம் பண வீக்கமும், பெட்ரோல் பொருள்களின் விலையேற்றமும், பற்றாக்குறை பட்டுள்ளதும் தான். அதனாலே விலையேற்றத்திற்கான உள்மையான காரணங்களை அறியாமல் கண்டிரோல்,

1981 ஜனவரி 28]

[திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்]

பெர்மிட் ஆகியவற்றை எற்படுத்துவதால், இலஞ்சம், ஊழல் ஆகியவைதான் பெருகும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த உதவும்.

இப்போது அரசு 40 சதவீதம் லேனியை அறிவித்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி லேனியை அறிவித்திருப்பது விவசாயப் பொருள்களின் விலை மேலும் உயரக் காரணமாக அமையும். இந்த லேனி முறையால் தஞ்சை மாவட்ட நெல் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையும், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அதிக விலையும் கிடைக்கும். விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலை கிடைத்தபோதிலும் வாங்கி உற்பாதர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலையைத்தான் இந்த லேனி முறை ஏற்படுத்தும். பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகி உபரியாக உள்ள சமயத்தில்தான் அவற்றைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். எனென்றால் பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகி விலை மிகவும் குறைந்துவிட்டால், விவசாயம் தளர்ந்துவிடும் என்பதால், உபரியாக இருக்கும்போதுதான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் மேல் நாடுகளில் பின்பற்றுகிறார்கள். நமது நாட்டில் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, அரசு கொள்முதல் செய்ய முன்வந்தால், மேற்கொண்டு விலையேற அது காரணமாக அமைகிறது. பஞ்சாப் அரியானா போன்ற மாநிலங்களில் நல்ல நெல் விளைச்சல் இருப்பதால், நம்முடைய பொது நிதியோகத்திற்காக பஞ்சாப், அரியானா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் லேனி முறையை அறிவே நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சீவில் சப்ளைஸ் இலாக்காரில் 1975ஆம் ஆண்டு, சம்பு, கேர்வாகு, வாகு போன்ற தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து விற்பனையில் 83.75 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சீலியை விற்பனையில் 53.65 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அடிட்டர்-ஜெனரல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. சீவில் சப்ளைஸ் இலாக்கா மேற்கொள்ளும் எந்தக் காரியமும் இலாபகரமாகவும் சம்மையாகவும் நடைபெறுவதில்லை என்பது நாம் அறிந்த விஷயம். உருளைக் கிழங்கை இறக்குமதி செய்து விற்பனையும் அப்படித்தான் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சம்பு, கேர்வாகு, வாகு போன்ற தானியங்களை தேரின யாகவும் தனியார் வர்த்தகர்களிடமிருந்தும் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கு வந்தவுடனே அவற்றைச் சரி பார்த்து எடை குறைந்துள்ளதற்காக சப்ளை செய்தவர்களைப் பிடித்து மீண்டும் கோரிப் பெற்றிருக்க வேண்டும். எடை குறைந்திருப்பதாக உடனடியாகக் கோராமல் 3 மாத

[திரு. வி. வி. ஆனந்தம்]

[1981 ஜனவரி 28]

கால தாமதம் ஏற்பட்டதால், இந்த மாநிலியான நஷ்டம் பெருவாரியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நஷ்டத்திற்குக் காரணமாக இருந்த அனைவரின் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைப் போலவே சீனி விற்பனையில் ஏற்பட்ட ஊழல்களுக்காக சில அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், 1975 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இந்தக் குறைபாடுகளுக்காக இதுவரையிலும் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

ஆளுநர் உரையில் வணிகர் நலக் குழுப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வணிகர் நலக் குழு அமைக்கப்படுமென்று முன்பு சொன்னார்கள். எறத்தாழ 12 இலட்சம் வணிகர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாததைப்பற்றி வருத்தமடைகிறேன்.

சென்னையில் உள்ள டீழர் மார்க்கெட்டில் வியாபாரம் செய்யும் இடம் சென்ட்ரல் இரையில் நிலையத்திற்குத் தேவையென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வேறு இடம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள தாமரைக்குளம் என்ற இடத்தில் பல அடுக்குகளைக் கொண்ட வணிக நிலையத்திற்கு முன்பாக ஏற்பட்டிருக்கிற ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ் போன்ற கட்டிடங்களைக் கட்டி அவர்களுக்குத் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த வியாபாரிகளை உடனே வெளியேற்றினால் அவர்களுக்கு அதிக கிராமங்கள் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தீர்ப்பாசன, மின் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்காக மேற்கே நோக்கிப் பாயும் நதிகளைத் தமிழகத்திற்குத் திருப்புவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவிருப்பதாக ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஹொனோரல் மின் திட்டத்தைப்பற்றி கன்ஸம் குறிப்பிடவில்லை. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பற்றி எங்களுடைய காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸின் கருத்து என்னவென்றால் இதை இன்னும் லேவியாக அமுலாக்கு வேண்டும் என்பதுதான். மதுவிலக்கினால் பல ஆரோக்கியக்காரான எழைகள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். மதுவிலக்கு இல்லாதபோது கிராமங்களில் எத்தனையோ பேர்கள் ஒரு முழத் துண்டுக் கிழிவாழ்ந்து இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது ஒரு துண்டை அணிந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள பெண்கள் காதில் இப்போது நகையைப் பார்க்க முடிகிறது. இப்போது

1981 ஜனவரி 28]

[திரு. வி. வி. ஆனந்தம்]

கிராமங்களில் உள்ள ஆண்களும், பெண்களும் ஒழுங்காக உடை அணிவ முடிகிறது. இல்லாவிட்டால் கலைவாணர் திரு. என். எஸ். திருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரே ஒரு சேலை தான் இருக்கும். அதைத்தான் மாற்றி மாற்றி கட்ட வேண்டியிருக்கும். குடிப் பவன் என்று சொல்லுவதற்கு வெட்கப்படக் கூடியவர்கள் நாம். ஆகவே மது நாட்டில் மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக அமையாவிட்டால், வேறு எங்கே அமைய முடியும்? மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துவதில் காவல் துறையினர் சரிவாகக் கண்காணிக்கவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். காவல் துறையினருக்கு அரசாங்கம் பல சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் முழு மனதோடு அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து மதுவிலக்கை அமுல் படுத்த வேண்டும். நிச்சயமாகக் கைவிடக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருக்கும் கிராம அதிகாரிகளை நீக்கி விட்டு தகுந்த பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள ஏற்பாட்டை நீக்கும்போது, அடுத்து வரக் கூடிய ஏற்பாடு அதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்குமா என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்தவர்களை நீக்கும்போது, அவர்களுக்கு உரிய நிவாரணத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை பாராட்டக் கூடிய வகையிலே, அல்லது நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையிலே, மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற வகையிலே அமையவில்லை என்பதை வலுத்தத்தோடு நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது எறத்தாழ 24 பக்கங்களைக் கொண்ட அறிக்கையாக இருந்தாலும், ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதற்குப் பின்னாலே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னவைகளும் பின்னும் இதிலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, புதியதாக ஆட்சியாளர்களுடைய திட்டங்கள், நோக்கங்கள் எவை எவை என்பனவைகளை உள்ளடக்கியதாக இல்லாமல் பக்களை எப்பாற்படுகின்ற ஒரு தொடர் கதையாக இது அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநருடைய உரையிலே உலகத் தமிழ் மாதாடு நடைபெற்றது பற்றியும், அதனுடைய சிறப்புகளைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி இந்த மாதாடு வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 ஜனவரி 28]

நேற்றைய தினம் பேரிய ஆறும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் கூட, “ஏதோ உலகத் தமிழ் மாநாடு என்று சொன்னாலே யாருக்கோ பட்டா செய்து கொடுத்தது போலவும், அவர்கள்தான் நடத்த வேண்டுமா, நாங்கள் நடத்தினால் எற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பிப் பேசினார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாடு 15 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் தமிழ் நாட்டிற்குச் சொந்தக்காரர்கள், தமிழர்கள், தமிழ் மொழிக்குச் சொந்தக்காரர்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட மாநாடுகள் நடைபெறுவதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாட்டுக்கும் எதிர்ப்புக்கும் இடமில்லை. எங்களுக்கு இது பட்டா செய்து தரப்படவில்லை. இன்றைக்கு மாநாடு நடத்தியவர்கள் பட்டை கட்டிக் கொள்ளுவதற்காக இந்த மாநாட்டை நடத்திவிட்டு, “இதற்காக 30 இலட்சம் பேர்கள் வந்தார்கள், ஆகவே தமிழர் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள், இனிமேல் யாரும் தமிழர் இல்லையென்று பேசக்கூடாது” என்று 25 ஆம் தேதி சேலத்திலே நடந்த ஆறும் கட்சியினுடைய பொதுக் கூட்டத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவரே கூட பேசியிருக்கிறார். “இனிமேலும் தமிழர் இல்லை யென்று பேசக் கூடாது. அதுவும் முதலமைச்சர் தமிழர் இல்லை” என்று பேசக்கூடாது என்று அங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி ஒரு மகா

(முற்பகல் 11-50)

நாட்டை நடத்தி அவர் தமிழர், தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர், ஆகவே இனிமேல் தமிழர் அல்லாதவர் நாட்டை ஆளுகிறார் என்று சொல்ல முடியாது என்பதைக் காட்டத்தான் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சர்க்காருடைய பணத்தை ரூ. 15 கோடிக்குச் செலவு செய்து, நடத்திக் காட்டிவிட்டோம் என்று சொல்வதற்காக இந்தக் காரியத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு அல்ல. மற்றபடி இதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை, நல்ல பலனும் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றையதினம் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. நல்லவின் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டை 1968-லே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நடத்தினார்கள். அப்போது அவர்கள் தமிழ் மொழி தோன்றிய வரலாறு, தமிழ் எழுத்து தோன்றிய வரலாறு, தமிழ் எழுத்துக்களை இன்னும் எப்படி எல்லாம் சீரும்சிறப்பும் அமைக்கலாம், எழுத்து வடிவங்களை எப்படி அமைக்கலாம் என்பதற்காக என்று தமிழ் அறிஞர்கள் கருத்தரங்கைக் கூட்டினார்கள். வரலாறு படித்தவர்களை வைத்து நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டது. உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் படித்தவர்கள் கருத்துக்கள் பரிமாறிக்கொண்டதாகச்

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தக் கருத்தாங்குவினாலே 30 பேர்கள் கூட உட்கார்ந்து பேசவில்லை என்ற மனக்குறையைப் சொன்னார்கள். இதற்குத்தான் 15 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்து மாநாடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “நாங்கள் தமிழுக்கு மகாநாடு எடுத்தோம் நாங்கள் தமிழை வளர்க்கிறோம். நாங்கள் தமிழர்கள்தான். நாங்கள் யாருக்கும் பணியமாட்டோம்” என்று இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் பேசுகின்றார்களே இதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாநாட்டின் இறுதிக்கூட்ட நாளில் ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். இந்தியாவிலுடைய தலைமை அமைச்சர் அவர்களை வரவழைத்தார்கள். அவர்களும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட வேண்டும், தமிழுக்குப் பெருமையைத் தேடித்தர வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு வந்திருந்தார்கள். அதை நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அங்கே தமிழினிடைய மரபையே மூடி மறைத்தார்களே, இதுதான் அவர்கள் தமிழ் பற்றா என்று மேலே விழுப்புக்கிறேன். சொன் சொன்னுட்டுவதற்கு அலங்கார வண்டி அமைத்தார்கள். வடபுலத்திலே தூர்த்த கனக விஜயர் களை வென்று இறுதியிலே கண்ணகிக்குச் சிலை எடுக்கக் கூடாமல் வந்த கிரத்தைக் காட்டக்கூடிய வகையிலே, சேன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்த அந்த வீர வரலாற்றைக் காட்ட அந்த மாநாட்டும் உலகவெந்திலே அந்த அலங்கார வண்டி வருவதை ஏன் நிங்கள் நிறுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் தமிழுக்குச் செய்த துரோகம் என்று சொன்னால், ஆத்திரப்படுவதிலே என்ன நியாயம் இருக்க முடியும்? துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என் இப்படி மாநாட்டுத் தலைவர் தலை மீது கல் எடுத்து வந்தால் அதைப் பார்த்து இந்த ஆட்சியின் மீது இந்தக் கூத்தி அம்மையார் கோபித்துக்கொள்வார்கள் என்று பயந்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இதுதான் அவர்கள் விரமா? அதே உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே அம்மையார் அவர்கள் பொறிநீர் அண்ணா அவர்கள் மூலமாகத் தான் நான் தமிழினிடைய சிறப்பினைத் தெரிந்து கொண்டேன் என்று பேசினார்கள். தமிழினிடைய சிறப்பிப்பற்றி பிரதமர் அவர்களே பேசும்போது, தன்னிடைய உரையிலேயே குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு அந்த சேன் செங்குட்டுவன் அலங்கார வண்டி வரக் கூடாது என்று நிறுத்தியிருக்கிறது. செலவு செய்து தயாரிக்கப்பட்ட பிறகு ஊர்வலத்திலே விடவில்லை. தமிழின் மானத்தைப் காப்பாற்ற எங்களைப் போன்றவர்கள், திராவிட பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் கேட்டால் ஆறும் போன்றவர்கள் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வருகிறது. எப்

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 ஜனவரி 28]

போதோ மக்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தினரை மறந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதே மக்கள் இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியினரை மறக்க எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்கள் காலப் போக்கில் மறந்துவிடுகின்ற காரணத்தினாலே, மக்களை துஷை திருப்புவதற்காகத்தான் இந்த 15 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்து விவம்பரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தக் குற்றச் சாட்டை நாங்கள் சுமத்தாமலிருக்க முடியாது. அதுபோலவே, இந்த உலகத் தமிழ்மாநாடு நடைபெற்ற நேரம் விவசாயப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரம். 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் சிறையிலே இருந்திருக்கிறார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டில் 10 பேர்கள் இறந்துபோனார்கள். ஒரு சிறுவனும் இறந்துபோயிருக்கிறான். பல கிராமங்களிலே சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டப் போனவர்களால், விவசாயக் குடும்பத்திலே ஆண்கள் சிறையிலே இருந்த காலத்தில், பெண்கள் நிம்மதியாக உறங்க முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள். அவர்கள்கூட துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மற்ற பகுதிகளிலே சென்று வாழ்ந்திருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைகளிலேதான் இப்படி 15 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. சிறையிலே இருந்தவர்களைப்பற்றி யோசித்தார்களா? 10 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் துப்பாக்கிச் சூட்டில். ஒரு சிறுவன்கூட இறந்திருக்கிறான். ஆளும் கட்சியின் சார்பில் அந்த நேரத்தில் வருத்தம் தெரிவிக்கப்பட்டதா? அதை யெல்லாம் ஊக்குவித்த வகையிலே அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அரிசி, சோளம், ராசி இவைகள் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. அதைக் கட்டுப்படுத்த எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? காவல் துறை நண்பர்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்கள். தானியங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் விளம்பரத்திற்கு ஒரே ஒரு முறை கொடுத்தார்கள். இப்போது அந்த மாதிரி கிடைக்கிறதா? காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு அதே அரிசி தரப்படுகிறதா? இல்லை. வேலை இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற உதவிக் திட்டத்தில் என்ன கொடுக்கிறார்கள்? யாரும் வாங்காமல் இருந்த, புழுத்துப்போன அரிசியைக் கொடுக்கிறார்கள். காவல் துறை நண்பர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்திலேயே ரூ. 50 கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இப்போது கொடுப்பது ஒரு விவம்பரத்திற்காகத்தான் என்று எங்கள் தலைவர் சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? இதையெல்லாம் இந்த அரசினர் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

தொழிலாளர்களுடைய நிலையை எடுத்துச் சொன்னால் கோபம் வரும். இன்றைக்கு சொன்ன மாநகரத்தில் உள்ள 19, ஆண்டு 9. மில் தொழிலாளர்கள், 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் இந்த அரசின் அணுகு முறை என்ன? அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது? இந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு இன்றைக்கு அணுகுகின்ற முறை இருக்கிறதா. அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை. சேலத்தில் மேக்னசைட் தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் தனியார் நடத்தியபோது கொடுத்த சலுகைகள் இல்லை என்று போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அதற்கான கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே கோவராயி பேப்பர் மில்லு, சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள், கூட்டுறவு நற்பாலைகள் என்று இப்படிப் பல இடங்களில் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதையெல்லாம் பேசித் தீர்க்க அரசாலே முடியவில்லை. அந்தத் திறமையில்லை. ஆனால் உடனே அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். “அரசாங்கத் துறையிலே மற்றும் வேறு துறைகளிலே இருப்பவர்கள் போராட்டம் நடத்தக்கூடாது. போராட்டம் நடத்தினால் விசாரணையிற்றி ஓரண்டுகாலம் சிறையிலே வைப்போம்” என்று அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருகிறார்கள். இங்கு நடப்பது தமிழர் ஆட்சி அல்ல. அவசரக்காலச் சட்டம் விதிக்கின்ற ஆட்சி என்ற பெயர் அளிக்கலாம். விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தினால், அவசரச் சட்டம் இருக்கிறது. 3 ஆண்டுக் காலம் விசாரணையில்லாமல் சிறை என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் அவர்கள் குறைகளை எடுத்து வைக்கக் கூடாது, அத்தியாவசியப் பணி என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் மீறி நடந்தால், அவசரச் சட்டத்தின் கீழ் சிறையிலே போடுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியே 5, 6 மாத காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பு என்ற பிறகு என்ன செய்கிறது? இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த அரசு எண்ணியபார்க்க வேண்டாமா? இந்த அரசு மதவாதவாதம் பக்கபலமாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பக்கமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். 78 வட்டம் ரூபாய் கறுப்புப்பணம் இருந்தது என்று கணக்குக் காட்டியவர் இப்படித் தொழிலாளர் பக்கம் இருக்க முடியும்?

அடுத்து, மது விலக்குத் திட்டப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்குக் கொள்கைபற்றி மனம் திறந்து பேசுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஆளுநர் உரையிலே இப்படித்தான்

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 ஜனவரி 28]

சொல்வதா இப்போதுள்ள கொள்கை அவைவருக்கும் தெரியாதா? மாண்புமிகு உறுப்பினர், என் போதார் திரு. ஜே.பி.யார் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? திரு. இராதா அவர்களுக்குத் தெரியாதா? ஊருக்கு ஒரு கடை இருந்து இப்போது விதிக்கு விதி, வீட்டுக்கு வீடு கடைகள் இருப்பது தெரியாதா? அது மட்டுமல்ல, வாங்கிக் குடித்துவிட்டு தன் வீட்டிற்குப் போவ தில்லை. பக்கத்து வீட்டிற்குப் போகின்ற நிலைமைகள்தான் இருக் கின்றன. அந்த அளவுக்கு குடி வளர்ந்திருக்கிறது. கடத்த 6 மாத காலமாக தமிழகத்திலே குடித்தவன் மீது போலீசார் கேஸ் போடக்கூடாது. சாராயம் காய்ச்சினால் வழக்குப் போட முடியாது. இதற்கு உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. எங்கு வேண்டுமானாலும் குடிக்கலாம், சாராயம் காய்ச்சலாம் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. மது விலக்கை ரத்து செய்வோம் என்று சொல்வதற்குப் பதி லாக, சொல்லாமலேயே ரத்து செய்து விட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைத் தான் பார்க்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் மதுவிலக்குக் கொள்கைபற்றி மனம் திறந்து பேசுங்கள் என்று உரையிலே கேட்கிறார்கள் என்றால், அது மிகவும் வெட்கமானதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் எதற் காக அப்படி இந்த அவையில் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுகிறேன். உங்கள் அரசினுடைய கொள்கையைச் சொல்லவேண்டியதுதானே. தி.மு.க. கழகத்தின்

(நண்பகல் 12-00)

கொள்கை என்ன என்று கேட்க வேண்டியது நியாயமான கேள்விதான். ஆனால் நாங்கள் பதில் சொல்லப் பயந்தவர்களா அல்லது தெரியாதவர்களா? எங்கள் தலைவர் தலைநாள் அவர்கள், மது விலக்கை ஒத்தி வைத்தபோது ஒரு கருத் தைச் சொன்னார்கள். “மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டு மென்பது எங்களுடைய லட்சியம். ஆனால் அண்டை மாநிலங்களில் மது விலக்கு அளவில் இல்லை, ரத்து செய்துவிட்டார்கள். அதனால் தமிழகத்தில் அதைச் சரியாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. பல வழிகளில் மது தமிழகத் திற்குள் வருகிறது. ஆகவே குடிப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. எனவே ஒத்தி வைக்கிறேன்” என்றுதான் சொன்னார்கள். அப்போதுகூட ரத்து செய்வேன் என்று சொல்லவில்லை. பின்னால் குடிப் பழக்கம் அதிக மாகி, அதனால் தாழ்ந்த மக்கள் கேட்டுப் போகிறார்கள் என்பதால், மீண்டும் மது விலக்கை அளப்படுத்தினார்கள். அதில் நாங்கள் உறுதியாகத்தான் இருக் கிறோம். இப்போதைய அரசு மது விலக்கு குறித்து கடுமையான சட்டம் கொண்டுவந்த போதுகூடச் சொன்னோம். எத்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அதன்மூலம் தண்டிக்கலாம். அதிலேயே குற்றம் செய்யக்கூடியவர்களைத் திருத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்போது வருகிற சட்டம் பாதகமானது என்று சொன்னோம். உட்கே தாய்மார்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள், அதைத் தடுப்

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

போம், அந்நகரச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோமென்று வசனம் பேசினார்கள். ஆனால் இப்போது மதுவிலக்கை ரத்து செய்யப் போகிறோமென்று மிகுங்க மாக ஒத்துக்கொள்ளாமல், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களிடமே பழி போட்டு, எல் லோரும் சொன்னார்கள், நாங்கள் ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி, நாளைக்கு ஊர்வலம் நடத்த நினைக்கிறார்கள். எனவே எங்களுக்கு பழி போட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டமானாலும், வேலைக்கு உணவுத் திட்டமானாலும், நிறைய ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் மக்களுக்குத் திருப்திகரமாகப் பலனளிக்கும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை. கான்ட்ராக்ட் முறையால் பல ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என் பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த ஆட்சி பொறுப் பேற்ற பிறகு, மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாமல், மக் களை ஏமாற்றும் வகையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது இது நீண்ட நாட்களுக்கு நடக்காது. உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தினாலும் அல்லது வேறு விழாக்கள் நடத்தினாலும், மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. மக்கள் வெகு வேகமாக வெறுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலை வரவர்கள், உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கான காலத்தை எத்கெனவே நிர்ணயித் திருக்கிறார்கள். அதாவது உறுப்பினர்கள் 10 மணித் துளிகளும், கட்சித் தலைவர்கள் 15 மணித் துளிகளும் பேச வேண்டுமென்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். அவையின் இரு புறங்களிலும் மணிப் பொறிகள் இருக்கின்றன. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே அந்த மணிப் பொறிகளைப் பார்த்து, தாங்கள் பேசவேண்டிய காலத்தை நிர்ணயித்துக்கொள்வார்களென்று கருது கிறேன்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதில் பேருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழகத்திலுள்ள மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவும் வகையில் அல்லும் பகலும் பாடு படும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் சீரிய தலைமையில் சிறப்பாக இயங்கும் தமிழக அரசின் நல்ல திட்டங்களை ஆளுநர் அவர் களுடைய உரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லா அம்சங்களும் சிறந்த அம்சங்களாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் கட்சிமாச் சரியத்தால், சிலர் தங்களுடைய வெறுப்பைக் காட்டும் வகையில், அது சரி யில்லை, இது சரியில்லை என்று பேசுகிறார்கள். ‘வேண்டாத மனைவி கை பட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம்’ என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள்.

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1981 ஜனவரி 28]

அதுபோல இந்த அரசு அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆதலால் இந்த அரசு எதைச் செய்தாலும் குறை கூறுகிறார்களென்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இதை விட்டு, ஆனால் அவர்களுடைய உரையில் உள்ள சில அம்சங்களைப்பற்றி என் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே, 30-வது பாராவிலே “சென்னை மாநகரைக் குறித்த மற்றொரு சிக்கலான பிரச்சினை, விரைவான போக்குவரத்துப் பரிசீலனையாகும். சென்னைக் கடற்கரைப் பகுதியில் ஓட்டம் போட்டு, கமார் சூபாய் 60 கோடிக்குக் கடுதலான செலவில், பெரும்பகுதியினரைக் கொண்டு செல்லும் விரைவுப் போக்குவரத்துத் திட்டம் (மாஸ் ரேபிட் டிரான்சிட் சிஸ்டம்) குறித்து மத்திய அரசுடன் இவ்வரசு தீவிரமாகக் கலந்தாலோசித்து வருகிறது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே இதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் எனக்கு ஈடுபாடு உண்டு. இதுபற்றி ஓரே கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் 80 சதவிகிதம் பிரயாணிகள் இரயிலிலும், மீதமுள்ள 20 சதவிகிதம் பிரயாணிகள் பேருந்துகளிலும், மற்ற வாகனங்களிலும் செல்லுகிறார்கள். ஆனால் சென்னை மாநகரில் அதற்கு மாறாக 80 சதவிகிதம் பிரயாணிகள் பேருந்துகளிலும், 20 சதவிகிதம் பிரயாணிகள் இரயிலிலும், மற்ற வாகனங்களிலும் செல்லுகிறார்கள். நாள்தோறும் பல்லாய்வு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பேருந்துகள் மூலமாக கமார் 20 லட்சம் பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 46 லட்சம் பிரயாணிகள் மட்டுமே இரயில் மதறும் இடம் வாகனங்கள் மூலமாகச் செல்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்னையில் தெற்கு வடக்கு திசைகளில், கிழ் பாகத்திலுள்ள பிச், ராஜாஜி சாலை, திருவல்லிக்கேணி, மயிலாப் பூர், அடையாறு, திருவான்பியூர் போன்ற பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் பேருந்துகளை மட்டுமே நம்ப வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து இந்தப் பகுதிகளில் கிறப்பாக இயங்கினாலும், பஸ் பஸ்கள் விடப்பட்டாலும், ஜனங்களின் நெரிசல் காரணமாக, பயணிகள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், போடும் அதிகமான பஸ்களை விட்டால், சாலைகள் தாங்காதென்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த இடங்களில் துரித இரயில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். மேற்கூறிய பகுதிகளில் 1981 ஆம் ஆண்டில் தினந்தோறும் 7.6 லட்சம் பயணிகள் இருப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பஸ்கள் 3.1 லட்சம் பயணிகளுக்குத்தான் போக்குவரத்துக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் மீதமுள்ள

[1981 ஜனவரி 28] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

4.5 லட்சம் பயணிகள் அவை நிலைக்குள்ளாவார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான போக்குவரத்து வசதியும் கிடையாது. அவர்களுடைய அவை நிலையைப் போக்க துரிதப் போக்குவரத்துத் திட்டம் உடனே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டிலே மெட்ராபாலிடன் டிரான்ஸ்போர்ட் பிராஜக்ட் என்ற ஒரு இரயில்வே இலாகா அமைப்பு திட்டம் குழுவிடம் ஒரு திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்டக் குழுவின் அங்கீகாரம் பெறாமல் அந்தத் திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நமது மாநில அரசு அந்தத் திட்டம் குறித்து தனது ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளது. வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுத்துத் தர முன்வந்தது. அது குறித்து மத்திய அரசும், திட்டக் கமிஷனும் இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை. திருவொற்றியூரிலிருந்து கஸ்தூரிபாய் காந்தி நகர்வரை கமார் 21 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு மேற்படி திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. பண நெருக்கடி காரணமாக அந்தத் திட்டத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து நிறைவேற்றவாமென்று யோசனை சொல்லப்பட்டது அதாவது பீச்சிலிருந்து லஸ்வரை 8.1 கிலோமீட்டர்; லஸ் முனையிலிருந்து கஸ்தூரிபாய் காந்தி நகர்வரை 4.3 கிலோமீட்டர்; பீச்சிலிருந்து திருவொற்றியூர்வரை 9.3 கிலோமீட்டர் என்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தார்கள். ஆனால் மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்ட பீச்சி-திருவொற்றியூர் திட்டம் இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது. மீதமுள்ள இரண்டு திட்டங்கள் மட்டுமுள்ளன. அதில் முதலில் சொன்ன திட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து நிறைவேற்ற இது நல்ல தருணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 30-வது பாராவில் கூறப்பட்டுள்ள திட்டம், அமைப்பரியதுதான். பீச்சிலிருந்து பாரதி சாலைவரை 5.2 கிலோமீட்டர்; பாரதி சாலையிலிருந்து லஸ்வரை 2.9 கிலோமீட்டர். இந்த இரண்டையும் தனித் தனியாகவோ அல்லது சேர்த்தோ ஆரம்பித்து நிறைவேற்றினால், மக்களுடைய அவை நிலை சீக்கிரமாக நீக்கப்படும். ஆகையால் நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுடன் எப்படியாவது சிவாதித்து மக்களுடைய அவை நிலையை எடுத்துச்சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

(பிற்பகல் 12-10)

கிறேன். அப்படிச் செய்யப்பட்டால், நன்றாக இருக்கும். நாளுக்கு நாள் விரைவாக எதிர்க்கொண்டிருப்பதால், உடனே இதைச் செய்யாவிட்டால், இப்பாடு மதிப்பிடு அபிமானம். இந்தத் திட்டம் வேலைமீட்டாத மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் ஏற்படும். இது கையெல்லாம் மனதில் கொண்டு சீக்கிரத்திலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களில் பதிவு செய்திருப்பவர்களுக்கு குடிப்பகுதிகளை ஒதுக்காவது வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படும் என்று இருப்பது மிக அருவாயான நல்ல திட்டம். இது புரட்சிகரமான திட்டமும்

(திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்)

[1981 ஜனவரி 28]

கூட. நிச்சயமாக அத்தனை குடும்பங்களுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய அருமை யான திட்டம். வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களில் பெயர்களைப் பதிவு செய்திருப்பவர்களுக்கு 7, 8 ஆண்டுகள் ஆனாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. பெயர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்ப 7, 8 ஆண்டுகள் ஆகிறது.

ஆகவே வேலை வேண்டி வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களில் பதிவு செய்துள்ள வர்களில் 1 வருஷம் அல்லது 2 வருஷம் ஆனவர்களுக்கு வேலைக்கான முழுத் தகுதி இருந்தால் அவர்களை நிறுவனங்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்கிற முறையில் உத்தரவு பிறப்பித்தால், நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, இங்கே மதுவிலக்கைப்பற்றிப் பலரும் பேசினார்கள். ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் நீதிபதியாக இருந்தபோது, அடிக்கடி குடித்தவர்களை என்னிடத்தில் கொண்டு வருவார்கள். குடித்து விட்டு என்னிடத்தில் ஒரு முறை வந்தவர்கள் மறுமுறையும் வருவார்கள். மதுப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிவிட்டால் அதிவிரைவில் மீளுவது மிகவும் கடினமான காரியம். அவர்கள் நிறைச்சாலையைக் கண்டும் அஞ்சுவதில்லை. மதுபடியும் திரும்பத் திரும்ப சிறைச்சாலைகளுக்குச் செல்லவும் தயங்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நோயாளிகள் போன்றவர்கள். அவர்களுடைய நோயைப் போக்க வேண்டுமே தவிர, அந்த நோயாளிகளைப் போக்கக் கூடாது. சிறைச்சாலைக்கு அவர்களை அனுப்புவதை விட அவர்கள் ஒரு வகை நோயாளிகள் என்கிற முறையில் சைக்கியாட்ரிக் என்கிற மெடிக்ஸ் டிபீட்மென்டைக் கொடுத்து அவர்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வர அரசிடம் யோசனை ஒன்றும் இல்லையென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அப்படி இதுவரை யோசனை இல்லா விட்டாலும் கூட, இனிமேலாவது அதற்குரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வபெற்ற நீதிபதி என்கிற முறையில் நீதிபதிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதிபதிகள் இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே கண்ணியமாக நடத்தப்படவில்லை. அவர்களை உதாரணப்படுத்துகிறார்கள். தமிழகத்திலுள்ள நீதிபதிகளுக்கு அவர்கள் குடியிருக்க சரியான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே சென்னையிலே எர்டம்பூர் கோர்ட் காம்பவுண்டுக்குள் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் கொண்டு இருந்தது. அதை மதுபரிசீலனை செய்து விரைவிலே குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களைக் கண்ணியப்படுத்துவதன் நடத்தலுக்கான ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீதிபதிகள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து கோர்ட்டுக்கு

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்)

பஸ் மூலம் போகின்ற அவை நிலை இருக்கிறது. நீதிபதிகள் கோர்ட்டுக்கு வருகின்ற கைநகளுடன், குற்றவாசியருடன் கூடவே பயணம் செய்கின்ற கண்ணியமற்ற நிலைமை இருக்கிறது. நீதிபதிகள் வீட்டிலிருந்து கோர்ட்டுக்குச் செல்ல அலுவலகக் கார் அல்லது அலுவலக பஸ் போன்ற ஏதாவது ஒரு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவர்களுடைய கண்ணியத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி என்கிற முறையில் ஓய்வு பெற்றவர்களைப் பற்றியும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஓய்வு பெற்றவர்கள் ஏழைகள். வருமானத்தில் குறைந்தவர்கள். அவர்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. ஓய்வு பெற்றுவிட்டால் வீட்டில் பிள்ளைகள் கூட அவர்களைச் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஒரு ஈசிசேர் கொடுத்துப் படுக்க வைக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் அவர்களை அவருடைய பிள்ளைகள் சரியாகக் கவனிக்கிறார்களா? (சிரிப்பு).

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : நான் அந்த வகையில் கொடுத்து வைத்தவர். என்னை மிகவும் நன்றாகக் கவனிக்கிறார்கள். உன்மையில் ஓய்வு பெற்ற பிறகு தான் மிக நல்ல முறையில் இருக்கிறேன். நான் என்னை மனதில் வைத்துப் பேசவில்லை. பொதுவாகத் தான் அந்தக் கருத்தை நான் சொன்னேன். பொதுவாக ஓய்வு பெற்றவர்களின் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையைத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து, பணியிலிருக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் முழுமையாக அகவிலைப்படி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பென்ஷனை கம்யூட்டேஷன் பண்ணுகிறவர்கள் 10 வருஷத்திற்குப் பிறகும்கூட இரத்தால் அதன் பிறகு பென்ஷன் தொகையை முழுமையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவையாதிரி ஆந்திராவில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் இங்கேயும் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் கம்யூட்டேஷன் காலத்திற்குப் பிறகு முழு பென்ஷன் தொகையையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Vice-Chairman, Sir, I am happy that at long last we are having another session of the Legislature. I would like first to convey to the Government my serious apprehensions about the long gap that exists between sessions of the Legislature. We adjourned some time in the month

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 ஜனவரி 28]

of August last and we have met again only in the month of January. In the meantime, problems keep accumulating resulting also in certain agitations. It is my firm belief that if we could have more frequent sessions of the Legislature, it would enable the Government to understand the various viewpoints and, perhaps, to take remedial measures which would prevent mounting frustration and bitterness amongst the public.

I would also like to mention that one unfortunate feature during this long gap has been the issue of eleven Ordinances by the Government, enacting various measures which are perhaps not so urgent as far as public interest is concerned. Sir, Ordinances are anathema to any Legislature and, particularly, Ordinances which seek to raise taxes are even more reprehensible from the point of view of the Legislature. I shall have occasion to refer to these Ordinances when Bills to replace them are brought before this House. But, I would like to refer to one particular measure introduced by the Hon. the Minister for Revenue whereby he has repealed the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 and introduced a varied rate of taxation on certain petroleum products, without legislative sanction, resulting in an increase of revenue of Rs. 4.5 crores per annum. Resorting to any taxation on petroleum products, without the sanction of the Legislature is, in my opinion, particularly reprehensible because the Legislature should always be consulted before taxation proposals are introduced. He has also introduced certain variations in the methods of collecting betting tax, and that too, one week after it was publicised in a newspaper in Madras. I must congratulate the "Indian Express" on its investigative reporting because it published its report one week before the Government introduced the Ordinance raising the betting tax. The same paper has also predicted a Budget proposal, which I except the Hon. the Minister for Finance to clarify, that he proposes to raise the surcharge on sales tax from 5 per cent to 15 per cent. If this is true, it amounts to a leakage of a Budget secret and may well involve a question of grave breach of privilege of this House and I reserve the right to move this motion at the appropriate time. Perhaps, the Hon. the Finance Minister may give up this proposal because it has been published in the newspaper. But, nonetheless, I think that there should be a degree of confidentiality about Budget documents and this Government cannot afford to ignore the norms and conventions that have been established not only in our country but in all countries abroad which follow the democratic practice.

1981 ஜனவரி 28]

[Thiru A. R. Damodaran]

Sir, reference has been made to the celebration of the World Tamil Conference at Madurai. I do not wish to take the time of this House excepting to say that the arrangements made appear to have been excellent from the point of view of organisation of the various pageants connected with the festival. If I venture to offer one suggestion, it is only because certain suggestions have been made by non-Tamilians in respect of Tamil language. In Tamil Nadu, we tend to lose sight of the fact that if we wish to popularise the study of Tamil not only abroad but even in States other than Tamil Nadu, Tamil Nadu will have to think of a series of measures whereby they can popularise the language in other States. I would only like to refer to two great international associations, the Alliance Francaise and the Max Muller Bhavan, where French and German languages are taught to various people all over the world by the starting of Institutes for those languages. My appeal to the Tamil Nadu Government will be that in other States of India, let alone the world, we should popularise the teaching of the Tamil language to non-Tamilians by opening Institutes of Tamil whereby the best culture, tradition and civilisation of this language could be reflected in such Institutes.

(பிற்பகல் 12-20)

Non-Tamilians have always expressed a difficulty that Tamil is not an easy language to learn and therefore, new methods are also required to teach this language in 18 months or 24 months so that access to ancient literature may be possible to people speaking other languages. At the same time, I would like to mention that it must be remembered that if we wish to popularise Tamil language in non-Tamil States, it is essential for Tamilians to learn the languages of those States because, if we try to teach Tamil, without knowing the local language, we will not be able to make any impression on those people. I refer to this because—I must refer to this because—a very controversial issue was raised at the World Tamil Conference at Madurai by no less a person than the Vice-Chancellor of Madurai Kamaraj University that we should ban the study of English in the primary sections, as otherwise the mother-tongue would not grow. I would like to say that this type of linguistic chauvinism should not be displayed in the Eighties, when students wish to acquire more knowledge and the text-books of two years ago become out-dated now. If Tamilians wish to make an impression not only in our country but abroad, we must realise that a degree of liberalism is required in the teaching and study of languages. I would like

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 ஜனவரி 28]

to reiterate my plea to the Hon. the Education Minister that what Tamil Nadu lacks today are institutes for teaching languages not only Indian but also foreign languages, because Tamilians, in my opinion, have lost considerably over the past 20 years because of certain attitudes we have taken towards the language question. I am not referring to the Official Language, Language of the Union, Link language, etc. But, I feel that our stress of Tamil alone and neglect of English as well as Hindi has disastrous consequences to Tamilians to which my hon. Friend Thiru Nallasivan referred, when a blanket ban is imposed on Tamilians seeking employment to Bank services, to Government services, to all-India services and to all services that are controlled by the Central Government. There is need, therefore, for a re-thinking on this issue and I would like to plead for a liberal attitude.

Sir, mention has been made in the Governor's Address about the Sixth Five-Year Plan and the fact that Rs. 3150 crores has been secured by the Tamil Nadu Government for the Sixth Five-Year Plan. I shall not allow myself to be influenced by figures at this stage, excepting to express the hope that the Sixth Five-Year Plan for Tamil Nadu will truly reflect development activities, which, in my opinion, have been sadly neglected over the past 10 years. Successive Five-Year Plans have only succeeded in planning for shortages and not planning for plenty. If we review what has happened over the past 30 years, we are short in not one commodity but in 15 different commodities that have been listed in the Essential Commodities Act. We are short in sugar, we are short in cement, we are short in petroleum products and we have shortages of saleable items of steel and a hundred other commodities which are affecting industrial development. I hope that the Tamil Nadu Government will be able, in the presentation of its Budget documents, to outline clearly what degree of industrial development they plan because one of the questions that face young boys and girls in Tamil Nadu today is the large labour force of over 2½ millions of young boys between the age of 25 and 30 who do not have employment opportunities and who are registered, and perhaps not even registered, in our Employment Exchanges. No amount of loans that can be written off, no amount of doles that can be given by a Government will ever be able to satisfy the aspirations of these young people unless we are able to promote employment opportunities. Therefore, I hope that in the forthcoming Budget, the Tamil Nadu Government will be very clear in the outlining of its proposals for the industrial development of our State.

1981 ஜனவரி 28]

[Thiru A. R. Damodaran]

Sir, one thing has been mentioned in the Governor's Address on which I would like to lay particular stress; and that is that the public distribution system is to be strengthened to make available commodities which are in short supply. This is a philosophy that has been pursued by successive Governments and accepted almost as an axiomatic principle by political parties in the belief that the establishment of a public distribution system will enable commodities in short supply to be supplied to the public. Actually, experience has shown that the public distribution system is only a temporary palliative which is incapable of solving the grim problems that face the people in the availability of commodities within the system. Because the Government seems to have taken a decision that the public distribution system should be entirely manned by Government employees or run by co-operatives. I would plead that in the public distribution system, which is doubtless necessary during a period of shortages, they should employ fair price shops manned by private individuals who can be licensed by the Government to distribute these commodities, because a public distribution system can be an extremely expensive system.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

We have a full range of controls—distribution controls, price controls, industrial development regulation controls and hundred other controls—which, in my opinion, are inhibiting growth and employment in our country. The Dagale Committee reviewed the system of controls; but, unfortunately, its recommendations have been shelved. I hope that at least in so far as Tamil Nadu is concerned, we will be able to have a meaningful study of the existing controls to find out how far corruption is being promoted by such controls, how far black money is being generated by such controls and how far black-marketing transactions are actively promoted by the imposition of these controls. Traders have complained of the serious hampering of trade by various control agencies such as the Food Vigilance Organisation, the Essential Commodities staff in the Civil Supplies Department, etc. I would plead with the Hon. Minister, as I did during the Budget discussions last year, that we should have an advisory body of trade and commerce attached to the Civil Supplies Department to advise the Government on the difficulties of trade and commerce in arranging for the distribution of certain essential commodities that are being controlled by the Government. I would also like to remind the Government of the assurance given by the Hon. the Minister for Transport, Thiru Ponnaiyan, on the 11th February

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 ஜனவரி 28]

1980 when he said that such an advisory board would be constituted. I would again like to invite the attention of the Government to the assurance given by the Hon. Thiru Ramachandran Minister for Power, in August 1980 when he said that such an advisory board would be constituted. I would request the Government to carry out these promises so that the problems of trade and commerce could be settled at least in such advisory forums.

(பிற்பகல் 12-30)

Sir, in Education, we are now faced with a very difficult situation, and in fact an adjournment motion has already been moved about the agitation in Annamalai University. I would like to make it very clear, having said in principle that I am against an amendment of any Act by Ordinance, that I do not approve of the amendment of the Annamalai University Act by an Ordinance. It has to be by legislation, it has to come before the Legislature and the Legislature must have full opportunity of discussing the various provisions of the proposed enactment, before it can be made into a law. I would like to express the feeling among the teachers that their security will be threatened if the University is opened and I would request the Government to give an assurance, that if the University is re-opened, no such incidents will be allowed and both the students and the members of the staff will be allowed to prosecute their normal avocations without any disturbance. If these two conditions are assured, I am sure the University will come back to normalcy. I would like to say that this is not going to remain an isolated incident. Already there are indications that it is likely to spread—I do not want it to spread to other Universities in Tamil Nadu, at a time when the last Semester of the University course is in progress and when examinations are scheduled to be held in April and May. In the month of January, we have had 20 holidays and we have to work only on 10 or 11 working days and this in itself has affected education in our State. I would plead with the Government to see that this issue is settled at as early a date as possible so that it may not escalate into a major crisis.

Sir, mention has been made of certain improvements that have been effected in the field of revenue administration. The Government have taken credit for the fact that the Board of Revenue has been abolished and that village officers have all been dismissed or proposed to be dismissed and new Village Officers are going to be appointed. May I point out from my knowledge of the field condition of the Revenue Administration, that the Revenue

1981 ஜனவரி 28]

[Thiru A. R. Damodaran]

Administration in our State is coming to a grinding halt and development activities are practically zero in the field of Revenue Administration? I do not know what object has been served by the abolition of the Board of Revenue, excepting to state that all those who were formerly labelled as Revenue Board Commissioners are now called Commissioners. Whether their Standing Orders will have the Judicial authority or validity of the former Board Standing Orders is a matter over which the Government should ponder because the Revenue Board was an institution that was respected and held almost sacred as far as certain Revenue administration matters are concerned. Now I am grieved to find that village administration is gradually deteriorating and the conditions that exist today in our villages are dangerous and if the same anarchic condition in urban areas is allowed to extend to the villages, the policemen, whether the Government recruited 30,000 or 40,000 policemen, will not be able to rectify the situation.

A proposal has been outlined in the Governor's Address to which I must take strong exception, not because I have any sympathy for the farmers who may be agitating, but because, on grounds of principle. I think it is not business of the Government to interfere in agriculture to this extent. The proposal that has been outlined is that a Bill is likely to be introduced to prevent lands being left fallow and to prevent casuarina cultivation on lands which were formerly being used for cultivation of paddy. This is yet one more piece of legislation which we will add on to our books and which it will be impossible to implement. There are so many issues involved in this matter and I think that it is an unnecessary piece of legislation which the Government would do well not to introduce and then face the consequences of this enactment. The farmer must be allowed to choose what particular crop he will grow on his land. Fifteen years ago, when there was a prejudice against growing commercial crops like sugarcane, oilseeds and pulses, the then Minister mentioned that he was going to introduce a law which would prevent the cultivation of commercial crops because he wanted paddy to be grown. I think that all this stems from a misunderstanding and a total lack of economic knowledge of the growing of crops. I think that a farmer who desires to grow casuarina on lands which are not fit for paddy cultivation in the sense that the economic return to the farmer is not adequate should not be penalised by an enactment which says that the Government will send their employees to raid the villages and prosecute the farmers because they are growing casuarina. There is another factor

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 ஜனவரி 28]

which I would like to mention. In 1985, the Government themselves may introduce an Ordinance that we should grow more casuarina crop because energy resources in our country are getting exhausted and because kerosene and other petroleum products are not likely to be available. In fact, today we are thinking of thermal stations which can be run with casuarina. When such is the case, I would like the Government to ponder over the matter and hesitate a great deal before they introduce this measure, just because a few farmers have stated, out of anger, that they are not going to grow paddy and that they will switch over to casuarina. It is an economic decision of the farmer. It is not likely to be followed by all farmers. Paddy is an uneconomic crop and still farmers continue to cultivate it because it is in their blood to grow a foodgrain crop and not many farmers would heed the advice of a few extremist people who may advise them to take this step.

Sir, Tamil Nadu is dominated by the civil services. A study by a very important author has revealed that the density of civil servants per square mile in Tamil Nadu is 73, the third highest in India, the first two being Nagaland and Mizoram which are tribal areas. We must be cautious in promoting the number of civil servants in Tamil Nadu because we already have to manage 7,52,000 of them. Now, if the Government appoint all these Village Officers as full-grade Government servants, they are going to introduce another 30,000 or 40,000 civil servants. The Hon. the Chief Minister bemoaned the fact that in a Budget of Rs. 936 crores or Rs. 950 crores, Rs. 325 crores are already being spent on Government services. Then, what is the point in extending the extent of the civil services without any benefit to the people? In fact, we have too many civil servants in Tamil Nadu. Tamil Nadu is rules and regulations oriented and it is totally non-development oriented. Every officer of the Government is interested in finding out whether there is a rule to prevent some growth or to prevent some development. This has been my consistent criticism and I am sure that Dr. Hande would have agreed with me if he had been with me on this side. I make this criticism not because I have any particular harsh feelings towards the civil servants but because we are promoting an administration whereby all elected representatives have been wiped out from the democratic system prevailing in our State. What excuse can the Government offer for keeping our co-operative institutions without elected co-operators and for keeping our local bodies, the Panchayats, Municipalities and Corporations, without elected representatives for six years? Why are they distrusting so much the

[1981 ஜனவரி 28] [Thiru A. R. Damodaran]

democratically elected representatives? Today, we are being ruled by Special Officers, *ad nauseam*, in every sphere of activity. There seems to be a distinct distrust of representatives in elected bodies. I would like to inform the Government that they are not doing their Party any good by delaying elections. This is not purely political. Now they have quoted the Census and one excuse after another is being quoted for not having elections. I do not know this philosophy but I would only like to say that if they are going to entrust political government to bureaucrats, they will only have a bureaucratic system of development and they are not going to have a development in which people will co-operate.

Sir, I would like to end by referring to only two items. There is one item which my hon. Friend Thiru Jeppiyar will feel if I do not mention and that is Prohibition. I cannot understand why he is pleading with us to give our views on Prohibition. Their views have been made very clear three years ago when they collected statistics and said that so much harm would come to the poor people if Prohibition was relaxed. Why have they turned the record now? Right from 1974. I have made my point very clear. I am not advocating drink for every body. I realise that alcohol is an evil habit. But, I have been pointing out that Government's attempts to enforce the rule of Prohibition by allowing their Police Officers to run amuck have destroyed the morality of our public services in Tamil Nadu which they are not going to rectify even by removing Prohibition.

Once a man has tasted blood money in public service the Govern-

(பிற்பகல் 12-40)

ment will not find it easy to rectify the deterioration in public administration that has set in. I do not want to mention the various excuses that the Government may offer in the Budget documents for repealing Prohibition. Both the D.M.K. and the A.I.A.D.M.K., with due apologies, are excellent in the matter of turning the plate this way or that way and in whatever manner, it suits them. They are all trained pastmasters in the art of oratory and they have learnt how to speak on matters and as my hon. Friend Thiru Nallasivan mentioned, principles do not seem to influence very much their politics and I am sorry to point it out. Various Ordinances have been issued interfering with human rights and liberties of the individual. I hope the Government will realise that we must hold on to some principles in political life. I am not talking about the Ordinance regarding Prohibition but I am talking of other Ordinances promulgated.

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 ஜனவரி 28]

One word more. I must refer to the speech of the Hon. the Chief Minister who has stated that he has objected to the transfer of the Chief Justice of the Madras High Court to Kerala on grounds of linguism. He has mentioned that we object only because the man who is transferred to Tamil Nadu does not know Tamil. My objection goes even further. I believe that this will constitute a serious threat to the independence of the judiciary because judicial officers must not be subjected to executive control. I would plead with all the political parties, in the interest of maintenance of the independence of judicial administration which we have got in our Constitution, to have a consensus approach to this issue because once we start tampering with the independence of the judiciary, the right of the individual to have access to Court when his liberty or life is affected will be denied. I hope the Government of Tamil Nadu will not change its views in this also as it has changed its view on Prohibition policy and that it will uphold the independence of the judiciary to be extremely sacred and that it will not only object on the ground that a Chief Justice may not know the language of the State but also object on grounds of preserving the independence of the judiciary. Thank you, very much.

THIRUMATHI MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Hon. Deputy Chairman, I convey my thanks to His Excellency the Governor for his very comprehensive address to the Joint Session of the Legislature. While going through the Address, paragraph 6 mentions a very happy news that we have been able to get a plan outlay of Rs. 3,150 crores. This will help us bridge the gap between the rich and the poor and I am sure many welfare schemes would find their way into the plan.

Paragraph 37 of the Address says that the using of the land by the farmers for cultivation of casuarina will be prohibited. I do welcome this step. For growing casuarina, there must be sandy soil and people must be encouraged to grow casuarina on such soil. In Tiruvanimiyur and nearby villages, casuarina is growing very well. They must be educated in these matters. The land which is fit for cultivation of foodgrains should be used for growing foodgrains. I would suggest that we must have Grow More Food Campaign Committees at every level to educate the people that production of food is very important and, at the same time, production of fire-wood is also important. In that way we will be able to educate the farmer in the use of his talents for growth of those articles.

1981 ஜனவரி 28] [Thirumathi Mandakini Krishnamurthi]

I was much taken by paragraph 38 which says that at least one in every family will be provided employment. Now we are going to have census and if we have a comprehensive application in which all the details are mentioned, we will be able to find out and identify the areas and we will be able to help them.

Now this is the International Year of the Physically Handicapped and if we are able to find out the number of physically handicapped persons available, we will be able to help them. There is a prejudice and sometimes information about physical handicap is not given to the Census Officers. But still we can persuade the people to come out with proper details and that will help us to provide them employment.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை)

If we are able to assess the economic condition of the particular family, provision of employment to one person in each family will be made easier.

Now, as one who is a firm believer in Prohibition, I want to make an appeal. Whatever may be the good and bad points of Prohibition, Prohibition is a social and economic method by which we could raise the standard of the families. As such, if we have an advisory committee in which we have people who have got faith in Prohibition, it will definitely be very useful. We have to provide special homes for the addicts. Recently, I read in a newspaper that a village in Tirunelveli district had been able to have complete Prohibition. In that village, people who drank were looked down upon. This kind of propaganda and education will be possible only if we have a very broad-based advisory committee to consider how we could implement Prohibition. Now, we have got good opportunity for that. His Excellency the Governor has placed before us a great task and I hope that this august House will, in one voice, support the view that Prohibition should be implemented. I also hope that the Hon. the Chief Minister who is a firm believer in Prohibition will be encouraged to retain Prohibition which is a welfare scheme. It is no use having all our welfare schemes if we are going to tax the men and torture the women. That is what suspension of Prohibition or removal of Prohibition is going to do and, in that case, all our welfare schemes would have no meaning. As a woman, I have seen the suffering of so many people and many women come to our institution for help and succour. Therefore, I would like

[Thirumathi Mandakini Krishnamurthi] [1981 ஜனவரி 28]

again to request all the hon. Members of this august House to support the view that Prohibition which has stayed in Tamil Nadu should go on staying.

Thank you.

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நான்காவது நாளாக நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் ஆளுநர் உரை என்பது இந்த அரசால் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அரசு தன்னுடைய கொள்கை என்ன என்பதை ஒரே ஒரு பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நவீன மக்களைக் கை தூக்கிவிட இந்த அரசினுடைய கொள்கை, நடவடிக்கை அமையும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. 42 பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருப்பதில் முதல் பகுதியையும், 42-வது பகுதியையும் எடுத்துவிட்டால், 40 பகுதிகளில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் முரண்பட்ட பல கருத்துக்களைக் கொண்டதாக அவை இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால், ஆட்சிக்கு வரும்போது எந்தக் கொள்கைகளைச் சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்தார்களோ, அந்தக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக பல கருத்துக்கள் இந்த ஆளுநர் உரையில் வந்திருப்பதைக் காண்கிறேன். இதை வேறு ஒரு வகையில் ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவதாக இருந்தால், "random thoughts" என்று சொல்லலாம். சிந்தனைச் சிதறல்கள் என்ற அந்த வகையில் இருக்கிறது. வரக்கூடிய ஆண்டில் இந்த அரசு எந்தக் கொள்கையின் வழியில் செல்லும் என்ற நிலைமை தெளிவாக

(பிற்பகல் 12-50)

அமையவில்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் இரண்டு பெரிய அபாயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று வளர்ச்சி. அதாவது நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி. அடுத்து, நாட்டினுடைய ஜனநாயகம். இரண்டிற்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபாயத்தை இந்த உரையில் காண முடியவில்லை. ஆபத்து என்று நான் சொல்லும்போது, அரசியல் தலைவர்களின் கருத்து என்ற முறையில் அல்லது கட்சிகள் கொள்கை முறை என்ற அளவில் சொல்லவில்லை. இன்று இந்தியாவில் வளர்ந்து வரும் ஏழ்மை, இந்தியாவைச் சுற்றி சூழ்நிலை அபாயங்கள், இந்தியாவிற்குள்ளேயே எற்பட்டு வரக்கூடிய பல்வேறு கொந்தளிப்புகள், இவைகள் எல்லாம் எப்படி நம்முடைய மாநிலத்தையும் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற பிரச்சினையில் நம் அரசினுடைய கவனம் திரும்பி எதற்குத் தெரியவில்லை. அதனாலேதான் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் நீடிக்குமா என்று நான் கேட்கிறேன். அந்தப் பிரச்சினைதான் இன்று எழுகிறது. இது எத்தகைய ஆட்சி முறை, ஆட்சி வடிவம் என்பது வல்ல

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

பிரச்சினை. இன்று இருக்கின்ற கொந்தளிப்புகளை அடக்குவதற்கு எத்தகைய அதிகாரத்தை மேற்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் அரசு இருந்து வருகிறது. அப்படித் தான் இந்த மாநில அரசு டி. அண்டு சி. மில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக் கூற, மக்களுடைய ஆதரவைத் திரட்டி, நடவடிக்கையில் இறங்குகிறார்கள். அதுதான் இன்று ஜனநாயக முறையில் நாட்டில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குறைந்தபட்ச நடவடிக்கை. காரணம் 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அந்த ஆலையில் இருக்கிறார்கள். அத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய ஆலை, தமிழ் நாட்டில் பஞ்சு, துணி உற்பத்தியில் ஒரு முக்கியமான பங்கு வகித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஆலை; இந்தியாவிலுள்ள மிகப் பழம் பெரும் ஆலைகளில் ஒன்று. இதில் சென்னை மாநகரப் பொருளாதாரமே அடங்கியிருக்கிறது. 13 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை என்று சொன்னால், சாதாரணமாக அது 13 ஆயிரம் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையாகும். அதனுடைய மக்கள் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை லட்சம் அளவுக்கு வந்துவிடும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வட போன்றையின் பொருளாதாரத்திலேயே மிகப் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். தமிழ் நாட்டின் பஞ்சாலைத் தொழில் உற்பத்தியில் பாதிப்பு உண்டாகும். இதனால் மக்களுக்குக் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். ஒரு பெரிய ஆலை மூடப்படுகிறது. அந்த ஆலை மூடப்படுகின்ற அந்த நேரத்தில் அவசரச் சட்டம் வருகிறது. அதிலே என்ன இருக்கிறது? யாராவது வேலைக்குப் போக மறுத்தால், அவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள். இது ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்குமா? அல்லது அமைதியைப் பாதுகாக்குமா? இதன் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் போராட்டங்களை உருவாக்கும். மக்கள் பாதிக்கப்படும் போதெல்லாம் அவசரச் சட்டம் என்று சொல்வது அவர்களுக்கு எதிராகத்தான் இருக்கிறது. அத்தகைய போக்கு ஏற்படுவதைத்தான் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அந்த மாநிலியான அபத்தான போக்கு இந்த அரசினுடைய கொள்கையில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறேன். இது ஒரு அரசியல் நிலை மட்டுமல்ல, அரசுக்கு என்று ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. அரசுக்கு என்ன பொறுப்பு? பொதுவாக அரசைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால், எளிமையாகச் சொல்வார்கள். மற்ற விளக்கங்களுக்கு நான் போகவில்லை. உரியையும் உடனடியையும் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை என்று சொல்வார்கள். 13 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவில்லை என்றால், அந்த உயிர்களுக்கு எப்படிப் பாதுகாப்பு? ஒருவன் மற்றொருவனைக் கொலை செய்தால், அதைத் தடுக்க வழி இருக்கிறது. 13 ஆயிரம் பேர்களை மட்டிவிடப் போடக்கூடிய கொள்கை விஷயத்திலே அரசு எப்படி நடந்துகொள்ளவிருக்கிறது? அடக்கு முறையைக் கையாள் முயல்கிறது. இத்தகைய போக்குதான் அபத்தான

(திரு. ப. மானிக்கம்)

[1981 ஜனவரி 28]

போக்கு என்று சொல்கிறேன். இன்னொன்று சொல்கிறேன். நலிந்தவர்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்கு, உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்று கொள்கையாக அறிவித்துள்ளது. நலிந்தவர்கள் வாழ்க்கையை எப்படி மேம்படுத்தப் போகிறது? அதற்கான கொள்கை விளக்கங்களை நாம் இதில் காண முடியவில்லை.

அவர்கள் சொல்கின்ற கொள்கை இரண்டு. ஒன்று பொருளாதாரக் கொள்கை. ஒன்று கூலி உயர்வினால், ஊதிய உயர்வினால் விலை ஏறுகிறது. இது கொள்கை ரீதியிலே, தத்துவார்த்தமாகத் தவறானது என்பது மட்டுமல்ல, பல சந்தர்ப்பங்களிலே பல பேர்கள் முன்னிலையிலே இது தவறு என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாதங்கள் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். விவரங்கள் என்ற அடிப்படையிலே பார்த்தால், நமக்குத் தெரியும். அதாவது முதலிலே விலை உயர்ந்த பிறகுதான் ஊதிய உயர்வு என்ற பிரச்சினையே எழுகிறது. எனக்கு முன்வர் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முதலில் யுத்த காலத்திலேதான் இந்தப் பஞ்சப்படி என்று ஒன்று ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்திய விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரி, உலக விவரங்களை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, விலை ஏறியதற்குப் பிறகுதான் ஊதிய உயர்வு பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் சொல்கிறேன், ஊதிய உயர்வு, விலை உயர்வுக்குக் காரணமல்ல. அதற்குக் காரணம் அது அல்ல. ஏன் இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரை, உண்மையைச் சொல்வதென்றால், எனக்குச் சந்தேகம் அல்ல, ஒரு அச்சமே ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியம் வயிற்றுக்குப் போதவில்லை என்று யாராவது சொன்னால், அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அத்தகைய கொள்கைகள்தான் அதில் அடங்கியிருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் நான் அச்சப்படுகிறேன். சில பேர்கள் நல்ல ஊதியம் பெறுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களும் போராடுகிறார்கள். போராடி அதிகம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் நலிந்த நிலையான உளவர்கள், ஊழியர்கள், நெசவாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள்; கருட்டுத் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள். செக்கு ஆலைத் தொழிலாளர்கள், சிறு கைத்தொழில் செய்பவர்கள் இவர்களைப் பற்றிக் கேட்பாரும் இல்லை, பார்ப்பவர்களும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சிறு கைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேட்பாரும் இல்லை, பார்ப்பவர்களும் இல்லை என்று அரசுத் தார்பரிலேயிருந்து வாக்கடாது. அரசே அப்படிச் சூறிப்படுவது எதற்காக? எதற்காக இந்த அரசு இருக்கிறது என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடுதல் ஊதியம் பெறும் சக்தி, மிகப் பெரும்பான்மையான

1981-ஜனவரி 28]

(திரு. ப. மானிக்கம்)

உழைக்கும் மக்களிடம் இல்லை. இந்த நிலையில் உள்வார்கள் அமைதிப் பெரும்பான்மையினர். அதாவது 'சைலண்ட் மெஜாரிட்டி' என்று அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஒரு காலத்திலே சொன்னார். அந்த வார்த்தைகளை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

அமைதிப் பெரும்பான்மையினர் பெரும் அவதிக்கு ஆளாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், ஒரு அபாயகரமான நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடும். இப்படி எழுதுவதிலே நயம் இருக்கலாம். ஆனால் இன்றுள்ள கொள்கையிலே உள்ள அபாயகரமான நிலையை நாம் சற்று பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இன்றுள்ள கொள்கையில் இந்த சைலண்ட் மெஜாரிட்டியினருக்கு இந்த அரசு என்ன செய்கிறது? சைலண்ட் மெஜாரிட்டி பாடுபட்டால் என்ன செய்வார்கள்?

ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். மத்திய அரசுப் பண்ணை ஒன்று வட ஆற்காடு மாவட்டம் செங்கம் பகுதியில் இருக்கிறது. அங்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு அறிவித்த ஊதியத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரம் அல்ல. 5, 6 வருடங்கள் வேலை செய்தாலும், அவர்கள் நுகரலிகர் தான். டெம்பரரியாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. கிடையாது. பி.எப். கிடையாது. அவர்கள் அட்வான்ஸ் தொகை கேட்கிறார்கள். தீபாவளி, போங்கல் போன்ற பண்டிகைகள் போது அட்வான்ஸ் கேட்கிறார்கள், கொடுக்கிறார்கள். அங்கு செமி ஸ்கிஃட் ஆக இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அட்வான்ஸ், ஊதிய உயர்வு என்று கேட்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள். தகுந்த ஊதியம் வேண்டுமென்று விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கேட்டால், அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அரசுக் கொள்கையின்படி அறிவிக்கப் பட்டவைகள் எவையும் நடைபெறுவதில்லை. இந்த நேரத்தில் ஒரு அரசியல் மேதைரினுடைய வார்த்தையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Politicians are judged not by their words, but by their conduct.

அரசின் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலே அறிவிப்பு இருந்தாலும், அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள்? விவசாயக் கூலிகள் 1½ ரூபாய் கூலி கட்டவில்லை என்று கேட்டால், அவர்களை அடித்து நொறுக்கிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக அரசு அறிவித்த கூலி பல இடங்களிலே தரப்படவில்லை. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நானும் பிறப்பால் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். அங்கே 2-1/2 ரூபாய் 3 ரூபாய் கூலி என்றுதான் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் போராடினால் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். கொத்தடிமைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே கொத்தடிமைகள் குறைவு என்று

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

[1981 ஜனவரி 28]

சொல்கிறார்கள். காத்தி பீஸ் பெளன்டேஷன், நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் ஃபர் என்று இரண்டு நிறுவனங்கள் விரைவாகச் செய்து அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பிகார், உத்திரப் பிசுதேசம், ஒரிஸா போன்ற மாநிலங்களில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தம்புரி, வட ஆற்காடு, தேன் ஆற்காடு ஆகிய 3 மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 20 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாவட்டங்களில் high incidence of bonded labour இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கொத்தடிமை இல்லாத மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கொத்தடிமை விஷயத்தில் நக்சலைட்டுகளுக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. நக்சலைட்டுகள் இயக்கத்திற்கும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட்கள் இயக்கத்திற்கும் எந்தவிதமான ஒட்டுறவும் கிடையாது. எந்த உறவும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. முருகைய்யாவையே ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலே நக்சலைட்டுகள் கொலை செய்தார்கள். அதுபற்றி அந்தக் காவல் துறை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது குற்றமா நியாயமா என்ற விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. கொத்தடிமைகள் பிரச்சினை இன்னும் தீரவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அடக்கு முறை அதிகமாக இருக்கிறது என்று கண்டித்த சாரணத்திற்காக இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த 13 பேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிக் கைது செய்து அன்புறுத்துவதால் மட்டும், ஒரு தனி நபரைக் கொலை செய்துவிடுவதால் மட்டும், இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாது. இதிலெல்லாம் எங்கள் கட்சிக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஒருவரை அடித்துப் பார்க்கலாம். அதனால் எல்லாம் கொத்தடிமைப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா? அவைதீர்ப் பெரும்பான்மையினர் விஷயத்தில் உள்ள அணுகு முறை சரியில்லை. அந்த அவைதீர்ப் பெரும்பான்மையினரை பகுதி பகுதியாக ஒதுக்கி விடுகின்ற முறையிலே செயலாற்றுகிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலை

(பிற்பகல் 1-00)

மாற வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நண்பன் என்ற முறையில் வேதனையோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காரணம், இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கிற சாரியங்கள், அதாவது இன்றைய தவறுகளுக்கு தானைக்குதான் நீங்கள் விடை கொடுக்க வேண்டி வரும். 'அரசு அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்று சொல்லுவார்கள். தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லாதவன் என்றாலும், அதைச் சாதாரணமாக எல்லோரும் பழமொழியாகச் சொல்லுவார்கள் என்பதால் சொல்கிறேன். எனவே

[1981 ஜனவரி 28]

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

காலத்தில் தவறுகளை உணர்ந்துகொள்வது நல்லது. உடனடியாக கொத்தடிமைப் பிரச்சினையை ஒழிக்க வேண்டும். நக்சலைட்டுகள் வன்முறை எங்கிருந்து கிளம்பியது? கொல்லப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் சூறிப்பிட்ட சமூகத்தின் சேர்த்தவர்கள். நான் இந்த நேரத்தில் இதைக் குறிப்பிடுவது வேறுவிதமான அர்த்தத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுமென்று சொல்லவில்லை. ஒரு சூறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்த்தவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் கொடுமைகளை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழை எளியவர்கள். ஒடுக்கலத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள்தான் கொடுமைகளை எதிர்க்கிறார்கள். திருப்பத்தூர் ஹோலி கிராஸ் கல்லூரியில் நக்சலைட் தத்துவம் பற்றிப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து, ஊக்கம் கொடுத்து, பண உதவியும் பெங்க லூரிலிருந்து வந்தது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடிந்ததா? அதை ஊக்கு வித்த கல்லூரியின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? கல்லூரியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சூறிப்பிட்ட தபர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அரசு இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பக்கிங்காம் & கர்நாடிக் ஆலை பற்றிய ஒரேயொரு உண்மையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1,300 பேர்களைக் குறைத்தால், அந்தப் பிரச்சினை தீருமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஆளுநர் அவர்களின் உண்மையிலே, மத்திய அரசுக்கும் அவர்களுக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடக்கிற தென்று சொல்லி, அதோடு விட்டுவிட்டது. அது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை என்பது மட்டுமல்ல, பழைய தொழிற்சாலை. அதில் நடைபெறும் தவறுகள் பற்றிய தகவல்கள் மாநில அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும். எனவே அதில் ஆக்கபூர்வமான அணுகுமுறையைக் கையாள் வேண்டும். மாநில அரசின் அக்கறையால்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். பி. & சி. மில் சூறித்து மத்திய அரசு சொல்லும்போது, 'ஜங்க்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் தமிழ் நாட்டில் 'ஜங்க்' இல்லாத நிலை எது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் 'மாரூதி' பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு தமிழ் நாட்டிலேயே பல மாரூதல்களைத் தெரியும். அவை பி. & சி. மில்லையிட மோசம். பி. & சி. மில்லையிட உயர்வாக மூன்று, நான்கு மில் கன்தான் இருக்கின்றன. மத்திய அரசு சொல்லுவது, ஒரு கன்னியன்ட் ஆர்குமென்ட். மாநில அரசு அந்த ஆலையைத் திறக்க அக்கறை காட்ட வேண்டும். மத்திய அரசுக்கும், அந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும்மையேயான பிரச்சினை என்று சொல்லி மாநில அரசு ஒதுங்கிப் போக நினைக்கிறது. அது வேண்டாமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

[1981 ஜனவரி 28]

அடுத்தபடியாக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவையில் இன்று காலை வந்த நேரத்தில், நான் அவையில் இல்லை. அரசு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் புகழுடைய பல்கலைக் கழகம் அது. சந்தர்ப்பவசத்தால் நானும் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் பழைய மாணவன். ஆனால் அங்கேயிருந்து வெளியேறியவன். புகழ் பெற்ற பல்கலைக் கழகம் அது. அதன் புகழ் நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமென்பதற்காக மட்டுமல்ல, இன்றைய ஜனநாயகச் சகாப்தத்திற்கு ஏற்றாற்போல அங்கே மாறுதல்களைச் செய்ய நம்முடைய அரசு உரிய கவனத்தை, காலத்தோடு செலுத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் நீதி கிடைக்கத் தாமதமானால், நீதி மறுக்கப்படுவதாகப் பொருள். எனவே அதில் தாமதமின்றி, நீதியை வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து, நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில அரசு அதன் ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக எப்படி நடந்துகொள்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கருவூலக் கணக்கு ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அப்போது நம்முடைய மாநில அரசு டிஸ்டின் செய்யப்பட்டிருந்த இடைக்காலம். தேர்தலுக்கு முன்னால் வேலை நிறுத்தம் செய்து, நீண்ட நாள் கோரிக்கைகளில் வெற்றி பெற்றார்கள். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தேர்தல் நடந்து, அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, ஒப்பந்தம் நிறைவேற முயற்சி செய்தார்கள். ஒப்பந்தம் நிறைவேறாததால், மீண்டும் கிளர்ச்சி வந்தது. கடைசியில் என்னவாயிற்று? மீண்டும் வாக்குறுதி தரப்பட்டு, மீண்டும் அது நிறைவேற்றப்படாததால். வேலை நிறுத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது 63 பேர்கள் வெளியே நிிற்கிறார்கள். அதுமாதிரியல்ல. அந்தத் துறைபற்றி ஒரு விஷயத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவ்வளவுக்கும் காரணம் அந்தத் துறையின் தலைமை அதிகாரிதான். எல்லாவற்றிலும் அமைச்சரே நேரடியாக ஹெண்டல் செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பவனல்ல நான். பிரச்சினை முற்றும்போது அதைக் காலத்தில் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பொறுப்பான அதிகாரியின் அனுசுமுறையின் தவறுகளால் அரசு ஊழியர்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இனி இப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்று ஒவ்வொருவரிடமும் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இனி இப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்று யாராவது எழுதிக் கொடுத்தால், அதை நிறைவேற்ற முடியுமா? இரண்டு அண்டுகள் கழித்து நிர்ப்பந்தம் வந்தால், வேலை நிறுத்தம் செய்யாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஏன் இப்படி எழுதி வாங்குகிறார்கள்? இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளைக் கேட்பது சரியாக இராது. ஊழியர்களைப் பழி வாங்காமல், அந்த இலாகாவைச் சீர்தான் செய்ய வேண்டும்.

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

அடுத்து, சிறைச்சாலையைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சிறைப் போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வார்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் மேலதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் சில ஆண்டுகளாகச் சிறைக்குப் போகவில்லை. இருந்தாலும் சிறை விவரங்களைக் கேட்டதால், சொல்கிறேன். சிறையிலே குப்பரிண்டுகள் தான் எல்லாம். அந்தச் சிறையிலே அவர்களை மீறி ஒன்றும் நடக்காது. வெளியே பயிரை மேய்த்தால் எப்படி என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள். அப்படி மேலே பொறுப்பாக உள்ள அதிகாரிகளே நடக்கிறார்கள். வேறு எங்கும் அப்படி நடக்கவில்லை. வார்டர்களுடைய கோரிக்கைகளில் என்ன நியாயம் இருக்கிறதென்று பார்த்து, ஆவன செய்ய வேண்டும். சிறைக் காவலர்கள் இப்போது சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு ஜன்மக் கைதிகள் என்று பெயர். “நீங்களாவது தண்டனைக் காலம் முடிந்து வெளியே போகலாம், நாங்கள் இங்கேயேதான் இருக்க வேண்டும்” என்று தமாஷாகச் சொல்லுவார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்து, அவர்களின் பிரச்சினைகளைச் கருகமாகத் தீர்க்க வேண்டும். நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்து, அதிகாரிகளின் தவறான ஆலோசனைகளுக்கு அரசு செவி சாய்க்கக்கூடாது. இதுபோன்று பல துறைகளின் ஊழியர்களின் விஷயத்தில் நடந்திருக்கிறதென்று சொல்லி, அவற்றை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அதிகாரிகளப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அதையும் நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். கீழ்மட்டத்தில் நிறைய குழப்பம் இருக்கிறது. அளற்றைக் காலத்தில் சீர்படுத்திட தகுந்த நடவடிக்கைகள் தேவை.

இறுதியாக இரண்டு அம்சங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று மது விலக்குக் கொள்கை பற்றியதாகும். மது விலக்குக் கொள்கைபற்றி திறந்த மொத்தோடு பேசலாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திறந்த மனத்தோடு சொல்வதாக இருந்தால், உடனடியாக மது விலக்கை ரத்து செய்யுங்கள். அதனால் அரசுக்கு நல்ல பெயர் விடைக்கும்—நல்ல பெயர் மட்டுமல்ல—எருமானமும் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, பல தமிழர்களுடைய சாலைக் காக்கலாம். நான் மூன்று முறை ஏற்கெனவே

(பிற்பகல் 1-10)

பேசியிருக்கிறேன். நான்காம் முறையாகச் சொல்கிறேன். பல தமிழர்கள் தங்களுடைய சாலைக் கெடுத்து விட்டார்கள். நல்ல ஆல்கஹைலைக் குடிக்க தான் இந்த அளவுக்குத் திமை இருக்காது. சரஸ்வதி நதிநீர் மகன் யாருக்கு உதவுவான்? பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற முடியுமா? தமிழரைக் காப்பாற்ற அவனால் முடியுமா? ஆகவே மது விலக்கை ரத்து செய்வதன் மூலம்

(திரு. ப. மானிக்கம்)

[1981 ஜனவரி 28]

அரசுக்கு வருமானமும் கிடைக்கும். தமிழனின் ஒழுக்க நெறியையும் வலுப் படுத்த முடியும். மதுவைக் குடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டே மறைமுகமாகக் குடிக்க அனுமதிப்பதைவிட குடிக்கலாம் என்று சொல்லுவது எவ்வளவோ நல்லது. ஒழுக்கம் தவறாதவன் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒழுக்கம் தவறுவதைவிட ஒழுக்கம் தவறுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒழுக்கம் தவறுவதே நல்லது. ஆகவே தாமதம் செய்யாமல் காலத்தில் இதைச் செய்ய வேண்டும். பல நாடுகள் இதைப் பரிட்சை செய்து பார்த்தன. ஆனால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. ஆகவே எங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் மது விலக்கை உடனடியாக ரத்து செய்து காவல் துறையைக் காப்பாற்ற வேண்டும், தமிழ் நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதுதான். காவல் துறை தமிழ் நாட்டில் இன்றையதினம் சீர்குலைந்து விட்டது. மது என்பது மட்டுமல்ல, அதனுடைய எபக்ட் என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தைக்கு வருமானம் என்பதல்ல பிரச்சினை. காவல் துறையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதுதான் முக்கியமானது. இல்லாவிட்டால் இன்னும் ஓர் ஆண்டுக்குப் பிறகு காவல் துறை யால் நாட்டுக்கு எந்த ஒரு பலனும் இருக்காது. காவல் துறை நமக்கு உதவ வேண்டுமென்றால், இதை உடனே செய்வது மிகவும் தேவை. காவல் துறை ரிவரிடரிருந்து நாளும் ஒரு காலத்தில் அடி வாங்கியவன்தான். காவல் துறை நன்றாக இருக்கும்போதே, காவல் துறையினரிடமிருந்து உதை வாங்கியிருக்கிறேன். சீரழிந்தவர்களிடமிருந்து அடி வாங்க வேண்டாம். மது விலக் குக்கும் காவல் துறைக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருப்பதால்தான், நான் இதைச் சொல்கிறேன். காவல் துறைக்கும் மதுவுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்கிறது. அரசுமீது மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை இதனால் அறவே போய் விட்டது. ஆகவே மது விலக்கை உடனே ரத்து செய்ய வேண்டும். ரூசி கண்ட புனைவிடாது என்பார்கள். குடித்து ரூசி கண்டவர்களால் குடியை நிறுத்த முடியாது. விஷச் செடி வளர்ந்து விட்டால், சிக்கிரம் அதை அழிக்க முடியாது. கள்ளச் சாராயம் குடிப்பவர்களமீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுங்கள். யார் ஆதரவு தந்தாலும் தரவிட்டாலும், எங்களுடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முழு ஆதரவு தரும். கள்ளச் சாராயம் தமிழ்நாட்டில் அறவே வேண்டாம். ஆகவே அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை உடனே செய்யுங்கள். “நாட்டு மக்களுக்கு நலன் விளைவிக்கும் மதுவிலக்குக் கொள்கையை எந்த வகையில் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தலாம் என்பதையும் இக் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வது அவசியமாக என்பதையும் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை மனநிறுத்து தெரிவிக்க வேண்டும்” என ஆளும் கட்சி கேட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லத் தயங்குகிறார்கள். திடீரென நாமாக முடிவு செய்ய வேண்டாம் என்கிற அச்ச

[திரு. ப. மானிக்கம்]

1981 ஜனவரி 28]

உணர்வை அது காட்டுகிறது. அது வேண்டாம். துணிச்சலாக இது விஷயத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டும். விவேகமாகக் கொள்கை முடிவெடுத்தார்கள் என்கிற பெயரை எதிர்க்க வேண்டும். இதுகுறித்து அடுத்த பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்பு அறிவித்துவிட வேண்டும்.

கடைசியாக ஓரே ஒரு கொந்தையைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்குக் கடத்த காலத்திலே கட்டிடம் கட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நிதிப் பற்றாக்குறை என்று சொல்லி அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. பொதுவாகக் கட்டிடத்தைப் பாதியில் நிறுத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்கள், உறுவினர்கள் எல்லாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே கொடுத்து வந்த கடனைத் தொடர்ந்து நிறுத்தாமல் கொடுத்து அரசு ஊழியர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக அவைத்துப் பிரிவினருடைய முன்னேற்றங்கள் எழையெரிய வர்களுடைய முன்னேற்றம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய இந்த அறிக்கையின் மூலம் அதைக் காண முடியவில்லை. உத்திய உயர்வுதான் நிலைவாசி உயர்வுக்கான காரணம் என்பது தவறான அணுகுமுறை. உயர் ஊதியம் பெறுகிறவர்கள் போராடுகிறார்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை. மற்ற வர்களும் போராட அவர்களுக்கு வாய்ப்பை இருக்கிறது. ஆகவே இதை யெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பேச வேண்டாம். அரசு சொல்லுவதை தவறான கொள்கை செய்யட்டும். தொழிலாளர் கொள்கையில் தவறான, ஆபத்தான கொள்கை யைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டாம். அந்த நிலையைத் தயவுசெய்து உடனே நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்திற்கு இன்றைய நிலையில் சற்றும் பொருத்தமில்லாத கொள்கைகளைக் கடைப்பிட்டு விடுவது நல்லது. அந்தப் போக்கு இந்த ஆளுநர் உரையில் காணப்பாவிட்டாலும்கூட, இனி வரக்கூடிய சைகையிலாவது குறிப்பாக பட்ஜெட் உரையிலே காணப்பட வேண்டும், பொதுவாக இந்த அம்சங்களில் திருத்திக்கொள்வது நல்லது. திருத்தி விட்டால் அதன் பின் எங்களுக்கு அல்ல. ஆளும் கட்சிக்குத்தான். நான் இதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் காரணம் நாங்கள் தோழமைக் கட்சியாக இருந்திருப்பதால், மக்களுக்கும் பாதகம் வரக்கூடாது என்று கூறுகிறோம். இந்த அம்சங்களில் அரசு நன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன். உரையிலே மருண்மையாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது உலகத் தமிழ் மாநாடுபற்றி, உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1981 ஜனவரி 28]

சிறப்பைப்பற்றி அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சிறப்புபற்றி இரண்டாவது கருத்தை நான் சொல்லவில்லை. சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது. மற்ற அரசு விழாக்களைப் போல் இதற்கும் சிறப்பினைக் கொடுத்து நடத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவான அரசு விழாவாக இது நடைபெற்றிருக்கிறது. பொதுவாக தமிழின் பெயரைச் சொன்னால், நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு பேர் கூடுவார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். பொதுவாக எந்த அரசு ஆட்சியில் இருந்தாலும், இது மாதிரி தமிழின் பெயரால் நடைபெறும் விழாவை மிக மிகச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டும், அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தமிழ் மக்களுடைய விருப்பம். அந்த வகையில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். பெரிய அளவில் இதுமாதிரி ஒரு விழாவை நடத்தும்போது, குறைபாடுகள் நிகழத்தான் செய்யும். மனிதர்களால் நடத்தப்படுபவை தானே. இந்தி மொழி நினைக்கப்பட மாட்டாது என்று அங்கே பாரத பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட மனிதர்கள் தரும் வாக்குறுதி, அவர்கள் ஆட்சி பீடத்திலே எத்தனை பெரிய பதவியில் இருந்தாலும், தனிப்பட்ட வாக்குறுதிதான். மக்கள் அமைப்பின் தலைமையகமாக இருக்கின்ற பாராளுமன்றத்திற்குள்ளேயே எழுந்து வடிவில் இதற்கு ஒரு வடிவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஒரே கருத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பாரத பிரதமருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பண்டித நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரதமராக இருந்திருக்கிறார்கள். நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்காக பல தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் அளித்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படாமல் போய்விடுமோ என்று நாடுமெல்லாம் அஞ்சிக் கொண்டிருந்த வேளையில் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பை அவருடைய திருமகள் இங்கே வந்து செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இது பாராளுமன்றத்தின் மூலம் வடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கேட்பதற்கு இவையையாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய எண்ணத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அரசின் எண்ணமும், நாம் கேட்கின்றனவையும் உண்மையிலேயே செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி எல்லாம். பல தடவை. பிரச்சினைகளை எழுப்பிப் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர்கள், தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிறவர்கள், தமிழ்நாட்டில் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தமிழில் சித்திக்கவே மறுக்கிறார்கள். சாதாரண ஒரு உத்தரவைக்கூட தமிழில் போட மறுக்கிறார்கள். அதுபோல் இங்கே ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. வசந்த பை போன்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய ஆங்கிலத்தை உடனே பொறி பொறித்துத் தருவதற்குரிய வாய்ப்பினைத் தர வேண்டும்.

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

நான் அவரைப் போல் வக்கீலாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, அவருக்காக வக்கீலத்து வாங்குகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே இன்றையதினம் எங்கே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது? என்னால் அதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தமிழ் மொழியை என்றும் காப்போம் என்று ஒரு புலவன் சொன்னான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : புலவனுடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : புலவரே இங்கே துணைத் தலைவராக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே புலவருடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. புலவருடைய பெருமையைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆகிரியர் தொழில் நடத்த துணைத் தலைவரவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். (விரிப்பு) நான் அதற்கு உடன்படவில்லை. இந்த அரசு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்பதை உண்மையிலேயே நடைமுறைப்படுத்த உத்தரவு போட வேண்டும். அப்படி போட்ட பிறகும் அதை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தவில்லையென்றால், இந்த ஆட்சி மன்றத்திற்கு என்ன மரியாதை? அரசுத் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அரசு போடுகின்ற உத்தரவுகள் மதிக்கப்படுவதில்லை. அரசு அதிகாரிகள் சம்பளம் பெற மட்டும் தான் சட்டமன்றத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்கிற உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். இதுமாதிரி நிலைமை இனிமும் நீடிக்கக் கூடாது. அரசு ஆணைகள் அனைத்தும் தமிழில்தான் வர வேண்டும்.

அடுத்து, விலைவாசி எதுவுமில்லை என்று இருக்கிறது என்பது அரசாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அரேபியத்தில் பண வரிக்கமும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அரசு ஊழியர்கள்தான் பிரதான காரணம் என்கிற கொள்கையை இந்த அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசில் பணியாற்றுவவர்களுக்கும், மாநில அரசில் பணியாற்றுவவர்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுவவர்களுக்கும் விலைவாசிகள் ஏற்போது விலைவாசிப் புள்ளிக்கு ஏற்ப இத்தனை புள்ளிக்கு இவ்வளவு அகவிலைப்படி தர வேண்டுமென்று உத்தரவிருக்கிறது. அதை மூன்றாவது சம்பளக் குழுவும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதை இந்த அவையிலும் வைத்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்காற்போல் அரசு அகவிலைப்படி தருவதால் மட்டும் உடனே விஷவட்டர் வந்துவிடும் என்று சொல்வதால் இந்தப் பிரச்சினை

(பிற்பகல் 1-20)

நின்று விடுமா? தயவு செய்து அரசு நித்திக்க வேண்டும். விலைவாசிப் புள்ளி உயராம்போதெல்லாம் அகவிலைப்படி அரசு தரவேண்டும். “நாங்கள்

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 ஜனவரி 28]

அப்படித் தருவோம், அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு இப்போது விஷவட்டம் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டாம். அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், நானேயுடைய அகனிலைப்படி இரண்டு தவணைகளையும் தயவு செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை. விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைப்பற்றி நிறைய சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவர்களின் பிரச்சினைகளில் ஒன்று கரும் புக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை. அவர்கள் கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 200 வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ரூபாய் 130 தான் ஒரு டன்னுக்குத் தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற கேரள அரசாங்கம் டன்னுக்கு ரூபாய் 200 என்று அங்கே நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதைப்போலவே, நமது அரசும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து, கரும் புக்கு டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 200 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உழவுத் தொழிலிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய நெல்லைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு காலத்தில் குவிண்டால் ரூபாய் 100 என்று இருந்தபோது, அன்றைக்கு பணத்துக்கு இருந்த மதிப்பு என்ன, இன்றைக்கு இருக்கும் மதிப்பு என்ன என்பதையெல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயி உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தும் பொருள்களின் விலைகள் மிகவும் ஏறிவிட்டன. நிலத்தின் மதிப்பும் உயர்ந்துவிட்டது, விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய கருவிகளின் விலையும், இடுபொருள்களின் விலையும் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டன. ரூப்பெல்லாம் உபத்தேச சலுகை விலையில் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது உாம் சலுகை விலையில் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டு உரத்தின் விலை பன்மடங்காக உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளின் காரணமாக விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையைத்தான் கேட்கிறார்கள். உபயம் வேண்டுமென்றுகூட அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆகவே, நெல்லுக்கும் மாற்று விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூபாய் 130 ஒரு டன்னுக்கு கரும்பின் விலை என்று சொன்னால், வெளி மார்க்கெட்டில் சர்க்கரையின் விலை இப்போது என்ன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். வெளி மார்க்கெட்டில் சர்க்கரையின் விலை ரூபாய் 8, 9, 10 என்றெல்லாம் இருக்கும்போது, கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு இந்த விலை என்று சொல்வது எப்படி. நானாயமாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காகப்

[1981 ஜனவரி 28]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

போராடினார்கள். விவசாயிகள் பற்றிய விவாங்கம் வில் இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அந்தப் போராட்டத்தில் சடுபட்டு உயிரிழந்தவர்களைப்பற்றி ஒரு அனுதாபங்கூடத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அந்தப் போராட்டத்தில் சடுபட்டவர்கள் இன்றைக்கு பயந்து நடுங்கி விட்டவெட்டே ஒடிவிட்டார்கள். போலீசாரின் அட்டுழியம் மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. மீண்டும், மீண்டும் போய் போலீசார் அவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்துகின்றார்கள். அதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். ஒரு ஊரிலே போய் அத்தனை பேர்களையும் அடித்துத் துன்புறுத்தினார்கள். பல இடங்களிலே இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. மிகவும் அங்கரமம் செய்கிறார்கள். கொடுமையாக அடிக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்வது தர்மம் அல்ல. போலீசாரின் நடவடிக்கைகள் இப்படி இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் இந்த விஷயங்கள் தெரிந்தும் இருக்கலாம், தெரியாமலும் இருக்கலாம். இந்த விஷயங்களை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். தோடியாகப் பதிக்கப்பட்டவர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். விவசாயிகள் போராட்டம் பற்றி இவ்வளவு தரம் அறிக்கையிலே எழுதிய நபிகள், உயிரிழந்த அந்தத் தோழர்களுக்காக ஒரு அனுதாபத்தையாவது தெரிவித்திருக்கக்கூடாதா? தெரிவித்திருந்தால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேனே! நிகழ்ச்சிகள் எப்படியோ நடந்து விடுகின்றன. ஆனால் ஒரு அனுதாபமாகத் தெரிவிக்க வேண்டாமா?

அடுத்து, மதுவிலக்குக் கொள்கைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். கடந்த வில் நாட்களாக இதுபற்றி பல கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மதுவிலக்குப்பற்றி சேன்ற முறை மிகவும் கடுமையான ஷரத்துக் கொண்டே சட்டம் நிறைவேறியபோதுகூட நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். 'திட்டம் போட்டு திருநிற கூட்டம் திருடிக்கொண்டே இருக்குது, அதைச் சட்டம் போட்டு தடுக்கிற கூட்டம் தடுத்துக்கொண்டே இருக்குது; திருடனா பார்த்து திருத்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது' என்று மட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுத்தரம் அவர்கள் பாடிய பாடலை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தத்துவமாகப் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுவுக்குப் பாரம்பரியமே சோம்ப அடிகம். அன்றைக்கே இந்திய உலகத்திலே சோமாசபானம் இருந்ததாக வரலாற்றிலே இருக்கிறது. அன்று முதல் இன்றையரை இரத்தத்தில் லாறிவிட்ட இந்தப் பழக்கத்தை நிரவென்று சட்டம் போடுவதனால் மட்டும் தடுக்க நிறுத்திவிட முடியாது. இன்றைக்கு இந்த மதுவின் நிலைமை என்னவென்றால், 'திட்டம் போட்டு குடிக்கிற கூட்டம் குடித்துக்கொண்டே இருக்குது; அதைச் சட்டம் போட்டு தடுக்கிற

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 ஜனவரி 28]

கூட்டம் தடுத்துக்கொண்டே இருக்குது, குடிப்பவனாப் பார்த்து திருந்தா விட்டால் குடியை ஒழிக்க முடியாது' என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. நான் எல்லா டி.டி.சி. கூட்டத்திலேயும் பேசிவிட்டேன். நிர்வாக இயந்திரத்தால் பாது விலக்குக் கொள்கையை நல்லமுறையில் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. அவர்கள் தோல்விதான் கண்டிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய தோல்வியை நேரடியாக ஒப்புக்கொள்வது அரசுக்குப் பலவீனம் என்று கருத வேண்டாம். ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலையை, தோல்வியைத் தாராளமாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், மதுவிலக்கை ரத்து செய்யுங்கள் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் ஒட்டுமொத்தமாகப் பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது, உத்தியோகத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவசரச் சட்டம் போட்டு 24 ஆயிரம் பேர்களையும் வெளியேற்றிவிட்டதனால், அவர்களின் குடும்பங்கள் மிகவும் கஷ்டத்துக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களை நீக்கியிருக்கக்கூடிய இந்த நிகழ்ச்சி, மற்ற துறைகளிலே இருப்பவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்ற உண்மையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்குப் பிறகு, அதாவது 1970-க்குப் பிறகு, கிராம முன்சீப்-கர்னம் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சர்வீஸ் ரூல்வைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை வெளியிட்டது இந்த அரசு. அந்த ரூல்ஸ் வெளியிடப்பட்டதற்குப் பிறகாவது அப்பாயிண்ட்மெண்டுக்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக அதிகமாகப் பிரச்சினைகளை எழுப்ப வேண்டாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து யாருக்கு இந்த அரசு என்ன சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்வதற்காகவென்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு, ஜனநாயக அரசு, தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்து, நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக நிறைய அறிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், இவ்வளவு நிர்வாகச் சீர்திருத்த அறிக்கைகள் வந்த பிறகும், ஆட்சி முறையிலே ஒரு சிறு மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. சாதாரண மக்களுக்கு அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் நிகழ்வுகள் சம்பந்தமாக மாற்றங்கள்

1981 ஜனவரி 28]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

ஏற்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற காவல் துறையும் அங்கே இருக்கிற ரேவின்யூ அலுவலர்களிடத்திலும் அடிப்படையிலே தக்க மாற்றங்களை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களிடம் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லாதபோது, நாம் எவ்வளவு சீர்திருத்தங்களை, பெரிய பெரிய அதிகாரிகளைப் போட்டுச் செய்தாலும், அதனால் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. விவசாயிகள், மற்றும் சாதாரண மக்கள் அவன் நல்ல சட்டை போடவில்லை என்றும், அவன் மிகவும் நாகரிகமாக இல்லையென்றும் அவனை மதிக்காத தன்மைகள் மாற வேண்டும்.

அடுத்து, பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில், . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி முடிக்கும்வரையில் அமைதி நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரும் சிக்காமாக முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தாங்கள் பேசுந்தன்மையோடு நேரம் வழங்கிய தற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஓரே கருத்துக்களைச் சொல்லி சிக்கரம் முடித்துக்கொள்கிறேன். தனியார் கல்லூரிகள் இருப்பதைப்போல, தனியார் பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறது. அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள் ஏற்படுத்திய பல்கலைக் கழகம் அது. தனியார் பள்ளிகளிலே, சில தவறுகள் தடைபெறுகின்றன. அதுபோல, இப்போது பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாகத்திலும் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று, அங்கே பணிபுரிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்கு பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் அந்தத் தவறுகளை வெளியிடுகிறார்கள். நிர்வாகத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த நாட்டிலே பல்கலைக் கழகங்களை நடத்த அனுமதித்துச் சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கல்வித் துறையை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். பொறுப்பு வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்திலே ஆசிரியர்களை 'வெளியே போ' என்று சொல்லுவதைப்போல ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலேயும் நினைவைகள் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் ஒரு அடிமை நாட்டிலே இருக்கிறோமா என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அந்தச் சிந்தனை ஏற்பட்ட பிறகு இன்றைக்கு அந்த ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போராட்டங்கள் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டிலே நிதி வரங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை உடனடியாகச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1961 ஜனவரி 28]

(பிர்பகல் 1-30)

அடுத்து, சென்ற முறை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழிகளையும் உத்தரவாதங்களையும் இன்னும் அரசு நிறைவேற்றவில்லை என்று கோரி, பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியப் பெருமக்கள் உண்ணா விரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி சென்ற முறை டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு தற்போதைய கல்வியமைச்சர் அவர்களே, அப்போதும் கல்வியமைச்சராக இருந்து சில உறுதிமொழிகளைக் கொடுத்தார்கள். அவைகளெல்லாம் அரசாங்க ஆணைகளுக்கப் பிறப்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவைகள் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்று கோரி அந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கிற வாக்குறுதிகளும், போடப்படுகிற அரசாங்க ஆணைகளும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்குமானால், இந்த ஆட்சி யாளர்களுக்கு எதிராக இருப்பது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அல்ல, மற்றவர்கள் அல்ல, இந்த வாக்குறுதிகளையும் அரசாணைகளையும் செயல்படுத்தாமல், அமுல்படுத்தாமல் இருக்கும் அமைப்புதான் என்பதை நாம் மற்றதுவிடக் கூடாது. அமைச்சர்களைப் பார்க்கும்போது, அதிகாரிகள் எதையெதையோ சொல்லி நிரூபித்து செய்கிறார்களே தவிர, பிச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்லை. இதனால் தான் ஜனநாயக நாட்டில் போராட்டங்கள் தோன்றுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு அவை முன்னவர் மூலமாக மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மேல்நிலைக் கல்வி முறை அமுல்படுத்தப்பட்டு, ஒரு 'கோர்ஸ்' முடிந்து அந்த முறை செய்மையாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற நிலைமை என்ன என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் மாணவர்கள் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்று 15 ஆண்டுகள் படித்தால்தான், பட்டம் பெறுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் இந்திய நாட்டிலேயே ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டும் 10 பிளஸ் 1 பிளஸ் 3 என்று 14 ஆண்டுகள் மட்டுமே படித்து இளங்கலைப் பட்டதாரியாகும்

[1961 ஜனவரி 28]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் மட்டும் ஏன் ஒரு ஆண்டு அதிகமாகப் படித்து இந்தப் பட்டத்தைப் பெற வேண்டும்? எதற்காக தமிழ் நாட்டு மாணவர்களுக்கு மட்டும் இந்தத் தடை? அகில இந்தியாவும் ஒரே யூனியன் என்று சொல்லும்போது, 14 ஆண்டுகள் மட்டுமே படித்து இளங்கலைப் பட்டம் பெற்ற அந்த மாணவனும் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைக்குப் போக முடிகிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் மட்டும் 15 ஆண்டுகள் படித்தால்தான் பட்டம் என்கிற நிலை இருக்கிறது. எனவே இந்த நிலையை மாற்றி 10 பிளஸ் 1 பிளஸ் 3 என்று 14 ஆண்டுகளிலேயே பட்டம் பெறும் வகையில் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் எம்.ஏ., பி.டி. படித்தவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூபாய் 675. ஆனால் வெறும் எம்.ஏ. மட்டும் படித்துக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூபாய் 700. இந்தக் கொடுமை மட்டுமல்ல. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்களுக்கு என்று எந்த சர்வீஸ் ரூல்கள் இந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை. இப்படி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்கள் 'அடாஸ் இல்லாமலேயே' பணியாற்றும் நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் உடனடியாக முடிவெடுத்து விதிமுறைகளைத் தயாரிக்க வேண்டிய கல்வித் துறையின் மேல் அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் விளம்பரங்களிலும், விழாக்களிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இவற்றைத் தயாரிப்பதற்கு அவர்களுக்கு இன்னும் நேரம் கிடைக்கவில்லை. நாங்கள் கல்வி இலாக்கா டைரெக்டர் அலுவலகத்திற்குப் போனால், அங்கே அதிகாரிகளே இருப்பதில்லை. காரணம் கேட்டால் அவர்கள் எல்லாம் துறைத் தலைவர்களின் விழா நடத்தப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு நேரம் இல்லை.

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியராக இருந்து வந்ததால் தான் நான் இவற்றையெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறுவதற்கு கொஞ்சம் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதனால்தான் சொல்லுகிறேன். திருவள்ளூர் அவர்களே—

“பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே சுருங்கக்கூறி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த புலமை மிக்கவர். அதனால்தான் அவருடைய பேயரிலேகூட புலமையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: என்னைப் பற்றி பேசினால் அது 4 நிமிடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி விதிகள் எளிமையாக்கப்பட வேண்டும். எந்த ஒரு விஷயம் குறித்தும் இங்கே போடப்படுகிற உத்தரவு போய்ச் சேருவதற்குள் மிகுந்த காலதாமதத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பட்ஜெட்டின் போதுமாரச் மாதத்தில் 2,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்க சட்டமன்றம் அரசுக்கு அனுமதி அளிக்கிறது. அதற்கான அனுமதியோடு பண ஒதுக்கீடும் செய்கிறோம். ஆனால் அந்த 2,000 ஆசிரியர்களையும் அடுத்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நியமித்தால் படிக்கிற மாணவர்களும், அவர்களுடைய கல்வியும் உருப்படுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றிய உடனே இத்தனை ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கல்வித் துறை முன்கூட்டியே பட்டியல் தயாரித்து வைத்திருக்க வேண்டாமா? இந்த நிலையில்தான் தமிழ் நாட்டில் கல்வியின் தரம்—ஸ்டான்டர்ட்—என்குறைகிறது என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே நிர்வாக நடைமுறைகளில் தாமதமும் கெடுதலும் வந்துவிடுவதற்குத்தான் இன்றைய கல்வித் துறை அதிகாரிகள் துணை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த வகையில்தான் அவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை

1981 ஜனவரி 28] (திரு. செ. முத்துசாமி)

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இதை உடனடியாகப் போக்க வேண்டும், அதன் மூலம் மாணவர்களின் நலனைக் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு உணவுப் பொருள்களைச் சலுகை விலையில் அரசாங்கம் தருவதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போலவே கல்வித் துறையின் கீழ் இருக்கும் மாணவர் விடுதிகளில் படிக்கிற ஹரிஜன் மாணவர்கள், மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கான விடுதிகள் ஆகியவற்றிற்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சலுகை விலையில் அரசாங்கம் உணவுப் பொருள்களை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி, பொருள்களை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி, படிக்கும் ஏழை மாணவர்களுக்கு சலுகை விலையில் உணவுப் பொருள்களை வழங்கினால் 2 பேர், 3 பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு அது உதவிகரமாக இருக்காதா? எனவே அரசு இந்த வகையில் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களின் உணவு விடுதிகளுக்கும் இந்தச் சலுகையை நீட்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு நாட்டின் தலைமையிடம் என்பது மையப் பகுதியில்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்கெனவே இங்கே பேசியிருக்கிறேன். உடனடியாக சென்னையிலிருந்து அனைத்துத் தலைமையிடங்களையும் மாற்ற வேண்டும் என்றால், சென்னையில் உள்ள பெரியவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். மிகுந்த சத்தம் போடுவார்கள். காரணம், சென்னையில் இருப்பவர்கள் பெரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமங்களைவிட நகரங்களில் தான் அனைத்தும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் அவர்கள்.

மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பம்பாயில்தான் தலைமையகம் அமைந்திருக்கிறது. என்றாலும் கல்வி இலாக்காவின் டைரக்டர் அலுவலகம் புனாவில்தான் அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் திருச்சியில் சில துறைகளின் தலைமையகங்களை வையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் மக்கள் தங்களின் பிரச்சினைகளை விரைவாகவும் சுலபமாகவும் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் டைரக்டர்களாக வருகிறவர்கள் கீழ் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் டைரக்டர்களாக வருகிறவர்கள் கீழ் அதிகாரிகள் அதிகாரங்களையும் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு செயல்படும் முறைதான் இங்கே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும், டிவிஷனல் அளவில் இருக்கிற அதிகாரங்களைக்கூட தலைமை அதிகாரியே எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தற்போதைய நிலையை மாற்றி அதிகாரத்தைப் பாவலாகக்

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 ஜனவரி 28]

குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையில் தலைநகரையே நாம் மாற்ற வேண்டும் என்ற முதல்வர் அவர்களின் கருத்தையே நான் அதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் இங்கே குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். “காரணங்கள் தேவையில்லை; காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும்” என்று சுதந்திரத்திற்குப் பாடுபட்ட பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் இதையே சொல்லி வந்தார்கள். காரணங்களைச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளாதீர்கள் காரியங்களை ஆற்றுங்கள் என்பதையே நானும் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக உலகத் தமிழ் மாநாடு குறித்து ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கருநாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அதற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். அதுபற்றிய வருந்தத் தக்க விஷயம் ஒன்றை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் வேறு ஒரு மாநிலத்திற்கு வரும்போது, அவரை வரவேற்பதற்கு யாரை அனுப்புவது என்ற ஒரு வரைமுறை இல்லையா? கருநாடக மாநில முதலமைச்சர் மதுரைக்கு வந்திருந்தபோது, அவரை வரவேற்பதற்குப் பெரியருளம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் வந்திருந்து வரவேற்றார். இதற்கெல்லாம் ஒரு புரொட்டோகோல் கிடையாதா? இவர்களையெல்லாம் எப்படி வரவேற்பது என்று ஒரு முறை இல்லையா? தமிழ் நாட்டின் முக்கிய அதிகாரிகள் அனைவரும் அங்கேதான் இருந்தார்கள். இதற்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்தான் கிடைத்தாரா? நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு எங்காவது செல்லும்போது அவருக்கு இப்படிப்பட்ட நிலை எற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்ற அச்சம்தானே தவிர வேறல்ல. இதையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதுகுறித்து விசாரிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அவருக்கு வழங்கப்பட்ட உணவுகளைக்கூட சரியாக இல்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். அவருக்கான உணவை பாண்டியன் ஹோட்டலிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்தார்கள். இப்படி, அடுத்த மாநில முதலமைச்சர்கள் வரும்போது அடிப்படையான இந்த விஷயங்களில் அமைச்சர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது குறித்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று அனைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தது அனைத் தலைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 28]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

அவை, பின்னர் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-38)

[1981 ஜனவரி 28]

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

158. Notification issued with G.O. Ms. No. 1974, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd December 1980 in regard to an amendment to the rules relating to the house-tax leviable by the panchayats, published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A.489/1961, dated the 26th April 1961 at pages 41-43 of Supplement to Part V of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 10th May 1961. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

159. Notification issued with G.O. Ms. No. 1161, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 25th November 1980 in regard to exclusion of the posts of Village Administrative Officers in the Tamil Nadu Ministerial Service from the Commission's purview in terms of Regulation 16 (b) of the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

160. Notification issued with G.O. Ms. No. 1039, Rural Development and Local Administration, dated the 9th July 1980 in regard to framing of the Madurai City Municipal Corporation Class III—Town Planning Service Rules, 1980. [Laid on the table of the House under section 432 (2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971)].

161. Notifications issued with G.O.Ps. No. 1243, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 24th November 1980 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, amendment to Revenue Department Notification No. II-1. 5829 of 1962, dated the 30th November 1962, published at page 2481 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 5th December 1962, and reduction in rate of tax from four per cent to three per cent multi-point in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of all articles of ready-to wear apparel (known commercially as ready made garments) including under-garments and body supporting garments but excluding hosiery

அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

[1981 ஜனவரி 28]

goods. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

162. Notification issued with G.O. P. No. 1283, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 2nd December 1980, exempting from tax payable by the Indian Oil Corporation, Madras under the Tamil Nadu General Sales Tax Act the sale of transformer oil feed stock to Raj Lubricants, Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

19. Notification issued with G.O. Ps. No. 1243, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 24th November 1980 directing that the tax payable by any dealer under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), in respect of the sale of all hosiery goods excluding those made of wool in the course of Inter-State trade or commerce, shall be calculated at the rate of two and a half per cent.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியாழக் கிழமை, 1981 ஜனவரி 29.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10.30 மணியளவில், மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1 வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

ஜமாபந்தி முறை.

* 41. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமேனா—

(அ) வருவாய்துறையில் நடைமுறையில் இருக்கும் ஜமாபந்தி முறையை, மாற்றியமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது எப்படி மாற்றியமைக்கப்படும்? மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, வருடத்திற்கு ஒரு முறை தாலுகா அலுவலகங்களில் ஜமாபந்தி நடைபெறுகிறது. அது ஒரு சடங்கு மாதிரி, விருந்து மாதிரி நடைபெறும் முறை இருந்து வருகிறது. மொகலாய சாம்ராஜ்ய காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையில் ஜமாபந்தியை நடத்துவதை விட தற்காலச் சிந்தனைக்கேற்ப அதை எளிதாக்கி கணக்குகளை ஆய்வு செய்யும் நாள் என்ற வகையிலே அந்தந்த வட்டத்திற்குள்ளே இருக்கும் கணக்குகளை ஆய்வு செய்யவும், குறைகளைக் கேட்டறியவும் செய்கிற வகையில் மாற்றியமைக்கிற செயற்குறிப்பினை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மொகலாயர் காலத்திலே ஜமாபந்தி முறை ஏற்பட்டது என்றாலும், அது ஆடம்பரமாக ஏற்பட்டதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், காலப் போக்கிலே, சில மாற்றங்களை செய்து, மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையிலே, கிராமக் கணக்குகளைச் சீர்படுத்துகிற வகையிலே, கிராமங்களில் உள்ள

[1981 ஜனவரி 29]

விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உற்ற குறைகளை ஜமாபந்தி அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லி அவற்றைப் போக்குகிற வகையிலேயும் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணித்தான் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பல இடங்களில் ஆடம்பரமாக நடைபெறுகிறது என்றாலும், அப்படி நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு அரசு வேண்டிய முயற்சியை எடுக்கும். பொது வாழ்க்கையில் சுடுபட்டிருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அப்படி எங்கெங்கே தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : பொது மக்கள் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக பல கிராம அதிகாரிகள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்குச் சென்று கேட்டால், 'அடுத்த வாரம் ஜமாபந்தி இருக்கிறது, ஆகவே இப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே ஜமாபந்தி என்ற நிலையை மாற்றி ஆண்டுக் கணக்குகள் தணிக்கை செய்வது என்ற வகையிலே கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்யவும், கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் மீது முடிவு எடுக்கவும் ஜனநாயக முறையில் எளிமைப்படுத்தி, அரசு தனியான ஆணையைப் பிறப்பிக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். வருவாய்த் துறையில், வருவாய் வாரியத்தை ஒழித்ததன் மூலமாக பல சீர் திருத்தங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும் அரசு இறையும் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஜமாபந்தியைக் காரணமாகக் காட்டி மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைத் தள்ளிப் போடுகிற முறையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது. அந்த நிலைமை தொடர்ந்து வந்தால், ஒரே நாளில் அவற்றைக் களைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசு எடுக்கும். ஜமாபந்தியில் உள்ள குறைகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றியும், அவற்றை எந்தெந்த வழிகளில் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் சொன்னால், அவற்றையெல்லாம் ஏற்று இந்த அரசு நிச்சயமாக நடைமுறைப்படுத்தும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : ஜமாபந்தி முறை ஒரு முறை ஒழிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏன் அப்படி மாற்றம் செய்யப்பட்டது? ஜமாபந்தி முறையை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதுகிறதா? ஜமாபந்திக்கு யார் தலைமை வகிக்கிறார்கள்? ஜமாபந்தி என்ற சொல்லை வேறு ஒரு தமிழ்ச் சொல்லால் அழைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தொடர்ந்து மூன்று, நான்கு கேள்விகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டிருக்கிறார். அவற்றில் எதையெதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பதில் சொல்ல முடியுமோ அதைச் சொல்லுகிறேன். விட்டுப் போனதை மீண்டும் கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 29]

முதலில் ஜமாபந்தி ஏன் ஒழிக்கப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னபடி, ஜமாபந்தியில் சில குறைகள் இருக்கலாம் என்று கருதி அன்றைக்கு இருந்த அரசு 1972 ஆம் ஆண்டில் அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஓர் உத்தரவைப் போட்டு, எல்லா வற்றையும் ஒரே நேரத்தில் ஒழிக்க வேண்டாம் என்றும், சில தாலுகா களில் மட்டும் ஒழிக்கலாம் என்றும் சொல்லி, மொத்தம் 31 தாலுகாக்களில் ஜமாபந்தி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. அப்படி உத்தரவு போட்ட பிறகு, கணக்குகளைச் சரி பார்க்க ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் துணைத் தாசில்தாராக நியமிக்க வேண்டுமென்று அன்றைக்கு இருந்த அரசு உத்தரவிட்டது. அதை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, துணைத் தாசில்தாரால் அப்பணிகளைச் செய்ய முடியாது என்று கருதிய காரணத்தால், துணைத் தாசில்தாரை நியமிக்கிற இடத்திலிருந்து நிறுத்திவைக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதாக, ஏன் மீண்டும் ஜமாபந்தி முறை கொண்டுவரப்பட்டது என்று கேட்டார். அரசு போட்ட உத்தரவு செல்லாது என்று கருதி, அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று என்னி, எல்லா இடங்களையும் அந்த உத்தரவில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கருதி, வட ஆற்காடு, திருச்சி, சேலம், மற்றுமொரு மாவட்டம் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட ஆட்சி யாளர்களிடம் இதை ஒழிப்பதுபற்றிக் கருத்து கேட்கப்பட்டது. ஜமாபந்தியை ஒழித்துவிட்டால், கிராமக் கணக்குகள், தாலுகா கணக்குகள் சரியாக இருக்காது என்றும், ஜமாபந்தி என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டிருப்பதால், ஜமாபந்தி நடப்பதற்கு முன்னால் கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை கணக்குகளைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்படுவதால், அவர் கணக்குகளைச் சரியாக வைத்திருப்பார் என்றும், அப்படி இல்லாவிட்டால் கணக்குகள் ஏன் சரியாக இல்லையென்று கேட்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும், கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள், மற்றவர்கள் ஜமாபந்தி நடக்கிறபோது தாங்கள் கேட்ட எந்தெந்த வேண்டுகோள்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும், ஜமாபந்தி நடக்கிறபோது பொது மக்கள் தங்கள் மீது குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று அஞ்சி அரசு அதிகாரிகள் தவறு செய்யாமல் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும் என்னி, அதற்குப் பிறகு மீண்டும் ஜமாபந்தி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்றாவது ஜமாபந்தியை நடத்துகிற அதிகாரி யார் என்று கேட்டார். வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி ஜமாபந்தியை நடத்துகின்ற அதிகாரியாக இருக்கிறார்.

[1981 ஜனவரி 29]

அடுத்து, ஜமாபந்தி எப்படி நடக்கிறதென்றால், ஜமாபந்தி நடக்கிற போது எப்போது வேண்டுமானாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ, அவரால் நியமிக்கப்படுவாரோ இடையிடையே சென்று பரிசீலனை செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இன்றைக்குள்ள முறை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Government appointed an one-man committee which was headed by Thiru S. P. Ambrose to go into all aspects of revenue administration. The Ambrose Committee made certain recommendations regarding retention of Jamabandi. May I know whether the Government have given their thought to the Ambrose Committee's recommendations and whether they have accepted it?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அம்புரோஸ் கமிட்டியினுடைய சீர்திருத்தம்பற்றி அரசு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மேற்கொள்ள விருக்கிறது. ஆனால் நான் அமைச்சரான பிறகு நடந்த வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் மாநில மாநாட்டில் “ஒன் மேன் கமிஷன்” போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த மாநாட்டில் நான் பேசுகின்றபோது, “கமிட்டியைப் போட்டால் காரியங்கள் தாமதமாகும். கமிட்டியைப் போட்டாலேயே உங்களுடைய தேவைகள் என்னவென்பதை அரசு அறிந்து கொண்டிருக்கிறது” என்று சொன்னேன். பின்னர் முதலமைச்சரிடம் கலந்து பேசினேன். பிறகு “ஒன் மேன் கமிஷன்” போடப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் என்ன சிபார்சுகள் வரவிருக்கிறதோ அதையெல்லாம் அதற்கு முன்னாலேயே இந்த அரசு செய்துகொண்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவைகளையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை. அம்புரோஸ் கமிஷனின் சிபார்சுகள் வருவதற்கு முன்னாலேயே, அதைப் படித்துப் பார்க்காமலேயே ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அவைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதேபோல ஜமாபந்தி பற்றிச் சொன்னதையும் இந்த அரசு பின்பற்றும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்த ஆண்டு, வருவாய்த் துறை கிராமங்களில் நில வரியை வசூல் செய்யவில்லை. கிராம அதிகாரிகள் அகற்றப்பட்டதன் காரணமாக கிராமக் கணக்கை ஜமாபந்தியிலே தணிக்கை செய்வது என்பது நடைபெற முடியாது. கிராம அதிகாரிகள் இல்லாததால், மக்கள் எந்தவிதமான குறைகளையும் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. எனவே இந்த ஆண்டு ஜமாபந்தி நடைபெறுமா? ஜமாபந்தி நடைபெறும் என்றால், அதில் யாரெல்லாம் கலந்துகொள்ளுவார்கள்? ஜமாபந்தி நடக்கக்கூடிய தேதியை யார் எப்போது அறிவிப்பார்கள்?

1981 ஜனவரி 29]

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: ஜமாபந்தி நடைபெறும் தேதி பற்றி அறிவிப்பது ஜமாபந்தி நடத்தும் அதிகாரிதான். அவர் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி, ஆர்.டி.ஓ., தான். அவர்தான் அதைப்பற்றி அறிவிப்பார். ஜமாபந்தி வரி வசூல் செய்து முடித்த பின்பு, கடைசியிலேதான் நடத்தப்படும். வரி வசூல் பல இடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் பயிர் செய்யப்படுகின்றன, என்ன பயிர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள், அவைகள் விளைந்ததா, விளையவில்லையா, தண்ணீர் பாய்ந்ததா, நஞ்சையா, புஞ்சையா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கணக்கெடுத்து இன்றைக்கு முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பணம் வசூல் செய்வதும் நடைபெறும். அதற்காக என்று அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது எந்தவிதமான கிராம வேலைகளும் தடைப்படவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: ஜமாபந்தி ஒவ்வொரு தாலுக்கா ஆபிசிலே ஒரு குறிப்பிட்ட சில நாட்களிலே நடைபெறுவதாக வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி அவர்கள் அறிவிப்பார்கள். கலெக்டர் முதல், ரெவின்யூ அதிகாரிகள், பெரிய அதிகாரிகள் அங்கே போகலாம். அதுபோலவே ஜமாபந்தி நடைபெறுகிற போது, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் முன் அறிவிப்பு ஏதும் இல்லாமல் ஏதாவது ஒரு ஜமாபந்திக்குப் போவதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அதுபோல ரெவின்யூ செக்ரட்டரி சென்று அங்கே நடைபெறுகின்ற நடைமுறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு மேலும் என்ன சீர்திருத்தம் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இதுவரைக்கும் நான் போன தில்லை. அவர்களுக்குப் போகும்போது சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக ஆகிவிடுவார்கள். நான் கிராமத்திலேயிருந்து வருவதனால் ஆங்காங்கு நடைபெறுகின்றவைகள் எனக்கு நன்றாகத் தெரிவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, வேண்டுமானால் ஒரு முறை பரிட்சார்த்தமாகப் போகத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: கிராம அதிகாரிகள் கவனித்து வந்த பணிகள் தடைப்பட்டிருப்பதாகவும், அதாவும் நபர்கள் குறைவாக இருப்பதாலும்தான் இந்தப் பணிகள் தடைப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே நீக்கம் செய்யப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளை, அவர்களில் தகுதி பெற்றவர்களையாவது 10 எ(1) ரீதியின் கீழ் நியமிக்க உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே உள்ள அசல் கேள்விக்கும் இந்தத் துணை வினாவிற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?

வினாக்கள் 42 முதல் 45 வரையில் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். வினா எண் 46 எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

Nilayur Channel

* 46 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Irrigation be pleased to state:

(a) whether there is any proposal for improving the Nilayur channel in Tiruparankundaram Constituency so that crops may be raised twice in a year in the Ayacuts fed by that channel; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (அ) மற்றும் (இ) திருப்பரங்குன்றம் தொகுதியில் உள்ள நிலையூர் கால்வாயை மேம்படுத்தும் திட்டம் தலைமைப் பொறியாளரின் (ஆய்வு) பரிசீலனையில் உள்ளது. முன்னுரிமை திட்டங்களின் (Priority Schemes) ஆய்வு முடிவடைந்த பிறகு இத் திட்டம் விரிவான ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனத் தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இந்த நிலையூர் கால்வாய்த் திட்டத்தின் கீழ் பாசன வசதி பெறும் நிலம் எத்தனை ஏக்கர்கள்? அவைகள் எந்த வகையைச் சேர்ந்தவை? ஒரு போக விவசாயம் செய்யும் நிலமா அல்லது இரு போக விவசாயம் செய்யும் நிலமா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: இந்த நிலையூர் கால்வாய் மேம்படுத்தும் திட்டம் ஏற்கெனவே உள்ளது. அங்கே ஒரு போகத்திற்குத்தான் இப்போது பாசன வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. வைகையிலே வெள்ளம் கரை புரண்டு போகின்றது. வளர்ந்துவரும் மதுரை மாநிலத்தின் பல பகுதிகள் இந்த வெள்ளம் கால்வாயிலே கரை புரண்டு போகின்றபோது மூழ்கி விடுகின்றன. அதிலே ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வைகை வெள்ளம் இப்படி வரும்போது, இந்தக் கால்வாயை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் வெள்ளத்தால் அந்தப் பகுதிகள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதுடன், விணாகப் போகின்ற தண்ணீரையும் விணாக்காமல் கூடுதல் பாசன வசதிக்கு வகை

[1981 ஜனவரி 29]

செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேயும் இந்தத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மதுரையின் குடியிருப்புப் பகுதிகளில் வெள்ளம் வருவதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இந்தக் கால்வாய் திட்டம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபோலவே மற்ற பகுதிகளிலும், மற்ற நகர்ப்புறங்களிலும் இப்படிப்பட்ட இடைபூறுகள் இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு அரசிடம் திட்டம் ஏதாவது உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, அதிகமான மழை பெய்து, வெள்ளம் வருவதன் காரணமாக பாசன வசதி பெறுகின்ற பகுதிகள் பாதிக்கப்படுவதோடு, நகரங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதிகமான வெள்ளம் வந்துவிடுவதால், சாதாரணமாகக் குடி தண்ணீர் வசதியும் இல்லாமல் போகிறது. தண்ணீர் வெள்ளமாக வந்திருந்தும், அந்தத் தண்ணீர் குடிக்க முடியாததாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட வெள்ள அபாயங்கள் வராமலிருப்பதற்கு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு கடந்த ஆண்டு முடிவு செய்தது. அந்த அடிப்படையிலேயே சென்னை நகரப் பகுதிக்கு ஆபத்து வராமல் தடுக்க வேண்டும் என்று செம்பாம்பாக்கம் எரியில் ரூ. 1 கோடி செலவில் கிரீடிரத்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த எரியின் கரைகளை உயர்த்தியும், ஆழப்படுத்தியும் கிரீடிரத்தப்பட்டது. அது போலவே மற்ற நகரங்களுக்கும், அவைகளைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கும் வெள்ளப் பாதிப்பு ஏற்படும்போது தடுக்க நீர்ப்பாசனத் துறையிலே இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். அந்த அளவிலேதான் இந்தக் கால்வாயை மேம்படுத்தும் திட்டம் அதிகமான வெள்ளத்தைத் தடுப்பதற்கும், விணாகின்ற நீரை அதிகமான பாசன வசதிக்குப் பயன்படுத்துவதற்கும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இந்த நிலையூர் கால்வாயிலே பல கண்மாய்கள், குளங்கள் இருக்கின்றன. திருப்பரங்குன்றம் பகுதியில் குளம் ஒன்று பெரியதாக இருக்கிறது. அந்தக் குளத்தை பொழுதுபோக்கு இடமாக அக்கி, நீச்சல் வசதிகள், படகுப் போக்குவாத்து வசதிகள் எல்லாம் செய்து வைத்தால், திருப்பரங்குன்றம் கோயிலுக்கு வரக்கூடிய சுற்றுலா பயணிகளுக்கு நல்ல

[1981 ஜனவரி 29]

பொழுதுபோக்கும் இடமாக இருக்கும். மதுரை நகர மக்களும் அந்த இடத்தைப் பொழுது போக்குக்காகப் பயன்படுத்தும் நிலை ஏற்படும். அது அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மதுரையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கு வருகிறவர்களில் சுற்றுலாவாக வரக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்களையும் மனதில் கொண்டு அந்தப் பகுதிகளுக்கு வரக்கூடிய சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய வகையில் மதுரையில் வண்டியூர் கண்மாயில் படகுப் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்ய இருக்கிறோம். சுற்றுலாப் பயணிகள் கவரப்பட்டு வரக்கூடிய அளவுக்கு அதை மாற்றுவதற்கு அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்தப் பணி முடிந்தபின், அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் பலியும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Molasses

* 47. Q—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the extent of molasses produced every year in the State;

(b) the extent of its use for production of liquor; and

(c) the extent of liquor produced with molasses as the by-product?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு :

சர்க்கரை	ஆண்டு.	அளவு (இலட்சம் டன்களில்)
(அ)	1975-76	0.86
	1976-77	1.77
	1977-78	2.52
	1978-79	2.87
	1979-80	1.74
(இ)	1975-76	1.04
	1976-77	1.61
	1977-78	1.82

1981 ஜனவரி 29]

சர்க்கரை ஆண்டு.

1978-79

1979-80

(உ) சாராயம்

1975-76

1976-77

1977-78

1978-79

1979-80

(இலட்சம் டன்களில்)

அளவு

1.70

1.49

(இலட்சம் லிட்டர்களில்)

ஆண்டு

267.55

281.00

311.27

335.22

357.00

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்த சர்க்கரைக் கழிவுப்பாரு மதுபானம் தயாரிக்க, ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட் தயாரிக்க அடிப்படைத் தேவையாக இருக்கிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. இது எந்த அடிப்படையிலே எத்தனை ஆலைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது? சில தொழிற்சாலைகள், அதாவது சர்க்கரை ஆலைகள், நாங்களே மதுபானம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சில ஆலைகள் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை வைத்திருக்கவில்லை. இந்த இரண்டு விதமான ஆலைகளுக்கும் எந்த விகிதத்தில், எந்த அடிப்படையில் எரி சாராய உற்பத்திக்கு அனுமதி தரப்படுகிறது? அது முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா? அந்த ஆலை சொந்தக்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட் தயாரிக்கின்றார்கள் அந்த அளவுக்கு ஸ்பிரிட் அளிக்கப்படுகின்றதா? அல்லது அவர்கள் அதிலிருந்து மோலேசஸ், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்ச அந்தப் பாரு பயன்படுத்தப்படுகின்றதா? இதையெல்லாம் அரசு எந்த விதத்திலே கண்காணிக்கிறது? இந்தத் தயாரிப்புகள் முறையாக நடக்கிறதா அல்லது அதில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றதா என்பதற்கான தகவல்கள் அரசிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு வாரியாக எவ்வளவு சர்க்கரைக் கழிவுப் பாரு உற்பத்தி ஆகிறது, ஆண்டு வாரியாக டிஸ்டெல்லரிஸ்க்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற விவரங்களைத்தான் விடைகளிலே சொன்னேன். இன்னும் விவரமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு ஆண்டு, குறிப்பாக 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே மட்டும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சர்க்கரைக் கழிவுப்பாருகனுடைய அளவு 1.74 லட்சம் டன்கள். மொத்தம் டிஸ்டெல்லரிஸ் 8 இருக்கின்றன. ஒரே விதமான அடிப்படையிலேதான் இந்த எட்டு டிஸ்டெல்லரிஸ்க்கும் பிரித்துக் கொடுக்கப்

[1981 ஜனவரி 29]

படுகிறது. மீதமுள்ள கழிவுப் பாகுகள் கால்நடைத் தீவனங்கள் தயாரிக்கவும், நல்லெண்ணெய் தயாரிப்பது போன்ற காரியங்களுக்கும் பயன்படுகிறது. இப்படிப் பல்வேறு துறைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே யிருந்து மோலேசஸ் தயாரிக்கப்படுகிறது. அங்கங்கே உற்பத்தியாகின்றவை களை அந்தப் பகுதி தாகில்தார்கள், அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்கள். அதிலே ஏதாவது தவறு நடக்கிறது என்று தெரிந்தால், அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 10-50)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சர்க்கரை கழிவுப் பாகை அளிப்பதில் அதிகாரி களின் கண்காணிப்பு இருக்கிறதென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னதிலிருந்து அதன் முக்கியத்துவம் தெரிகிறது. அந்த நிலையில் எத்தனை டிஸ்டிலரிகள் அல்லது ரெக்டிபைட் ஸ்டிரிட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் சென்ற ஆண்டு கொடுத்த 'கோட்டா' போதவில்லை அல்லது அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் கொடுத்த 'கோட்டா' போதவில்லை என்று இந்த ஆண்டு அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அந்த ஆலைகள் மீது ஏதாவது புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? எந்த ஆலைகளிலாவது கொடுக்கப்படுகின்ற சர்க்கரைக் கழிவுப் பாகு தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : கேட்கப்பட்டிருக்கிற மூலக் கேள்விக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேட்டுள்ள துணைக் கேள்விக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. முதலில் கேட்டுள்ள கேள்வி, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சர்க்கரை கழிவுப் பாகின் அளவு எவ்வளவு, அதில் எவ்வளவு டிஸ்டிலரி களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது பற்றியது. எத்தனை டிஸ்டிலரிகள் என்று கேட்கப்பட்டதற்கு, 8 என்று பதில் சொன்னேன். எந்த ஆலைகளில், எவ்வளவு கேட்கிறார்கள் என்பது குறித்து தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் தரப்படும்.

திரு. ஆ. நல்லிவன் : ஒரு டன் சர்க்கரைக் கழிவுப் பாகில் எவ்வளவு ரெக்டிபைட் ஸ்டிரிட் தயாரிக்கலாமென்பது பற்றி சம்பந்தப்பட்ட டெக்னிகல் அதிகாரிகள் அரசுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அந்த அடிப் படையிலே கொடுக்கப்படுகின்ற சர்க்கரை கழிவுப் பாகுக்குத் தகுந்தாற்போல் ரெக்டிபைட் ஸ்டிரிட் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : ஒரு டன் சர்க்கரை கழிவுப் பாகைக் கொண்டு 220 லிட்டர் எரி சாராயம் தயாரிக்கலாமென்பது கணக்கு. அந்த அடிப்படையிலேதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு

[1981 ஜனவரி 29]

வருகிறதா என்பதும் கணக்கிடப்படுகிறது. அப்படி எரி சாராயம் தயாரிக் காமல், கொடுக்கப்படுகின்ற சர்க்கரைக் கழிவுப் பாகு தவறாகப் பயன் படுத்தப்படுகிறதென்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ஆ. நல்லிவன் : அமைச்சரவர்கள் சராசரி 220 லிட்டர் என்று சொன்னார்கள். பேக்டரிகளில் 175 லிட்டர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே சராசரி 180 லிட்டர் எரி சாராயம் தருவதன் மூலம் கழிவுப் பாகிற்குத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று அரசு நிர்ணயித்து, அந்த அடிப் படையிலே கணக்கு செய்யப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : சராசரியாக 220 லிட்டர் தயாரிக்கலாமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் இவ்வளவு சர்க்கரை கழிவுப் பாகு தர வேண்டுமென்று வரையறை செய்து பல ஆண்டு களாகின்றது. அது சரியானதுதான் என்பதை மறுபரிசீலனை செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்குண்டா? மேலும் எதேனும் தொழிற்சாலைகளில் தவறு நடக்கிறதென்று அரசுக்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : மொத்தமாக ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்துக்கொடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அதன் அடிப்படையில் சர்க்கரை கழிவுப் பாகு அந்த ஆலைகளிலிருந்து பெறப்படுகிறது. இதிலே ஏதாவது தவறு நடக்கிறதென்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சர்க்கரை கழிவுப் பாகை இருக்கின்றபோதே, அதிகாரிகளைப் போட்டு, அதைக் கவனக்கும் அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் ஆவரோஜ் அளவு சொன்னார்கள். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்போது, அவரோஜ் அளவு அதிகமாக அல்லது குறைவாக இருக்கலாம். எரி சாராயம் அல்லது மற்றவைகளைத் தயாரிக்கும்போது, இந்த நிலைமைகள் எற்படுவதுண்டு. அப்படிக் குறை வாக அல்லது அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும்போது, அதை சம்பந்தப்பட்ட டிஸ்டிலரிகள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனவா? அதிக மாக உற்பத்தி செய்யும்போது, அதை எப்படி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டுள்ளதா? அப்படி அரசாங்க உத்தரவின்படி சர்க்கரை கழிவுப் பாகைப் பெற்ற டிஸ்டிலரிகளின் பெயர்களுள் எவையாவது சமீபத்தில் நடந்த கள்ளக் கடத்தலில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா? அப்படியென்றால் எவையெவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான்கு துணைக் கேள்விகளைச் சேர்த்துக் கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. திருநாவுக்கரசு : மூலக் கேள்விக்கும், இந்தக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. செட்டிபைட் ஸ்டீரிட் தயாரிக்க சர்க்கரைக் கழிவுப் பாகைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, ஒரு டன்னுக்கு 220 விட்டர் தயாரிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தருகிறோம். கொடுத்த அலாட்மென்டைச் சரியாக உபயோகிக்கவில்லை அல்லது உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால், அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இறுதியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட துணைக் கேள்வி, மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Hon. Minister has mentioned about molasses in factories only. May I know what control the Government exercise over molasses that are distributed by the Khandasari units which are run as cottage industries because illicit liquor can also be made? Do the Government have any knowledge about that?

மாண்புமிகு திரு. ச. திருநாவுக்கரசு : குடிசைத் தொழிலாக மொலாசஸ் தயாரிப்பது அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட்டதல்ல. அப்படிச் செய்வது தவறானது. அப்படிச் செய்வதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 48 முதல் 50 வரை ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

பெரிய தொழில் நிலையங்களில் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள்.

⑥ : வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டைக் குறைக்கும் வகையில், பெரிய தொழில் நிலையங்கள் சொந்தத்தில் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களை அமைத்துக் கொள்ளும் திட்டத்தை உருவாக்க அரசு முன்வருமா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) தற்சமயம் இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

@ 23—1—1981 ஆம் நாளைய வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மின் பற்றாக்குறை இருக்கிற இந்தக் காலத்தில், தொழிற்சாலைகளே மின் உற்பத்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகளைச் செய்து தருவது, மின் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதாக இருக்கும். இதே முறையைக் கர்நாடக மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளுகிறார்கள். அங்கே தனியார் தொழிற்சாலைகளானாலும், அரசுத் துறை தொழிற்சாலைகளானாலும், அவர்களே மின் உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு தனித் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டால், அதற்கு 90 சதவிகிதம் செலவைக் கடனாக அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு, உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்திற்கு வரியும் போடாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையை நமது மாநிலத்திலும் கொண்டு வர அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தொழில்கள் கூட்டாக இருக்கும் இடங்களில், இப்போதே அவர்கள் மசல் மின் உற்பத்திச் சாதனங்களை வைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்களே ஒரு அனல் மின் உற்பத்தி நிலையத்தைத் துவக்க முன்வருவார்களானால், அரசு அதை நிச்சயமாகப் பரிசீலித்து, உதவி செய்யும். நம்முடைய தமிழகத்தில்கூட ஒருசில தொழிலதிபர்கள் அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள். என்னையும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அதுசம்பந்தமாக திட்டத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அவர்கள் கொடுத்தால், அரசு நிச்சயமாக உதவி செய்யும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : பெரிய தொழிற்சாலைகளில் அவர்களே உற்பத்தி செய்கிற மின்சாரத்திற்கு வரி விதிக்காதென்ற சலுகையை அறிவித்து, மேலும் கடன் வசதியும் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் கிடைக்குமென்று அரசு முடிவு செய்து அறிவித்தால்தான், தொழில்களை ஊக்குவிக்கும் சாத்தியக் கூறு ஏற்படும். அரசு இதில் தீவிர கவனம் கொண்டு, அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டால்தான், நமது மாநிலத்தில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை குறைய வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே இதுபற்றி அரசு தீவிர பரிசீலனை செய்யுமா?

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மின் உற்பத்திக்கான வரிகளை நீக்குவது என்பது எந்த அளவுக்கு நமக்கு வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பொறுத்து மேற்கொள்ள வேண்டிய முடிவு. ஏனென்றால் மத்திய அரசின் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தைக் கூட வரி போட்டு நாம் வரி வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக கெர்வேலியில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்திற்கு நாம் வரி வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுகொல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொண்டுதான் முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. குறைந்த

[1981 ஜனவரி 29]

வட்டியில் கடன் கொடுப்பது அல்லது தனியார் துறையின் திட்டத்தில் அரசும் மூலதனம் போட்டு ஓரளவில் கொடரில் ஆரம்பிப்பது என்பவை அவர்கள் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்த பிறகு பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டிய விஷயங்கள்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : அனல் மின் நிலையங்களை தனிப்பட்ட முறையில் அந்தந்தத் தொழில் நிறுவனங்களுக்காக அவர்களே ஏற்படுத்திக் கொள்ள அனுமதி வழங்குவது என்பது அரசின் திட்டமா? அல்லது வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்கள் அப்படி ஆரம்பித்துக்கொள்ளலாம் என்பது அரசின் திட்டமா? அப்படியானால் அது அரசினுடைய பொது விநியோக முறைக்கு முன்புபாடான கருத்து அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மின் பற்றாக்குறை பொதுவாக உள்ளது. இப்போதே அங்காங்கு தொழிற்சாலைகளை நடத்துகின்றவர்கள் பல்வேறு முறைகளில் மின் உற்பத்தி சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவை 300 மெகாவாட் அளவுக்கு இயங்கி வருகின்றன. அதற்கு ஏராளமான மசல் தேவைப்படுகிறது. மேலும் அதற்கு அந்நியச் செலாவணியும் தேவை. அவர்கள் இப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக எல்லோரும் சேர்ந்து பொதுவாக ஒரு அனல் மின் நிலையம் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி தேவை என்று சொன்னால், அது ஒரு நல்ல சாதனையாகவும் இருக்கும். அப்படி அவர்கள் செய்ய முன்வருவார்களேயானால், உறுப்பினர் சொன்னதுபோல் உள்ள பிரச்சினைகள் ஏழாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்ன கருத்துக்களை நான் வரவேற்கின்ற நிலையில், அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை அரசினுடைய தொழிற் பேட்டைகளில், இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ்களில் அல்லது அதுபோன்ற இடங்களில் அமைக்க அரசு முன்வருமா? அப்படிச் செய்து தொழில் அதிபர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அரசு இருக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வட சென்னையில் தொழிற்சாலைகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளிலுள்ள அதிபர்கள் முன்வந்து இந்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொள்வார்களேயானால், அரசு ஆதரவு தாலாம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know from the Government whether the Industrial Policy Resolution which said that power should be generated only in the public sector has since been

[1981 ஜனவரி 29]

relaxed and whether permission has been given by the Government of India for a consortium of industries to start thermal plants of their own?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, the Government of India have their own views and I do not know what exactly the attitude of the Government of India will be. But, even now the industries are allowed to have their own captive generation. Now, captive generation is being done on diesel. Instead of that, if they can come on a thermal station, then it is that much good not only in so far as the availability of diesel is concerned but also in saving foreign exchange. This idea has been mooted by me also to the Union Energy Minister. But, the views of the Government of India are yet not clear.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மின் உற்பத்தி சக்தியை அதிகப்படுத்த மாநில அரசு சமர்ப்பித்த திட்டங்கள் தேவையில்லையென்று கூறி சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரிசிட்டி குழு மறுத்திருக்கிறதா? அதுவும் மின் உற்பத்திக் குறைவுக்கு ஒரு காரணமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மூலக் கேள்விக்கு இக்கேள்வி சம்பந்தம் இல்லையென்றாலும் பதில் சொல்கிறேன். ஒரு மனிதனுடைய உணவுத் தேவை நிலையைக் கணக்கிடும்போது, அவன் பட்டினி கிடக்கிற காலத்தையும் கூட கணக்கிடுவதுபோல் இங்கே மின்சாரத்தைக் கணக்கிடும் போது, மின் வெட்டுக் காலத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் மின்சார வளர்ச்சியின் வேகம் குறைவாக இருக்கிறது. அது கூடாது என்று திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தி வருகிறோம். பவர் சுட்டை வைத்து முடிவை எடுக்கக்கூடாது என்பது நம்முடைய நிலை.

THIRU J. M. MIAKHAN: Sir, in Madhavaram Milk Colony, plenty of bio-gas is available. Cannot we use it for generation of powers at least for the industries in North Madras?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, many such things are talked of. But, how much they will be of benefit for bulk consumption is not yet established.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தற்போதுள்ள இந்த மின்சாரக் கட்டுப்பாடு எத்தனை நாள் நீடிக்கும் என்று அரசு கருதுகிறது? எப்போது அது நீங்கும்? அதுவரை தமிழகத்திலுள்ள அந்தனை சினிமா தியேட்டர்களும் தங்களுடைய ஜெனரேட்டர்கள் மூலம் மின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுக்குமா?

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இந்த ஆண்டு தென்மேற்குப் பருவ மழை வருகின்ற வரை, அதாவது ஜூன் மாதம் வரை, இந்த மின் வெட்டு தொடர்ந்து நீடிக்கும். அத்தனை சினிமா தியேட்டர்களிலும் ஜென ரேட்டர்களை வைத்துள்ளார்களா இல்லையா என்பதுபற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றி முடிவெடுத்து உடனே ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டிய அளவில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று அது என்று இந்த அரசு கருதவில்லை.

ஆலடி நீர்மின்விசை-நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

@*2 வினா.— டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: திரு. செ. முத்துசாமி (சார்பில்) : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் நதிகளை கிழக்கே திருப்பும் முயற்சியில் ஒன்றாகிய ஆலடி நீர் மின்விசை-நீர்த்தேக்கத் திட்டம், தற்சமயம் மாநில அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், இத்திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடும், இதனால் பயன் அடைய உள்ள நிலத்தின் பரப்பளவும் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மின் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தேவையான அளவுக்கு மின் கலங்களை அளிக்கின்ற நிலையில் நம்முடைய பெல் நிறுவனம் இருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட நிலையில் அது இல்லாவிட்டால், நடிக்குத் தேவைப்படும் மின் கலங்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இது முன்னால் உள்ள கேள்விக்கு கேட்கப்பட வேண்டிய துணைக் கேள்வி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அமைச்சர் ஒருவராக இருப்பதால் இப்போது கேட்கிறார்.

@ 23—1—1981 ஆம் நாளிட்ட வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆலடி நீர் மின்விசை-நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தில் மின் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பது மூலக் கேள்வி. அந்தப் பகுதி முழுவதும் கோளா எல்லையில் இருக்கிறது. அங்கே போய் நாம் திட்டம் போட முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 42 முதல் 45 வரை ஒத்தி போடப்படுகின்றன.

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்.

கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எத்தனை கொடுத்தாலும் காரணம் காட்டாமல் அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதுபற்றி அறையில் வந்து கேட்க வேண்டும். இப்படிப் பேசுவதை ஒரு வழக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதி தெளிவாக இருக்கிறது. அறையில் வந்து கேட்க வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் கொடுத்துள்ள கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்படாததற்கு என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்து அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவையிலிருந்து வெளியேறினார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதைச் செய்யலாம்.

[1981 ஜனவரி 29]

3. அறிவிப்புகள்.

(1) தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு நியமனம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுக் குழுவிற்கு திரு. கர்டுவெட்டி கண்ணப்பன் ஒருவர் மட்டுமே முறைப்படியாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளதால், அக்குழுவிற்கு அவர் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார் என அறிவிக்கிறேன்.

(2) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விவரம் முடிவு செய்யப்பட்டது:—

30—1—1981 — ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

31—1—1981 — ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்கு பதிலுரை.

1—2—1981 — விடுமுறை.

2—2—1981 — 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

3—2—1981

முதல்

3—2—1981 — கூட்டம் இல்லை.

வரை.

1981 ஜனவரி 29]

10—2—1981

மற்றும்

11—2—1981

1. 1980—81 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும், 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.

2. நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவினை ஆய்வு செய்தல்.

12—2—1981

மற்றும் — அரசு அலுவல்கள்

13—2—1981

14—2—1981 — தேவையிருப்பின், அரசு அலுவல்கள்.

மேலவை வழக்கம்போல் காலை 10-30 மணி முதல் பிற்பகல் 1-30 மணி வரை கூடும்.

(முற்பகல் 11-10)

4. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, I thank you for the opportunity given to me to speak on the Governor's Address.

Sir, let me begin with a remark which has been made by the Hon. the Minister for Industries that, in 1979-80, 357 lakh litres of rectified spirit has been converted from molasses. The Hon. Minister was kind enough to say that if any irregularity in this matter was brought to his notice, he would take prompt action. I admire the Government who say that they would do it. As one who is duty-bound, it is my duty to place before you a serious lapse which has occurred in the Arvind Mills, Panruti while transporting 10 lakh litres of alcoholic spirits by Permit No. 5213 of 28th October 1980. The Arvind Sugar Mills undertook to despatch 10 lakh litres by 27th November 1980 to Mannam Sugar Mills Co-operative Society, Ltd., Pandalam. They despatched one consignment of 72,000 litres on 3rd November 1980. Now, this was by the route Panruti-Tiruchirappalli-Melur Madurai-Rajapalayam Sherkottai and the check-post. Thereafter, they applied for change of the route, despite the fact that the 26th September 1980 Import

402

ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1981 ஜனவரி 29]

Permit from Kerala did not ask for the change of the route. It was very clear that this Arvind Mills applied for a change of route at the instance of one who claimed to be the representative of the Pandalam Mills. An application was made on 10th November 1980 and an order was made on 12th November 1980. Before the order could reach the various checkpost, this Mill transported another 72,000 litres on 13th November 1980. Now nobody knows how this transport was made. This quantity of 72,000 litres, meant for Mannam Sugar Mills Co-operative Society, Alleppey, Kerala State, never reached its destination. Sir, it is the duty of this Government to find out how this went out without proper check by the Deputy Tahsildar who was in charge of Arvind Mills. I am bringing this to the notice of the Government. There is no endorsement made in this permit on 13th November 1980 in relation to this quantity of 72,000 litres. This Mills had to send within a month to Kerala a total quantity of 10 lakh litres. At the end of one month, it was found that the Mills had been able to send only a total quantity of 3 lakh litres. Where did the balance of quantity go? These are matters which the Government should go into, both in the interests of revenue as well as in the interests of avoiding the diversion of rectified spirit for illegal purposes. I wish to bring to the notice of the Government that this 72,000 litres sent on 13th November 1980 from Arvind Mills, Panruti, was endorsed by the Tahsildar-Distillery Officer, Arvind Mills only on 17th November 1980, four days after the despatch of the material. Why was the Tahsildar so negligent as not to make a check on 13th November 1980? I want the Government to order an investigation as to why he made the endorsement after four days. For what purpose and reason, he validated this illegal transport of 72,000 litres, when on that date, there was no permission for transport. All the other three consignments on 3rd November 1980, 17th November 1980 and 26th November 1980 have all been endorsed by the Deputy Tahsildar, Arvind Mills. Only this consignment on 13th November 1980 has been endorsed by the Tahsildar 4 or 5 days afterwards. This shows that the Mills had transported this quantity without proper permission and the whole quantity has been diverted for some other purposes because the consignment has not been received in Kerala. I am bringing this to the notice of this Government, for taking any action which it deems proper and for pursuing this matter with the Mills, so that this does not occur again as it involves both loss of revenue and also the smuggling of rectified spirit for some other purposes.

1981 ஜனவரி 29] [Thiru G. Vasantha Pai]

The next matter I would like to deal with is the growing indiscipline among students. I have myself experienced, since I have had two or three wards in my care, that of late, both in schools and colleges there are students who do not want to study and they prevent others who want to study from attending schools and colleges. This has happened not once or twice but has been happening very often during the last 7 years. This has been engaging my attention and thought. What is the reason for this change in attitude among the students? The reason is that under the present system, a number of students who do not want to study and who want only to create trouble get themselves admitted into schools and colleges. Their main hobby is to prevent pupils who are studious from studying and force them to come out, throw stones at buildings, march in processions and do things like that. As a result there is growth of student-indiscipline. The reason for this is two-fold. The first is, and I mention this with great respect to all the representatives of the teachers, that there is a growing trade union movement which is gathering momentum among the teachers which is having its bad effect on the student-world. I think that the teachers must adopt better means of ventilating their grievances. Secondly, the students who do not want to study are forced to go to schools by the existence of schemes like free education, adult education, reservation, etc. They come and apply for admissions but they are not interested in their studies. What happens as a result of this. The Madras University was considered to be the topmost University in the whole of India. It had a prestige which was unmatched and people even used to compare it to the Oxford University and the Cambridge University. This University and our educational institutions are now coming down, slowly, in stature. I have got a suggestion to make to the House. I know that many hon. Members will oppose me if I talk about abolition of reservations. It is against their grain of thinking but going to talk about it. I am going to request this

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1981 ஜனவரி 23]

House to abolish the reservation of 50 per cent hereafter and throw everything to open competition. It is an insult even to the backward communities to think that they are intellectually inferior. It is a disgrace for them to feel, "We are intellectually and that is why Government come to our succour". It is not good for the development of their character and also for building up of their personality. So, this reservation must be gradually reduce. If it is 50 per cent this year, it may be reduced to 30 per cent next year, to 20 per cent in the year after and to 10 per cent in the third succeeding year. Like that, the reservation must gradually come down. Finally, all openings, both for employment and for education, must be thrown open to open competition. It is only then that people who are really interested in studies will come forward and study and make their own lives better besides making this State and the country better. The downward trend in Tamil Nadu in the field of education is a lot due to the increases, time and again, in the percentage of reservation at the request of people's who are repretives, and I will exhort them, to stop asking for reservations and to allow selection through open competition. I dare say that many students belonging to the backward communities are intellectually on a par with those of the forward communities. It is really an insult to their intelligence to say that the reservation will be there to compensation for their intellectual inferiority.

Therefore, I would request that this reservation should go

Sir, I now come to the next point. I read about a Vice-Chancellor protesting, during the Tamil Conference, that if he were the Chief Minister, he would abolish all kindergarten schools with English medium. I am glad that he is nowhere near the Chief Minister's gadi. I think that he should be prohibited from standing for elections hereafter because, as my hon. Friend Thiru Damodaran said, he seems to be a chauvinist, a person who looks around the four corners of his room and who does not want to look outside the windows to get knowledge from outside. I cannot understand people having a hatred against a language. I can understand people wanting to elevate a language, improve a language and build a language. But, I cannot understand people trying to decany another language. Every language is meant to give expression to thoughts. How well you express yourself depends on your scholastic ability in the language. In this connection, I would like to make a suggestion. Even the Government should, as part of their programme for student discipline, ask every school, right from primary school up to the plus 2 stage to make compulsory the study of Kural, Kamba Ramayanam and Silappathikaram. The study of these three must be made compulsory.

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மூன்றாவதாக என்ன சொன்னீர்கள் ?

திரு. ஜி. வசந்த பை : சிலப்பதிகாரம். கிரிட்டிசிலம் பன்னுவதைப் பார்த்தால் சரியாக இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. 'சிலப்பதிகாரம்' என்று சொன்ன வார்த்தை சரியா இல்லை தவறா ?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சரிதான். ஆகவே, இவ்வளவு சரியாகச் சொன்ன உறுப்பினர் அவர்கள், தமிழை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : திருக்குறள், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம் இந்த மூன்று நூல்களையும் கம்பல்சரியாகச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு 1-ம் வகுப்பு முதல் 10-ம் வகுப்பு வரையில் கம்பல்சரி ஸ்டடியர்த் இவைகள் இருக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒன்றாம் வகுப்பிலிருந்தே வைத்து விட்டால், மாணவர்கள் 'பாஸ்' செய்ய மாட்டார்கள்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : அதை அவர்கள் மனப்பாடம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். Let me proceed.

They must be asked to learn them by heart and if they do not have the capacity they must be asked to learn them by rote so that when they later on become legislators like us, they will not prove themselves to be mere "devils quoting scripture" but will be in a position to practice what they speak. What they learn in their early life would become ingrained in their minds and they will become true and righteous citizens in the country, with regard for morality and righteous cult.

On this occasion, I want to mention that in South America, there is a Republic called Republic De La Nin where children are taught all the basic things in citizenship and civic life. By symbols and by miniature models, they are shown how a democratic form Government functions, how the police, fire service station, church, temple, mosque and such other institutions function. Children of the age of 10 to 20 are given training in such institutions and they become well trained in all aspects of civic life. Just like that, we

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1981 ஜனவரி 29]

must have a Republic containing all such institutions in mainiature so that our children may be able to participate in them and get good education and training in civic life, and become acquainted with the various facts of life like administration, judiciary and the legislature, etc.

Now I come to the next matter Prohibition. I agree with the hon. Member Mr. Manickam when he said that Prohibition must go. I am of the opinion that when we have adopted trial and error method, if Prohibition is to stay, it would mean only loss of revenue to the Government and increase in corruption, as my hon. Friend Thiru Damodaran himself rightly put it. I would like to say that with increased corruption and with loss of revenue, no Government can function well. I do not see any reason why drinking should be prohibited, while drunkenness can be prohibited. The Government can say no person should be permitted to consume more than two glasses of arrack or two pegs of whisky. People can be allowed to drink but should not be allowed to be drunk.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know whether the hon. Member is suggesting rationing in liquor shops?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am not suggesting any kind of rationing in liquor shops. Any person who has consumed more than two or three pegs should be deemed to be a drunkard. It can be easily found whether he has taken anything in excess of the allowed quantity and whether he has taken it in any club or any shop.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த அளவுக்குத் தொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறாரா அல்லது கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறாரா?

திரு. ஜி. வசந்த பை : ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறேன். அதாவது ஒவ்வொருவருக்கும் 3 பெக் கொடுக்கலாம் அல்லது 2 பெக் கொடுக்கலாம். அதற்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : I would like to remind him.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I also want to speak on Building Advances for Government servants. I am told that the amount of Building Advances to Government servants has reached

[1981 ஜனவரி 29]

[Thiru G. VASANTHA PAI]

the limit of Rs. 5 crores. Many Government servants in the Secretariat have built their houses to the level of 10 feet or 15 feet and to stop the Building advances for them on the ground that the amount has exceeded Rs. 5 crores or Rs. 5-1/2 crores is neither proper nor just. Those people have built the houses on the faith that they would get the advances in full. The Government is estopped on any ground from denying them the advances sanctioned as full by virtue of promissory estopped. The Government servant will be entitled to enforce the payment of the balance amount of loan for the construction of the unfinished house. I am, therefore, requesting the Government to see, in the Budget session, that if any Government servant has started construction and if there are amounts due to him, such amount should be disbursed to him. This is the minimum that they can do for a Government servant, instead of leaving him in an endless gaze at his unfinished house.

Sir, I am trying to finish. The last point which I would like to submit is this. Paragraph 13 of the Governor's Address speaks of drought conditions in Pudukottai and North Arcot.

The hon. Member for South Arcot, Thiru A. R. Damodaran did not say anything about his district. I am telling you that barring.

THIRU A. R. DAMODARAN: Let me remind the hon. Member that.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. வசந்த பை அவர்கள் உட்கார் வேண்டும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am not yielding.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இரண்டு உறுப்பினர்கள் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து பேசக்கூடாது. அதனால்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை உட்கார் வேண்டும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am not yielding.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை உட்காரத் தான் உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் சொல்ல விரும்புவதைச் சொல்வார்.

[1981 ஜனவரி 22]

THIRU A. R. DAMODARAN: I am not going to interrupt. I only wanted to remind Thiru Vasantha Pai that I am not only a representative of South Arcot but that I am also a representative of North Arcot and Chengalpattu districts.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am glad to hear that. But, what I am saying is that he forgot that he was a representative of South Arcot. In South Arcot, barring the Veeranam ayacut, there is drought in almost every place. The Governor's Address speaks only of Pudukottai and North Arcot. It should have mentioned about South Arcot also and drought relief must be given to the South Arcot ryots.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் 5 நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு 25 நிமிடங்களுக்கப் பேசிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

திரு. ஜி. வசந்த பை : ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ளேன் என்று நேற்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று காலையில் உறுப்பினர் என்னுடைய அறையில் வந்து ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : தலைவர் அவர்களே, விரைவில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Does it mean that yesterday's five minutes are equal to today's 25 minutes?

THIRU G. VASANTHA PAI: It is not 25 minutes. You have not calculated it. I have taken only about 10 minutes. I stood on my feet at 11-10.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் விரைவில் முடிக்கவேண்டும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I want to bring to your notice that many areas in South Arcot district are drought-stricken. Therefore Government must extend to that district also relief measures similar to the ones which they are giving for North Arcot and Pudukottai. There must be a remission of land revenue also for these districts.

I thank you very much for the opportunity given to me and I resume my seat.

[1981 ஜனவரி 29]

* திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நானும் இங்கே பேச இருக்கிறேன். முதலில் மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வாசுவேற்று நானும் சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் துவக்கத்திலேயே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மதுரை மாதகரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டை வரவேற்றுப் பாராட்டித் துவங்கியிருப்பதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே அவையில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பிரிவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள். ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்களெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும் இருக்கிற குறைகளைப்பற்றி விவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைப்போலவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் ஒரு சிலர் மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறினாலும், ஒரு சிலர் அதற்கு மாறாக வேறு எதோ ஒரு எண்ணத்தில் இருந்துகொண்டு இங்கே உரையாற்றினார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே உலகத் தமிழ் மாநாட்டைக் குறை கூறிப் பேசுவதற்காக என்றே சிலர் தங்களின் பேச்சைத் துவக்கினார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாடு ஆரம்பமாகாதற்கான தேதியைக் குறிப்பிட்ட உடனேயே இந்த மாநாடு தமிழர்களால் நடத்தப்படுகிற மாநாடு அல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அவையை நடத்துகிற மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டின் முக்கிய குழு ஒன்றில் இடம் பெற்றிருந்தார். நாமெல்லாம் அவரைத் தமிழர் என்றுதான் எற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-30)

“தலையைக் கொடுத்தாவது தலைநகரைக் காப்பேன்”, “என் தாய்மொழிக்கு ஆபத்து வந்தால் என் உயிரைக் கொடுப்பேன்” என்று சொன்ன ஒரு தமிழன் இடம் பெற்றிருந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். பன்மொழிப் புலவர் அப்பாதுரையார் ஆற்றிய வீர உரையை இங்கே பேசியவர்கள்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 ஜனவரி 29]

கேட்டிருக்க முடியாது. எப்படி தமிழ் நாட்டுக்கு, தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள், தமிழர்களாக இருப்பவர்கள் ஆகியவர்களால் இந்த மாநாடு நடத்தப்பட்டது என்பதை இந்த நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே அறியும். உலகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து வந்த மக்கள் தமிழின் சிறப்பை அங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள் என்றாலும், ஒரு சில பொறாமைக்காரர்கள், எந்தக் காரியம் செய்தாலும் தாங்கள்தான் செய்ய வேண்டும், மற்றவர்கள் செய்யக் கூடாது என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிற ஒரு சிலர் இது தமிழர்களால் நடத்தப்படுகிற மாநாடு அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு தமிழர்களால் நடத்தப்படுகிற மாநாடு அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாலரைக் கோடி மக்களும் அவரைச் தமிழன் என்று ஒதுக்கொண்டு தமிழ் நாட்டை ஆளுகின்ற பொறுப்பை அவரிடம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர் தமிழர இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் அதே நேரத்தில் குற்றம் சொல்லுகிறவர்கள் தமிழர்கள இல்லையா என்ற கேள்வியை எழுப்பி ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினையாக அதே முதலமைச்சர் ஆகவே வைத்திருக்கிறார். அதற்கு இன்னும் தீர்வு காணப்படவில்லை. அது வேறு விஷயம். நடந்து முடிந்த மாநாடு தமிழ் மாநாடு, தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக நடைபெற்ற மாநாடு, தமிழ் நாட்டு மக்கள் மேம்பாட்டிற்காக நடந்த மாநாடு என்பதை உலகம் அறிந்திருக்கிறது. அதை உலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது இந்தியப் பிரதமரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, “அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூலமாகத் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை நான் அறிந்தேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களால்தான் தமிழினுடைய சிறப்பை அறிந்தேன் என்று சொல்லுவதில் பெருமைப்பட மற்றவர்களை விட எங்களுக்குத்தான் அதிகமாக ரிமையண்டு. இல்லையென்று யாராலும் சொல்லமுடியாது. நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். அதைச் சுய விளம்பரம் என்று சொன்னாலும் எங்களுக்கு கவலைவில்லை. தமிழ், தமிழ் என்று பேசுகிறவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். தமிழைக் காப்பதற்காக நாங்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது, அனைவரையும் கைது செய்தார்கள். அப்போது அவர்கள் லாமீனில் வந்தார்கள். ஆனால் லாமீனில் என்னை விட மறுத்த அதே ஸ்டீல் மகராஜன் அவர்களும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே பங்குகொண்டார். அதே நேரத்தில் தமிழுக்காக, தமிழைக் காப்பதற்காக அரசியல் சட்டத்தை எரித்துவிட்டு ஒன்றரை ஆண்டுகாலம் சிறை சென்ற என்போன்ற தொண்டர்களும் மாநாட்டுக் குழுவிலே பங்கு கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் இல்லையா?

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 ஜனவரி 29]

முத்தமிழ்க் காவலர் வந்திருந்தார், திரு. ம. பொ. சி. வந்திருந்தார், புலவர்கள் வந்திருந்தனர். அதற்குப் பிறகும் அது தமிழர்களால் நடத்தப்படுகிற மாநாடு இல்லையென்று சொன்னால், அதன் அர்த்தம் என்ன? அதற்குப் பிறகு அது எடுபட்டால் போகவே, மாநாடு ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே, மாநாட்டினுடைய லாவு-செலவுக் கணக்குகளைக் கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே “ஊழல், ஊழல்” என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் யார்? ஒரு திருடன் திருடிவிட்டு தன்னுடைய திருட்டை மறைப்பதற்காக “அதோ ஓடுகிறான் திருடன்” என்று சொல்லி எப்படித் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நினைப்பாரோ அதே போல ஊழலுக்குச் சொத்தக் காரர்கள்தான் இதைச் சொல்லுகிறார்கள்.

1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இருந்த மந்திரி சபையை எனக்குத் தெரியும். ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி சபை இருந்தது. அப்போது பொப்பிலி அரசர் ஓபல் ரெட்டி முதலமைச்சராக இருந்தார். அவர் காலத்தில் ஓபல் ரெட்டி மந்திரி சபை ஊழல் மந்திரி சபை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு இராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்தார். அவர் இந்தியைக் கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக எதிர்க்கப்பட்டது, ‘ராஜாஜி மந்திரி சபை ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று இந்த நாட்டில் யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு திரு. பிரகாசம் வந்தார். அவருடைய மந்திரி சபையையும் ‘ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு திரு. ராமசாமி ரெட்டியார் வந்தார். அவருடைய மந்திரிசபையை ‘ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று யாரும் இந்த நாட்டிலே சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு திரு. குமாரசாமி ராஜா வந்தபோதும், அவருடைய மந்திரி சபை ஊழல் மந்திரி சபை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு காமராஜர் வந்தார். அவருடைய மந்திரி சபையையும் ஊழல் மந்திரி சபை என்று யாரும் இந்த நாட்டிலே சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு திரு. பித்தவாச்சலம் வந்தார். அவருடைய மந்திரி சபையை ‘ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தார்கள். அவருடைய மந்திரி சபையையும் ‘ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று யாரும் இந்த நாட்டிலே சொல்லவில்லை. ஆனால் 1969 முதல் 1975 வரை இருந்த மந்திரி சபைக்குத்தான் ‘ஊழல் மந்திரி சபை’ என்று பெயர் வந்து தமிழர்களுக்கு இருந்த சிறப்பும் கெட்டு, தமிழர்களுடைய மானம் பறிபோயிருக்கிறது. அப்போது இருந்த மந்திரி சபை ஊழலைச் செய்தது, மந்திரிகள் ஊழலைச் செய்தார்கள். அந்த மந்திரிசபைக்குத் தலைமை வகித்தவர் ஊழலைச்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 ஜனவரி 29]

செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் இன்னும் நீதிமன்றங்களில் இருந்து நீங்காது இருக்கும் நேரத்தில், ஊழல், ஊழல் என்று பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார். அவரும் பொதுக் கணக்குக் குழுவிலே இருக்கிறார். அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லலாமா, சொல்லக்கூடாதா என்பது வேறு.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, தன்னினை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன், முத்து அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் ஊழல் மந்திரிசபை என்று பெயர் எடுத்தது என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய உறுப்பினர் சொல்லக் கூடிய பிரச்சினைகளுக்குரிய பதிலை, உறுப்பினர் அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் பேசும்போது கொடுக்கலாம். அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இருக்கும் போது. இப்பொழுது குறுக்கிடுவது சரியல்ல.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் மீது அபாண்ட மான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறபோது, பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்படி நாங்கள் மறுப்புச் சொல்லாவிட்டால், அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டதைப் போல ஆகும். பிறகு அது தவறாகிவிடும். ஆகவே இதை மறுத்துச் சொல்லுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தன்னுடைய பேச்சை நீண்ட சொற்பொழிவாக ஆக்கக் கூடாது. உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கண்டிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பேசுகிறபோது, ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போது, மற்றொரு உறுப்பினரைக் குறிப்பிட்டு ஏதேனும் சொன்னால்தான், அதற்குத் தன்னினை விளக்கம் அளிக்க வேண்டி வருகிறது. இப்போது அப்படிப்பட்ட தன்னினை விளக்கம் அளிக்கும் பிரச்சினை வரவில்லை. இந்த மாதிரி குறுக்கிடுவதற்கு நான் யாரையும் அனுமதிக்க முடியாது. கட்சித் தலைவர் பேசுகிறபோது, தெளிவாகப் பதில் சொல்லலாம். இப்படி உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் பேச ஆரம்பித்தால், அனுமதிக்க முடியாது.

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : எங்களுடைய கட்சித் தலைவரைப் பற்றித் தவறாகப் பொல்லுமொர். அதற்குரிய பதிலை எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் நான் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்றால், நாங்கள் இங்கிருந்து பணியாற்ற வேண்டிய அவசியமே இல்லையே.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அது உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்பும். கட்சித் தலைவர் பேசும்போது பதில் சொல்லலாம்.

திரு. எஸ். முத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினரைப் பேசுங்கள் என்று சொல்லுவதற்கும், பேசக்கூடாது என்று சொல்லுவதற்கும் உரிய உரிமை தலைவர் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கல்ல. நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, நாங்கள் எல்லாம் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அதற்குக் காரணம் பேசத் தெரியாதவர்கள் என்பதில், நாகரிகத்தோடு அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோமே. தவிர நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை. நாங்கள் பேசுவதிலே தாமத இருந்தால், அதை மறுத்துப் பேசுவதற்கு அவருக்கு நிச்சயமாக உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒர் உறுப்பினர் பேசுவதைத் தடுத்தும் உரிமை தலைவர் ஒருவருக்குத்தான் இருக்கிறது. தவிர மற்றவர்கள் குறுக்கிட உரிமையில்லை என்பதை நாம் தெரிவித்துத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் நேற்றைய தினம் அவர் பேசுகிறபோது, நாங்கள் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். குறுக்கிட எங்களுக்குத் தெரியாதது என்பதில்லை. குறுக்கிட்டும் பேசும் அனுபவம் எங்களுக்கு இல்லையா? என்ன? குறுக்கிட்டதால் தகுதியில்லையா? இருந்தாலும் கூட நாங்கள் அமைதியாகக் கேட்டோம். ஊழலைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். ஊழலைப்பற்றி நாளைக்கு வரத்தான் போகிறது. அதே உறுப்பினர் பொதுக் கணக்குக் குழுவில் இருக்கிறார். பூம்புகார், வன்னாவர் கோட்டம் ஆகியவற்றைப் பட்டியலிடுகிறார்கள். அரசின் அமைதியை எங்காவும் மெருகிடுகிறவரின் உத்தரவும் இல்லாமல், அரசாங்கத்தினால் உத்தரவு இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை எடுத்துச் செலவிடும்படியான பணியிடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்ததான் போகிறது. அரசு நாம் பார்த்ததான் போகிறது. என்ன பூம்புகார்? சிலப்புகாரத் தின் பெயரைய எடுத்துக் காட்டுகிற பூம்புகார அல்லது சிலப்புகாரத்தாற் அறிவு மயங்கிய மெருகிடுகிற சிமாரா? இப்போது விசுவா என்று சொல்லியானவரின் மீது பரவி. பை இலட்சக்கணக்கான ஆரம்பச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதைச் செலவுக்கான் கணக்கு இல்லை. தஞ்சாவூர் கட்டி, குட்பகோணத்தைக் கட்டி, மாயசாத்தைக் கட்டி, அங்குள்ள

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 ஜனவரி 29]

அரசாங்க விடுதிகளுக்குப் பொருள்களை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி பூம்புகாரில் போட்டோம் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவுக்குக் கணக்குகள் காணோம். இது யார் அப்பன் விட்டுப் பணம்? மேலதிகாரிகளின் உத்தரவு இல்லாமல், அரசாங்கத்தின் உத்தரவு இல்லாமல், ஒரு தனி மனிதனின் பெருமைக்காக வேண்டி. பல

(முற்பகல் 11-40)

ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வீணடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற அளவில் சொல்கிறேன். நானும் வரி கொடுப்பவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். கணக்காய்வுக் குழுவிலே அங்கத்தினர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாய் புடி மௌனியாக இருந்தார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்.

திரு. சே. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவுக் கணக்காய்வுக் குழுவில் உள்ள பிச்சினைகளைப்பற்றி நாம் இங்கே விவாதிக்க முடியாது. அந்தப் பிச்சினைகளைப்பற்றி இங்கே விவாதிப்பது முறையானதும் அல்ல. அப்படியிருந்தும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது சொன்னால், அதைப்பற்றி விளக்கிச் சொல்லும்படியான குற்றநிலைகள் எற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. முத்து அவர்கள் கணக்காய்வுக் குழுவில் உள்ள பிச்சினைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் பேசுவது நல்லது.

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் சொந்தக்காரர்கள் யார்? பொது மக்கள் கொடுத்த வரிப் பணம். கிட்டத்தட்ட 22 கோடி ரூபாய். மக்கள் தெற்றி வியர்வை திவத்திலே டித்தி, பாடுபட்டுக் கொடுத்தது. இந்தச் சமுதாயத்திலே, அடித்தவற்றிலே இருக்கின்ற மக்கள் கோட்டுறார்களே. வாங்குகின்ற பொருள்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட மக்கள் பெறுத்திய வரிப்பணம் ரூ. 22 கோடி. தெருவிலே கிடக்கிறதே வீராணம் என்ற பெயரால். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பூட்டு மருந்து என்ற பெயரால் இருக்கிறது. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சர்க்கரை என்ற பெயரால் இருக்கிறது. அதைத் தான் நான் இங்கே சொல்கிறேன். நிதிமன்றத்திலே சொல்கிறான். மைசினை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறான். “இந்த பைசினை சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன், நான்

1981 ஜனவரி 29]

[திரு. எஸ். முத்து]

இத்தனை ரூபாய் லஞ்சம் கொடுத்தேன். என்னுடைய மருந்தை கிற்ப்பதற்காக இன்னொருக்குக் கொடுத்தேன்” என்று சாட்டி சொல்கிறான். அந்த சாட்டி சொன்னதை நாம் படித்திருக்கிறோம். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டுக் கணக்கில் குறையிருந்தால், எடுத்துச் சொல்லட்டும். குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு. 15 கோடி ரூபாய்க்கு மதுசாரியை செலவழித்து என்றால், அநவாலே மதுரை மாநகரம் எவ்வளவோ பயனடைந்திருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஒரு விளக்கம். நான் குறுக்கிடுவதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். ஒரு வழக்கிலே சாட்டி ஒருவர் சொல்கிறான். வழக்கிலே தீர்ப்பு என்று வந்தால், அந்தத் தீர்ப்பை எடுத்துச் சொல்லிப் போடலாம். வழக்கிலே எதோ ஒரு ஆள் சாட்டி சொல்வதைப் பற்றி, அவன் சொல்வதைப் பற்றிச் சொல்லிப் போடலாமா?

திரு. எஸ். முத்து : வழக்கு மன்றத்திலே தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். அந்த வழக்கினுடைய தீர்ப்புபற்றி நான் சொல்லவில்லை. அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. குற்றவாளி அல்ல என்பதைத் திருபிக்க வேண்டியது உங்களுடைய பொறுப்பு. இன்றைக்கு மதுரை மாநகர மக்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, வழக்கிலே தீர்ப்பு வந்தால் அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். அந்தத் தீர்ப்பை எடுத்துச் சொல்லட்டும். அப்படிச் சொன்னால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒரு சாட்டி பணம் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறான் என்று சொல்கின்ற அந்தச் செய்தி குறிப்பெட்டிலே இருக்கிறபோது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அது ஒரு செய்தி தானே. அது பற்றி அவர் அப்பிரசாயம் தெரிவிக்கவில்லையே.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : செய்தி என்று சொல்லுகிறேன். இந்தக் குறிப்பெட்டியிலே அது வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதிலே ஒன்றுமில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தவறாக இருந்தால் தவறு என்று தெரிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் செய்தியைப் தான் பென்னார். அதைப்பற்றி மேலும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நானும் ‘வா’ச்’ பன்னிக்கொண்டேன் இருந்தேன். அதுக்கு மேலே அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்த்தேன்.

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : சாட்சி அப்படிச் சொன்னார் என்று சொல்வது, அல்லவோடு நிறுத்திக்கொள்வதும் கூட, நாங்கள் குற்றம் செய்தவர்களாகத் தான் காட்டும். எங்கள் தரப்பிலே அதற்கு என்ன பதில் சொன்னோம் என்பதை நாங்கள் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும் அல்லவா? அப்படி நான் என்னும் சொல்லாமல் விடுவது எப்படி முறையாகும்?

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் உரிமை பெற்ற தங்களைத் தாழ்வாரயோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவர்களை அனுமதிக்கின்ற அதிகாரம் தங்களுக்கே உண்டு. குறுக்கிட்டு நிறுத்துகின்ற உரிமை எந்த உறுப்பினர் களுக்காவது இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். எனவே நான் பேசும்போது குறுக்கிடுவது சரியல்ல. பேசுங்கள். நான் பேசுவதிலே தவறு இருந்தால், எடுத்துக் காட்டுங்கள். இன்றைக்கு மதுரை மாநகர மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். கொண்டாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எங்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. (Rights) உரிமை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நயவுசெய்து உட்கார வேண்டும். எல்லோருக்கும் தெரிந்த 'ரைட்ஸ்' தான். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசுகின்றபோது இன்னொரு உறுப்பினர் எழுந்துகொள்வது என்றால், ஒன்று, பேசுகின்றவர் 'அன்பார்லிமெண்டரி வேர்ட்' ஏதாவது சொன்னால், பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் எழுப்பலாம். இரண்டாவது குறிப்பிட்ட ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி ஏதாவது சொன்னால், தன்வினை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். மூன்றாவதாக, ஒரு தவறான தகவல் கொடுத்தால், அதை நிரூபிக்கும்படியாகக் கேட்கலாம். இதைத் தவிர, உறுப்பினர்களுடைய பேச்சில் ஏற்படுகின்ற கருத்து வேற்றுமைகள் காரணமாகக் குறுக்கிட எழுந்துகொள்வது என்றால், அதற்கு ஒரு முடிவே இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பார்லிமெண்டரி புரொசீடியரப்பற்றி ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. இங்கே சொல்கின்ற முறை சரியில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் கூறுகினால், அதைத் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர யாருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமை உறுப்பினர் களுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 29]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கொண்டு வர யாருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமை உறுப்பினர் களுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டிய விஷயம் என்னென்ன என்று விளக்கிச் சொன்னேன். கருத்து வேற்றுமைகள் பேச்சிலே எழுந்தால், என்ன பண்ண முடியும்? அதைத் தான் வாதம் பண்ணத்தானே வந்திருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒரு தெளிவான ரூபிங் கொடுத்தால் நல்லது. உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதற்கு உரிமை யுண்டு. அதைத் தடுப்பதற்கு யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஆனால் அங்கத் தினர் தவறான ஒரு செய்தியைச் சொல்லும்போது, தவறு என்று எங்கள் மனதில் பட்டால், அதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் சொல்வது சரியல்ல என்று தலைவர் அவர்கள் திர்ப்பு சொன்னால், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலையிடக்கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. தலையிடவேண்டியதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறை எது, இடம் எது என்பதுதான் பிரச்சினை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : உண்மைக்கு மாறான தகவல்களை வேண்டுமென்றே அபாண்டமாகச் சொல்லும்போது, அந்தக் கட்டி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவற்றை மறுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு பேசாமல் இருக்க முடியாது.

திரு. எஸ். முத்து : நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, எங்களுடைய தலைவர் அவர்களைப்பற்றி மறைமுகமாகப் பேசினார்கள். அவர் தமிழில் இல்லை என்று சொல்வதற்கு அவர் முயற்சித்ததை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தோமே தவிர, மறுக்கவில்லை. உறுப் பினர் அவர்கள் அப்படிப் பேசும்போது, நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மக்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மதுரையிலே மிகச் சிறப்பான முறையிலே உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடந்தது. மக்கள் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள். மறை மாநகர மக்கள் என்றென்றும் இந்த அரணைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த அரணைத் தலைவரையேற்றி நடத்துகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 ஜனவரி 29]

இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு அங்கே சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த அளவுக்கு மதுரை மாநகரம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. பல்வேறு அறையிலேயும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வேலைகள் அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு செய்த செலவுகளைப்பற்றி இன்னும் கணக்குப் பார்க்கவில்லை. கணக்குகள் முடிக்கப்பெறவில்லை. எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் கடுமையான உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். 'எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கட்சிக் கணினோட்டம் இருக்கக் கூடாது. கட்சியினுடைய எண்ணங்களே இருக்கக் கூடாது. என்னுடைய படம் எந்த இடத்திலும் இருக்கக் கூடாது. கட்சிக் கொடியை எந்த இடத்திலும் கட்டக் கூடாது' என்றெல்லாம் கடுமையான உத்தரவுகளை எங்கள் கட்சித் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களும் அதைப் பார்த்திருப்பார்கள். கட்சியினுடைய அறிஞரிடே அங்கே இல்லை. தமிழர்கள் மகாநாடு நடத்தினார்கள். தமிழ் மக்கள் கலந்துகொண்டார்கள். அந்த மகாநாடு நிறப்பாக நடைபெற்றது. அதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அந்தக் கணக்குகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருவதற்குள்ளேயே 'ஊழல்கள், ஊழல்கள்' என்று சொல்கின்றார்கள். ஊழல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள்தான் இப்போது அப்படிச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லக் கூடாதா? அடுத்து, நான் சொல்கிறேன். தவறு இருந்தால் எடுத்துச் சொல்லட்டும். தவறுகளை நாங்கள் திருத்திக் கொள்கிறோம். தவறாக இருந்தால், மன்னிப்பு வாங்கிக்கொள்கிறோம். ஆனால் கணக்குகளைப் பார்த்து முடிப்பதற்கு முன்னாலேயே இப்படிச் சொல்கிறார்களே என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். நாம் ஏற்கெனவே பூம்புகார் கணக்கு எப்படி இருந்தது என்று பார்த்தோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு உடல்நலம் சரியில்லை. ஆகவே கொஞ்சம் உணர்ச்சி வசப்படாமல் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் போராட்டம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இன்னொரு விவசாயிகள் போராட்டத்தைப்பற்றி நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். யார் அவர்கள்? விவசாயிகள் போராட்டத்தைக் காட்டி நீலிக் கண்ணீர் வடிப்பவர்கள் யார்? யார் அவர்கள்? அவர்கள் அந்த விவசாயிகளை ஒடுக்கியவர்கள், மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியவர்கள். போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட 22 பேர்களைச் சுட்டுப் பிணமாக்கியவர்கள். போராட்டம் நடத்திய சாபுநிண்டிகள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், காய்கிரஸ் ஊழியர்கள் 30 ஆயிரம் பேர்களைக் கைது செய்தவர்கள். 30 ஆயிரம் பேர்களைக் கைது செய்து

[1981 ஜனவரி 29]

[திரு. எஸ். முத்து]

விட்டு இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்குவோம் என்று சொன்னவர்கள். 22 பேர்களைச் சுட்டுப் பிணமாக்கியவர்கள் இப்போது விவசாயிகளுக்காக நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். அன்று விவசாயிகளைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு உரத்தின் விலையை உயர்த்தினார்களே, அப்போது பேசினார்களா; விவசாயிகளைப் பாதிக்கின்ற மசல் ஆயில் விலையை உயர்த்தினார்களே, அப்போது பேசினார்களா; அந்த விவசாயிகள் பிரயாணம் செய்கின்ற ரெயில் கட்டணத்தை உயர்த்தினார்களே, அப்போது பேசினார்களா? அந்த விவசாயிகளுக்காக வக்காலத்து வாங்குகின்றவர்கள் யார்? அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள் யார்? 22 பேர்களைச் சுட்டுப் பிணமாக்கியவர்கள் அப்படிப் பேசுகின்றார்கள். 30 ஆயிரம் பேர்களைக் கைது செய்து சிறைமீலே அடைத்தவர்கள் இப்போது சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள், விவசாயிகளைக் கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள் என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். யார் அப்படிச் சொல்கிறார்கள்? விவசாயிகளா அப்படிச் சொல்கிறார்கள்? விவசாயிகள் சொல்லவில்லை. யார் யாரோ பேசுகிறார்கள். ஆக அவர்கள் விவசாயிகள் போராட்டம் என்று பேசுவது விவசாயிகளுக்காக அல்ல. இந்த அரசின்மீது இருக்கின்ற பொறாமையால் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். நாம் ஏதேதோ செய்து பார்த்தோம், யார் யாரையோ சேர்த்துப் பார்த்தோம், என்ன என்னவோ செய்தோம், இருந்தாலும் நம்மை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்ற எரிச்சலிலேதான் அப்படி ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். இது தெரியாதா மக்களுக்கு? மின் கட்டணம் செலுத்தாதே, வரி செலுத்தாதே என்றார்கள். மக்கள் வரி கட்டாமல் எந்த சர்க்கார் நடக்கும்? இவர்களுடைய சர்க்கார் மின் கட்டணம் வசூல் செய்யவில்லையா? இந்த மின்சார 16 பைசாவாக இருந்த மின் கட்டணத்தை 14 பைசாவாக ஆக்கியது. 14 பைசாவாக இருந்ததை 12 பைசாவாக ஆக்கியது. உயர்த்தியதா? மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியவர்கள், இன்றைக்கு மின் கட்டணத்தைக் கட்டாதே என்று சொல்

(முற்பகல் 11-50)

கிறார்கள். நான் தலைமை தாங்குவேன் என்று பேசுகிறார்கள். நாம் ஆட்சிக்கு வர முடியவில்லை, ஆகவே இன்னொருவர் ஆளக்கூடாதென்பதற்காகத்தான் இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள்.

அடுத்து, விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது, நாங்கள் வந்தால் தாலிக்குத் தங்கம் தருவோம், ஆயிரம் ரூபாய் விற்கும் தங்கத்தை 200 ரூபாய்க்குக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது தங்கம் 1,300 ரூபாய் விற்கிறது. ஆனால் வாய் திறக்கவில்லையே!

ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. எஸ். முத்து : அறித்து, காவல் துறையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன். காவல் துறையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். காவல் துறையினர் போராட்டம் நடத்தியவுடன், நான் தலைமை தாங்குவேன், நான் தலைமை தாங்குவேன் என்று சொல்லிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் ஒன்றும் எடுபடவில்லை. புரட்சித் தலைவரவர்கள், இந்த மாதிலத்தின் முதல்வரவர்கள் அவர்களும் யா வந்த பத்தினும் வந்தது, பத்தினும் வந்தார்கள். ஆன்றோருக்குத் துறையில் பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் காவல் துறையினரைப் போராட்டி வார்கள். ஆவர்கள் பண்பாக நடந்து கொண்டார்களென்று போராட்டி வார்கள். எங்கோ போக இருந்தவர்களைப் பண்பாளர்களாக்கி, மக்களுக்கு

[திரு. எஸ். முத்து]

D II C-98--6

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. எஸ். முத்து: தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அடுத்து, அவசரச் சட்டம்' அவசரச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாயாயனார் நாயுடுவைக் கைது செய்யலாமா அவசரச் சட்டத்தின்கீழ், என்ன அப்போம் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படியென்றால், பாவில் உப்பைப் போடலாமா; பாலைக் கொட்டலாமா? அரிசி வருகிற லாரிக்குத் தீ வைக்கிறார்கள். எது சமூக விரோதச் செயல்? காய்கறிகளைக் கொட்டுகிறார்கள், அவற்றுக்கு நெருப்பு வைக்கிறார்கள். லாரி கட்டாதே என்று சொல்லுகிறார்கள். இவை யெல்லாம் சமூக விரோதச் செயல் இல்லையா? அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் அவரைக் கைது செய்யலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இதோ உட்கார்ந்திருக் கிறார், அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் உள்ளே போனவர். அவசரச் சட்டம் பொல் லாத சட்டம். சிட்டிப்பாயுவைக் கொண்டு விட்டது. அதைப்பற்றிப் பேச முடியவில்லை. அங்கே கை தூக்கினார்கள். அவசரச் சட்டம் வந்தபோது, இது தேவை என்று அங்கே கை தூக்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக் தினர்தான். இந்த அவசரச் சட்டம் தேவை, இந்தியாவிற்குத் தேவை என்று கை தூக்கிவிட்டு, இங்கே வந்து அவசரச் சட்டம் தேவையா, இது அக்கிரமம், அநியாயம் என்று பேசுகிறார்கள். ஏன் பேச வேண்டிய இடத்தில் பேச வில்லை? ஏன் அங்கே எதிர்க்கவில்லை? அதற்கு என்ன காரணம்? கேட்க மாட்டோமா? கேட்டால் ஆத்திரம் வருகிறதா? 20 பேர்கள் அல்லவா அங்கே இருக்கிறார்கள். அங்கே கேட்டிருக்கலாம். ஏற்கெனவே இருந்தே சட்டங்கள் போதும், அந்தச் சட்டத்தின் துணை கொண்டு தவறு செய்பவ் கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், ஆகவே இந்தச் சட்டம் தேவையிலை என்று கூறாமல், கை தூக்கிவிட்டு, இங்கே வந்து அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யலாமா என்று கேட்கிறார்கள். அப்படியென்றால் போலீஸ்கார் களை வேட்டலாமா? பாவில் உப்பைப் போடலாமா? அதைப் பார்த்துக் கொண்டு இந்த சர்க்கார் சும்மா இருக்க முடியுமா?

அடுத்தாற்போல், தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை. எங்கே தொழி லாளர் போராட்டம், ஸ்டிரைக் நடக்கிறது? இந்தச் சர்க்காரிலேதான் தொழி லாளர்கள் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்ல சிவன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் என்னுடைய அருமை நண்பர் அல்லவா? அவரும் ஒரு பஞ்சாலைத் தொழிலாளி. நானும் ஒரு மாஜி பஞ்சாலைத் தொழிலாளி. எங்கே போராட்டம்? எது விரோதக் கொள்கை? இப்படி எதையோ சொல்ல வேண்டியது. அவர்களுக்குள்ள பிரச்சினை வேறு. அதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இப்படி ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு 'இந்தச் சர்க்காரை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும்' என்று நினைக்கிறார்கள்.

[1981 ஜனவரி 29]

[திரு. எஸ். முத்து]

இந்த சர்க்கார் என்ன செய்யவில்லை? கொடுத்த எந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை? எத்தவையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக் கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சரவர்கள் திட்டக் கமிஷனுடன் மொதி 1,000 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொண்டு வந்தாரே, அப்படி ஏழு ஆண்டுக் கால ஆட்சியின்போது முடிந்ததா? ஆயிரம் கோடி ரூபாய் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அதிகமாகப் பெற்று வந்ததைப் பாராட்டியிருக் கிறார்கள் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில். எனவே நல்லதைப் பாராட்டிவிட்டு, கெடுதல்களைச் சுட்டிக்காட்டட்டும். ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நல்லதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. யார் இவர்கள், தமிழர்கள் இல்லை, நாங்களுதான் கமிழர்கள், நியாகம் செய்தவர்கள், நாங்களுதான் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் இல்லையென்று மக்கள் நிர்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் நாங்களுதான், நாங்களுதான் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு எதிர்க்காலத்தில் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க இருக்கிறது. கிராம மக்கள் சிறுசிறு தொழில்களைச் செய்து, உற்பத்தி செய்யும் பொருள் களைச் சர்க்காரிடம் கொடுத்து, நல்ல விலை பெற்று, வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது. மக்களுடைய பணத்தை எந்த வகையிலும் வீணாக்கவில்லை. வீண் விளம் பங்கள் செய்யவில்லை. வீணாகப் போஸ்டர்களை ஒட்டி விளம்பரங்கள் செய்யவில்லை. எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தையும் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்று கிடாமல், அமைதியாக இந்த நாட்டிலேயுள்ள சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தி லுள்ள மக்களுக்காக இந்த அரசு செய்கிறது. ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை நான் பாராட்டுகிறேன், வாவேற்கிறேன். ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறவர்கள் தங்களை ஊழல்களிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டால் போதும் என்று கூறி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என் னுடைய பேச்சைத் துவக்குகிறேன். இங்கே பெரிய மாண்புமிகு உறுப்பி னர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டினைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். இந்த மாநாடு தமிழ் மாநாட்டினைப்பற்றி நமைபேற்ற மொழி ஆங்கு, மொழி ஆய்ச்சிக் கருத்தாங்குளுக்கெல்லாம் என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமையு பட்டிருக்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 23]

திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழில் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்கிற உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். எல்லாத் தலைவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழில் படிக்க வைக்கவில்லையென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருதுகிறாரா? அதுபற்றிய விவரங்களை வைத்திருக்கிறாரா?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : Positive ஆகத்தான் நான் சொன்னேன். நெகட்டிவ் ஆகக் குறிப்பிடாமல் சொன்னேன். எதிர்மறையில் சொல்லவில்லை. இன்றையதினம் தமிழகத்திலே பொருளாதாரத்தில் முன்னணியிலே இருப்பவர்கள், பதவியிலே இருப்பவர்கள், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுடைய குழந்தைகளை எல்லாம் ஆங்கில வகுப்புகளிலே படிக்க வைக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணம் நாட்டு மக்களிடம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை நாம் மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் நான் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, பொதுவாக இந்த அரசுப்பற்றிப் பொதுப்படையாக ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதாவது இந்த அரசு முதலில் ஒரு ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றியிருந்த பிறகு, இரண்டாவது குறை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும், வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்ற நிலை இல்லை, Non-developmental Activities -ல்தான் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துகிறது என்கின்ற புகார் இருக்கிறது.

திரு. ஜேப்பியார் : உறுப்பினர் தமிழ்ப்பற்றிச் சொன்னதற்காக நன்றி. அவர் தம்முடைய பேச்சினுடே ஆங்கில வார்த்தைகள் உபயோகிப்பதைக் குறைத்தால் அதைக் கேட்பதற்கு நன்றாகவும் இருக்கும், எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தமிழ்ப்பற்றிப் பொழியை எடுத்துப் படித்தால் எதிராகவும் என்ன ஆகும் என்று பயிப்பட்ட காலத்திலேயே தமிழ்ப் பயிற்று மொழியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவன் நான். அதற்காக இன்றைக்கும் நான் பெருமைப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன். ஆகவே தமிழ் மொழியின்மீது கொண்ட பற்றைப் பொறுத்தவரையில், எந்த வகை சில நான் குறைந்தவன் அல்ல. உறுப்பினர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக வடிக்கத்தில் உள்ள சில ஆங்கிலச் சொற்களை இடையிடையே சொல்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 23] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது நமக்கெல்லாம் நன்றாகப் புரியக் கூடிய உண்மை. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பெருந்தலைவருடைய ஆட்சிக் காலம் நமக்கு உடனே நினைவுக்கு வரும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள முக்கிய அணைக் கட்டுகளைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், பெருந்தலைவரின் ஆட்சிக் காலம் நினைவுக்கு வரும். இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், பெருந்தலைவருடைய ஆட்சிக் காலம் நினைவுக்கு வரும். மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், பெருந்தலைவரின் ஆட்சிக் காலம் நினைவுக்கு வருகிறது. கிராமங்கள்தோறும் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்க்கும்போது, பெருந்தலைவரின் ஆட்சிக் காலம் நினைவுக்கு வருகிறது. பெரிய பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டி சாதனைகளைப் புரிந்தவர் காமராஜர் அவர்கள். அவருடைய நினைவு வரும்போதெல்லாம் அவருடைய சாதனை களும் திட்டங்களும் தான் நினைவுக்கு வருகின்றன. அதுமேல் இந்த அரசும் செய்ய வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய நோக்கம். வரும்காலத்திலே பெரிய தொழிற்சாலைகளை, பெரிய திட்டங்களை பெரிய சாதனைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நினைவு வா வேண்டும். அந்த முறையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளை ஏற்றுச் செய்ய வேண்டும். வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு முதலிடம் தந்து, கவனம் செலுத்தித் திட்டங்களைத் தீட்டி மக்களுடைய நினைவில் நிலையாகத் தங்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று என்னுடைய ஆவனத் தெரிவித்தும் (பிற்பகல் 12-10)

கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே நாம் வேகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

வீரானம் திட்டம் பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கட்டளைக் காலவாய்த் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, 450 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும், இதை முடிப்பதற்கு ஐந்து ஆண்டுகளாகும் என்று சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இதை முடிப்பதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கூட ஆகலாம் என்று முக்கியமான பகுதிகளை ஒன்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது. எனக்கு ஐடி பத்திரம், இன்னும் பத்திரங்கூட காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலே பல அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டால், அப்போது பின்னாலே வேறு யாராவது ஆட்சிக்கு வந்தால், இந்தத் திட்டத்திலே இன்னின்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, இன்னின்ன ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, அவர்கள் வேறொரு திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், இப்படியாகச் சென்னை

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன்] [1981 ஜனவரி 29]

நகரில் இருக்கும் மக்களுக்கும் குடிநீர் சம்பந்தமாக ஒரு நிலையான தீர்வு காணாமல், நம்முடைய பணம் வீணாகும் என்ற அச்சத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படியே செத்துக்கொண்டிருந்தால், மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படப் போவதில்லை. விராணம் திட்டத்தைப் பற்றி மறு ஆய்வு நடத்திய குழு மேலும் 39 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால், அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வெற்றிகரமாகத் தண்ணீர் கொண்டுவரலாம், அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தலாம் என்று அறிக்கை கொடுத்திருப்பதாகச் செய்தித் தாள்களிலே நான் பார்த்தேன். நான் அறிக்கையைப் படிக்கவில்லை. அது உண்மை என்றால், நான் அந்தத் திட்டத்தை நாம் மறுபரிசீலனை செய்து இன்னும் 30 கோடி ரூபாயோ அல்லது 50 கோடி ரூபாயோ செலவு செய்து அதை நிறைவேற்றக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடப்பட்டுக் கிடக்கும் பின்னி மில் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அவர்கள் மேலும் அவதிக்கும், தொல்லைக்கும் ஆளாகாமல் அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு விளாந்து தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் ஒரு காலக்கெடு வைத்துச் செயல்பட வேண்டும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு முக்கியமான கட்டாயத்திலே, பொறுப்பிலே நமது மாநில அரசு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு விளாந்து தீர்வு காணும் வகையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சினையைப்பற்றி இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசிவார்கள். விவசாயிகள்பற்றி மகாத்மா காந்தி போன்ற அறிவுரையுடைய நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அவர்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமான எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடையிலேயும் நான் போக விரும்ப எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடையிலேயும் நான் போக விரும்பவில்லை. 'இந்தியாவின் ருக்மேஷும்பு இந்தக் கிராமங்கள்' அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்கள் இன்றைக்கு உட்பலப்படுகிறார்கள். மாதிரி யாகிவிட்டால், நான் அவர்கள் 'நான்' தயவு செய்து பதிலளித்துக் கொள்கிறேன். 'நான்' என்று நான் அண்ணல் காந்தியடிகள் ஆசைப் பட்டார்கள். இந்த நாட்டின் ருக்மேஷும்புகளாக இருக்கும் கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை காந்தியடிகள் சொல்லிய, விரும்பிய

[1981 ஜனவரி 29] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன்]

வழியில் நாம் அணுகத் தீர்க்க வேண்டும். கிராமங்கள் அழிந்தால், நகரங்களுக்கு யார் சோறு போடுவார்கள்? கிராமத்தில் இருக்கும் மக்கள்தான் நகரங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் சேர்த்து உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் தங்களுடைய சுயதேவைக்கு மேல் உற்பத்திப் பொருள் இருந்தால்தான், வெளியே அனுப்புவோம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கூட காந்தியடிகள் தன்னுடைய கட்டுரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அண்ணல் காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பிரச்சினைபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது சம்பந்தமாக, இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்கூட கொண்டு வந்து சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அரசின் சார்பாக, 1980 ஜூன் மாதத்தில் ஆளுநர் உரையில் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படும் என்று நான்கு நாட்களுக்கு முன்பே அறிவித்திருந்தால், இந்தப் போராட்டம் ஏற்பட்டிருக்காது, கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்காது, ஆசிரியர்கள் சிறைச்சாலை களுக்குப் போயிருக்கமாட்டார்கள். அந்தக் கருத்தை நேற்று சொல்லியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே கூட இன்னும் கொஞ்சம் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன என்று ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தச் சந்தேகங்களில் சில, சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லி 6 மாதங்கள் ஆகிவிட்டதே, அதற்கான முயற்சிகள் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லையே என்று அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். இடையிலே, சட்டத் திருத்தமே வராது, வராது என்று சிலர் பிரச்சாரத்தை அங்கே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யார் அந்தப் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள்தான் சொல்கிறார்கள். சட்டத் திருத்தம் நிச்சயமாக வராது என்று பிரச்சாரம் செய்ததன் விளைவாகச் சந்தேகம், அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டிருப்பதுதான் இந்த நிலைமைகளுக்குக் காரணம். அங்கே போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள், ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்வது பற்றிய அறிவிப்பு ஒன்றும் இதுவரையில் இல்லை. அவர்களை விடுதலை செய்தால்தான், பல்கலைக் கழகம் இயங்க முடியும். அதைப்பற்றித் தெளிவான அறிவிப்பை அரசு வெளியிட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளும், துணை வேந்தர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்விலையிலே கடந்த ஜூலை மாதத்திலே கூடிப்பேசி, சில சமரச உடன்படிக்கைகள் ஏற்பட்டு, உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்போது அந்த உறுதிமொழிகள் காற்றிலே பறக்கவிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் இப்போது

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1981 ஜனவரி 29]

என்னவாயிற்று? மீண்டும் துணை வேந்தர் அவர்களும், ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் கூடிப்பேசி உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கடந்த 10, 15 நாட்களாக நடைபெற்ற இயக்கத்தின் காரணமாக, போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாத முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதத்தில் அரசு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அரசின் சார்பாக அந்த உறுதிமொழியை அந்த அறிவிப்பை இந்த அவையிலேயே வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் பற்றி, அந்த அமையின் சார்பாகச் சொல்லப்படுகின்ற பல்வேறு புகார்களுக்கெல்லாம் பல்வேறு ரெகார்டுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆதாரங்கள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. இந்த ஆதாரங்கள் அனைத்தையும், மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக இந்த அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். டி. சீதாபதி அவர்கள் மூலமாகச் சமர்ப்பித்த பட்ட ஆதாரங்களை மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவருக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்—மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை.)

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: நானே கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டுமா? அதற்கான நியதி என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசுக்குத் தரவேண்டிய ஆதாரங்களை அவையிலே தரவதாகச் சொல்லிவிட்டு, அரசுக்கு நேரடியாகத் தரலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இப்போது அவையில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் இல்லை, மாண்புமிகு மேலவை முன்னவர் அவர்களும் இல்லை.

ஓர் உறுப்பினர்: (உட்கார்ந்துகொண்டு) மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கொடுக்கலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: அப்படி மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கொடுப்பதுதான் முறை என்று நினைக்கிறேன். இப்போது, நான் யாரிடத்திலே இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும்கூட விளக்க வேண்டுமென்று.

[1981 ஜனவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசுக்கு ஏதாவது தகவல்கள், ஆதாரங்கள் தரவேண்டுமென்று விரும்பினால், அரசின் சார்பாக இங்கே எந்த அமைச்சர் இருந்தாலும் அவரிடத்திலே தரலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடம் இருக்கும் ஆதாரங்களை மாண்புமிகு அறிவிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். (ஆதாரங்களை மாண்புமிகு அறிவிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தார்).

இன்னொரு விஷயத்தை இந்த அவையிலே நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பிரச்சினைகள் பற்றி இங்கு மேலவையிலேயும், வெளியிலே நடைபெறும் கூட்டங்களிலேயும் ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கும் நான் பேசுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினைபற்றிச் சில கருத்துக்களை நான் திரிமாடப் பேசினேன், அதில் உறுதியாக இருக்கிறேன் என்பதற்காக எனக்கும், என்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் பயமுறுத்தல்களும், அச்சுறுத்தல்களும் வருகின்றன என்று சொன்னால், இது ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே நல்லதல்ல. எனக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. காவல் துறை அதிகாரியைக்கூட சந்தித்து இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய உயிரை நாஸ்தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். 24 மணி நேரமும் இன்னொருவரால் என்னுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற முடியாது. இதுபற்றி நான் புகார் செய்யப் போவதில்லை என்று சொன்னேன். புகார்களைத் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் தீவிரமாகவும் எடுத்துச் சொன்னதற்காக இப்படி பயமுறுத்தல்களும், அச்சுறுத்தல்களும் இருப்பது நல்லதல்ல. அதுமட்டுமல்ல. பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் சங்கப் பொறுப்பாளர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் பயமுறுத்தல்களும், அச்சுறுத்தல்களும், கொலை மிரட்டல்களும் வந்திருக்கின்றன. அதுபற்றிய ஆதாரங்கள் கூட எவ்விடத்திலே இருக்கின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்ட முறையிலே நான் நிறகு தருகிறேன். அவைநிபாய முறையில் திராயமான கோரிக்கை களை எடுத்துப் சொல்லும்போது தீவிரமாகத்தான் ஜனநாயக ரீதியில் எப்படி களை எடுத்துப் பதில் தரலாம். அதை விட்டுவிட்டு, அதற்கு மிரட்டல் வேண்டுமானாலும் பதில் தரலாம். அதை விட்டுவிட்டு, அதற்கு மிரட்டல் சரியான ஆயுதம் அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்திலே ஏராளமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று நானும் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும்

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1981 ஜனவரி 29]

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துச் சொல்லி அந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்கும் வகையில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்பது எங்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையாகவே இருந்து வருகிறது. அந்தத் திருத்தச் சட்டம் இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதைக் காலதாமதம் செய்யச் செய்ய தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களிடத்திலே கிளர்ச்சி மனப்பான்மைதான் வளர ஆரம்பிக்கின்றது. அரசாங்கம் சட்ட பூர்வமாகச் செய்ய வேண்டிய சில நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்தில் செய்யாமல் காலம் தாழ்த்துவது ஆசிரியர்களின் கிளர்ச்சிக்கு வித்தூன்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே அந்தக் குறைபாடுகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் உரிய திருத்தச் சட்டம் ஒன்றை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அரசாங்கம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்தங்கள் குறித்து பல்வேறு ஆலோசனைகளையும் நாங்கள் எங்கள் சங்கங்களின் மூலமாக அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மைனாரிட்டியினர் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நமது அரசு தொடர்ந்த வழக்கு ஒன்று பதிவாகி முடிவடைவாத நிலையில் நிறுவனத்தில் இருந்து வருகிறது. இது குறித்த நமது அரசுத் தாப்பு வழக்குறைஞர்கள் அந்த வழக்கை விரைவாக முடிக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகள் அனைத்தையும் விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு அறிவுறுத்த வேண்டும். இதில் காலதாமதம் செய்வதன் காரணமாக மைனாரிட்டி பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களிடையே “எங்களை அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி அரசும் பாதுகாக்கவில்லை, கல்வித் துறையும் பாதுகாக்கவில்லை, சங்கமும் பாதுகாக்கவில்லை. எனவே நாங்கள் வேறு வகையில் காரியத்தில் இறங்கினால்தான் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்” என்ற உணர்வு தலைதூக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. சான்றாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தென் வங்காள மாவட்டத்தில் கடலூரில் நீண்ட நெடுங்காலமாக நடைபெற்று வரும் ஒரு பழமைபான பள்ளியான செபின்ட் ஜோசப் மேல்நிலைப் பள்ளியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை தலைதூக்கி, இன்றைக்கு அது எரிமலையாக வெடிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மைனாரிட்டி பள்ளிகள் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரியும், திண்டிவனத்தில் நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் செபின்ட் ஆன்ஸ் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், இத்தகைய நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. நிருவாகத்திற்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்பட்ட மோதல் காரணமாக அந்த மோதலில் அந்தப் பகுதி பொதுமக்களும் கலந்துகொண்டு கலவரம் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாகப் பெரும் சேதமே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1981 ஜனவரி 29]

பிறகு இன்றையதினம் நிருவாகம் பணிந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய உணர்வுகளுக்குக் காரணம் ஆசிரியர்கள் தங்களை அரசும் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது, கல்வித் துறையும் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது என்று கருதுவதுதான். அரசும், கல்வித் துறையும் தங்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டதால் நாங்களே தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருதி, சட்டத்தையும் அவர்கள் தங்கள் கைகளிலே எடுத்துக்கொண்டு போராட்டத்தில் இறங்கிவிட்டார்கள். இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் காலதாமதம்தான் காரணம் என்பதை உணர வேண்டும். அந்த வகையில் ஆசிரியர்கள் இன்றைக்குப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிற அளவுக்கு குழந்தைகளாலே தள்ளப்படுகிறார்கள்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: திண்டிவனம்பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டதால் ஒன்றைமட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பள்ளிக் கலவரத்தில் பொதுமக்களும் கலந்துகொண்டு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற தகவல் சரியில்லை. காரணம் நான் அங்கேதான் இருக்கிறேன். அந்தத் தகவல் சரியல்ல. அடுத்தது அங்கே பள்ளிக்கூடத்தின் ஜன்னல் கண்ணாடிகள் தான் உடைந்திருக்கின்றன. சட்டத்தை பொதுமக்கள் யாரும் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு செயல்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செயல்பட்டவர்கள் யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தக் கொள்ளலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அரசுத் தாப்பில் செய்யப்படுகிற காலதாமதம் காரணமாக வன்முறையைப் பயன்படுத்தி பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் ஆசிரியர்களிடையே வளர்ந்து வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். இதை யெல்லாம் அரசு ஒரு எச்சரிக்கையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அந்தப் பள்ளிப் போராட்டத்தில் பொதுமக்களும் கலந்துகொண்டு ஆதரவாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதுதான். எனவேதான் நான் அதை இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, மைனாரிட்டி வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களில்தான் அரசு அதிகம் குறித்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிற வழக்கைச் சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும் என்பதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும், இல்லையென்றால் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற வகையில் ஆங்காங்கே நடைபெறும் சில சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் என்ன நடந்தது என்று விளக்கினார்கள். படித்துப் பட்டம்

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1981 ஜனவரி 29]

பெற்ற ஆசிரியர்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இத் தகைய முறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆசரிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிவுபடுத்திவிட்டால், நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வேறு சட்ட பூர்வமான வழிமுறைகள் இல்லாததால்தான், ஆசிரியர்கள் இத்தகைய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் போக்கு சரியில்லை. இந்தப் போக்கை நான் சரி என்று ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இது சரியான முறை என்று ஏற்கவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர்கள் இத்தகைய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற உண்மை நிலையினை மட்டும் அரசு உடனடி வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தொடருவதை அரசு அனுமதிக்காமல் அரசு செய்ய வேண்டிய கடமையை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அரசு செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று பிரச்சினைகளை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உருத்தூர்பேட்டையில் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கு 50 அடி தொலைவில் ஒரு சிலிமா நியேட்டர் கட்ட தற்போது அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் நியேட்டர் கட்டக்கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியும் ஆட்சேபனை தெரிவித்த பிறகும், அத்தகைய நியேட்டர் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. “அந்தத் நியேட்டர் கட்டப்படுவதால் அது எங்களுடைய கல்விற்குப் பாதகமாக, சூத்தகமாக இருக்கும் என்று சொல்லி அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் போராட்டமும் கிளர்ச்சியும் செய்து வருகிறார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை மாணவர்களின் பெற்றோர் சங்கம் முன்னின்று நடத்துகிறது. இன்றையதினம் அந்தப் பள்ளி மூடப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு ஆதார பூர்வமான தகவல் வந்திருக்கிறது. இப்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி ஆகியோரின் கருத்துக்களுக்கும் மீறிய, நிலையில், ஊராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானத்திற்கு மாறாக அங்கே சிலிமா நியேட்டர் கட்ட அரசு அனுமதி கொடுத்தது சரிதான் என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், இந்தப் பிரச்சினையில் அரசு தலையிட்டு அங்கே ஒரு சமூகமான சூழ்நிலை உருவாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

1981 ஜனவரி 29]

அடுத்து, சிதம்பரத்தில் உள்ள நடராஜர் ஆலயம்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்போரு முறை நான் கேள்வி நேரத்தில் கேட்ட வினா ஒன்றிற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் ...

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 4 உறுப்பினர்கள் பேச இருப்பதால், உறுப்பினர் விவரத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அந்த ஆலயத்தை அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வருவது குறித்து உயர் நிதிமன்றத்தின் ஆலோசனையைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று அப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவரிடத்திலே அதுபற்றிக் கேள்வி கேட்டு, அவர் அந்தப் பதில் சொன்ன காரணத்தாலேயே ஊரிலே எனக்கு நிறைய எதிர்ப்பு வந்தது என்ற உண்மையை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பிறகு சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்துகொண்ட போது, நான் வட மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருந்த காரணத்தால், அதில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை. அங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அரசின் கருத்தை மிகவும் ஆணித்தரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் குறிப்பிட்டபடி, அது அரசுக் கட்டுப்பாட்டில் எடுக்கப்பட வேண்டிய நியாயமான நடவடிக்கை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது தெரிவித்த கருத்துக்கள் அனைத்தும் உண்மையாகும். எனவே உயர் நிதிமன்றத்தின் ஆலோசனையைப் பெற்று அந்த ஆலயத்தை அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் விரைவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும், மாண்புமிகு அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்திலிருந்து எந்த வகையிலும் அரசு மாறாமல், வருவாமல் உறுதியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதனை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு சில பகுதிகளைத் தவிர மற்ற அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மழையின்மை. அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 95 சதவீதப் பகுதி விராணம் பாகனத்தால் பயன் அடைவதில்லை. அதன் காரணமாக, தற்போது மழையின்மையால் அந்தப் பகுதி மக்கள் தவிர்க்கக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் அனைத்துக் கூடிகளின் சார்பாகவும் இதை நான்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எனவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து அதற்குரிய நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1981 ஜனவரி 29]

இறுதியாக, ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு இந்த ஆட்சி அமைந்தபோது வேலை நிறுத்தங்களும், போராட்டங்களும் நடைபெறும்போது, அதை அரசு ஒரு சட்ட அளவு முறையில், எளிய முறையில் அணுகியது. ஆனால் இப்போது, போராட்டங்கள் அல்லது வேலை நிறுத்தங்கள் உருவாகும்போது, அதைக் காப்பாது நினைத்து அணுகுகிற மனப்பான்மை ஆட்சியாளர்கிடம் வளர்ந்து வருவது நல்லதல்ல. போராட்டங்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் அரசுக்கு எதிரானவைகள் அல்ல என்ற அடிப்படை உண்மையை அரசு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். குழறிக்கொண்டிருக்கிற கோரிக்கைகளை வெளி உலகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும், அதன் மூலம் அவைகளுக்குப் பரிகாரம் காணவும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க உத்தரவா போராட்டங்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் நடைபெறுகின்றனவே தவிர, அவை இந்த அரசுக்கு எதிராக விடப்படும் சவால்கள் அல்ல என்பதை நான் தெரிவிப்பதை விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களானாலும் சரி, ஆசிரியர்களானாலும் சரி, விவசாயிகளானாலும் சரி, பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் போராட்டங்களையும் வேலை நிறுத்தங்களையும் மேற்கொள்ளின்றனரே தவிர அரசுக்கு எதிராக, விரோதமாக இவைகளை மேற்கொள்வதில்லை எனவே உருவாகும் பிரச்சினைகளுக்கு உரிய பரிகாரங்களைக் காண்பதில் அரசு தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தையும் ஆற்றலையும் காட்ட வேண்டுமே தவிர, வேலை நிறுத்தங்களையும் போராட்டங்களையும் தடை செய்வதில் ஈடுபடுவது சரியல்ல. எல்லா வேலை நிறுத்தங்களையும் தடை செய்வது என்பது மிக மிக எளிது. ஆனால் அது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, போராட்டங்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்று அரசு நினைத்து அவைகளை உரிய முறையில் தீர்ப்பதற்கு அரசு முனைந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைப்படுத்தி, மீண்டும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் குறித்து நேற்று அரசு சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்புக்கு நன்றியையும் வாழ்வுரையும் தெரிவித்து, அது குறித்து நான் கேட்டுள்ள சந்தேகங்களையும் அரசு நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும், அதோடு சுருகமாக ஓரிரு நாட்களில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைத் திறந்து, அதன் மூலம் ஆசிரியர், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோருக்கு இந்த அரசு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டு அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

* THIRU J. M. MIAKHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I think you for giving me this opportunity to speak on the Governor's Address.

[1981 ஜனவரி 29] [Thiru J. M. Miakhan]

The Governor's Address starts very hopefully with a mention about the Fifth World Tamil Conference. I congratulate the Government on having conducted the Conference very successfully. But, I would like to know from the Government the advantages of this Conference. Certain civic amenities might have accrued to the Madurai Corporation and the Tamil-consciousness of people might have soared up. In addition to that, I would like to know what the real benefit to the Tamil language by holding this Conference is. If they had at least made some arrangements to introduce scientific and technical terms in Tamil, it would have been a great thing and it would have made the quick learning of Science in Tamil possible.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி—தலைமை)

Now, as it is, we do not have Tamil equivalents for the various technical terms like CO₂, HO₂, HO₄, etc. If Tamil equivalents are found for such terms, people can learn Science more quickly in Tamil language. This is another thing which I want to mention. In the Tamil Conference, one of the Vice-Chancellors seems to have said that if he had the power, he would banish the kindergarten schools from Tamil Nadu. It is really painful for me to note that a Vice-Chancellor who is in charge of a University and who is such a responsible person has said this. Does it mean that only Tamil should flourish in Tamil Nadu and that no other language should come up? Or does it mean that he wishes. . . .

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் தெரிவித்த ஒரு கருத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழியும் வேண்டாமென்று அவர் சொல்லவில்லை. நர்சரி பள்ளிகள் என்ற பெயரால், ஐந்து வயதுக்கும் உட்பட்ட இளம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்றுத் தராமல் ஆங்கிலத்தை மட்டும் கற்றுத் தரும் முறையை நாம் வளர்க்கக் கூடாது என்றும் தமிழையும் வளர்க்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் உள்ள கல்வி நிலையங்களுக்குள் போகிற சென்னை பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்றுத் தராமல் ஆங்கிலத்தை மட்டும் கற்றுத் தருகிற முறையைப் போக்கி தமிழையும் கற்றுத் தருகிற முறையை எப்படித்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டார். தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் கற்றுத் தரக்கூடாது என்று அவர் தெரிவிக்கவில்லை.

[1981 ஜனவரி 29]

THIRU J. M. MIAKHAN : I thank the Hon. Minister for the correction. But, I would have welcomed it if the Vice-Chancellor had said that Tamil also should be taught in the primary schools. He need not have said that he would abolish the kindergarten schools in Tamil Nadu. That has given room for a misunderstanding amongst the people. Another achievement seems to be the assurance given by the Prime Minister of India that Hindi would not be thrust on the people of the South. It is a great achievement. But, however high the dignitary may be and however high the position may be, the mere giving of an assurance like this would not do because the succeeding Governments may not honour this assurance. Therefore, the Tamil Nadu Government, in co-operation with the other State Governments in the South, should take steps to see that it is enshrined in the Constitution that English also will continue to be a link language. What the North Indians are doing to kill the English language, our Tamil Nadu Government sometimes do in an indirect way and they try to discourage or eliminate the study of English in Tamil Nadu. Thus the students of Tamil Nadu who know neither English nor Hindi do not have any link language and when they go out of Tamil Nadu they are not able to converse with the people in those parts of India. I want to know whether it is the idea of the Tamil Nadu Government that Tamil will become one of the link languages in the country. Tamil is one of the national languages. Do the Government think that they can protect the interests of Tamilians by discouraging and eliminating the study of English? I do not think so. We are proud to be Tamilians and we have no objection to Tamil being developed in all directions. At the same time, English language should be learnt, because it is one of the link languages. Every student in Tamil Nadu should learn English so that he may be able to converse with the people in the North. Unless we have a link language like English, the concept of India being one country will be lost. Therefore, I want the Government of Tamil Nadu to bestow their attention on this aspect.

There is another thing in the Governor's Address. It is said that some people are keeping their lands fallow and some people are growing casuarina and other products. Affluent farmers are referred to in the Address. I think they are also citizens of this country and are doing a lot for the welfare of the country. Only when they own large extent of land, they will be able to use tractors and such like things and do cultivation on a large scale.

1981 ஜனவரி 29]

[Thiru J. M. Miakhan]

They cannot have tractors, etc., if they own small bits of land. They will be able to make use of the land effectively only in the case of bigger plots of land. One other thing. We cannot force any farmer to raise a particular crop in his land. If he raises casuarina or chillies, he may get Rs. 1,500 per acre, where as he can get only about Rs. 400 per acre by production of paddy. We cannot force him to grow paddy and incur a loss. On the other hand, the Government must come forward to give him all facilities to grow paddy and ensure a better price for paddy grown by him. If such things are done, naturally they will grow more foodgrains. Bringing a law banning the growth of casuarina or cash crops is not a proper policy because it will be detrimental to the interests of the people in Tamil Nadu as well as the whole country.

(பிற்பகல் 12-40)

Apart from agriculture, the Government say that they are going to tap the resources of the ocean. It is a very good idea. As a matter of fact, we have not tapped even one per cent of the resources of the sea so far. People from Japan, America and other countries are sending their trawlers and fishing in our warm waters because the prawns of the warm waters like the Arabian Sea, the Bay of Bengal and the Indian Ocean are much more tasty. They come here and fish in our waters—not in troubled waters but in our waters. Why cannot we take some steps to increase the number of trawlers so that we may benefit from this bounty bestowed on us? We should not only increase the number of trawlers but also give loans to people who need money so that they might buy trawlers and engage in fishing. Besides prawns, there are many other products of the ocean. It is said that there are several ores in the sea-bed and that several minerals are lying in the bottom of the ocean. The only difficulty is the great depth of the sea. But, if some device is conceived by which man could go to such depths, several minerals could be brought out. For instance, we now get tin only from Malaysia. But, it is said that tin and other minerals like lead, manganese and iron are available in the sea-bed. It is said that even gold is available in some places. Therefore, I request the Government to bestow some attention on this.

I congratulate the Government on getting their share for the Sixth Plan expenditure. As a matter of fact, our Party's policy is not only to congratulate the Government on whatever good

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 ஜனவரி 29]

things they do but also to point out whatever better things have to be done, instead of simply scolding them using a language which is not to be used in a democracy. I request the Government to bestow some attention on the things which I suggest. They should take what I say as constructive criticism and they should not consider that I am finding fault with them. The elections to the local bodies are being postponed and some reason or other is being given every now and then. Now, it is said that the Census work has to be taken up. After the Census is over, they may mention some other reason. So, far some reason or other, they try to put off the elections to local bodies. This is not a very healthy tradition. People should be aware of and entrusted with the governance of the country. At the grass-roots level, at the level of Panchayats and Municipalities, people should be allowed to participate in the governance of the country. Otherwise, democracy cannot develop. There will only be governance of officialdom and it will not be in the interest of the people. Therefore, I request the Government earnestly to implement what they have said. So far, they have given several assurances and they have gone back on them and have asked for extensions for six months or one year with the result that these elections have not been held for the past nine years. They should seriously think over this and see, at least now, that these elections are held as early as possible, as has been mentioned in the Governor's Address.

Sir, many teachers' representatives have spoken very lengthily on the Annamalai University affairs and I want to make just a passing remark. Of course, the Government of Tamil Nadu will release the teachers, consult them and see that the University starts functioning as early as possible. At the same time, I may make a request to the teachers. Whereas representatives of other vocations are not represented here, the teachers are represented in this House and they are given a special privilege here. So, they should also not degrade themselves to the level of any labourer or other person who agitates. They should be a little more sober and they should lead the people. They should teach the people and the students how to behave. If they themselves go on strikes and agitations, I do not think any University can function and education in our country will go to dogs. If they have got any grievances, they may represent them in a proper way. They need not go and take to the agitational path.

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே ஆசிரியர்கள் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைத் தவறாக நிர்வகிக்கக்கூடிய முறைகள் அங்கே இருக்கின்றன. அது சரிதானா? அதைப் பற்றி உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து என்ன? பல்கலைக் கழகம் தவறு செய்தால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வருவதற்கு என்ற கருத்தில் பொதுவான கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU J. M. MIAKHAN: I do not say that the Universities or the people who are running the Universities are always on the right. They may be wrong. But, this is not the way for teachers to behave. At least the teachers should behave themselves. They can represent their grievances in a much more civilised way. If they do like this, what will the students learn from their teachers? If they also go on strike, make agitations, break windows and burn properties, what will the students learn from their teachers? It is the teachers who have to shape the minds of the young people. So, they should behave much better. If they behave like this, from whom will the students learn manners and from whom will they get education? Then, what will be the lot of the students? They will become rowdies, they will not bestow attention on their studies and the educational system will go to dogs. Therefore, I request the teaching community to be more sober and to act in a more civilised way.

As regards water supply to Madras City, the Government of Tamil Nadu have mentioned a scheme to bring water from the Kattalai Regulator. If every Government think of a different scheme and do not try to implement the scheme which has been formulated by the previous regime, the present scheme of bringing water from Kattalai Regulator, if not completed within the regime of the present Government, may be given up by a future Government. They will try to innovate some other scheme and give up the previous Government's scheme. In this process, the taxpayer's money is wasted. On the other hand, the schemes taken up should be examined and if they could be implemented, they should not be given up but should be implemented. May I, therefore, request the Government to complete the scheme of

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 ஜனவரி 29]

bringing water from Kattalai Regulator before the end of their term? Of course, it will cost a huge sum of about Rs. 500 crores. If it is not completed, it may have to share the same fate as the schemes of the previous Governments.

As regards the bringing of water from the west-flowing rivers of Kerala. I think it is a good idea. In the matter of negotiations, I would request the Government to associate with them the engineers and technical people who have been in the job, even if they had already retired and if such negotiations are held between technicians and technical people of the respective States, it will not become a political issue or a political problem but will remain a technical issue and will be solved easily by the experts. I request the Tamil Nadu Government to take such experts into confidence, even if they have already retired and I think this will help us to come to an amicable settlement.

As regards law and order situation, it is mentioned in the Governor's Address that it is now better. I would like to say that people belonging to minority communities like Muslims and Christians are not adequately represented in the police force. A representative of the minority community should find a place in the selection or recruitment panel. If the minority communities are well represented in the police force, it will help them to tackle communal clashes. If the entire police force, including the C.B.I., etc. is taken into account, not even one per cent of the personnel belongs to Muslim community. Anyhow, they do not get proper representation in proportion to their population or the availability of persons.

I think I have done. One thing I have forgotten to mention while speaking about the Tamil Conference. In the Conference, several people have been honoured and have been respected in various ways. But, there are very many Tamil poets belonging to Muslim community, like Peer Mohammed, Umaru Pulvar and there are more than 100 such poets not only in the past but in the present time also and unfortunately, they have not been honoured. We would have been happy, if they had also been honoured in the Tamil Conference.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரவர்களுக்கு மரியாதையோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி நல்ல வேண்டுகோள்களை எல்லாம்

1981 ஜனவரி 29]

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

அரசாங்கத்தோடு கலந்து செய்வதற்கு, உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் அவர்கள் பிரதிநிதிகளும் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று அழைத்தபோது, அவர்கள் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்களுக்கு இது தெரியுமோ, தெரியாதோ, இதையும் அவருடைய தகவலுக்காகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: I think that the Government are not aware of the work that Tamil Muslims have done for the cause of Tamil. There are more than 500 epics in Tamil.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முடிப்பதற்கு முன்பாக ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். இஸ்லாமியப் பெருமக்கள், தமிழ் பெரும் புலவர்களுக்கு மரியாதை செய்யவில்லை என்றும் தெரிவித்தார்கள். அங்கே சிலைகளை உருவாக்கி எழுப்புகிறபோது, சிலை எழுப்பக்கூடாது என்கின்ற நியதி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, உடைய புலவர் அவர்களுக்கு அவர் பிறந்து வாழ்ந்த எட்டாண்டுகளிலே நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்படும் என்று உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலேயே அரசாங்கம் முன்னாலேயே எடுத்திருக்கின்ற முடிவைத் தெரிவித்தது. அது போலவே சதாவதானம் செய்குத் தம்பி புலவர் அவர்களுக்கு அவர் வாழ்ந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவில் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கின்ற முயற்சியிலே அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: I thank the Government of Tamil Nadu for this information. I hope that the Government of Tamil Nadu will bestow still more attention on the other communities also whose mother-tongue happens to be Tamil. We are also Tamilians and we have also contributed in a large measure to the. . .

(பிற்பகல் 12-50)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டை அரசாங்கம் நினைவு கூராமல் இருந்தால், இந்த அறிவிப்புகளைச் செய்திருக்காது. மேலும் மகாராஜ பங்கலைக் கழகத்திலே இதற்கென்று ஆராய்ச்சி 'சேர்' உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: Thank you.

[திரு. ஈ. வே. அ. வன்னிருத்து] [1981 ஜனவரி 29]

தமிழுக்குப் பாதுகாப்பு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஏனென்றால், அன்று தம்மோடு இந்தியையும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது தமிழ் நாட்டில் இந்தி தேவையல்ல என்று தெரிவித்தோம். அதற்காகத் தமிழ் நாட்டில் பல அமைப்புகளை உண்டாக்கி, தமிழர் பாதுகாப்புப் படையை ஏற்படுத்தினோம். முதலில் தந்தை பெரியார் அவர்களும், அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இருந்து அந்தப் போராட்டங்களில் முக்கிய பங்கு கொண்டார்கள். ஆச்சாரியார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பேரவையிலே, 1937-லே சர் ஏ. டி. பன்னீச்செல்வம் அவர்கள் எதிர்த் கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். இந்தி கட்டாயம் படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 100 க்கு 97 பேர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள், இன்னும் கை நாட்டுப் போடுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள், இந்த நேரத்தில் இது தேவையில்லை என்று எதிர்த் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது எல்லோரும் திறமையுடன் படிக்க வேண்டும், சுதந்திரம் வரப் போகிறது, வரப்போகிறது, சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. எனினும் அங்கங்கே கிளர்ச்சிகள், மாநாடுகள் நடந்தது கண்டு, பல ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்களைச் சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. தாய்மார்கள் குழந்தைகளோடு சிறைக்குப் போனார்கள். அந்த அளவிற்கு உணர்வு ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பார்த்தபோது, தமிழர்களின் உழைப்பு, தியாகம் வின் போகவில்லை என்பதை நேரடியாக நான் காண்கிறேன். தமிழர்களின் பாதுகாப்பிற்காக நல்ல அறிஞர்களெல்லாம் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் மட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா மட்டுமல்ல, கோவில்பட்டி வன்னிருத்து மட்டுமல்ல, மதுரை முதன் மட்டுமல்ல, எண்ணற்ற தொண்டர்கள், தாய்மார்கள் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். தமிழைக் காக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம், உணர்ச்சி ஏற்பட்டதால்தான் சிறை சென்றார்கள். 1938-லே திரு. பன்னீச்செல்வம் அவர்கள் எதிர்த் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். தள்ளாத வயதில் பெரியோர்களையும், தாய்மார்களையும் சிறை பிடிப்பதுதான் ஜனநாயகமா என்று கேட்டபோது, ஆச்சாரியார் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பதில் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

மேயிலுக்குத் தாய்மார்கள் சங்களுடைய குழந்தைகளோடு போகிறார்கள் என்றால் எதற்காகப் போகிறார்கள் என்றால் நல்ல உணர்வு கொடுக்கிறார்கள், நல்ல பால் கொடுக்கிறார்கள், அகனால்தான் அவர்கள் சிறைச்சாலைக்குள்

1981 ஜனவரி 29] [திரு. ஈ. வே. அ. வன்னிருத்து]

போகிறார்கள் என்று அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது திரு. பன்னீச்செல்வம் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நான் இங்கே கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும் கூட உலகஞக்குத் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நல்ல உணர்வுக்காகவும், நல்ல பாடுக்காகவும் தங்களுடைய குழந்தைகளோடு தாய்மார்கள் சிறைச்சாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் இல்லை என்பதை ஆச்சாரியார் அறிய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மிகத் தெளிவாக இதே மரபற்றத்திலே விளக்கமாக அன்றைக்குக் கூறினார்கள். அன்றையதினம் தமிழர்களுடைய உணர்வுகளை அவர்கள் தட்டி எழுப்பினார்கள். அதே உணர்வு இன்றைக்கு நடைபெற்று இந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலும் தட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது கண்டு நான் தமிழ் நாட்டு மக்களையும், தமிழ் நாட்டையும் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பெருமைப்படுகிறேன். நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னென்றையும் செய்திருக்கிறார்கள். தங்கப் பதக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அன்றைக்கு இருந்த அந்த உணர்வை இன்றைக்கு தங்கப் பதக்கத்தை அளித்ததன் மூலம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்ற ஊழியர் களுக்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நல்ல உணர்வை உண்டாக்கி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வழிகாட்டியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்லாமல், உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு உலகத்திலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களை எல்லாம் அழைத்து, அரசியல் வாழ்க்கை அப்பாற்பட்டு, மாநாட்டினை வெற்றிகரமாக நடத்திக் காட்டி, தமிழ் உணர்வை அவர்களுக்கெல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நம்முடைய முன்னாள் முதன்மைத் தியாகச் செம்மையர், மதிப்புக்குரிய பரம்பரையம் உணர்வு வரலாறு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எத்தனிதான் அரசியல் கலப்பும் இல்லாமல் நேரப்பாரை முறையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றிருக்கிறது, வெற்றிகரமாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைச் சொன்னவர் மாதா ரணபரணவத்சலம். அரசியலை மிகவும் நன்றாகத் தெரிந்தவர், உலகத் தலைவர் களில் ஒருவராக இருக்கின்ற அவர் கூறியிருக்கிறார். தமிழ் மக்களைத் தட்டி எழுப்பிய மாநாடு. உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழும் வகையில் அது வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை யாராவும் மறுக்க முடியாது. உலகத் தமிழ் மாநாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4 ஆம் தேதி தொடங்கியது. ஜனவரி 19 ஆம் தேதி வெற்றி விழா முடிவடைந்த போகிறது. இந்தியாவில் மார்ச் 31 ஆம் தேதி விவசாயிகள் போராட்டம் என்கிற பெயரில் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. உலகத்திலுள்ள தமிழர்கள் எல்லாம் கூடியிருக்கிறார்கள். இங்கே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடக்கிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் போராட்டம்

[திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து] [1981 ஜனவரி 29]

என்றால், இந்த நாட்டுக்கே ஒரு அவமானம் உண்டாக்க வேண்டுமென்று தூண்டி விட்டு போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதை உண்மையான விவசாயிகள் போராட்டம் என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா? உண்மையிலேயே நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்களாக இருந்தால், என்ன செய்வார்கள்? அபகிடம் கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள். அரசாங்கம் அல்லது தலைவர்கள் “உலகத் தமிழ் மாநாடு முடிவடைந்த பிறகு உங்களுடைய கோரிக்கையை வையுங்கள்” என்று எத்தனையோ சமாதானம் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் கேட்கவில்லை. உண்மையிலேயே போராட்ட வீரர்கள் உள்ள உணர்ச்சியோடு போராடவில்லை. அவர்களைத் தூண்டி விடுவதற்குக் காரணமாக இருந்த நண்பர்கள் எந்த எண்ணத்தில் அதைச் செய்தார்கள் என்பதையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே இருப்பார்கள், அந்த நேரத்திலே போராட்டம் நடத்தினால், காவல் துறையினர் இருக்க மாட்டார்கள், ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் இருப்பார்கள், ஆகவே கொள்ளையடிக்க வசதியாகப் போய்விட்டது என்கிற முறையில் அவர்கள் போராட்டத்தைத் தூண்டி விட்டதாகப் பொது மக்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே போராட்டம் சரியான நேரத்தில் நடைபெற வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சரியான நேரத்தில் புரட்சித் தலைவரிடத்தில் நியாயமான கோரிக்கைகளை வைத்தால், எந்தக் காரியத்தையும் அவரிடம் சாதிக்கலாம். 5 ஆண்டுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிறோம். ஓராண்டுக்குள் முடிந்ததைச் செய்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இரக்கஞ் செய்யவில்லை. அவரிடம் மீண்டும் மீண்டும் செய்ய வேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டால் செய்யக்கூடியவர்கள். அதற்கேற்ப மத்திய அரசிடத்திலிருந்து அவர்கள் கோரிக்கைக்கான சூபாய்களைப் பெற்றுத் தர முடிந்தது. அந்தவகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் எதையும் வெற்றி கரமாக நிறைவேற்ற முடியும். நாங்கள் ஏற்கெனவே எதிரிக் கட்சி தேவை என்று கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் எதிரிக் கட்சிகள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். எதிரிக் கட்சி பலமாக நாட்டிலே இருப்பது நம்முடைய பக்கம் காப்பாற்றுகின்றன. ஆனால் எதிரிக் கட்சிகள் இருக்கக்கூடாது. அதுபோல் எதிரி விடுகள் கார்ட்டைப் பக்கத்து வீட்டில் இருந்தால், கண்டிப்பாக நமக்கு அபாயம் தான். ஒன்றைக்கு அப்படியப்பட்ட ஒரு நிலையில் தான் நாட்டிலே அவ்வாறு நடக்கிறது. இன்னும் கால நிலையைப் பார்ப்போமானால், உங்களுக்கே தெரியாமல் போகலை உண்டாக்கக் கூடிய நிலை, உணர்வுகளை உண்டாக்கக் கூடிய நிலை, வளரக் கூடிய நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவர்கள் எல்லாம் எதிரிகளாக வருவார்கள் என்று நாங்கள் ஒருபோதும்

[1981 ஜனவரி 29] [திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து]

வினைக்கவில்லை. நாங்களெல்லாம் முதல் மாநாட்டின்போது பொறுப்பான நிலைப்பாட்டில் கைகொண்டோம். அப்போதெல்லாம் அவர்களை எதிரிகளாக நினைத்துப் போடவில்லை. இந்த நாட்டுக்கு எதிரிகளாக அன்றைய நிலை இருந்தவர்களை நாங்கள் போடவில்லை. அவர்களை எல்லாம் எங்களுடைய தம்பிகளாக, பிள்ளைகளாகத் தான் கருதினோம். நம்முடைய தம்பிகளாக, நம்முடைய பிள்ளைகளாகக் கருதித்தான் பழகினோமே தவிர, எதிரிகளாகக் கருதிப் பழகவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : உறுப்பினர் நம்முடைய தம்பிகள், நம்முடைய பிள்ளைகள் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் இந்த அவையில் இருக்கிற எந்தச் சாராரை அப்படிச் சொல்கிறார்? மற்றவர்கள் அவருக்குச் சொந்தமில்லையென்று சொல்கிறாரா, மற்றவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்கிறாரா?

திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து : என்னுடைய தம்பிகளைத் தான் நான் சொல்கிறேன் என்பதை நீங்களெல்லாம் மிக நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நானே கூட பல ஆயிரக்கணக்கான சூபாய்களைச் செலவிட்டு மேடை அமைத்துப் பேச வைத்து கட்சியை வளர்த்த தம்பிகளைச் சொல்கிறோமே யல்லாமல், தோழர் இராமமூர்த்தியை அல்ல.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்படியானால் பிள்ளைகளையும், தம்பிகளையும் சரியாக வளர்க்கவில்லை என்று உறுப்பினர் நினைக்கிறாரா? இல்லை சரியாக வளர்ந்து விட்டார்கள் என்பதால் வெளியேறி விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறாரா?

திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து : சாதாரணமாக உங்களுக்கே மிக நன்றாகத் தெரியும். குடும்பம் அதிகமாகி விட்டால் குழந்தைகள் அதிகமாகிவிட்டால், வெளியே செல்கிற குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். (சுவொளி) நான் பேசினேன் என்றால், தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே இருப்பேன், பொதுவாக, இந்த அவையிலே உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற நல்ல கருத்துக்களை நான் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு சித்திக்கொண்டிருப்பேன். நன்னாத வாய்கிலே இருக்கிறவன், நான் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை, சாதுரியங்களை, மன்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சாதனைகளை நான் இந்த முன்றலிலே அமர்த்திநின்று பார்ப்பதற்குத்தான் என்னைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே அமர்த்தியிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மேற்கு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை அதிரிந்து அமைகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 29]

திரு. பி. முனுசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பளித்தமைக்கு துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வாலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மதுரையில் நடைபெற்ற 5 வது உலகத் தமிழ் மாநாட்டினைப்பற்றி இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு மிக நன்றாகத் திட்டமிடப்பட்டு, சீரோடும், சிறப்போடும், கட்சி சார்பற்ற முறையில் நடைபெற்றது. அதற்கான பெருமை முழுக்க முழுக்க தமிழக முதல்வர் அவர்களையே சாரும்.

நன்மையும் தீமையும் நாடி-நல்லுபிந்த

தன்மையான் ஆளப் படும்”

என்கிற குறள் வழி நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சி புரிகிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மொத்தச் செலவு 12 கோடி ரூபாய் வரை இருக்கும் என்று சில உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில உறுப்பினர்கள் 15 கோடி ரூபாய்வரை ஆகியிருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டவன் என்கிற முறையில் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக அங்கே வர்ப்புற்று கொண்டிருந்த குடிசை வாழ் மக்களுக்குப் பல குறைகள், பல ஆண்டு காலமாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தன. அவைகள் எல்லாம் இந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றதன் மூலமாகத் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன என்பதுதான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தெரிந்துகொண்ட ஒன்று.

(பிற்பகல் 1-10)

ஏறக்குறைய 12 முதல் 15 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகையில் குறைந்தது 5 கோடி ரூபாய் வரை வாழ் மக்களுக்காகச் சாலை வசதிகள், கழிப்பிடங்கள், சுகாதார வசதிகள் போன்ற நல்லபல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்களை வரவேற்காமல், பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசு மக்களுக்காக அடையும் குறிப்பாக ஆடிசைவாழ் மக்களுக்காகச் செய்து தந்திருக்கின்ற நல்ல காரியங்களை மதுரை மாநகராட்சியோ அல்லது எந்த அரசு லாக்காவோ தனிப்பட்ட முறையிலே நிச்சயமாகச் செய்து தந்திருக்க

[1981 ஜனவரி 29]

[திரு. பி. முனுசாமி]

முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. மதுரைவாழ் மக்கள் கூட அந்த மாநாட்டைப் பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குத் தேவையான முழுப் பலனையும் இந்த மாநாட்டின் மூலமாக அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஏன்! தமிழகமே இதைப் பாராட்டியிருக்கிறது. தமிழ் அறிஞர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் நானும் இதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். மாநாட்டுக்குச் சிறப்பு விரும்பினதாக இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்து கலந்துகொண்டு தமிழ் நாட்டின் மீது ஒருபோதும் இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்ற விளக்கத்தை, உறுதிமொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு, இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர் அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்துவோமாக.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டின் திட்ட அளவுக்கு ஏறக்குறைய 3,150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய ரூபாய் 1,122 கோடியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இது கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்காகும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த மொத்தத் தொகையில், நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, அவர்களின் நலன்களுக்காக இந்த அரசு 1 சதவீதமாவது ஒதுக்க வேண்டும். 1 சதவீதமாவது ஒதுக்கி அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களையும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 3,150 கோடி ரூபாயில் 1 சதவீதம் என்று சொன்னால், ஏறக்குறைய 30 கோடி ரூபாய் வரையில் வருகிறது. அரிசனங்களுக்காகவும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகவும் இந்தப் பணத்தை ஒதுக்கி நல்ல பல காரியங்களை அவர்களுக்காகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட நகவில் மத்திய அரசு சில குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இந்தத் தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மொத்த ஜனத்தொகையில் 3/5 பங்குக்குமேல் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் தமிழ் நாட்டில் நான் இருக்கிறார்கள் என்று அந்தக் குறிப்பு சுட்டிக்காட்டுகிறது. வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதில் தமிழக அரசு

[திரு. பி. முனுசாமி]

[1981 ஜனவரி 29]

முன்னேற்றம் காணாதது, மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று அந்த அறிக்கையிலே மத்திய அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. வேலையற்றோரின் சதவீதம் 8.5 ஆக இருந்த இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு அவர்களின் எண்ணிக்கை 10.5 சதவீதமாக உயர்ந்திருப்பதை நான் தமிழக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமையையெல்லாம் தமிழக அரசு கவனித்து வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்கள் தான் நமது நாட்டின் உண்மையான உயிர்நாடி என்று காந்தியடிகள் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணங்கள், கூட்டுறவுக் கடன், உள்ளாட்சி மன்ற வரிகள் ஆகியவற்றைச் செலுத்த வேண்டாம் என்று விவசாயச் சங்கத்தினர் போராட்டம் நடத்தினார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு விவசாயச் சங்கங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி எளிய தவணை முறையில், அவர்களை பாக்கியை 1 ப்ளஸ் 1 என்ற ஏற்பாட்டின்படி, கட்டலாம் என்று அரசு ஏற்றுக்கொண்ட நிலையை நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஒருசில விவசாயச் சங்கங்கள் இந்தக் கருத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டங்களையும் சமாளிக்க தக்க சமயத்தில் அரசு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்ததை இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேற்கே பாயும் ஆறுகளின் உபரி நீரை தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து உபயோகப்படுத்துவதற்கு கேரள அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுசம்பந்தமாக கடந்த ஆண்டில் அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை இந்த ஆண்டும் தொடர்ந்து எடுத்து தமிழ் நாட்டுக்கு, குறிப்பாக திருநெல்வேலி இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு நன்மையுக்கும் முறையில் அந்த உபரி நீரைப் பயன்படுத்தும் வகையில் இந்த அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 376 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் 69 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் ரூபாய் 49 கோடி செலவில் தன்னிறைவுத் திட்டம் செயலில் இருப்பதாக அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை முனைப்புடன் செயல்படுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசினால் தொண்டிவாப்பாற்றம் என்ற சுய வேலைவாப்பாடத் திட்டத்தின் கீழ், ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூபாய் 5 லட்சம் வரையில் ஒதுக்கியுள்ளதாக மத்திய மதிப்பீடு கூறுகிறது. அதையும் சேர்த்து நம்முடைய திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 29]

[திரு. பி. முனுசாமி]

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கோயம்புத்தூர், திருச்சி, காரைக்குடி போன்ற இடங்களில் புதிதாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்கப் பட்டிருப்பதை, அதற்காக இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருவதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைகளை இரண்டாண்டு காலத்துக்கு அரசு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான பல சொத்துக்கள், வீடுகள், நிலங்கள் பினாமி சொத்துக்களாக, நிலங்களாக, வீடுகளாக மாற்றப்பட்டிருப்பதை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதற்கென்று நியமித்திருக்கின்ற கமிட்டியை வைத்து இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இவைகளைக் கவனித்து ஒழுங்குபடுத்தி வருங்காலத்தில் அந்த அறக்கட்டளை நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகருக்குக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பல ஆண்டுக் காலமாக பல அரசியல் கட்சிகள் வற்புறுத்தியும், அதற்கென்று பல திட்டங்கள் போடப்பட்டும் இன்னும் வரை அதற்கு ஒரு பரிசாரம் காண முடியாமல் இருக்கிறது. இப்போது போடப்பட்டிருக்கின்ற கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை விநாயகபுத்தி விரைவில் சென்னை நகர மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வேலைகளைத் துரிதமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நகரின் சிக்கலான பிரச்சினை 'போக்குவரத்துப்' பிரச்சினை. போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் மூலமாக அன்றாடம் பல விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. லாரிகள், கனரக வண்டிகள் மூலமாகவும் பல விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல்களின் ஓடும் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பணிபுரியும் ஓட்டுநர்கள் பல்கலை மிகவும் வேகமாக ஓட்டுகிறார்கள். ஆகவே, தலையான வேகத்தை நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை தரவேண்டும் என்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் கள்ளச் சாராயம் சிற்பதை நாம் பார்க்கலாம். குடிசைப் பகுதிகளைப் பார்த்தால் கூட, ஒரு பகுதிக்கு இரண்டு-

[திரு. பி. முனுசாமி]

[1981 ஜனவரி 2]

மூன்று கடைகள் என்று வைத்து சாதாரணமாக விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி என்ன செய்யலாம் என்று அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இப்போது அரசு கேட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அவசர நிலை நேரத்தின்போது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து வேலை செய்தார்களோ அப்படி இப்போதும் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பிரயோகப்படுத்தி, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சபவர்களை உள்வெள்ளை வேண்டும் இல்லையென்றால், இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அடுத்து, வேலை இல்லாதோர் பிரச்சினை நாட்டில் பெருகி வளர்ந்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மிகவும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை அளிக்க இந்த அரசு உறுதி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதை மிகவும் விரைவில் அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு, அமைதி மிகவும் திருப்திகரமாக இருப்பதாக அரசு இந்த அறிக்கையின் வாயிலாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த 1980 ஆம் ஆண்டு சென்னை நகரில் மட்டும் பரங்காமான சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நகைக்காகவும், பொருளுக்காகவும் நடந்த கொலைகள் ஏராளம். கத்தியைக் காட்டி, மிரட்டி பணம் பறித்திருக்கிறார்கள். இரவு நேரத்தில் வீடுகளில் புகுந்து திருடுவது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பகலில் வீடு புகுந்து திருடுவது நடந்திருக்கிறது. சைக்கிள் திருட்டு நடந்திருக்கிறது. குழந்தைகளிடம் திருடுவது நடந்திருக்கிறது. ஜெப்படி அன்றாடம் நடைபெற்றிருக்கிறது. சங்கிலி அறுப்புகள், திற்பெட்டிகள் திருடுதல், மற்ற உடைமைகளைத் திருடுதல் ஆகியவை நடைபெற்றிருக்கின்றன. வடநாட்டுத் திருடர்கள் வேறு தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டி வருகிறார்கள். காரர்கள் திருடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையினைக் குறிப்பிடுவதில்லை. இதற்கெல்லாம் இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதிலெல்லாம் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஜனவரி 29]

[திரு. பி. முனுசாமி]

ஹரிஜன ஆதிவாசிகள் இலாக்கா என்பதை மாற்றி, ஆதிதிராவிடர் ஆதிவாசிகள் இலாக்கா என்று மாற்றியமைக்க அரசு உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆதிதிராவிடர்கள் என்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள ஒரு பிரிவினர், ஒரு துணைப் பிரிவினர். அதிலே வேறு பல ஜாதிகளும் இருக்கின்றன. அதாவது அருந்ததியர் என்று சொல்லப்படும் சக்கிலியர், மற்றும் பள்ளர் என்று சொல்லப்படும் தேவேந்திர குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும். எனவே பழைய பெயரை நீக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தின் மூலமாக பல வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கெல்லாம் சரியான கழிப்பிட வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. மிகுந்த துர்நாற்றம் இருக்கின்றது. இவைகளை அகற்றும் திட்டம் எதுமில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே இத்தகைய குறைகளைக் களைய குடிசை மாற்று வாரியம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இனி கட்ட விருக்கும் குடிசைமாற்றுத் திட்ட வீடுகளைத் தாராளமாகவும், காற்றோட்டம் மிக்கதாகவும் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஹரிஜன மக்களுக்குச் சிறு தொழில் செய்ய வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை விரைவுபடுத்தி மனுச் செய்து கொண்டவர்களுக்கு விரைவில் கடன் வசதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து அடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய சிபார்சுகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-25)

[1981 சனவரி 29]

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

163. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1736, Agriculture, dated the 1st September 1980 in regard to amendment to the Agriculture Department Notification No. II-1148 of 1973, dated the 29th December 1972, published at page 27 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 24th January 1973 and amendment to the Agriculture Department Notification No. II (2) AG/625/76, dated the 3rd February 1976, published at page 56 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 18th February 1976. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

164. Notification issued with G.O. Ms. No. 1744, Agriculture, dated the 2nd September 1980 relating to the declaration of the notified market area for Marakkanam Market under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act in respect of groundnut, gingelly, cotton, paddy, blackgram, greengram, sugarcane, jaggery and coriander. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

165. Notification issued with G.O. Ms. No. 2049, Agriculture, dated the 15th October 1980 declaring that the South Arcot district shall be a notified area for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act in respect of green chillies. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

166. Notification issued with G.O. Ms. No. 2087, Agriculture, dated the 22nd October 1980 relating to the control over the purchase and sale of onion in Tirunelveli district under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

1981 ஜனவரி 29]

167. Notification issued with G.O. Ms. No. 2176, Agriculture, dated the 5th November 1980 declaring that the Kanyakumari district shall be notified area for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act in respect of banana ripe and unripe fruits and banana products like banana chips, banana flour. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

168. Notification issued with Government letter No. 104790 AM-II/80-2, Agriculture, dated the 1st December 1980 in regard to an amendment to the Agriculture Department Notification No. II (2) AG/5768/76, dated the 7th October 1976, published at pages 647-648 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 10th November 1976. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

169. First Annual Report of the Tamil Nadu Newsprint and Papers Limited for the year 1979-80. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 ஜனவரி 30.

சென்னை, செலின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில், மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. அறிவிப்புகள்.

(1) தியாகிகள் நினைவு நாள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தியாகிகள் நினைவாக இன்று நாடு முழுவதிலும் இரண்டு நிமிடக் களுக்கு மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுகூறி உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு 10-45 மணிக்கு அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் 11-15 மணிக்குக் கூடும். நினைவு அஞ்சலி இராணுவ மைதானத்தில் நடைபெறும்.

2. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நகர சுட்டுப்படி மற்றும் வீட்டு வாடகைப்படி.

* 51 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் (செல்வி அ. லீலாவதி சார்பில்): மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள அரசு அலுவலர்கள் மற்றும் அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, நகர சுட்டுப்படியும், வீட்டு வாடகைப்படியும் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற நீண்டநாள் கோரிக்கையை, அரசு பரிசீலிக்குமா?

(இ) ஆம் எனில், கோரிக்கை எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

House Rent Allowance

* 52 Q.—THIRU C. R. LAKSHMIKANDHAN (on behalf of THIRU P. R. THOMAS): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

[1981 ஜனவரி 30]

(a) whether it is a fact that many representations have been made to the Government, the sanction House, Rent Allowance to teachers of Government Institutions and Government Servants throughout the State, irrespective of the places of their residences; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கோரிக்கைகள் ஊதியக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டன. ஊதியக் குழு, டாக்டர் இராம ஊக்கப்படியை உயர்த்தும் வழங்கும் திட்டத்தைப் பரிந்துரை செய்யவில்லை. நகரங்களுக்கு மட்டும் பரிந்துரை செய்தது. எனவே, 25—10—1979 ஆம் நாளிட்ட நிதித் துறை அரசு ஆணையில், கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் உட்பட எல்லா அரசு ஊழியர்களுக்கும், கிராம ஊக்கப்படி மாதம் 10 ரூபாய் வழங்கலாம் என ஆணையிடப்பட்டது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: கிட்டத்தட்ட இதே கருத்தையொட்டிய கேள்வி நேற்றைய முன் தினம் இந்த அவையில் கேட்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். அப்போது 10 ரூபாயாக வழங்கும் கிராம ஊக்கப்படியை 20 ரூபாயாக அதிகரிக்க வேண்டுமென்று துணைக்கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அப்படி 10 ரூபாயை 20 ரூபாயாக அதிகரிப்பதன் மூலமாக, அரசுக்குச் சுமார் இரண்டரை கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று தெரிகிறது. இதை அதிகரித்துக் கொடுப்பதால், இது, ஆசிரியர்கள் உட்பட கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற இரண்டரை இலட்சம் ஊழியர்களுக்கும் பலன் அளிக்கும் என்பதால், இந்த இரண்டரை கோடி ரூபாயை பெரிய நிதிச் சுமையாகக் கருதாமல் பரிவுடன் பரிசீலனை செய்து அரசு ஒரு முடிவை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அரசு ஊழியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அவ்வப்போது அளிக்கின்ற சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், ஊக்கப்படி 10 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு, வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றை மேலும் உயர்த்துவதற்கான காரணங்கள் என்னென்ன என்பதை ஆராய் வேண்டியிருக்கிறது. நான் அன்றே எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, நிதிநிலை இடம் தந்தால், அதுபற்றி யோசிக்கலாம். இரண்டரை கோடி ரூபாய் என்பது சாதாரணமானதல்ல. இருந்தாலும் அவற்றை அரசு ஆராய்ந்த தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

[1981 ஜனவரி 30]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: நகர சட்டப்படி, வீட்டு வாடகைப் படி ஆகியவற்றைத் தர இயலாத நிலையில் கிராம ஊக்கப் படியை உயர்த்தும் கருத்தை அரசு விரைவிலே பரிசீலனை செய்யுமா? எவ்வளவு கொடுத்தால் அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எவ்வளவு கொடுத்தாலும், மேலும் மேலும் வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதும் வரும். அதற்கு ஓர் அளவு இருக்காது. நம்மால் எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் நாம் யோசிக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து, இருக்கின்ற நிலைமையையும் ஆராய்ந்து அதில் எந்த அளவிற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, பிறகு நிதிநிலை இடம் தருகிறதா என்பதையும் ஆராய்ந்த பிறகு, இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

சுற்றுலா பேருந்துகள்.

* 53 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய இடங்களைப் பார்வையிடும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில், பேருந்துகள் ஏற்பாடு செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: (அ) & (இ) தென்னிந்தியாவில் உள்ள தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள முக்கிய சுற்றுலாத் தலங்களை காணும் பயணத்திட்டம் மட்டுமே தற்போது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தென் இந்தியாவில் உள்ள சுற்றுலாத் தலங்களைக் காண்பதற்கு தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் ஏற்பாடு செய்துள்ள பேருந்து வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் பொது மக்களிடையே ஆர்வம் இருக்கிறதா? வெற்றிகரமாக அந்தத் திட்டம் செயல்படுமா என்பதில், வட இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள சுற்றுலா இடங்களையும் காண்பதற்காக இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தால் நடத்தப்படும் இந்தச் சுற்றுலாப் பயணங்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே மட்டுமல்லாமல், வெளி நாடுகளிலும் புகழ்பெற்று விளங்கு

[1981 ஜனவரி 30]

கின்றன. குறிப்பாக இலண்டன் மாநகரில் இருக்கும் “காஸ்மா ரேஸ்” என்ற அளவிற்குப் புகழ் பெற்று வருகிறது. இதை இன்னும் தவிர்ப்படுத்தி இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கும் விரிவுபடுத்துகிறபோது, அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ள சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகங்களுக்கும், மத்திய அரசு நடத்துகிற சுற்றுலாப் பயணங்களுக்கும் இடையூறு இல்லாதவாறு விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று தாங்கள் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தென் இந்தியாவில் உள்ள முக்கியமான இடங்களைப் பார்க்க, சுற்றுலாக் கழகத்தின் சார்பாக, எத்தனை பேருந்துகள் இப்போது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? அத்தகைய பேருந்துகளில் எல்லாம் பயிற்சி பெற்ற சுற்றுலா வழிகாட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : இப்போது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினுடைய போக்குவரத்துப் பிரிவில் 15 பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஏதேனாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட அல்லது வீவரம் தெரிந்த வழிகாட்டிகள் இருப்பதாகத்தான் அறிகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வெளி மாநிலங்களில் நம்முடைய சுற்றுலாப் பேருந்துகள் செல்ல அந்தந்த மாநிலங்கள் அல்லது மத்திய அரசு ஆகியவைகளைக் கேட்டுத்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறதா? தாமே செய்வதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : சுற்றுலாப் பயணங்களுக்காகப் பேருந்துகளை விடுகிறபோது, அகில இந்திய அளவிலே பெர்மிட்டுகளை வழங்குகிற உரிமை மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் அனுமதியைத் தந்த பிறகுதான், நாம் அந்த வண்டிகளை விட இயலும்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : சுற்றுலாத் துறையில் பேருந்துகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள் என்றாலும், வெளிநாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய நான்கைந்து பேர்களுக்குக் டாக்கியை வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. தனியார்தான் டாக்கிகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். ஆகவே நான்கைந்து பேர்களை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய டாக்கியை ஏற்பாடு செய்யும் எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : நான் முன்பே குறிப்பிட்டதைப் பால, நம்முடைய தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்துகிற சுற்றுலாப் பயணங்கள் வெளிநாடுகளில் மிகுந்த அளவில் பிரபலமாகி

[1981 ஜனவரி 30]

வருகின்றன. பாராட்டுக்குரிய அளவிலே விளங்கி வருகிறது. அதையொட்டி மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலிருந்து இங்கே வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காக சுற்றுலாத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் டிக்கெட்டுகளை வழங்குகிற உரிமையை வழங்கி, அங்கே நம்முடைய பிரதிநிதிகளை ஏற்படுத்துகிற திட்டமும் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் இப்போது இருக்கிறது. அதற்கான அனுமதியை இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிறபோது, வந்து இறங்குகிற வெளிநாட்டுப் பயணிகளை விமான நிலையத்திலிருந்து அழைத்துவர வழிவகை செய்யப்படும்.

விராணம் ஏரிப்பகுதி.

*54 வினா.—**திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் :** மாண்புமிகு செய்தி-அறிநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், சட்டமன்ற மேலவையில் 29—10—1979 அன்று வினா எண் 28-க்கு அளிக்கப்பட்ட விடையினையொட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள விராணம் ஏரிப்பகுதியை மகிழ்வுலாப் பகுதியாக (Excursion Centre) ஆக்கும் திட்டம் தற்பொழுது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : தற்போது இல்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : விராணம் ஏரிப் பகுதியை மகிழ்வுலாப் பகுதியாக ஆக்கும் திட்டம்பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் நடந்த ஒரு விவாதத்தின் போது சொன்னது எனக்கு மிக நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. அந்த ஏரி மிக அற்புதமான பகுதியிலே இருப்பதால், அதை மகிழ்வுலாப் பகுதியாக ஆக்கினால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பொருளாதார ஆதரவு மையமும் நிலைமையை உண்டாக்கும் என்ற அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டம் ரூபித்து அரசு பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று இந்த அவையில் முன்னாலே தெரிவித்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து இப்போதும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இரண்டு இடங்களை முதலிலே தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை அந்தந்த மாவட்ட அளவில் புகழ்பெற்ற சுற்றுலாத் தலங்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின் கீழ் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சேச்சா

[1981 ஜனவரி 30]

வரம், கோமுகி அணைக்கட்டு ஆகிய இரண்டு இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, உரிய ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த நிதியாண்டில் இந்த இரண்டு திட்டங்களும் முடிவு பெற்ற பிறகு, சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விராணம் ஏரியைப்பற்றி அரசும், சுற்றுலாத் துறையும் பரிசீலிக்கும். அந்தக் கருத்து அரசின் குறிப்பில் இன்னும் இருக்கிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : பிச்சாவரம், கோமுகி அணைக்கட்டுப் பகுதிகள் ஆகியவற்றை மகிழ்வுலாப் பகுதிகளாக மாற்றுவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், இந்த ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகிறபோது, குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள், நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய வருமானத்திற்கேற்பத் தங்கும்படியான விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. விரப்பன் : மாவட்டச் சுற்றுலாத் தலைகளை உருவாக்குவதன் நோக்கமே, அந்த மாவட்டத்தைச் சுற்றிலும் இருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியவர்கள் விடுமுறைக் காலங்களில் வந்து தங்கி, மகிழ்வடைந்து திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான். இன்டர்நேஷனல் நேஷனல் என்ற அளவிலே உருவாக்கப்படுகிற சுற்றுலா மையங்களில்தான் விலையுயர்ந்த வகையில் அவர்களுக்கு வசதியாக இருப்பிடங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதற்குரிய கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மாவட்டச் சுற்றுலா மையங்கள் என்பது இப்படிப்பட்ட ஏழையெளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியவர்களுடைய வசதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் உருவாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

பாட்டர் இராசனார்த்தனம் : இப்படி மகிழ்வுலா வருகிற இடம் கோவை மாவட்டத்திலே ஏதேனும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. விரப்பன் : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சுற்றுலா சோல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே கோவை மாவட்டத்திலும் இரண்டு இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இப்போது என்னிடத்திலும் அதிபர்த் தீய விரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் அறிந்து தெரிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர், மூலக் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டு கேள்வி கேட்டாலும், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள். அதனால் உறுப்பினர்களும் உற்சாகமாகத் துணைக் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள்.

1981 ஜனவரி 30]

நிரந்தரப் பாதுகாப்புக் கட்டிடங்கள்.

* 55 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆண்டுதோறும் புயல் வெள்ளத்தால் சேதங்களுக்கு இலக்காகி வரும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள தலைநாயிற்று, நாகை, வேதாரண்யம் போன்ற கடற்கரைப் பகுதிகளிலுள்ள ஒன்றியங்களுக்கு சிறப்பு நிதியளித்து, ஆபத்து நேரங்களில் பொது மக்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக, அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் பாதுகாப்பான நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டச் செய்யும் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) திட்டம் ஏதும் இல்லை.

(இ) கேள்வி எழவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஒவ்வொரு ஆண்டும் தலைநாயிற்று, நாகை, வேதாரண்யம் ஆகிய பகுதிகளிலே புயல் வேகமாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவுக்காவது அடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிகளில் சிரமப்படுகின்ற மக்களைத் தங்க வைக்கிறார்கள். பெரும்பாலும், அங்குள்ள பள்ளிகள் கூரை வேய்ந்த பள்ளிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் அவைகள் மக்களுக்குப் புகளிடம் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே கொஞ்சம் பக்கா கட்டிடம் உள்ள பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே இப்போது திட்டம் ஏதாவும் இல்லாவிட்டாலும், அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நாகப்பட்டினம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் அடிக்கடி புயல் வெள்ளத்தால் பாதிப்புக்குள்ளாகக்கூடிய பகுதிகள் என்று அதற்கு பொதுப் பணித் துறையில் புயல், வெள்ளத்தின் போது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டிய சில இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கட்டிடம் கட்டப்படுகிறது. பள்ளிக்கூடங்களை நிரந்தரக் கட்டிடங்களாகக் கட்டுவதற்கு என்று சிறப்பு நிதி எதுவும் இல்லை. அப்படி சிறப்பு நிதி அளித்துக் கட்டுவது என்று திட்டங்கள் இன்னும் தீட்டப்படவில்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அளித்த யோசனையை அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 ஜனவரி 30]

கிராம நல ஊழியர்களை நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமித்தல்.

* 56 வினா—திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கிராம நல ஊழியர்களை, ஊராட்சிகளின் நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) ஆம்.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

போக்குவரத்துக் கழகங்களில் ஐ.டி.ஐ. சான்றிதழ் பெற்றவர்கள்.

* 57 வினா—திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் சார்பில்): மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஏழு போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணி புரியும் ஐ. டி. ஐ. சான்றிதழ் பெற்றவர்களின் மாநில மாநாடு, அவர்களது அடிப்படைச் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்படி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும், அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

(உ) ஐ.டி.ஐ. சான்றிதழ் பெற்ற ஊழியர்களுக்கு, தொழில் சூட்ட உதவியாளர் பதவி உயர்வு தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி (அ) ஆம்.

(இ) எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் 1—5—1976 முதல் தொழில் துட்ப வேலைக்குப் பணியாளர்கள் நியமனம் செய்வதற்குக் குறைந்த அளவு ஐ.டி.ஐ. சான்றிதழ் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆகையால் அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்படி அளிப்பதோ, அல்லது அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்துவதோ தேவையில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

(உ) ஆம்.

[1981 ஜனவரி 30]

(எ) போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாகிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட நீண்ட காலத் தொடர் ஊதியத் திட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் பதவிக்கால அடிப்படையிலும், தகுதியைப் பொறுத்தும் பதவி உயர்வு வழங்க வழிமுறைகள் உள்ளன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையின் நடவடிக்கைகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் 11-15 மணிக்குக் கூடும்.

(முற்பகல் 10-45)

(இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தியாகிகளின் நினைவாக அஞ்சலி செலுத்த அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு மீண்டும் 11-15 மணிக்குக் கூடியது).

திருவாரூர் பணிமனை சோழன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள்.

* 58 வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சோழன் போக்குவரத்துக் கழக, திருவாரூர்ப் பணிமனையில் உள்ள பேருந்துகள், மிகவும் பழையவை என்பதையும் அடிக்கடி பழுதடைகின்றன என்பதையும் அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், இக்குறைபாட்டை நீக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி: (அ) சமீப காலம்வரை சோழன் போக்குவரத்துக் கழகம் திருவாரூர்க் கிளையிலிருந்து இயக்கப்பட்ட எல்லா பழைய பர்கோ பேருந்துகளுக்குப் பதில் லேலண்ட் பேருந்துகள் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(இ) லேலண்ட் பேருந்துகள் நல்ல நிலையில் உள்ளதால் தற்சமயம் பழுதுகள் ஏற்படுவதில்லை. பயணிகள் புகாரும் இல்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இப்படிப் பழுதடைந்த பேருந்துகளை எலத்தில் விடுவதைவிட அரசே அவைகளைப் பழுது பார்த்து, அவைகளை மீண்டும் பங்களாக விடுகின்ற யோசனை அரசுக்கு உள்ளதா?

[1981 ஜனவரி 30]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : பர்கோ பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரை, அவைகளைப் பழுது பார்த்து வைத்திருந்து அவைகளை மினி பஸ்களாக மாற்றுவது என்பது பொருத்தமற்றதாகும். காரணம் அவை பயனில்லாதவைகளாக இருக்கின்றன. லேலண்ட் பேருந்துகளை அப்படிச் செய்வதற்கு, தொடங்கி விட்டோம். பல இடங்களிலே அதைச் செய்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : பழுதடைந்த பேருந்துகளை ஏலம் விடுவது அல்லது விற்பது என்பதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இத்தனை குறிப்பிட்ட பள்ளிகளுக்கு, கல்லூரிகளுக்கு என்று வரையறுத்து, குறைந்த விலைகளை நிர்ணயித்துக் கொடுக்கலாம். அதனால் பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் அவைகளைப் பயன்படுத்தி பயணம் செய்வதற்கு வாய்ப்பும் வசதிகளும் ஏற்படும். ஆகவே அதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இந்த அடிப்படையிலேதான் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பள்ளிகள் பேருந்து வேண்டுமென்று எழுதினால், கொடுத்துக்கொண்டு தான் இருக்கின்றார்கள். அதிலே ஒன்றும் தடையில்லை. பள்ளிகள் வேண்டுமென்று கேட்டால், அந்தப் பேருந்துகளைக் கொடுக்கிறபோது புத்தக மதிப்பீடு (புக் வேலு) போட்டு, அந்த அளவுக்குக் குறைந்த விலைக்குத்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. அதை வாங்கிப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால், கொடுக்கத் தடையில்லை. அவர்கள் வாங்குவதிலேதான் தடை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : போக்குவரத்துக் கழகத்திலே பொதுவாக ஒரு புதிய வண்டியை வாங்கி எத்தனை ஆண்டுக் காலம் ஓட்டலாம் என்று அரசு விதி முறைகள் வைத்திருக்கின்றன? எத்தனை ஆண்டுக் காலம் வண்டிகள் பழுதடைந்த பிறகும் ஓடுகின்றன? அப்படிப்பட்ட பேருந்துகளை மாற்றுவதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைய தினம் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குச் சேசில்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த சேசில்கள் பெறுவதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் நாடு அரசைப் பொறுத்த

[1981 ஜனவரி 30]

வரையில், பேருந்துகளை 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று இருக்கின்றது. லேலண்ட் வண்டியாக இருந்தால், 8 ஆண்டுக் காலமும் மற்ற வண்டிகளாக இருந்தால் 7 ஆண்டுக் காலமும் பயன்படுத்திப் பிறகு மாற்ற வேண்டுமென்ற விதி முறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பேருந்துகள் கிடைக்காத காரணத்தினால், அந்தப் பேருந்துகளைப் புதிதாக மாற்றி வருகிறார்கள். 10 ஆண்டுகள் முதல் 12 ஆண்டுகள் வரை பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அவைகளை மினி பஸ்களாக மாற்றியும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பேருந்துகள் நல்ல முறையில் பயன் தந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

Veterinary Dispensary at Kattukkanallur.

* 59 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state:

(a) whether any representation has been received in 1978, from the President, Samuga Narpani Mandram, Kattukkamallur, Arni Taluk, North Arcot District, to open a Veterinary Dispensary there; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) ஆம்.

(இ) அது கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரின் ஆய்வில் உள்ளது.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. செ. முத்துசாமி : அமைச்சரவர்கள் ஆய்வில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே கால்நடை மருந்தகத்திற்கு உடனடித் தேவை இருக்கின்ற காரணத்தால், விரைவாக இது குறித்து முடிவெடுக்கப்படுமா? விரைவில் அந்த மருந்தகத்தைத் திறக்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : காட்டுக்காநல்லூரில் கால்நடை மருந்தகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நில ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாக, கிராமப் பஞ்சாயத்து தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. இது குறித்து பஞ்சாயத்து யூனியனும் தீர்மானம் போட வேண்டியிருக்கிறது. மேற்கு ஆணி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, இது குறித்து தீர்மானம் கேட்டு, 1980 செப்டம்பரில் கடிதம் எழுதியிருப்பதாக ஆணி உதவி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார். ஆகவே மேற்படி தீர்மானம் வந்த பின்பு, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநர் அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

[1981 ஜனவரி 30]

திரு. செ. முத்துசாமி : ஊராட்சி மன்றம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி விட்டது. ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியம் இன்னும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவில்லை. அவர்கள் தீர்மானம் போடவேண்டுமென்று பரிந்துரைசெய்து 1980 செப்டம்பரில் குறிப்புரை ஒன்று சென்றிருக்கிறது. இதுவரை பஞ்சாயத்து யூனியன் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் இதுவரை தீர்மானம் நிறைவேற்றாமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? அரசு முடிவெடுத்து, உடனடியாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்புங்கள் என்று சொன்ன பின்பும், பஞ்சாயத்து யூனியனில் அரசின் ஆணையை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது குறித்து அரசால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : கிராமப் பஞ்சாயத்து, தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியனின் தீர்மானம் தேவைப்படுகிறது. அப்படி பஞ்சாயத்து யூனியனின் தீர்மானம் தேவைப்படுவதால், அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானம் வந்தவுடன், எவ்வளவு விரைவில் மருந்தகத்தை ஏற்படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவில் பரிசீலனை செய்து, ஏற்படுத்துவோமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : காட்டுக்காநல்லூரில் கால்நடை மருந்தகம் ஏற்படுத்துவது அவசியம்தானா? அங்கு எவ்வளவு கால்நடைகள் உள்ளன?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : காட்டுக்காநல்லூர் கால்நடை மருந்தகம் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய அவசியமான இடமாகத்தான் கருதப்படுகிறது. அங்கும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலுமுள்ள கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 13,217 ஆகும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அமைச்சரவர்கள் தன் பதிலில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானம் போடுவதற்கு அரசாங்கம் அதோ வேண்டுகோள் விடுவதுபோல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையைச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன், தீர்மானத்தை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் போட்டு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதை நடைமுறைப்படுத்த அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எவரும் இல்லை. அங்கே ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். எனவே நீண்ட காலத்தை இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளாமல், 15 நாட்களில் அங்கிருந்து தீர்மானம் போட்டு, அரசுக்கு வர தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1981 ஜனவரி 30]

கோழிகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி மருந்து.

* 60 வினா.—திரு. சோ. ஆறுமுகம் (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் கார்பில்) : மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், சாயர்புரத்தில் தடுப்பு ஊசி மருந்து கிடைக்காததால், கோழிகளுக்கு ஊசி போட முடியாததன் விளைவாக, சுமார் 10,000 கோழிகள் இறந்து விட்டன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், எதிர்காலத்தில் இம்மாதிரி நிகழாமல் இருக்க, அரசு எடுக்க இருக்கும் நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சாயர்புரம் கிராமத்தில் 10,000 கோழிகள் இறந்துவிட்டன என்பது ஆதாரமற்றது. எனினில், சாயர்புரம் கிராமத்தில் புள்ளி விவரக் கணக்குப்படி 3,000 கோழிகள்தான் உள்ளன. 20 கோழிகள் மட்டுமே 'ராணிகட்' நோயால் இறந்து விட்டன என்ற தகவல் கிடைத்துள்ளது. இந்தத் தகவலை கோழிகளின் உரிமையாளர்கள் பண்ணைவிளை கால்நடை மருந்தகத்திற்குக்கூட தெரிவிக்கவில்லை.

(இ) சாயர்புரத்தில் 1953 கோழிகளுக்குத் தடுப்பூசிகள் போடப்பட்டுள்ளன. இதுதவிர சுற்றியுள்ள 10 கிராமங்களில் 11,166 கோழிகளுக்கும் தடுப்பூசிகள் போடப்பட்டுள்ளன. எல்லா இடங்களிலும் கோழிகளுக்கு இது போன்ற தடுப்பூசிகள் போடுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. செ. முத்துசாமி : 'ராணிகட்' நோய் என்பது கோழிகளை அழிக்கும் ஒரு சக்தியாக இருக்கிறது. நாமக்கல்லில் கோழிப் பண்ணைகள் பெருமளவிற்கு வளர்ந்துள்ளன. இந்த நேரத்தில், 'ராணிகட்' நோயை முழுமையாகத் தீர்க்க அரசு மருந்து ஏதாவது கண்டுபிடித்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : 'ராணிகட்' நோயால் கோழிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய மருந்துகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் முன்பு கூறிய விடையில் கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் கோழிகளுக்குத் தடுப்பூசிகள் போடத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னேன்.

[1981 ஜனவரி 30]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.
[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. கவன ஈர்ப்பு.

குறிஞ்சிப்பாடி எஸ். கே. வி. மேல்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகம் 13 பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பணி நீக்கம் செய்திருப்பது குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

“தென்னாற்காடு மாவட்டம், குறிஞ்சிப்பாடி எஸ். கே. வி. மேல்நிலைப்பள்ளி நிர்வாகம் 13 பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பணி நீக்கம் செய்திருப்பது குறித்து”

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கை @ அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் அளித்துள்ள அறிக்கையிலே, ஒரு மிக முக்கியமான கருத்து அரசின் தரப்பில் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது குறிப்பிட்ட ஆசிரியர், திரு. ஜெயச்சந்திரன் என்பவருக்குப் பதவி உயர்வு தரப்பட வேண்டுமென்று மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் ஆகியோர் அரசாணையொட்டி ஆணையிட்டம்கூட, பள்ளி நிர்வாகம் அதை ஏற்கவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அரசாணைகளை ஏற்க மறுக்கும் தனியார் பள்ளி நிர்வாகத்தின்மீது தனிபார் அரங்கநாயகம் எந்த மறுக்கும் தனியார் பள்ளி நிர்வாகத்தின்மீது தனிபார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க போதிய விதி முறைகள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அரசின் ஆணைகளை அவமதிக்கும் விதி முறைகள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அரசின் ஆணைகளை அவமதிக்கும் பள்ளி நிர்வாகத்தின்மீது அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இனி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட இருக்கிறதென்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை இப்போது ஓரளவிற்கு முடிந்து, பள்ளிக்கூடமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் நியமனம் குறித்த தவறுகளுக்கு விதிகளின்படி தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கும்.

@ 69-72 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1981 ஜனவரி 30]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன் : பிரச்சினை இன்னும் திரவில்லை. மாணவர்களுடைய கல்வி நலனை முன்னிட்டு ஆசிரியர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன், கல்வி இயக்குநரின் அறிவுரையை ஏற்று, பள்ளிக்குச் செல்லுகிறார்கள். அரசாணை இன்றும் அமலில்லாத நிலையில்தான் இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் ஆறு அம்ச சமரசத் திட்டம் என்று கொடுத்ததை ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், பள்ளி நிர்வாகம் அதை ஏற்கவில்லை. மாணவர்களிடம் தன்கொடை வந்தல், ஆசிரியர்களிடம் அவர்கள் நியமனத்தின்போது பணம் பெறுதல், தாழ்த்தப் பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கிடு செய்ய மறுத்தல் போன்ற பல்வேறு புகார்கள், அந்தப் பள்ளி நிர்வாகம் குறித்து, கல்வித் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் புகார்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து, இருக்கும் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, பள்ளி நிர்வாகத்தின்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமென்று அவைச்சபைக்கு உறுதியொழி தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் கொண்டு வந்த பிரச்சினை பள்ளியில் சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டிருக்கிறது, அமைதியில்லை என்பதுதான். அந்தப் பிரச்சினை முடிந்துவிட்டதென்று சொன்னேன். ஆசிரியர்கள் நியமனம் மீட்பதான பிரச்சினையை, எதிர்க்குருக்கேற்ப அரசு பரிசீலித்து, நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(முற்பகல் 11-30)

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I wish to congratulate the Government on the exemplary manner in which they have recently conducted the World Tamil Conference at Madurai. Almost all the people in Tamil Nadu and also those who had come from abroad.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ் மாநாடு பற்றி உறுப்பினர் தமிழில் பேசினால் நன்றாக இருக்கும், கவையாகவும் இருக்கும், அவையிலுள்ள அனைவரும் அறியவியக்க வாய்ப்பாகவும் இருக்கும். (பிரிப்பு)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாக்கி விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது வலது எனினும் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

Sir, almost all the people in Tamil Nadu, to whichever Party they may belong and also those who came from abroad have uniformly appreciated the nice manner in which the Conference was conducted, the comforts provided to the foreign delegates and the worthwhile discussions that took place in the Conference. In this connection,

D-II C 99—3

[Thiru G. Swaminathan] [1981 ஜனவரி 30]

I wish to mention only one point which I think the Government may take note of. During my earlier speeches in this House and also through a Question, I had requested the Government of Tamil Nadu to impress upon the Government of India that Tamil language should also be taken in as one of the classical languages of India. Perhaps, the Hon. the Education Minister may be aware of the fact that the Government of India are contributing large amounts for the furtherance of classical languages both in this country and elsewhere. Sanskrit and Arabic have been classified as classical languages and large amounts have been spent by the Government of India for the furtherance of those languages both inside and outside our country. Tamil is one of the ancient languages, not only of our country but also of the world. I request the Hon. the Minister for Education to take up with the Ministry of Education, Government of India, the matter of inclusion of Tamil also as one of the classical languages so that we may get funds for the furtherance of the language not only in our country but also elsewhere.

Sir, much has been said about the Five-Year Plan, in the Governor's Address. I am a Member of this Council for the last twelve years and I have had opportunities to speak on the Governor's Address and also to take part in the Budget discussions all these years. There have been two Five-Year Plans during these twelve years. Every time when a Plan is formulated by the Government of India, the Chief Ministers go to Delhi and take part in the discussions at the National Development Council meetings. During those discussions, they say that they want more funds. Later, they tell the Legislature and the public that Tamil Nadu will improve considerably after the implementation of the Five-Year Plan. The same line of thought has been given to this Five-Year Plan also. The Chief Minister went to Delhi and said that he wanted allocation of funds totalling about Rs. 3,910 crores for the Sixth Five-Year Plan. The Government of India told him that they would be able to allocate only about Rs. 2,400 crores for this Five-Year Plan. Now, after a skilful negotiation, he has been able to get an allocation of about Rs. 3,150 crores for Tamil Nadu. In the Governor's Address, it has been stated that this has been achieved by the Chief Minister of Tamil Nadu, that large funds are going to be spent here and that, generally, the condition of all people is going to improve. I only wish to mention one thing at this juncture. In spite of all the Five-Year Plans, the condition of the people has not improved. In the Governor's Address it is mentioned that the criteria followed for allocation of funds to Tamil Nadu have been the criteria laid down in the Gadgil formula according to which the per capita income used

[1981 ஜனவரி 30] [Thiru G. Swaminathan]

to be taken into account for devolution of funds to the State. Now, the Hon. the Chief Minister and other Ministers from here went to Delhi and asked that the Gadgil formula should be amended and that the devolution of funds should not be on the basis of per capita income but should be on the basis of the number of people below the poverty-line. Now, Tamil Nadu is one State in India where many people are coming below the poverty-line. Now, it is said that after the implementation of the Sixth Five-Year Plan more people will come out of poverty. Even our Hon. Prime Minister said at the time of the last Elections that she would be able to see that poverty was eradicated from our country by the so-called "Garibi Hatao" programme. But, ultimately, what happens is this. More and more people are becoming poorer in the whole country including Tamil Nadu. It is a pity that we have to argue with the people in the Planning Commission at the Centre that poverty line should be taken as the criterion for allotment of funds. I am happy to know that more money is to come. But, suppose we are arguing on the same lines for allotment of funds on the ground that more people have gone below the poverty line and we are able to get more money. This will lead to a situation in which the Government would be interested in keeping more and more people below the poverty line. The Government will have a vested interest in seeing that more and more people go below the poverty line. I wish to point out that in my opinion, we may have any number of Five-Year Plans implemented in this country but still the condition of the poor people, particularly in villages, will remain the same. All the funds that we have received during the Five-Year Plans have been spent only in urban areas and not in rural areas. Many economists have clearly stated that about 70 per cent of the funds that have been given for Five-Year Plans has been spent in urban areas and that the rural areas get very little. In the Sixth Five-Year Plan, we are supposed to get Rs. 3,150 crores during the course of the five-year period. We are going to spend a major portion of the amount on Power, for getting water to Madras City and on Transport and such other things. According to my calculations, the poor people in the villages are going to get not even 30 per cent of the Plan funds. Nearly 70 to 80 per cent of our people are living in villages but ultimately the urban people are deriving 70 per cent benefit out of the Plan funds allotted. The same thing will happen in the Sixth Five-Year Plan also. The only ameliorative measure found in the Governor's Address is that the Government have taken some of the Blocks in the rural areas as the first instalment and that they are going to provide them all the facilities, under the Self-Sufficiency Scheme. My only contention is that out of the Plan allotment,

[Thiru G. Swaminathan] [1981 ஜனவரி 30]

the Government are not spending a major amount in the rural areas. Our Hon. Chief Minister is one who says that the poor people should become rich or at least their condition should be improved. I would like to know what the Government are actually going to do to improve the living condition of the people in the villages which has not been done by the previous Congress Government and the D.M.K. Government. As one who has got some idea about finances, I would only say that even after the implementation of the Sixth Five-Year Plan, our State will be in the same position, in spite of great advocacy about improving the condition of the poor people in the villages. If we want really to improve their condition in the rural areas the forthcoming Budget should spell out what is going to be done instead of allowing in to remain merely a dream.

Another thing I want to mention about the sum of Rs. 3,150 crores the Government are getting as Sixth Five-Year Plan allocation. A feeling is created in the minds of many people that the entire sum of Rs. 3,150 crores is being given by the Government of India. I would like to say that out of the plan funds, one-fifth is given by the Government of India and four-fifths have to be given only by the State Government and the Government have to raise their quota of plan allocations within the State. Every year, our Government will have to mobilise nearly 400 crores of rupees from our internal resources for the implementation of Five-Year Plan projects. Unless we are sure about raising such resources, we will not be able to implement the Five-Year Plan as envisaged.

(தற்போது 11-10)

Even the Government of India are not fully getting their finances. The main objective of the Plan is to achieve a national growth-rate of 5 per cent. It is also considered that the national savings will be to such an extent that we will be able to finance our Plan schemes. Both these things, in my opinion, the Government of India are not going to achieve. They cannot achieve the growth-rate of 5 per cent and savings also will not be to the extent anticipated. When the Working Committee of the Planning Commission considered the Plan documents of our State, they said that our State could not get more than Rs. 2,400 crores because they felt that we would not be able to mobilise more than Rs. 40 crores or Rs. 50 crores. Now, while getting an allocation of Rs. 3,150 crores, I think the Hon. the Chief Minister would have given the assurance that we would be able to mobilise funds to the tune of Rs. 300 crores or Rs. 500 crores. Out of that Rs. 150 crores should come by way of taxation or by way of internal resources like additional revenue from the Electricity Board to which

1981 ஜனவரி 30] [Thiru G. Swaminathan]

they are going to pay nearly 40 per cent of the capital outlay. I do not know whether our Electricity Board will function in such an exemplary manner as to yield any return I think that we should be happy if it does not incur any loss. Similarly, the Transport Corporations also cannot contribute any profits to the Government. Then, how are the Government going to mobilise this Rs. 150 crores or Rs. 200 crores every year? When the Governor's Address says that the Members may give their views on Prohibition, I get a hunch. My candid opinion about Prohibition is that it has miserably failed and that it cannot be implemented. The other day, there was a question in this House about the deaths in our State due to illicit arrack. Immediately, I asked a supplementary question spelling out the fact that deaths due to illicit arrack occurred also in States like Punjab and Haryana where there was no Prohibition. We are not able to implement Prohibition in Tamil Nadu. In actual practice there is no Prohibition at all in Tamil Nadu at the present moment. When the Government ask for our opinion on something which is not there, it seems to me that Prohibition is not going to bear any fruit. Now, the Government of Tamil Nadu are placed in a position where they have to raise revenues somehow or other. They cannot raise revenue through any more sales tax. They are not going to get revenues by taxing irrigation. In fact, Thiru C. Subramaniam, when he was the Union Finance Minister talked about raising more funds by taxing irrigation. But, in the present situation when we have so many people in the villages, the Government will not be able to get funds by taxing irrigation. Again, they will not be able to raise revenues from the power sector, the transport sector or the industrial sector. About 70 per cent of our people living in the villages are already revolting against taxes and the Government cannot tax them further. I think that the Government are giving serious thought to this matter and it will not be a surprise if one fine morning, probably in the Budget session, we get an announcement that they are not scrapping Prohibition but only suspending Prohibition, as was announced by the earlier D.M.K. Government.

Sir, regarding poverty, especially in the rural areas, I want to mention something. Though we have been going on drawing Plans, our Plans have so far failed. Of course, planning is necessary. But, the Government of India and the Government of Tamil Nadu have to mobilise large resources from the people who can afford to pay and not from people who cannot afford to pay. Under Income-tax, 20 lakhs of people have already been taxed. There is black money to the tune of Rs. 6,000 crores in this country. The Union Finance Minister, Thiru R. Venkataraman is now trying to . . .

[1981 ஜனவரி 30]

திரு. ப. மாணிக்கம் : கறுப்புப் பணம் 25 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்று அதிகாரபூர்வமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

Thiru G. SWAMINATHAN : I am only mentioning what was stated in the Wanchoo Committee report. It may be Rs. 25,000 crores or even more. The hon. Member Thiru Manickam should know better than I. The Wanchoo Committee gave its report about black money and the Government tried to bring out the black money saying that every person found to be having black money would be arrested. But, still, in India, black money is instrumental for a parallel economy. Now, the Union Finance Minister is thinking of issuing bonds to bring out the black money. It is only a way of regularising black money. Probably, after five or ten years, they may think of issuing another bond. So, the premium is only on dishonesty and not on honesty. If one is an honest tax-payer, nobody bothers about him. Ultimately, what the Government of India are doing is to tax the people who are unable to pay taxes. There are a number of indirect taxes like excise duties, customs duties, etc. The State Government, for their part, levy sales tax. The whole tax burden falls on the poor people. It has been calculated that indirect taxes have gone up by 2,250 per cent during the last ten years. Now, if the Government of India could get any money, it is only through indirect taxes. Now, they say that they are allocating Plan funds both for the Centre and for the States. My only grouse is that the people who earn the money and who save the money will be able to spend it much wisely and the Government which take away all the savings of the people will be able to spend it only unwisely. I fear that a situation will come when the Government will not be able to gather the necessary finance for providing even the infrastructure.

Another great difficulty which has not been contemplated by many of the people in the industrial sector as well as in the Government sector is the reason for many of the mills and industries going sick. I even feel that the Government departments will also become sick. Reference has been made by many members to the closure of B & C Mills and the consequent throwing of 15,000 to 20,000 workers out of employment. They want jobs to be given, whether the Mills works profitably or not. There is a wrong idea that any industry is started for the purpose of providing employment to workers. My feeling is that any industry is not started for the sake of workers or even for the sake of capitalists or for the people who are running the industry. An industry

[1981 ஜனவரி 30]

[Thiru G. Swaminathan]

is started for the benefit of the consumers. The B & C Mills had been started for manufacturing cloth to meet the requirements of the people. When it begins to incur heavy losses, it becomes sick. A demand is made that it should be re-opened for the sake of the workers. I have no grouse if the Central Government come forward to invest their money for reopening the Mills. The State Government also can pump in certain funds and get them lost. The Union Minister Thiru Pranab Mukerjee who came here has categorically stated that the Government of India are not ready to pump in any money for mere scrap. He has called the machinery of B & C Mills 'scrap'. From the tone in which he has spoken we can take it that the Government of India will not come forward to give any money. Why are most of the industries becoming sick? The machinery has been purchased about 20 years back for about one crore of rupees. Because of inflation and high prices, a sum of 40 to 50 crores of rupees will be required to replace the old machinery. When an industry is making a profit of about 10 per cent they are satisfied and dividend is declared to the shareholders. When the time comes for the replacement of the machinery, they are not able to do it and this is the reason why many industries become sick. A day will come when it will not be possible to revive any industry which has become sick. Today the Government may be in a position to put up palatial buildings and construct roads. After some time, the Government will not be able to find necessary funds to scrap the old building and put up a new building in its place. The Government may find it difficult to white-wash the buildings or to maintain the roads laid. The Government may spend 100 or 200 crores to provide many amenities to the people and after some years, because of inflation and rising prices, the Government will not be in a position to maintain them.

I wish to speak about one more thing mentioned in the Governor's Address regarding diversification of crops by the agriculturists and the hon. Member Thiru Damodaran also spoke about it. It appears that the Government are thinking of penalising the farmers who resort to diversification in cultivation. My only question is that there are many industries in our country and in our State which have diversified their production. For example, Simco Meters stated in the first instance, with the manufacture of meters. When they ended up in loss, they resorted to manufacture of defence equipments and they got many orders and were able to make a profit. Such things have happened in many industries. When the manufacture of a particular thing is not profitable, they have to switch on to some other thing so as to

[Thiru G. Swaminathan]

[1981 ஜனவரி 30]

make it profitable. In the same way, when agriculturists feel that even if the Government come forward to pay Rs. 10 more per quintal, the price is not remunerative, they are at liberty to grow casuarina or any other crop. How is it that the Government which do not come forward to penalise the industries take a different stand in the case of agriculturists? If they want to

(முற்பகல் 11-50) .

have such an enactment in the case of agriculturists, they should bring in an enactment for the industrialists also and say that the industry should not be diversified but should be run only for the purpose for which it was started, whether it runs at a profit or at a loss. Having two standards, one for the industries and another one for agriculture is, in my opinion, not very fair. I feel that the Government should ponder over this for a much longer time before making a commitment.

Sir, I would also like to mention one thing regarding the starting of industries. I find that the Government of Andhra Pradesh are acting in a big way in promoting industries. I think that Tamil Nadu also can act in a much bigger way. I would not say that they should follow Andhra Pradesh. But, they can try to take up what the Government of Andhra Pradesh are now doing for promoting industries. I find that during the last three or four years many of our major companies from Tamil Nadu have gone to Andhra Pradesh. I was told recently that the Lakshmi Mills group was putting up an industry there. The reason for the industrialists going there is that the margin amount that they have to pay there is very much less than what is wanted here. The payment of margin amount has become a bugbear because of inflation. Previously, supposing that the margin amount is 20 per cent, if a person had Rs. 20 lakhs, it would be sufficient for him to start an industry with an investment of Rs. 1 crore. But due to inflation the margin money has gone up to Rs. 60 lakhs. The percentage of margin amount which was 20 per cent is growing so alarmingly high that fewer and fewer people are coming forward to put up industries here. What the Government of Andhra Pradesh have done in this regard is this. There, they have reduced the quotient or percentage on the money that the Government and the financial institutions give and also on the money that the industrialists are to give. Now, I find that even a person with very good managing capacity and who is well-versed in technology cannot put up an industry with an investment of Rs. 1 crore if he does not have a large amount to pay as margin

1981 ஜனவரி 30]

[Thiru G. Swaminathan]

money. So, I would only suggest to the Government that, if they want more industries to be started here, they should consider the managerial capacity of the person who wants to start the industry and not his capacity to pay margin money.

Sir, I have already expressed my views on Prohibition. I only wish that all the pious hopes of the Government of Tamil Nadu will become fruitful and that the poor people in the villages will become richer. But, I would like to add that merely hoping and dreaming for a thing and merely saying that a particular thing will be done will not yield any fruit. I expect that the Government will follow up what they have said, with a prudent and definite policy both in the Budget and Plan documents.

I thank you very much for having given me this very good opportunity.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரை, புத்தாண்டு வாழ்த்தும் பொங்கல் வாழ்த்தும் நமக்கெல்லாம் தெரிவித்தது, நமமுடைய உள்ளங்களெல்லாம் மகிழ்ச்சிற்ற நல்லுரையாக அமைந்திருக்கிறது. உலகத் தமிழ் மாநாடு 9-ஆம் சிறப்புமாக நடைபெற்று, அங்கே கலந்துகொண்ட வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் எல்லாம் தனியான இரயில் மூலம் புயணம் செய்து மகாபலிபுரம் வந்து அவர்களும் அங்கே பொங்கல் வைத்து தமிழ் உள்ளங்களின் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்கள். அந்தப் பொங்கலை ராஜ்ய நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த செல்லி மிச்சிகினி அவர்களும், மலேசிய நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த அங்கேலா ரோசய்யா அவர்களும், இலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த திருமதி அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் சேர்ந்து வைத்தார்கள். அதன் மூலம் அந்த தமிழ் உள்ளங்கள் மகிழ்ச்சிற்ற விழாவாக. தமிழர்களின் விழாவாக அமைந்தது.

பொதுவாக, எது பொங்கலாம், எது பொங்கக்கூடாது என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். பால் பொங்கலாம், அன்பு பொங்கலாம், இன்பம் பொங்கலாம்; ஆனால் உள்ளங்கள் பொங்கக்கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ சிலருடைய உள்ளங்கள் பொங்கியிருக்கின்றன என்பதைச் சமீபத்தில் நாட்டு மக்கள் கண்டார்கள். குறிப்பாக, உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி 9-ஆம் சிறப்புமாக வெளியிடப்பட்ட மலர் ஒன்றில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்குக் கோபம் கொண்டது போலவும், அதற்காக அந்த மலரை எரிக்க வேண்டும் என்றும் ஒருவர் ஒரு கருத்தினை வெளியிட்டார். மாநாட்டையொட்டி

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 ஜனவரி 30]

வெளியிடப்பட்ட மலர் குழுவின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் அந்த மலரில் என்ன கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்வது முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“அமுதத் தமிழ் வளர்ப்போம்” என்று தமிழினுடைய பெருமையை எடுத்து விளக்கும் வகையிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையை அதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று சொல்லி தமிழின் பெருமையையும், வளத்தையும், வளமையையும் வடித்துக் காட்டி ஒரு இடத்தில் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “சிந்துவெளி நாகரிகம் அழிந்து பட்டதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அறிந்த அறிஞர்கள் ஒரு கருத்தை உறுதியாக வெளியிடுகிறார்கள். அதாவது “மாறி வரும் காலத்தோடு மாற இயலாத நாகரிகம், வெளிநாட்டுத் தாக்குதல்களைத் தாங்க இயலாத நாகரிகம் ஆகும். ஆகவே அது அழிந்துவிட்டது” என்று அறிஞர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை, அதிலே முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மலரையாவது வெளியிட வாருங்கள் என்று அவரை அழைத்த காரணத்தால், ஒரு வேளை அம்மலரை எரிக்கத் துண்டியதோ என்னவோ நான் அறியேன்.

சிந்துவெளி நாகரிகம்பற்றி நாம் ஒன்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பன்மொழிப் புலவர் திரு. கா. அப்பாதுரையார் அவர்கள் “தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள்” என்றதோர் நூலை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் சிந்து வெளி நாகரிகம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “கி.மு. 3000 ஆண்டு அளவிலேயே அவர்கள் சிந்து, சேலம், கடோர் ஆகிய இறந்துபட்ட நாகரிக வழிகளில் வாணிபம் செய்தும், குடியேறியும் நாகரிகத்தைப் பரப்பி இருந்தனர்” என்று எழுதியுள்ளார்கள். ஆக, தமிழ் அறிஞரான திரு. கா. அப்பாதுரையார் அவர்கள் வெளியிட்ட இந்தக் கருத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கருத்து ஒத்து வரவில்லை என்றால், நான் இன்னொரு துலையும் ஆதாரமாகக் காட்ட விரும்புகிறேன். “தமிழ் நாட்டின் தொல் பழங்காலம்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். “மக்களை இன அடிப்படையில் ஆழ்ந்து கண்ட உண்மைகள், எல்லோராலும் உடன்படத் தக்கவை. - திராவிடர்கள் சிந்து மொழி பேசும் மக்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கருத்து இக்கால இன மரபியல், தொல் பொருளியல், மொழியியல் ஆகியவற்றைச் சார்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்களால் தவறாகப் போய்விட்டது. சிந்திய மொழி இனம் என்று கூறுவதே ஒரு கற்பனை யானது என்பதை மொழியியல், மானுடவியல் ஆராய்ச்சியியல் மூலம் புலனாகிறது” இந்த அலுவல் முன்னுரையும் எழுதியவர் மாநாட்டு மலருக்குத் தி வைக்கவேண்டும் என்று கூறும் கலைஞர்தான் என்பதை நான்

[1981 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒருவேளை அது ஆனந்தங்களின் வேலையாக இருக்கலாம், மறைமலைகளின் காரியங்களாக இருக்கலாம் அல்லது ராஜாக்களின் திருவிளையாடல்களாக இருக்கலாம் என்று அவர் சொன்னாலும், நான் ஆர்சரியப்படுவதற்கில்லை.

வெளிநாடுகளிலுள்ள தமிழ் மக்கள் கற்க ஆசிரியர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அது தமிழ் மொழியைப் பாப்புவதற்குத் துணையாக இருக்கும் என்ற கருத்தை மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதையொட்டி, நான் ஒரு கருத்தை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மொரீஷியஸ் நாட்டிலும் அதனை அடுத்து இருக்கிற சிசல்ஸ் டி. ஸூரியன், மடகாஸ்கர் ஆகிய பகுதிகளிலும் பேசப்படுகிற மொழி நம்முடைய பூர்வீகமான தமிழ் மொழியோடு பிரெஞ்சு மொழி கலந்து பேசப்படும் “திரிஷியோ” என்ற மொழியாகும். இவை இந்து மகா சமுத்திரத்தின் கரையோடுள்ள நாடுகள் அல்லது திட்டிகளாக இருந்தாலும்கூட, அவைகளை அடுத்து வரும் கரையில் இருக்கும் அட்லாண்டிக் மாகாடலை ஒட்டியிருக்கும் கெய்ட்டி, சுவாடல்ஸ், மார்சேஸ், மார்ட்டின் போன்ற பகுதிகளிலும் இது போன்றதொரு மொழியைப் பேசுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எங்கெங்கோ பிரிந்து போயிருப்பவர்கள் நம்முடன் தொடர்புடையவர்களாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம் தான் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் நமது மொழி உரிய காலத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், நாம் எவ்வளவு பெரிய பரந்த இனமாக, உரிமை கொண்டாடுகிற இனமாக இருந்திருப்போம் என்று தெரிகிறது. இதற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் கைகளிலேதான் அங்கெல்லாம் தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்ப வேண்டும் என்ற நல்ல முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று மழலை மொழியில் ஆளுநர் உரையில் சொல்லியிருப்பது இந்த அரசின் உணர்வைப் பிரதிபலிப்பதாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுரை மாநாட்டைப்பற்றி நாம் பெருமையாகப் பேசுவது ஒருபுறம் இருந்தாலும், அந்த மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்த பிரதாண்டு தமிழ் அறிஞர்கள் என்ன கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்பதை நாம் இங்கே எண்ணிப் பார்க்கதற்கு உதவியாக இன்றைய தினம் ‘இந்து’ பத்திரிகை ஒரு விவரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது.

பங்களாதேஷிலிருந்து வந்து மதுரைத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட அறிஞர் டாக்டர் மன்சூல் இஸ்லாம் என்பவர் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 ஜனவரி 30]

"I have observed that the ordinary people have a deep love for Mrs. Indira Gandhi, their Prime Minister, as an all-India leader and for Mr. M.G.R., their Chief Minister, as a Tamil leader."

அதோடு அவர் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். அது

"I have attended more than a dozen international conferences in the last two decades in different countries of Europe and Asia. But, so far as people's participation is concerned the Madurai Conference stands unique in my mind. I was never so much impressed before by a conference as I have been by the Fifth Tamil Conference".

இந்த அளவுக்குப் பங்களை தேவிலிருந்து வந்த அறிஞர் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த அளவுக்குத் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்த நமது முதல்வர் அவர்களைப்பற்றி பலரும் என்ன கருத்து தெரிவித்தார்கள் என்பதையும் நாம் இங்கே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

"ஸ்பாட் லைட் ஆன்" என்கிற பத்திரிகையில் "எம். ஜி. ஆர், எ ஹீரோ ஆன் அண்டு ஆஃப் தி ஸ்கீன்" என்ற ஒரு கட்டுரையில் "கோட்புர் ஹோஷின்" என்ற அம்மையார் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் இரண்டு தொழிலாளர்களைப் பேட்டி கண்ட பிறகு, இந்தக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இரண்டு சாதாரண தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டு முதல்வர் அவர்களைப்பற்றி என்ன குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை எழுதியிருக்கிறார். அதில் ஒருவர் சொல்கிறார்.

"Words cannot express the love that we people feel for him. Because of him and what he has done everything has improved for us".

இன்னொருவர்

"We have great confidence in him because what he says he will do, he does. He may have no children of his own; but we are all his children. That is how he treats us with love and understanding and we respond in the same way".

என்று குறிப்பிடுகிற அளவுக்கு, நாட்டு மக்களுடைய உன்னங்களைக் கவர்ந்த தலைவராக நமது முதல்வர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இம் மாநாடு மூலம் அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய பணியைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் உள்ளளவும் பெருமையோடு நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1981 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

(தண்பகல் 12-00)

அடுத்து, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி பலரும் நாட்டிலே பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், அவருக்குத் துது விடுகிற தூதுவனாக நான் போய் வந்தேன் என்று சொல்லுவதையும் கேட்டிருக்கிறோம். உள்ளபடியே விவசாயிகள் பிரச்சினைக்கு யார் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியவர்கள் என்பதையும், எந்த அடிப்படையிலே அது வந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தீட்டுகிறபோது கனரகத் தொழில்களுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் தந்தோம். கனரகத் தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தது தவறா, நியாயமா என்ற விவாதம் தேவையில்லை. நம்முடைய மாநிலம் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் பகுதி. இந்தியாவின் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தால், இப்போது அந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க வேண்டிய கட்டத்திலே நாம் இருப்போம். கனரகத் தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததன் காரணமாக விவசாயப் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருப்பது தமிழ் மாநிலத்தான் என்று அந்நுடைய தொல்லைகளை நாம் அனுபவிக்கிறபோது உரியவர்கள் அதைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியது நியாயம் என்றும் கருதுகிறேன். அந்த முறையிலே விவசாயிகள் பிரச்சினையிலே இந்த அரசு அக்கறை காட்டுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகார்த்தன் அவர்கள், "நாங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு போராடுகிறோம், அதைத் தவறாகக் கருதத் தேவையில்லை" என்று சொன்னதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சிலர் மக்களுக்குத் தொல்லை தருகிறார்கள். ஆட்சிக்குத் தொல்லை தருவது என்பது இயற்கை. ஆனாலும்கூட அது மக்களுக்குப் போய்ச் செருகிறது என்பதை அறியும்போதுதான் வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

விவசாயத்திலே மறுமலர்ச்சி கண்டாக வேண்டும், சிறு விவசாயிகளுக்கு ஏற்ற வகையிலே சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அமெரிக்காவில் ஹைட்ரோ சிஸ்டத்தில் மைக்ரோ கம்ப்யூட்டர்களை வைத்த பர் சிறு விவசாயி களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு, நக்காவில் செடிக்கு ஏற்ற சீதோஷ்ணம் என்ன, அது எவ்வளவு நாட்களில் வளரும், அதற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவை என்ற விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு மைக்ரோ கம்ப்யூட்டர் முறையைப் புகுத்தி அங்கே வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நம்முடைய விவசாயத் துறையிலே அமுலாக்கி நல்ல மறுமலர்ச்சி உருவாக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

யார் யாரிடமோ யோசனையைக் கேட்கிறார்களே என்று சிலர் குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஒரு பேராசிரியருடைய நெஞ்சம் விம்முகிறது. சின்னஞ்சிறு யோசனையைக் கூட கேட்கிறார்களே என்று குறைபட்டுக்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 ஜூன் 30]

கொண்டார்கள். தனி மனிதரிடத்திலே இருந்தாலும், நிர்வாகத்திடமிருந்தாலும் யோசனையைக் கேட்கிற தன்மை ஒரு அரசாங்கத்திற்கு மரியாதையையும், மதிப்பையும் தேடித் தாக்கட்டியது. யாரையும் கேட்டு நடக்கவில்லை என்பதற்கு அண்ணா அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். இராஜாஜி அவர் களுடைய படத்தைக் காட்டி உங்கனையெல்லாம் யார் இயக்குகிறார்கள் என்று கேட்டபோது “மேலே இருப்பது இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது” என்று சொல்லி தலையை அசைத்துக் காட்டினார். அதாவது தலையில் உள்ள மூளை ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அதைப் போல, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய எண்ணமும், அமைச்சர் பேரும்க்குரிய ஆலோசனையும் இந்த அரசு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நல்ல யோசனை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தபோது திரு. நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை, பரந்த மனப்பான்மையோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை வந்தபோது “ நம்புகிறீயா? உங்கள் நண்பராக இருக்கிறார், நீக்கிரம் நீர்த்துவிடுங்கள் ” என்று சொன்னபோது, அண்ணா அவர்கள் “ தயவு செய்து இதைக் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சத்தம் போட்டுச் சொல்லுங்கள். இங்கே அதிகம் பேரினால் அந்தச் சட்டமன்றத்திலே இதற்கு எதிர்ப்பு வந்துவிடும் ” என்று சொன்னார்கள். அதைப் போல நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியால் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் ஒரு நல்ல முடிவு எற்பட இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதற்காக, சர்வ கட்டிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது.

மின்சார அபிவிருத்தியைப்பற்றி, நாம் சிந்தனையைச் செலுத்தியாக வேண்டும். சவுதி அரேபியாவில் 50 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். 15 ஆண்டுக் காலத்திற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவையென்று அமெரிக்க நிறுவனத்தை வைத்துக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். வருகிற 15 ஆண்டுகளுக்கு 70,000 மெகாவாட் மின்சாரம் தேவையென்று அறிந்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் 22,000 மெகாவாட் மின்சாரத்தை, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரிசிடி, அந்நாரிட்டி, அதாவது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரிசிடி, அந்நாரிட்டி, அதாவது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரிசிடி, அந்நாரிட்டி, அதாவது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரிசிடி, அந்நாரிட்டி, அதாவது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

1981 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

தொழிற்கூடங்களிலிருந்து மின் இயந்திரங்களைத் தர வேண்டும் என்றும், அப்படித் தர முடியாது என்றால், வெவிநாடுகளிலிருந்து வாவழைத்துத் தர வேண்டும் என்றும் கேட்ட வேண்டும்.

பக்கங்காம் & கர்நாடகம் நில் பற்றிப் பெரிய முடிக்கங்கள் செய்யப் படுகின்றன. ஏதோ இந்த அரசுதான் தவறு செய்ததைப் போலவும், அரசு அந்த ஆலையை எந்த வேண்டும் எவ்வும் கூறுகிறார்கள். இது மூன்று பேர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. ஒன்று தொழிலாளர்கள், இரண்டாவது அந்த நிறுவனம், மூன்றாவது மத்திய அரசு. இதிலே மாநில அரசு அந்த மூன்று பேர்களுக்கும் ஒட்டுமொத்தமான ஒரு நிலையை உருவாக்கக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறதென்று முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையால் 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா, இண்டஸ்ட்ரியல் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் ஆகியவைகள் கல்கத்தாவிலே அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தாலே, கல்கத்தாவைச் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகள் பயன்பெற்றிருக்கின்றன என்று பல பேர் மத்தியிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்தி, இந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறந்து 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு வளம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்கத்தாவில் இதைவிட அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மில்கன் முடிக்கிடக்கின்றன. பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கும் வேலையிழந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தகவலுக்காகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : என்னை விட அதிகமாக அதில் இந்திய அரசியலைத் தெரிந்து வைத்திருப்பவர் மான்யும்கு உறுப்பினர், என்ற கையிலே நான் அவர் சொல்லுவதை எற்றுக்கொள்ளுகிறேன். “இந்தியா டுடே” என்ற பத்திரிகையில் போட்டிருப்பதைப் படித்ததால் நான் அப்படிச் சொன்னேன். அப்படிப்பட்டதொரு எண்ணம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் உள்ளவர்கள் தான் அதிகம் பயன்படுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அப்படி இல்லையென்றால், தவறு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா, இன்டஸ்ட்ரியல் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் டெவலப்மென்ட் ஆஃப் இந்தியா, இன்டஸ்ட்ரியல் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் அடியவைகளின் உதவியைப் பெற்று இந்த மில்லை நடத்துவதற்குரிய பரப்பாடு வைப்பதற்கு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

488

ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 ஜனவரி 30]

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், 1949-50 ஆம் ஆண்டில் 15,303 ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருந்த நிலைமை மாறி இன்றைக்கு 33 ஆயிரம் ஆரம்பப் பள்ளிகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. 6 முதல் 14 வயது வரை உள்ள மாபத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 18 இலட்சமாக இருந்தது, இன்றைக்கு 68 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியருக்கு 38 மாணவர்கள் என்ற கணக்கு மாறி, ஒரு ஆசிரியருக்கு 60 பள்ளிகள் என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது. கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுரிமை வழங்கும் முதல் முயற்சி தமிழ்நாட்டில்தான் எடுக்கப்பட்டு, 14 கல்லூரிகள் இன்றைக்குத் தன்னுரிமையோடு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியா முழுவதும் உள்ள தொழிற்கல்வியைக் கணக்கிட்டால், தமிழ்நாட்டிலேதான் 52 ஆயிரம் மாணவர்கள் போதுமான ஆய்வுக்கூட வசதிகள் இல்லாத நிலையில் தொழிற்கல்வியைப் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டு 24 கல்லூரிகளும், அதில் படிக்கும் 17 ஆயிரம் மாணவர்களும் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று தமிழகத்தில் 157 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 1,33,090 மாணவர்கள் பயில்கிறார்கள். ஆகவே பல்கலைக் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

மேலும் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. சென்னை நகருக்குக் குடிநீர் கொண்டுவரும் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 995 மில்லியன் லிட்டர் நீரைக் கொண்டுவரக்கூடிய வேலையை ஐந்தாண்டுக்குள் மேற்கொள்ளவிரும்புகிறது அரசு. மால் ராப்பிட் டிரான்சித் டிஸ்ட்ரிக்டின் மூலம் 60 கோடி ரூபாய் செலவில், சென்னை நகரப் போக்குவரத்தை எவரிமைப் படுத்துகிற திட்டம், சுற்றுலா நோக்கோடு விமானப் போக்குவரத்தை அமைத்தல் போன்ற திட்டங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. இதை மத்திய அரசு செய்யவில்லையென்றால், மாநில அரசு பொறுப்பு ஏற்றுச் செய்கிற நிலை வரவேண்டும். இதையெல்லாம் செய்கிறபோது, பணம் எங்கே என்ற கேள்வி வருகிறது. அதற்கு ஏதாவது வழிவகையை இந்த அரசு காண வேண்டும். அப்போதுதான் மதுவிலக்குப் பிரச்சினை நம் முன்னாலே வருகிறது. இராஜாஜி அவர்கள் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தபோது ஒரு வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள்.

“I want to assure, on behalf of the Government, those Hon. Members who have any apprehensions in regard to the matter that it is not the intention of the Government to allow harassment, blackmailing and things of that kind. It will not permit social and private life being uprooted, so to say, on suspicion and things of that kind.”

ஆனால் நடைமுறையிலே என்ன நடந்தது என்றால், அச்சுறுத்தல்களும் காவல் துறையினர் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடக்கும் சூழ்நிலையும் வந்தது.

1981 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

அப்போது இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னதை அமுல்படுத்துவதில் என்ன நிலை இருந்தது என்பதைக் குறித்து ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போது இராஜாஜி அவர்கள் பிரதமர் என்று அழைக்கப்பட்டார். 1937 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதி அன்று ரத்து செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அப்போது ஆளுநராக இருந்த திரு. எர்ஸ்கின் என்பவர் திரு. பி. ஜே. கிரிக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதிலே அவர் குறிப்பிடுவது—

“As a matter of fact, I would like to tell you very confidently indeed, and I hope you would not mention this to Mr. Rajagopalachari”

ராஜாஜி அவர்களுக்கு நீங்கள் தெரிவிக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று ஆரம்பித்து எழுதியிருக்கிறார்.

“. . . that we are only to extend Prohibition to one district next year and even then not till October. You and I may only think of Prohibition as a ridiculous policy and we may well believe that it may only result in throwing away a large amount of money without, at the same time, doing a great deal to minimise the drink evil.”

என்று அந்தக் காலத்திலேயே ஆளுநர் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

(பிற்பகல் 12-10)

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அருணாசலம் தலைமை)

பிறகு சேலத்திலே இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு நடந்தது என்று கணக்கிட்டு. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 1939-லே ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். அப்போது அந்த விவாதம் நடந்ததைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். சர் வில்லியம் நைட்ஸ் என்பவர் ரூ. 4½ கோடி போகிறதே, எப்படி அதை ஈடுகட்டப்போகிறீர்கள் என்றார். அதுபோல கேள்வி மாநிலத்திலேயும் அந்த மதுவிலக்கை அமுல் படுத்துவதற்கு ஏறத்தாழ ரூ. 26,22,000 செலவானது. ஆனால் இவ்வளவு செலவு செய்தும் அதிலே வெற்றி அடைந்தோமா என்பது ஒரு கால கட்டத்திலே கேள்விக் குறியாகவே இருந்தது. அமெரிக்க நாட்டிலேயும் இதைச் செய்தார்கள். ஆனால் அவர் களுடைய நிலை என்ன என்பதற்கு ஒரு ஆராய்ச்சி எழுந்தது. Intemperance என்ற தாலிலே இந்தக் கதை முழுவதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது இந்த மதுவிலக்கு 1920 ஜனவரி 16 தேதியில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதைப்பற்றி அவர் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்?

“At midnight on January 16, 1920, the Eighteenth Amendment became law. Americans said good-bye to legalised liquor and a 13-year on bootleggers began.”

D-II C 99—5

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 ஜனவரி 30]

ஆனால் மதுவிலக்கு வந்ததே தவிர, கள்ளச் சாராயத்தினுடைய சண்டை அல்லது அவர்களுடைய போராட்டம் 13 ஆண்டு காலமாக நடந்தது என்ற நிலைமைகளைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'பூட்லெக்கர்ஸ்' என்ற வார்த்தையே அமெரிக்க நாட்டிலே அவர்கள் பூட்டிலே பாட்டிலை வைத்துக் கொண்டு போனதாலே தான் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஒரு பெரிய திட்டம். காந்தியார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திட்டம். காந்தியார் வழியிலே வந்த நாம் இந்தத் திட்டத்தில் உள்ள உண்மையை, நியாயத்தை புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே இருக்கின்ற சிரமங்களையும், அதனால் ஏற்படுகின்ற இழப்பையும் பார்க்கிறபோது, இதற்கு உங்களுடைய ஆலோசனை என்ன என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலேயும் நியாயம் இருக்கிறது. அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களும் 'எங்களை ஏன் கேட்கிறார்கள்?' என்று கோபப்படுவதும் நியாயம் தான். அதற்குக் காரணம் 'எங்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே கேட்க வேண்டிய தேவையில்லை. எங்களுடைய கருத்தை, எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்' என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் 1971 ஜூன் 19 ஆம் தேதி சொல்லியிருக்கிறார். அது 'கொழுந்துவிட்டு எரியும் நெருப்பு வளைபத்திற்குள் கொளுத்தப்படாத கம்பூரமாகத் தமிழ் நாடு எத்தனை நாள்தான் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும்?' என்று அந்தக் கேள்வி இன்னமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : கலைஞர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவராக இருந்து சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அவர்களையும் அடங்கிய ஒரு கட்சியின் தலைவராக இருந்து, உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் சொன்னார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது தான் அதையெல்லாம் தேடுகின்ற அவசியம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இதில் இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். அந்தக் கருத்து ஒருவேளை இப்போது தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில், இந்தக் கருத்தினுடைய நியாயத்தை, அவர் சொன்னதை இணைத்து நான் சொல்கிறேன். அதற்குக் காரணம் 'எங்களை எல்லாம் ஏன் கேட்கிறீர்கள்? அவர் அன்றைக்கே சொல்லி வைத்திருக்கிறாரே' என்றுதான் அவர்கள் சொல்லாமல் சொல்கிறார்களோ என்றுதான் நான் இங்கு கருதுகிறேன்.

1981 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

அடுத்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆளுநர் உரையில் வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, அதற்கான முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடும் என்று ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெளி நாடுகளிலே, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் தனி மனிதனுக்கு 'சோசியல் செக்யூரிடி' என்று இருக்கிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மது விலக்குபற்றி, கடந்த காலங்களில் நடந்த அனுபவங்களைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். இந்த மதுவிலக்குபற்றி அங்கத்தினர் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைக் குறிப்பிடாமல் போகிறார்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது தனிப்பட்ட நிலை என்பது அல்ல. பலருடைய ஒன்றுதிரண்ட கருத்துக்களைப் பெற்று இந்த நிலைமைகளை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று பார்க்க வேண்டும். அதனால், இந்த அவையிலே பலரும் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் அரசு முடிவு எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் நமக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம் இந்தச் சிரமங்களை நாம் எப்படிச் சந்திக்கப் போகிறோம்? இவ்வளவு இழப்பு ஒரு பக்கம், இன்னொரு பக்கம் இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இக்கட்டான நிலை இருக்கிறதே என்பதைத்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தான் நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை. வெளிநாடுகளிலே தனி மனிதனுக்கு வாழ வறி செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இன்னமும் நம் நாட்டிலே கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை முறை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, குடும்பத்திலே ஒருவருக்கு வேலை தருவது என்பது அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஓரளவுக்குத் துணையாக இருக்கும். அந்த சோசியல் செக்யூரிடியை நாம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சமுதாயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நியாயமான ஒரு இடத்தை அனைவருக்கும் தரமுடியாத கஷ்டம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இன்னமும் வேலை இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமைகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்போதுதான் நாம் எண்ணுகிறோம். இன்னமும் எதிர்காலம் பயங்கரமாக இருக்கும். நாடு அந்த நிலைக்குத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

'ப்ராப்ளம்ஸ் ஆஃப் அன்எம்ப்ளாய்மெண்ட்' என்ற கட்டுரையிலே திரு. ஆர். கே. சின்ஹா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 2,000 ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் எண்ணிக்கை 10 கோடிக்குப் போகும் என்றும், 1976-ல் அது கோடிப் பேருக்கு இருந்தது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

[1981 ஜனவரி 30]

வேலைக்காக மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு, பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கு, வேலையில்லாமல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய சிரமத்தை நாம் எதிர்காலத்திலே, எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக குடும்பத்திலே ஒருவராவது வேலை பெற்றுக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற அளவிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்திலே வந்திருக்கின்ற நாம், கம்யூனல் ஜி.ஓ. பிற்பட்ட மக்கள், சமுதாயத்தில் நல்ல வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காக வாதாடியவர்களாக இருக்கின்ற நாம், அடுத்த கட்டமாக ஒரு குடும்பத்திலே ஒருவராவது வேலை பெறவேண்டுமென்ற அரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நல்ல எண்ணங்களோடு கூடிய இந்த ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எந்த ஒரு ஆட்சியையும் எடைபோடுவது அந்த ஆட்சியினுடைய நிர்வாக நிலைகளையும், திறமைகளையும், அவர்கள் காட்டுகின்ற சிறப்பான வழிமுறைகளையும் வைத்துத்தான். இவைகளை வைத்துத்தான் இந்த ஆட்சியையும் எடைபோடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி எடைபோடுகின்ற ஒரு வாய்ப்பாகத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் உரை இருக்கிறது என்பது இந்த அவையிலே இருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. பலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டவேயில்லையென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையிலேயே எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால், முக்கியமான சிலவற்றைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஒரு ஆட்சியினுடைய வலிமையை, வல்லமையை எடை போடுவதற்கு ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள். ஒருவரைப் பற்றிச் சொல்வதானால், "Tell me your friends, I will tell you who you are" "உங்கள் நண்பர்களைச் சொல்லுங்கள், நீங்கள் யார் என்று நான் மதிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்" என்று சொல்வார்கள். அதுபோல, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறமை எப்படி ஆண்டுக்காண்டு மாறுபட்டிருக்கிறது என்பதை விட, அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக வேகம் குறைந்திருக்கின்றன, அவர்களுடைய திறமையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் காட்டத் தவறியிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய முடிவுகளையெல்லாம் எடுக்கிறார்கள். அதற்கான பிரச்சாரங்கள் பலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. மிகப் பெரிய

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அளவிலே, சமுதாயத்தைப் பாதிக்கின்ற முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவுகளை இந்த அரசு எப்படி சந்திக்க இருக்கின்றது? அதனாலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளை எப்படித் தீர்க்க இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. அதற்கான ஏற்பாடுகளாவது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

சமீபத்திலே கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்தப் பதவிகளிலே இல்லை என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று அவசரச் சட்டம்கூட வந்தது. அவசரச் சட்ட அதிகாரம் காலம் காலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு அமைப்பையே தீர்த்துக் கட்டுகிறது. அப்படிச் செய்வதை நான் வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. அதிலே இருக்கின்ற வேகத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அப்படி ஒரு அமைப்பைக் கலைக்கின்றபோது, அதனாலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்காக எடுத்த நடவடிக்கைகள், நடவடிக்கைகள் முறையாக இருந்திருக்க வேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பணி போயிற்று. 25 ஆயிரம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். புதிதாக 12 ஆயிரம் பேர்களுக்கு கிராம அதிகாரிகளாகப் பணி கொடுக்கப்போகிறார்கள். 25 ஆயிரம் பேர்கள் இருந்த இடங்களில் இப்போது 12 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பயங்கரமாக உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது 25 ஆயிரம் பேர்கள் பணியில் இருந்த இடங்களில் 12 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போகிறார்கள். அப்படியென்றால் மீதியுள்ள 13 ஆயிரம் பேர்கள் பணியில்லாமல் விதியிலே நிற்பதா? இந்த நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்த்துவிடப் போகிறோம் என்று சொல்வது விந்தைக்குரியதாக இருக்கிறது.

கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்கள் வரி கட்டுவது என்பது ஒரு ரிமை. அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்டுவதை ஒரு ரிமையாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரி வசூல் இயந்திரமே செயல்படவில்லையே. பல இடங்களிலே வசூல் பணிகள் நடைபெறுகின்றனவா என்றால், இல்லை. அவைகள் நடக்காமல்தான் இருக்கின்றன. சொத்துப் பட்டியல் சான்றிதழ் வேண்டுமென்றால் யார் கொடுப்பது? நிதி மன்றங்களுக்குத் தேவையான வழக்குகளை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்குத் தேவையான

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

சான்றிதழ்களை யார் கொடுப்பது. சிவில் துறையா அல்லது கிராமியின் துறையா? எந்தத் துறையானாலும், கிராம மக்களுக்கு தேவையான சர்ட்டிபிகேட்டுக்களை யார் கொடுப்பது? யாராவது ஜாமின் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவருடைய சொத்துக்கு சர்ட்டிபிகேட் யார் கொடுப்பது? கடன் சம்பந்தமாக வழக்குகள் இருந்தால், அதற்கு வேண்டிய சொத்துப் பட்டியலை யார் கொடுப்பது? என்னென்ன விளை பொருள்கள் எந்தெந்த நிலங்களிலே விளைகின்றன என்று சான்றிதழ் கொடுப்பதற்கு, எந்தக் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்? அங்கே பணிகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவா? அமைச்சர்கள் எல்லாம் இங்கே நடப்பதாகச் சொல்லலாம்; கேள்வி நேரத்திலே கேட்கின்றபோது சொல்லலாம்; ஆனால் யாரும் இடைமறித்துப் பேச முடியாது. அந்த இயந்திரம் ஸ்தம்பித்துவிட்டது என்பதை நான் சொல்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கிராம நிர்வாகம் சீர்குலைந்து போயிருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் கிடையாது; மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் கிடையாது; முன்பு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாவது அதை யெல்லாம் சேர்த்துச் சொல்வதற்கென்று இருந்தார்கள். அவர்களை ஒழித்துக் கட்டியாயிற்று. அவர்கள் இல்லாதபோது, கிராம மணியக்காரர், கணக்கர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களையும் ஒழித்துவிட்டார்கள். அவர்களை ஒழிக்கின்ற போது சொன்னார்கள், அவர்கள் எல்லாம் பழைய காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய பதவிகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்து கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஜமீன்தார் பரம்பரையினுடைய வாரிசுகள். அதற்காகத்தான் ஒழிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்; ஒழித்துவிட்டார்கள். அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்தார்களா? அதனுடைய விளைவு என்ன? எங்கும் குழப்பம் தான் உருவாகியிருக்கிறது. குழப்பம் உருவாகியிருக்கிறதே, அதற்கு என்ன பதில்? இந்த நிலைமைகள் உருவாவதற்கு முன்பாக துறை அதிகாரிகளைக் கலந்து ஆலோசித்தார்களா? அதைப்பற்றி அவர்களுடன் யோசிக்க வேண்டாமா? ரெவின்யூ அதிகாரிகளை வைத்து ஆலோசிக்க வேண்டாமா? பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாதபோது ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களையாவது போட்டார்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக உடனடியாக யாரைப் போட்டார்கள்? உடனடியாக அவசரச் சட்டம் போட்டார்கள். அந்த அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக அந்த அமைப்பைக் கலைத்து குழப்பத்தைத் தான் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில குழப்பங்கள் உருவாகாமலிருக்க முன் கூட்டியே ஒரு முடிவு எடுத்து அதைச் செய்திருந்தால், என்ன கெட்டுப் போயிருக்கும்? அப்படிச் செய்திருந்தால், இந்தத் தமிழகம் இந்த விதத்திலே பாதிக்கப்பட்டிருக்காது. இப்படிச் செய்தது ஒரு விளம்பரத்திற்காக என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் திட்டமிட்டு ஏன் செயல்படவில்லை என்பதைத் தான் சொல்கிறேன். ஆலோசனை சொல்பவர்கள் எதையோ சொல்கிறார்கள். அதற்காக என்று ஒரு சட்டம், அதுவும் ஒரு அவசரச்

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சட்டமே வருகிறது. அதனுடைய விளைவுகளை நாம் இப்போது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது ஒன்றிலே மட்டுமல்ல, பேருந்துக் கட்டண

(பிற்பகல் 12-20)

உயர்வைப் பொறுத்த வரையில், சமீபத்தில் ஒரு நாடகமே நடந்தது. பெட்ரோல் விலை உயர்ந்தது என்பதற்காக, பேருந்துக் கட்டணங்களை உயர்த்தினார்கள். முதலிலே அதிகமாக உயர்த்தி, பிறகு எல்லோரையும் அழைத்து, அதைக் குறைப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்தார்கள். குறைத்த பிறகு, பேருந்துக் கட்டணங்களைக் குறைத்துவிட்டோமென்று விளம்பரம் செய்தார்கள். ஒட்டகத்தின்மீது சுமையை ஏற்றிவிட்டு, கடைசியில் எதை யாவது லேசாக எடுத்துவிட்டால், சுமையை எடுத்துவிட்டார்களென்று நினைத்து அதுவும் சென்று கொண்டிருக்கும். சென்ற முறை இப்படி நடைபெற்றது. இந்த முறையும் அது நடைபெறப் போகிறதென்று நினைக்கிறேன். இதுபோன்ற நிலைமைகளை அரசு தவிர்ப்பது நல்லது.

நிர்வாக இயந்திரம் பழுதுபடுமானால், நாளைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மட்டுமல்ல, வேறு எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், அதைச் சீர்படுத்துவது என்பது முடியாத ஒன்றாகும். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள அத்தனை பேர்களும், நிர்வாக இயந்திரம் பழுதடைய இடம் கொடுக்கக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் பல பிரச்சினைகள் குறித்து முடிவுகள் எடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்பட்டது. அதை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்று காவல் துறையில் Director-General of Police அவர்களின் பதவிக் காலம் முடிவடைந்தது. இருந்தும் அவருக்கு 6 மாதக் காலம் பதவி நீட்டிப்பு தரப்பட்டது. அவருக்குக் கீழ் 5 ஐ.ஜி.-க்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு, ஐவராக இருக்கிறார்கள். அதே தகுதியில் வேறு இருவர் இருக்கிறார்களென்ற தகவலும் கிடைத்திருக்கிறது. இத்தனை பேர்களையும் வைத்துக்கொண்டு, ஒருவர் ஓய்வு பெறும்போது, அடுத்தவர் அந்தப் பதவிற்குப் போகிறார் என்ற நிலை இல்லாமல், பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுபவருக்கே பதவிக் காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுத்தால், அது ஏன் என்று புரியவில்லை. ஏன் இந்த அரசுக்குத் தடுமாற்றம்? முறைப்படி பதவி உயர்வு பெற வேண்டியவர்கள் இதன் காரணமாகச் சலித்துக்கொள்வார்கள். பதவி உயர்வில் தேக்கம் ஏற்படுவதால், காவல் துறையில் அடிமட்டத்திலிருக்கும் கான்ஸ்டபிள் வரை இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் போகிறது, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பதைத் தடுப்பது முறைதானா என்பது மட்டுமல்ல, இது எங்கே போய் முடியுமென்று பார்க்க வேண்டும். இருக்கின்ற டி.ஜி.பி. (D.G.P.) அவர்களின் திறமையை பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

அவர் எவ்வளவு பெரிய திறமைசாலியாக இருந்தாலும், அவருக்கு அடுத்து இன்னொருவரை உடனடியாகப் போட அவருக்குத் திறமையில்லை என்று ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்லுகிறீர்களா? நிச்சயமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குத் திறமையின்மை இருப்பதாகக் கருதவில்லை. ஆனால் ஏன் இந்தத் தடுமாற்றம்? இது நல்லதா? ஒவ்வொரு பதவிக்கும், இவரைப் போடுவதா, அவரைப் போடுவதா என்று தடுமாற்றத்திற்குள்ளாகும் நிலைமையை எப்போது போக்கப் போகிறார்கள்? இப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்கினால், அமைச்சர்களைச் சுற்றி அதிகாரிகள் வந்துகொண்டே யிருப்பார்கள், அமைச்சர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் சுற்றி அதிகாரிகள் வந்துகொண்டேயிருப்பார்கள் . . .

THIRU G. SWAMINATHAN: May I ask the hon. Member how many posts of Secretaries to the Government of India and key posts in Public Undertakings of the Government of India have not been filled up for the last two years?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நல்ல கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் இருந்து, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருந்தால், உடனடியாகப் பதிலளித்திருப்பார்கள். இப்போது நான் மாநிலத்தின் ஆட்சியைப்பற்றி விமர்சித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் நிர்வாக இயந்திரம் பழுதுபட்டிருக்கிறதென்ற நிலை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பி & சி மில் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், நமக்குள் அதில் அதிக மாறுபாட்டில்லை. நாங்கள் தெளிவாக இருக்கிறோம். அதில் இந்த ஆட்சி என்ன செய்திருக்கிறது? இந்த ஆட்சியின் கருத்து என்ன? மத்திய ஆட்சி அந்த ஆலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். மத்திய அரசு அந்த ஆலையைத் திறக்க துணையிருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அந்த ஆலை மூடப்படுவதன் மூலமாகத் தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப் படுமென்று சொல்லுகிறோம். மத்திய அரசு இந்த அடிப்படையிலே ஆலையை எறிக வேண்டும். நாங்கள் இதைச் செய்திருக்கிறோம், மில்லை மூடியதற்கான சங்கடங்கள் இன்னின, அவற்றை இப்படி இப்படித் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற தகவல்களை ஏன் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கவில்லை? ஏன் அவை மறைவாக இருக்க வேண்டும்? மத்திய அரசு முன்வரவில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, அந்த மில்லை பழமையான மில், ஜங்க் என்று சொல்லுகிறார்கள், அது பெரிய தவறு என்ற வாதம் இருந்து கொண்டிருப்பதே தவறு. அந்த மில் மிகப் பெரும் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பல முறை, அதை மூடிவிட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது. மூடுகின்ற நிலை

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஏற்பட்டபோது, பல கோடி ரூபாய் அந்த மில்லுக்கு மத்திய அரசின் துணையோடு கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் லாபத்தில் அந்த மில் நடைபெறவில்லை. இத்தனையும் நடந்த பிறகு, இப்போது பிரச்சினை உருவாகியிருக்கிறது. இதில்தான் இந்த ஆட்சியின் நிலைமை, தமிழக அரசு இந்தக் கருத்தை இதில் கொண்டிருக்கிறது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். இந்த அரசின் கருத்து என்ன என்பதைப் பற்றி மத்திய அரசும், இந்த அரசும் மட்டும் பேசிக்கொள்வது போதாது. எங்களுக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும். ஏன் மூடி மறைக்கப்படுகிறது? தெளிவாக ஏன் வெளிவரவில்லை? அதைத் தெளிவுபடுத்தினால், அதிலுள்ள சங்கடங்கள் நிரவாய்ப்பு இருக்கும். அப்படி இல்லாமலிருந்தால், இதையும் மத்திய அரசுக்கு தெரிவாக ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த, மற்றவர்களுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இது நல்லதாக இராது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள்மீது நாங்கள் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர்கள். நாங்கள் அவ்வளவு பேரும் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் அவருடைய இடைக்கால நண்பர்கள் யாரும் இங்கே இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. மாணிக்கம் அவர்கள் எங்கே போய்விடுவார்களோ என்று பார்த்தேன். நாங்கள் தான் உங்கள் நண்பர்கள். நாங்கள் திசை திருப்ப மாட்டோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எங்களுக்கு அரசியல் விரோதிகளோ கிடையாது. நாங்கள் நண்பர்களைப் பல இடங்களிலிருந்து பார்க்கிறவர்கள். நாங்கள் நிர்ந்தரமாக நின்றுகொண்டிருப்பதும், பல நேரங்களில் அவசியமில்லாதபோது எங்கனோ துணை இருப்பதும், சில நேரங்களில் எங்கனோ பேசுவதற்கு, எங்களைப் பார்ப்பதற்குப் பயந்து ஓடுகின்ற நண்பர்களையும் பல கட்டிடங்களில் கண்டவர்கள் . . . பல நேரங்களில் கண்டவர்கள் நாங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பொதுவாகப் பேசுகின்றபோது, 'தெரியாம்' சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். பயந்து ஓடுவதென்பது தமிழனுக்கு என்றைக்கும் கிடையாது. திராவிட இயக்கத்தைச் சேர்ந்த யாருக்குமே அது கிடையாதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் ரீதியான உறவுகள் ஏற்படும்போது, உறுப்பினர் அவர்கள் வெள்ளும் வாதம் உறுப்பினருக்கே கட்டப் பயன்படும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிய யாருமே, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பயத்தின் காரணமாக அரசியல் உறவுகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1951 ஜனவரி 30]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பயமில்லாத, வேறு காரணங்களுக்காக இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது இன்னும் அதனுடைய பின்னணியைத் தெளிவாக்குகிறது. அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே இதுபோன்ற பிரச்சினைகளிலே தெளிவில்லாத நிலை இருக்கிற அமைப்பைப் போன்றதான் இன்னொரு பிரச்சினையும் வந்திருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி மாற்றல் பற்றிய பிரச்சினை அது. அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. எனவே அதன் விவரம்பற்றிப் பேச மாட்டேன். என்ன நடைபெறுகிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது? உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியை ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றுவது சரியா, இல்லையா? அதை இந்த ஆட்சி, 'ஆன் பிரின்சிபிள்' கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறதா, இல்லையா? அதில் மாறுபாடு இல்லையென்று கருதுகிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தென்று கருதுகிறேன். அப்படியென்றால், நம்முடைய மாநில முதலமைச்சருக்குத் தெரியாமல், நம்முடைய மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி மாற்றப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சினை. இது குறித்து நம்முடைய மாநில முதல்வரவர்களைக் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த மாற்றம் நடைபெற்றிருக்கிறதா? அதில் யாருக்கும் மாறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிறகு இன்றைக்குள்ளே பிரச்சினை என்ன? தமிழ் தெரியாதவர் இங்கே நீதிபதியாக இருக்கலாமா? உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாக இருக்கலாமா? அமைச்சர் எப்படி அங்கீகரிப்பது? நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். தலைமை நீதிபதியை மாற்றுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டுவிட்டு, அவரை மாற்றும்போது அவர் எந்த மாநிலத்திற்குப் போவது? இந்த மாநிலத்தின் பெரிய தெரிந்தவர்கள்தான் தலைமை நீதிபதியாக வர வேண்டுமென்ற கொள்கை இருந்தால் எப்படி? . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, On a point of Order இந்தப் பிரச்சினை உயர்நீதிமன்றத்திலே, வழக்காக இருக்கக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே sub-judice ஆக இருக்கிறது. அதை இதுபற்றிப் பேசலாமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேசலாமா? இது பற்றிய பிரச்சினை, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய கட்டுப்பாடு தோழர்களால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. எனவே இதுபற்றி தலைவரவர்கள் குறிப்புகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதிமன்றத்தில் ஒரு பிரச்சினை இருக்கும்போது, அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று நினைக்கிறது. எனவே தலைவரவர்கள் இது குறித்து தெளிவாக ரூலிங் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் . . .

[1951 ஜனவரி 30]

(பிற்பகல் 12-30)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய சம்பிரதாயப்படி உச்ச நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருக்கின்ற ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி தொடர்ந்து இங்கே பேசலாமா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : சட்டமன்றப் பேரவையில் அரசின் பரிந்துரைத் தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டமன்றப் பேரவையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைக் கொடுத்து விட்டார்கள். பத்திரிகைகளிலும் அது வந்து விட்டது. உச்ச நீதிமன்றம் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிற விஷயம் நமக்குள் தான் போகவில்லை. இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் புத்திராகச் செல்கிற கருத்துக்கள் அல்ல. ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. அவையிலும் இது பற்றிய பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. ஆகவே இது புதிதாய் பிரச்சினை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைமை நீதிபதியைப் பொறுத்தவரை, அவருக்குத் தெரிந்தது ஆங்கிலமும் தமிழும். அவர் எங்கே போவது? இந்தியாவில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாநிலங்கள் இல்லை. டனுவையில் தமிழ்தான் தாய்மொழி. ஆனால் அங்கே உயர் நீதிமன்றம் இல்லை. இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாநிலங்கள் இல்லை. நாகாலாந்தில் மட்டும் தான் ஆங்கிலம் தாய்மொழி. அங்கு கூட உயர் நீதிமன்றம் கிடையாது. நமக்கு ஒன்று பொருந்துகிறது என்று நாம் வாதாடுகிறோம் என்று சொன்னால், அது மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பொருந்த வேண்டாமா? தமிழ் தெரியாத நீதிபதியை நியமிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது தான் இது புத்திராக நமக்கு முகலாக ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முதன் முதலாகப் பதவி ஏற்றபோது பதவிப் பிரமாணம் எடுத்ததில் கொண்டார்களே அப்போது உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி திரு. கோவிந்த மேனன் என்பதை மறந்து விட்டார்களா? அவருக்கு முன்பு தமிழ் தெரியாத டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி இருந்தாரே. ஆகவே முன்பும் தமிழ் தெரியாதவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். மூலம் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இந்திய தெரியாத திரு. ரெங்கராஜன் அவர்கள் செல்லவில்லையா? எதிலும் இந்த அரசு திட்டவாட்டமாக, தெளிவாக இருக்க வேண்டும். எதோ கங்களுக்குள் சனகரியமாக இருக்குர் வரையில், 'எங்களுக்குப் பொருத்ததான வரையில் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். மாற்றுவதற்கும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். ஆனால் நிர்வாகத்திற்கு அவர்கள் வரவில்லை என்ற நிலை வரும்போது மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை' என்று சொன்னால், அது ஒரு மாநிலத்தினுடைய

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

தேவைக்கு, நன்மைக்கு ஏற்றதல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திய அரசியல் அமைப்பைச் சரியாக, முறையாகச் செயல்படுத்த இதுபோன்ற பிரச்சினைகள், வாதங்கள் இடம் கொடுக்காமல் தடுத்து விடும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசினுடைய மதுவிலக்குக் கொள்கையைப்பற்றி எல்லோரும் இங்கே பேசியிட்டார்கள். அதற்குள்ளே நான் அதிகமாக நுழைய விரும்பவில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் இரா. சுவாமித்தனம் அவர்கள் அவருட்கே உரிய முறையில் அழகாக, “13 ஆண்டுக் காலமாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை நாம் சரியாக, முறையாக நிறைவேற்றவில்லை, அதிலே அத்தொழில்கள் இருந்தன. காவல் துறையினர் அல்லது வேறு துறையினர் தவறு செய்தார்கள், சரிவர அநீத அரூட்படுத்த வில்லை” என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர் சொல்லியதைப் பார்க்கும் போது, எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. சங்கடம் கூட வருகிறது. அவர் ஆளுநர் உரையை எந்த அவாவிற்குச் சரியாகப் படித்திருக்கிறார், அதை அவர் எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறார் என்று சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. நான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆளுநரால் தரப்பட்டிருக்கிற உரைகளைக் கூர்ந்து பார்த்திருக்கிறேன், படித்திருக்கிறேன். வெ ஆண்டுக்கொன்று இது குறித்துப் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், வெற்றிகரமாக மதுவிலக்குக் கொள்கை நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் இரா. சுவாமித்தனம் : ஆளுநர் உரையை நான் சரியாகப் படித்திருக்கிறேனா என்கிற சந்தேகம் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு வந்திருக்கிறது. நான் சரியாகப் படித்து விட்டுத்தான் சொல்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் வெற்றிகரமாக நாம் அடைய வேண்டிய கட்டத்தை அடைய வேண்டுமென்று ஆச்சாரியார் காலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு முதலமைச்சர் காலத்திலேயும், ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஆண்டாண்டு காலமாக என்ன குற்றச் சாட்டு இருக்கிறது என்றால், அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயும் சரியாக அது நிறைவேற்றவில்லை என்பதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் தயாரித்து அறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆளுநர்-உரையில் “சரியாக இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் “சரியில்லை” என்று சொல்லித் தடுத்திருந்தால், மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டில்

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதன்முதலாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, 7—7—1977-லே முதன் முறையாக ஆளுநர் உரை படிக்கப்பட்டது. அதில் பக்கம் 10, பாரா 15-ல் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன் : “அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கையாகச் சொல்கிறேன்” “மக்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை உறுதியாகப் பின்பற்றுகிறார்கள், மகவிர் பாராட்டுகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “மதுவிலக்கைக் கண்டிப்பதுன் செயல் படுத்தச் சட்ட ரீதியில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, குடிப் பழக்கத்தை மக்கள் வெறுக்கொன்னாமல் இருக்க மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்வதும் அரசினுடைய முயற்சியாகும்” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன் முதன் முதலாக ஆளுநர் அவர்களால் படிக்கப்பட்ட உரையில் காணப்பட்ட பொன்னான பொன்மொழி தான் இது. இந்த அடிப்படையில் நான் மதுவிலக்குக் கொள்கையின் ஆரம்பம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், தொடங்குகிறது, அதற்கு அடுத்தாற்போல் 1978 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 30 ஆம் தேதி ஆளுநர் அவர்களால் உரை படிக்கப்பட்டது. 13-வது பக்கத்தில் 24-வது பாராளில் ஆளுநர் அவர்கள் மீண்டும் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். (என்னிடம் தமிழ் உரை இல்லாததால் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை அப்படியே படிக்கிறேன்.)

“I would like to thank all the parties for helping the Government in its Prohibition policy. I also thank for their co-operation in the conduct of the Prohibition conference recently at Thanjavur

I would like to congratulate the Police Officers, who are discharging their duties in implementing Government's cherished policy of Prohibition, with a sense of great social responsibility, unmindful of dangers even to their lives.

We expect that the Union Government will come forward with substantial financial aid, taking note of the Government's faith in this basic policy which has eroded our resource base. Let us hope that the Union Government will not refuse this reasonable request.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே இருக்கின்ற எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதில், அதில் படுத்துவதிலே தங்களுக்கு தடையாக, குறுக்கிடக்க இல்லை என்பதை ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதோடு, அன்றையதினம்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

காவல் துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பாராட்டுரைகளையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அதே சமயத்தில் 1978-க்குப் பிறகு 1981 ஆம் ஆண்டு வரை நம்முடைய தலைமைக் கொறடா அவர்கள் காவல் துறை எப்படியெல்லாம் பாழாகியிருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது, நான் வேதனையடையவில்லை. ஆனால் அது காலம் கடந்து உணரப்பட்டிருக்கிறதே என்று நினைத்து என் மனம் வேதனைப்படுகின்றது. கடைசியாக, அவர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த அடிப்படைக் கொள்கைக்கு எந்த அளவுக்குப் பணம் தேவை என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் கைவிடுகின்றோம் என்று சொல்லும்போது, “பணம் இல்லை, ஆகவே கைவிடுகிறோம்” என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. காவல் துறையினர் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பாழ்படுத்துகிறார்கள், ஆகவே கைவிடுகின்றோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு இதற்கென்று நிதி ஒதுக்கவில்லை, ஆகவே இதைக் கைவிடுகின்றோம் என்று சொல்லவில்லை.

Prohibition Policy - ஐக்

காவல் துறையினர் பாழ்படுத்திவிட்டார்கள், ஆகவே கைவிடுகின்றோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, 1979 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் 9-வது பக்கத்தில் 21-வது பாராடில் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“This Government, with its strong faith in the policy of Prohibition, has promulgated recently an Ordinance to intensify the implementation of this policy”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கையை மிக மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த இந்த அரசு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. காவல் துறையினர் முழுமையாக ஒத்துழைக்கிறார்கள், அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் முழுமையாக ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை முறையாக, வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிய பிறகு, மதுவிலக்குக் கொள்கையை மிக மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த, மதுவிலக்குக் கொள்கைக்குத் துணை நிற்க இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றோம் என்று அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச்

(பிற்பகல் 12-40)

சட்டம் தான் நாகடத்தல், கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை போன்ற பல் வேறு வாய்ப்புகளை, அதிகாரங்களை இந்த அரசுக்குத் தந்தது. அரசாங்கமே சொல்கிறது,

“To a certain extent the Ordinance had the desired effect” என்று. ஏற்கெனவே வந்துவிட்ட அவசரச்

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சட்டத்தைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் சொல்கிறார், இந்த அவசரச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று அப்படி என்ன?

The Government is taking steps to replace the above Ordinance, with modifications, based on the experience during the interregnum by a suitable legislation to enforce prohibition which will go a long way in raising the standard of living of the poor people.”

என்று சொல்லப்பட்டது. இடையே என்ன நடந்தது? இந்த அவசரச் சட்டம் மிகக் கடுமையான அவசரச் சட்டமாக இருக்கிறது என்று அன்றைக்கு நாங்கள் சொன்னபோது, அரசு மிகவும் தெளிவாக அறிவித்தது. அதாவது, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மூலமாக அதுபற்றிய விவாதத்தை வைத்து தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னது. ஆனால், இறுதியாக அவசரச் சட்டம் சட்டமாக நிறைவேறும்போது எந்த ஆலோசனையும் ஏற்கப்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தில் என்ன ஷரத்துக்கள் கொண்டு வரப்பட்டனவோ அவைகள் தாம் நிலைத்து நிற்கும் என்று அன்றைய ஆட்சி சொன்னது. அதற்குப் பிறகு 1980-லேயும் ஆளுநர் அவர்கள் உரை படிக்கப்பெற்றது. அந்த ஒரு ஆளுநர் உரையிலேதான் மதுவிலக்குக் கொள்கைபற்றி எந்தவிதமான கருத்தும் பேசப்படவில்லை. நான் அதை மீவாதிப்பது நல்லதல்ல என்பதால், அதைப்பற்றி என் வாதத்தைச் சொல்ல சிவில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு எப்போது சந்தேகம் வருகிறது? மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கும் இப்போது. ஆட்சியை விட்டு இறங்குகிறோம் என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது, மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு, ஆளும் கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்து முதலாவதாக படிக்கப்பட்ட ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே மதுவிலக்கு பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இரண்டாவதாக வந்த இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே “நாட்டு மக்களுக்கு நலன் விளைவிக்கும் மதுவிலக்குக் கொள்கையை எந்த வகையில் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தலாம் என்பதையும், இக்கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வது அவசியமா என்பதையும் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை மனத்திறந்து தெரிவிக்க வேண்டும்” என கேட்டிருக்கிறார்கள். அவசரச் சட்டம் வந்த போது எங்கனது கருத்துக்களைக் கேட்கவில்லை. அரசு கொண்டு வந்த கொள்கைக்குத் துணையாக நின்றுதான் பாராட்டினார்கள். இது சம்பந்தமாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன். நேரு வீட்டையுடையே நேன் இந்திய டிராக் சங்க விழா நடந்தபோது, அங்கு பேசிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எழுதாயத்திலே பெயரிட்டுகள் வைத்துக் குடிப்பதைக்கட தடுப்பேன் என்று சொன்னார்கள். இதற்கான சட்டத் தடைகள் இருந்தால், அந்தத் தடை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

கலை உடைப்பென் என்றும் சொன்னார்கள். பின்னர், இதுபற்றி வழக்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, அப்படிச் செய்வது தவறு என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அந்தப் பிரச்சினையிலே கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான தடைகளை உடைப்பென் என்றுதான் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, மதுவிலக்கு ஆதரவாளர்கள் மாதாடு 11—9—1979 ஆம் நாளன்று தடைபெற்றது. அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கன்னச் சாராயம் காய்க்கப்பவர்களைத் தடுக்க 'மிசா' போன்ற சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், தமிழகத்தை சுற்றி 8 கிலோமீட்டர் தூரம் 'டிசா பேல்ட்' இடமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். 27—5—1979-லே இராஜாஜி தூற்றிவந்து விழாவினாலே, மது குடிப்பதைப் பற்றி பெண்களிடத்திலே வாக்கெடுப்பு நடத்துவென் என்று சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கு பற்றி கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் எம்பந்தமாக சந்தேகம் மேட்பவர்கள் எல்லாம், தமிழகத்திலே இருக்கிற பெண் களுக்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு விசேஷமாக இருக்கிறார்கள்' என்றெல்லாம் விவாங்கியவர்களை அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். அன்றைக்குச் சொன்ன அந்த வாக்கியங்களையும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமைகளையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, அதைப் பயன்படுத்தி ஏழை மக்கள் தாறாகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள், அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று காங்கள் முதல் கொடுத்தபோது, "நிங்கள் எல்லாம் தவறாகச் சொல்கிறீர்கள், நிங்கள் சொல்வதுபோல அல்ல, காவல் ஆறையினர் தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள்" என்று சொல்லப்பட்ட அந்த விஷயங்களுக்குள்ளே நான் அதிக மாகப் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், ஆறாம் கட்டி தங்களுடைய கொள்கை யிலேயிருந்து நழுவுகிறார்கள். இதுபற்றி திடயான ஒரு கொள்கை ஆளும் கட்சிக்கு இல்லாதிருப்பதால், எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தழுவு முடியும். இது ஒரு கட்டுக்கது வெண்டுமாவால் நடந்ததாக இருக்கலாம், ஆனால் ஒரு ஆட்சிக்கு இது நடந்ததல்ல. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய பாபாட்டுதல்கள் எல்லாம் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து வந்தன.

He was determined not to give it up since it was a matter of conviction for him. He was not prepared to give it up because it was a matter of conviction for him.

என்று 28—5—1979 அன்று இந்து (Hindu) பத்திரிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சுக்கு விமர்சனம் வந்திருந்தது. நடந்தது முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நான், இந்த 'பெர்மிட்' வழங்கும் முறை வந்தது. பெர்மிட் கிடைத்திலே தேவைப்படுபவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். பாட்டில்களிலே சாராயம் வரப்போகிறது என்ற

[1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தகவலை அரசியல் மேடைகளிலே சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு throwing the ball in the open என்ற அளவிலே பந்தைத் தூக்கி விடுவதுகிறார்கள். எந்தக்காக என்று சொன்னால், யார் முன்னே வந்து அடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக, யார் முன்னே வந்து அடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக மட்டுமல்ல அரசின் முயற்சி. அதன் உண்மையான முயற்சி இதுதான். எதிர்க் கட்சிகளையெல்லாம் பேச விட்டுவிட்டு, தங்களுடைய கருத்து எது என்று தெளிவாகச் சொல்லாமல், மதுவிலக்கைக் கைவிட வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொன்ன பிறகு, மக்களுடைய நலனைக் கருதி மதுவிலக்கை 'இந்த அளவுக்குத்' தளர்த்தப்போகிறோம் என்று சொல்லப் போகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அரசு தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும் ஒரு boldness வேண்டும். The ruling party has got the majority. It must prove it to the State. ஜனநாயகத்திலே முக்கியமான பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கும்போது நாம் வருவக்கூடாது. இந்த ஆட்சியிலே திறமையற்றவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. திறமையானவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், முக்கியமான பிரச்சினையிலே முடிவு எடுக்கும்போது வருஷத்தில் திறமையைக் காட்டக் கூடாது. இதில் ஒரு தெளிவான, கொள்கை அடிப்படையிலான முடிவோடு நிங்கள் வர வேண்டும்.

சட்டம் ஒழுங்கைப்பற்றி நான் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால், பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். மிகவும் விரிவாக அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இப்போது அதிக நேரம் இல்லை. ஆனால் சட்டம்-ஒழுங்கு சம்பந்தமாக இந்த அரசுக்கு ஒரு சிலவற்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியிலே, பணம் பண ந்தவர்கள், செல்வாக்கு பண ந்தவர்கள், வலிமை படைத்தவர்கள் எத்தராளியான குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று வந்த தகவல்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் இன்றுவரையில் வெளிச்சத்திற்கு வராமல் மறைந்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் வேதனை யோடு நான் சொல்லக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் அதைப்பற்றிச் சொல்லுவது என்னுடைய சங்கடமான கடமையாகிவிட்டது. சொல்லாமல் இருக்கவும் முடியவில்லை. அவையாட்சியை நினைவு என்ற பெண் கொலை செய்யப்பட்டது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவு இருக்கும். அப்போது உறவினர்களுக்கோடு வந்த தகவல் அப்படி. இதனுடைய பின்னணி எல்லாம் யார் தெரியுமா; இதனுடைய சின்னையிலே பெரும் பணக்காரர்கள், செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இன்றுவரையிலும் அவர்கள் வெளியே வரவில்லை. அந்த வழக்கு என்ன வாயிற்று என்றும் தெரியவில்லை. அதன் பின்னர், 'ஃபோர் ஷோர் எஸ்டேட்' (Foreshore Estate) கொலை நடந்தது. நல்ல வேளை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

யாக அது முடிந்துவிட்டது. வழக்கு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, முடிந்து விட்டது. அதன் பின்னர் பிரபல நடிகை 'ஷோபா' சாவு. ஆரம்பத்தில் அதுபற்றிய விமர்சனங்கள் பெரிய அளவிலே ஏற்பட்டு பின்னர் ஓய்ந்தது. அதன் பின்னர் மீண்டும் அதற்கு உயிர் கொடுத்து, மறுபரிசீலனை நடைபெற்று, புதிய தகவல்கள் எல்லாம் வருமென்று மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், எந்தத் தகவலும் வரவில்லை. இந்தப் பின்னணியைப் பார்க்கும் போது எங்கேயோ கோளாறு இருக்கிறது என்பது புலப்படுகிறது. சில வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில், ரி-ஓப்பன் செய்கிறார்கள். சில வழக்குகளைப்பற்றி ஓப்பன் செய்யவே மாட்டேன் என்கிறார்கள். இதனால்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்குச் சந்தேகம் வருகிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

அடையாளத்தில் ஒரு விபச்சார விடுதி நடத்தப்படுவதைக் காவல் துறையினர் கண்டு பிடித்தார்கள். அது குறித்து எவ்வளவு வேகமாகத் தகவல்கள் தரப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. தமிழகத்தையே தலை குனிய வைக்கக்கூடிய தகவல்கள் அப்போது தரப்பட்டன. அவைகளெல்லாம் அதிகார பூர்வமான தகவல்கள். “அரசியல்வாதிகள், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், மேல்மட்டக் காவல் துறை அதிகாரிகள், நீதிபதிகள் ஆக அவ்வளவு பேரும் அந்த விபச்சார விடுதியோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அந்த விடுதியினுடைய வாடிக்கையாளர்கள் என்பதெல்லாம் விரைவில் வெளி வரப்போகிறது” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அவை இன்று வரையில் வெளிவரவில்லை என்றால், என்ன அர்த்தம்? அவர் களெல்லாம் இப்போது எங்கே பதுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இந்த அரசு அவர்களுக்குப் பயப்படுகிறது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், ஆனால் எதனாலே அவர்களை இந்த அரசு வெளிக் காட்டவில்லை என்பதை மட்டும் நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கெல்லாம் இந்த அரசு பதில் சொல்ல வேண்டாமா? இப்படிச் செய்வது அரசுக்கு முறையா என்றுதான் கேட்கிறேன். அந்த வழக்குகள் எல்லாம் சேர்ப்பதற்குப் போயிருக்கின்றன என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், இருக்கலாம். ஆனால் நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால், சிலவற்றில் காட்டுகிற அவசரம் இத் தகைய வழக்குகளில் காட்டப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? இந்த வழக்குக்குப் பிறகு பிரமினா என்ற ஒரு நடிகை விபச்சாரத் தடுப்பு வழக்கின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு நீதி மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறது. அது விசாரணைக்கு வருகிறது. வாய்தா வழங்கப்படுகிறது என்று பல்வேறு செய்திகள் தினமும் பத்திரிகைகளில் வருகின்றன. ஆனால் பெரிய மனிதர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இந்த வழக்குகள் மட்டும் இன்னும் வெளியே வராமல் இருக்கின்றன என்றால், இந்த நிலைமை என் என்று கேட்க மாட்டோமா? இந்தத்

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தகவல்களைச் சொல்லாமலிருப்பது ஒரு அரசுக்குத்தான் நல்லதா? இப்படி அரசு அவர்களை மறைப்பதன் மூலமாக யாசெல்லாம் தங்களை மறைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும்.

திருவொற்றியூரில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான பெட்ரோல் திருடுபோயிற்று. அதைப்பற்றி மிகப் பெரிய வாதப் பிரதிவாதம் இங்கே உள்ள மாநில அமைச்சர்களுக்கும், மத்திய அமைச்சர்களுக்கு மிடையே நடைபெற்றது. பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பெட்ரோல் திருடு போயிற்று. அதுவும் மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான பெட்ரோல் திருடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏதோ வெறும் சாதாரண திருடர்கள் அல்ல. வேறு பல முக்கியமானவர்களும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடித்தே திருவோம், அவர்கள் மீது வழக்கு வரும், வழக்கு மன்றத்திற்கு அவர்கள் போய்தான் ஆக வேண்டும், அவர்களை நாங்கள் மக்கள் மன்றத்திற்கு அடையாளம் காட்டப் போகிறோம் என்றெல்லாம் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டது. நாங்களும் நம்பினோம். ஆனால் இன்றுவரை அவர்கள் மக்களுக்கு அடையாளம் காட்டப்படவில்லையே, அது ஏன்? அவர்களிடம் நிறைய பணம் இருக்கிறதே என்ற காரணமா?

அது மட்டுமல்ல. வடசென்னையில் நடைபெற்ற பாமாவின் ஸ்கேண்டல் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற ஊழல்களிலேயே மிகப் பெரிய ஊழல். இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சமையல் எண்ணெய் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணமானவர்கள் யார்? முதலமைச்சர் அவர்களே ஒருமுறை மதுரையில் பேசும்போது இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இதற்குக் காரணமானவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், அந்த எண்ணெய் சாப்பிடுவதற்கு வாயக் கற்றது என்று அப்போது சொன்னார். அதற்குப் பிறகு உயர் நீதிமன்றத்தில் அந்த எண்ணெய் விற்றுவிடலாம் என்ற அனுமதி மட்டும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் மத்தியில் அந்த எண்ணெய் விற்கப்படலாம் என்று நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த நிலையில் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அந்த விற்பனையைத் தடை செய்திருக்க வேண்டாமா? கெட்டுப் போன எண்ணெயை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுவதால் மக்களின் ஆரோக்கியம் கெட்டுப் போகுமே என்று அந்த எண்ணெய் மக்கள் மத்தியில் விற்பனை யாவதை அரசு தடுத்திருக்க வேண்டாமா? அல்லது மக்கள் மத்தியில் தான் கொடுத்த தகவல் தவறானது என்றாவது முதல்வர் சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? அதிலே ஈடுபட்ட அந்தப் பெரிய புள்ளிகள் யார்? ஏன் இன்னும் அவர்களுடைய பெயர்கள் வெளியே வரவில்லை? அவர்களெல்லாம் தப்பித்துக் கொண்டார்களோ என்ற அச்சம், பயம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதே? இதைப் போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? யார் அந்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

என்னோயைப் பதுக்கி வைத்தாரோ, அவரோ அந்த என்னோயை எலத்தில் எடுத்திருக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதெல்லாம் சமுதாயத்திற்கு நல்லதுதானா? நாம் எதையெதையெல்லாமோ பேசிக் கொண்டிருந்து என்ன பயன்? நம்முடைய உயர்வைப்பற்றிப் பேசுகிறோம், நம் முடைய நிர்வாகத் திறமையைப்பற்றிப் பேசுகிறோம், 'இன்டிபென்டன்ஸ் ஆப் தி ஜுடிசியரி' நீதித் துறையின் சுயேச்சைத் தன்மை பற்றியெல்லாம் பேசுகிறோம். ஆனால் நாட்டு நடப்புகளும் அரசாங்கத்தின் செயல்முறைகளும் நம்மை எங்கே கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?

அதற்கு அடுத்து, தமிழகத்தையே ஒரு உலகுக்கு உலக்கியது ஆம்னி பஸ் ஸ்கேண்டல். ஒப்பந்த ஊழிகள் என்று அவற்றைத் தமிழிலே சொல்லுகிறோம். இந்த ஊழல் பற்றிய தொடர் செய்திகள் தினத்தோறும் பத்திரிகையிலே வெளி வந்தன. அதைத் தொடர்ந்து பல போலீஸ் அதிகாரிகளும் மற்ற அதிகாரிகளும் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டார்கள். சிலர் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப் பட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஊழல்பற்றிய உண்மை இதுவரை என் வெளிச் சத்திற்கு வரவில்லை? அந்த ஊழிகளின் சொந்தக்காரர்கள் யார் யார்? அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்தார்கள் என்றால், எவ்வளவு கொடுத்தார்கள்? எவ்வளவு காலமாக இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது? இந்தச் செய்திகளெல்லாம் என் இன்னும் வெளியே வரவில்லை? இன்றைக்கும் மீண்டும் அந்த ஆம்னி பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட அதிகாரிகள் மீண்டும் வேலைக்குப் போய்விட்டார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. மாற்றப்பட்டவர்கள் வேறு இடங்களில் இந்தப் பம்புத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அல்லது இன்னும் வேறு நல்ல இடங்களுக்குச் செல்ல யாருடைய துணையையாவது தேடித் கொண்டிருக்கிறார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த வழக்கு இன்னுவரை என் டீரெக்கப்பட்ட வேண்டும்? இது நல்லதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருச்செந்தூரில் அறநிலையத் துறையைச் சார்ந்த ஒரு அதிகாரி சாவு பற்றி விசாரிக்க நீதிபதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால், நான் அதிகமாக அதன் உள்னோ போக விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடவைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கோயிலுக்கு அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படுகிற நேரத்திலிருந்தே அங்கே சிக்கல்கள் தோன்றி யிருக்கின்றன. அவர்களை அங்கே அறங்காவலர் குழுவிரு நியமிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற ரகசிய பிரச்சினைதான் ஒரு கட்சியிலிருந்தோ அல்லது பல கட்சிகளிலிருந்தோ வருவது, அது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினை யாக மாறியது. சாவு குறித்து விசாரணை இருப்பதால், அதுபற்றி விசாரணை நான் பேச விரும்பவில்லை என்றாலும், அந்தக் கோயில் உண்டியலில் சேருகிற

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி].

பணத்தைப் பொறுத்த அளவில், ஒன்றை நான் அமைச்சரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இது ஆண்டுகளில் அந்தக் கோயில் உண்டியல் மூலம் ஆண்டு வருமானம் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? இந்த ஆண்டு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? அதாவது இந்த அறங்காவலர் குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று சிலர் ஒப்பீட்டிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் கொடுக்கும் கணக்கு எனக்கு மிகவும் பயத்தைக் கொடுக்கிறது. இதையெல்லாம் அரசு தெரிவிப்பதற்கு வேண்டும். இதிலே அரசு தவறு செய்யாமல் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். நடைபெற்றதில் தவறு ஏதாவதென என்பதை அரசு விளக்க வேண்டும். நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதியே கூட சாளைப் பற்றி மட்டும் தான் விசாரிக்கப் போகிறார். மற்ற விஷயங்களுக்குள் அவர் போக மாட்டார், அதற்கான தேவை அவருக்கு இல்லை. அதற்கான அதிகாரம் அவருக்கு இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் அது தொடர்பாக எழுத்துள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகள் இந்த அரசைப் பாதிப்பதாக இருப்பதால், எல்லாவற்றையும் பற்றி அரசு விளக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியைப்பற்றி நான் ஒன்றை இங்கே வேதனையோடு குறிப்பிட வொண்டிருக்கிறது. அரசியல் படுகொலைகள் என்பது இங்கே சர்வ சாதாரண நிகழ்ச்சியாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்தில் மேலக்கோடுங் கையூர் கிராமத்தில் கோலித்தன் என்பவரும், அவருடைய குணனியாரும், குழந்தைகளும் ரயிரோடு எரிக்கப்பட்டார்கள். கோலித்தனம் அவருடைய மனைவி மகன் மகாமனும், 5 வயது பகன் தமிழராயும், குணனியார் நீலம்பாளும் எந்த நாளிலே சாகடிக்கப்பட்டார்கள்? பண்டித நேருவின் பிறந்த நாளன்று, நாடெங்கும் குழந்தைகள் நாளாக அந்த நான் கொண்டாடப்படும் போது இந்தக் குழந்தைகள் இருவரும் நேருவுக்குக் காணிக்கையாகப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பேரிய கொடுமை? இதிலே அரசுக்குப் பொறுப் பில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதற்கு குடும்பச் சண்டை காரணம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் எத்தனை நாட்களாகத் தொடர்ந்து அங்கே சண்டைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன? கெட்டப் முதல் மற்ற அதிகாரிகள் அவைவாரும் அந்த இடத்திற்குப் பல முறை போன்று பார்த்துவிட்டுத்தானே வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சங்கடம் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமா? என் மூலக்கட்டியே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

சரிபற்றில் பங்கன் சாங்கூர் மட்டுமே சார்ந்த ஹரிஜனத் தோழர் குன்றம் காவல் நிலையத்திலே மாணமுற்றிருக்கிறார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த அவர் குலசேகரம் காவல் நிலையத்தில் அடிக்கப்பட்டு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

மாணமடைந்திருக்கிறார். மாவட்டக் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஹரிஜனப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த திரு. ராஜா அங்கே இறந்திருக்கிறார். அதிலே வழக்கம் போல் இரண்டு விதமான தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவர் போலீஸ்காரர்களால் தாக்கப்பட்டு இறந்தாரா அல்லது அதற்கு முந்தியே இறந்திருந்தாரா என்பது வேறு. என்றாலும் நான் ஒன்றை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். காவல் நிலையத்திற்கு வந்த பிறகு அவர் சாகும் நிலையில் இருந்தார் என்பதுபற்றி யாராவது காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அவர் அங்கே அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பிறகுதான் இறந்தார் என்றும், அவர் 1972 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் சட்டமன்ற வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார் என்ற விவரங்களைச் சொன்ன பிறகுதானே, அவர் அங்கே இறக்கவில்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்றெல்லாம் தகவல்கள் வருகின்றன. அதற்குப் பிறகுதானே அங்கே உள்ள ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டேபிள் தாற்காலிகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஒரு

(பிர்பகல் 1-00)

காவல் நிலையத்திலேயே இந்த நிலை ஏற்படுகிறது என்ற நிலை வருமானால், அதற்காக ஹெட் கான்ஸ்டேபிளைப் பதவி நீக்கம் செய்கிற கட்டாயம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இது அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமலா நடைபெற்றிருக்கின்றது? சப் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்ற வேண்டும், ஹெட் கான்ஸ்டேபிளை மாற்ற வேண்டும் என்ற நிலையை விட இந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து அரசு உடனடியாக, தைரியமாக, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படவில்லையென்றால், அரசியல்வாதிகளை அடித்துக் கொல்லும் நிலையங்களாகக் காவல் நிலையங்கள் தமிழகத்திலே மாறும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் போராட்டத்தின் நல்லது, கேட்டது ஆகியவற்றிற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அதற்கு நோம் இல்லை. ஆனால் விவசாயப் போராட்டம் என்ற பிரச்சினையை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் சம்பந்தப் பட்டவர்களை, விவசாயப் போராட்டத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்களை யெல்லாம் எப்படிச் சங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று சொன்ன பிறகும், அவருக்கும் போராட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று சொன்ன பிறகும்—அவருடைய வீட்டில் நள்ளிரவில் புகுந்து இழுத்துச் சென்று அவமானப்படுத்தி சிறையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள். இது நல்லதா?

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

முடித்துவிடுகிறேன். அதைப் போலவே திண்டிவனம் தாலுக்காவில் உள்ள வெள்ளிமேடுபேட்டை என்ற ஊரில் காவல் துறைக்கும் ஊராருக்கும் ஒரு பெண் விஷயமாகச் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து அவர்கள் போராட்டம் செய்தபோது நடவடிக்கை எடுக்கப் பெயரிலே ஊரிலே உள்ளவர்களையெல்லாம் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையே மாநிலத்தில் விவசாயப் போராட்டம் நடைபெறவில்லை. அந்த ஊரிலே விவசாயச் சங்கமே கிடையாது. விவசாயச் சங்கத்திற்கும் எங்களுக்குமும் சம்பந்தம் இல்லையென்று அவர்கள் தெரிவித்த பின்னரும் காவல் நிலையத்திற்கு ஊராட்சி அலுவலர் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். காவல் துறையினர் அவர்களைப் பூட்ட காலால் உதைத்து, அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள கீழ்மாவிலங்கை என்ற ஊரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கோழர் ஒருவர் அடித்து நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதையெல்லாம் வேதனையோடு தெரிவிக்க வேண்டி இருக்கிறது. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அடிக்கிறார்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை. அரசு சொல்லித்தான் போலீசார் அடிக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஒரு நிர்வாகத்திலே சரியான முறையில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்காததன் விளைவாகத் தான் யார் கிடைக்கிறார்களோ அவர்களை அடித்து நொறுக்குவதில் காவல் துறையினர் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படி சட்டம், ஒழுங்கு சீர்கெட்டால், எப்படி நாம் அதைச் சீர்படுத்தப் போகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழகத்தை இன்றைக்கு உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். எரி சாராயத்தைப்பற்றி இன்றைக்கு வருகிற செய்திகளில் சில எனக்குப் புரிகின்றன, சில புரியவில்லை. அரசாங்கம் புரிய வளங்கும் என்று நம்புகிறேன். எரி சாராயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, உற்பத்தி செய்கின்ற இடத்திலே அரசாங்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எரி சாராயம் அரசாங்க அதிகாரிகள் பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தெரியாமல் யாராலும் எடுக்க முடியாது. அடுத்ததாக எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலிப்படி, எரி சாராய ஊழல் கோராவிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதற்குப் பிறகு அதன் தொடர் நடவடிக்கையாக இங்கே நம் மாநிலத்தில் சில அதிகாரிகள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தின் கூற்றுப்படி, இங்கே எதுவும் நடக்கவில்லை. பிறகு எரி சாராய உற்பத்தி இங்கே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு அரசாங்கம் இந்த மாநிலத்திலிருந்து மற்ற மாநிலத்திற்கு எரி சாராயம் எடுத்துச் செல்லுவதைத் தடை செய்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படும் எரி சாராயத்திற்கான பெர்மிட், லைசென்ஸ் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்றால், ஏன் அவசரம் அவசரமாக இத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

எடுக்க வேண்டும்? அதிகாரிகளை என் 'சஸ்பென்ட்' செய்ய வேண்டும்? சஸ்பென்ட் செய்தது கூட எப்போது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கோளாவிலே பிடிபட்டது எந்தால், இந்த அரசுக்கு அந்த விஷயம் உடனடியாகத் தெரியாதா? அதற்குப் பிறகு கோளாவில் பத்திரிகைகளில் வந்த பிறகு, இங்கே செய்திகள் வருவதற்கு இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகியிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்ததால், இந்த மாநில மக்கள் விழிப்படைந்துவிட்டார்கள் என்று கருதி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதா அல்லது செய்தி அறிந்தவுடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதா? ஆனால் ஊழல் இருப்பதாக ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஊழல் இருப்பதாக நான் இந்த நேரத்திலே சொன்னால் சான்று எங்கே என்று கேட்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளை அவர்கள் விளக்கியாக வேண்டும். எப்படி விளக்கப் போகிறார்கள்?

திரு. ஜேப்பியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சபைத் தலைவரைப் பார்த்துப் பேசாமல் அடிக்கடி பார்வையாளர்களைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பார்வையாளர்களை மிகவும் மதிப்பவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்பதை நான் அறிவேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தலைவரை மதிக்கவில்லையா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவருக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வந்துவிடப் போகிறதோ என்று எண்ணித்தான் நான் அடிக்கடி தலைவரைப் பார்த்துப் பேசுகிறேன்.

எரி சாராயத்தைப் பொறுத்த வரையில், சில மாநிலங்களுக்கு முன்னதாகவே முதலமைச்சர் அவர்கள், கேம்பர் ஆலீம் தாமஸ் கூட்டத்திலே போகும்போது, மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். "எரி சாராயம் தயாரிக்க அரசாங்கம் அதிகமாக அனுமதிக்கக் கூடாது. அம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அதிகமாகக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது; சீர்திருத்திவிட்டது. மிகக் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க இருக்கிறோன்" என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலதிபர்கள் கூட்டத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு எரி சாராயம் கடத்தல் தடைபெற்றிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே, அந்த எரி சாராயத்தை யார் தயாரித்தார்கள்? அதைக் கடத்தியவர்கள் யார்? அவர்கள் யாசிடம் வைக்கப்பட்டவர்களா? அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் என்ன? யார் மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் விவாதத்தைத் தெரிவிக்க

1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்காமலிருந்தால், எந்தச் சூழ்நிலையில் அப்படிச் சொன்னார் என்பதை அவர் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பெர்மிட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டு இந்த மாநிலத்தினுடைய அனுமதியை, பெர்மிட்டுகளைக் கேட்கிறார்கள். அந்தப் பெர்மிட்டை வழங்க இந்த அரசுக்குச் சாதாரணமாக ஐந்து நாட்கள் ஆகின்றன. ஆனால் இப்போது வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு 24 மணி நேரத்திற்குள் பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பின்னணி என்ன? எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது? அரசுத் துறை இவ்வளவு வேகமாக இயங்கியதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்காமல் இருக்க முடியாது. இதையெல்லாம் கேட்டால் சொல்ல மாட்டார்கள். அதனால்தான் கேட்கிறோம், சி.பி.ஐ. விசாரணையாவது வைக்க வேண்டும் என்று. இதிலே எங்கே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது? எரி சாராயத்திற்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற விலை ரூ. 1.74 என்று நினைக்கிறேன். கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால் எரி சாராயத்தை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் வெளியே தெரிந்தே விற்பனை செய்கின்ற விலை ரூ. 3.50. அப்படியென்றால் இடையிலே இருக்கின்ற இலாபம் எங்கே போகிறது? இப்படி எத்தனை இலட்சம் லிட்டர் எங்கே விற்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டாமா? இத்தனை இலட்சம் லிட்டர் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போயிருக்கிறதே அதே நேரத்தில் இந்த மாநிலத்தினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. இங்கேயிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் எரி சாராயத்திற்காகக் கையேந்தித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் வேறு மாநிலங்களுக்கு அதை ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்தத் தகவல் சரியில்லை என்றால், உண்மைக்கு மாறானது என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? "கெம்பிளாஸ்ட்" (Chemplast) என்ற கம்பெனிக்கு எரி சாராயம் கிடைக்காமல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. எரி சாராயத்திற்கு எப்போதுமே டிமாண்ட் இருப்பதில்லை. சில மாநிலங்கள்தான் டிமாண்ட் இருக்கிறது. எப்போது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து டிமாண்ட் வந்ததோ, அப்போதிலிருந்துதான் இங்கும் டிமாண்ட் இருந்தது என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அரசு தயவுசெய்து இவற்றையெல்லாம் கண்க்கெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தின் சுய தேவை என்ன, அதைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதா, அல்லது இந்த மாநிலத்தைப் பட்டினி போட்டுவிட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்தால், பல புதிய தகவல்கள் வெளிவரும். எங்களுக்குச் சம்பந்தம்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

இல்லையென்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அதன் தொடர்பாக எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்குரிய காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டும். ஏற்கெனவே

(பிற்பகல் 1-10),

நடந்து முடிந்த சம்பவங்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அதற்குக் காரணம் சொல்லவேண்டும். இந்த மாநிலத்தினுடைய தேவைகள் என்ன என்பதைச் சொல்கிறார்கள். இறங்கெல்லாம் காரணங்கள் காட்டிக் கேட்கும்போது, மற்றவர்கள் அவைகளை எப்படி அரசியல் ஆக்குகிறார்கள் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே, கேரள முதல்வர் நாயனார் இங்கே உள்ள காங்கிரஸ் (ஐ) கட்சியை இழுக்க முனைகிறார். இறையெல்லாம் அரசியல் ஆக்குகிறார். குற்றச்சாட்டிலிருந்து தப்ப எதையும் பேசவேண்டிய அவலத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார். எவ்வளவோ பெரிய ஊழல் நடந்திருக்கிறது. யார் யார் இதற்குக் காரணம்? எந்தெந்த டிஸ்ட்டெல்லரியில் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது? அவர்கள் எவ்வளவு தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெர்மிட்டுக்களை இந்த அரசினர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? இவைகளெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு தக்க தகவல் வா வேண்டும். எட்டு ஆலைகளுக்குப் பெர்மிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது கர்நாடக மாநிலம் அல்லது கேரள மாநிலம் வரை சென்றிருக்கிறது. வழியிலே இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களுக்குத் தகவல் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஓயர்லெஸ் மூலமாக தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். காவலர்களே அதற்குப் பாதுகாப்பாகச் சென்றிருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு தூரம் வரை இது போயிருக்கிறது. இந்தத் தகவல் எப்படிப் போயிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டாமா? சம்பந்தப்பட்ட லாரிகள் எல்லாம் எப்படிப் போயிற்று என்று தெரியவேண்டாமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அங்கத்தினர் அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பேச இருந்த உறுப்பினர் ஒருவர் பேசவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால்தான் நான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து ஒரு உறுப்பினர் பேசவிருக்கிறார். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அவைகள் எப்படிப் போயின? எட்டு லாரிகள் போயின. இந்த லாரிகள் கடைசி வரையிலே இடையூறு இல்லாமலே போயின. அப்படி வேறு மாநிலத்திற்குள்ளாகப் போய்ச் சேர்வதற்குள் அதே நாளிலே ஆகாய விமானம், மூலமாக அங்கேயிருந்து ஒருவர் இங்கே வருகிறார்.

[1981 ஜனவரி 30]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஒருமுறை லாரிகளிலே எடுத்துச்சென்ற பிறகு வருகின்றார். மேலும் இன்னொரு ஏழு லாரிகள் வெளியிலே எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்ற தகவலையும் சொல்கின்றார்கள். இவை எல்லாம் உண்மையா, உண்மைக்கு மாறானதா என்பது அல்ல. இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெற முடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது. இந்த மாநிலத்திலே காவல் துறை, அரசு இயந்திரம் பழுதுபட்டிருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக, உலகத் தமிழ் மகாநாடுபற்றி நான் ஒன்றும் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதுபற்றிய கருத்துக்களை இந்த அவையினுடைய எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய பெருமைகளை நிச்சயமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அதற்குக் காரணம் அது அரசே ஏற்று நடத்திய ஒரு விழா என்பது தான் என்று சொல்ல வேண்டும். அதிலே குறைகள் இருந்தால், அவைகளைக் களைவதற்கு இருக்கிறோம் என்று சொல்கின்றார்கள். நான் அதற்குள்ளே அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை. தமிழ் மொழிக்காக விழா நடத்தியதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே நான் குறைகள் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பு என்ன? உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று ஒன்று நிறுவுவதாக அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. அதை எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அந்தத் தகவலை மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசியிலே முழுமையாக வரும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 'இண்டர்நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் தமிழ் ஸ்டடிஸ்' என்று தமிழ் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு உலக நிறுவனம் இருந்தனாண்டிருக்கிறது. அதற்கு இது துணையாக இருக்கப்போகிறதா அல்லது அது வேறு, இது வேறு என்று போட்டியாகச் செயல்படப் போகிறதா என்று தெரியவில்லை. அரசு அறிவித்த கொள்கையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஆராய்ச்சி நடக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி நடக்க வாய்ப்பு இருக்குமானால், தனியாக அந்தப் பல்கலைக் கழகம் இந்த மாற்று அமைப்புகளைச் சேர்க்காமல் தனியாக உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று ஒன்று வைப்பதுனுடைய அவசியம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மதுரையிலே ஏற்கெனவே ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, ஏதோ ஒரு முறையிலே உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று இருக்கும் அளவிலேதான் இது வந்திருக்கிறதோ என்று நினைக்கிறேன். அதுபற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் தமிழ்ச்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

சங்கங்கள் எதற்காக வைக்கப்படுகின்றன என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது. அது சந்தேகக் குறியாக மாறுவது நல்லதல்ல என்று கருதுகிறேன்.

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அது ஏற்பட்ட பிறகு உருவாகியிருக்கின்ற நிலைகளைப் பார்க்கின்றபோது, நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைப் பார்க்கின்றபோது, தவறுகளைப் பார்க்கின்றபோது, இந்த உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைந்தால், அது எவ்வளவு பெரிய தவறுகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் என்ற பயத்தை, அச்சத்தைத்தான் எனக்குக் கொடுக்கிறது. இந்த நிலையில் அது நேவைதானா என்ற எண்ணம் உருவாகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம் பற்றித் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மையத்தில் கம்பர்-வள்ளலார், தூலகம், காட்சியகம், கலையாங்கம் நிறுவப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அப்படி நிறுவப்படும்போது அரசு ஆணை (நிலை) எண் 1849, கல்வி, நாள் 13—10—1979-ல் மொழிபெயர்ப்புத் துறை உதவி இயக்குநர் அவர்கள் இதன் இயக்குநராக, நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அப்படி நியமிக்கப்பட்டவருக்கு ஊதிய விகிதம் ரூ. 1,300—75—1,900—100—2,000 என்று வரையறுக்கப்பட்டது. அவர் பதவியேற்ற பிறகு, அரசுக்கு அவர் கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார். அந்தக் கோரிக்கையிலே தன்னை அந்தச் செயலகத்தினுடைய தலைவராக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அந்தத் துறைக்குச் சிறுந்து வேண்டுமென்று கேட்கிறார். அந்தத் துறைக்கு 1978-79-க்கு நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 5.36 லட்சம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். உடனடியாக 21 அலுவலர்கள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். தமிழ்த்தாய் திருவுருவப் படம் வரைவதற்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார், இசைத் தட்டு வெளியிடுவதற்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்.

அரசு ஆணை எண் 218, கல்வி, நாள் 12—2—1979-ல் அவர் கேட்டிருந்த பலவற்றிற்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. சிறுந்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாணை எண் 1311, கல்வி, நாள் 24—7—1979-ல் தமிழ்த்தாய் திருவுருவப்படம் வரைய ரூ. 15,000-த்திற்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாணை எண் 271, கல்வி, நாள் 20—2—1979-ல் நெடுநேர இசைத் தட்டு ஒன்று தயாரித்து வெளியிட அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு அரசாணை எண் 1770, கல்வி, நாள் 19—9—1979-ல் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு மையத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு 16,78,500 கோரப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிக் கோரியதிலே ரூ. 3,28,500 சம்பளம் போக ரூ. 13,50,000 கலைப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கு, கருவிகள், புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு மரத்தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1981 ஜனவரி 30]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அந்த ரூ. 13,50,000-த்தில் ரூ. 11,10,000-க்கு அவைகளை வாங்குவதற்கு அரசு ஆணைபோட்டு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தான் தவறே நடைபெற்றிருக்கிறது. கலைப் பொருட்கள், கருவிகள், புத்தகங்கள், மரத்தளவாடங்கள் வாங்குவதற்குச் செலவு செய்ய அரசு ஒரு கமிட்டியை குழுவை நியமனம் செய்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே அதிகாரிகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கல்வித்துறை துணைச் செயலர், நிதித்துறை துணைச் செயலர், சுற்றுலா வாரிய பொதுமேலாளர், தமிழ் பண்பாட்டு மைய இயக்குநர், தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை இயக்குநர், அருங்காட்சியக இயக்குநர், ஆகியோர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால்,

(பிற்பகல் 1-20)

இந்தக் கொள்முதல் கலைப் பொருட்களாய் இருப்பின் குழுவின் அங்கீகாரத்துடன் வாங்கியிருக்க வேண்டும். இதர பொருட்கள் மற்ற துறைத் தலைவர்களின் அதிகார வரம்பிற்குள் வாங்கியிருக்க வேண்டும். இந்த விதிகளுக்கு மாறாக அவர் செய்த கொள்முதலின் பட்டியல் விலை விவரங்களுடன் தலைமைக் கணக்குத் தனிக்கையாளரால் அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வளவு அபிஜக்ஷன்களுடன் அரசுக்கு வருகிறது. தனியார் கனிடமிருந்து விரிக்கு முரணாகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதென்ற தகவல் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு நெடுநேர இசைத் தட்டுகளுக்காக வாங்கியிருந்த ரூபாய் 45,000 பெற்ற நாள் 20—2—1979. ஆனால் 23—1—1980 வரை இசைத் தட்டு வெளியிடப்படவில்லை. இந்தப் பணம், ஏறக்குறைய ஓராண்டுக்காலம் அவர் கைசைம் இருந்ததென்று. வேறு இடங்களிலிருந்து தகவல்கள் அரசுக்கு வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

இதற்குமேல், விழிப்புப் பணித்துறை ஆணையர் (விஜிலன்ஸ் கமிஷனர்) இவர் மீதான புகார்கள் விசாரணைக்கு உட்பட்டவையென்றும், பிரைமா-பேசி கேஸ் இருக்கிறதென்றும், கல்வித் துறை தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், இதற்கிடையிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்திலே பணியாற்றியவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலை யிலிருந்து நீக்கப்பட்ட அவர்கள், அரசுத் துறையில் ஏற்கெனவே எங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்களோ, அந்தத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களையெல்லாம் இவரே அனுப்பிவிடுகிறார். அது தவறு என்று புகார் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தவறுகளை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாள் செய்துகூதான் முடிவு என்று சொல்லி, கடைசியில் செல்வி காஞ்சனா என்ற பெண் தட்டச்சரை 8—1—1980-லிருந்து வேலை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

நீக்கம் செய்திருக்கிறார். 7—2—1980-ல் மீண்டும் வேலைக்கமர்த்தி விசாரிக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த இயக்குநர், நான் முறைப்படி தான் வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறேன், மீண்டும் வேலைக்கமர்த்தி, புதிதாக விசாரணை செய்யத் தேவையில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார். இந்தக் கோப்பு சட்ட அமைச்சரவர்களுக்குப் போயிருக்கிறது. சட்ட அமைச்சரவர்கள், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்பது பற்றி செயற்குறிப்பில் குறிப்பிடவில்லை. அவர் எழுதவேயில்லை. அதற்குப் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி போய்விடுகிறது. குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சி தமிழகத்தில் நடக்கிறது. அதாவது, ஆளுநர் அவர்களின் ஆட்சி நடைபெற்ற போது, செல்வி காஞ்சனாவை மீண்டும் பணியில் அமர்த்துமாறு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாணை நிலை எண் 288, கல்வி, நாள் 19—2—1980-ல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலுள்ள ஒருவரை தொல்பொருள் ஆய்வு இணைப் பேராசிரியராக மாதம் 1,250 ரூபாய் சம்பளத்தில் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அவரது பணிக்காலம் 1980 நவம்பர் வரை உள்ளது. ஏற்கெனவே இருந்த இடத்தில் அப்படி இருக்கிறது. ஆனால் இங்கேயும் 19—2—1980-லிருந்து வேலைபோட்டு, சம்பளமும் கொடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு வேலை நீக்கம் செய்ததுபற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பதினான்கு பேர்களை வேலையிழக்கச் செய்து, தன்னிச்சையாக, தவறாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். செல்வி காஞ்சனாவை மீண்டும் அவ்வேலைக்கு வைக்கவில்லை. நிதிச் செயலாளரிடம் கொடுக்கப்பட்ட மனுவின்மீது இயக்குநரின் அறிக்கையைக் கேட்டு எழுதியதற்கு முறையான பதில் இல்லை, கொள்முதல் குழு ஒருமுறைதான் கூட்டப்பட்டது, அதற்குப் பிறகு கூட்டப்படவில்லை, இயக்குநரின் பணச் செலவு அதிகாரத்தைப் பற்றி விசாரிக்க, அக்குழுவிற்கு அதிகாரமில்லை என்ற வாதத்தை எழுப்புகிறார், ஆளுநரின் ஆலோசகருக்குக் கல்வித் துறையைக் குறைகூறி நேரடியாக அரசுப் பணியாளர்கள் விதிக்குப் புறம்பாக கடித மெழுதிய குற்றத்திற்கும் ஆளாகிறார், 1½ ஆண்டுகளாகியும் செயல்படவில்லை. செயலாற்றக்கூடிய அதிகாரியை, மையத்தை நடத்த அமர்த்தலாமென்று அரசு கருதுகிறது. ஆனால் என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது? முன்னாள் கல்வித் துறைச் செயலாளர் இந்தக் கருத்தாருவினை ஏற்று, மொத்தத்தில் அவர் அப்பதவிக்கு இலாயக்கற்றவர் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு கல்வித் துறை நிலை ஆணை எண் 1849, நாள் 13—10—1978-லே ஓராண்டுக்குச் செய்யப்பட்ட அவரது இயக்குநர் நியமனம் 16—10—1979 அன்றே முடிவடைந்துவிட்டது. எனவே அவருடைய தாய்த் துறைக்குத் திருப்பியனுப்பலாமென்று ஆலோசனை கோரப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

அனுப்புவதற்கான ஆலோசனை அரசாணை எண். 709, கல்வி, நாள் 16—4—1980-ல் வந்திருக்கிறது. அரசாணை எண். 718, கல்வி, நாள் 18—4—1980-ல் வந்திருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்து அவர் உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார். இடையிலே, ஒருமாத கால அவகாசத்திற்குள்ளாக ஆளுநர் ஆட்சிக் காலம் முடிவடைந்துவிடுகிறது. இதற்கிடையிலே தாய்த் துறைக்குத் திரும்பிய அலுவலாளர்கள் சம்பளம் வாங்க முடியாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆவணங்கள் அனுப்பப்படாததால், அவர்கள் ஊதியம் பெற இயலாமல் அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் பிறகு, என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாமென்று ஆணை வேண்டி கோப்பினைச் சட்டச் செயலாளருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சட்டச் செயலாளர், தலைமைச் செயலாளர் மூலமாக கல்வி அமைச்சர், முதலமைச்சர் ஆகியோருக்கு அனுப்பலாமென்று எழுதியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அரசு சார்புச் செயலாளர் 6—12—1980-ல் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். அரசுத் துணைச் செயலாளர் 8—12—1980-ல் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். தலைமைச் செயலாளர், இக்கோப்பு பற்றி என்னிடம் விவாதித்தார் என்ற வாசகத்தோடு செயலாளர் அரசின் ஆணைக்காக வைக்கிறார் . . .

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு துறைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒரு அரசினுடைய நடவடிக்கைகளையெல்லாம் அவருடைய கையிலே வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். முதலிலே அவர்கள் பேசும்போது, அரசின் இயந்திரம் பழுதடைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள், பழுதுபட்ட இயந்திரத்தின் அதிகாரிகள் தந்ததைப் படிக்கிறார்களா அல்லது அவராகவே எடுத்து வந்து படிக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பழுதுபட்ட நிர்வாகம் இது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. ஜேப்பியார் : நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அவற்றைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறாரா என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் தந்த தகவல்கள் புள்ளி விவரங்கள். இதை மறுப்பதற்கான அதிகாரம், உரிமை, வாய்ப்புகள் அரசுக்கு இருக்கின்றன. மறுத்துவிட்டால், இதில் வேறுபாடேயில்லை, நிர்வாக இயந்திரம் எவ்வாறு சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறதென்பதைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். இங்கே அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. ஜேப்பியார் : நாங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர் கையிலே விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு, நிர்வாகத்தை சீர்கேடாக்கிறாரோ என்று தான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 ஜனவரி 30]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : 'பார்லிமென்டரி பிரேக்டிஸ்'-ல் இது போன்ற விவரங்கள் வந்து சேரும். இதையெல்லாம் தாண்டி, நிர்வாகம் முறையாகச் செயல்படுகிறதென்ற அளவிலே விவரங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த அளவினுடைய துர்பாக்கியம், வருகிற விவரங்கள் அரசு முறையாகச் செயல்படவில்லை என்ற அளவிலேதான் இருக்கின்றன.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அரசு அலுவலகங்களிலிருந்து எடுத்ததாகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப் படுகிறது. உறுப்பினரவர்கள் விரைவாகத் தன்னுடைய பேச்சை முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : விவரங்களைப் போய் எடுத்து வருகிறோமா என்பதில் . . .

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு கருத்தை இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். இங்கே விவரங்களோடு, அரசு ஆணைகளைச் சொல்லி, தொடர்ந்து ஒரு அதிகாரியைப்பற்றி உறுப்பினரவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அதிலேயும் அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகள் செய்த தவறுகளின்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதுதான் இவ்வளவு நேரம் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் தகவல்களிலிருந்து தெரிகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய தகவல்கள் அரசுக்குத் துணையாக இருந்தால், நான் பெருமகிழ்ச்சியடைவேன். இதற்குப் பிறகு இதில் சட்டத் துறை வருகிறது. குறிப்பிட்ட அதிகாரி தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்தின் இயக்குநர், அவரைப் பற்றித் தான் சட்டத் துறை தெளிவாகச் சொல்கிறது. அவர் அதற்கு முன்பு அரசுப் பணியில் இல்லை. தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்துக்கு, பொருத்தமான வேறு ஒருவரை இதில் இயக்குநராக நியமிக்கலாம் என்று சட்டத் துறை கருத்துரை தெரிவித்திருக்கிறது. அவரை தாய்த் துறைக்கு திரும்பி அனுப்பப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையை நிறைவேற்றுவதில் ஆட்சேபணையிலையென்று அத்துறை சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவர் மீது அரசு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் சட்டத் துறை சொல்லியிருக்கிறது. இணைச் செயலாளர் 26—12—1980-ல் பார்த்திருக்கிறார். கல்விச் செயலாளர் 29—12—1980-ல் பார்த்திருக்கிறார். கல்வித் துறைச் செயலாளர் 30—12—1980-ல் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். இத்தனைக்கும் பிறகு என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் . . .

[1981 ஜனவரி 30]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து உறுப்பினர் அவையுடன் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த அதிகாரியை அவரது சொந்தத் துறைக்குத் திரும்பி அனுப்பிவிட்டு நடைபெற்ற தவறுகளுக்காக அவர் மீது இலாகா பூர்வமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கத் தலைமைச் செயலாளர் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். இதற்குப் பிறகும் அவரை அங்கே பதவியில் நீடிக்க அனுமதித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்கின்ற நிலை வருகிறதா நல்லதா? இத்தனை லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கையில் வைத்துக்கொண்டு பொறுப்பான பணியில் இருந்து கொண்டு, அதிகாரத்தை, பொறுப்பை தவறாகப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற ஒரு நிலை வரும்போது, உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தடுத்துக்கொண்டு, எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைத் தடுத்துக்கொண்டு, எவ்வளவோ நடக்கலாம் என்கிற ஒரு அச்ச நிலை இருப்பதைக் களைய வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரை நிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்றால், அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்ற அரசின் நிர்வாக இயந்திரம் . . .

திரு. எஸ். முத்து : தவறு செய்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினரே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அது குறித்து விவரமாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்போது, உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் யார் தவறு செய்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள் என்கிற அச்ச உணர்வு என் வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பெரியவர் மிகவும் வேகமாகச் சொல்கிறார். என்னால் அவரைப் போல் வேகமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை அவர் மீது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் படித்துச் சொன்னேன். இதில் இப்படித்தான் இருக்கும் என்றால் எனக்கும் சந்தேகம் வந்ததான் செய்யும். என்னால் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. அது முறையாக இல்லை. மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிற உரையைப் பொறுத்தவரை, நிர்வாக இயந்திரத்திலுள்ள கோளாறுகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறியிருக்கிற அன்பைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவேட்டி. எண்ணப்பன் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற நிர்வாகத்தை ஆதரிக்கின்ற உரையில் எனக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பை

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1931 ஜனவரி 30]

நான் என்னுடைய முழு கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கு நேரம் கிடைக்குமா என்கிற சந்தேகம் இருந்தாலும், முடிந்த அளவிற்கு நான் ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வைத்துக்கொண்டு பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் ஆளுநர் மன்றத்தில் உரையாற்றுவதும் பிறகு அந்த உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பல்வேறு கருத்துக்களை அது சம்பந்தப் பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, இல்லை சம்பந்தப்படாததாக இருந்தாலும் சரி, ஆசைப்படுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்வதுமாக இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகின்ற அந்தக் கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் வர வேண்டுமென்ற உணர்வோடு இன்றைக்கு, பல்வேறு கருத்துக்களை அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் அவர்களுடைய கட்சிகளினுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது விவாதம் நடந்தாலும் கூட இவை இவை ஆளுநர் உரையில் இல்லை, ஆகவே இதை இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி எல்லாவற்றையும் ஆளுநர் அவர்கள் தலையிலே போட்டு விட்டு, இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற எங்களைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் விவரங்களை எடுத்து வைக்கின்ற நேரத்தில் எங்களுக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய நெருக்கடி என்று எதைச் சொல்கிறோம் என்றால் ஆளுநர் அவர்கள் பேசிய பேச்சை நாங்கள் பாராட்டி, அதனுடைய சிறப்புகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட, நாங்கள் நினைக்கின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் பேச வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தாலும் கூட, எந்த அளவுக்கும் விதிகளை மீறிவிடக் கூடாது என்கிற அச்சத்தில் பேச வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாங்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இங்கே பெரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் பார்க்கின்றபோது, குறிப்பாக எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசியதைக் கேட்கின்றபோது, நாமும் இப்படிப் பேசினால் என்ன என்கிற ஒரு நிலை எங்களுக்குல்லாம் ஏற்படுகிறது. அப்படி நாங்களும் பேச ஆரம்பித்தால், அது எத்தனை விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்பது நிச்சயமாக அவர்களுக்கே மிக நன்றாகத் தெரியும் என்றாலும் கூட, இந்த மன்றத்திலே விவாதம் நடக்கின்ற நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அரசு மிக குற்றச்சாட்டு என்ற வகையில், அரசு மீது களங்கம் கற்பிக்கின்ற முறையில், அப்படியெல்லாம் நாங்கள் நினைக்கக் கூடிய வகையில், கருத்துக்களை இங்கே சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியின் இருக்கிற நாங்கள் அவற்றுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் வரும்

1931 ஜனவரி 30]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

போது, நாங்கள் பதில் சொல்லத் தவறிவிடுவோமேயானால், அது பத்திரிகைகளில் வரும்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற நேரங்கள் அதைப் படித்து விட்டு எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு நாங்கள் ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பரிதாப நிலை எங்களுக்கு இருந்தாலும் கூட, சில நேரங்களில் சில கருத்துக்களுக்கு நாங்கள் பதில் கூற வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் எதிர்க் கட்சியினரிடத்தில் “பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்கிறோம், அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியவில்லை, பதில் சொல்ல முடியாத அளவிற்குப் பேசி விட்டோம்” என்று எண்ணுகிற ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சிகள் எந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னாலும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னாலும் சரி அல்லது அரசாங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னாலும் சரி, அது குறித்த விவரங்களுக்கு என்னால் பதில் சொல்ல இயலும். ஆனால் அப்படிப் பதில் சொன்னால், அதை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பது அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே நிச்சயமாக எங்கனாலும் பதில் சொல்ல முடியும், இயலும், இங்கேயும் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து என்னால் பதில் சொல்ல இயலும் என்றாலும் கூட, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படி நான் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற நேரதனல், அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளெல்லாம் உண்மையிலேயே குற்றச்சாட்டுகளா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கின்றபோது ஏதோ அரசியல்

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

காழ்ப்புணர்ச்சியில், அரசியல் சூழ்நிலையில், அவர்களுக்கு இருக்கிற பல்வேறு நிலைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற காரியங்களாக அவைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, அவை நியாயமான குற்றச்சாட்டுக்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் நியாயமான குற்றச் சாட்டுகளாக, அரசைத் தட்டித் திருத்துவதற்கு அல்லது அரசைக் கண்டிப்பதற்கு, அரசு நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கான வகையில் சொல்லப் படுகிறதா என்று கேட்டால், நான் நிச்சயமாக இல்லையென்று நான் சொல்வேன். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த பல்வேறு உறுப்பினர்கள் குற்றச்

(பிற்பகல் 1-40)

சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் நாங்கள் கவலைப் படவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் என்று சொன்னாலே குற்றச்சாட்டுகளைச்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 ஜனவரி 30]

சோன்னால்தான் அவைகள் எதிர்க்கட்சிகள் என்ற தகுதியைப் பெறும். ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துப் பேசி, 'இதையெல்லாம் இந்த ஆளும் கட்சி செய்து விட்டது' என்று சொல்லி எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சியைப் பாராட்டியதை தான் பார்த்ததில்லை. ஆனால், எனக்கு இருக்கிற வருத்தம் எல்லாம், இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி, நீண்டதொரு உரையாற்றிவார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது விவாதம் என்ற பெயரிலே இந்த அரசின்மீது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சோன்னார் என்று நினைக்கிறேன். அவர் இப்படிப் பேசுகிறாரே என்று நினைக்கும்போது, எனக்கு மிகவும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. அண்ணா தி.மு.க. இப்போது தமிழ் நாட்டின் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. ஒரு குற்றச்சாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதைச் சொல்பவர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, முன்னாலே தன்னிடத்திலே குற்றம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் மற்றவர் மீது குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும் பழக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே நடந்திருக்கிறதைப்பற்றிக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது, நிகழ்ந்திருக்கின்ற கொலைகளைச் சொல்லும்போது, பிறார் மாநிலத்திலே பல பேர் குருடாக்கப் பட்டார்களே, அந்த நிகழ்ச்சி தெரியாதா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. பிறாரிலே காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆட்சியில் இருக்கிறது. அங்கே கைதிகள் குருடாக்கப்பட்டார்கள் என்று அரசியல் ரீதியாக இதை ஆரம்பித்தால் . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பிறாரிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார். அங்கே இப்போது காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆட்சி செய்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னதாகச் செய்யப்பட்டவை என்பதை நான் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நேரம் ரொம்ப ஆகிவிட்டது, பசியிலே எல்லோருக்கும் கண் குருடாகிவிடும்போல இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் : சிலர் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்தார்கள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் தேவைப் படுமீ ?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இன்னும் அரை மணி நேரத்திற்குமேல் தேவைப் படுமீ.

சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் கருத்தினைச் சொல்ல நீண்டும் அவை கூடும்போது அனுமதிக்கலாம்.

1981 ஜனவரி 30]

1. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(2) அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சிகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

31—1—1981 — கூட்டம் இல்லை.

1—2—1981

முதல் — கூட்டம் இல்லை.

8—2—1981

வரை

9—2—1981 — ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதிலுரை.

10—2—1981 — 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

(மாலை 4 மணி) — மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

11—2—1981 — மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது (காலை 10-30 மணி) விவாதம்.

12—2—1981 — அரசு அலுவல்கள்.

13—2—1981

மேலவை இத்துடன் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் 9—2—1981 காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-45)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

170. Notification issued with G.O. Ps. No. 1113, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 28th October 1980, in regard to exemption from levy of sales tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on sales of machinery required for workshop attached to the

[1981 ஜனவரி 30]

Technical Institute, scientific and laboratory equipments, wooden and steel furniture, electrical equipments and accessories to (1) Sri Ramakrishna Mission Technical Institute, Madras-4, (2) Sri Ramakrishna Mission Residential High School, Madras-4 and (3) Sri Ramakrishna Mission Students' Home, Madras-4. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

171. Notification issued with G.O. Ps. No. 1232 Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 20th November 1980, in regard to reduction in the rate of tax from six per cent to five per cent single point in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of tea made at the auction centres at Coimbatore and Coonoor for the period from the 22nd November 1980 to the 21st May 1981. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

172. Notification issued with G.O. Ms. No. 1247, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd August 1980, in regard to amendments to the Tamil Nadu Panchayat Union Councils Establishment (Qualification and Recruitment of Last Grade Servants) Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

173. Notification issued with G.O. Ms. No. 2614, Revenue, dated the 24th November 1980, in regard to amendments to the Tamil Nadu Debt Relief Rules, 1980. [Laid on the table of the House under section 13 (3) of the Tamil Nadu Debt Relief Act, 1980 (Tamil Nadu Act 13 of 1980).]

174. The Audit Report on the Accounts of the Tamil Nadu Agricultural University, Coimbatore-3 for the year 1978-79 (English). [Laid on the table of the House under section 33 (3) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971).]

175. The Annual Accounts of the Tamil Nadu Agricultural University for the year 1978-79. (English). [Laid on the table of the House under section 33 (3) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

[1981 ஜனவரி 30]

இணைப்பு

மேற்கண்ட தீர்மானத்திற்கு கல்வி அமைச்சர் அளிக்கும் அறிக்கை :

472 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.) குறிஞ்சிப்பாடி மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு ஜூலை 1979-ல் ஆங்கிலம் போதிப்பதற்காக ஓர் முதுநிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர் பணியிடம் ஒதுக்கப் பட்டது. அச்சமயம் அப்பள்ளியில் அப்பதவிக்குத் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர் இன்மையினால் எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) படித்த திரு. ஆர். செல்வகுமார் என்பவர் அப்பணியிடத்தில் 14-9-1979 அன்று நிரவாகத்தால் நியமிக்கப்பட்டார். அன்னார் சார்பில் 1979-80-க்கு மட்டில் பி.டி. தகுதி பெறாமலே கட்டலார் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரால் தவிர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

அதே பள்ளியில் 10 ஆண்டுகளாக பி.டி. ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் திரு. வி. ஜெயச்சந்திரன் என்பவர் திரு. செல்வகுமார் என்பவரின் நியமனத் திற்குப் பிறகு எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். பள்ளி நிர்வாகம் தகுதிபெற்ற திரு. வி. ஜெயச்சந்திரனை அப்பணியில் நியமித்து தகுதி பெறாத திரு. செல்வகுமாரை பணிநீக்கம் செய்திருக்கவேண்டும். திரு. செல்வகுமாருக்கு 1979-80 முடிய தவிர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்ததினால், 1980-81 ஆம் வருட ஆரம்பத்திலிருந்தாவது திரு. வி. ஜெயச்சந்திரன் என்பவருக்குப் பதவி உயர்வு அளித்திருக்க வேண்டும். பள்ளி நிர்வாகம் திரு. செல்வகுமார் சார்பாக 1980-81-க்குக் கோரிய தவிர்ப்பு கட்டலார் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரால் மறுக்கப்பட்டது. கட்டலார் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரும், முதன்மைக் கல்வி அலுவலரும் மற்றும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரும் திரு. வி. ஜெயச்சந்திரனுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டும், பள்ளியின் நிர்வாகம் இதனை ஏற்கவில்லை.

இதன் காரணமாகத் தென்னாற்காடு மாவட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம், குறிஞ்சிப்பாடி எஸ்.கே.வி. மேல்நிலைப் பள்ளி 13 பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து 9-10-1980 அன்று பள்ளியின் முன்பு ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். பள்ளியில் சூழ்நிலை சரியில்லாத காரணத்தினால் 10-10-1980 முதல் 26-10-1980 முடிய பள்ளி மூடப்பட்டிருந்தது. 13 பி.டி. ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்ததைத் தொடர்ந்து பள்ளி நிர்வாகம் அந்த 13 ஆசிரியர்களையும் தற்காலிகமாக 17-10-1980 முதல் பணிநீக்கம் செய்தது. 27-10-1980 அன்று பள்ளி திறக்கப்பட்டு 2-11-1980 வரை பள்ளி நடைபெற்றது. மீண்டும் சூழ்நிலை சரியில்லாத காரணத்தினால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஆலோசனைப்படி பள்ளி தொடர்ந்து 9-11-1980 முடிய மூடப்பட்டிருந்தது.

[1981 ஜனவரி 30]

30—10—1980 அன்று பள்ளியின் முன்னாள் மாணவர்கள் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவாக ஊர்வலம் ஒன்று நடத்தி குறிஞ்சிப்பாடி பள்ளித் துணை ஆய்வர் அலுவலகத்தின் முன்பு ஒருநாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். 9—11—1980 அன்று தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் பல அரசியல் கட்சிகளின் தொண்டர்கள் (500) ஆசிரியர்களை ஆதரித்து ஊர்வலம் நடத்தி பொதுக்கூட்டம் நடத்தினர். 10—11—1980 அன்று பள்ளி திறக்கப்பட்டது.

11—11—1980 முதல் 14—11—1980 முடிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் கழகச் செயலாளர் மற்றும் இதர ஆசிரியர்களும் குறிஞ்சிப்பாடி பேருந்து நிலையத்திலும், 15—11—1980 அன்று கடலூர் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் அலுவலகம் முன்பும் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். 15—11—1980 அன்று குறிஞ்சிப்பாடியில் பள்ளி நிர்வாகத்தை ஆதரித்து 75 சதவீத கடைகள் மூடப்பட்டு மாலை 2 மணிக்குத் திறக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அன்றே அவ்வூர் பொதுமக்கள் பள்ளி நிர்வாகத்தை ஆதரித்து ஊர்வலமும், பொதுக் கூட்டமும் நடத்தி உண்ணாவிரதம் தர்ணா செய்யும் ஆசிரியர்கள் பள்ளியின் வளர்ச்சியையும், புகழையும் கெடுப்பதாகக் குறை கூறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

26—11—1980 மற்றும் 27—11—1980 ஆகிய நாட்களில் 100 மாணவர்கள் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களை மீண்டும் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பள்ளியின் முன்பு தர்ணா நடத்தினர். இதனால் இருசாரார்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டதாகவும், இது சம்பந்தமாக இரு தரப்பினர்களின் மீதும் சில வழக்குகள் பதிவு செய்துள்ளதாகவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார்.

பள்ளி மீண்டும் 29—11—1980 முதல் 30—11—1980 முடிய மூடப் பட்டிருந்தது. தென்னாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், பள்ளி நிர்வாகம், ஆசிரியர்கள், காவல்துறை அலுவலர்கள், சில முக்கிய உள்நாள் பிரமுகர்கள், கல்வித்துறை அலுவலர்கள் ஆகியவர்களை அழைத்து 8—12—1980 அன்று கூட்டம் நடத்தி இருதரப்பிலும் சமாதானம் செய்தும், சுமுகமான முடிவு ஏதும் வரவில்லை. 9—12—1980 அன்று மீண்டும் பள்ளி திறக்கப்பட்டது. அன்று 200 மாணவர்கள் பள்ளியின் முன்பு கூடி தந்தை பெரியார் போக்கு வரத்துப் பேருந்தின் மீது கல் எறிந்ததாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தமாகப் போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. 10—12—1980 முதல் பள்ளி மறுபடி மூடப்பட்டது.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அமைதியின்மையைக் கருத்தில் கொண்டு 2—1—1981 வரை பள்ளியை மூட ஆணையிடுமாறு முதன்மைக் கல்வி அலுவலருக்கு ஆலோசனை கூறினார். அதனை ஏற்று முதன்மைக் கல்வி

1981 ஜனவரி 30]

அலுவலர் பள்ளியைத் தற்காலிகமாக மூட உத்தரவிட்டார். அவ்வாணையை எதிர்த்து பள்ளி நிர்வாகம் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்து, அந்த ஆணைக்கு தற்காலிகத் தடை பெற்றது. இத்தடையை நீக்க கடலூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மறுமனு (Stay Vacation Petition) சமர்ப்பித்ததில் அப்பள்ளியை றெஸ்துமஸ் பண்டிகைக்கு முன்கூட்டியே மூடி 2—1—1981 அன்று திறக்கவும், அதற்குள் ஒரு சுமுகமான முடிவு ஏற்படுத்தவும் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணையிட்டது. உயர்நீதி மன்ற ஆணையின்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 27—12—1980 அன்று இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் அழைத்து இரு தரப்பினருக்கும் உகந்த வகையில் சமாதானப்படுத்த முயற்சி செய்தும் சுமுகமான முடிவு ஏதும் ஏற்படவில்லை. அரசு மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டை ஒட்டி 11—1—1981 முடிய எல்லா பள்ளிகளுக்கும் பொது விடுமுறை விட ஆணையிட்டதையொட்டி இப்பள்ளியும் மூடப்பட்டிருந்தது. பள்ளி தற்போது 21—1—1981 முதல் திறக்கப்பட்டு அமைதியாக நடைபெறுகிறது. பள்ளி நிர்வாகம் பணிநீக்கம் செய்திருக்கும் 13 ஆசிரியர்கள் மீண்டும் பணியில் சேர்ந்துவிட்டனர் என்று மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் 27—1—1981 தொலைபேசி மூலம் தெரிவித்துள்ளார்.

INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES.

FIFTY-NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

22nd, 23rd, 24th and 27th to 30th January 1981
VOLUME CLXXII (Nos. 1 to 7).

A

	PAGES
ABOLITION OF POSTS OF PART-TIME VILLAGE OFFICERS ORDINANCE, 1980—	
Order invoking section of—, notification laid on the table	101
ABOLITION OF POSTS OF PART-TIME VILLAGE OFFICERS RULES, 1980—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	194—195
Framing of—, notification laid on the table ...	194
ACQUISITION OF LAND FOR HARIJAN WELFARE SCHEME ACT, 1978—	
Amendment to Social Welfare Department Notification No. II(2) SW 5979(h) 79, dated 21st September 1979, notification laid on the table ...	10
ADDITIONAL DEARNESS ALLOWANCE DEPOSIT—	
Question re repayment of—to teachers of Panchayat Union and Private Management Schools in flood-affected East Ramanathapuram district ..	138—139
ADJOURNMENT MOTION re—	
Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	318—329

A—cont.

PAGES

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Agriculture Department Notifications Nos. 11-1/148 of 1973, dated 29th December 1972 and 11-(2)/A.G./625/76, dated 3rd February 1976, amendment to—, notification laid on the table ...	456
Amendment to Agriculture Department Notification No. 11-1/410 of 1972, dated 15th October 1971, notification laid on the table ...	30
Amendment to late Food and Agriculture Department Notification II.V No. 2716 of 1969, dated 27th May 1969, notification laid on the table ...	14
Amendment to Agriculture Department Notification No. II-2/AG/1462 of 1978, dated 14th February 1978, notification laid on the table ...	29
Change of address of certain regulated markets in Coimbatore Market Committee, notification laid on the table ...	13
Control over purchase and sale of greengram, blackgram, redgram, tapioca, turmeric, coconut and brinjal in Salem district, notification laid on the table ...	13
Control over purchase and sale of opion in Tirunelveli district, notification laid on the table ...	456
Control over purchase and sale of potato in Madurai district, notification laid on the table ...	14
Declaration of grapes and silk-cotton as agricultural products and control over purchase and sale of tamarind, onion, coconut, gingelly, cholam, cumbu, ragi, blackgram, redgram, banana, mangoes, tomato grapes and silk-cotton in Madurai district, notification laid on the table ...	22
Declaration of Kanyakumari district as notified area in respect of banana ripe and unripe fruits and banana products like banana chips, banana flour, notification laid on the table ...	457

A—cont.

PAGES

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—cont.	
Declaration of notified market area for Marakkanam Market in respect of groundnut, gingelly, cotton, paddy, blackgram, greengram, sugarcane, jaggery and coriander, notification laid on the table ...	456
Declaration of notified market area for Nagapattinam market, notification laid on the table ...	29
Declaration of notified market area for Namagiripet, Thalaivasal, Pallipalayam and Mohanur, notification laid on the table ...	21
Declaration of notified market area of Sunkuvachatram, Pallipet and Uthukottai markets, notification laid on the table ...	29
Declaration of South Arcot district as notified area in respect of green chillies, notification laid on the table ...	456
Establishment of market at Bhoothapandi, notification laid on the table ...	22
Exclusion of certain villages from Kunnathur, Sathimangalam, Punjaipuliampatti, Avanasi and Gobichettipalayam markets, notification laid on the table ...	21
Inclusion of coconut and coriander in 14 markets in Ramanathapuram Market Committee, notification laid on the table ...	13
Inclusion of cumbu, cholam, varagu, horsegram, castor, coconut, tapioca, potato and redgram in Harur, Hosur and Kelamangalam markets, notification laid on the table ...	21

A—cont.

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—cont.	
Inclusion of groundnut, paddy, gingelly, sugarcane, jaggery powder and brown sugar except crystal sugar manufactured in vaccum pan process for Thandarampattu market, notification laid on the table	14
Inclusion of palmgur jaggery in Coimbatore market, notification laid on the table	22
Inclusion of rubber in certain markets, notification laid on the table	21
Inclusion of sugarcane jaggery in all forms in Thanjavur Market Committee, notification laid on the table	29
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	34
AGRICULTURAL TRAINING SCHOOLS—	
Question re number of trainees unemployed district- wise and provision of employment them ...	128—130
AGRICULTURE DEPARTMENT NOTIFICATION No. II(2) A.G. 5768 76, DATED 7TH OCTOBER 1976—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	457
ANANDAM, THIRU V. V. V.—	
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	7—8
Governor's Address, discussion on	333—337
ANNAMALAI UNIVERSITY—	
See Universities	
APPROPRIATION ACCOUNTS—	
For 1978-79, laid on the table	101

A—cont.

ARANGANAYAGAM, THE HON. THIRU C.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	326, 327, 328.
Governor's Address, discussion on	282, 337,
S. K. V. Higher Secondary School, Kurinjipadi, South Arcot district, statement re retrenchment of 13 Graduate teachers in	472—473
ARUMUGAM, THIRU S.—	
Governor's Address, discussion on	282, 337 —343, 412, 413, 414, 416, 417
ARUNACHALAM, THIRU K.—	
Governor's Address, discussion on	91—99
AYYASAMY, THIRU M.—	
Obituary reference re death of—, former Member of the Council	1—2
B	
BACKWARD CLASSES—	
Question re inclusion of all sub-sects under "Reddi" caste in list of	301—304
BRIDGE—	
Question re construction of—over Nallaru running across Thalainayiru-Vattakudi link road of Thalaj- gnairu Union in Thanjavur district	132—133
BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—	
See Committees	
BUSINESS OF THE HOUSE—	
Programme of	52
BUS STAND—	
Question re construction of—at Nagapattinam and toilet facilities nearby	41—43
D II C—43—2—	

C

	PAGES
CALL ATTENTION NOTICE—	
Information <i>re</i> —given by Members	399
CENTRAL SALES TAX—	
Reduction in rate of—on parts and accessories for bicycles course of inter-state trade or commence, notification laid on the table	35
CHAIRMAN, Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act,	318, 319 321, 322, 323, 325, 327, 329
Annamalai University Senate, election of members to	50—51
Announcement <i>re</i> —	
Business Advisory Committee's decision	228, 400 401, 521.
Martyrs' Day, adjournment of Council to enable Members if Council to participate in paying homage to Martyrs at Secretariat	459
Panel of Vice-Chaimen	50
Senate of Annamalai University, election of Members to	329
Senate of Madras University, election of Members to	329
Time-limit for receipt if amendments to Motion of Thanks for Governor's Address	52
Business of the House, programme of	52

C—cont.

CHAIRMAN, Mr.—cont.

	PAGES
Governor's Address, discussion on	150, 151, 159, 161, 162, 166, 171, 172, 173, 176, 178, 179, 180, 193, 194, 232, 233, 331— 333, 405, 406, 407, 408, 412, 413, 414 416, 417, 418, 420, 512, 521
Information <i>re</i> Call Attention notices given by Members	399
Land Improvement Board, election of Thiru Kaduvetti Kannappan, M.L.C. to	400
Madras University Senate, election of members to	51
Resolution <i>re</i> Tamil Nadu Land Improvement Board, election of Member to—in place of late Thiru Rathina Balaguruswamy, M.L.C.	142—143
CHLORAL HYDRATE (CHLORAL) RULES, 1959—	
Amendment to—, notification laid on the table	15
CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—	
Amendment to—, notification laid on the table	14, 23, 30
CITY COMPENSATORY ALLOWANCE—	
Question <i>re</i> demands for sanction of—and House Rent Allowance to Government servants and teachers in Chengalpattu district	459—461

C—cont.

	PAGES
COLLEGES—	
Question re—	
Medical Colleges, non-appointment of adequate teaching staff in Anatomy Department of ...	316—317
Siddha Medical Colleges, qualifications prescribed for admission in	310—313
COMMISSIONS OF ENQUIRY—	
Report of Justice Thiru K. S. Venkataraman on facts and circumstances leading to fire in Lakshmi Touring Talkies at Lourdhammalapuram in Tuticorin on 29th July 1979, laid on the table ...	36
COMMITTEES—	
Business Advisory Committee, decision of ...	288, 400—401, 521,
CONTROLLER AND AUDITOR-GENERAL OF INDIA—	
Report of—for 1978-79 (Civil), laid on the table ...	101
Report of—for 1978-79 (Commercial), laid on the table	101
Report of—for 1978-79 (Revenue Receipts), laid on the table	101
COMPULSORY DEPOSITS—	
Question re teachers of Panchayat Union Schools in North Arcot district, non-repayment of—up to 15th June 1980	133—134
CONDOLENCE RESOLUTION re—	
Death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	2—9
CONDUCT OF ELECTION OF MADRAS CORPORATION COUNCILLORS RULES, 1962—	
Amendments to—, notification laid on the table	28

C—cont.

	PAGES
CO-OPERATIVE SOCIETIES RULES, 1963—	
Amendments to—, notification laid on the table	19,27
COPY WRITERS LICENCE RULES, 1971—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	35
COURT(S)—	
Question re number of—buildings and residential buildings constructed for Judicial Officers during 1977-1980	226
CULTIVATING TENANTS ARREARS OF RENT (RELIEF) RULES, 1980 AND CYCLONE AND FLOOD AFFECTED AREAS CULTIVATING TENANTS ARREARS OF RENT (RELIEF) RULES, 1980—	
Making of—, notification laid on the table ...	28
D	
DAMODARAN, THIRU A. R.—	
Governor's Address, discussion on	167, 347— 356, 406, 407, 408, 421
DEBT RELIEF RULES, 1980—	
Amendments to—, notification laid on the table ..	18,526
DENATURED SPIRIT, METHYL ALCOHOL AND VARNISH (FRENCH POLISH) RULES, 1959—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	32
DEPUTY CHAIRMAN, MR.—	
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	2, 8—9
Governor's Address, discussion on	81, 245, 247, 248, 249, 250, 266, 281, 282, 343, 346, 369, 373, 376, 379, 430, 435, 514, 517, 520, 524

D—cont.

PAGES

DEPUTY CHAIRMAN, Mr.—cont.

Obituary References *re* death of Sundarambal,
Thirumathi K. B., Ayyasamy, Thiru M., former
Members of the Council and Valmigi, Thiru V.,
Member of the Legislative Assembly ... 1—2

DIVISIONAL ENGINEER(S)—

Question *re*—
Consumption charges of schools, payment
permanent formation of offices ... 43—45

DOSS, THIRU A. J.—

Governor's Address, discussion on ... 188—194,
266, 268

E

ELECTRICITY—

Question *re* consumption charges of schools, payment
from Amenity Fee Fund ... 37

Hydro Power Generation Reservoir Scheme,
Aladi, estimated expenditure and extent of lands
to be benefited by ... 398—399

Power generators, encouragement of big industrial
establishments to install their own ... 394—398

ENTERTAINMENTS TAX ACT, 1939—

Amendments to Revenue Department Notifica-
tion II-1 No. 5374, dated 13th November 1961
and II-1 No. 4922 of 1969, dated 21st October
1969, notification laid on the table ... 22—23

EX-SERVICEMEN—

Question *re* allotment of lands to landless—, district-
wise from 1974 to 1977 ... 224

ERADHA, THIRU S. R.—

Governor's Address, discussion on ... 248,
521—524

PAGES

FAMILY WELFARE SCHEME—

Question *re* expenditure on advertisement up to
30th June 1979 by Commissioners of Panchayat
Unions in Thanjavur district ... 226

FINANCE ACCOUNTS—

For 1978-79, laid on the table ... 101

FIRE ACCIDENT—

Question *re* loss due to—in Perambalur, Tiruchirap-
palli District in 1980, number of persons affected
and relief given ... 223

FISHERIES DEVELOPMENT CORPORATION
LIMITED—

Third Annual Report and Accounts—for 1976-77,
laid on the table ... 11

FREEDOM FIGHTERS—

Statement under Rule 82 of Council Rules *re* enhance-
ment of pension to ... 330—331

G.

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Amendment to First Schedule to—, notification laid
on the table ... 380

Commercial Taxes and Religious Endowments
Department notification No. II (1) CTRE/196/77,
dated 6th September 1977, amendment to—,
notification laid on the table ... 100

Revenue Department Notification S.R.O.A. 1966
of 1959, dated 28th March 1959, amendment
to—, notification laid on the table ... 100

GENERAL SALES TAX RULES, 1959—

Amendments to—, notifications laid on the table ... 20—21,
28, 31,
33—34

G—cont.

PAGES

GOVERNMENT ORDERS—

Question re sending of—in Tamil to all Schools .. 209—212

GOVERNOR'S ADDRESS—

Announcement re time-limit for receipt of amendments to Motion of Tanks 52

Discussion on 52—99,

143—194,

231—283,

321—379,

401—455,

473—524

Laid on the table 36

GRAMA SEVAKS—

Question re appointment if—as Executive Officers of Panchayats 466

H

HANDE, The Hon. Dr. H. V.—

Governor's Address, discussion on 277, 278

HOME GUARDS RULES, 1963—

Amendments to—, notifications laid on the table ... 11, 34

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question re—

Raising of rate of expenditure from 4 paise per patient in Government 134—137

Veterinary dispensary, representation re opening of—at Kattukanallur from Samuga Narpani Mandram 469—470

H—cont.

PAGES

HOUSE RENT ALLOWANCE—

Question re—

Demand for sanction of City Compensatory Allowance and—to Government servants and teachers in Chengalpattu district 459—461

Payment of—to teachers and Government servants working in villages 297—301

Sanction of—to teachers of Government Institutions and Government servants throughout the State representation re 459—461

HOUSING SCHEMES—

Question re financial assistance given by Government of India to Tamil Nadu during 1980-81 for implementation of 227

I.

INDUSTRIAL DISPUTES ACT, 1947—

Inclusion of 'Surgical and Pharmaceuticals Industry' in First Schedule to—, notification laid on the table 12

INDUSTRIES—

Question re Small Scale Industries Scheme, number of started from 1971 to 1977 each year and up to June 80 under 127—128

INFORMATION re—

Annamalai University, steps to end Teachers' agitation in 330

Call Attention given notice of 399

IRRIGATION—

Question re—

Adoption of—by turn system as in Punjab and Haryana in Tamil Nadu 45—46

Nilayur Channel in Tiruparankundram Constituency, improvement of 388—390

J.

PAGES

JAMABANDI—

Question *re* change in system of 383—388

JANARTHANAM, Dr. T. R.—

Governor's Address, discussion on 481—487,
490—492,
497—500

JEPPIYAR, Thiru.—

Governor's Address, discussion on 52, 78,
238—250,
265, 281,
426, 512,
519, 520

JUDICIAL OFFICERS—

Question *re* Court buildings and residential quarters
for—constructed during 1977-80 226

K

KALIMUTHU, The Hon. Thiru K.—

Resolution *re* Tamil Nadu Land Improvement
Board, election of Member to—in place of late
Thiru Rathina Balaguruswamy, M.L.C. ... 141—143

KANNAPPAN, Thiru KADUVETTI—

Governor's Address, discussion on 52,
53—71

KILLER BREW—

Question *re* number of deaths due to—from 1st
January 1978 to 15th June 1980 313—315

L.

LABOUR WELFARE FUND ACT, 1972—

Amendment to Labour and Employment Department
Notification No. II (2) LE/4239/77, dated 6th
August 1977 and dated 7th September 1977, notifica-
tion laid on the table 24

PAGES

L—cont.

LABOUR WELFARE FUND RULES, 1973—

Amendment to—, notification laid on the table ... 29

LAKSHMIKANDHAN, Thiru C. R.—

Adjournment motion *re* Annamalai University
Teachers, agitation by—demanding amendments
to Annamalai University Act 323, 324

Governor's Address, discussion on 231, 232,
423—436

Information *re* Annamalai University, steps to
bring to an end the agitation in 330

S. K. V. Higher Secondary School, Kurinjipadi,
South Arcot District, calling Minister's attention
to retrenchment of 13 Graduate Teachers in ... 472—473

LAND IMPROVEMENT BOARD—

Election of Thiru Kaduvetti Kannappan, M.L.C.,
to 400

LANDS—

Question *re*

Allotment of—to landless Ex-Servicemen, district-
wise from 1974 to 1977 224

Extent of lands not cultivated with paddy from
June to September 1980 in Kanyakumari
district talukwise and cultivated lands affected
due to water scarcity 130—132

LEELAVATHI, SELVI A.—

Governor's Address, discussion on 233—238

LEGISLATURE (SALARIES AND REIMBURSE-
MENT OF MEDICAL EXPENSES TO MEMBERS)
RULES, 1979—

Amendment to—, notification laid on the table ... 31

	PAGES
L—cont.	
LEGISLATURE TRAVELLING ALLOWANCE RULES, 1955—	
Amendments to—, notification laid on the table ...	13
LIBRARIANS—	
Question <i>re</i> Tamil Nadu—Association, representation from	39—40
LIQUOR—	
Question <i>re</i> amendment to Prohibition Act to provide psychological, psychiatric and medical treatment instead of imprisonment to—addicts	313—315
LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—	
Amendments to—, notifications laid on the table ...	11, 15, 20, 22
LOCAL PLANNING AUTHORITIES PLANNING AND DEVELOPMENT FUND ACCOUNT RULES, 1979—	
Making of—, notification laid on the table ..	16
M	
MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919—	
Amendments to rules for co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes or Tribes and women to Corporation of Madras published with Departments Notification S.R.O. No. A. 907 (a) of 1971, dated 5th November 1971 in Part V of Government Gazette extraordinary, dated 6th November 1971, notification laid on the table	15
MADRAS UNIVERSITY—	
See University (ies)	
MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1971—	
Amendment to rules for Election of Mayor and Deputy Mayor of Corporation of Madurai, notifi- cation laid on the table	20

	PAGES
M—cont.	
MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION CLASS III—TOWN PLANNING SERVICE RULES, 1980—	
Framing of—, notification laid on the table ...	380
MAGISTRATES—	
Question <i>re</i> Second Class Magistrates, recruitment from Advocates practising actively at the Bar and having a minimum of two years' experience ...	217—219
MANDAKINI KRISHNAMURTHY, THIRUMATHI—	
Governor's Address, discussion on	356—358
MANICKAM, THIRU P.—	
Condolence Resolution <i>re</i> death of Bishnu Ram Medhi, Thiru. former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	6—7
Governor's Address, discussion on	71, 177, 358—367, 426, 478, 491
MARTYRS' DAY—	
Announcement <i>re</i> adjournment of Council to enable Members of Council to participate in paying homage to martyrs at Secretariat	459
MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—	
S.K.V. Higher Secondary School, Kurinjipadi, South Arcot district, calling attention to retrench- ment of 13 Graduate Teachers in	472—473
MEENAKSHISUNDARAM, THIRU K. —	
Adjournment motion <i>re</i> Annamalai University teachers, agitation by demanding amendments to Annamalai University Act	321, 322, 323
Governor's Address' discussion on	156—174, 231, 247, 248
Information <i>re</i> call attention notices given by Members	399

M—cont.

MIAKHAN, THIRU J. M.—

Condolence Resolution re—

Death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former
Governor of Tamil Nadu and former Chief
Minister of Assam 7

Governor's Address, discussion on 436—443,
444

MOLASSES—

Question re quantity of—produced annually and
extent of use for production of liquor 390—394

MONEY LENDERS RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table ... 34

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notifications laid on the table .. 10, 11, 16,
17, 18, 19—
20, 22, 23,
24, 31

MOTOR VEHICLES TAX—

Concessional rate of—on Ambulance Vehicles TMT
2571, notification laid on the table 12—13

Concessional rate of—on Jeep stage carriage used in
rural areas of Tamil Nadu, notification laid on
the table 19

Concessional rate of—in mini-stage carriage TMP
4338, notification laid on the table 10

Concessional rate of—MDJ 4919, MDJ 7307, TNF
7228 and 9054 notification laid on the table ... 19

Concessional rate of—on TMU 725, TMU 1635 and
TMU 1940 belonging to Indian Red Cross
Society, Tamil Nadu Branch, Madras, notification
laid on the table 16—17

Concessional rate of—on TMU 3891, notification
laid on the table

Concessional rate of—on TMU 6132, notification
laid on the table 22

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—cont.

Concessional rate of—on TMU 6511, notification
laid on the table 32

Concessional rate of—on TNF 7108 notification
laid on the table 17

Concessional rate of—on Vehicles belonging to
Schieffelin Leprosy Research and Training Centre,
Karigiri, North Arcot District, notification laid
on the table 11

Exemption of Swiss Truck bearing Engine No. 77511
and Chassis No. 20362/23 from and registration
and permit fees in respect of Swiss Truck bearing
Engine No. (7541 and Chassis No. 20362/22,
notification laid on the table 26

Reduction in rate of—on Mobile Animal Clinic Van
MSM 43 9, notification laid on the table ... 19

Reduction in rate of—on public carrier goods
vehicle belonging to States other than the State
of Tamil Nadu, authorised to ply in State of
Tamil Nadu in pursuance of special Reciprocal
Agreement entered into between Tamil Nadu,
Andhra Pradesh, Kerala, Maharashtra, Karnataka,
Gujarat and Union Territories of Goa and Pondi-
cherry, notification laid on the table 17

Reduction in rate of—on public carrier goods
vehicles registered in a State other than the State
of Tamil Nadu and authorised to ply under a
permit granted by appropriate authority of
State in which a National Permit is issued, notifica-
tion laid on the table 17

Reduction in rate of—on vehicle TMS 7954,
notification laid on the table 13

MUNICIPAL EMPLOYEES—

Question re relinquishment of promotions by—to
avoid separate from family 309—310

M—cont.

	Pages.
MUNICIPAL SERVICE RULES, 1970—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	100
MUNUSWAMY, THIRU P.—	
Governor's Address, discussion on	450—455
MUTHIAH CHETTIAR, Dr. M. A.—	
Governor's Address, discussion on	183—188
MUTHU, THIRU S.—	
Governor's Address, discussion on	409—423, 521
MUTHUSWAMY, THIRU S.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	318, 319
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	8
Governor's Address, discussion on	233, 243, 246, 331—332, 367—378, 441

N.

NALLASIVAN THIRU A.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	319, 320, 321
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	6, 7
Governor's Address, discussion on	179, 193, 237, 250—272, 332

N—cont.

	Pages.
NEDUNCHEZHIAN, THE HON. DR. V. R.—	
Statement of Supplementary Expenditure for 1980-81, (First), presentation of—	229—231
Statement under rule 82 of Council Rules re Pension to Freedom fighters, enhancement of	330—331
NEELANARAYANAN THIRU—	
Governor's Address, discussion on	71—91, 247, 249
NEWSPRINT AND PAPERS LIMITED—	
First Annual Report of—for 1979-80, laid on the table	457

O.

OBITUARY reference re—

Death of Sundarambel, Thirumathi K. B., Ayyasamy, Thiru M., former Members of the Council and Valmigi, Thiru V., M.L.A.—	1—2
---	-----

ORDINANCES LAID ON THE TABLE—

Abolition of Posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980	35
Agricultural Produce Markets (Amendment) Ordinance, 1980	35
Co-operative Societies (Appointment of Special Officers) Second Amendment Ordinance, 1980	35
Debt Relief (Amendment) Ordinance, 1980	35
Essential Services Maintenance Ordinance, 1981	36
Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Ordinance, 1980	36
Prevention of incitement to refuse or defer payment of Tax Ordinance, 1980	35
Prevention of incitement to refuse or defer payment of tax (Amendment) Ordinance, 1981	36

O—cont.

ORDINANCES LAID ON THE TABLE—cont.	
Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Ordinance, 1980	36
Sales Tax Laws (Amendment and Repeal) Ordinance, 1981	35
Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Ordinance, 1980	35
P.	
PANEL OF VICE-CHAIRMEN—	
Announcement re	50
PANCHAYAT UNION COUNCILS ESTABLISHMENT (QUALIFICATION AND RECRUITMENT OF LAST GRADE SERVANTS) RULES, 1970—	
Amendments to—, notification laid on the table ...	526
PANCHAYATS ACT, 1958—	
Amendment to rules relating to power to write off irrecoverable taxes, fees, etc., restrictions and control, notification laid on the table	20
Amendment to Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A. 489 of 1961, dated 26th April 1961, notification laid on the table	380
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—	
Abolition of Posts of Part-time Village Officers Ordinance, 1980—	
Order invoking section 9 of—(G.O. Ms. No. 2582, Revenue, dated 15th November 1980) ..	101
Abolition of Posts of Part-time Village Officers Rules, 1980—	
Amendments to—(G.O. Ms. No. 2645, Revenue, dated 27th November 1980 and No. 2747, dated 12th December 1980)	194

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.	
Abolition of Posts of Part-time Village Officers Rules, 1980—cont.	
Framing of—(G.O. Ms. No. 2600, Revenue, dated 8th November 1980)	194
Acquisition of Land for Harijan Welfare Schemes Act, 1978—	
Amendment to Social Welfare Department notification No. II (2) SW 5979 of 1979, dated 21st September 1979 (G.O. Ms. No. 97, Social Welfare, dated 8th February 1980)	10
Agricultural Produce Markets Act, 1959—	
Agriculture Department Notifications Nos. 11-I 148 of 1973, dated 29th December 1972 and 11 (2) A.G. 625 76, dated 3rd February 1976, amendment to—(G.O. Ms. No. 1736, Agriculture, dated 1st September 1980)	456
Agriculture Department Notification No. II (2) A.G. 5768 of 1976, dated 7th October 1976, amendment to (Government letter No. 104790 AM-II 80-2, Agriculture, dated 1st December 1980) ..	457
Amendment to agriculture Department Notification No. II-1 410 of 1972, dated 15th October 1971 (Government letter No. 74220 AM-11 80-4, Agriculture, dated 9th October 1980)	30
Amendments to agriculture Department Notification No. II-2AG 1462 78, dated 14th February 1978 (Government Letter No. 76966 AMII 80-3, Agriculture, dated 30th September 1980)	29

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959—cont.

Amendment to Late Food and Agriculture Department Notification II-v 2716 of 1969, dated 27th May 1969 (Government letter No. 6853/AM-II/80-4, Agriculture, dated 27th May 1969)

Pages.

14

Change of address of certain regulated markets in Coimbatore Market Committee (G.O. Ms. No. 443, Agriculture, dated 20th March 1980)

13

Control over purchase and sale of greengram, blackgram, redgram, tapioca, turmeric, coconut and brinjal in Salem district (G.O. Ms. 517, Agriculture, dated 20th March 1980)

13

Control over purchase and sale of onion in Tirunelveli District (G.O. Ms. No. 2087, Agriculture, dated 22nd October 1980)

456

Control over purchase and sale of Potato in Madurai District (G.O. Ms. No. 985, Agriculture, dated 21st May 1980)

14

Declaration of grapes and silk cotton as agricultural products and control over purchase and sale of tamarind, onion, coconut, gingelly, cholam, cumbu, ragi, blackgram, redgram, banana, mangoes, tomato, grapes and silk cotton in Madurai district (G.O. Ms. No. 1525, Agriculture, dated 5th August 1980)

22

Declaration of Kanyakumari district as notified area in respect of banana ripe and unripe fruits and banana products like banana chips and banana flower (G.O. Ms. No. 2176, Agriculture, dated 5th November 1980)

457

Declaration of notified market area for Marakkanam Market in respect of groundnut, gingelly, cotton, paddy, blackgram, green gram, sugarcane, jaggery and coriander (G.O. Ms. No. 1744, Agriculture, dated 2nd September 1980)

456

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959—cont.

Declaration of notified market area for Nagapattinam market (G.O. Ms. No. 1794, Agriculture, dated 9th September 1980)

29

Declaration of notified market area for Namagiripet, Thalavasal, Pallipalayam and Mohanur (G.O. Ms. No. 1364, Agriculture, dated 17th July 1980)

21

Declaration of notified market area of Sunuguarchatram, Pallipet and Uthukkottai markets (G.O. Ms. No. 1697, Agriculture, dated 27th August 1980)

29

Declaration of South Arcot district as notified area in respect of green chillies (G.O. Ms. No. 2049, Agriculture, dated 15th October 1980)

456

Establishment of market at Bhoothapandi (G.O. Ms. No. 1524, Agriculture, dated 5th August 1980)

22

Exclusion of certain villages from Kunnathur, Sathiamangalam, Punjaipuliampatti, Avanasi and Gobichettipalayam markets (G.O. Ms. No. 32, Agriculture, dated 10th January 1980)

21

Inclusion of coconut and coriander in 14 markets in Ramanathapuram Market Committee (G.O. Ms. No. 632, Agriculture, dated 31st March 1980)

13

Inclusion of cumbu, cholam, varagu, horsegram, castor, coconut, tapioca, potato and redgram in Harur, Hosur and Kelamangalam markets (G.O. Ms. No. 1397, Agriculture, dated 21st July 1980)

21

Inclusion of groundnut, paddy, gingelly, sugarcane, jaggery powder and brown sugar except crystal sugar manufactured in vacuum pan process for Thandarampattu market (G.O. Ms. No. 798, Agriculture, dated 18th April 1980)

14

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959—cont.	
Inclusion of Palmgur jaggery in Coimbatore market (G.O. Ms. No. 1400, Agriculture, dated 21st July 1980)	22
Inclusion of rubber in certain markets (G.O. Ms. No. 1399, Agriculture, dated 21st July 1980) ...	21
Inclusion of sugarcane jaggery in all forms in Thanjavur Market (G.O. Mr. No. 1862, Agriculture, dated 18th September 1980). ..	29
Agricultural Produce Markets Rules, 1962—	
Amendment to—(G.O. Ms. No. 2164, Agriculture, dated 3rd November, 1980)	34
Appropriation Accounts for 1978-79	101
Central Sales Tax—	
Reduction in rate of—on parts and accessories for bicycles in course of inter-State trade or commerce (G.O. Ps. No. 584, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 3rd July 1980)	35
Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1959—	
Amendment to—[G.O. Ms. No. 2277, Home (P. E.—I), dated 10th September 1979] ...	15
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
Amendments to—[G.O. Ms. Nos. 2810 and 2811, Home (Cinemas), dated 12th November 1979, No. 3010, dated 7th December 1979, No. 399, dated 14th February 1980, No. 655, dated 5th March 1980, No. 2644, dated 30th June 1980]	14, 23 30
Commissions of Enquiry—	
Report of Justice Thiru K. S. Venkataraman,—on facts and circumstances leading to fire in the Lakshmi Touring Talkies at Lourdhammalpuram in Tuticorin on 29th July 1979	36

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Commissiiner of Enquiry—cont.	
Conduct of Election of Madras Corporation Councillors Rules, 1968 amendments to—(G.O. Ms. No. 1091, Rural Development and Local Administration, dated 19th July 1980) ...	28
Co-operative Societies Rules, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 359, Co-operation, dated 23rd July 1980 and No. 425, dated 2nd September 1980)	19, 27
Comptroller and Auditors General of India—	
Report of—for 1978-79 (Civil)	101
Report of—for 1978-79 (Commercial)	101
Report of—for 1978-79 (Revenue Receipts) ...	101
Copy Writers Licence Rules, 1971—	
Amendment to—(G.O. Ms. No. 730, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 16th August 1980)	35
Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Rules, 1980, and Cyclone and Flood Affected Areas Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Rules, 1980—making of—(G.O. Ms. No. 1596, Revenue, dated 28th June 1980) ...	28
Debt Relief Rules, 1976—	
Amendments to—(G.O. Ms. No. No. 753, Co-operation, dated 13th December 1979 and No. 2614, Revenue, dated 24th November 1980)	18, 526
Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, amendment to—[G.O. Ms. No. 2403, Home (P.E. IV), dated 18th September 1980]	32

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Entertainments Tax Act, 1939—	
Amendments to Revenue Department Notification II-1 No. 5374 of 1961, dated 13th November 1961 and II-1 No. 4922 of 1969, dated 21st October 1969. (G.O. Ms. No. 757, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 21st August 1980)	22—23
Finance Accounts for 1978-79	101
Fisheries Development Corporation Limited—	
Third Annual Report and Accounts for 1976-77	11
General Sales Tax Act, 1959.	
Amendment to First Schedule to—(G.O. Ps. No. 1243, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 24th November 1980) ...	380
Commercial Taxes and Religious Endowments Department notification No. II (1) CTRE/196 of 1977, dated 6th September 1977, amendment to—(G.O. Ps. No. 1029, CT & RE, dated 13th October 1980)	100
Revenue Department Notification S.R.O.A., 1966 of 1959, dated 28th March 1959, amendment to—(G.O. Ps. No. 833, C.T. & R.E., dated 10th September 1980)	100
General Sales Tax Rules, 1959 Amendments to—(G.O. Ms. No. 751, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 20th August 1980, No. 767, dated 26th August 1980, No. 1030, dated 13th October 1980, No. 1035, dated 14th October 1980, No. 1082, dated 2nd October 1980)	20—21, 28, 31, 33—34
Governor's Address on 21st January 1981 ...	36
Home Guard Rules, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 1305, Home, lated 25th April 1980, No. 1844, dated 11th July 1980)	11, 34

P.—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Industrial Disputes Act, 1947, inclusion of Surgical and Pharmaceuticals Industry in First Schedule to—(G.O. Ms. No. 514, Labour and Employment, dated 15th March 1980)	12
Labour Welfare Fund Act, 1972—Amendment to Labour and Employment Department Notification No. II (2) LE/4239 of 1977, dated 6th August 1977 (G.O. Ms. No. 1588, Labour and Employment, dated 17th July 1980)	24
Labour Welfare Fund Rules, 1973 amendment to (G.O. Ms. No. 2048, Labour and Employment, dated 2nd September 1980)	29
Legislature (Salaries and Reimbursement of Medical Expenses to Members) Rules, 1979, amendments to—[G.O. Ms. No. 499, Public (Establishment-I), dated 25th February 1980]	31
Legislature Travelling Allowance Rules, 1955—amendments to—[G.O. Ms. No. 699, Public (Establishment-I), dated 9th April 1979]	13
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—[G.O. Ms. No. 2520, Home, P and E. IV), dated 8th October 1979, No. 2971, dated 3rd December 1979, No. 312, dated 7th February 1980, No. 1505, dated 24th May 1980]	11, 15, 20, 22,
Local Planning Authorities Planning and Development Fund Account Rules, 1979, making of—(G.O. Ms. 635, Housing and Urban Development, dated 9th April 1979)	16
Madras City Municipal Corporation Act, 1919—	
Amendments to rules for co-option as Cocouncillors of persons belonging to Scheduled Castes or Tribes and women to Corporation of Madras published with Department's Notification S.R.O. No. A-907(a) of 1971, dated 5th November 1971 in Part V of Government Gazette Extraordinary, dated 6th November 1971 (G.O. Ms. No. 375, Rural Development and Local Adminis-	

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.	Pages.
tration, dated 4th March 1980)	15
Madurai City Municipal Corporation Act, 1971, amendment to rules for Election of Mayor and Deputy Mayor of Corporation of Madurai (G.O. Ms. No. 1278, Rural Development and Local Administration, dated 27th August 1980)	20
Madurai City Municipal Corporation Class III—Town Planning Service Rules, 1980 framing of—(G.O. Ms. No. 1039, Rural Development and Local Administration, dated 9th July 1980) ..	380
Money-Lenders Rules, 1959 amendment to—(G.O. Ms. No. 2072, Revenue, dated 4th September 1980)	34
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—, (G.O. Ms. 2777, Home, dated 6th November, 1979, No. 1161, dated 11th April 1980, Nos. 1203, 1204, dated 16th April 1980, No. 1747, dated 30th June 1980, No. 1774, dated 3rd July 1980, No. 1831, dated 10th July 1980, No. 1909, dated 19th July 1980, No. 2029 & 2031, dated 31st July 1980, No. 2116, dated 14th August 1980, No. 2508, dated 20th September 1980 No. 2682, dated 13th October 1980 & No. 2754, dated 22nd October 1980)	10, 11, 16, 17, 18, 23, 22, 31
MOTOR VEHICLES TAX—	
Concessional rate of—, on Ambulance, TMT 2571 [G.O. Ms. No. 1993, Home (Transport-I), dated 28th July 1980]	12—15
Concessional rate of—on Jeep stage carriages used in rural areas of Tamil Nadu [G.O. Ms. No. 2276, Home (Transport-I), dated 3rd September 1980]	19

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.	PAGES.
MOTOR VEHICLES TAX—cont.	
Concessional rate of—on ministage carriage TMP 4338 [G.O. Ms. No. 1746, Home (Transport), dated 28th June 1980]	10
Concessional rate of—on MDJ 4919, MDJ 7307, TNF 7228 & TNF 9054 [G.O. Ms. No. 2157, Home, (Transport-I), dated 20th August 1980]	19
Concessional rate of—on TMU 725, TMU 1635 & TMU 1940 [G.O. Ms. No. 1958, Home (Transport-I), dated 25th July 1980]	16—17
Concessional rate of—on TMU 3891 [G.O. Ms. No. 2388, Home (Transport-I), dated 15th September 1980]	26
Concessional rate of—on TMU 6122 [G.O. Ms. No. 2750 Home (Transport-I), dated 22nd October 1980]	32
Concessional rate of—on TMU 6511 [G.O. Ms. No. 2749, Home (Transport-I), dated 22nd October 1980]	32
Concessional rate of—on TNF 7108 belonging to ASSISI Hospital, South Arcot District [G.O. Ms. No. 2090, Home (Transport-I), dated 7th August 1980]	17
Concessional rate of—on vehicles belonging to Schieffelin Leprosy Research and Training Centre, Karigiri, North Arcot District [G.O. Ms. No. 1910, Home (Transport-I), dated 19th July 1980]	11
Exemption of Swiss Truck bearing Engine No. 77511 and Chassis No. 20363 23 from registration and permit fees in respect of Swiss Truck bearing Engine No. 77541 and Chassis No. 20362 22 [G.O. Ms. No. 2156, Home (Transport-I), dated 20th August 1980]	20

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Perarignar Anna University of Technology, nomination of certain persons as Members of Academic Council of—(G.O. Ms. No. 551, Education, dated 24th March 1980)	26
Private Colleges (Regulation) Rules, 1976, amendments to—(G.O. Ms. No. 1703, Education, dated 27th August 1980)	28
Prohibition Act, 1937, framing of rules relating to Disposal of Articles confiscated under section 54 (3) [G.O. Ms. No. 1104 (Home) (P & E IV), dated the 8th April 1980]	25
Public Service Commission Regulations, 1954—	
Amendments to [G.O. Ms. No. 34, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 11th January 1980, No. 340, dated 22nd March 1980, No. 367, dated 25th March 1980, No. 1055, dated 22nd October 1980, Nos. 1161 and 1162, dated 25th November 1980 and No. 1279, dated 21st November 1979] ...	12, 30, 14, 34, 380, 195, 24
Exclusion of posts of Assistant Commissioner of Civil Supplies and Assistant Secretary to Commissioner of Civil Supplies from Commission's purview [G.O. Ms. No. 845, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 19th August 1980]	24
Exclusion of posts of Private Secretaries in Tamil Nadu Secretariat coming under class XII of General Service from Commission's purview—[G.O. Ms. No. 396, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 1st April 1980]	18

P—cont.

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Public Service Commission Regulations, 1954—cont.	
Extension of posts of Tourist Officers from Commission's purview [G.O. Ms. No. 711 Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 8th July 1980]	12
Inclusion of posts of Curators and Assistant Curators in Government Museums, Madras and Pudukkottai within Commission's purview [G.O. Ms. No. 368, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 25th March 1980]	15
Inclusion of posts of Electrical Supervisor and Mechanics in Government Rubber Plantations, Kanyakumari district under Subordinate Service within Commission's purview [G.O. Ms. No. 495, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 19th April 1979] ...	18
Inclusion of posts of Handloom Inspectors, Senior Technical Assistants and Supervisors in Tamil Nadu Handlooms and Textiles Department and redesignation of and inclusion of the post of Technical Assistant (Powerloom) as Junior Technical Assistant within Commission's purview [G.O. Ms. No. 175, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 19th February 1980]	11
Inclusion of posts of Refrigeration Supervisor in Tamil Nadu Fisheries Subordinate Service within Commission's purview [G.O. Ms. No. 33, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 11th January 1980] ...	24
Questions and Answers, Unstarted questions Nos. 1 to 8, answers to—	283
Recognized Private Schools (Regulation) Rules, 1974, amendment to—(G.O. Ms. No. 1371, Education, dated 22nd July 1980)	195

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Sales tax—cont.

Exemption of sale of transformer oil feed stock to Raj Lubricants, Madras by Indian Oil Corporation, Madras from—(G.O. P. No. 1283, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 2nd December 1980)

38

Exemption of sale of 200 wooden chairs by Thiruvallargal Jayabaratham and Company, Madras-7 to Bala Mandir (Founding Hospital), Madras (G.O. Ps. No. 971, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 3rd October 1980)

27

Exemption of sales of machinery required for Workshop attached to Technical Institute, Scientific and laboratory equipments, wooden and steel furniture, electrical equipments and accessories to Sri Ramakrishna Mission Technical Institute, Ramakrishna Mission Residential High School, and Ramakrishna Mission Students' Home, Madras from—(G.O. Ps. No. 1113, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 28th October 1980)

525—526

Exemption of Union Company (Motors) Private Limited, Madras-600002 from—on sale of van for donation to Sri Srinivasa Nikathanam, Madras-34 (G.O. Ps. No. 1078, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 22nd October 1980)

100

Reduction in rate of—on sale of bicycles, parts and accessories for bicycles and exemption from levy of tax for hurricane lights, non-pressure kerosene stoves, lemon grass oil and laurel oil from 3rd July 1980 (G.O. Ps. No. 584, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 3rd July 1980)

16

Reduction in rate of—on sale of Ebonite pens (G.O. Ps. No. 990, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 6th October 1980)

32

P—cont.

PAGES.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Sales tax—cont.

Reduction in rate of—in sale of Polythene Granules, etc. (G.O. Ps. No. 685, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 31st July 1980)

23

Reduction in rate of—to five per cent single point on sales of tea made at auction centres at Coimbatore and Coonoor from 22nd November 1980 to 21st May 1981 (G.O. Ms. No. 1232, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 20th November 1980)

526

Salt Corporation Limited, Sixth Annual Report for 1979

11

Tamil Nadu Slum Clearance Board—

Appointment of Secretaries to Government, Rural Development and Local Administration and Social Welfare Departments or their nominees as Official Members of—(G.O. Ms. No. 847, Housing and Urban Development, dated 5th July 1980)

12

Appointment of Thiru T. K. Kabali, M.L.A. as Chairman of—(G.O. Ms. No. 802, Housing and Urban Development, dated 21st June 1980)

25

Appointment of Thiruvallargal Saidai N. Kannan, J. Balan, E. Madhusudanan and M. Pandian as non-official Members of—(G.O. Ms. No. 799, Housing and Urban Development, dated 21st June 1980)

25

State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, Ninth Annual Report for 1979-80

13

Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited—Seventh Annual Report for 1978-79 containing Audit Report and comments of Comptroller and Auditor-General of India

18

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited Fourth Annual Report for 1976-77 ..	34
Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited Thirtieth Annual Report and Statement of Accounts for 1978-79 together with audit report and supplementary comments of Comptroller and Auditor-General of India-	34
Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, Thirty-first Annual Report for 1979-80 together with audit report and supplementary comments of Comptroller and Auditor-General of India ...	34
Tamil Nadu Labour Welfare Board, appointment of certain members to—(G.O. Ms. No. 1738, Labour and Employment, dated 2nd August 1980)	21
Tamil Nadu Minerals Limited, First Annual Report for 1978-79	15
Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited, Tenth Annual Report for 1979-80	283
Tamil Nadu Textile Corporation Limited, review on working of—for 1979 together with copies of Tenth Annual Report and Statement of Accounts	15
Tamil Nadu Theatre Corporation Limited, Eight Annual Report for 1979-80	14
Tamil Nadu Warehousing Corporation, Balance sheet and Profit and Loss Account for 1979-80	31
Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Rules, 1980, framing of—(G.O. Ps. No. 1032, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 13th October 1980)	32

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Town and Country Planning Act, 1971—	
Approval of detailed Development Plan for Vivekanandapuram Area, Mylapore Planning Unit 12.2, Madras City submitted by Madras Metropolitan Development Authority (G.O. Ms. No. 1672, Housing and Urban Development, dated 7th December 1978)	12
Variations to Pattamangalam West Detailed Development Plan of Mayuram Local Planning Authority Sanctioned in G.O. No. 81, Rural Development and Local Administration, dated 7th January 1971 (Roc. No. 9082 of 1977-E1, dated 5th April 1979)	9—10
Variation to Tiruvottiyur Municipality sanctioned Planning Scheme No. 5 (G.O. Ms. No. 1, Housing and Urban Development, dated 2nd January 1980)	9
Transport—	
Report of the Committee on—Sector	35
Statement showing orders issued by Government on various recommendations of Pattabiraman Committee on Transport sector	35
Universities—	
Perarignar Anna University of Technology—	
Nomination of Director of School Education, dealing with subject of Higher Secondary Education as Member of Academic Council of—(G.O. Ms. No. 1140, Education, dated 23rd June 1980)	25
Nomination of Dr. S. Sathikh, Director, Madras Institute of Technology, Madras-44 as a member of Syndicate of—(G.O. Ms. No. 1578, Education, dated 12th August 1980)... ..	25

P—cont.

	PAGES.
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.	
Universities—cont.	
Tamil Nadu Agricultural University, Annual Accounts for 1978-79	526
Tamil Nadu Agricultural University, Coimbatore, Audit Report on Accounts for 1978-79 ...	526
Urban Land (Ceiling and Regulation) Rules, 1978, amendment to—(G.O. Ms. No. 1682, Revenue, dated 10th July 1980 and No. 1996, dated 26th August 1980)	16, 18
Water Supply and Drainage Board (Tamil Nadu) audit report on Accounts of—for 1971-72 ...	100
PENSION—	
Statement under rule 82 of Council Rules re enhancement of—to Freedom Fighters	330—331
POULTRY—	
Question re death of fowls at Sawyerpuram, Tirunelveli District, for want of medicine for preventive injection	471
PRISONERS—	
Question re non-production of—of Central Prison, Madras, on due dates	212—217
PRIVATE COLLEGES (REGULATION) RULES, 1976—	
Amendments to—, notification laid on the table ..	28
PROHIBITION—	
Question re amendment to—Act to provide psychological, psychiatric and medical treatment instead of imprisonment to liquor addicts	313—315
PROHIBITION ACT, 1937—	
Framing of rules relating to Disposal of Articles confiscated under section 54 (3) of—, notification laid on the table	25

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

	PAGES.
PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—	
Amendments to—, notifications laid on the table	12, 14, 23, 34, 195, 380
Public Service Commission Regulations, 1959—	
Exclusion of posts of Assistant Commissioner of Civil Supplies and Assistant Secretary to Commissioner of Civil Supplies from Commissioner's purview, notification laid on the table	24
Exclusion of posts of Private Secretaries in Tamil Nadu Secretariat coming under Class XII of General Service from the Commission's purview, notification laid on the table	18
Exclusion of posts of Tourist Officers from Commission's purview, notification laid on the table	12
Inclusion of post of Curators and Assistant Curators in Government Museums, Madras and Pudukkottai within Commission's purview, notification laid on the table	15
Inclusion of posts of Electrical Supervisor and mechanics in Government Rubber Plantations, Kanyakumari district under Subordinate Service within Commission's purview, notification laid on the table	18
Inclusion of posts of Handloom Inspectors, Senior Technical Assistants and Supervisors in Tamil Nadu Handlooms and Textiles Department and redesignation of and inclusion of the post of Technical Assistant (Powerlooms) as Junior Technical Assistant within the Commission's purview, notification laid on the table	11
Inclusion of posts of Refrigeration Supervisor in Tamil Nadu Fisheries Subordinate Service within Commission's purview, notification laid on the table	24

Q

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Lakshmikandan, Thiru C. R.—

Question re—

Assistant Divisional Engineers' Offices in South Arcot District, permanent formation of ... 43—45

Compulsory Deposit of Teachers of Panchayat Union Schools in North Arcot District, non-re-payment of—up to 15th June 1980 ... 133—134

Government Hospitals, raising of rate of expenditure from 4 paise per patient on medicine in ... 134—137

House Rent allowance to teachers and Government servants working in villages, grant of ... 297—301

Housing Schemes, financial assistance given by Government of India to Tamil Nadu during 1980-81 for implementation of ... 227

Irrigation by turn system in Punjab and Haryana, adoption in Tamil Nadu ... 45—46

Mini Buses, number of licences granted to ply—from 1977 to 1979 and plying of—by Government Transport Corporations ... 227—228

Rubber Plantation, names of districts under—and increase of area of ... 304—307

Tourism Development Corporation tourist buses to visit places of importance in India, plying of—by ... 461—463

Veeranam Lake area in South Arcot District, conversion into excursion centre ... 463—464

Leelavathi, Selvi, A.—

Question re—

City Compensatory Allowance and House Rent Allowance to Government servants and Teachers in Chengalpattu district, demand for ... 459—461

Q—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Leelavathi, Selvi A.—cont.

Question re—cont.

Government Hospitals, raising of rate of expenditure from 4 paise per patient on medicine in ... 134—137

House Rent Allowance to teachers and Government servants working in villages, grant of ... 297—301

Teachers, redressal of grievances of—pending with District Educational Officers during Annual Inspection of Schools by concerned officers ... 202—208

Manickam, Thiru P.—

Question re Water-supply to Pallavaram Municipality in Chrompet, date of completion of scheme ... 219—220

Meenakshisundaram, Thiru K.—

Question re—

Additional Dearness Allowance Deposit, repayment to teachers of Panchayat Union and Private Management Schools in flood-affected area, East Ramanathapuram ... 138—139

Bridge over Nallaru running across Thalaignayiru-Vattakudi link Road of Thalaignayiru Union in Thanjavur district, construction of ... 132—133

Bus stand at Nagapattinam, construction of—and toilet facilities nearby ... 41—43

Cholan Transport Corporation Buses in Thiruvavur Depot, obsolete condition and frequent breakdown of ... 467—469

Electricity consumption charges of schools, payment from Amenity Fee Fund ... 37

Family Welfare Scheme, expenditure on advertisement by Commissioners of Panchayat Unions in Thanjavur district ... 226

D II C-43—7

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Meenakshisundaram, Thiru K.—cont.

Question re—cont.

Government Orders to schools, sending of—in
Tamil 209—212

Panchayat Union Schools in Coastal areas of
Thalaignayiru, Nagapattinam and Vedaranyam
in Thanjavur district, construction of perma-
nent shelters in—for people affected by
cyclone and flood 465

School buildings damaged by cyclone in 1978,
financial relief given by Government to repair ... 224

Travellers' Bungalow at Tiruppathur in Rama-
nathapuram district, repairs to first floor of ... 308—309

Muthuswamy, Thiru S.—

Question re—

Backward Classes, inclusion of all sub-sects under
Reddi caste in list of 301—304

Grama Sevaks, appointment as Executive
Officers of Panchayats 466

Hydro Power Generation Reservoir Scheme,
Aladi, estimated expenditure and extent of
lands to be benefited by 398—399

Veterinary Dispensary, representation re open-
ing of—at Kattukanallur from Samuga Narpani
Mandram 469—470

Ramamoorthy, Thiru K.—

Question re—

Molasses, quantity produced annually and extent
of use for production of liquor 390—394

Small Scale Industries Scheme, number of
industries started from 1971 to 1977 each
year and up to June 1980 under 127—128

PAGES.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

Agricultural Training Schools, number of trainees
unemployed districtwise and provision of
employment to them 128—130

Death of fowls at Sawyerpuram, Tirunelveli
District for want of medicine for preventive
injection 471

Deaths due to heavy rains during November
1979, number of—, districtwise and financial
assistance to families 221—222

Ex-Servicemen, allotment of lands to landless—
from 1974 to 1977, districtwise 224

Fire outbreak in Perambalur in Tiruchirappalli
District in 1980, number of persons affected
and relief given and loss due to 223

Government High Schools not having play-
ground, number if—, districtwise 225

Head Clerks working in Higher Secondary
Schools, sanction of special pay to—as is being
given to B.A.B.T., Headmasters and Assis-
tant Headmasters of those schools 208—209

I.T.I. certificate-holders in Transport Corpora-
tions, request from their Conference to raise
their basic pay and to promote, them as
technical assistants in 466—467

Jamabandi, change in system 383—388

"Killer Brew", number of deaths due to—
from 1st January 1978 to 15th June 1980 ... 315—316

Lands not cultivated with paddy from June to
September 1980 in Kanyakumari district taluk-
wise and cultivated lands affected due to water
scarcity, extent of 130—132

Medical Colleges, non-appointment of adequate
teaching staff in Anatomy Departments of ... 316—317

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Sankaralingam, Thiru M.—cont.

Question re—cont.

Power generators, encouragement of big industrial establishments to install their own ... 394—398

Sakthi Pipes Factory closed for last 3 years, taking over of ... 48—50

Shark liver oil, areas in Tamil Nadu where manufactured ... 139—141

Siddha Medical College, qualifications prescribed for admission in ... 310—313

Tourist buses arriving in Kanyakumari Township, "no-parking" restrictions on Beach Road for ... 307—308

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Drinking water for Alagappan Nadar and neighbouring areas situated within Madurai Corporation limits, provision of ... 221

Higher Secondary Schools, difficulties in admission of students who have passed X Standard in first year of Plus Two Course ... 38

Judicial Second Class Magistrates, recruitment from Advocates practising actively at the Bar and having a minimum of two years experience ... 217—219

Municipal employees relinquishment of promotion by—to avoid separation from family ... 309—310

Nilayur Channel in Tiruparankundram Constituency, improvement of ... 388—390

Tbovalai channel in Kanyakumari district, malpractices in special repair work in 1971-72 ... 46—48

Swaminathan, Thiru G.—

Question re Tamil Nadu Librarians Association, representation from ... 39—40

Pages.

Q—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thomas Thiru P. R.—

Question re House Rent Allowance to teachers of Government institutions and Government servants throughout the State, representation re ... 459—461

Unstarred questions Nos. 1 to 8, answers to—, laid on the table ... 283

Venkatesan, Thiru E. S.—

Question re—

Addicts of liquor, amendment of Prohibition Act to provide psychological, psychiatric and medical treatment instead of imprisonment to ... 313—315

Court buildings and residential quarters for Judicial Officers, number of—constructed during 1977-80 ... 226

Prisoners of Central Prison, Madras, non-production in Courts on due dates ... 212—217

Sportsmen, financial help given to aged poor—from 1st April 1978 onwards ... 199—202

Water Meters, number of houses fitted with—and not fitted with—in Madras City division-wise ... 226—227

R.

RAGHAVANANDAM, The Hon. Thiru S.—

Governor's Address, discussion on ... 191, 258, 259

RAINS—

Question re: deaths due to heavy—during November 1979, number of—, district-wise and financial assistance to families ... 221—222

R—cont.

	PAGES.
RAJA MOHAMED, The Hon. Thiru K.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by demanding amendments to Annamalai University Act	322
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru, former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	2—4
Governor's Address, discussion on	71, 85—86, 270, 420, 424, 444, 497
RAMACHANDRAN, The Hon. Thiru M. G.—	
Adjournment motion re Annamalai University Teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	320, 321, 329
Governor's Address, discussion on	152—153, 154—155, 157—158, 159—160, 162—163, 164—166, 169, 170, 173, 174
RAMACHANDRAN, The Hon. Thiru S.—	
Governor's Address, discussion on	408
RAMALINGAM, Thiru C.—	
Governor's Address, discussion on	175—183, 271
RAMAMOORTHY, Thiru K.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	327

R—cont.

	PAGES.
RAMAMOORTHY, THIRU K.—cont.	
Governor's Address, discussion on	244, 245, 246, 247, 248, 249, 416—417, 420—421, 433, 449, 487, 490, 492—496, 497—521, 524.
RECOGNISED PRIVATE SCHOOLS (REGULATION) RULES, 1974—	
Amendment to—, notification laid on the table	195
RUBBER PLANTATION—	
Question re names of districts under—and increase of area of	304—307
RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—	
Adjournment motion re—	
Agitation by teaching and non-teaching staff of Annamalai University urging amendment of the Annamalai University Act and consequent arrest of some persons — Consent to raising of the matter withheld after the statements of the Minister for Education and the Chief Minister	318
Debate—	
Interruptions—With regard to the scope of interruptions during the speech of a Member, the Chairman observed—	
“மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசுகின்றபோது இன்னொரு உறுப்பினர் எழுந்து கொள்வது என்றால், ஒன்று, பேசுகின்றவர் ‘அன்பார்லிமென்டரி வேர்ட்’ ஏதாவது சொன்னால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். இரண்டாவது குறிய்ப்பிட்ட ஒரு உறுப்பினரைப்பற்றி ஏதாவது	

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR— cont.

DEBATE—cont.

INTERRUPTION—cont.

R—cont.

சொன்னால் தன்னிலை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லலாம்
முன்றாவதாக, ஒரு தகவல் கொடுத்தால், அதை நிரூபிக்கும்
படியாகக் கேட்கவும். இதைத் தவிர, உறுப்பினர்களுடைய
பேச்சில் ஏற்படுகின்ற கருத்து வேற்றுமைகள் காரணமாகக்
குறுக்கிட எழுந்து கொள்வது என்றால், அதற்கு ஒரு முடிவே
இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

PAGES.

416

Matters sub judice—

Reference to matters sub judice should be avoided 81, 151

Reference to matters under consideration of the
Public Accounts Committee should be avoided 414

Personal Explanation—

Only when a reference is made to a particular Mem-
ber, there will be scope for offering personal expla-
nation 412

S.

SAKTHI PIPES—

Question re taking over of—Factory closed for last
3 years 48—50

SALES TAX—

Amendment to Commercial Taxes and Religious
Endowments Department Notification No. 11 (1)
CTRE/139 (a) of 1976, dated 19th March, 1976,
notification laid on the table 27

Amendment to Commercial Taxes and Religious
Endowments Department Notification No. 11 (1)
CTRE/683 of 1975, dated 19th June 1975,
notification laid on the table 33

Amendment to Revenue Department Notification III,
No. 116 of 1970, dated 28th March 1970, notifi-
cation laid on the table 23

PAGES.

SALES TAX—cont.

Amendment to Revenue Department Notification III,
No. 351 of 1965, dated 23rd July 1965, notifica-
tion laid on the table 26

Amendments to Revenue Department Notification III,
No. 351 of 1965, dated the 23rd July 1965, noti-
fication laid on the table 28

Amendments to Revenue Department Notification III,
No. 2437 of 1962, dated 22nd May 1962, notifi-
cation laid on the table 29, 30

Calculation at the rate of two and a half per cent
on sale of all hosiery goods excluding those made
of wool in the course of Inter-State trade
or Commerce, notification laid on the table ... 381

Exemption from levy on sale of goods made to Con-
sulate General of United States of America in
Madras and ti Consular Officers for official use,
notification laid on the table 16

Exemption of country chekku neem oil required for
manufacture of soap by Gandhi Seva Sangam,
Chatrapatti, Madurai district from—and additional
Sales Tax, notification laid on the table 32

Exemption of Organisation for rehabilitation of Blind
in Tiruchirappalli from—on sales of its products
manufactured and sold from Light Engineering
Unit, Chalk Manufacturing Unit and Soap Unit,
notification laid on the table 27

Exemption of sale of food and drinks in any hotel
or restaurant other than those specified in item 150
from—, notification laid on the table 26—27

Exemption of sale of machinery required for Work-
shop attached to Technical Institute, Scientific and
Laboratory equipments, Wooden and Steel furni-
ture, electrical equipments and accessories to
Ramakrishna Mission Technical Institute,
Sri Ramakrishna Mission Residential High School,
Ramakrishna Mission Students' Home, Madras
from—, notification laid on the table 525—526

S—cont.

SALES TAX—cont.

Exemption of sale of products of Madras Refineries Limited sent outside Tamil Nadu by Indian Oil Corporation or other oil company with retrospective effect, and reduction in rate, notification laid on the table	32
Exemption of sale of transformer oil feed stock to Raj Lubricants, Madras by Indian Oil Corporation, Madras from—, notification laid on the table	381
Exemption of sale of 200 Wooden chairs by Thiruvallaral Jayabaratham and Company, Madras-14, to Bala Mandir (Founding Hospital), Madras from—, notification laid on the table	27
Exemption of Union Company (Motors) Private Limited, Madras-2 from—, on sale of van for donation to Sri Srinivasa Nikethanam, Madras-34, from—, notification laid on the table	100
Reduction in rate of—on sale of bicycles, parts and accessories for bicycles and exemption from levy of—for hurricane lights, non-pressure kerosene stoves, lemon grass oil and laurel oil from 3rd July 1980, notification laid on the table ..	16
Reduction in rate of—on sale of Ebonite pens, notification laid on the table	32
Reduction in rate of—on sale of Polythene Granules etc., notification laid on the table	23
Reduction in rate of — to five per cent single point on sale of tea made at auction centres at Coimbatore and Coonoor from 22nd November 1980 to 21st May 1981, notification laid on the table ..	526

S—cont.

PAGES.

SALT CORPORATION LIMITED—

Sixth Annual Report for 1979, laid on the table ..	11
--	----

SANKARALINGAM, Thiru M.—

Adjournment, motion re Annamalai University teachers, agitation by — demanding amendments to Annamalai University Act	325—326
Condolence Resolution re death of Bishnu Ram Medhi, Thiru former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	4—5
Governor's Address, discussion on	81, 245, 246, 415, 417

SANTOSHAM, Thiru D.—

Condolence Resolution re Bishnu Ram Medhi, Thiru former Governor of Tamil Nadu and former Chief Minister of Assam	5—6
--	-----

SCHOOLS—

Question re—	
Buildings of—damaged by cyclone in 1978, financial relief given by Government to repair	224
Electricity consumption charges of—, payment from Amenity Fee Fund	37
Government High—not having play ground, number of—, district-wise	225
Head Clerks working in Higher Secondary Schools, sanction of Special Pay to—, as is being sanctioned to B.A., B.T., Headmasters and Assistant Headmasters of those Schools	208—209
Higher Secondary—, difficulties in admission of students who have passed X standard in First year of Plus Two course	38
Permanent shelters in Panchayat Union Schools in coastal areas, Thaligayiru, Nagapattinam and Vedaranyam in Thanjavur district, for people affected by cyclone and flood	465

D H C 43—9

S—cont.

PAGES.

SCHOOLS—cont.	
Question re—cont.	
S. K. U. Higher Secondary School, Kurnjipadi, South Arcot district. Minister's attention called to retrenchment of 13 Graduate teachers in ...	472—473
SEETHAPATHI, Thiru R. D.—	
Governor's Address, discussion on	272—283
SHARK LIVER OIL—	
Question re areas in Tamil Nadu where manufactured	139—141
SIDDHA MEDICAL COLLEGES—	
See Colleges	
SLUM CLEARANCE BOARD, TAMIL NADU—	
Appointment of Secretaries to Government, Rural Development and Local Administration and Social Welfare Departments or their nominees as Official Members of—, notification laid on the table ...	12
Appointment of Thiru T. K. Kabali, M.L.A., as Chairman of—, notification laid on the table ..	25
Appointment of Thiruvalluvar Saidai N. Kannan, J. Balan. E. Madhusundanan and M. Pandian as non-official Members of—, notification laid on the table	25
SPORTSMEN—	
Question re financial help given by Government to aged poor sportsmen from 1st April 1979 onwards	199—202
STATE INDUSTRIES PROMOTION CORPORATION OF TAMIL NADU LIMITED—	
Ninth Annual Report for 1979-80, laid on the table	13
STATEMENT OF SUPPLEMENTARY EXPENDITURE FOR 1980-81 (FIRST)—	
Presentation of	229—231

S—cont.

PAGES.

STATEMENT UNDER RULE 82 OF COUNCIL RULES re—	
Pension for Freedom fighters, enhancement of ...	330—331
SUNDARAMBAL THIRUMATHI K. B.—	
Obituary reference re death of—, former Member of the Council	1—12
SWAMINATHAN, THIRU G.—	
Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act	327
Governor's Address, discussion on	347.
	347, 473—
	481, 496,
	498—499

T

TAMIL NADU DAIRY DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—	
Seventh Annual Report of—for 1978-79 containing Audit Report and comments of Comptroller and Auditor-General of India, laid on the table	18
TAMIL NADU HANDICRAFTS DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—	
Fourth Annual Report for 1976-77, laid on the table	34
TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED—	
Thirtieth Annual Report and Statement of Accounts for 1978-79 together with Audit Report and Supplementary Comments of Comptroller and Auditor-General of India, laid on the table	19
TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED—	
Thirty-First Annual Report for 1979-80, with Audit report and supplementary comments of Comptroller and Auditor-General of India, laid on the table	34

T—cont.

TAMIL NADU LABOUR WELFARE BOARD—	
Appointment of certain members to—, notification laid on the table	21
TAMIL NADU LAND IMPROVEMENT BOARD—	
Resolution re election of Member to—in place of late Thiru Rathina Balaguruswamy, M.L.C. ...	141—143
TAMIL NADU LIBRARIANS' ASSOCIATION—	
Question re representation from	39—40
TAMIL NADU MINERALS LIMITED—	
First Annual Report for 1978-79, laid on the table	15
TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—	
Tenth Annual Report of—for 1979-80, laid on the table	283
TAMIL NADU TEXTILE CORPORATION LIMITED—	
Review on working of—for 1979 together with copies of Tenth Annual Report and Statement of Accounts, laid on the table	15
TAMIL NADU THEATRE CORPORATION LIMITED—	
Eighth Annual Report for 1979-80, laid on the table	14
TAMIL NADU WAREHOUSING CORPORATION—	
Balance Sheet and Profit and Loss Accounts for 1979-80, laid on the table	31
TAX ON LUXURIES IN HOTELS AND LODGING HOUSES RULES, 1980—	
Framing of—, notification laid on the table ..	32
TEACHERS—	
Question re grievances of—pending with District Educational Officers, redressal of—during Annual Inspection of Schools by concerned officers ...	202—208

THOMAS, THIRU P. R.—	
Governor's Address, discussion on	143—155
THOVALAI CHANNEL—	
Question re malpractices in Special repair work in 1971-72 in—in Kanyakumari district	46—48
TOURISM—	
Question re Tourist buses to visit places of importance in India, plying of—by Tourist Development Corporation	461—463
TOWN AND COUNTRY PLANNING ACT, 1971—	
Approval of detailed Development Plan for Vivekanandapuram Area, Mylapore Planning Unit 12.2. Madras City submitted by Madras Metropolitan Development Authority, notification laid on the table	12
Variations to Pattamangalam West Detailed Development Plan of Mayuram Local Planning Authority sanctioned in G.O. No. 81, Rural Development and Local Administration, dated 7th January 1971, notification laid on the table ...	9—10
Variations to Tiruvottiyur Municipality sanctioned Planning Scheme No. 5, notification laid on the table	
TRANSPORT—	
Question re—	
Cholan Transport Corporation Buses in Tiruvarur Depot, obsolete condition and frequent breakdown of	467—469
Mini buses, number of licences granted to ply—from 1977 to 1979 and plying of—by Government Transport Corporations	227—228
Tourist Buses arriving in Kanyakumari Township, "No-parking" restrictions on Beach Road for	307—308

T—cont.

PAGES.

TRANSPORT—cont.

Question re—cont.

Report of Committee on Transport Sector, laid on the table ... 35

Statement showing orders issued by Government on various recommendations of Pattabi Raman Committee on Transport Sector, laid on the table ... 35

TRANSPORT CORPORATIONS—

Question re I.T.I. Certificate-holders in—, request from their Conference to raise their basic pay and promote them as Technical Assistants in ... 466—467

TRAVELLER'S BUNGALOW—

Question re repairs to first floor of—at Tiruppathur in Ramanathapuram district ... 308—309

U

UNIVERSITIES—

Adjournment motion re Annamalai University teachers, agitation by—demanding amendments to Annamalai University Act ... 318—329

Annamalai University, election of Members to Senate of ... 329

Information re Annamalai University, steps to end the agitation in ... 330

Madras University, election of Members to Senate of ... 51, 329

Perarignar Anna University of Technology, nomination of Director of School Education, dealing with subject of Higher Secondary Education as member of Academic Council of—, notification laid on the table ... 25

U.—cont.

PAGES.

UNIVERSITIES—cont.

Perarignar Anna University of Technology, nomination of certain persons as Member of Academic Council of—, notification laid on the table ... 26

Perarignar Anna University of Technology, nomination of Dr. S. Sathikh, Director, Madras Institute of Technology, Madras-44 as a member of Syndicate of—, notification laid on the table ... 25

Tamil Nadu Agricultural University, Annual Accounts for 1978-79, laid on the table ... 526

Tamil Nadu Agricultural University, Coimbatore, Audit Report on Accounts for 1978-79 laid on the table ... 526

URBAN LAID (CEILING AND REGULATION) RULES, 1978—

Amendments to—, notifications laid on the table ... 16, 18

V

VALIMUTHU, THIRU E. V. A.—

Governor's Address, discussion on ... 444—449

VALMIGI, THIRU V.—

Obituary reference re death of—, sitting Member of the Assembly ... 1—2

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Governor's Address' discussion on ... 401—408

VEERANAM LAKE AREA—

Question re conversion of—into excursion centre 463—464

VEERAPPAN, THE HON. THIRU R.—

Governor's Address' discussion on ... 79—80
81, 82, 83
—84, 431,
433—434,
437, 422
443, 520

V—cont.

Pages.

VENKATESAN, THIRU E. S.—

Governor's Address, discussion on ... 343—347

VETERINARY DISPENSARY—

See Hospitals and dispensaries

VICE-CHAIRMAN (THIRU K. RAMAMOORTHY)—

Governor's Address, discussion on ... 441

W

WATER METERS—

Question re number of houses fitted with—and not
fitted with—in Madras City, division-wise ... 226—227WATER SUPPLY AND DRAINAGE BOARD (TAMIL
NADU)—Audit Report on Accounts of—for 1971-72, laid on
the table ... 100

WATER-SUPPLY—

Question re date of completion of scheme of—to
Pallavaram Municipality in Chrompet ... 219—220,Question re drinking water facilities for Alagappan
Nagar and neighbouring areas situated within
Madurai Corporation limits, provision of ... 221

Handwritten notes and signatures:

22018

22018

22018